ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVI

A MOLDOVA

VOL. I (1501—1550)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1953

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVI
A. MOLDOVA

VOL. I (1501—1550)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1953

PREZENTUL VOLUM A FOST INTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOZOFIE DIN IAȘI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFAȚĂ

In acest volum sunt publicate 537 documente emise în anul 1501—1550, păstrate în special în depozitul Academiei R.P.R. și al Arhivelor Statului din București. Dintre acestea, 308 documente sunt traduse în limba română din limba slavă. Celelalte documente se împart în 57 traduceri după copii slave și 172 traduceri vechi românești.

O parte însemnată din aceste documente se publică acum pentru prima oară. Documentele retipărite au fost colaționate cu originalul, traducerea sau copia, îndreptându-se greșelile din edițiile anterioare. Se publică și 17 documente a căror autenticitate este îndoelnică. La sfârșitul volumului se reproduc fotocopii ale unor documente originale.

Documentele volumului de față ne aduc știri noi cu privire la unele aspecte din desvoltarea statului feudal Moldova în prima jumătate a secolului al XVI-lea.

Din conținutul acestui volum, care cuprinde o perioadă de 50 de ani, un număr de 208 documente, adică peste 35%, se ocupă de transacții de vânzări-cumpărări de sate, sălașuri etc., efectuate în zloți, moneda curentă a Moldovei pentru schimbul intern în secolul al XVI-lea.

Celelalte documente conțin de cele mai multe ori reconfirmarea de către domnie a stăpânirii unor bunuri însușite de beneficiar anterior.

Valoarea transacțiilor menționate în cele 208 documente este de 60.285 zloți, o sumă importantă echivalând cu prețul a 182 sate, dacă se are în vedere faptul că prețul mediu al unui sat, cu întreg hotarul lui, pentru epoca dată era de aproximativ 330 zloți.

Documentele emise de cancelaria domnească în urma așa zisului « acord » al părților reprezintă deposedarea abuzivă de satele și ocinile lor a unui impor-

tant număr de ţărani liberi şi a unor boernaşi de către vârfurile clasei dominante exploatatoare: domn (15 sate, Doc. Nr. 24, 34, 36, 81, 100, 225, 227, 330, 420); mari boeri (Luca Arbore portar, 4 sate; Clănău spătar, 5 sate; Eremia vistier, 5 sate ; Cozma Sarpe post., 4 sate ; Toader pârcălab de Roman, 3 sate, o selişte, 4 locuri ; Dragoş vornic, 2 sate ; Grozav vornic, 4 sate ; Glăvan vistier, 3 sate ; Cozma Ghianghea, 3 sate ; Petru pârcălab, 3 sate, etc.; Doc. Nr. 11, 43, 54, 58, 71, 78, 101, 104, 107, 119, 123, 136, 138—140, 151, 161, 170 –171, 184, 195–196, 219 232, 237, 248, 288, 317, 375, 378, 417, 445, 494, 509, 533) şi înalt cler (Doc. Nr. 122, 289, 500, 510).

Intre acaparatori ocupă un loc şi dregătorii mai mărunţi : cămăraşi de vistierie, dieci şi tălmaci domneşti, uşeri, sulgeri, vătafi, globnici, brănişteri, etc. dintre care unii vor deveni mari feudali.

Un apreciabil număr de documente atestă preocuparea domniei de a-şi asigura sprijinul mânăstirilor, cărora le acordă privilegii noi odată cu confirmarea celor anterioare (Nr. 27, 29—30, 39, 64, 85– 90, 92, 94– 95, 97, 149, 152 - 154, 163, 168, 170, 181, 198, 217, 353). Interesat să câştige sprijinul lor în lupta împotriva boierimii şi a duşmanilor externi, domnul va îngădui uneori mânăstirilor să se întindă şi în hotarul târgurilor, deşi târgurile sunt în genere un sprijin al domnilor în lupta pentru întărirea puterii centralizate împotriva fărâmiţirii feudale. Astfel se hărăzeşte m-rii Moldoviţa şi în 1545 « o topliţă ce este în târgul Baia . . ., ca să-şi facă mori şi piue sau ce vor dori să-şi facă » (Doc. Nr. 244). Un document din Martie 1528, emis pentru popa Luca din cetatea Sucevei, arată că i s'a dat « slobozie casei lui, care este în târgul Sucevei, pe uliţa nouă, lângă biserica învierii lui Hristos, unde au fost Tătăraşii » (Doc. Nr. 244). (Reiese de aici că perimetrul oraşului Suceava se desvolta prin tăierea unor uliţe noi spre periferie).

Domnul găsea un aliat preţios pe lângă târgoveţi şi ţărani în ciocnirile cu marii feudali care doreau să-i limiteze autoritatea. De aceea, domnia atribue uneori pământuri unor ţărani liberi. Această politică practicată de Ştefan cel Mare se reflectă şi în documente, din anii 1502 --1503, prin care acordă unor răzeşi loc pe Botna în Chigheci, pe Visnăuţ, la Cahova « ca să aşeze acolo un sat, care să fie cât vor putea cuprinde pentru lăcuinţa aceluiaşi sat până la 20 case » (Doc. Nr. 4—5, 10, 14, 26 şi 32). Ea este continuată de Bogdan şi de Rareş ale căror documente, adresate celor « care ne-au slujit cu credinţă », precizează că li se acordă atâta loc « cât va putea folosi din destul un sat de 20 case » (Doc. Nr. 49, 62–63, 203, 211, 275, 390).

Intinderea unui sat mijlociu reprezenta posibilitatea de desvoltare maximă a 20 de gospodării ţărăneşti, socotindu-se procentul de înmulţire a celor noi aşezaţi pentru câteva generaţii, de aceea multă vreme hotarul satului a fost folosit prin rotaţie producându-se şi roiri din aşezările vechi.

Această indicaţie documentară asupra mediei locuitorilor unui sat, prezintă un interes deosebit, deoarece oferă cercetătorilor posibilitatea aflării mărimii populaţiei din Moldova în sec. XVI.

In unele documente apare procesul de diferenţiere economică — în sânul obştiilor agrare care duce treptat la destrămarea lor; de pildă, actele relative la satele Jigoreni (Nr. 75 din 25 Martie 1508), Rotumpăneşti (Nr. 162 din 3 Iunie 1521), Pereni (Nr. 165), Voruntareşti (Nr. 200).

Intensificarea exploatării feudale a adâncit lupta de clasă a ţăranilor manifestată sub variate forme, printre care şi aceea a răpirii şi distrugerii hrisoavelor, prin care se pecetluiesc furtul hotarului şi trecerea lor sub dependenţă boerească. Câteva documente consemnează faptul că privilegiile «au ars» sau «le-au pierdut». Dar grăitor în această privinţă este documentul din 8 Aprilie 1546, care menţionează plângerea fiului unui Cârstea sulger, că «nişte oameni răufăcători i-au furat casa şi privilegiul de danie» pentru satul Coşeşti, când era el dus la Făgăraş cu care prilej şi privilegiile dela Bogdan vodă şi Rareş, «deasemenea au pierit toate împreună, atunci când i-au prădat casa» (Nr. 412).

Ţăranii asupriţi folosesc diferite prilejuri pentru a lovi în boieri. Probabil că, în 1519, când a fost stricată şi s'a «prădat m-rea de la Taslău şi au luat averea mânăstirească şi odăjdiile şi vasele bisericeşti şi au tăiat şi au rupt privilegiile ce au fost pe satele ce au ascultat de m-rea Taslău» (Doc. Nr. 130), locuitorii acestor sate s'au asociat cu cei ce au atacat pentru a sgudui un meterez feudal.

In prima jumătate a sec. XVI se accentuează jugul otoman asupra Moldovei. Incercările lui Ştefăniţă vodă pentru independenţă au fost îngreunate de marii boieri, care erau legaţi de cotropitorii otomani. Complotul boierilor trădători, urmărind suprimarea domnului, fu descoperit, iar urmaşul lui Ştefan cel Mare învinse duşmanii domniei, în anul 1523.

In multe documente din volum se găsesc pasagii ce completează relatarea cronicelor asupra acestui eveniment politic. De pildă, în hrisovul emis de Rareş, la 24 Martie 1534, se vorbeşte de satul Grăceni, care «a rămas domniei mele din hiclenie dela Luca Arbure portar de Suceava, când a şi pierit de nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voevod» (Nr. 332). In altul, din 8 Aprilie 1528, se arată că Maxim Udrea a pierdut satul Starosilţi «în hiclenie, când a ridicat, cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru asupra nepotului de frate ... Ştefan voevod şi asupra ţării» (Nr. 260), iar «Săcuiaşul ceaşnic, ginerele lui Tăutul log.» şi-a pierdut averile «în hiclenie, când a ridicat oi cu alţi lotri pe un lotru asupra capului nepotului de frate ... Ştefan voevod» (Nr. 443).

Lista boerilor uneltitori atestaţi documentar în această perioadă cuprinde pe: Ivanco pisar, Sima, Pătru Carabet vornic, Birtalan, Ieremia fost gumenic, Pătraşcu, Găneştii, Ionăş şetrar, Patie fost post., Sava hânsar (Doc. Nr. 196, 202, 259, 261, 314, 370, 410, 426, 437, 452, 521).

Se găsesc în documente ştiri privind grozăviile expediţiilor de cotropire turco-tătare în Moldova, în special aceea din 1538. Apar în aceste documente pasagii ca acestea: «acel privilegiu s'au pierdut când au venit împăratul turcesc cu toată puterea lui şi cu Tătarii şi au prădat ţara pân dincolo de Suceava» (Nr. 507) sau «când împăratul turcesc a călcat ţara» (Nr. 356, apoi: 123, 396, 424, 484).

Expediţiile şi incursiunile otomane pustiau ţara prin luarea multor locuitori ca robi, printre ei fiind şi boieri. Jaful permanent al dominaţiei otomane se exercită în special asupra ţăranilor şi târgoveţilor. Nu sunt scutiţi de abuzul nelimitat turcesc, chiar unii boeri mai mărunţi, de felul acelui Mateiiaş, fiul lui Ioanăş, despre care un document din 13 Mai 1546 spune «că are o greotate oarecare, mare, apuându-l cu mare strânsoare un agă turc al împăratului turcescu, anume Ionuz Béghiul, care îl trăgea zicând cum ca i-ar fi ucis nişte robi Mateiiaş şi cum că ar fi luat dela dânşii mulţi bani». Judecat de domn şi marii boieri, fu obligat «să plinească el toată paguba, încă şi moartea robilor», iar el «văzând acest fel de zurba grea asupra lui, care cu mare strânsoare îl trăgea acest agă împărătesc» a luat cei 3000 de zloţi tătăreşti dela Rareş «şi s'au răscumpărat pe sine de acesta aga», cedând domnului seliştea Şerbăneşti pe Siret (Nr. 454).

Valorificarea documentelor, generalizarea lor istorică, va aduce lumină într'o serie de probleme nelămurite din istoria medie a patriei noastre.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1501 (7009) Aprilie 25. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Paşină satul Petricani, pe Başeu, dăruit acestuia de Dumşa postelnic.

2. — 1501 (7009) Iunie 27, Iaşi. — Ştefan cel Mare voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Neamţ să-şi apere munţii, iar dela cei care-şi vor paşte oile în acei munţi sau vor prinde peşte, să-şi ia venitul ca şi mai înainte, « precum a fost din vechi ».

3. — 1501 (7009) Decembrie 14, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte m-rii Putna satele cumpărate de el, Sineşti şi Onicicani, în ţinutul Cârligăturii.

4. — 1502 (7010). — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte lui Cozma Răzănianu şi fraţilor lui un loc de sat pe Botna Mare.

5. — 1502 (7010). — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte lui Dobrotă şi lui Lupul, pentru slujbă credincioasă, un loc de pustie la « Sâliştea Tătărască », numit Fântâna Popişoara, ţinutul Tigheci, ca să-şi facă sat. Hotarul să fie cât va fi deajuns unui sat de 20 de case.

6. — 1502 (7010). — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Toader Toc stolnic seliştea Foleşti, pe Crasna, cumpărată.

7. — 1502 (7010) Februarie 17, Iaşi. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte nepoţilor lui Mihail gramatic satele: Murgoceni, Băşeni, Târjoca şi jumătate din Iacobeni.

8. — 1502 (7010) Februarie 17, Iaşi. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Toader pisar satul Mălineşti pe Bârlad, cumpărat.

9. — 1502 (7010) Februarie 22. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Isac vistier satul Dolheşti, pe Şomuz, cumpărat dela nepoţii lui Şandru portar.

10. — 1502 (7010) Martie 1, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte lui Maleşco, Nenciul, Cozma Rizeanul şi Dragoş un loc din pustie, la Vişneuţi, ca să-şi facă sat.

11. — 1502 (7010) Martie 7, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Luca Arbore portar de Suceava satul Solca.

12. — 1502 (7010) Martie 10. — Ştefan cel Mare voevod dă cneaghinei Marga satul Rădeni, în schimbul satului Pleşeşti, pe Cotlovea.

13. — 1502 (7010) Martie 10, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Toader Toc stolnic satul Soleşti, pe Vaslui, pe care acesta l-a primit dând în schimb Marencăi satul Foleşti, pe Crasna şi o sută de zloţi.

14. — 1502 (7010) Martie 11. — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte lui Duma Hurduescu, Irimia, Dragoş şi Cupcia un loc de pustie la Spiroasa. ca să-şi facă sat « pâră la 20 casă ».

15. — 1502 (7010) Martie 13, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Stan cu fraţii şi surorile sale, satul Mândreşti, la obârşia Gerului.

16. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ştefan cel mare voevod întăreşte mai multora satele Marcoviceni şi Terpeşti, pe Bârlad.

17. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Crăciun a patra parte dintr'un sat pe Bârlad, « unde au fost juzi Buda] şi Drăgoiu ».

18. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Ion şi fraţilor lui, Nichita şi Mihul, a patra parte din satul Faureşti, pe Tutova, « unde a fost Stanco ».

19. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui.— Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Petrea a patra parte din satul Mileşti, pe Sohului, « unde a fost Milea Ulinl ».

20. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte Stanei şi surorilor ei Zoica, Marena şi Parasca, satul Baleşti, la gura Stebnicelului.

21. — 1502 (7010) Martie 14. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte Neagăi, fata lui Micşin, satul Micşineşti, pe Ialan.

22. — 1502 (7010) Martie 17, Vaslui. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Groza şi altor cumpărători satul Petreşti, pe Miclov, între Simioneşti şi Folteşti.

23. — 1502 (7010) Iunie 10. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Ion sluger partea cumpărată din satul Oişăni, pe Răzina.

24. — 1502 (7010) Iulie 2, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte m-rii Putna sate, selişti, iezere, gârle şi mori.

25. — 1502 (7010) Noembrie 17, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod hotărăşte ca toţi popii din satele m-rii Putna să plătească dare m-rii şi să fie judecaţi de egumen, nu de « dregătorii vlădiceşti ». Deasemenea îi mai dăruieşte anual 150 drobi de sare din ocna dela Trotuş şi braniştea din jurul m-rii.

26. — 1503 (7011). — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Stan şi fraţilor lui un loc de pustiu pe Cahov, ca să-şi facă sat.

27. — 1503 (7011) Februarie 2, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte m-rii Putna toate privilegiile de mai înainte, pe care le-a avut mânăstirea pe satele ei, pe vii, Ţigani, sare din ocna dela Trotuş, dare dela popi, vama cea mică dela Suceava şi altele.

28. — 1503 (7011) August 8. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte schimbul făcut de Toader logofătul cu rudele sale, Toader dând satul Mălineşti pe Bârlad, în schimbul unor părţi din satele Todereşti şi Jurcovţi, tot pe Bârlad.

29. — 1503 (7011) August 26, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte m-rii Moldoviţa satele Provorotia şi Oprişinţi, ţinutul Suceava, dăruite mânăstirii de Sin Bârlici, pe vremea lui Alexandru cel Bun.

30. — 1503 (7011) August 26, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte episcopiei de Rădăuţi satele Rădăuţi, Coţmanul Mare şi altele.

31. — 1503 (7011) Septembrie 8, Badeuţi. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte m-rii Putna nişte Ţigani, « ce i-au chemat ei din Ţara Basarabilor ».

32. — 1503 (7011) Septembrie 13, Badeuţi. — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte lui Buda şi Grozea, pentru slujbă dreaptă şi credincioasă un loc din pustie, pe Sărata, la gura pârâului Căpăţăroasa, ca să-şi întemeieze sat.

33. — 1503(7011) Septembrie 18, Badeuţi. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Ion talmaciu satul Ruseni, pe Tutova.

34. — 1503 (7011) Septembrie 30, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod dăruieşte m-rii Neamţ satele Băiceni şi Mogoşeşti, pe Siret, o prisacă, precum şi în fiecare an câte 6 pietre de ceară din cele cuvenite domniei, din Târgul Neamţ.

35. — 1503 (7011) Septembrie 30, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte lui Danciul Buceaţchi, vărului său Isaico şi mătuşii lor Vasutca satele Hodorecinţi şi Gvozdăuţi, pe Vilia.

36. — 1503 (7011) Octombrie 6, Suceava. — Ştefan cel Mare voevod cumpără şi dăruieşte m-rii Dobrovăţ satele: Feteşti, Alexeşti, Munteni, Costiceni şi Ostroveni.

37. — 1505 (7013) Februarie, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Toader pisar satul Baloşeşti pe Bârlad, « unde a fost Cozma, la gura Stavnicului ».

38. — 1505 (7013) Februarie 16. — Bogdan voevod întăreşte lui Toader şi fraţilor lui a patra parte din satul Ungureni.

39. — <1505—1516> Iunie 10. — Bogdan voevod împuterniceşte m-rea Probota să-şi stăpânească satul Hăreşti, dăruit de tatăl său, Ştefan cel Mare.

40. — 1505 (7013) Iulie 2, Hârlău. — Bogdan voevod întăreşte lui Toader Păcuraru şi soţiei lui, Anuşca, jumătate din satul Onteşti, pe Perecichiu.

41. — 1506 (7014) Aprilie 14. — Bogdan voevod întăreşte lui Cozma Şarpe satul Şcheia, pe Valea Albă, de schimb şi moşia Şofrăceşti, lângă Valea Albă, de cumpărătură.

42. — 1506 (7014) Mai 22, Suceava. — Bogdan voevod întăreşte lui Giurgea Brudur diac de vistierie satul Leveşti, « unde se numesc Levcuşeşti ».

43. — 1506 (7014) Septembrie 11. — Bogdan voevod întăreşte lui Luca Arbore portar de Suceava părţi din satul Derzca.

44. — 1507 (7015). — Bogdan voevod întăreşte lui Giurgea Albotă ocine în hotarul Măzărăeştilor, cumpărate dela mai mulţi.

45. — 1507 (7015) Februarie 20, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Cârstea şi femeii lui, Nastea, părţi din moara Bucureştilor, la Bilavoiu.

46. — 1507 (7015) Februarie 20. — Bogdan voevod întăreşte lui Dragomir Roată jumătate din satul Vicoleni, pe Jâravăţ.

47. — 1507 (7015) Februarie 22, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Giurgiu şi surorii lui, Armeanca, satul Foleşti, între Bârlad şi Iadrici, « unde a fost casa bunicului lor, Ştefan Foale ».

48. — 1507 (7015) Februarie 22, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Mircea Virtea şi rudelor sale un sat, « la Tecuciu, la Salce, unde a fost Iliiaş », mai sus de hotarul târgului Tecuciu.

49. — 1507 (7015) Februarie 26. — Bogdan voevod dăruieşte lui Lupşa şi altora, pentru slujbă credincioasă, un loc de pustie pe Movila Mare.

50. — 1507 (7015) Februarie 27. — Bogdan voevod dăruieşte lui Dumitru şi lui Albu o jumătate de loc în pustie, în gura Ciorăţilor.

51. — 1507 (7015) Februarie 28, Iaşi. — Bogdan voevod dăruieşte lui Ivan şi nepoţilor săi pentru credincioasă slujbă, un loc de pustie, pe Sâgola, jumătate de fântână, numită Petroasa şi jumătate de sat.

52. — 1507 (7015) Februarie 28. — Bogdan voevod întăreşte lui Moghilă ceaşnic satul Piteşti, pe Bârlad, cu loc de moară la Bârlad, cumpărat dela urmaşii lui Baloş Horga.

53. — 1507 (7015) Februarie 28, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Săcuianu ceaşnic şi rudelor sale satul Săcuianii de Jos, « unde a fost Cozma ».

54. — 1507 (7015) Martie 1, Huşi. — Bogdan voevod îmtăreşte lui Eremia vistiernic satul Grigoreşti, pe Siret, amândouă judeciile şi cu mori la Siret.

55. — 1507 (7015) Martie 1, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Luca Iştoc a treia parte din satul Tatuleşti, pe Perecichiu.

56. — 1507 (7015) Martie 1, Huşi. — Bodgan voevod întăreşte Stanei şi Anei, surorile lui Duma fost păhărnicel, satul Urlaţi, pe Ialan.

57. — 1507 (7015) Martie 2, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte fiicelor lui Vâlcul, Muşa, Neaga şi Dobra, satul Romaneşti, pe Putna, « unde a fost Roman Spârul ».

58. — 1507 (7015) Martie 4, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Gavril Totruşan vistier satul Berindeşti, la gura Costinei şi moară la Costina.

59. — 1507 (7015) Martie 6, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Ilie comis satele Crainici şi Găleşti, amândouă pe Polocin, pentru care a dat în schimb satele Măreşeni şi Mihăileşti.

60. — 1507 (7015) Martie 6. — Bogdan voevod întăreşte lui Mitcu şi fratelui său, popa Nestor, jumătate din satul Muncelul, « unde au şezut Bunilă », pe Polocin.

61. — 1507 (7015) Martie 22, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Coste Cârje stolnic satul Măscureii de Sus, pe Tutova, pentru care a dat în schimb jumătate din satul Batineşti.

62. — 1507 (7015) Mai 11. — Bogdan voevod dăruieşte mai multora pentru credincioasă slujbă, un loc la Putna la Fântâna Oasăloi, ca să-şi facă sat.

63. — 1508 (7016) Februarie 1, Iaşi. — Bogdan voevod dăruieşte lui Duşman pentru credincioasă slujbă, un loc în pustie, pe Dubovăţ, la Fântâna Puturoasă, ca să-şi facă sat. Iar hotarul acelui loc « să fie cât poate folosi îndestul un sat de douăzeci de case ».

64. — 1508 (7016) Februarie 2, Iaşi. — Bogdan voevod întăreşte m-rii Neamţ satele Telebecinţi, pe Siret şi Trestineţ, sub bucovină, dăruite m-rii de Sân Bârlici, pe vremea lui Alexandru cel Bun.

65. — 1508 (7016) Februarie 5, Iaşi. — Bogdan voevod dăruieşte Anei, fiica lui Stan, jumătate din satul Huhureşti, lângă Plotuneşti.

66. — 1508 (7016) Februarie 11. — Bodgan voevod întăreşte lui Toma un loc în hotarul satului Retovoeşti, cumpărat dela Danciul.

67. — 1508 (7016) Februarie 16, Vaslui. — Bogdan voevod întăreşte fiilor şi fiicelor lui Isaia dela Răcătău satul Gorgeşti, pe Răcătău şi jumătate din satul Năneşti, tot pe Răcătău, « unde a fost Galeş ».

68. — 1508 (7016) Februarie 16, Vaslui. — Bogdan voevod întăreşte Neagşei fiica Marenei, satele Dragoteşti şi Popeşti, pe Lohan, căzute ei la împărţeala cu rudele sale.

69. — 1508 (7016) Februarie 16, Vaslui. — Bogdan voevod întăreşte lui Trifan Chintea şi rudelor sale parte din satul Drăguşeni, pe Stavnic şi jumătate dintr'o moară.

70. — 1508 (7016) Februarie 19. — Bogdan voevod întăreşte lui Dragomir Munceleanul satul Muncelul, pe Zăbrăuţi, cumpărat dela Drăgălina.

71. — 1508 (7016) Martie 2, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Clănău spătar şi soţiei lui, Dragna, mai multe sate.

72. — 1508 (7016) Martie 17. — Bogdan voevod întăreşte lui Toader Saule, fratelui său Giurgea şi surorii lor Anuşca o bucată de pământ în hotarul Ciureştilor, la Fântăna lui Voinice.

73. — 1508 (7016) Martie 22, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Petre Soholeţ şi fratelui său Marcu jumătate de selişte, pe Hulubăţ, « din jos de Soholeţ, la fântâna cu budăiul ».

74. — 1508 (7016) Martie 24, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Andreica Blid şi lui Drăgoiu o selişte la Chegheci, « dincolo de ţarina Murseştilor, la fântână ».

75. — 1508 (7016) Martie 25, Huşi. — Bodgan voevod întăreşte lui Şteful şi rudelor sale, satul Jigoreni, ocină a lor dela bunicul lor, Ştefan, vislujenie dela Alexandru cel Bun.

76. — 1508 (7016) Decembrie 14, Suceava. — Bogdan voevod întăreşte lui Giurgea Hrabor comis satul Blaneşti pe Bârlad, cu moară la Bârlad, cumpărat dela Şteful pârcălab.

77. — 1508 (7016) Decembrie 15, Suceava. — Bogdan voevod întăreşte Marenei şi Nastei, fiicele lui Iaţcu Hudici, un loc de pustie pe pârâul Borodace şi un sat la Fântâna Iepurelui.

78. — 1510 (7018) Septembrie 21, Hârlău. — Bogdan voevod întăreşte lui Dragoş vornic satul Bălăneşti la Iaura, « unde au fost judele Bălan » şi satul la gura Strâmbei, pe Tutova, « unde au fost judele Todor ».

79. — 1513 (7021) Martie 5. — Bogdan voevod întăreşte lui Gavril Leuşar satul Foleşti, cumpărat dela Magdalina.

80. — 1513 (7021) Martie 5. — Bogdan voevod întăreşte lui Grincovici pârcălab de Hotin satele Drăguşani şi Ecuşani, danie dela unchiul său, Şteful pârcălab.

81. — 1513 (7021) Martie 7, Huşi. — Bogdan voevod dăruieşte lui Isac logofăt satul Oniciani, pe Şumuzul rece, cu moară, pe care domnul l-a cumpărat dela fiul lui Petrică fost comis.

82. — 1513 (7021) Martie 8, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Lupea Banului o bucată de pământ în hotarul satului Măcişeni.

83. — 1513 (7021) Septembrie 20. — Bogdan voevod întăreşte lui Boldul, Căpotici şi Avrodin cu fraţii lor moşii în Oneşti şi Vertiporoh, pe Ciuhur.

84. — 1514 (7022) .— Bogdan voevod dăruieşte m-rii Pobrata satul Heciul, fost al verei sale Neacşa.

85. — 1514 (7022) Decembrie. — Bogdan voevod dăruieşte m-rii Dobrovăţ 800 de zloţi tătăreşti.

86. — 1514 (7022) Decembrie 8, Suceava. — Bogdan voevod face danie mitropoliei din târgul Roman şi episcopului Macarie 800 de zloţi tătăreşti.

87. — 1514 (7022) Decembrie 8. — Bogdan voevod dăruieşte mitropoliei din Suceava 800 de zloţi tătăreşti.

88. — 1514 (7022) Decembrie 8, Suceava. — Bogdan voevod dăruieşte m-rii Moldoviţa 800 de zloţi. Ii mai întăreşte jumătate din satul Băciuleni, pe care domnul îl dă în schimb pentru jumătate din satul Băiciani.

89. — 1514 (7022) Decembrie 8, Suceava. — Bogdan voevod dăruieşte m-rii Putna 800 de zloţi tătăreşti.

90. — 1514 (7022) Decembrie 8. — Bogdan voevod dăruieşte m-rii Voroneţ ezerul Leonti.

91. — 1514 (7022) Decembrie 17. — Bogdan voevod întăreşte lui Ivan tălmaciul satul Simineşti, pe Tutova, două locuri pustii în ţinutul Tecuciu, o selişte numită Sâliştea şi Oltenii.

92. — 1514(7022) Decembrie 17. — Bogdan voevod întăreşte m-rii Neamţ jumătate din satul Ciofreşti, jumătate din satul Piscul, pe Bârlad şi parte dintr'un iezer, danie a lui Ioan Frunteş pârcălab de Neamţ.

93. — 1515 (7023) Februarie 18. — Bogdan voevod întăreşte m-rii Moldoviţa un loc de casă în satul Berchişeşti, cu loc de arătură şi fâneţe, danie a episcopului de Rădăuţi, Pahomie.

94. — 1515 (7023) Martie 30. — Bogdan voevod dă un uric pentru hotarul satului Derzca.

95. — 1515 (7023) Aprilie 20. — Bogdan voevod întăreşte m-rii Dobrovăţ satul Vadul Cârstei, iezerul Bogatul şi satul Rădeni, cu mori, precum şi două sălaşe de Ţigani.

96. — 1515 (7023) Aprilie 20, Huşi. — Bogdan voevod întăreşte lui Ilie, fraţilor lui şi altor rude o bucată de loc în hotarul Stănceşti, « între Bohonca şi între Aricoasa ».

97. — 1515 (7023) Decembrie 8. — Bogdan voevod dăruieşte episcopiei din Rădăuţi 800 de zloţi tătăreşti.

98. — 1515 (7023) Decembrie 18. — Bogdan voevod întăreşte nepoţilor lui Costea Liteanul satul Liteni.

99. — 1515 (7023) Decembrie 21, Suceava. — Bogdan voevod întăreşte lui Sima şi fratelui său Micotă Rohat satele Cuhneşti, pe Rebricea Mare şi Bucşeni, pe Horicinţa.

100. — 1515 (7023) Decembrie 21, Suceava. — Bogdan voevod dăruieşte m-rii Voroneţ satul Bucureşti, pe Moldova, o branişte şi Muntele Lung, cu toate ţarcurile sale.

101. — 1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău — Bogdan voevod întăreşte lui Cozma Şarpe postelnic satul Laţcani, pe Bahlui, cu moară şi loc de prisacă, cumpărat dela urmaşii lui Laţcu Sârbul.

102. — 1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău. — Bogdan voevod întăreşte Fetinei, cneaghina panului Ioanăş, satele Cârligeni şi Vlădeni, pe Siret, Oneşti, pe Prut, jumătate din satul Loluşa, pe Berheci şi parte din satul Boteşti. Acestea au căzut în partea ei, la împărţeala averii' rămasă dela tatăl ei, panul Hărman.

103. — 1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău. — Bogdan voevod întăreşte lui Eremia vistier satele Miteşti, pe Siret şi Sorocinouţi, sub pădure.

104. — 1517 (7025) Ianuarie 17, Hârlău. — Bogdan voevod întăreşte lui Luca Arbure portar de Suceava satele: Soloneţ, cu mori şi Dereni, peste Prut, unde au fost vătămani Caliman, Iachim şi Lucaci.

105. — 1517 (7025) Octombrie 7, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte mitropoliei de jos, din târgul Romanului şi episcopului Macarie, satul Azăpeni, cu moară şi părţi din Catarha, dăruite de Giurgiu Strahoie.

106. — 1517 (7025) Octombrie 8, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte Marenii satul Voeneşti, ţinutul Cârligăturii, şi satul Cucueşti, căzute în partea ei, la împărţeala pe care a făcut-o cu fraţii ei.

107. — 1517 (7025) Decembrie 15, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ieremia vistier o jumătate de sat, pe Bâc, în dreptul băii lui Albaş, la Fântâna Mare, precum şi un loc în pustie, pe Răut, mai jos de gura Văii Negre, ca să-şi întemeieze sat.

108. — 1518 (7026), Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ivan Moţoc sluger un loc de moară, pe o topliţă, «unde a fost şteaza lui Vlaşin».

109. — 1518 (7026) <Ianuarie 22>. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Andruşco Boldur satul Criveşti pe Bârlad, cu moară în Bârlad şi cu prisacă precum şi satul Hănăşeşti, pe Elan şi iezerul Hărcete.

110. — 1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Gavril Tunsul şi rudelor sale o fântână numită Fântâna lui Corui, mai sus de Peatră.

111. — 1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Petrea şi surorilor lui, Fedca, Anghelina şi Elena, satul Pănteleeşti, la Iazer.

112. — 1518 (7026) Ianuarie 23, Vaslui. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Dragotă şi rudelor sale o jumătate de sat din Muceşti, pe Racova şi cu moară la Racova.

113. — 1518 (7026) Ianuarie 28, Huşi, — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Nistor şi rudelor sale împărţeala satului Şerbăneşti, pe Bogdana.

114. — 1518 (7026) Ianuarie 30, Huşi. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Avram şi surorii lui, Vasutca, fiii Anuşcăi, satele Hueţeni, la gura Voronei cu mori la Siret şi Sineşti, lângă Giurgiu Vereşceac.

115. — 1518 (7026) Februarie 20. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Cozma Şarpe satul Plopeşti, pe Trotuş.

116. — 1518 (7026) Martie 24, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Gagea şi rudelor sale satul Gageşti, pe Elan.

117. — 1518 (7026) Aprilie 20. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ioan Morozanul un loc din pustii, între Ciuluci şi Fântâna Radului.

118. — 1518 (7026) Aprilie 21 ,Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Iurşa partea din satul Popeni, pe Iubăneasa.

119. — 1518 (7026) Aprilie 22, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Toader pârcălab de Cetatea Nouă, satele Feredieni, pe Sitna şi Corceşti, pe Cozance. Deasemenea îi mai întăreşte trei locuri în pustiu, pe Bâc, pe Cahova şi la capătul de jos al Beliocii.

120. — 1518 (7026) Aprilie 23, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr întăreşte lui Grincovici pârcălab de Hotin satele Drăguşani şi Ecuşani.

121. — 1518 (7026) Noembrie 9. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Gavril vistier satele Mihailouţi, «unde a fost jude Petrinca», Mihuceni, pe Trestiana şi jumătate din Bureşti.

122. — 1518 (7026) Decembrie 20, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Teoctist mitropolit de Suceava o prisacă «unde a fost mănăstire» şi o poeniţă.

123. — 1518 (7026) Decembrie 26, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Cozma Şarpe postelnic un sat pe Cracău, «unde a fost casa lui Oancă» şi cu moară la Cracău, precum şi o mânăstire a Turbatului, care acum se numeşte Brusturi, pe care le dăruieşte Cozma împreună cu mai multe odoare m-rii Neamţ.

124. — 1518 (7026) Decembrie 26, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte m-rii Neamţ un sat pe Cracău, anume «unde a fost Sas Dan», dăruit de Reaţeş la moarte.

125. — 1518 (7026) Decembrie 31, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Plopeşti pe Trotuş, cu mori şi şteaze la Trotuş, dăruit de Cozma Şarpe postelnic.

126. — 1519 (7027) .— Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Petruşca şi rudelor sale parte din satul Spărieţi.

127. — 1519 (7027) Ianuarie 9, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Toader cămăraş de vistierie o bucată de pământ din hotarul Lăslaoanilor, pe Cracău, cumpărată dela nepoata lui Laslău globnicul.

128. — 1519 (7027) Aprilie 28, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ion şi fraţilor lui satul Bacsaneşti, pe Bârlad, «unde a fost cneaz Bacsan» şi cu mori pe Bârlad.

129. — 1519 (7027) Iunie. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Petru şi rudelor sale două sate: unul pe Sărata, «unde a fost Roman Blândul », celălalt « unde a fost Husul ».

130. — 1519 (7027) Iunie 4, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte m-rii dela Tazlău satele: Borileşti, Dragoteşti şi Urseşti, pe Nechid, precum şi două mânăstiri, una «unde a fost Huba», cealaltă, la Răcătău. Intărirea se face, deoarece «Săcuii din Ţara Ungurească.... au prădat mânăstirea... şi au tăiat şi au rupt privilegiile... ».

131. — 1519 (7027) Iunie 23, Huşi. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Chicoş satele Horjăşti şi Hudiceni, pe Lăpuşna, în urma împărţelii cu nepotul său.

132. — 1519 (7027) Iunie 23. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Oancea şi fraţilor săi o jumătate de selişte, pe Covurluiul Sec.

133. — 1519 (7027) Iunie 25, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ion şi fraţilor săi, fiii lui Mihul medelnicer, mai multe sate, pe Crasna, pe Licicov şi pe Bârlad.

134. — 1519 (7027) Iunie 27, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Giurgea şi surorii lui, Ana, fiii lui Dragomir Oţel, satul Bozianii, la obârşia Albânei, cu mânăstirea şi cu amândouă pârâiaşele.

135. — 1519 (7027) Iunie 30, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Dragotă Săcuianul ceaşnic satul Cordareni, pe Iubăneasa, sub Dumbrava Inaltă şi jumătate din satul Verbia, pe Jijia.

136. — 1519 (7027) Iulie 1. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Toader pârcălab de Cetatea Nouă un loc de sat din pustie, pe Cahov, ca să-şi facă sat; apoi îi întăreşte satul Tociani, peste Prut, « unde au fost Borzea » şi seliştea Luciani.

137. — 1519 (7027) Iulie 2. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte urmaşilor lui Balinţa Mândriţca satele Glodeni şi Bulgari, pe Crasna, precum şi Muncelul.

138. — 1519 (7027) Noembrie 10. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Cozma Şarpe postelnic, pentru credincioasă slujbă, satul Poenile, ţinutul Roman. Deasemeni îi întăreşte satul Dobruşa, cumpărat.

139. — 1519 (7027) Decembrie 20, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Dragoş dela poartă parte din satul Petia.

140. — 1519 (7027) Decembrie 27, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Ieremia vistier satul Balinţi şi Grişcani, cu jumătate de pod plutitor pe Şiret. Deasemeni îi întăreşte jumătate din satele Tatomireşti, la obârşia Orbicului şi Popeşti, ţinutul Neamţ.

141. — 1520 (7028) Ianuarie 4, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ieremia vistier părţi din satul Veneţia, pe Siret, ţinutul Suceava, de schimb şi cumpărătură.

142. — 1520 (7028) Ianuarie 7, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Ion diac seliştea Maletinţi, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

143. — 1520 (7028) Februarie 12, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Petriman Fântână parte din satul Costeşti la gura Ciuhurului, unde cade în Prut şi cu pod plutitor pe Prut.

144. — 1520 (7028) Aprilie 21. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Banul vornic satul Hădărăeşti, pe Bârlad şi o moară pe Bârlad.

145. — 1520 (7028) Aprilie 23, Iaşi. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Tatul Plotun şi fraţilor săi satele Plotuneşti şi In Glod, pe Sărata.

146. — 1520 (7028) Aprilie 24. — Ştefan cel Tânăr. voevod întăreşte lui Cârstea şi surorii lui Nasta, cneaghina lui Stâncea stolnic, mai multe sate pe Siret, Prut, Nistru şi Vilia, în urma împărţelii cu rudele lor.

147. — 1520 (7028) Aprilie 24, Iaşi. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Lucan şi fratelui lui, Ion Dălbàn, satul « unde a fost Radul şi Rădici », amândouă judeciile.

148. — 1520 (7028) Mai 8. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Toader Cârlig vistier părţi cumpărate în satele Biiţcani, Cârligi şi Bărgăoani.

149. — 1520 (7028) Iulie, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte m-rii Homor mai multe sate şi prisăci. Deasemeni îi dăruieşte iezerul Orehovul şi două şomoldoace lângă el, Beşilele şi Ciulineţul, precum şi alte gâile şi iezercane.

150. — 1520 (7028) Iulie 15, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ion Albotă şi rudelor sale satele Drăguşani şi Zăvoiani.

151. — 1520 (7028) Iulie 16, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Gavril vistier parte din satul Vlădeşti, pe Şumuz.

152. — 1520 (7028) Iulie 28, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Dragoş dela poartă jumătate din satul Ţăpeşti, pe Bârlad şi parte din iezerul dela Lozova.

153. 1520 (7028) August 21, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte m-rii Putna vechile danii şi privilegii.

154. — 1520 (7028) Octombrie 6, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte episcopiei de Rădăuţi, sate, cătune şi prisăci.

155. — <1520> Octombrie 8. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte episcopiei dela Rădăuţi satul Havorona din ţinutul Dorohoi şi o prisacă în hotarul târgului Cernăuţi. Deasemeni îi întăreşte o prisacă cu grădină în hotarul Voroveştilor, aproape de Pârâul Fântânilor.

156. — 1521 (7029) .— Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ilie şi rudelor sale satul Petreşti, pe Răbricea.

157. — 1521 (7029) Aprilie 20, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Bărbu satele: Sârbi, la gura Oancei, « unde a fost jude Jula », şi Şcheii de Sus, jumătate din Grăpeni, pe Horincea, căzute în partea lui la împărţeala cu fratele său Şerban.

158. — 1521 (7029) Aprilie 20, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Luca şi fiilor săi, Giurgea ,Dumitru şi Fădor, satul Medeleni, la Cârligătură.

159. — 1521 (7029) Aprilie 24, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Costea, fiul Maruşcăi, satul Mihăileşti şi 350 zloţi tătăreşti, ce au căzut în partea lui la împărţeala făcută cu rudele sale.

160. — 1521 (7029) Iunie 1, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte pentru credincioasă slujbă lui Banul vornic, Gagea ureadnic de Vaslui şi Drăguş, un loc în pustie pe Sohului, mai sus de Bechea, ca să-şi întemeieze un sat.

161. — 1521 (7029) Iunie 1, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Grozav vornic satele cumpărate, Sârbi şi Ciocodeeşti.

162. — 1521 (7029) Iunie 3, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte împărţirea satului Rotumpăneşti, pe Bogdana, între urmaşii lui Neagul.

163. — 1521 (7029) Iunie 4. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte m-rii Bistriţa satul Calieneşti, pe Cobâle, « unde a fost casa lui Dragomir », cu o mânăstire şi cu vie, danie a panului Cozma.

164. — 1521 (7029) Iunie 5, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Ion Turcul vistiernicel, pentru credincioasă slujbă, satul Şizcouţi, « care a ascultat de Şipinţi », în ţinutul Cernăuţi.

165. — 1521 (7029) Iunie 14, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Bratul, fiul lui Giurgea şi rudelor sale jumătate din satul Pereni, cu moară pe Târnuşca, care au căzut în partea lor la împărţeala făcută cu alte rude ale lor.

166. — 1521 (7029) Iunie 24, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Petrea Ungureanul partea din satul Lipăeşti, « unde a fost giudele Dragomir », pe care a primit-o dela unchiul său Mândrea, în schimbul unei vii din Dealul Hârlăului.

167. — 1522 (7030). — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Gavril Bârlad jumătate din satul Bârlădeşti, peste Prut, jumătate din Ciulina, o luncă şi gârle, care au căzut în partea lui la împărţeala cu rudele sale.

168. — 1522 (7030) Ianuarie 17. — Ştefan cel Tânăr voevod scuteşte m-rea Putna de plata vamei pentru trei mreji de peşte, primăvara, şi trei mreji, toamna, pe care le vor aduce dela Dunăre sau Ezere sau Nistru. Deasemenea îi întăreşte gloabele din toate satele pe care le are mânăstirea.

169. — 1522 (7030) Ianuarie 29, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Teoctist mitropolit de Suceva o prisacă « unde a fost mânăstirea », o poeniţă şi parte din satul Orţeşti.

170. — 1522 (7030) Februarie 4, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte m-rii Moldoviţa satul Petinea, pe Başeu, între Brăneşti şi Vlaşineasa, pe care-l are dela Ieremie vistier şi Iurie voinic, în schimbul unor jumătăţi din satul Ostăpceni, pe Turia. Deasemeni îi întăreşte nişte Ţigani, dăruiţi m-rii de Neagoe Basarab.

171. — 1522 (7030) Martie 10, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Toader pârcălab de Cetatea Nouă o bucată de sat din Ruşi, la Cobile, numită Cutul.

172. — 1522 (7030) <Martie—Iulie> 26, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Banul voinic parte din satul Cioreceşti, care i s'a cuvenit lui la împărţirea cu rudele sale.

173. — 1522 (7030) Aprilie 17. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Tăbuciu Mititelul şi fratelui său Frecea satele şi ocinele lor.

174. — 1522 (7030) Iunie 1. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte Şendricăi şi nepoatelor lui, Vasutca şi Neacşa, satul Şilişeul de Jos şi o bucată de pământ din hotarul târgului Dorohoiu, deoarece şi-au prăpădit privilegiile « când au venit Leşii în pământul nostru ».

175. — 1522 (7030) Iunie 2, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ivanco Repede o jumătate de sat « La Moghila, unde cade drumul Horgei în Bujor ».

176. — 1522 (7030) Iunie 21, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte Andricăi jumătate din satul Oeşani, pe Rezina.

177. — 1522 (7030) Iunie 24, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Dragotă şi vărului lui Neagul, parte din satul Rădueşti, pe Stebnic şi parte din moară.

178. — 1522 (7030) Iunie 25, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte Măriei şi surorii ei Magda, o bucată de sat din Condreşti, pe pârâul Teleajinei.

179. — 1522 (7030) Iunie 26, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Gavril Calapod, fiul lui Petru stolnic, satele: Purceleşti, Vlădeşti, Bratieşti şi Borileşti şi părţi din satul « unde au fost juzi Dragoş şi Simion ».

180. — 1522 (7030) Iunie 27, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Sava şi rudelor sale satul Totoeşti, pe Pârâul Alb.

181. — 1522 (7030) Iunie 30, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte episcopiei de Rădăuţi un loc de prisacă, numit Hruzea, la obârşia Crasnei.

182. — 1522 (7030) Iulie 2, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Iucşă Piteş şi rudelor sale parte din satul Borole.

183. — 1522. (7030) Iulie 2, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte m-rii Tazlău două sălaşe de Ţigani.

184. — 1522 (7030) Iulie 4, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Grozav vornic satul Poiana, « unde a fost Bâda ».

185. — 1522 (7030) Iulie 4, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod îmtăreşte lui Stroe Faur parte din satul Oşmeleşti.

186. — 1522 (7030) Iulie 12, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Andruşco satul Soci la obârşia Dumtrei şi siliştea Păruceani, pe Mărnova.

187. — 1522 (7030) Octombrie 28. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ivanco pitar parte din satul Stiţcani.

188. — 1522 (7030) Octombrie 29, Iaşi. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Toader Caşotă sulger părţi din satele Goeşti şi Vârstaţi.

189. — 1522 (7030) Octombrie 31, Iaşi. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Măteiu şi rudelor sale satul Mălineşti, la Glodurele, pe Botnişoara şi o selişte deasemeni pe Botnişoara, mai sus de Resteoani.

190. — 1523 (7031) Ianuarie 4, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Ion şi rudelor sale o jumătate de sat din Pilipcea, deasupra Nistrului şi parte din satul Todereşti, pe Jijia, luate în schimbul satului Boianul Mare dela Ivanco pisar.

191. — 1523 (7031) Ianuarie 8, Suceava. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Toader cămăraş parte din satul Cândeşti, « în Câmpul lui Dragoş ».

192. — 1523 (7031) Martie 15, Iaşi. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Ivan Racişte ceaşnic parte din satul Ţigăneşti, pe Putna şi o moară pe Putna.

193. — 1523 (7031) Martie 25. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Pătru şi surorilor lui satul Ţinteşti, la obârşia pârâului Dodova, « unde a fost Cârstea », precum şi parte din satul Pribeşti.

194. — 1523 (7031) Martie 25. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Sima Duşăscul şi rudelor sale satele Dolheşti, pe Crasna, Ivereni, seliştea Vizdita, două locuri de prisacă şi un loc de moară.

195. — ‹1524—1538› Martie 15. — ‹Ştefan cel Tânăr voevod› întăreşte lui Toader logofăt parţi din satele Derzca şi Băeşeşti, pe Moldova.

196. — 1524 (7032) Aprilie 10, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Toader logofăt o jumătate de sat « din cătunul lui Fete Gotcă, din Ruşi ». Deasemeni îi

ntăreşte nişte Ţigani cumpăraţi de acesta din Ţara Ungurească şi îi dăruieşte alţi Ţigani, pe care i-a pierdut Ivanco logofăt în hiclenie.

197. — <1525>. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Bogdan medelnicer, pentru credincioasă slujbă, satul Găiceni pe Topoloveţ şi cu o mânăstire.

198. — 1525 (7033) Februarie 12, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte m-rii Moldaviţa o jumătate de sat, pe Bâc, în dreptul Băii lui Albaş, la Fântâna Mare, cu baltă şi cu moară.

199. — 1525 (7033) August 26, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Nicoară Vărzaru şi fratelui lui, Toader, o prisacă în hotarul satului Vărzăreşti şi o vie «unde a fost prisaca lui Caui».

200. — 1525 (7033) Septembrie 9. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Lazăr şi rudelor sale satul Voruntareşti, pe Covurlui.

201. — 1527 (7035) Martie. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ieremia Oţel două locuri de sate, la gura Lopatnii şi la gura Bezinului.

202. — < 1527 > Martie 3, Hârlău. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Tazlău satul Păşcani, în Câmpul lui Dragoş, pierdut de Sima, când s'a hiclenit faţă de Ştefan cel Tânăr voevod şi satul Toteşti, pe Tazlăul Sărat, cumpărat de domn, apoi iezerul Daduvul pe Prut şi un sălaş de Ţigani.

203. — 1527 (7035) Martie 9, Huşi. .— Petru Rareş voevod dăruieşte lui Dracsin Purcel, Isac şi Ilea un loc de câmpie pe Botna Mare, ca să-şi facă sat.

204. — 1527 (7035) Martie 9, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dragotă, surorii lui, Anna şi vărului lor, Barsu, parte din satul Batineşti, «unde a fost Mezeu».

205. — 1527 (7035) Martie 13, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Negrilă Suşman parte din satul Giurcani, pe Ialan, la gura Jigăliei.

206. — 1527 (7035) Martie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Banul vornic satul Bârzeşti, pe Bârlad, «unde a fost Bârzea», pe care-l are dela Safta şi Marena, în schimbul altui sat şi a 200 zloţi tătăreşti.

207. — 1527 (7035) Martie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Neamţ satul Copanca, pe Nistru, la gura .Zahornei.

208. — 1527 (7035) Martie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Nica, nepotului său Soltan şi vărului său Andreica satul Barbeşti, pe Prut.

209. — 1527 (7035) Martie 15, Huşi, — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petrică Tele şi surorii sale Nasta, satul Gârcini, care a căzut în partea lor, la împărţeala făcută cu alte rude.

210. — 1527 (7035) Martie 15. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Hărtan şi rudelor sale satul Pungeşti, pe Racova, la Vaslui, precum şi împărţeala pe care şi-au făcut-o.

211. — 1527 (7035) Martie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Vitolt, pentru credincioasă slujbă, un loc de pustie în Chigheci, pe Ialpuh, ca să-şi întemeieze un sat.

212. — 1527 (7035) Martie 16, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Armeanu jumătate din satul Tatomireşti, la obârşia Orbicului, cumpărată dela Evloghie călugăr, fost vistier.

213. — 1527 (7035) Martie 16, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gâdea parte din satul Ostăşeşti, pe Rebricea.

214. — 1527 (7035) Martie 16, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ioan pisarul domnesc parte din satul Costeşti, la gura Ciuhorului.

215. — 1527 (7035) Aprilie 16, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Pobrata, din nou zidită de el, satul Dobruşa, ţinutul Soroca, cu mori pe Răut.

216. — < 1528 >. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Lupe Ciur, Albei şi Rujci jumătate din Fântâna Bălcnilor şi parte din Poiana Ocolului.

217. — 1528 (7036) Ianuarie 16, Mitropolia Sucevei. — Nichifor monahul dăruieşte m-rii Neamţ satul Dolheşti, pe Şumuz, cu iaz şi cu moară.

218. — 1528 (7036) Februarie 5, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Şteful globnic jumătate din satul Boldăşeşti, la Soloneţ, jumătate din Muncelul lui Boldăş şi nouă ogoare sub pădure.

219. — 1528 (7036) Februarie 28, Hârlău. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Coste Albotă postelnic satul Oniceani, pe Şumuzul Rece, cu moară la Şumuz, cumpărat dela fiica lui Isac fost logofăt.

220. — 1528 (7036) Martie 1, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Oanei şi fraţilor ei, Iurii şi Ion, o bucată de pământ în hotarul satului Tutovineşti.

221. — 1528 (7036) Martie 2. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Toader logofăt, pentru credincioasă slujbă, satele: Zubriceni, pe Trebnic, Hancăuţi, cu mori pe Racovăţ şi Oneşti.

222. — 1528 (7036) Martie 4, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Roman Hamza parte din satul Piticeani, la Cobâle.

223. — 1528 (7036) Martie 7, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dan, soţiei sale, Anuşca şi cumnatului lui, Petrea, o bucată de pământ din Dragomireşti şi la Vad, să-şi facă iaz.

224. — 1528 (7036) Martie 7. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Şandru şi lui Fetion Farcaş uşari jumătate din satul Oţeleşti, pe Berheci.

225. — 1528 (7036) Martie 7, Iaşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Toader logofăt satul Brăneşti, pe Sitna, cu amândouă cuturile şi cu mori pe Sitna şi seliştea Purceleşti, la Terebne, numită « La Peri ».

226. — 1528 (7036) Martie 11, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Biba, fraţilor şi verilor lui parte din satul Strimtura pe Vaslui « unde au fost Mic şi Şerban ».

227. — 1528 (7036) <Martie 11—23>, Vaslui. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui pan Toader, fratele său, satul Drujeşti, « unde au fost curtea lui Druje cel bătrân » şi pricutul satului Chisăleşti, cu mori pe Sitna, cumpărate de domn cu 1030 zloţi.

228. — <1528 Martie 11—23>, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Luca Negel un sat pe Studeniţa, « unde a fost Barboviceanu », cu moară pe Studeniţa.

229. — 1528 (7036) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Furduiu, fratelui său Toma şi verilor lor, Pătraşco şi Sofia, parte din satul Mogoşeşti.

230. — 1528 (7036) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala pe care şi-o fac Mihailo postelnic şi rudele sale pe ocinele lor, anume satul Bumboteşti şi jumătate din satul Zlătăreşti.

231. — 1528 (7036) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala pe care şi-o fac Cârstea şi rudele sale, pe ocina lor, anume satul Blânzi, pe Corod.

232. — 1528 (7036) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Liciu postelnic un sat pe Bârlad, « unde a fost jude Buda şi Drăgoiu », amândouă judeciile, sat « care se numeşte acum Negrileşti » şi cu mori pe Bârlad.

233. — 1528 (7036) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Erimia şi rudelor sale împărţeala pe care şi-o fac pe ocinele lor, anume: Broşteni, « undi au fost casa Giurgii Broască », Muncelul, care se cheamă acum Ţuţcanii, jumătate din poiana Pimenova şi Peoinele Runcuiilor.

234. — 1528 (7036) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Oniul şi rudelor sale, toţi nepoţii lui Sin vistier, mai multe sate.

235. — 1528 (7036) Martie 16, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Glăvan pisar satele: Itovăeşti şi Mălăeşti, pe Berheciu, un sat la Perescheu, « unde sânt Dragomăneştii », alt sat « unde a fost Jac Ivanciul » şi o bucată de pământ în hotarul Săneteştilor.

236. — 1528 (7036) Martie 16, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ivanco şi fratelui său Ion o bucată de pământ în hotarul Laţcanilor, deoarece li s'a stricat privilegiul.

237. — 1528 (7036) Martie 17. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Jurj Colun stolnic o prisacă în hotarul Sârbilor, « unde au fost stupii lui Nicoară Ciocârlie ».

238. — 1528 (7036) Martie 17, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Luca Siurici parte din satul Smiciani şi dintr'o fântână de pe Siurici, care i-au căzut la împărţeala cu surorile sale.

239. — 1528 (7036) Martie 17, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mihuţă părţi din satul Bahna şi parte din satul Ceretiani.

240. — 1528 (7036) Martie 18, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Luca Dereptate şi rudelor sale satele Cozmeşti, « unde a fost Bratul » şi Miiceşti, « unde a fost Oana », amândouă pe Siret.

241. — 1528 (7036) Martie 19, Vaslui. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Grozav pârcălab de Roman seliştea Şendreşti, la Polocine, pentru dreptcredincioasa slujbă faţă de domn şi faţă de înaintaşii lui, Bogdan voevod şi Ştefan voevod cel Tânăr.

242. — 1528 (7036) Martie 20, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte urmaşilor lui Giurgea Sârbul împărţeala pe care şi-au făcut-o pe ocinele lor, anume satele Osiaci pe Hobalna şi Baloşeşti, la pârâul Bodoanelor.

243. — 1528 (7036) Martie 20, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte urmaşilor lui Sima Viereanul şi ai surorii lui, Malea, împărţeala pe care şi-au făcut-o pe ocinele lor, anume jumătate din satul Moşeşti « unde a fost casa lui Moşea » şi jumătate din alt sat, sub pădure, unde « au fost Galeş şi Laslău ».

244. — 1528 (7036) Martie 21, Vaslui — Petru Rareş voevod scuteşte pe popa Luca din Cetatea Sucevei să nu dea « nicio dare, nici mare, nici mică, nicio angherie, nici să lucreze la lucru nostru şi nici piatră de ceară să nu dea ».

245. — 1528 (7036) Martie 22, Vaslui. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Bogdan medelnicer, pentru credincioasă slujbă, satele Păşcani şi Năglupeşti, pe pârâul Topoloveţ, şi-i întăreşte satul Găiceni, « şi cu mânăstirea ».

246. — 1528 (7036) Martie 22, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Manoil Felea ceaşnic parte din satul Macreşti, dăruită de unchii săi, David şi Coinea.

247. — 1528 (7036) Martie 22, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte Marencăi şi Varvarei, fiicele Ruscăi, satul Şchei, pe Sărata.

248. — 1528 (7036) Martie 23, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Nicoară Grozav pârcălab de Cetatea Nouă, parte din satul Gârleşti, pe Bârlad.

249. — 1528 (7036) Martie 25. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Vrabie, fratelui său Niagul şi surorii lor Maria parte din satul Hrăniceni, pe Elan, partea ce li s'a cuvenit la împărţeala cu rudele lor.

250. — 1528 (7036) Martie 27. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ilea Ulan şi surorilor sale Mara, Malea şi Magda, « un sat, anume partea lui Gureş din Gureşani ».

251. — 1528 (7036) Martie 28. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Barta şi rudelor sale satele Drugi, Murgeni, Bârsăneşti şi Creţeşti.

252. — 1528 (7036) Martie 28, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Giurgiu, fiul Anuşcăi, nepotul lui Dragoş Boul vornic, satul Lăţcani pe Moldova, pe care el l-a primit în schimbul altor două sate, unul « unde a fost casa lui Baloş », celălalt, Piciganі, pe Bârlad.

253. — 1528 (7036) Martie 28, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Stancăi fiica Neagăi, parte din satul Pitici.

254. — 1528 (7036) Martie 30. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Luca şi rudelor lui trei sate pe Işnovăţ, unul din jos de Capul Cheilor, al doilea din sus de Capul Cheilor, iar al treilea, din sus de Salce.

255. — 1528 (7036) Martie 31. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petre Vetriş fratelui său Stan Vetriş şi surorilor lor Maruşca şi Muşa jumătate din satul Vetrişăni.

256. — 1528 (7036) Aprilie 1. — Petru Rareş voevod întăreşte Anuşcăi, fata lui Petru Liteanu, soţia lui Andreica paharnic, o moşie în Milineşti.

257. — 1528 (7036) Aprilie 1, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Pavel Scripcă brănişter jumătate din satul Heghedişani, pe pârâul Leleei, un loc de pustie pe Botna Mare şi o parte din alt loc de pustie, pe Cogâlnic.

258. — 1528 (7036) Aprilie 4, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Fădor, fiul Anuşcăi şi rudelor sale satul Fâşcani, pe Crasna, precum şi împărţeala pe care şi-au făcut-o.

259. — 1528 (7036) Aprilie 8, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Stârcea pârcălab de Hotin, fratelui său Mihail Stârcea pârcălab de Cetatea de Baltă şi surorii lor Fedca satul Boianul Mare, cu toate pricuturile. Satul le-a fost luat cu înşelăciune de Ivanco

pisar, iar apoi le a fost înapoiat de Ştefan cel Tânăr voevod, când s'a hiclenit Ivanco de « a ridicat, cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru ».

260. — 1528 (7036) Aprilie 8. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Toader logofăt pentru credincioasă slujbă, satul Starosilţi. Două părţi din sat fuseseră ale lui Maxim Udrea iar a treia parte o avea domnul în schimbul satului Ştoboreni, fost al lui Săcuianul ceaşnic ginerele lui Tăutul logofăt, pe care l-a pierdut cu hiclenie, « când a ridicat, cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru », asupra lui Ştefan cel Tânăr voevod.

261. — 1528 (7036) Mai 18, Suceava. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Felea ceaşnic, pentru credincioasă slujbă, satele Orgoeşti, Neagomireşti, la obârşia Hovârlatei, jumătate din seliştea Vladeşti şi parte din Bogdăneşti, pe care « le-a pierdut Pătru Carabeţ fost vornic, în hiclenie, când a ridicat cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate, asupra lui Ştefan voevod şi asupra ţării noastre ».

262. — 1528 (7036) Mai 28, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte mai multora o fântână, numită Roşia şi parte din Câmpul Ocolului.

263. — 1528 (7036) Iulie 12. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Măteiu vătah parte din satul Antăleşti.

264. — 1529 (7037). — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala făcută între Ilie şi rudele sale pe satele Brănişteni, Scheuleni şi încă un sat,

265. — 1529 (7037) Martie 5, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dragotă satul Negeşti, « unde a fost Neag Fâicavul » pe Valea Carului, ţinutul Cârligătura vândut de fiii lui Vartic diac.

266. — 1529 (7037) Martie 9. — Petru Rareş voevod întăreşte urmaşilor lui Durne părţi din satul Durneşti şi părţi din seliştea Culişoara.

267. — 1529 (7037) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petre Măgdiciu şi fraţilor lui, Andriica, Jurja şi Brătilă, jumătate din satul Măgdiceşti.

268. —1529 (7037) Martie 11, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toader -şi soţiei sale Draguşa parte din satul Pojereşti, pe Răbricea.

269. — 1529 (7037) Martie 11, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toma Balaleu o bucată de pământ, dela Pârâul Babeei în sus, până la vârful pădurii.

270. — 1529 (7037) Martie 12. — Petru Rareş voevod întăreşte Maruşcăi şi rudelor sale satul Poenari, la obârşia Bârlăzelului.

271. — 1529 (7037) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Stanciu Strățilă o poiană numită Gheoroaia cu o prisacă, în hotarul satului Leghitişani pe Berheci.

272. — 1529 (7037) Martie 16, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Pârvul, fratelui său Ion şi surorii lor Niacşa mai multe sate, părţi din sate, selişti, locuri de pustie, mori şi o poiană.

273. — 1529 (7037) Martie 16, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Roman Ciocan părţi din satul Selicicani, pe Cozancea.

274. — 1529 (7037) Martie 17, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte mitropoliei din târgul Roman satul Panceştii, ţinutul Neamţ şi cu moară, primit dela urmaşii lui Panco, în schimbul satului Ideşti, pe Bârlad şi a unei jumătăţi din iezerul dela Lozova.

275. — 1529 (7037) Martie 19, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Lazea, Giurgea, Gliga şi Neagul, pentru credincioasă slujbă, un loc în pustie pe Cerătioae, la gura Scumpiei, ca să-şi întemeieze sat.

276. — 1529 (7037) Martie 19, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Matei şi rudelor sale, toţi nepoţii lui Ivaşco Goenescul, ocinele lor: Leonteşti, « unde a fost casa Leontii », seliştea lui Conon pe Rebricea, seliştea lui Nicoară, pe Rebricioara cea Mică şi seliştea lui Jurj Blidariul.

277. — 1529. (7037) Martie 20, Huşi — Petru Rareş voevod întăreşte lui Alexe şi fratelui său Stan jumătate din satul « unde a fost Neacşul » pe Albia.

278. — 1529 (7037) Martie 22, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Bran şi rudelor sale, toţi nepoţi ai lui Sima logofăt şi ai surorii lui, Ana, împărţeala pe care şi-au făcut-o pe satele lor, anume Glodeni, Soci, Duşeşti şi jumătate din Voinovea, « unde a fost Paşco vataman ».

279. — 1529 (7037) Martie 22. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Lupe şi soţie lui, Magda, jumătate dintr'o bucată din satul Condieşti, pe pârâul Telejin.

280. — 1529 (7037) Martie 23. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dragotă şi surorilor lui jumătate din satul Hirova « unde a fost casile lui Rosomac ».

281. — 1529 (7037) Martie 24. Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Lupşe şi soţiei lui, Dobruşa, satul Chiliani, la obârşia Pereschiului.

282. — 1529 (7037) Martie 25, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gliga o bucată de pământ, în hotarul Horaeţeştilor, unde sunt Roşcanii.

283. — 1529 (7037) Martie 25, Huşi, — Petru Rareş voevod întăreşte Mariei, cneaghina lui Dolh fost portar de Suceava, satul Horodniceani, pe Roşia şi cu o moară pe Bradeţel.

284. — 1529 (7037) Martie 25. Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Pavel Scripcă brănişter jumătate din satul Heghedişani, pe pârâul Leleaei şi îi dăruieşte satul Cobâlia, pierdut de Gonţea voinic « în hiclenie, când şi-a pus sie nume de domn şi şi-a pus capul ».

285. — 1529 (7037) Aprilie 23, Hârlău. — Petru Rareş voevod dăruieşte episcopiei de Rădăuţi satul Grameşti, pe Prut care fusese luat de Ştefan cel Tânăr voevod dela Luca Arbure, « când l-a ucis ».

286. — 1529 (7037) Aprilie 29, Hârlău. — Petru Rareş voevod întăreşte mânăstirii dela Sălăgeni satul Sălăgeni, dăruit de Evloghie monah, ctitorul mânăstirii.

287. — ‹1530› Aprilie 23, Hârlău. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Ciudinul parte din satul Horodnicul de Jos, cu o livadă.

288. — ‹1530—1535› Mai 2. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mihul portar de Suceava parte din satul Voroveşti şi o prisacă în hotarul Voroveştilor.

289. — 1530 (7038) Iunie 1, Suceava. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Neamţ jumătate din satul Orţăşti.

290. — 1530 (7038) August 20. — Petru Rareş voevpd dăruieşte bisericii mitropoliei din Suceava satul Durneşti, cu mori la Jijia.

291. — 1530 (7038) August 22. — Petru Rareş voevod întăreşte bisericii mitropoliei din Suceava jumătate din satul Oprişcani, cu mori pe apa Şumuzului, dăruit de Onufrie Barbovschi fost portar de Suceava.

292. — 1530 (7038) August 22, Suceava — Petru Rareş voevod întăreşte lui Sava portar în cetatea Sucevii satul Cetereni, pe Bahlui, dăruit de Mihul mare portar de Suceava.

293. — 1531 (7039) Martie 4, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dragotă, fiul lui Cârstea păhărnicel, satul Coşeşti, pe Racova.

294. — 1531 (7039) Martie 7, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gavril Totruşanul fost logofăt mai multe sate şi via dela Cotnari.

295. — 1531 (7039) Martie 9. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ivan trei sate pe Lipova, în ţinutul Tutova, anume: Pătrăşcani, Negrileşti şi Ioneşti, cumpărate dela Ion pârcălab de Cetatea Nouă (Roman).

296. — 1531 (7039) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Barsu şi rudelor sale jumătate din satul Urdeşti şi împărţeala pe care şi-au făcut-o.

297. — 1531 (7039) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Medelean şi Crăciun satul Onceşti, pe Slivna.

298. — 1531 (7039) Martie 18, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Baciu şi nepoţilor săi, fiii lui Dan Bolea fost pârcălab de Hotin mai multe sate şi părţi de sate.

299. — ‹1531› Martie 20. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dan şi fratelui său, Furduiu, jumătate din satul Pârţeşti, la gura Săratei, unde a fost Petru Pârţea, cumpărată dela Fetion Selişteanul.

300. — 1531 (7039) Martie 23. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Fition şi fratelui lui Ioan, părţi din satul Corni, răscumpărate mai înainte dela Arbure portarul de Suceava.

301. — 1531 (7039) Martie 24, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Homor o prisacă la Bohotin, unde au fost stupii lui Toader logofătul.

302. — 1531 (7039) Martie 24, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Isac Murgu şi rudelor lui satul Murjeşti, pe Teleajina.

303. — 1531 (7039) Martie 26, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petre Ungureanul parte din satul Moeneşti.

304. — 1531 (7039) Aprilie 3. — Petru Rareş voevod întăreşte nepoţilor lui Petre Puiul jumătate din satul Balanul.

305. — ‹1532›. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Simion şi rudelor lui satul Sizcouţi, ţinutul Cernăuţi.

306. — 1532 (7040) Februarie 27, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Sima Purcel satul Vâneşti, pe Telejina.

307. — 1532 (7040) Februarie 28, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte fiicelor Maruşcăi părţi din seliştea Cociurihani, «la capătul codrului Chigheciului».

308. — 1532 (7040) Martie 4. — Petru Rareş voevod întăreşte nepoţilor lui Micul Bârgău părţile ce le-au primit la împărţeala satului Florinteşti.

309. — 1532 (7040) Martie 6. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Necoară Totole şi fratelui lui Neagoi, un sat pe Berheciu, « anume unde au fost Totole ».

310. — 1532 (7040) Martie 10, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mihul şi rudelor lui satul Mărgineni, ţinutul Neamţ, seliştea lui Mariş şi lunca Mărginenilor.

311. — 1532 (7040) Martie 12, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petre Micşin şi rudelor lui satele Deleni, pe Bujor şi Poniceşti, pe Ialan.

312. — 1532 (7040) Martie 13. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Sima Rohat şi rudelor lui satele Cuhneşti, « pe Rebricea cea Mare », Bucşani, pe Hornicitia şi o prisacă în hotarul Tatomireştilor.

313. — 1532 (7040) Martie 14. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Spiridon Scripco şi rudelor lui satul Scrivuleni, pe pârâul Liva.

314. — 1532 (7040) Martie 26, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dragotă şetrar parte din satul Baimaceani, pe Jijia, pe care a pierdut-o Birtalan în hiclenie.

315. — 1533 (7041). — Petru Rareş voevod întăreşte lui Luca şi rudelor lui părţile ce le revin din împărţeala satului Condreşti, pe Telejina, cu mânăstirea şi cu un codru.

316. — 1533 (7041) Martie 5. — Menţiunea unui act dela Petru Rareş voevod prin care întăreşte lui Vlad şi altora o bucată din satul Văcăreşti, pe Siret, în ţinutul Putna.

317. — 1533 (7041) Martie 6, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Costea Albotă şi rudelor sale jumătate din satele Drăguşani şi Zăvoiani. Deasemeni îi întăreşte, numai lui Costea Albotă singur, o bucată de pământ din hotarul Medeeştilor.

318. — 1533 (7041) Martie 8. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala satelor Petreşti, pe Zeletin şi Dragoeşti, la gura Dobrotvorului între rudele lui Simion vătavul dela Botoşani.

319. — 1533 (7041) Martie 8, Vaslui. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Stepan pârcălab de Orhei două locuri din pustie, unul pe Ialpuh, celălalt la Malurile şi parte din satul Stepaneşti.

320. — 1533 (7041) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala satului Hovrăeşti, pe Gârbovăţ, făcută de Soriţa, nepoata lui Ţiban, copiilor ei, Lazăr, Fetia şi Anuşca.

321. — 1533 (7041) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Sima Boldea şi fratelui său, Toma, satul Bobuleşti, mai jos de Popeşti şi satul « unde a fost jude Costandin ».

322. — 1533 (7041) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Fătul, fiul lui Ion Gărdul, parte din satul Piscani şi jumătate de moară.

323. — 1533 (7041) Martie 13. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Hilandar un mertic anual de 3000 aspri, iar celor care vor veni să-l ridice, 300 aspri.

324. — 1533 (7041) Martie 13. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toader şi rudelor sale satul Repşani şi jumătate din satul Găgeşti.

325. — 1533 (7041) Martie 18, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mihu şi fraţilor săi, satele « unde este Picea », pe Hobalna şi Stanueşti, pe Perecichi.

326. — 1533 (7041) Martie 24. — Petru Rareş voevod întăreşte Mariei şi ginerelui ei Coste jumătate din satul Siliştea Oilor, pe Bujor.

327. — 1533 (7041) Martie 27, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dragotă Averescul şi Neagul Şopârleanul parte din satul Troeneşti peste Prut, cumpărate de ei dela Mărina, fiica Cârstinei.

328. — 1533 (7041) Martie 28, Suceava. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Dobroveţ satele Bogdăneşti, pe Hovârleata, dăruit de Ion Lungul pitar, Pişcani pe Elan, dăruit de Ion pârcălab de Soroca, odată cu 3 sălaşe de Ţigani, precum şi Ţiganii dăruiţi de Sava pârcălab de Balta.

329. — 1533 (7041) Martie 28, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gavril şi rudelor lui jumătate din satul Vâscoaia pe Nârnova, jumătate de sat pe Pituşca Seacă, un loc de sat la Fântâna Husului şi un sat pe Bâc, deoarece şi-au pierdut privilegiile « când au lovit cu război Tătarii ţara noastră ».

330. — 1533 (7041) Aprilie 11, Iaşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Moldoviţa satul Berchişeşti pe Moldova, cu mânăstire, topliţa şi o moară pe topliţă, cumpărate de domn dela Corlat.

331. — 1534 (7042) Hârlău. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Moldaviţa hotarul din jurul mânăstirii.

332. — 1534 (7042) Martie 24, Iaşi. — Petru Rareş voevod dă lui Ivan Prava şi rudelor sale satul Grăceani, pe care l-a pierdut Luca Arbure în hiclenie, domnul primind în schimb satul Jolcăşani, pe Sitna.

333. — 1535 (7043) Martie 2, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Savu Lungul parte din satul Salce, care este dincolo de Ialan.

334. — 1535 (7043) Martie 3, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte Sofiicăi jumătate din sat din Ilieşeşti pe Cobâle şi jumătate de moară şi din poiana lui Cauteş.

335. — 1535 (7043) Martie 5, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Ilcăi şi rudelor ei 3 selişti pe Meiatin, anume Danilova, Bratcovo şi Vasileuţi, apoi Cuşcovţi şi Săseni pe Botna.

336. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareş voevod întrăeşte fiilor lui Pătru Bută şi Banciul, satul Capotea, la obârşia Pârâului.

337. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toader mare logofăt două selişti, una pe Răut, la Fântâna Rece, cealaltă pe Pârâul Iligacilor, la Fântânile Tătăreşti.

338. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte Draghiţei şi surorii ei Maria parte din satul Băseşti, pe Tazlău, cumpărată dela nepoata lui Iliaş Şanga.

339. — 1535 (7043) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte Ileanei, fiica lui Oana şi rudelor ei satul Vultureşti, pe Bârlad.

340. — 1535 (7043) Martie 18, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toadea şi fratelui lui, Gavril, parte din satul Costiucani pe Sărata, în ţinutul Lăpuşnei « unde a fost casa lui Costea Rusul ».

341. — 1535 (7043) Martie 22. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Andrabuş şi rudelor lui parte din satul Baboşăni, pe Racova.

342. — 1535 (7043) Martie 22, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Albotă şi Dragotă, parte din satul Zavalneşti, pe Crasnişoara.

343. — 1535 (7043) Martie 22, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gliga satul Ungureni, pe Prut.

344. — 1535 (7043) Martie 22, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Tomşa pârcălab de Ciobărciu, pentru slujba lui cu credinţă, un loc din pustie pe Botna, între Dobra şi Oale, « ca să-şi întemeieze sat ».

345. — 1535 (7043) Martie 24, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Pătraşcu, Fetion şi Lazăr parte din satul Hluzăşti, pe Putna.

346. — 1536 (7044) Ianuarie 11, Suceava. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Popşa cămăraş de vistierie parte din satul Pomârla.

347. — 1536 (7044) Ianuarie 18, Suceava. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Homor mai multe sate, prisăci, gârle şi un munte cu slatină.

348. — 1536 (7044) Ianuarie 19, Suceava. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Buzatul şi soţiei sale Armanca satul Măceşani « ce se numeşte Mihăileştii », din sus de Codrul cel Mare.

349. — 1536 (7044) Aprilie 26, Hârlău. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Păun şi rudelor lui satele Bogdăneşti şi Săcuiani, precum şi împărţeala făcută între ei.

350. — 1537 (7045) Martie, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion satul Boziani pe Licicov şi un loc de prisacă pe Părâul Sec.

351. — <1537> Martie 7. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Măcău parte din satul Bogdăneşti pe Siret, cumpărat dela nepoţii lui Mihul Pojar.

352. — 1537 (7045) Aprilie 30, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toader logofăt o selişte pe Răut, « în dreptul gurii Iligaciului ».

353. — 1538 (7046) Iunie 14. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Neamţ parte din satul Orţăşti.

354. — 1539 (7047) Mai 24, Hârlău. — Ştefan Lăcustă voevod întăreşte m-rii Moldoviţa o moară pe Topliţa, dăruită de Totruşan mare logofăt, care a cumpărat-o dela Ion Moţoc.

355. — 1539 (7047) Iunie 13, M-rea Putna. — Episcopul Anastasie de Vad arată că a dăruit m-rii Putna în două rânduri câte 100 de galbeni ungureşti, pentru pomenire.

356. — 1540 (7048) Martie 7, Hârlău. — Ştefan Lăcustă voevod întăreşte Neagăi, fiica Măruşcăi şi rudelor ei satul Maxineşti pe Pârâul Negru, deoarece şi-au pierdut privilegiul, când « împăratul turcesc a călcat <ţara noastră> ».

357. — 1540 (7048) <Martie—Mai> 13, Hârlău. — Ştefan Lăcustă voevod dăruieşte mai multora, pentru slujbă dreptcredincioasă, o selişte numită seliştea lui Gagea, mai sus de Obieleni şi mai jos de Cozmeşti.

358. — <1540> Martie 23, Hârlău. — Ştefan Lăcustă voevod întăreşte lui Crăciun pentru credincioasă slujbă, satul Conţeşti, cu toate pricuturile, în ţinutul Sucevei.

359. — 1540 (7048) Mai 1, Hârlău. — Ştefan Lăcustă voevod întăreşte lui Nicoară sluger parte din satul Glodeni şi seliştea Şerbaca, pe Ciuluc.

360. — 1540 (7048) Mai 11, Hârlău. — Ștefan Lăcustă voevod întărește Elincăi parte din satul Crecești, cumpărată dela fiatele său Toader Ploscă.

361. — 1540 (7048) Mai 18. — Ștefan Lăcustă voevod dă lui Toma și fiaților lui, părți din Otești, Răcătău, Botești și altele.

362. — 1540 (7048) Iunie 4, Suceava. — Ștefan Lăcustă voevod întărește lui Andreica Șeptelici pârcălab de Hotin, jumătate din satul Ezăreni, din jos de Cotnari.

363. — 1540 (7048) Iunie 13. Suceava. — Ștefan Lăcustă voevod întărește lui Dragoman și fraților săi, fiii lui Cârjă pârcălab, părți din satul Hilișeni, pe Suceava.

364. — 1540 (7048) Noembrie 30. — Ștefan Lăcustă voevod întărește m-rii Homor mai multe sate, două prisăci, un munte cu o slatină, un iezer, două șomoldoace cu toate iezercanele și o moară în Sitna, unele dăruite de Toader logofăt.

365. — 1541 (7049). — Ieromonahul Serapion, egumen al m-rii Bistrița, împreună cu tot soborul dau voie călugărului Teofan să-și găsească loc pentru stupi pe loc mânăstiresc sau domnesc, dar acesta va lăsa acest loc, după moartea sa, mânăstirii.

366. — 1541 (7049) Aprilie, Vaslui. — Petru Rareș voevod împuternicește pe Gavrilaș logofăt și pe Costin paharnic să-și caute robii Țigani și să-i aducă la casele lor, de ori unde i-ar găsi.

367. — 1541 (7049) Aprilie 27, Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește cneaghinei lui Ion Popovici vătag parte din satul Bistrica Albă, pierdut de fiii lui Cozmin « când au sfărâmat vistieria domniei mele la Hârlău » și au luat toți asprii.

368. — 1542 (7050) Februarie 19. — Petru Rareș voevod întărește lui Teodosie episcop de Rădăuți satul Albești, cumpărat dela Prigorie.

369. — 1542 (7050) Aprilie 24, Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Putna, satul Petricani pe Bașeu cu tot venitul și cu un iaz.

370. — 1542 (7050) Aprilie 30, Iași. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Nicoară Hâra pârcălab de Hotin satul Potropopeni, pe Siret, și cu pricutul ce este mai jos de sat, precum și morile dela Siret. Deasemenea îi mai dăruiește satul Hirești, în ținutul Suceava, pe Moldova, pierdut de Crasniș fost vistier, « în hiclenie, când a și pierit ».

371. — 1542 (7050) Mai 31. — Petru Rareș voevod întărește lui Ignat și altora parte din satul Cândești, în Câmpul lui Dragoș.

372. — 1543 (7051) Februarie 25. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldovița satul Săliștei jumătate din ezărul Orahovului și jumătate din satul Băliceni și cu mori.

373. — 1543 (7051) Aprilie 24, Hârlău. — Petru Rareș voevod împuternicește m-rea Pobrata să-și apere iezerul dela Beleu și toate gârlele, ca nimeni să nu poată prinde pește sau să taie lemne din mlăjet, fără știrea egumenului.

374. — 1543 (7051) <Aprilie 24 — Mai 25> Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Pobrata satul Văleni, în ținutul Chigheciului.

375. — 1543 (7051) Mai 25, Hârlău. — Petru Rareș voevod întărește lui Cozma Ghianghea pârcălab de Orhei, parte din satul Roșcani, pe Suceava, cumpărată dela Andreica Terpici.

376. — 1543 (7051) August 6, Suceava. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldovița, un sălaș de Țigani, cumpărat de domn dela birăul Reghin din Bistrița.

377. — 1545 (7053) Septembrie 17, Hârlău. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Moldoviţa o topliţă în târgul Baia şi un pârâu, ca să-şi facă mori şi piue.

378. — 1545 (7053) Decembrie 14, Suceava. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Matiiaş mare logofăt parte din satul Brăeşti, cumpărat dela Boris Braevici.

379. — 1546 (7054) Ianuarie. — Petru Rareş voevod întăreşte Voloşcăi, lui Toma, lui Pătraşco şi Magdii parte din satul Conţeşti, « unde a fost Miloaia ».

380. — 1546 (7054) Martie 1, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Sima şi rudelor lui parte din satul Pomârla, precum şi împărţeala pe care şi-au făcut-o.

381. — 1546 (7054) Martie 4, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Sava şi rudelor lui părţi în satul « unde a fost Comănel, pe Răbricea, ce acum se numeşte Cărbureştii », precum şi împărţeala ce şi-au făcut-o.

382. — 1546 (7054) Martie 17, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ignat parte din satul Căzăneşti, pe Cneja.

383. — 1546 (7054) Martie 18, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Teodor Băloş pisar satul Bârjoveni, în ţinutul Neamţ.

384. — 1546 (7054) Martie 20. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gavril şi Necoară şi surorilor lor părţi din satul Rânzeşti.

385. — 1546 (7054) Martie 22, Vaslui. Petru Rareş voevod întăreşte lui Petrea, surorilor lui, Tudora şi Vasilica şi celorlalte rude jumătate din satul Golăeşti pe Răbricea.

386. — 1546 (7054) Martie 23. — Petru Rareş voevod întăreşte Saftei, fiica lui Ion Ciocârlie şi rudelor ei satele Oşeşti pe Stebnic şi Sărăcineşti, pe Telejin, precum şi împărţeala pe care şi-au făcut-o.

387. — 1546 (7054) Martie 23. Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Stanciul şi fraţilor lui, Lazor şi Gavril şi surorii lor Ilca, satul Tunseşti, pe Bogdana, căci privilegiul « a ars când a ars tot satul ».

388. — 1546 (7054) Martie 24, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion logofăt jumătate din satul Bahnari, pe Tutova şi jumătate din satul « unde a fost Lie care acum se numeşte Dvorniceanii ».

389. — 1546 (7054) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Badea şi femeii lui, Muşa, jumătate din satul Stoişeşti de sub Făgetul Leahului.

390. — 1546 (7054) Martie 27, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Goescul, Stanciul Bursuc, Ghedeon, Fraţian şi Danciul Bursuc un loc din pustie la Olteni, la obârşia Lozovei, ca să-şi întemeieze sat.

391. — 1546 (7054) Martie 27. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mihul şi rudelor sale satul Comăneşti « unde au fost Mândzul ».

392. — 1546 (7054) <Martie 27—29>, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petre Varticovici portar de Suceava satul Maletinţi, ţinutul Cernăuţi, luat în schimb dela Ion diac din Iaşi.

393. — 1546 (7054) Martie 29. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mărgelat şi rudelor lui satul Verişani, la Cobâle, « unde a fost Vereş ».

394. — 1546 (7054) Martie 30, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Băloş Ciortan şi fratelui lui, Silion Ciortan, jumătate din satele Oneşti pe Totruş şi Băliceani şi parte din satul Scorţeşti.

395. — 1546 (7054) Martie 30, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petre şi rudelor lui, satul Băloşeşti, pe Iucaş.

396. — 1546 (7054) Martie 30, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Sima şi Fetigan satul Jegălie, deoarece şi-au pierdut privilegiul, când « a venit însuşi împăratul turcesc şi cu Tătarii şi au prădat ţara noastră ».

397. — 1546 (7054) Martie 31, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Colac, lui Frăţilă şi lui Andreica parte din satele Zorileşti şi Văcăşani, « unde a fost jude Frumuşelul ».

398. — 1546 (7054) Martie 31. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Iurşa vătaf părţi din satele Popovţi, pe Iubăneasa şi Popeni.

399. — <1546 Aprilie>. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Potârcă parte din satul Leuceşti, pe Racova şi cu moară.

400. — 1546 (7054) Aprilie 1, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Panas parte din satul Corodeşti.

401. — 1546 (7054) <Aprilie> 1. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Batin şi rudelor lui părţi din satul Cercaşea, pe Elan.

402. — 1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte Ancăi şi Irinei, fetele Ileanei, fiecăreia câte o jumătate din satul Dumbrăveni de pe Racova, aşa cum şi-au împărţit ele.

403. — 1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ghidion vatag satul Şendreşti, la Polocine.

404. — 1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad. — Petru Rareş voevod întăreşte Muşei Frijoaie jumătate din satul ce se chiamă « La Micfutilă ».

405. — 1546 (7054) Aprilie 4, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Olan şi rudelor lui jumătate din satul Coroteni, pe Bârlad, cumpărat dela fiul vornicului Hrană.

406. — 1546 (7054) Aprilie <4—30>, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Golâi stolnicel părţi din satul Bereşti de peste Prut « unde a fost Ilea jude. »

407. — <1546 Aprilie 4—Iunie 4>, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Nicoară paharnicul doamnei o moşie şi seliştea Şerbanca pe Ciuluc.

408. — 1546 (7054) <Aprilie 4—Iunie 4>, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Oprea Ungureanu satul Horodiştea, pe Ciuhur.

409. — 1546 (7054) Aprilie 6, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui popa Gavril Secară o prisacă în hotarul Popeştilor, ţinutul Cârligătura.

410. — 1546 (7054) Aprilie 7, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Fetia şi rudelor lui satul Băloşeşti, pe Gârboveţ.

411. — 1546 (7054) Aprilie 7, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Sava postelnic, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, parte din satul Gârleşti, ţinutul Tecuci. Această parte a pierdut-o Pătraşcu, feciorul lui Bran « în vicleşuguri, când au fugit cu Găneştii ».

412. — 1546 (7054) Aprilie 8, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dragotă fiul lui Cârstea sulger, satul Coşeşti, deoarece « când au călătorit în Ţara Ungurească, până la Făgăraş, nişte oameni răufăcători i-au furat atunci casa şi privilegiul de danie ce a avut ». Satul fusese luat de Ştefan cel Mare dela Roman Gârboveţ, care s'a hiclenit şi a fugit în Ţara Muntenească », şi dăruit lui Cârstea sulger.

413. — 1546 (7054) Aprilie 8, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ghidul parte din satul lui Bârsan, « care acum se numesc Oncanii ».

414. — 1546 (7054) Aprilie 8, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Marco Capotă şi rudelor lui, nepoţii lui Hodco, satul « unde a fost Hodco ». pe Stavnic. Deasemenea întăreşte lui Isaiu şi rudelor lui, nepoţii lui Giurgiu, satul Giurgeşti, precum şi o bucată de pământ dinspre Drăguşani.

415. — 1546 (7054) Aprilie 11, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Putna satul Petricani pe Başeu, cu iaz şi cu moară.

416. — 1546 (7054) Aprilie 12, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toader Băloş pisar jumătate din satul Ilieşeşti pe Cobile « care acum se numeşte Căutişanii » şi jumătate din Poiana lui Cauteş, cu moară.

417. — 1546 (7054) Aprilie 14, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Iaţco stolnic satul Cernăcăul, pe Nistru, mai sus de Vasilev.

418. — 1546 (7054) Aprilie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Bârlad şi rudelor lui. nepoţii lui Nistru jumătate din satul Marcoviceani, iar lui Sima Marcovici şi surorii lui cealaltă jumătate din acest sat. Deasemeni, întăreşte lui Mihăilă şi rudelor lui satul Terpeşti, pe Bârlad, « care se numeşte acum Boraştii ».

419. — 1546 (7054) Aprilie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Marte şi surorii sale Mica, parte din satele Gălăşeşti, Mânăstirea şi Poiana.

420. — 1546 (7054) Aprilie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte mitropoliei de jos, din târgul Romanului, jumătate din satul Ţăpeşti pe Bârlad, cu gârlele şi o parte din iezerul Lozova, pe care domnul le-a luat în schimb dela nepoţii lui Dima Brudur, dându-le jumătate din satul Glodeni.

421. — 1546 (7054) Aprilie 16, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Bâlco şi fiilor lui, Nechifor şi Simion, jumătate din satul Deteleva, pe Cula, pe care le-a vândut Marica, fiica lui Ivanco pârcălab, ca să se răscumpere dela Tătari.

422. — 1546 (7054) Aprilie 19. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Efrem Huru vornic satul Rumâni pe Smila şi parte din satul Zmeiani.

423. — 1546 (7054) Aprilie 19. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Maico şi rudelor lui jumătate din satul Vultureşti, pe Bârlad şi un loc de moară în Stavnic.

424. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Crăciun şi fraţilor lui, Măican şi Mărina, satul Pătrimăneşti, pe Elan, pentrucă au pierdut privilegiul « când a năvălit însuşi împăratul turcesc asupra ţării noastre ».

425. — 1546 (7054) Aprilie 20. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala satelor Lărgăşani, Ocheni, Gălăşeşti şi Pănceşti între fiii lui Oana Huru, nepoţii lui Pătru Huhulea.

426. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huşi. — Petru Rareş voevod » dăruieşte lui Şandro pârcălab de Cetate Nouă, jumătate din satul Oţeleşti, pe Berheci şi cu moară la

Berheci, pe care le-a pierdut Ioanăş şetrar «în hiclenie, când s'au ridicat cu alţi necredincioşi asupra nepotului de frate al domniei mele, Ştefan voevod cel Tânăr ».

427. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huşi — Petru Rareş voevod întăreşte lui Stănilă şi rudelor lui satele Pereşăşti, Nistoreni şi Micleşti.

428. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Titianei, cneaghina lui Iaţco stolnic şi rudelor ei satele Doljeşti, la gura Albinei şi Dănceşti dela Poeni.

429. — 1546 (7054) Aprilie 21, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gliga şi fratelui lui, Oniul, parte din satul Scorţeşti, pe Lăpuşna.

430. — 1546 (7054) Aprilie 21, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mihăilă şi rudelor lui satul Bucureşti la Bilavoiu, cu mori şi cu mânăstirea în Luncă.

431. — 1546 (7054) Aprilie 21, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte mânăstirii « unde este hramul sfântului prooroc Ilie » jumătate din satul Costina, cu mori, care « a fost a noastră de veci ».

432. — 1546 (7054) Aprilie 22, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Muşei şi vărului ei Dragotă, jumătate din satele Sperleşti, Proceşti şi Fecheteşti.

433. — 1546 (7054) Aprilie 23, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Şteful şi fratelui său, Sârbul şi surorilor lor Maruşca şi Marena două poiene la gura Strâmbei, cu bălţi şi cu loc de moară.

434. — 1546 (7054) Aprilie 24, Huşi. — Petru Rareş vovod dăruieşte m-rii Pobrata satele Preseaca, Potropopeni şi Hireşti, cu mori, precum şi vie pe Dealul Porcului.

435. — 1546 (7054) Aprilie 27. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Voroneţ satul Leonti şi un ezăr.

436. — 1546 (7054) ‹Aprilie—Mai› 28, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Varvarei şi lui Toader Vereş, satul Vereşti pe Tazlău « unde a fost casa lui Oană ».

437. — 1546 (7054) Aprilie 30, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Giurgea Bole staroste de Putna, pentru credincioasă slujbă, satul Şendreşti pe Putna, pe care l-au pierdut Patie fost postelnic şi rudele lui « în hiclenie, când au ridicat şi cu alţi necredincioşi pe un lotru, anume Ştefan numit Lăcustă, asupra capului domniei mele. »

438. — 1546 (7054) Aprilie 30, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Tăbuci şi femeii sale Varvara, parte din satul Fărcuşeşti.

439. — 1546 (7054) Mai 1, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Panco şi fraţilor lui, Nicoară şi Drăguş, parte din satul Iucaş, la Movilă.

440. — 1546 (7054) Mai 1. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Neagul şi surorii lui, Stanca, parte din seliştea « unde au şezut Sine, pe Putna, ce se cheamă acum Sineştii ».

441. — 1546 (7054) Mai 1, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Stanei şi rudelor ei « o selişte a lui Buzea alături cu capătul Piscului şi fântâna alături cu Bulgarii care acum se numeşte Buburuzenii », precum şi împărţeala pe care şi-au făcut-o.

442. — 1546 (7054) Mai 2. — Petru Rareş voevod întăreşte Micăi şi vărului ei Avram satele Căteşti, pe Cobâle şi Cosiţeni, pe Zeletin.

443. — 1546 (7054) <Mai—Iunie> 4, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Voroneţ satul Balinţa, pe Başeu, cu iaz şi mori, pe care l-a pierdut Săcuianul fost ceaşnic « în hiclenie, când a ridicat şi cu alţi lotri pe un lotru, asupra capului nepotului de frate al domniei mele, Ştefan vodă cel Tânăr ».

444. — 1546 (7054) Mai 7. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Homor jumătate din iezerul Oreahovul şi două şămăldoace, anume Beşilele şi Ciulenitul cu iezărcanile ce sunt aproape de Oreahov. Toate acestea să fie în două cu călugării dela Moldoviţa.

445. — 1546 (7054) Mai 7, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petrea Cârcă pârcălab satul Hlipceani, pe Zvijia, cu loc de mori şi o prisacă în hotarul Hlapeştilor cu iaz şi cu moară.

446. — 1546 (7054) Mai 8, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Păşoc Răzlog, Marco şi Petre Bereş satul Hotceani, pe Larga « unde a fost Stan Coluban ».

447. — 1546 (7054) Mai 9, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Trifan şi rudelor sale satul Româneşti pe Vaslui, deoarece privilegiile avute dela domnii anteriori « au ars în casa lui Ilea, când i-a ars casa ».

448. — 1546 (7054) Mai 10, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Dobrovăţ satul Tăuţi, jumătate din Teleajina şi Gârla Soarelui, pe care le are dela Sima Bica, în schimbul satului Bogdăneşti.

449. — 1546 (7054) Mai 10, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Trif şi surorilor lui Marena şi Stana, copiii lui Ivan Craiu, satul Ivan dela Pojorâta şi un loc de mânăstire, la obârşia Pojorâtei, în Selişte.

450. — 1546 (7054) Mai 11, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Pobrata satul Văleni, ţinutul Chigheci şi iezerul Beleul, cu toate gârlele sale.

451. — 1546 (7054) Mai 12, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Diuma fratelui său Petrea şi nepotului lor de frate, Toader, satul Porceşani, precum şi împărţeala pe care şi-au făcut-o.

452. — 1546 (7054) Mai 12, Huşi. — Petru Rareş voevod dăruieşte mitropoliei din Roman jumătate din satul Ţăpeşti, pe Bârlad, cu gârlele şi parte din iezerul Lozova pierdute de Dragoşe portar pentrucă « a stricat un tun de mare preţ ». Deasemeni îi dăruieşte un loc pentru oi, un loc pentru prisacă, un sălaş de Ţigani şi-i întăreşte parte din seliştea lui Coman.

453. — 1546 (7054) Mai 13, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Danciul şi fraţilor săi satul Rădeşti pe Covurluiul-Sec.

454. — 1546 (7054) Mai 13. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Pobrata satul Şerbăneşti şi cu moară pe Siret, dăruit lui de Mateiaş, feciorul lui Ioanăş în schimbul sumei de 3000 zloţi, cu care acesta s'a răscumpărat dela aga Ionuz Beghiul. Deasemenea îi dăruieşte satele Negoeşti şi Părtănoşi, pe Siret.

455. — 1546 (7054) Mai 14, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Hâra satul Sereteni, pe Elan.

456. — 1546 (7054) Mai 14, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Stanciul, lui Ignat şi femeilor lor, lui Cojoc şi fratelui lui, Andreica, jumătate din satul Hăndreşti « între Bujor şi între Seaca ».

457. — 1546 (7054) Mai 14, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ţintea şi rudelor sale satele Feaireşti, Comăneşti şi Petreşti, precum şi împărțeala pe care şi-au făcut-o.

458. — 1546 (7054) Mai 15. — Petru Rareş voevod întăreşte Dumcăi şi surorilor ei, Urîta, Anuşca şi Vasâlca, ocină în satul Mărăşăşti, pe Tutova.

459. — 1546 (7054) Mai 16, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Giurgea, Sora, Mărcaş, Anuşca şi Crăciun patre din satul Budeşti, pe Sărata.

460. — 1546 (7054) Mai 17, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Neacşei şi rudelor sale satele Torceşti şi Osmeleşti, la vadul Totruşului.

461. — 1546 (7054) Mai 19, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Mihul Păcurariu, Andreian şi Buzdugan parte din satul Broşteni « unde a fost casa lui Giurgea Broască ».

462. — <c. 1546> Mai 19. — Petru Rareş voevod întăreşte Anuşcăi şi rudelor sale jumătate din satul Borzăşti, în Dumbravă.

463. — 1546 (7054) Mai 21, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toma şi soției lui, Deva, parte din satul Helevim, cumpărată dela Căzan.

464. — 1546 (7054) Mai 24, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Soț şi fraților lui parte din satul Bogdăneşti, pe Siret.

465. — <1546 înainte de Mai 25>. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Moldovița jumătate din balta domnească dela Dunăre, numită Covor şi-i întăreşte mai multe gârle şi bălți.

466. — 1546 (7054) Mai 25, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dumşa diac parte din satul Zahoreani.

467. — 1546 (7054) Mai 25. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Moldovița satul Selişte cu jumătate din balta dela Orihov, jumătate din satul Bălăceana, balta Covur şi o moară.

468. — 1546 (7054) Mai 27, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte împărțeala satului Iugani, făcută între copii Maruşcăi şi verii lor copiii lui Giurgea Tătar.

469. — 1546 (7054) Mai 27, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ghidion şi surorii lui, Maria, parte din satul Ciumăleşti.

470. — 1546 (7054) Mai 27, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Ilcăi şi rudelor sale trei selişti pe Măiatini, anume Danilova, Bratcova şi Vasiliuți.

471. — 1546 (7054) Mai 27. Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Malinei, fiica lui Giurgea şi lui Mihul şi femeii lui, Maruşca, jumătate de selişte, pe Sărata « unde a fost Nechita şi Paul ».

472. — 1546 (7054) Mai 27, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Moldovița satul Berchişeşti pe Moldova cu mânăstirea, o topliță şi moară pe topliță.

473. — 1546 (7054) Mai 27, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Moldavița satul şi mânăstirioara Sălăgeni dăruite ei de Eremia fost mare vistier.

474. — 1546 (7054) Mai 28, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Dumitru Dumbravă şi rudelor lui satul Obârşia, pe Pârâul Alb, lui Ioan Dumbravă şi fratelui lui, Toader Urdugaş, jumătate din satul Măleşti şi lui Droț şi fraților lui satul Ghigoeşti, pe Pârâul Negru.

475. — 1546 (7054) Iunie 2, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Teodosie episcop de Rădăuţi, o bucată de pământ din satul Lăslăoani pe Cracău, cumpărată dela Toader fost vameş in Suceava.

476. — 1546 (7054) Iunie 4, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Nenu Vicol o bucată de pământ, anume Pârâul Voinov, în hotarul Galbirilor.

477. — <1546> Iunie 4. — Petru Rareş voevod dăruieşte episcopiei dela Rădăuţi satele Havoroanele şi Noua Seliţă, în ţinutul Dorohoi, un iaz şi moară pe Başeu.

478. — 1546 (7054) Iunie 9, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gherasim şi rudelor lui satul Codreşti pe Bahlueţ, cu loc de moară.

479. — 1546 (7054) Iunie 10, Iaşi. — Petru Rareş voevod dă un act pentru vânzarea satelor Umbrăreşti şi Dumeşti.

480. — 1546 (7054) Iunie 18. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Andrabuş şi rudelor sale satul Baboşini, pe Racova.

481. — 1546 (7054) Iunie 18, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Corman şi fraţilor săi, o parte dintr'un loc de pustie, numit Pietrişul, pe Chighiaci.

482. — 1546 (7054) Iunie 22, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Teclăi satul Micleşti, la obârşia Podragăi, cu poiana Corostova, deoarece şi-a pierdut privilegiul « când însuşi împăratul turcesc şi cu puterile lui şi cu Tătarii au prădat ţara noastră până la Suceava ».

483. — 1546 (7054) Iunie 23, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Danciul şi rudelor lui satul Bătărăşti, ţinutul Cârligătura, o silişte şi un loc de moară pe Bahlueţ.

484. — 1546 (7054) Iunie 24, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Fătu şi Micăi o bucată de pământ din hotarul Arpăşeştilor.

485. 1546 (7054) Iunie 26. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala făcută între rudele lui Toader a satelor Lieşti « unde a fost Toader Cheltezeu » şi Blindeşti, pe Jijia.

486. — 1546 (7054) Iulie 2, Hârlău. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala satului Sopoteni, pe Linbăneasa, făcută între Onica şi rudele sale.

487. — 1546 (7054) Iulie 6. — Petru Rareş voevod întăreşte împărţeala unei jumătăţi din satul Gălăşeşti pe Răcătău, a unor părţi dintr'o mânăstire şi dintr'o poiană.

488. — 1547 (7055). — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Lazor Grecul şi Manei satul Terpeşti, pe Elan ,« care să chiamă acum Bălăneşti ».

489. — 1547 (7055). — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Răfein Cobăleanul parte dintr'un loc din pustie numit Troeneşti, pe Gerul.

490. — 1547 (7055) Februarie 26, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Ion parte din satul Voiconţi, la obârşia Podragii, dăruită lui de fratele său Ivanco fost sulger.

491. — 1547 (7055) Aprilie 1, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Borcea mare vornic şi rudelor sale satul Fâşcani, pe Crasna.

492. — 1547 (7055) Aprilie 1, Huşi. — Iliaş Rareş voevod dărueşte lui Matiiaş Stârcea diac parte din satul Boianul Mare, ţinutul Cernăuţi, pierdută de Drăghici fost vistier, « pentrucă el a lăsat multă datorie în vistieria părintelui domniei mele Petru voevod ».

493. — 1547 (7055) Aprilie 8, Huşi.— Iliaş voevod întăreşte împărţeala a două locuri din pustie, Vepreva şi Hluboca, făcută între Fădor şi rudele lui.

494. — 1547 (7055) Aprilie 14, Huşi. —Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Cozma Gheanghea pârcălab de Cetatea-Nouă satele Hueţeni la gura Voronei, cu mori pe Siret, Sineşti aproape de Giurgea Vereşceac şi părţi din satul Roşcani, între Suceava şi Siret.

495. — 1547 (7055) Aprilie 15, Huşi. — Iliaş Rareş voevod dăruieşte lui Nicoară paharnicul doamnei satul Păuşeşti, ţinutul Cârligăturii, pierdut de Ieremia fost humenic şi nepoţii lui pentru hiclenie.

496. — 1547 (7055) Noembrie 25, Bacău. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Dragul şi Ion parte din satul Orâşa.

497. — 1548 (7056) Februarie 28, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod dăruieşte lui Petrea Cârcovici fost pârcălab de Neamţ şi altora, pentru slujba lor dreptcredincioasă, un oc din pustie pe Dobrovăţul Mic, « ca să-şi întemeieze sat ».

498. — 1548 (7056) Februarie 29, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Petrea Cârcovici pârcălab şi altora, pentru slujba lor drept credincioasă, un loc de pustie şi prisacă.

499. — 1548 (7056) Martie 1, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Bran Mihuţ, Ion şi Simion jumătate din seliştea Hrusca.

500. — 1548 (7056) Martie 2, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte m-rii Neamţ părţi din satul Orţeşti, dăruite de Macarie episcop de Roman şi de Teodosie episcop de Rădăuţi.

501. — 1548 (7056) Martie 3, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Ion Cărbune, Dragul, Moisi şi Sora părţi din satul Scoposeni, ţinutul Cârligătura.

502. — 1548 (7056) Martie 6, Vaslui. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Drăguş şi lui Drăgşan părţi din satul Futeşti, ţinutul Cârligătura.

503. — 1548 (7056) Martie 6, Vaslui. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Hârsu şi femeii lui, Zlata, părţi din satul Muncelul, în Câmpul lui Dragoş.

504. — 1548 (7056) Martie 8, Vaslui. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Dragotă şi altora jumătate din satul « La Rogoz », ce se află sub deal.

505. — 1548 (7056) Martie 12. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Stănilă Ghedion şi lui Bratu jumătate din satul Hrusca.

506. — 1548 (7056) Martie 21, Huşi. — Iliaş Rareş voevod dăruieşte lui Cupcea şi rudelor lui, fiii lui Radu Drăculea, două locuri din pustie, peste Prut, sub Obrejia între Troeneşti şi Dobreni, « care acum se numesc Drăculeştii ».

507. — 1548 (7056) Martie 21, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui popa Simeon loc de moară pe Pârâul Vaticii, cu poiana Vepreva, deoarece privilegiul « s'au pierdut când au venit împăratul turcesc cu toată puterea lui şi cu Tătarii şi au prădat ţara până dincolo de Suceava ».

508. — 1548 (7056) Martie 23, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Lupe Berheciu părţi din satul Piticeani, pe Cobâle, « unde a fost curtea lui Petrică Pitic ».

509. — 1548 (7056) Martie 27, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Ion Iaţco pârcălab de Cetatea Nouă un loc de prisacă în hotarul Pluteştilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret.

510. — 1548 (7056) Aprilie 5, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte m-rii Dobrovăţ satul « Fântâna Cahova, în ţinutul Chighiaci » cumpărat de egumenul Grigorie cu banii lăsaţi de Mariica, fiica lui Bogdan voevod, la moartea ei.

511. — 1548 (7056) Aprilie 5, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Văscan şi surorii lui Elisafeta satele Suliteşti şi Maxineşti, pe Crasna.

512. — 1548 (7056) Aprilie 7, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Ilie Tăipiciu şi Ilenei, fata lui Cojoc, jumătate dintr'un loc de pustiu, pe Ceretioae, « în Coşu lui Mărăstatu ».

513. — 1548 (7056) Aprilie 7. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Macsăn Harabor postelnic şi verii sale Mărica satele Bălăneşti, pe Bârlad, Fărcăşeşti, pe Zeletin « ce se cheamă Ruguşănii », cu locuri de pustie şi jumătate din Poiana Sasului, în lunca Siretului.

514. — 1548 (7056) Aprilie 8, Morile Iaşilor. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Lupe parte din satul Briţcani, peste Prut, « unde este casa lui Oană Lărgeanul ».

515. — 1548 (7056) Aprilie 12. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Bilţu şi rudelor sale seliştea Gocimăneşti, pe Prut, « unde au fost Manea ».

516. — 1548 (7056) Aprilie 12. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Ion Candıea şi rudelor sale jumătate din satele Jurjeşti, pe Stavnic şi Tatomireşti, pe Răbrice.

517. — 1548 (7056) Aprilie 21. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Iurşa vatav de Dorohoi părţi din satul Popeni, ţinutul Dorohoi.

518. — 1548 (7056) Aprilie 22, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Trifan lui Şteful şi lui Griga Măriniciu o bucată de pământ din hotarul satului Jolcăşani, pe Sitna.

519. — 1548 (7056) Aprilie 24, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Gligorie şi rudelor sale satul Buzaţi, pe Siret.

520. — 1548 (7056) Mai 4, Hârlău. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Saja şi Dragoş jumătate dintr'un loc din pustie numit Drăguşani, pe Gerul.

521. — 1548 (7056) Mai 5, Hârlău. — Iliaş Rareş voevod întăreşte împărţeala făcută între Cozma Ghianghea pârcălab de Cetatea Nouă şi rudele sale pe satul Săveni, pe Başeu, « care acest sat a fost al lui Sava husarul, şi le-a fost lor danie dela părintele domniei mele Petru voevod, pentru hiclenia aceluia, când a pribegit în Ţara Leşească ».

522. — 1548 (7056) Iulie 29, Hârlău. — Iliaş Rareş voevod întăreşte m-rii Pobrata iezerul Beleul, cu toate iezercanele şi gârlele sale.

523. — 1548 (7056) Octombrie 21, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Veveriţă postelnic jumăte dintr'o moară pe Jijia, în satul Bereşti, dăruită lui de Stan aprod.

524. — 1548 (7056) Noembrie 26. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Şteful un loc de prisacă, pe Pârâul Stârcului.

525. — 1549 (7057) Hârlău. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Giurgea şi rudelor sale o jumătate din satul Bosanceşti şi din iaz, deoarece privilegiul avut de aceştia a ars.

526. — 1549 (7057) Februarie 3, Hârlău. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Iurie Spătar parte din satul Pobrăteşti dinspre Pomârla şi un loc din hotarul Herţii.

527. — 1549 (7057) Mai 8, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Gheanghea pârcălab de Cetatea Nouă trei sălaşe de Ţigani şi o Ţigancă.

528. — 1549 (7057) Decembrie 2, Neamț. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Ion şi fiului său, Grigorie, şase pogoane cu ţarină şi un loc de iaz din satul Tâmpeşti, pe Pârâul Alb.

529. — 1550 (7058) Februarie 2, Iaşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Nicoară, vărului său Toader şi surorii lui, Odochia, parte din seliştea lui Micotă, « care acum se numesc Păulenii » şi împărţeala făcută între ei.

530. — 1550 (7058) Martie 12. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Coste şi rudelor lui parte din satul Bobuleşti, mai jos de Popeşti.

531. — 1550 (7058) Martie 12, Vaslui. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Stanciul şi rudelor lui jumătate din satul Ostopceni, la Turie, «unde a fost vătămanul Ostapco ».

532. — 1550 (7058) Martie 13, Vaslui. — Iliaş Rareş voevod întăreşte Anghelinei satele Mânjeşti şi Vâcoteşti.

533. — 1550 (7058) Martie 13. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Gavril vornic parte din satul Derzsca.

534. — 1550 (7058) Aprilie 1. — Iliaş Rareş voevod dăruieşte lui Sas postelnic satul Giurgeni, ţinutul Vaslui. Acest sat a fost al lui Sabain Uşurelul şi al fratelui lui, Toader pitar, care l-au pierdut fiindcă « au căzut în fapte de vicleşug » ridicând « împreună cu alţi necredincioşi o tâlhărie, asupra calului părintelui domniei mele, Petru voevod ».

535. — <1550> Aprilie 3, Huşi. — Iliaş Rareş voevod întăreşte copiilor lui Copcicea mai multe sate şi împărţeala făcută între ei.

536. — 1550 (7058) Aprilie 17. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Isac şi lui Dumitru, fiii Neacşii, parte din moşia Murgeni.

537. — 1550 (7058) Aprilie 21. — Iliaş Rareş voevod întăreşte lui Mihăilă Bălălău şi surorilor lui, Maruşca şi Anuşca, un sat pe Tămăşel.

DOCUMENTE INDOELNICE

1. — 1507 (7015) Februarie 25. — Bogdan voevod dăruieşte lui Trifan, Ion şi Rictor seliştea Păuleşti, în Vrancea.

2. — 1520 (7028) Aprilie 24. — Ştefan cel Mare voevod întăreşte m-rii Blagoveştenie (Bisericani), pe care o zidise, hotarul din jurul ei.

3. — 1521 (7029) Iunie 4, Hârlău. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Migal Papară, care se trage din Romani şi soţiei sale Stana satele: Nicoani, Luceşti şi Tălpeni, precum şi un loc de prisacă la obârşia Covurluiului.

4. — 1522 (7030) Iulie 4. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Cristea şi rudelor lui o bucată de pământ din Bulzeşti şi parte dintr'o fântână.

5. — 1522 (7030) Octombrie 25, Iaşi. — Ştefan cel Tânăr voevod întăreşte lui Marcul, Necăzutul şi Cristian ocine în Valea Sării.

6. — 1526 (7034) Iunie 25. — Ştefan cel Tânăr voevod dăruieşte lui Ştefan Codalb vornic şi lui Ion Iuzbaşa Vrăghei o bucată de pământ peste Valea Gerului.

7. — 1529 (7037) Martie 23, Iaşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Toader Jora staroste de Tecuci satele Brumăreştii, Piscanii şi Punteşeanii, pe pârâul Nogea.

8. — 1529 (7037) Septembrie 21, Suceava. — Petru Rareş voevod dăruieşte lui Marco Ciuciuma armaş seliştele: Cotoriţa, Drăganii şi Zăpedenii pe pârâul Căinarului.

9. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareş voevod întăreşte m-rii Blagoveştenie (Bisericani) branişte a din jurul mânăstirii.

10. — <1535 Martie—1536 Decembrie> 24. — Petru Rareş voevod întăreşte nepoţilor lui Ion Măcău parte din satul Bodgăneşti, pe Siret.

11. — 1545 (7053). — Petru Rareş voevod întăreşte hotarul m rii Căpriana.

12. — 1545 (7053) Aprilie 4, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte Măricăi şi surorii ei satele: Criveşti, Hodceşti şi jumătate din Răvăcani. Lui Bran îi întăreşte nişte Ţigani iar lui Ieremia homelnic şi nepoatei lui, Mărica ocine în satul Păuşeşti şi parte din satul Costeşti.

13. — 1546 (7054) <Martie — Septembrie 3>. — Petru Rareş voevod dăruieşte m-rii Bistriţa satul Mojeşti, ţinutul Covurlui, cu mori, ţinându-şi astfel făgăduiala pe care a făcut-o, când a fugit din ţară, din faţa lui Soliman.

14. — 1546 (7054) Martie 20. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Gherasim Truşan vătav moşia Fichiteşti pe Răcătău, ţinutul Agiud, o poiană pe Zeletin şi o fântână.

15. — 1546 (7054) Martie 22. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Petru Varticovici portar de Suceava părţi din satul Molniţa şi cu mori pe Molniţa.

16. — 1547 (7055) Aprilie 15, Huşi. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Giurgea Crasnăş sate şi părţi de sate.

17. — 1548 (7056) Februarie 4. — Petru Rareş voevod întăreşte lui Ion Moghilă vistier satul Cobâlea, în ţinutul Soroca.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1. — 1501 (7009) г. апреля 25. — Господарь Стефан Великий утверждает за Пашинэ село Петрикани на Башэу, дарованное ему постельником Думшей.

2. — 1501 (7009) г. июня 27, Яссы. — Господарь Стефан Великий уполномачивает монахов Нямецкого монастыря охранять свои горы, а от тех, которые будут пасти овец в этих горах или ловить рыбу, забирать себе доход, как раньше, «как водилось испокон веков».

3. — 1501 (7009) г. декабря 14, Сучава. — Господарь Стефан Великий жалует Путненскому монастырю село Сипешти и Оничикани, купленные им в области Кырлигэтури.

4. — 1502 (7010) г. — Господарь Стефан Великий жалует Козме Рэзэняну и его братьям место для села на Великой Ботне.

5. — 1502 (7010) г. — Господарь Стефан Великий жалует Доброте и Лупу за верную службу место для села на пустыре «в татарском селище», называемое Фынтына Попишоара, в области Тигечи. Граница должна проходить так, чтобы хватило места для села в 20 дворов.

6. — 1502 (7010) г. — Господарь Стефан Великий утверждает за стольником Тоадером Током купленное им селище Фолешти на Красне.

7. — 1502 (7010) г. февраля 17, Яссы. — Господарь Стефан Великий утверждает за внуками писца Михаила села: Мургочени, Бэшени, Тыржока и половину села Якобени.

8 — 1502 (7010) г. февраля 17, Яссы. — Господарь Стефан Великий утверждает за писарем Тоадером купленное им село Малинешти на Бырладе.

9 — 1502 (7010) г. февраля 22. — Господарь Стефан Великий утверждает за вистиером Исаком село Долхешти на Шомузе, купленное у племянника портаря Шандра.

10. — 1502 (7010)г. марта 1, Васлуй. — Господарь Стефан Великий жалует Малешко, Ненчу, Козме Ризяну и Драгошу место на пустыре в Вишнеуци для основания села.

11. — 1502 (7010) г. марта 7, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за сучавским портарем Лукой Арборе село Солка.

12. — 1502 (7010) г. марта 10. — Господарь Стефан Великий дает княгине Марге село Рэдени взамен села Плешешти на Котлове.

13. — 1502 (7010) г. марта 10, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за стольником Тоадером Током село Солешти на Васлуй, которое он получил дав взамен Маринке село Фолешти на Красне и сто золотых.

14. — 1502 (7010) г. марта 11. — Господарь Стефан Великий жалует Думе Хурдуеску, Еремии, Драгошу и Купче место на пустыре в Спироасе для закладки села «на 20 домов».

15. — 1502 (7010) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Станом, его братьями и сестрами село Мындрешти у верховья Джеру.

16. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за некоторыми лицами села Марковичени и Терпешти на Бырладе.

17. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Крэчуном четвертую часть села на Бырладе, «где были судья Буда и Дрэгою».

18 — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Ионом и его братьями Никитой и Михулом четвертую часть села Фаурешти на Тутове, «где жил Станко».

19. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Петря четвертую часть села Милешти, на Сохулуе, «где жил Миля Улиул».

20. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Станой и ее сестрами Зоикой, Мареной и Параской село Балешти у устья Стебничелу.

21. — 1502 (7010) г. марта 14. — Господарь Стефан Великий утверждает за дочерью Микшина Нягэ село Микшинешти на Ялане.

22. — 1502 (7010) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Гроза и другими покупателями село Петрешти на Милкове между Симионешти и Фолтешти.

23. — 1502 (7010) г. июня 10. — Господарь Стефан Великий утверждает за слуджером Ионом купчую на часть села Оишени на Рэзине.

24. — 1502 (7010) г. июля 2, Сучава. — Господарь Стефан Великий жалует Путненскому монастырю села, селища, пруды, ручьи и мельницы.

25. — 1502 (7010) г. ноября 17, Сучава. — Господарь Стефан Великий постановляет, чтобы все священники села Путненского монастыря платили подати монастырю и были подсудны игумену, а не «чиновникам владыки». Он также жалует им ежегодно по 150 глыб соли из соляных копей в Тротуше и заповедный лес в окрестностях монастыря.

26. — 1503 (7011) г. — Господарь Стефан Великий утверждает за Станом и его братьями место на пустыре для села на Кахове.

27. — 1503 (7011) г. февраля 2, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Путненским монастырем все прежние льготы на его села, виноградники, цыган, соль из Тротушских соляных копей, на подати со священников, малую пошлину от Сучавы и др.

28. — 1503 (7011) г. августа 8. — Господарь Стефан Великий утверждает обмен между логофетом Тоадером и его родственниками; Тоадер дает село Мэлинешти, на Бырладе, взамен некоторых частей сел Тодерешти и Журковци, расположенных на Бырладе.

29. — 1503 (7011) г. августа 26, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Молдовицским монастырем села Проворотия и Опришници Сучавской области, дарованные монастырю Сином Бырличом во времена Александра Доброго.

30. — 1503 (7011) г. августа 26, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Рэдэуцским епископством село Рэдэуци, Великий Коцман и др.

31. — 1503 (7011) г. сентября 8, Бадеуци. — Господарь Стефан Великий утверждает за Путненским монастырем цыган, «вызванных ими из Земли Басарабов».

32. — 1503 (7011) г. сентября 13, Бадеуци. — Господарь Стефан Великий жалует Буде и Грозя за верную и праведную службу место на пустыре на Сэрате у устья речки Кэпэцыроасы для основания села.

33. — 1503 (7011) г. сентября 18, Бадеуци. — Господарь Стефан Великий утверждает за Ионом Талмачиу село Русени, на Тутове.

34. — 1503 (7011) г. сентября 30, Сучава. — Господарь Стефан Великий жалует Нямецскому монастырю села Бэичени и Могошешти, на Сирете, пчельник, а также ежегодно шесть мер воску из Тыргу Нямц, полагающиеся господарю.

35. — 1503 (7011) г. сентября 30, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Данчу Бучацким, его двоюродным братом Исайко и их теткой Васуткой села Ходоречинци и Гвоздэуци на Вилли.

36. — 1503 (7011) г. октября 6, Сучава. — Господарь Стефан Великий покупает и жалует Добровецскому монастырю села: Фетешти, Алексешти, Мунтени, Костичени и Островени.

37. — 1505 (7013) г. февраля, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за писарем Тоадером село Балошешти на Бырладе «у устья Ставника, где жил Козма».

38. — 1505 (7013) г. февраля 16. — Господарь Богдан утверждает за Тоадером и его братьями четвертую часть села Унгурени.

39. — <1505—1516 гг.> июня 10. — Господарь Богдан уполномачивает Пробotский монастырь владеть селом Хэрешти, пожалованным его отцом Стефаном Великим.

40. — 1505 (7013) г. июля 2, Хэрлэу. — Господарь Богдан утверждает за Тоадером Пэкурару и его женой Анушкой половину села Онтешти на Перечинку.

41. — 1506 (7014) г. апреля 14. — Господарь Богдан утверждает за Козмой Шарпе взятое в обмен село Скея на Валя Алба и поместье Шофрэчешти вблизи Валя Алба, купленное им.

42. — 1506 (7014) г. мая 22, Сучава. — Господарь Богдан утверждаеат за дьяком из вистиерии Джурджой Брудором село Левешти, «где прозываются Левкушешти».

43. — 1506 (7014) г. сентября 11. — Господарь Богдан утверждает за сучавским портаром Лукой Арборе части села Дерзка.

44. — 1507 (7015) г. — Господарь Богдан утверждает за Джурджой Алботэ вотчины в пределах Мэзерешти, купленные у некоторых лиц.

45. — 1507 (7015) г. февраля 20, Хуши. — Господарь Богдан подтверждает за Кырстя и его женой Настей части мельницы Букурештов на Билавою.

46. — 1507 (7015) г. февраля 20. — Господарь Богдан утверждает за Драгомиром Роатэ половину села Виколени на Жиравэце.

47. — 1507 (7015) г. февраля 22, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Джурджу и его сестрой Арменкой село Фолешти между Бырладом и Ядричем, «где находился дом их деда Стефана Фоале».

48. — 1507 (7015) г. февраля 22, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Мирчей Виртя и его родственниками село «в Текучиу на Салче, где жил Илиаш» выше границы местечка Текучиу.

49. — 1507 (7015) г. февраля 26. — Господарь Богдан жалует Лупше и другим за верную службу место на пустыре на Великой Могиле.

50. — 1507 (7015) г. февраля 27. — Господарь Богдан жалует Думитру и Албу половину места на пустыре из устья Чорыций У скаци.

51. — 1507 (7015) г. февраля 28, Яссы. — Господарь Богдан жалует Ивану и его внукам за верную службу место на пустыре на Сыголе, половину колодца, называемого Петроаса, и половину села.

52. — 1507 (7015) г. февраля 28. — Господарь Богдан утверждает за чашником Могиле село Питешти на Бырладе с местом для мельницы на Бырладе, купленное у наследников Балоша Хорги.

53. — 1507 (7015) г. февраля 28, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за чашником Сэкуяну и его родственниками село Нижние Сэкуяны «где жил Козма».

54. — 1507 (7015) г. марта 1, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за вистиером Еремия село Григорешти на Сирете, обе жудечии с мельницами на Сирете.

55. — 1507 (7015) г. марта 1, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Лукой Иштоком третью часть села Татулешти на Перечиниу.

56. — 1507 (7015) г. марта 1, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Станой и Анной, сестрами бывшего пахарничела Думы, село Урлаци на Ялане.

57. — 1507 (7015) г. марта 2, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за дочерьми Вылку Муше, Няга и Добре село Романешти на Путне, «где жил Роман Спырул».

58. — 1507 (7015) г. марта 4, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за вистиером Гаврилом Тротушаном село Бериндешти, у устья Костины, и мельницу на Костине.

59. — 1507 (7015) г. марта 6, Хуши. — Господарь Богдан утверждает села Крайничи и Гэлешти, расположенные на Полочине за комисом Илие, давшим взамен села Мэршени и Михэилешти.

60. — 1507 (7015) г. марта 6. — Господарь Богдан утверждает за Митку и его братом, священником Нестором, половину села Мунчелу на Полочине, «где жил Бунилэ».

61. — 1507 (7015) г. марта 22, Хуши. — Господарь Богдан утверждает село Вышний Мэскурей на Тутове за стольником Косте Кырже, давшем взамен половину села Батинешти.

62. — 1507 (7015) г. мая 11. — Господарь Богдан жалует нескольким лицам за верную службу место для села в Путне, Фынтына Оаселор.

63. — 1508 (7016) г. февраля, 1 Яссы.—Господарь Богдан жалует за верную службуДушману место для села на Дубовэце в Фынтына Путуроасэ. Границы этого места «должны вместить село в 20 дворов».

64 — 1508 (7016) г. февраля 2, Яссы. — Господарь Богдан утверждает за Нямецским монастырем села Телебечинци на Сирете и Трестинеци под Буковиной. пожалованные монастырю Сином Бырличом во времена Александра Доброго.

65.—1508 (7016) г. февраля 5, Яссы.—Господарь Богдан жалует дочери Стана Анне половину села Хухурешти близ Плотунешти.

66. — 1508 (7016) г. февраля 11. — Господарь Богдан утверждает за Томой место в пределах села Ретовоешти, купленное у Данчу.

67. — 1508 (7016) . февраля 16, Васлуй. — Господарь Богдан утверждает за сыновьями и дочерьми Исак из Рэкэтэу село Горджешти на Ракове и половину села Нэнешти, также на Ракове, «где жил Галеш».

68. — 1508 (7016) г. февраля 16, Васлуй. — Господарь Богдан утверждает за дочерью Марены Нягшей села Драготешти и Попешти на Лохане, выпавшие на ее долю при разделе с родственниками.

69. — 1508 (7016) г. февраля 16, Васлуй. — Господарь Богдан утверждает за Трифаном Кинтя и его родственниками часть села Дрэгушени на Ставнике и половину мельницы.

70. — 1508 (7016) г. февраля 1). — Господарь Богдан утверждает за Драгомиром Мунчеляну село Мунчелу на Зэбрэуце, купленное у Дрэгэлины.

71. 1508 (7016) г. марта 2, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за спэтаром Клэнэу и его женой Драгной несколько сел.

72. — 1508 (7016) г. марта 17. — Господарь Богдан утверждает за Тоадером Сауле, братом Джурджой и их сестрой Аннушкой кусок земли в пределах Чиурештов в Фынтына Войниче.

73 — 1508 (7016) г. марта 22, Хуши. — Господарь Богдан закрепляет за Петре Сохолецу и его братом Марку половину селища на Хулубеце, «ниже Сохол ца, у колодца с пахтальницей».

74. — 1508 (7016) г. марта 24, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Андрейкой Блидом и за Дрэгою селище в Кегечи «за пашней Мурсештов, у колодца».

75. — 1508 (7016) г. марта 25, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Штефулом и его родственниками село Мигорени, вотчину их де а Штефана, выслуженную им у Александра Доброго.

76. — 1508 (7016) г. декабря 14, Сучава. — Господарь Богдан утверждает за комисом Джурджа Храбором село Блэнешти, на Бырладе, с мельницей на Бырладе, купленное им у пыркэлаба Штефу.

77. — 1508 (7016) г. декабря 15, Сучава. — Господарь Богдан утверждает за дочерьми Яцку Худича Мареной и Настей место на пустыре на речке Бородаче и село у Зайчей криници.

78. — 1510 (7018) г. сентября 21, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за ворником Драгошем село Бэлэнешти в Яуре, «где был судья Балан», и село у устья Стрымбы на Тутове, «где был судья Тодор».

79. — 1513 (7021) г. марта 5. — Господарь Богдан утверждает за Гаврилом Леушаром село Фолешти, купленное у Магдалины.

80. — 1513 (7021) г. марта 5. — Господарь Богдан утверждает за хотинским пыркэлабом Гринковичем дарственную его дяди пыркэлаба Штефу на села Драгушани и Екушани.

81. — 1513 (7021) г. марта 7, Хуши. — Господарь Богдан жалует логофэту Исаку село Оничани на Студеном Шомузе с мельницей, купленное господарем у сына бывшего комиса Петрикэ.

82. — 1513 (7021) г. марта 8, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Лупя Бану кусок земли в пределах села Мэчишени.

83. — 1513 (7021) г. сентября 20. — Господарь Богдан утверждает за Болду Кэпотичем и Авродином с братьями поместья в Онешти и Вертипорохе на Чухуре.

84. — 1514 (7022) г. — Господарь Богдан жалует Побратскому монастырю село Хечу, принадлежащее его двоюродной сестре Някше.

85. — 1514 (7022) г. декабря. — Господарь Богдан жалует Добровэцскому монастырю 800 татарских золотых.

86. — 1514 (7022) г. декабря 8, Сучава. — Господарь Богдан жалует митрополий местечка Роман и епископу Макарие 800 татарских золотых.

87. — 1514 (7022) г. декабря 8. — Господарь Богдан жалует Сучавской митрополии 800 татарских золотых.

88. — 1514 (7022) г. декабря 8, Сучава. Господарь Богдан жалует Молдовицскому монастырю 800 золотых. Он утверждает за ним же половину села Бэчулени, которое господарь дает взамен половины села Бэичани.

89. — 1514 (7022) г. декабря 8, Сучава.—Господарь Богдан жалует Путненскому монастырю 800 татарских золотых.

90. — 1514 (7022) г. декабря 8. — Господарь Богдан жалует Воронецскому монастырю пруд Леонти.

91. — 1514 (7022) г. декабря 17. — Господарь Богдан утверждает за Иваном Тэлмачиу село Симинешти на Тутове, два места на пустыре в текучской области, селище, называемое Сылиштя, и Олтени.

92. — 1514 (7022) г. декабря 17. — Господарь Богдан утверждает за Нямецким монастырем дарственную пыркэлаба Нямца Иоана Фрунтеша на половину села Чофрешти, половину села Писку на Бырладе и на часть пруда.

93. — 1515 (7023) г. февраля 18. — Господарь Богдан утверждает за Молдовицским монастырем дарственную Рэдэуцского епископа Пахомие на место для двух домов в селе Беркишешти с местом для пашни и для сенокоса.

94. — 1515 (7023) г. марта 30. — Грамота, выданная господарем Богданом, относящаяся к границе села Дерска.

95. — 1515 (7023) г. апреля 20. — Господарь Богдан утверждает за Добровэцским монастырем село Кырстин Брод, озеро Богату и село Рэдени с мельницами, а также два семейства цыган.

96. — 1515 (7023) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Илие, его братьями и другими родственниками участок у границы Станчешти «между Бохонка и Аричоаса».

97. — 1515 (7023) г. декабря 8. — Господарь Богдан жалует Рэдэуцскому епископству 800 татарских золотых.

98. — 1515 (7023) г. декабря 18. — Господарь Богдан утверждает за внуками Костя Литяну село Литени.

99. — 1515 (7023) г. декабря 21, Сучава. — Господарь Богдан утверждает за Симой и его братом Микотэ Рохатом села Кухнешти на Великой Ребричи и Букшани на Хоринчице.

100. — 1515 (7023) г. декабря 21, Сучава. — Господарь Богдан жалует Воронескому монастырю село Букурешти, на Молдове, заповедный лес и Долгую Полонину со всеми кошарами.

101. — 1516 (7024) г. декабря 10, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за постельником Козмой Шарпе село Лацкани на Бахлуе с мельницей и местом для пчельника, купленное у наследников Лацка Сырбина.

102. — 1516 (7024) г. декабря 10, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за княгиней пана Ионаша Фетикой села Кырлиджени и Влэдени на Сирете, Онэшти на Пруте, половину села Лолуша на Берхече и часть села Ботешти. Эта часть выпала на ее долю при разделе имущества, оставшегося ей от отца пана Хермана.

103. — 1516 (7024) г. декабря 10, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за вистиером Еремие села Митешти на Сирете и Сорочиновци под лесом.

104. — 1517 (7025) г. января 17, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за сучавским портарем Лукой Арборе село Солонец с мельницами, и село за Прутом под деренами, где были вэтэманы Калиман, Иаким и Лукач.

105. — 1517 (7025) г. октября 7, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за нижней митрополией города Романа и за епископом Макарие село Азэпени с мельницей, и части Катэрхы, дарованные Джурджу Страхоеви.

106. — 1517 (7025) г. октября 8, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Мареной село Военешти Кырлигэтурской области и село Кукуешти, выпавшие на ее долю при разделе имущества с братом.

107. — 1517 (7025) г. декабря 15, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистиером Еремие половину села на Быке, против Албашева лазни, у Великой Криници, а также место на пустыре на Рэуте, ниже устья Черной Долины для основания села.

108. — 1518 (7026) г. Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за слуджером Иваном Моцоком место для мельницы на одной топлице, где была валяльная мельница Влашина.

109. — 1518 (7026) г. <января 22>. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Андрушко Болдуром село Кривешти на Бырладе с мельницей в Бырладе и пчельником, а также село Хэпэшешти на Элане и пруд Хэрчетэ.

110. — 1518 (7026) г. января 22, Васлуй. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Гаврилом Тунсу и его родственниками колодец, названный Криница Коруева, выше Каменя.

111. — 1518 (7026) г. января 22, Васлуй. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петря и его сестрами Федкой, Ангелиной и Еленой село Пэнтелеешти, на Язере.

112. 1518 (7026) г. января 23, Васлуй. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драготэ и его родственниками половину села Мучешти на Ракове, и мельницу на Ракове.

113. — 1518 (7026) г. января 28, Хуши. — Господарь Стефан Молодой утверждает Нистору и его родственникам раздел села Шербанешти на Богдане.

114. — 1518 (7026) г. января 30, Хуши. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Аврамом и его сестрой Васюткой, детьми Анушки, села Хуеценн, у устья Вороны с мельницей на Сирете и Синешти близ Джурджу Верещака.

115. — 1518 (7026) г. февраля 20. — Господарь Стефан Молодой утверждает за постельником Козмой Шарпе село Плопешти на Тротуше.

116. — 1518 (7026) г. марта 24, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Гаджей и его родственниками село Гаджешти на Элане.

117. — 1518 (7026) г. апреля 20. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном Морозаном место на пустыре между Чулучи и криница Радула.

118. — 1518 (7026) г. апреля 21, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Юршей часть села Попени на Юбэнясе.

119. — 1518 (7026) г. апреля 22, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за пыркэлабом Четатя Ноуэ Тоадером села Фередиени на Ситне и Корчешти на Козанче. Он утверждает за ним также три места на пустыре на Быке, Кахове и низовьи Белиочи.

120. — 1518 (7026) г. апреля 23, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за хотинским пыркэлабом Гринковичем села Драгушани и Екушани.

121. — 1518 (7026) г. ноября 9. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистиером Гаврилом села Михаиловци, «где был судья Петринка», Михучани на Трестиани и половину Бурешти.

122 — 1518 (7026) г. декабря 20, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сучавским митрополитом Теоктистом пчельник, «где находился монастырь», а также полянку.

123. — 1518 (7026) г. декабря 26, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за постельником Козмой Шарпе село на Кракове, «где находился дом Оанкэ», с мельницей на Кракове, а также монастырь Турбатулова, называемый теперь Брустури, который Козма дарит Нямецкому монастырю вместе с сокровищами

124. — 1518 (7026) г. декабря 26, Сучава. — Господарь Стефан Молодой жалует Нямецкому монастырю село на Кракове,—а именно «где жил Сас Дан» — дарованное ему на смертном одре Ряцешом.

125. — 1518 (7026) г. декабря 31, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тазловским монастырем село Плопешти на Тротуше с мельницами и валяльной мельницей на Тротуше, дарованное постельником Козмой Шарпе.

126. — 1519 (7027) г. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петрушкой и его родственниками часть села Спэриеци.

127. — 1519 (7027) г. января 9, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за кэмэрашем из вистиерии Тоадером кусок земли в пределах Лэслэоанов на Кракове, купленный у племяницы глобника Ласлэу.

128. — 1519 (7027) г. апреля 28, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном и его братьями село Баксанешти на Бырладе, «где жил князь Баксан», и мельницы на Бырладе.

129. — 1519 (7027) г. июня. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петру и его родственниками два села: одно на Сэрате, «где жил Роман Блынду», другое, «где жил Хусул».

130 — 1519 (7027) г. июня 4, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тазловским монастырем села: Борилешти, Драготешти и Урсешти на Некиде, а также два монастыря, из которых один, «где жил Хуба», а другой на Ракове. Утверждение состоялось, потому что «секлеры из Венгерской земли ..... ограбили монастырь .... и разорвали льготные грамоты..».

131. — 1519 (7027) г. июня 23, Хуши. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Кикошом села Горжэшти и Худичени на Лэпушне, полученные им по разделу с племянником.

132. — 1519 (7027) г. июня 23. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Оанчей и его братьями половину селища на Сухом Ковурлуе.

133. — 1519 (7027) г. июня 25, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном и его братьями сыновьями меделничера Михула, несколько сел на Красне, Личикове и Бырладе.

134. — 1519 (7027) г. июня 27, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Джурджей и его сестрой Анной, детьми Драгомира Оцела, село Бозияни у верховья Альбыны с монастырем и двумя ручейками.

135. — 1519 (7027) г. июня 30, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за чашником Драготэ Сэкуяну село Кордарени на Юбанясе, под Высокой Дубровы и половину села Вербиа на Жижии.

136. — 1519 (7027) г. июля 1. — Господарь Стефан Молодой жалует пыркэлабу Новограда Тоадеру место на пустыре под село на Кахове; он утверждает ему село Точани за Прутом «где жил Борзя», и селище Лучани.

137. — 1519 (7027) г. июля 2. — Господарь Стефан Молодой утверждает за наследниками Балинца Мындрицка села Глодени и Булгари на Красне и Мунчелу.

138. — 1519 (7027) г. ноября 10. — Господарь Стефан Молодой жалует постельнику Козме Шарпе за верную службу село Поенили Романской области. Он утверждает за ним же купленное им село Добруша.

139. — 1519 (7027) г. декабря 20, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драгушем из Поартэ часть села Петиа.

140. — 1519 (7027) г. декабря 27, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует вистиеру Еремие села Балинци и Гришкани с половиной порома на Сирете. Он утверждает за ним же половину села Татомирешти у верховья Орбику и Попешти в Нямецской области.

141. — 1520 (7028) г. января 4, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистиером Еремией обмененные и купленные части села Венеция на Сирете в Сучавской области.

142. — 1520 (7028) г. января 7, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует дьяку Иоану селище Малетинци за правую и верную службу.

143. — 1520 (7028) г. февраля 12, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петриманом Криници часть села Костешти у устьй Чухур при впадении в Прут с поромом на Пруте.

144. — 1520 (7028) г. апреля 21. — Господарь Стефан Молодой утверждает за ворником Бану село Хэдэрэешти на Бырладе, и мельницу на Бырладе.

145. — 1520 (7028) г. апреля 23, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тату Плотуном и его братьями села Плотунешти и «В Глод» на Сэрате.

146. — 1520 (7028) г. апреля 24. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Кырстей и его сестрой княгиней стольника Стырчи Настой несколько сел на Сирете, Пруте, Днестре и Вилии, полученных ими по разделу с родственниками.

147. — 1520 (7028) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Луканом и его братом Иоаном Долбаном село, «где жили Раду и Радич», обе жудечии.

148. — 1520 (7028) г. мая 8. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистиером Тоадером Кырлигом купленные части сел Брицкани, Кырлиджи и Бэргэоани.

149. — 1520 (7028) г. июля, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Хоморским монастырем несколько сел и пчельников. Он жалует им же озеро Орехово и два шомолдока вблизи него, Бешилеле и Чулинецул, а также другие ручьи и прудки.

150. — 1520 (7028) г. июля 15, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном Алботэ и его родственниками села Драгушани и Зэвояни.

151. 1520 (7028) г. июля 16, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистиером Гаврилом часть села Влэдешти на Шумузе.

152. — 1520 (7028) г. июля 28, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драгошом из Поарты половину села Цэпешти на Бырладе и часть озера в Лозове.

153. — 1520 (7028) г. августа 21, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Путненским монастырем старые дарственные и льготы.

154. — 1520 (7028) г. октября 6, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Рэдэуцским епископством села, поселки и пчельники.

155. — <1520 г.> октября 8. — Господарь Стефан Молодой жалует Рэдэуцскому епископству село Хаворона Дорохойской области и пчельник в пределах местечка Черновицы. Он также жалует томуже епископству и пчельник с садами в пределах Воровештов близ ручья Колодцов.

156. — 1521 (7029) г. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Илие и его родственниками село Петрешти на Ребричи.

157. — 1521 (7029) г. апреля 20, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Барбу села: Сырби, у устья Оанчи, «где был судья Жула», и повыше Шкеи, половину Грэпени на Хоринче, пришедшиеся на его долю при разделе с братом Шербаном.

158. — 1521 (7029) г. апреля 20, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Лукой и его братьями Джурджей, Думитру и Федором село Мэделени в Кырлигэтуре.

159. — 1521 (7029) г. апреля 24, Хырлэу. Господарь Стефан Молодой утверждает за сыном Марушки Костя село Михэилешти и 350 татарских золотых, пришедшихся на его долю при разделе с родственниками.

160. — 1521 (7029) г. июня 1, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует за верную службу ворнику Бану, васлуйскому уряднику Гацже и Дрэгушу место на пустыре под село на Сохулуе выше Беки.

161. — 1521 (7029) г. июня 1, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за ворником Грозавом купленные им села Сырби и Чокодеешти.

162. — 1521 (7029) г. июня 3, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает раздел села Ротумпанешти на Богдане между наследниками Нягулови.

163. — 1521 (7029) г. июня 4. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Бистрицским монастырем дарственную пана Козмы на село Калпенешти на Кобыле, «где был дом Драгомира», с монастырем и виноградником.

164. — 1521 (7029) г. июня 5, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует вистерничелу Иону Турку за верную службу село Шпзсковци Черновицкой области «которое было в подчинении у Шипинци».

165. 1521 (7029) г. июня 14, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сыном Джурджи Брату и его родственниками половину села Перени с мельницей на Тырнушке, пришедшейся на их долю при разделе с другими родственниками.

166. — 1521 (7029) г. июня 24, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петря Унгуряну часть села Липэешти, «где был судья Драгомир», полученную от его дяди Мындря взамен виноградника на холме Хэрлэу.

167. — 1522 (7030) г. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Гавриилом Бырладом половину села Бырлэдешти за Прутом, половину Чулины, луг и ручьи, пришедшиеся на его долю при разделе с родственниками.

168. — 1522 (7030) г. января 17. — Господарь Стефан Молодой освобождает Путненский монастырь от уплаты пошлин за три улова рыбы весной и три улова осенью, доставляемые с Дупая, Езера или Днестра. Он также утверждает за ним штрафы со всех сел, принадлежащих монастырю.

169. — 1522 (7030) г. января 29, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сучавским митрополитом Теоктистом пчельник, «где находился монастырь», полянку и часть села Орцешти.

170. 1522 (7030) г. февраля 4, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Молдовицским монастырем село Петиня на Баши между Брэнешти и Влашинняса, которое он получил от вистиера Еремии и ворника Юрия взамен половины села Остэпчени на Турии. Он утверждает за ним же цыган, подаренных монастырю Нягоем Басарабом.

171. — 1522 (7030) г. марта 10, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за пыркэлабом Новградским Тоадером часть села Руси на Кобилех, называемую Кутул.

172. — 1522 (7030) г. < марта—июля >'26, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за ворником Бану часть села Чоречешти, пришедшуюся на его долю при разделе с родственниками.

173. — 1522 (7030) г. апреля 17. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тэбучиу Мптителу и его братом Фреча их села и вотчины.

174. — 1522 (7030) г. июня 1. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Шендрикой и его внучками Васуткой и Някшей село Верхнее Силишеу и кусок земли в пределах местечка Дорохою, так как они утратили свои привилегии, «когда ляхи пришли в нашу землю».

175. — 1522 (7030) г. июня 2, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иванкой Репеде половину села «в Могилэ, где проходит путь Хорджи в Бужор».

176. — 1522 (7030) г. июня 21, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Андрикой половину села Оешани, на Резине.

177. — 1522 (7030) г. июня 24, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драготэ и за его двоюродным братом Нягулом часть села Рэдуешти на Стебнике и часть мельницы.

178. — 1522 (7030) г. июня 25, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Марией и ее сестрой Магдой часть села Кондрешти на Теляжинове.

179. — 1522 (7030) г. июня 26, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сыном стольника Петра Гаврилом Калаподом села Пурчелешти, Владешти, Братиешти, Борилешти и части села, «где были судья Драгош и Симион».

180. — 1522 (7030) г. июня 27, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Савой и его родственниками село Тотоешти на Белои потоце.

181. — 1522 (7030) г. июня 30, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует Радэуцскому епископству место для пчельника, называемое Хрузка, у верховьев Красны.

182. — 1522 (7030) г. июля 2, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Юкшей Питешом и его родственниками часть села Бороле.

183. — 1522 (7030) г. июля 2, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует Тозловскому монастырю два семейства цыган.

184. — 1522 (7030) г. июля 4, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждеет за ворником Грозавом село Пояну, «где жил Быда».

185. — 1522 (7030) г. июля 4, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Строе Фауром часть села Ошмелешти.

186. — 1522 (7030) г. июля 12, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Андрушко село Сочи у верховьев Думитры и селище Пэручани на Нырнове.

187. — 1522 (7030) г. октября 28. — Господарь Стефан Молодой утверждает за питаром Иванкой часть села Стицкани.

188. — 1522 (7030) г. октября 29, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за слуджером Тоадером Кашотэ часть сел Гоешти и Выcтаци.

189. — 1522 (7030) г. октября 31, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Матею и его родственниками село Мэлинешти в Глодуреле на Ботнишоаре и селище выше Рестеоани, также на Ботнишоаре.

190. — 1523 (7031) г. января 4, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном и его родственниками половину села Пилипча над Днестром и часть села Тодорешти на Жижии, полученные взамен сел Великий Боян от питара Иванка.

191. — 1523 (7031) г. января 8, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за кэмэрашом Тоадером часть села Кындешти «в Драгошево поле».

192. — 1523 (7031) г. марта 15. Яссы. — Господарь Стефан Молодой жалует чашнику Ивану Рачиште часть села Цигэнешти на Путне и мельницу на Путне.

193. — 1523 (7031) г. марта 25. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Пэтру и его сестрами село Тинтешти у верховьев ручья Додова, «где жил Кырстя», а также и часть села Прибешти.

194. — 1523 (7031) г. марта 25. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Симой Душеску и его родственниками села Долхешти на Красне, Иверени, селище Виздита, два места для пчельника и место для мельницы.

195. — <1524 г. — 1538 г.> марта 15. —«Господарь Стефан Молодой» утверждает за логофэтом Тоадером части сел Дерэка и Бэешешти на Молдове.

196. — 1524 (7032) г. апреля 10, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за логофэтом Тоадером половину села «в поселке Фете Готкэ, в Руси». Он утверждает за ним же цыган, купленных им в Венгерской земле, и дарует ему других цыган, потерянных логофэтом Иванком за коварность.

197. — < 1525 г.> — Господарь Стефан Молодой жалует медельничеру Богдану за верную службу село Гэичени на верховьях Тополовэца и монастырь.

198. — 1525 (7033) г. февраля 12, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Молдавицским монастырем половину села на Быке против Албашеви лазни на Великой Криници с прудом и мельницей.

199. — 1525 (7033) г. августа 26, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Никоарэ Вэрзару и его братом Тоадером пчельник в пределах села Вэрзэрешти и виноградник, «где находился пчельник Кауина».

200. — 1525 (7033) г. сентября 9. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Лазором и его родственниками село Воруптарешти на Ковурлуе.

201. — 1527 (7035) г. марта. — Господарь Петр Рареш утверждает за Еремией Оцелом два места для постройки сел у устья Лопатни и Безпна.

202. — <1527 г.> марта 3, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш жалует Тазловскому монастырю село Пашкани в Драгошево поле, потерянное Симой из- за измены господарю Стефану Молодому, и село Тотешти на Солоном Тазлове купленное господарем, а также озеро Дадуву на Пруте, и семейство цыган.

203. — 1527 (7035) г. марта 9, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Драксину, Пурчелу, Исаку и Илие место для села на Великой Ботне.

204. — 1527 (7035) г. марта 9, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготэ, его сестрой Анной и двоюродным братом Барсу часть села Батинешти, «где жил Мезеу».

205. — 1527 (7035) г. марта 13, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Негрилэ Шушманом часть села Джуркани на Ялане у устья Жигэлии.

206. — 1527 (7035) г. марта 15, Хушп. — Господарь Петр Рареш утверждает за ворником Бану село Бырзешти на Бырладе, «где жил Бырзя», которое он получил от Сафты и Марены взамен другого села и 200 татарских золотых.

207. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Нямецскому монастырю село Копанку на Днестре у устья Захорны.

208. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Никой, его племянником Солтаном и его двоюродным братом Андрейком село Барбешти на Пруте.

209. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Петр Рареш утверждает за Петрикэ Теле и его сестрой Пастой село Гырчины, пришедшееся на их долю при разделе с другими родственниками.

210. — 1527 (7035) г. марта 15. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гэртаном и его родственниками село Пунджештп на Ракове в Васлуй, а также произведенный ими раздел имущества.

211. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Витольту за верную службу место на пустыре в Кигече на Ялпухе для основания села.

212. — 1527 (7035) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Армяну половину села Татомирешти у верховьев Орбику, купленного у монаха Евлогие, бывшего вистиера.

213. — 1527 (7035) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гыдей часть села Остэшешти на Ребриче.

214. — 1527 (7035) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за господарским писарем Иоаном часть села Костешти у устья Чухору.

215. — 1527 (7035) г. апреля 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует выстроенному им заново Побратскому монастырю село Добруша Сорокской области с мельницами на Рэуте в Погоре.

216. — <1528 г.> — Господарь Петр Рареш утверждает за Лупе Чуром, Албу и Руже половину Колодца Бэлянов и часть Пояна Окола.

217.—1528 (7036) г. января 16.—Сучавская митрополия. Монах Некифор дарит Нямецскому монастырю село Долхешти на Шумузе с прудом и мельницей.

218. — 1528 (7036) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за глобником Штефу половину села Болдэшешти на Солонеце, половину Мунчелул Болдэшеша и 9 пашен у леса.

219. — 1528 (7036) г. февраля 28, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш утверждает за постельником Косте Албота село Оничани на Студеном Шумузе с мельницей на Шумузе, купленное у дочери бывшего логофэта Исака.

220. — 1528 (7036) г. марта 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Оаной и ее братьями Юрием и Иоаном кусок земли в пределах села Тутовинешти.

221. — 1528 (7036) г. марта 2. — Господарь Петр Рареш жалует логофэту Тоадеру за верную службу села Зубричени на Требнике и Ханкэуци с мельницами на Раковэце и Онешти.

222. — 1528 (7036) г. марта 4, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Романом Хамзой часть села Питичани на Кобыле.

223. — 1528 (7036) г. марта 7, Яссы. — Господарь Ретр Рареш утверждает за Даном, его женой Аннушкой и шурином Петри кусок земли для пруда в Драгомирешти и Ваде.

224. — 1528 (7036) г. марта 7. — Господарь Петр Рареш утверждает за вратарями Шэндру и Фетионом Фаркашом половину села Оцелешти, на Берхече.

225. — 1528 (7036) г. марта 7, Яссы. — Господарь Петр Рареш жалует логофэту Тоадеру село Брэнешти на Ситне с обоими поселками и мельницами на Ситне и селище Пурчелешти на Теребне, называемое «Ла Пери».

226. — 1528 (7036) г. марта 11, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бибой, его братьями и двоюродными братьями часть села Стримтурэ на Васлуе, где жил Мик и Шербан».

227. — 1528 (7036) г. <марта 11—23> Васлуй. — Господарь Петр Рареш жалует своему брату пану Тоадеру село Дружешти, «где был двор старого Дружи» и выселок села Киселешти с мельницами, купленные господарем за 1030 золотых.

228. — <1528 г. марта 11—23>, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой Неджели село на Студенице, «где жил Барбовичану», с мельницей на Студенице.

229. — 1528 (7036) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фурдую, его братом Томой и их двоюродными братом и сестрой Пэтрашко и Софией часть села Могошешти.

230. — 1528 (7036) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел вотчин, который был произведен постельником Михаилом и его родственниками, а именно села Бумботешти и половины села Злэтэрешти.

231. — 1528 (7036) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел вотчин между Кырстей и его родственниками, а именно села Блынзи на Короде.

232. — 1528 (7036) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за постельником Ионом Личну село на Бырладе, «где были судья Бyла и Дрэгою», обе жудечии, село, «называемое теперь Негрилешти», с мельницами на Бырладе.

233. — 1528 (7036) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Еремией и его родственниками раздел их вотчин, а именно Броштени, «где был дом Джурджи Броаска», Мунчелу, называемый теперь Цуцкани, половины поляны Пименова и Поенеле Рункурилор.

234. — 1528 (7036) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утвеждает несколько сел за Онну и его родственниками, приходящимися племянниками вистиеру Сину.

235. — 1528 (7036) г, марта 16, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за писарем Главаном села: Итовэшти и Мэлэешти на Берхечиу, одно село на Перескеу, «где живут Драгомэнешты», и другое село, «где жил Жак Иванчул», а также кусок земли в пределах Сэнетештов.

236. — 1528 (7036) г. марта 16, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Иванком и его братом Ионом кусок земли в пределах Лацканов, так как их льготная грамота находится в жалком состоянии.

237. — 1528 (7036) г. марта 17. — Господарь Петр Рареш утверждает за стольником Журжом Колупом пчельник в пределах Сырбов, «где находились улья Никоарэ Чокырлии».

238. — 1528 (7036) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой Сиуричем часть села Сиуричани и часть колодца на Сиуриче, пришедшиеся на его долю при разделе с сестрами.

239. 1528 (7036) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михуцэ части села Бахна и часть села Черетиани.

240. — 1528 (7036) г. марта 18, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой Дрептате и его родственниками села Козмешти, «где жил Братул» и Мирчешты» «где жил Оана», оба на Сирете.

241. — 1528 (7036) г. марта 19, Васлуй.—Господарь Петр Рареш жалует пыркэлабу Романа Грозаву селище Шендрешти на Полочине за правую и верную службу господарю и его предшественникам господарям Богдану и Стефану Молодому.

242. — 1528 (7036) г. марта 20, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за наследниками Джурджи Сырбу раздел их вотчин, а именно села Осиячи на Хобалне и Балошешти у ручья Бодонелов.

243. — 1528 (7036) г. марта 20, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за наследниками Симы Виеряну и его сестрой Малей раздел их вотчин, а именно половины села Мошешти, «где был дом Моши», и половины другого села под лесом, «где жили Галеш и Ласлэу».

244. — 1528 (7036) г. марта 21, Васлуй. — Господарь Петр Рареш освобождает священника сучавской крепости Луки «от всех податей, больших и малых, от оброков, повинностей и разрешает не давать ни одной глыбы воска».

245. — 1528 (7036) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш жалует меделничеру Богдану за верную службу села Пэшкани и Нэглупешти на Тополовеце и утверждает за ним село Гэичени «с монастырем».

246. — 1528 (7036) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за чашником Маноилом Фели часть села Макрешти, дарованного его дядями Давидом и Корней.

247 — 1528 (7036) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Маренкой и Варварой, дочерьми Руски, село Шкеи на Сэрате.

248. — 1528 (7036) г. марта 23, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за пыркэлабом Новограда Никоары Грозавом часть села Гырлешти на Бырладе.

249. — 1528 (7036) г. марта 25. — Господарь Петр Рареш утверждает за Врабие, его братом Нягулом и их сестрой Марией часть села Хрэничени на Элане, пришедшуюся на их долю при разделе с родственниками.

250 — 1528 (7036) г. марта 27. — Господарь Петр Рареш утверждает за Или Уланом и его сестрами Марой, Малей и Магдой «село, а именно часть Гуреша в Гурешани».

251. — 1528 (7036) г. марта 28. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бартой и его родственниками села Друджи, Мурджени, Бырсэнешти и Крецешти.

252. — 1528 (7036) г. марта 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Джурджу, сыном Аннушки и племянником дворника Драгоша Боула, село Лэцкани на Молдове, полученное взамен двух других сел, из которых одно расположено там, «где находился дом Балоша», а другое, Пичигани, на Бырладе.

253. — 1528 (7036) г. марта 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочерью Няги Станкой часть села Питичи.

254. — 1528 (7036) г. марта 30. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой и его родственниками три села на Ишновэце, из которых одно находится ниже мыса Кеилор, другое выше мыса Кеилор, а третье выше Салче.

255. — 1528 (7036) г. марта 31. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петри Ветришом, его братом Станом Ветришом и их сестрами Марушкой и Мушей половину села Ветришэни.

256. — 1528 (7036) г. апреля 1. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочерью Петри Литяну и женой пахарника Андрейки Аннушкой поместье в Милинешти.

257. — 1528 (7036) г. апреля 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за брэништаром Павелом Скрипкой половину села Хегедишани на ручье Лелее, место на пустыре на Великой Ботне и часть другого места на пустыре на Когылнике.

258. — 1528 (7036) г. апреля 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыном Аннушки Фэодором и его родственниками село Фышкани на Красне, а также произведенный им раздел имущества.

259. — 1528 (7036) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за хотинским пыркэлабом Иоаном Стырчи, его братом пыркэлабом крепости Балта Михулом Стырчи и его сестрой Федкой село Великий Боян со всеми выселками. Село было отобрано обманом писарем Иванком, а затем возращено господарем Стефаном Молодым, когда изменник Иванко с другими изменниками посадил одного лотра господарем.

260. — 1528 (7036) г. апреля 8. — Господарь Петр Рареш жалует логофэту Тоадеру за верную службу село Старосильцы, две части села принадлежали Максиму Удри, а третья господарю; он получил ее взамен села Штоборени, принадлежавшего зятю логофэта Тэуту, чашнику Сэкуяну, который утерял его за измену, «когда он с другими изменниками восстал против господаря Стефана Молодого, посадив лотра господарем».

261. — 1528 (7036) г. мая 18, Сучава. — Господарь Петр Рареш жалует чашнику Фели за верную службу села Оргоешти и Нягомирешти у верховья Ховырляты, половину селища Влэдешти и часть Богданешти, «утерянные за измену бывшим ворником Петри Карабеном, посадившим с другими изменниками, вопреки его племяннику, вопреки господарю Стефану и вопреки стране, лотра господарем».

262. — 1528 (7036) г. мая 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за некоторыми лицами колодец, называемый Рошиа, и часть Поле Окола.

263. — 1528 (7036) г. июля 12. — Господарь Петр Рареш утверждает за вэтафом Матеем часть села Антэлешти.

264. — 1529 (7037) г. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел сел Брэништэни, Скеулени и еще одного села между Илием и его родственниками.

265. — 1529 (7037) г. марта 5, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой село Неджешти, «где жил Няг Фэикавул» в Валя Карулуй Кырлигэтурской области, проданное сыновьями дьяка Вартика.

266. — 1529 (7037) г. марта 9. — Господарь Петр Рареш утверждает за наследниками Дурни части села Дурнешти и части селища Кулишоарэ.

267. — 1529 (7037) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петри Мэгдичиу и его братьями Андрейкой, Журжей и Брэтилэ половину села Мэгдичешти.

268. — 1529 (7037) г. марта 11, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Тоадером и его женой Драгушей часть села Пожерешти на Ребриче.

269. — 1529 (7037) г. марта 11, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Томой Балалеу кусок земли, вверх от ручья Бабеей до опушки леса.

270. — 1529 (7037) г. марта 12. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марушкой и ее родственниками село Поенари у верховья Бырлэзелу.

271. — 1529 (7037) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станчу Стрэцилой поляну, называемую Георойя, с пчельником в пределах села Легитишани на Берхече.

272. — 1529 (7037) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пырву, его братом Ионом и их сестрой Някшей несколько сел, части сел, селища, пустыри, мельницы и поляну.

273. — 1529 (7037) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Чоканом Романом части села Селечикани на Козанче.

274. — 1529 (7037) г. марта 17, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за митрополией местечка Роман село Панчешти Нямецской области с мельницей полученное от наследников Панка взамен села Идешти на Бырладе и половины пруда на Лозове.

275. — 1529 (7037) г. марта 19, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Лази, Джурдже. Глиге и Нягу за верную службу место для основания села на пустыре на Чертиоае у устья Скумпии.

276. — 1529 (7037) г. марта 19, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Матеем и его родственниками, внуками Ивашка Гоенеска, их вотчины, Леонтешти, где находился дом Леонтии, селище Конона на Ребриче, селище Никоарэ на Малой Ребричоаре и селище Журжи Блидаря.

277. — 1529 (7037) г. марта 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Алексе и его братом Станом половину села, «где жил Някшу», на Албии.

278. — 1529 (7037) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Браном и его родственниками, племянниками логофэта Симы и его сестры Аны, раздел сел, а именно: Глодени, Сочи, Душешти и половины Войновя, «гд- Пашко был ватаманом».

279. — 1529 (7037) г. марта 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лупе и его женой Магдой половину части села Кондрешти на ручье Тележине.

280. — 1529 (7037) г. марта 23. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой и его сестрами половину села Гирова. «где находились дома Розомакэ».

281. — 1529 (7037) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лупшей и его женой Добрушей село Килиани у верховьев Перескиу.

282. — 1529 (7037) г. марта 25, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Глигой кусок земли в пределах Хораецештов, «где живут Рошканы».

283. — 1529 (7037) г. марта 25, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за княгиней бывшего сучавского портаря Долха Марией село Городничани на Рошие и мельницу на Брадецеле.

284. — 1529 (7037) г. марта 25, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за браништаром Павелом Скрипчой половину села Хегедишани на ручье Лелае и жалует ему село Кобылия, утерянное ворником Гонця «за измену, когда он назвал себя господарем, за что и лишился головы».

285. — 1529 (7037) г. апреля 23, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш жалует Рэдэуцскому епископству село Грамешти на Пруте, отнятое у Луки Арбуре «после убийства его» господарем Стефаном Молодым.

286. — 1529 (7037) г. апреля 29, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш утверждает за Сэлэдженским монастырем село Сэлэджени, подаренное ктитором монастыря монахом Евлогием.

287. — <1530> г. апреля 23, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш утверждает за Иоаном Чудином часть села Нижний Хородник с фруктовым садом.

288. — <1530 г.—1535 г.>, мая 2.—Господарь Петр Рареш утверждает за сучавским портаром Михулом часть села Воровешти и пчельник в пределах Воровешти.

289. — 1530 (7038) г. июня 1, Сучава.—Господарь Петр Рареш утверждает за Нямецким монастырем половину села Орцешти.

290. — 1530 (7038) г. августа 20. — Господарь Петр Рареш жалует церкви сучавской метрополии село Дурнешти с мельницами на Жижий.

291. — 1530 (7038) г. августа 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за церковью сучавской митрополии половину села Опришкани с мельницами на Шумузе, подаренную бывшим сучавским пыркэлабом Онуфрием Барбовским.

292. — 1530 (7038) г. августа 22, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за портаром сучавской крепости Савой село Четерени, на Бахлуе, подаренное великим сучавским портаром Михулом.

293. — 1531 (7039) г. марта 4, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыном пахарничела Кырстя Драготи село Кошешти на Ракове.

294. — 1531 (7039) г. марта 7, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за бывшим логофэтом Гаврилом Тотрушанулом несколько сел и виноградник в Котнари.

295. — 1531 (7039) г. марта 9. — Господарь Петр Рареш утверждает за Иваном три села на Липове Тутовской области, а именно· Пэтрэшкани, Негрилешти и Ионешти, купленные у пыркэлаба Новоградского Иона.

296. — 1531 (7039) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Барсу и его родственниками половину села Урдешти и произведенный ими раздел.

297. — 1531 (7039) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Меделяной и Крэчуном село Ончешти на Сливне.

298. — 1531 (7039) г. марта 18, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бачу и его внуками, сыновьями бывшего хотинского пыркэлаба Дана Боля, несколько сел и частей сел.

299. — <1531 г.> марта 20. — Господарь Петр Рареш утверждает за Даном и его братом Фурдую половину села Пырцешти у устья Сэраты, купленную у Фетиоана Селештяно, где жил Петру Пырця.

300. — 1531 (7039) г. марта 23. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фитионом и его братом Иоаном части села Корни, выкупленные у сучавского портара Арбуре.

301. — 1531 (7039) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Хоморским монастырем пчельник на Бохотине, где находились улья логофэта Тоадера.

302. — 1531 (7039) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Исаком Мургулом и его родственниками село Муржешти на Теляжене.

303. — 1531 (7039) г. марта 26, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петре Унгуряну часть села Моенешти.

304. — 1531 (7039) г. апреля 3. — Господарь Петр Рареш утверждает за внуками Петре Пую половину села Балану.

305. — <1532 г.>. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симионом и его родственниками село Сизкоуци, Черновицской области.

306. — 1532 (7040) г. февраля 27, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симой Пурчелом село Вынешти на Тележине.

307. — 1532 (7040) г. февраля 28, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочерьми Марушки части селища Кочуричани «на опушке леса, Кигечу».

308. — 1532 (7040) г. марта 4. — Господарь Петр Рареш утверждает за внуками Мику Быргэу части, полученные им при разделе села Флоринтешти.

309. — 1532 (7040) г. марта 6. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пикоарэ Тотоле и его братом Нягою село на Берхечиу, «а именно, где жил Тотоле».

310. — 1532 (7040) г. марта 10, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Миху и его родственниками село Мэрджинени, Нямецской области, селище Мариша и луг Марджиненов.

311. — 1532 (7040) г. марта 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петре Микшином и его родственниками села Делени на Бужоре и Поничешти на Ялане.

312. — 1532 (7040) г. марта 13. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симой Рохатом и его родственниками село Кухнешти на Малой Ребричи, Букшани на Хорничине и пчельник в пределах Татомирешти.

313. — 1532 (7040) г. марта 14. — Господарь Петр Рареш утверждает за Спиридоном Скрипкой и его родственниками село Скривулени на ручье Ливе.

314. — 1532 (7040) г. марта 26, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за шетраром Драготой часть села Баймачани на Жижии, утерянную Бирталаном за измену.

315. — 1533 (7041) г. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой и его родственниками части, пришедшиеся на их долю при разделе села Кондрешти на Тележене с монастырем и лесом.

316. — 1533 (7041) г. марта 5. — Заметка о грамоте господаря Петра Рареша, которой он утверждает за Владом и другими часть села Вэкэрешти на Серете, Путненской области.

317. — 1533 (7041) г. марта 6, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Костей Алботой и его родственниками половину сел Дрэгушани и Зэвояни. Он также утверждает, но лишь за Костой Алботой, кусок земли в пределах Медеештов.

318. — 1533 (7041) г. марта 8. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел сел Петрешти на Зелетине и Драгоешти у устья Добротвору между родственниками ботошанского вэтафа Симиона.

319. — 1533 (7041) г. марта 8, Васлуй. — Господарь Петр Рареш жалует оргеевскому пыркэлабу Степану два места на пустыре, одно из которых на Ялпухе, а другое на Малури, и часть села Степанешти.

320. — 1533 (7041) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел села Ховрэешти на Гырбовеце, произведенный внучкой Цибана Соринцей между ее детьми Лазаром, Фети и Анушкой.

321. — 1533 (7041) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симой Болди и его братом Томой село Бобулешти, ниже Попешти, и село, «где был судья Константин».

322. — 1533 (7041) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыном Иоана Гэрду Фэти часть села Пискани и половину мельницы.

323. — 1533 (7041) г. марта 13. — Господарь Петр Рареш жалует Хиландарскому монастырю ежегодный доход в 3000 аспров, а лицам, которые за ним прийдут, 300 аспров.

324. — 1533 (7041) г. марта 13. — Господарь Петр Рареш утверждает за Тоадером и его родственниками село Репшани и половину села Гэджешти.

325. — 1533 (7041) г. марта 18, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михулом и его братьями села, «где находится Пича», на Хобалне, и Стануешти на Перечики.

326. — 1533 (7041) г. марта 24. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марией и ее зятем Кости половину села Силиштя Оилор на Бужоре.

327. — 1533 (7041) г. марта 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой Аверескулом и за Нягулом Шопырлянулом часть села Троенешти за Прутом, купленную ими у Марины, дочери Кырстины.

328. — 1533 (7041) г. марта 28, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за Доброведским монастырем села Богдэнешти на Ховырляте, подаренное питаром Ионом Лунгулом, Пишкани на Элане, подаренное сорокским пыркэлабом Ионом, с тремя семействами цыган, а также цыган, подаренных пыркэлабом Балты Савой.

329. — 1533 (7041) г. марта 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гаврилом и его родственниками половину села Выскоя на Нырнове, половину села Питушка Сякэ, место для села Колодец Хосула и село на Быке, так как они утратили привилегии, «когда на нашу страну грянули войной татары».

330. — 1533 (7041) г. апреля 11, Яссы. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовицскому монастырю село Беркишешти на Молдове с монастырем, прудом и мельницей на запруде, купленными господарем у Корлата.

331. — 1534 (7042) г. Хырлэу.—Господарь Петр Рареш жалует молдавицскому монастырю пределы вокруг монастыря.

332. — 1534 (7042) г. марта 24, Яссы. — Господарь Петр Рареш отдает Ивану Праву и его родственникам село Грэчени, которое Лука Арбуре утерял из-за измены, господарь же получает взамен село Жолкэшани на Ситне.

333. — 1535 (7043) г. марта 2, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Савой Лунгулом часть села Салче, находящегося по ту сторону Ялана.

334. — 1535 (7043) г. марта 3, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Софикой половину села Илиешешти на Кобыле и половину мельницы и поляны Каутеша.

335. — 1535 (7043) г. марта 5, Хуши. — Господарь Петр Рареш подтверждает за Илкой и ее родственниками три места для поселения на Меятине, а именно Данилова, Братково и Василеуци, а также Кушковцы и Сэсени на Ботне.

336. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыновьями Петра Буты и Банчула село Капотя у верховья Пырыу.

337. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за великим логофэтом Тоадером два селища: одно на Рэуте, на Студеном колодце, другое на речке Илигачов, на Татарских колодцев.

338. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драгицой и ее сестрой Марией часть села Бэсешти на Таалэу, купленную у внука Илиаша Шанга.

339. — 1535 (7043) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочерью Оана Иляной и ее родственниками село Вултурешти на Бырладе.

340. — 1535 (7043) г. марта 18, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Тоадей и его братом Гаврилом часть села Костюкани па Сэрате, Лэпушненской области, «где находился дом Кости Русула».

341. — 1535 (7043) г. марта 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за Андрабушом и его родственниками часть села Бабошени на Ракове.

342. — 1535 (7043) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Алботой и Драготой часть села Завалнешти на Краснишоаре.

343. — 1535 (7043) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Глигом части села Унгурени на Пруте.

344. — 1535 (7043) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует пыркэлабу Чобырчиу Томше за верную службу место на пустыре на Ботне между Доброй и Оале «для основания села».

345. — 1535 (7043) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пэтрашкулом, Фетионом и Лазором часть села Хлузешти на Путне.

346. — 1536 (7044) г. января 11, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за камарашом из вистиерии Ионом Попшой часть села Помырла.

347. — 1536 (7044) г. января 18, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за Хоморским монастырем несколько сел, пчельников, речек и гору с соляным источником.

348. — 1536 (7044) г. января 19, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бузатулом и его женой Арманкой село Мэчешени, «называемое Михэилешти», выше Великой Буковины.

349. — 1536 (7044) г. апреля 26, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пэуном и его родственниками села Богдэнешти и Сэкуяни, а также произведенный ими раздел.

350. — 1537 (7045) г. марта, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом село Бозияни на Лпчикове и место для пасеки на Сухом Потоце.

351. — <1537 г.> марта 7. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом Мэкэулом часть села Богдэнешти на Серете, купленную у внуков Михула Пожара.

352. — 1537 (7045) г. апреля 30, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за логофэтом Тоадером селище на Рэуте «против устья Илигача».

353. — 1538 (7046) г. июня 14. — Господарь Петр Рареш утверждает за Нямецским монастырем часть села Орцэшти.

354. — 1539 (7047) г. мая 24, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Молдовицским монастырем мельницу на Топлице, подаренную великим логофэтом Тотрушаном, который купил ее у Иоана Моцока.

355. — 1539 (7047) г. июня 13, Путненский монастырь. — Епископ Вада Анастасие указывает, что он дважды подарил Путненскому монастырю на поминки по 100 венгерских золотых.

356. — 1540 (7048) г. марта 7, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Нягой, дочерью Марушки, и ее родственниками село Максинешти на Черном потоке, так как они утратили привилегии, «когда турецкий цэрь напал на нашу страну».

357. — 1540 (7048) г. <марта—мая> 13, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча жалует некоторым лицам за правую и верную службу селище, называемое селищем Гаджеа, выше Офиелени и ниже Козмешти.

358. — <1540 г.> марта 23, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Крэчуном за верную службу село Концешти, Сучавской области, со всеми выселками.

359. — 1540 (7048) г. мая 1, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за слуджером Никоарой часть села Глодени и селище Шербака на Чулуке.

360. — 1540 (7048) г. мая 11, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча, утверждает за Елинкой часть села Гречешти, купленную у ее брата Тоадера Плоски.

361. — 1540 (7048) г. мая 18. — Господарь Стефан Саранча жалует Томе и его братьям участки в Отешти, Рэкэтэу, Ботешти и др.

362. — 1540 (7048) г. июня 4, Сучава. — Господарь Стефан Саранча утверждает за хотинским пыркэлабом Андрейкой Шептилич половину села Еээрени ниже Котнари.

363. — 1540 (7048) г. июня 13, Сучава. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Драгоманом и его братьями, сыновьями пыркэлаба Кырже, части села Хилишени на Сучаве.

364. — 1540 (7048) г. ноября 30. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Хоморским монастырем несколько сел, два пчельника и гору с соляным источником, пруд, два шомолдока со всеми прудками и мельницу на Ситне, некоторые из которых были подарены логофэтом Тоадером.

365. — 1541 (7049) г. — Игумен Бистрицского монастыря иеромонах Серапион со всем собором разрешают монаху Теофану выбрать себе место для пчельника на монастырских или господарских землях, но с условием оставить после смерти это место монастырю.

366. — 1541 (7049) г. апреля, Васлуй. — Господарь Петр Рареш уполномачивает логофэта Гаврилаша и пахарника Костина найти крепостных цыган, где бы они не находились, и водворить их по домам.

367. — 1541 (7049) г. апреля 27, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш жалует княгине вэтага Иона Поповича часть села Белая церковь, утерянного сыновьями Козмина, «когда они взломали государственную казну в Хырлэу» и выкрали все аспры.

368. — 1542 (7050) г. февраля 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за рэдэуцским епископом Теодосием село Албешти, купленное у Пригорие.

369. — 1542 (7050) г. апреля 24, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш жалует Путненскому монастырю село Петрикани на Башее со всеми доходами и прудом.

370. — 1542 (7050) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Петр Рареш жалует хотинскому пыркэлабу Никоарэ Хыре село Потропопени на Серете с выселком ниже села, а также мельницы на Серете. Он жалует ему же село Хирешти, Сучавской области, на Молдове, утерянное бывшим вистиером Краснишом «за измену, из-за которой он и погиб».

371. — 1542 (7050) г. мая 31. — Господарь Петр Рареш утверждает за Игнатом и другими часть села Кындешти в Драгошево поле.

372. — 1543 (7051) г. февраля 25. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовицскому монастырю село Сэлиштя, половину пруда Орахову и половину села Бэличени с мельницами.

373. — 1543 (7051) г. апреля 24, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш уполномачивает Побратский монастырь охранять пруд в Белеу и все ручьи и никому не давать права на рубку в ивняке без ведома игумена.

374. — 1543 (7051) г. <апреля 24—мая 25>, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю село Вэлени в области Кигечу.

375. — 1543 (7051) г. мая 25, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш утверждает за оргеевским пыркэлабом Козмой Гианги часть села Рошкани на Сучаве, купленную у Терпича Андрейки.

376. — 1543 (7051) г. августа 6, Сучава. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовицскому монастырю семейство цыган, купленное господарем у Регина бирэула из Бистрицы.

377. — 1545 (7053) г. сентября 17, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш утверждает за Молдовицским монастырем пруд в местечке Бая и ручей для мельниц и валяльных мельниц.

378. — 1545 (7053) г. декабря 14, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за великим логофэтом Матиашом часть села Брэешти, купленного у Бориса Браевича.

379. — 1546 (7054) г. января. — Господарь Петр Рареш утверждает за Волошкой, Томой Пэтрашко и Магдой часть села Концешти, «где жила Милоае».

380. — 1546 (7054) г. марта 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симой и его родственниками часть села Помырла, а также произведенный ими раздел имущества.

381. — 1546 (7054) г. марта 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Савой и его родственниками части села, «где жил Комэнель, на Рэбрпчи, называемом теперь Кэрбурешти», а также произведенный ими раздел.

382. — 1546 (7054) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Игнатом часть села Кэзэнешти на Кнеже.

383. — 1546 (7054) г. марта 18, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за писарем Теодором Бэлашом село Быржовени, Нямецкой области.

384. — 1546 (7054) г. марта 20. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гавриилом и Никоарой и их сестрами части села Рэнзешти.

385. — 1546 (7054) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петря, его сестрами Тудорой и Василикой и другими родственниками половину села Голэешти на Рэбричи.

386. — 1546 (7054) г. марта 23. — Господарь Петр Рареш утверждает за Сафтой, дочерью Иона Чокырлий, и ее родственниками села Ошешти на Стебнице и Сэрэчинешти на Тележине, а также произведенный ими раздел.

387. — 1546 (7054) г. марта 23, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станчулом и его братьями Лазаром и Гаврилом, а также за их сестрой Илкой село Тунсешты на Богдане, так как их льготная грамота сгорела во время пожара села.

388. — 1546 (7054) г. марта 24, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за логофэтом Ионом половину села Бахнари на Тутове и половину села, «где жил Лис, называемого теперь Дворничани».

389. — 1546 (7054) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бадей и его женой Мушей половину села Стоишешти, находящегося под Фэджету Ляхулуй.

390. — 1546 (7054) г. марта 27, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом Гоескулом, Станчулом Бурсуком, Гедеоном, Фрацианом и Данчулом Бурсуком место на пустыре в Олтени у верховья Лозовы для основания села.

391. — 1546 (7054) г. марта 27. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михулом и его родственниками село Комэнешти, «где жил Мэндзул».

392. — 1546 (7054) г. <марта 27—29> Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Сучавским портаром Петре Вартиковичем село Малетинцы, Черновицкой области, полученное взамен от дьяка Иоана из Ясс.

393. — 1546 (7054) г. марта 29. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мырджелатом и его родственниками село Веришани на Кобыле, «где жил Вереш».

394. — 1546 (7054) г. марта 30, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бэлошом Чортаном и его братом Силионом Чортаном половину сел Онешти на Тотруше, Бэличани и часть села Скорцешти.

395. — 1546 (7054) г. марта 30, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петре и его родственниками село Бэлошешти на Юкаше.

396. — 1546 (7054) г. марта 30, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симой и Фетиганом село Жегэлие, так как они утеряли привилегии, «когда пришел сам турецкий царь с татарами и ограбил нашу страну».

397. — 1546 (7054) г. марта 31, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Колаком, Фрацилой и Андрейкой часть села Зорилешти и Вэкэшани, «где был судья Фрумушелул».

398. — 1546 (7054) г. марта 31. — Господарь Петр Рареш утверждает за вэтафом Юршей части сел Поповцы на Юбэнясе и Попени.

399. — 1546 г. апреля. — Господарь Петр Рареш утверждает за Потыркой часть села Леучешти на Ракове с мельницей.

400. — 1546 (7054) г. апреля 1, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Панасом часть села Кородешти.

401. — 1546 (7054) г. апреля 1. — Господарь Петр Рареш утверждает за Батином и его родственниками части села Черкаша на Элане.

402. — 1546 (7054) г. апреля 2, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Анкой и Ириной, дочерьми Иляны, по половине села Думбрэвени на Ракове, так как они его поделили между собой.

403. — 1546 (7054) г. апреля 2, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за ватагом Гидионом село Шендрешти на Полочине.

404. — 1546 (7054) г. апреля 2, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мушей Фрижоайей половину села, называемого «Ла Мик Футилэ».

405. — 1546 (7054) г. апреля 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Оланом и его родственниками половину села Коротени на Бырладе, купленного у сына ворника Хранэ.

406. — 1546 (7054) г. апреля ‹4—30›, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за столничелом Ионом Голэйем части села Бéрешти за Прутом, «где был судья Иля».

407. — ‹1546 г. апреля 4 — июня 4›, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за пахарником жены господаря Никоарой поместье и селище Шербанка на Чулуке.

408. — 1546 (7054) г. ‹апреля 4—июня 4› Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Опрей Унгурянулом село Хородиштя на Чухуре.

409. — 1546 (7054) г. апреля 6, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за попом Гаврилом Секарой пчельник в пределах Попешти, Кырлигэтурской области.

410. — 1546 (7054) г. апреля 7, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фетей и его родственниками село Бэлошешти на Гырбовеце.

411. — 1546 (7054) г. апреля 7, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует постельнику Саве за правую и верную службу части села Гырлешти, Текучской области; эту часть потерял Пэтрашко, сын Брана, «за коварство, когда он бежал с Гэнештами».

412. — 1546 (7054) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой, сыном слуджера Кырсти, село Кошешти, так как «во время нашей поездки по Венгерской Земле, до Фэгэраша, злоумышленники обокрали его дом и забрали имевшуюся там дарственную грамоту». Село было взято Стефаном Великим у Романа Гырбовэца, «который, изменивши, бежал в Мунтению», и подарено слуджеру Кырсти.

413. — 1546 (7054) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гидулом часть села Бырсана, «называемого теперь Онкани».

414. — 1546 (7054) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марком Капотой и его родственниками, внуками Хотко, село, «где жил Хотко», на Ставнике. Он также утверждает за Исаю и его родственниками, внуками Джурджула село Джурджешти, а также кусок земли со стороны Дрэгушани.

415. — 1546 (7054) г. апреля 11, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Путненскому монастырю село Петрикани на Башеу с прудом и мельницей.

416. — 1546 (7054) г. апреля 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за писарем Тоадером Бэлошом половину села Илиешешти на Кобыле, «называемого теперь Кэутишани», и половину Поляны Каутеша с мельницей.

417. — 1546 (7054) г. апреля 14, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за стольником Иоаном Яцком село Чернэкэу на Днестре выше Василева.

418. — 1546 (7054) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бырладом и его родственниками, внуками Ниструла, половину села Марковичани, а за Симой Марковичем и его сестрой вторую половину этого села. Он также утверждает за Михэилом и его родственниками село Терпешти на Бырладе, «называемое теперь Борэшти».

419. — 1546 (7054) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мартой и ее сестрой Микой часть сел Гэлэшешти, Мынэстиря и Пояна.

420. — 1546 (7054) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Нижней митрополии местечка Романа половину села Цэпешти на Бырладе с речками и частью пруда Лозово, которое господарь взял у внуков Дими Брудура, дав им взамен село Глодени.

421. — 1546 (7054) г. апреля 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Былком и его сыновьями Никифором и Симоном половину села Детелева на Куле, проданного дочерью пыркэлаба Иванка Марикой, чтобы откупиться от татар.

422. — 1546 (7054) г. апреля 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за ворником Ефремом Хуру село Румыни на Смиле и часть селэ Змеяни.

423. — 1546 (7054) г. апреля 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марком и его родственниками половину села Вултурешти на Бырладе и место для мельницы на Ставнике.

424. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Крэчуном и его братьями Мэиканом и Марине село Пэтримэнешти на Элане, тэк как они утеряли привилегию, «когда в нашу страну вторгся сам турецкий царь».

425. — 1546 (7054) г. апреля 20. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел сел Лэргэшани, Окени, Гэлэшешти и Пэнчешти между сыновьями Оапа Хуру, внуками Пэтру Хухуля.

426. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует пыркэлабу Новограда Шандру половину села Оцелешти на Берхече и мельницу на Берхече, потерянные шетраром Ионэшем «из-за измены, когда он восстал с другими изменниками против моего племянника господаря Стефана Молодого».

427. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Стэнилой и его родственниками села Перешэшти, Нисторени и Миклешти.

428. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Титианой, княгиней стольника Яцко, и ее родственниками, села Должешти, у устья Албины, и Дэнчешти в Поени.

429. — 1546 (7054) г. апреля 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Глигой и его братом Опиулом часть села Скорцешти на Лапушне.

430. — 1546 (7054) г. апреля 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михэилой и его родственниками село Букурешти на Билавою с мельницами и монастырем в Лунке.

431. — 1546 (7054) г. апреля 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует монастырю, «где храм св. пророка Ильи», половину села Костины с мельницами, которое «испокон веку было нашим».

432. — 1546 (7054) г. апреля 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мушей и ее двоюродным братом Драготой половину сел Сперлешти, Прочешти и Фехетешти.

433. — 1546 (7054) г. апреля 23, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Штефулом и его братом Сырбулом, а также за его сестрами Мэрушкой и Мэреной две поляны у устья Стрымбы с прудами и местом для мельницы.

434. — 1546 (7054) г. апреля 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю села Пресяка, Потропопени и Гирешти с мельницами, а также виноградник на холме Порку.

435. — 1546 (7054) г. апреля 27. — Господарь Петр Рареш утверждает за Воронецским монастырем село Леонти и пруд.

436. — 1546 (7054) г. <апреля—мая> 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Варварой и за Тоадером Верешом село Верешешти на Тазлэу, «где находился дом Оаны».

437. — 1546 (7054) г. апреля 30, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует путненскому старосте Ждурдже Боле за верную службу село Шендрешти на Путне, утерянное бывшим постельником Патием и его родственниками «из-за измены, когда они с другими изменниками возвели на престол, вопреки мне, лотра, а именно Стефана, прозванного Саранчой».

438. — 1546 (7054) г. апреля 30, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Тэбучем и его женой Варварой часть села Фэркушешти.

439. — 1546 (7054) г. мая 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом Панком и его братьями Никоарой и Дрэгушом часть села Юкаша на Мовиле.

440. — 1546 (7054) г. мая 1. — Господарь Петр Рареш утверждает за Нягулом и его сестрой Станкой часть селища, «где жил Сине, на Путне, называемого теперь Синешти».

441. — 1546 (7054) г. мая 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станой и его родственниками «селище Бузи у края Писку и колодец рядом с Булгари, называемый теперь Бубурузени», а также произведенный ими раздел.

442. — 1546 (7054) г. мая 2.—Господарь Петр Рареш утверждает за Микой и ее двоюродным братом Авраамом села Кэтешти на Кобыле, и Косицени на Зелетине.

443. — 1546 (7054) г. <мая—июня> 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Воронецскому монастырю село Балинца на Башеу с прудом и мельницей, которое утерял бывший чашник Сэкуяну «из-за измены, когда вместе с другими лотрами возвел на престол лотра, вопреки моему племяннику господарю Стефану Молодому».

444. — 1546 (7054) г. мая 7. — Господарь Петр Рареш утверждает за Хоморским монастырем половину озера Оряховул и два шомолдока, а именно Бешилеле и Чуленицу с озерками, находящимися вблизи Оряховула. Все это должно наполовину принадлежать молдовицским монахам.

445. — 1546 (7054) г. мая 7, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за пыркэлабом Петри Кырки село Хлипчани на Звижие с местом для мельниц, а также пасеку в пределах Хлапешти с прудом и мельницей.

446. — 1546 (7054) г. мая 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пэшком Рэзлогом, Марком и Петрем Верешом село Хотчани на Ларге, «где жил Стан Колубан».

447. — 1546 (7054) г. мая 9, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Трифаном и его родственниками село Ромынешти на Васлуе, так как его льготные грамоты, полученные от прежних господарей, «сгорели в доме Или, когда сгорел его дом».

448. — 1546 (7054) г. мая 10, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Добровэцским монастырем село Тэуци, половину Теляжина и Солнечное гирло, полученные им от Симы Бики взамен села Богдэнешти.

449. — 1546 (7054) г. мая 10, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Трифулом и его сестрами Мареной и Станой, детьми Ивана Края, село Иван в Пожорыта и место для монастыря у верховья Пожорыты, в Селиште.

450. — 1546 (7054) г. мая 11, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю село Вэлени. Кигечской области, с озером Белеу и всеми его ручьями.

451. — 1546 (7054) г. мая 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Думой, его братом Петря и их племянником Тоадером село Порчешани, а также раздел, который они произвели.

452. — 1546 (7054) г. мая 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует романской митрополии половину села Цэпешти на Бырладе, с ручьями и часть озера Лозова, утерянные портаром Драгошом «из-за порчи очень ценной пушки». Он также жалует ему место для овец, место для пасеки, семейство цыган и утверждает за ним часть селища Комана.

453. — 1546 (7054) г. мая 13, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Данчулом и его братьями село Рэдешти на Сухои Ковурлуй.

454. — 1546 (7054) г. мая 13. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю село Шербэнешти и мельницу на Серете, данные ему сыном Ионаша Матеяшом взамен суммы в 3000 золотых, которыми последний откупился от аги Понуза Беги). Он также жалует ему села Негоешти и Пэртэноши на Серете.

455. — 1546 (7054) г. мая 14, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом Хырой село Серетени на Элане.

456. — 1546 (7054) г. мая 14, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станчулом и Игнатом с их женами и за Кожоком с братом Андрейкой половину села Хэндрешти «между Бужором и Сякой».

457. — 1546 (7054) г. мая 14, Хуши. — Господарь Петр Рарещ утверждает за Цинтой и его родственниками села Феанрешти, Команешти и Петрешти, а также произведенный ими раздел.

458. — 1546 (7054) г. мая 15.—Господарь Петр Рареш утверждает за Думкой и его сестрами Урытой, Анушкой и Васылкой вотчину в селе Мэрэшешти на Тутове.

459. — 1546 (7054) г. мая 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Джурджой, Сорой, Мэркашом, Анушкой и Крэчуном часть села Будешти на Сэрате.

460. — 1546 (7054) г. мая 17, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Някшей и ее родственниками села Торчешти и Ошмелешти на Тротушском броде.

461. — 1546 (7054) г. мая 19, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михулом Пэкурариуом, Андреаном и Буздуганом часть села Брощтени, «где находился дом Джурджи Броаски».

462. — 1546 (7054) г. мая 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за Анушкой и ее родственниками половину села Борзэшти в Думбраве.

463. — 1546 (7054) г. мая 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Томой и его женой Девой часть села Гелевима, купленного у Кэзана.

464. — 1546 (7054) г. мая 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Соцом и его братьями часть села Богдэнешти на Серете.

465. — <1546 г. до мая 25>.—Господарь Петр Рареш жалует Молдовицскому монастырю половину господарских плавней на Дунае, называемых Ковор и утверждает за ним несколько речек и прудов.

466. — 1546 (7054) г. мая 25, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за дьяком Думшой часть села Захореани.

467. — 1546 (7054) г. мая 25. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовицскому монастырю село Селиште, половину плавней в Орихове, половину села Бэлэчаны, пруд Ковур и мельницу.

468. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел села Югани между детьми Марушки и их двоюродными братьями, детьми Джурджи Тэтара.

469. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гидеоном и его сестрой Марией часть села Чумэлешти.

470. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Илькой и ее родственниками три селища на Мэятине, а именно Данилова, Браткова и Василиуци.

471. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Малиной, дочерью Джурджи и за Михулем и его женой Марушкой половину селища на Сэрате, «где жили Некита и Паул».

472. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Молдовицским монастырем село Беркисешти на Молдове с монастырем, топлицей и мельницей на ней.

473. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Молдовицским монастырем село и монастырек Сэлэджени, дарованные бывшим великим вистиером Еремием.

474. — 1546 (7054) г. мая 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Думитрулом Думбравой и его родственниками село Обыршиа на Белом потоке, за Иоаном Думбравой и его братом Тоадером Урдугашем половину села Мэлешти и за Дроцом и его братьями село Гигоешти на Черном потоке.

475. — 1546 (7054) г. июня 2, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за рэдэуцским епископом Теодосием кусок земли в селе Лэслэоани на Кракэу, купленный у бывшего таможенного чиновника Сучавы Тоадера.

476. — 1546 (7054) г. июня 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Нену Виколом кусок земли, а именно Пырыул Войнов в пределах Галбиров.

477. — ‹1546 г›. июня 4. — Господарь Петр Рареш жалует рэдэуцскому епископству села Хавороане и Ноуэ Селицэ, Дорохойской области, с прудом и мельницей на Башэу.

478. — 1546 (7054) г. июня 9, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Герасимом и его родственниками село Кодрешти на Бахлуеце с местом для мельницы.

479. — 1546 (7054) г. июня 10, Яссы. — Заметка о грамоте господаря Петра Рареша, выданной для продажи сел Умбрэрешти и Думешти.

480. — 1546 (7054) г. июня 18. — Господарь Петр Рареш утверждает за Андрабушем и его родственниками село Бабошини, на Ракове.

481. — 1546 (7054) г. июня 18, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Корманом и его братьями часть места на пустыре, называемого Пиетришу, на Кигиячи.

482. — 1546 (7054) г. июня 22, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Теклой село Миклешти у верховья Подраги, с поляной Коростовой, так как она утеряла привилегии, «когда сам турецкий царь с ратью и татарами ограбил нашу страну до Сучавы».

483. — 1546 (7054) г. июня 23, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ланчулом и его родственниками село Бэтэрешти, Кырлигэтурской области, селище и место для мельницы на Бахлуеце.

484. — 1546 (7054) г. июня 24, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фэтулом и Микой кусок земли в пределах Арпэшештов.

485. — 1546 (7054) г. июня 26. — Господарь Петр Рареш утверждает между родственниками Тоадера раздел сел Лиешти, «в котором жил Тоадер Келтезеу», и Блиндешти на Жижии.

486. — 1546 (7054) г. июля 2, Хырлэу. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел села Сопотени на Любэнясе, между Оникой и ее родственниками.

487. — 1546 (7054) г. июля 6. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел половины села Гэлешэшти па Рэкэтэу, некоторых частей монастыря и поляны.

488. — 1547 (7055) г. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Лазаром, Грекулом и Маней село Тэрпешти на Элане, «называемое теперь Бэлэнешти».

489. — 1547 (7055) г. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Рэфэю Кобэлянулом часть места на пустыре, называемого Троенешти, на Джеруле.

490. — 1547 (7055) г. февраля 26, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом часть села Войкоуци у верховья Подраджи, подаренную его братом слуджером Иванком.

491. — 1547 (7055) г. апреля 1, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за великим ворником Борчой и его родственниками село Фышъани на Красне.

492. — 1547 (7055) г. апреля 1, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш жалует дьяку Матеашу Стырчи часть села Великий Боян, Черновицской области, утерянную бывшим вистиером Дрэгичем «за большие долги казне моего отца господаря Петра».

493. — 1547 (7055) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает раздел двух мест на пустыре Вепрева и Хлубока между Фэдором и его родственниками.

494. — 1547 (7055) г. апреля 14, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за пыркэлабом Новограда Козмой Геанги села Хуецени у устья Вороны с мельницами на Серете, Синешти вблизи Джурджа Верещака и части села Рошкани между Сучавой и Серетом.

495. — 1547 (7055) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш жалует пахарнику жены господаря Никоаре село Пэушешти, Кырлигэтурской области, утерянное бывшим гумеником Еремией и его внуками за измену.

496. — 1547 (7055) г. ноября 25, Бакэу. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Драгулом и Иоаном часть села Орыша.

497. — 1548 (7056) г. февраля 28, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш жалует бывшему пыркэлабу Нямца Петри Кырковичу и другим, за правую и верную службу место на пустыре на Малом Доброведе «для основания села».

498. — 1548 (7056) г. февраля 29, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за бывшим нямецким пыркэлабом Петри Кырковичем и другими, за правую и верную службу, место на пустыре и пчельник.

499. — 1548 (7056) г. марта 1, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Браном, Михуцем, Ионом и Симионом головину селища Хруска.

500. — 1548 (7056) г. марта 2, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Нямецким монастырем части села Орцешти, дарованные епископом Романа Макарием и рэдэуцским епископом Теодосием.

501. — 1548 (7056) г. марта 3, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом Кэрбуне, Драгулом, Моиси и Сори части села Скопесени, Кырлигэтурской области.

502. — 1548 (7056) г. марта 6, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Дрэгушом и Дрэгшаном части села Футешти, Кырлигатурской области.

503. — 1548 (7056) г. марта 6, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Хырсулом и его женой Златой части села Мунчелу, в Драгошево поле.

504. — 1548 (7056) г. марта 8, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Драготой и другими половину села «Ла Рогоз», расположенного под горой.

505. — 1548 (7056) г. марта 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Стэнилой Гедпоном и Братулом половину села Хрускэ.

506. — 1548 (7056) г. марта 21, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш дарует Купчи и его родственникам, сыновьям Рэдула Дрэкули, два места на пустыре по ту сторону Прута, под Обрежией, между Троенешти и Добрени, «теперь называемые Дрэкулешти».

507. — 1548 (7056) г. марта 21, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за попом Симионом место для мельницы на ручье Ватичи с поляной Вепрева, так как привилегии «были утеряны, когда пришел турецкий царь со всей своей ратью и с татарами и ограбил страну, зайдя за пределы Сучавы».

508. — 1548 (7056) г. марта 23, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Лупулом Берхечиу части села Питичани на Кобыле, «в котором находился двор Петрики Питика».

509. — 1548 (7056) г. марта 27, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за пыркэлабом Новограда Ионом Яцком место для пчельника в пределах Плутешти, у вершины Малы, на Серете.

510. — 1548 (7056) г. апреля 5, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Добровэцским монастырем село «Криница Кахова Кигечской области», купленное игуменом Григорием на деньги, оставленные после смерти дочерью господаря Богдана Мариикой.

511. — 1548 (7056) г. апреля 5, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Высканом и его сестрой Елисафтой села Сулитешти и Максинешти на Красне.

512. — 1548 (7056) г. апреля 7, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Илием Терпичиуом и Иляной, дочерью Кожока, половину места на пустыре на Черетпоае «в Кошул Мэрэстата».

513. — 1548 (7056) г. апреля 7. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за постельником Максеном Харабором и его двоюродной сестрой Мэрикой села Бэлэнешти на Бырладе, Фэркэшешти на Зелетине, «называемое Ругушени», с пустырями и половину Поляни Саса в пойме Серетэ.

514. — 1548 (7056) г. апреля 8, Мориле Яшилор. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Лупе часть села Брицкани за Прутом, «в котором находится дом Оаны Лэрджанула».

515. — 1548 (7056) г. апреля 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Билцу и его родственниками селище Гочимэнешти на Пруте, «где жил Маня».

516. — 1548 (7056) г. апреля 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом Кандрей и его родственниками половину сел Журжешти на Ставнике и Татомирешти на Рэбриче.

517. — 1548 (7056) г. апреля 21. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за вэтафом Дорохоя Юршей части села Попени, Дорохойской области.

518. — 1548 (7056) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Трифаном, Штефулом и Григой Мэринчиулом кусок земли, в пределах села Жолкэшани на Ситне.

519. — 1548 (7056) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Глигорием и его родственниками село Бузаци на Серете.

520. — 1548 (7056) г. мая 4, Хырлэу. — Господарь Илиэш Рареш утверждает за Савой и Драгошом половину места на пустыре, называемого Дрэгушани, на Джеруле.

521. — 1548 (7056) г. мая 5, Хырлэу. — Господарь Илиаш Рареш утверждает раздел между пыркэлабом Новограда Козмой Гианги и его родственниками села Сэвени на Башэу, «село принадлежащее гусару Саве и пожалованное моим отцом господарем Петром, отнятое за измену последнего, когда он бежал в Ляшскую землю».

522. — 1548 (7056) г. июля 29, Хырлэу. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Побратским монастырем пруд Белеу со всеми прудками и речками.

523. — 1548 (7056) г. октября 21, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за постельником Веверицей половину мельницы на Жижии в селе Берешти дарованную апродом Станом.

524. — 1548 (7056) г. ноября 26. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Штефулом место для пчельника на потоки Стыркула.

525. — 1549 (7057) г. Хырлэу. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Джурджей и его родственниками половину села Босанчешти и пруд, так как его льготные грамоты сгорели.

526. — 1549 (7057) г. февраля 3, Хырлэу. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за спэтаром Юрием часть села Побрэтешти со стороны Помырлы и место в пределах Херци.

527. — 1549 (7057) г. мая 8, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за пыркэлабом Новограда Гянги три семейства цыган и цыганку.

528. — 1549 (7057) г. декабря 2, Нямц. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом и его сыном Григорием шесть погонов пашни и место для пруда в селе Тымпешти, на Белом потоке.

529. — 1550 (7058) г. февраля 2, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Никоарой, его двоюродным братом Тоадером и сестрой Одокией часть селища Микотэ, «называемого теперь Пэулени», и произведенный между ними раздел.

530. — 1550 (7058) г. марта 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Косгей и его родственниками часть села Бобулешти, ниже Попешти.

531. — 1550 (7058) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Станчулом и его родственниками половину села Остопчени на Турии, «где был вэтэман Остапко».

532. — 1550 (7058) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ангелиной села Мыжешти и Выкотешти.

533. — 1550 (7058) г. марта 13. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за ворником Гавриилом часть села Дерэска.

534. — 1550 (7058) г. апреля 1. — Господарь Илиаш Рареш жалует постельнику Сасу село Джурджени, Васлуйской области. Это село принадлежало Сабаину Ушурелу и его брату питару Тоадеру; они утеряли его «из-за коварства», совершив «вместе с другими изменниками кражу лошади моего отца господаря Петра».

535. — <1550 г.> апреля 3, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за детьми Копчича несколько сел и произведенный между ними раздел.

536. — 1550 (7058) г. апреля 17. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Исаком и Думитрулом, сыновьями Хакши, часть поместья Мурджени.

537. — 1550 (7058) г. апреля 21. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Михэилой Бэлэлэулом и его сестрами Маркушкой и Анушкой село на Тэмэшеле.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1. — 1507 (7015) г. февраля 25. — Господарь Богдан жалует Трифану, Иону и Риктору селище Пэулешти во Вранче.

2. — 1520 (7028) г. апреля 24. — Господарь Стефан Молодой утверждает границы выстроенного им Благовещенского монастыря (Бисерикани).

3. — 1521 (7029) г. июня 4, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Мигалом Папарой из рода Романов и за его женой Станой села Пикоани, Лучешти и Тэлпени, а также и место для пчельника у верховья Ковурлуя.

4. — 1522 (7030) г. июля 4. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Кристей и его родственниками участок земли в Булзешти и часть колодца.

5. — 1522 (7030) г. октября 25, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Маркулом, Некэзутулом и Кристианом вотчины в Валя Сэрии.

6. — 1526 (7034) г. июня 25. — Господарь Стефан Молодой жалует ворнику Штефану Кодалбу и Иону Юзбаши Врэги кусок земли за Валя Джерула.

7. — 1529 (7037) г. марта 23, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за текучским старостой Тоадером Жорой села Брумэрешти, Пискани и Пуптешани на ручье Ногя.

8. — 1529 (7037) г. сентября 21, Сучава. — Господарь Петр Рареш жалует армашу Марку Чучуме селище Которица, Дрэгани и Зэпедени на ручье Кэинару.

9. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Благовещенским монастырем (Бисерикани) заповедный лес вокруг монастыря.

10. — <1535 г. марта—1536 г. декабря> 24. — Господарь Петр Рареш утверждает за внуками Иоана Макэуа часть села Богдэнешти на Серете.

11. — 1545 г. — Господарь Петр Рареш утверждает пределы Кэприенского монастыря.

12. — 1545 (7053) г. апреля 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мэрикой и ее сестрой Мариной села Кривешти, Ходчешти и половину Рэвэкани. За Браном он утверждает цыган, а за гомельником Еремией и его внучкой Мэрикой вотчины в селе Пэушешти и часть села Костешти.

13. — 1546 (7054) г. <марта—сентября 3.> — Господарь Петр Рареш жалует Бистрицкому монастырю село Можешти, Ковурлуйской области, выполняя обет, данный им при бегстве из страны от нашествий Сулеймана.

14. — 1546 (7054) г. марта 20. — Господарь Петр Рареш утверждает за вэтафом Герасимом Трушаном поместье Фикитешти на Ракэтэу, Аджудской области, поляну на Зелетине и колодец.

15. — 1546 (7054) г. марта 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за сучавским портаром Петрулом Вартиковичем части села Молница и мельницы на Молнице.

16. — 1547 (7055) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Джурджей Краснышем села и части сел.

17. — 1548 (7056) г. февраля 4. — Господарь Петр Рареш утверждает за вистиером Ионом Могилой село Кобыля, Сорокской области.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1501 (7009) Aprilie 25.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat nepot de soră al nostru, răposatul pan Dumşa postelnic, când i-a venit moartea, el, la moartea lui, murind, a dat cu limba lui, de voia lui, slugii sale anume Paşină, din ocinile sale drepte un sat anume Petricani, pe Başeu.

Deci noi, văzând dania lui cea bună, pe care i-a dat-o el la moartea lui, iar noi deasemenea, după dania lui, încă am dat şi am întărit slugii noastre Paşină acest sat mai sus zis, anume Petricanii pe Başeu, ca să-i fie lui şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Petricani, care este pe Başeu, să-i fie din toate părţile, pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa prea iubitului fiu al domniei mele, Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu <să fie> domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească <dania şi întărirea> noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă el i-a dat din toată voia lui.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan al lui Vladica, în anul 7009 <1501> luna Aprilie 25.

După I. Bogdan, Doc. lui Ştefan cel Mare, II, p. 180—181.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

2

1501 (7009) Iunie 27, Iaşi.

Io Ştefan voevod, cu mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru, igumenul dela sfânta noastră rugă mânăstirea dela Neamţ şi celorlalţi fraţi, care trăiesc acolo, pentru ca să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să-şi apere muntele Neamţului, dela obârşia Vorcaşei, până în gura Largului şi de acolo pe unde a fost hotarul acestui munte din zilele de demult pe timpul domnilor de demult ai Moldovei, cu toate izvoarele lui. Şi cine s'ar duce acolo, în acest munte, să-şi pască oile sale sau să prindă peşte, ei să-şi ia venitul dela dânşii, cum a fost demult.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze, să-şi pască acolo oile sau să prindă peşte, fără ştirea egumenului şi a fraţilor, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris, în Iaşi, în anul 7009 <1501> Iunie 27.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid,., ms. 571, f. 4 v.

3

1501 (7009) Decembrie 14, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Giurgiu Sinescul şi fraţii lui, Mănăilă şi Isaiu, fiii lui Stanciul,

nepoţii lui Ion Sinescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, din uricul bunicului lor, Ion Sinescul, şi al tatălui lor, Stanciul, un sat la Cârligătura, anume Sineşti, unde a fost casa bunicului lor, Ion Sinescul şi a tatălui lor Stanciul. Aceasta au vândut domniei mele pentru 200 zloţi tătăreşti. Şi iar am plătit eu, domnia mea, toţi aceşti bani, 200 zloţi tătăreşti în mâinile slugilor noastre, Giurgiu Sinescul şi a fraţilor lui Manail şi Isaiu, înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta deasemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Giurgiu Palmeş, fiul lui Iliaş, nepotul lui Onicică din Cârligătura, deasemeni de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina lor dreaptă din uricul său drept, din uricul bunicului său Onicica din Cârligătura şi din privilegiul ce a avut el dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, un sat tot la Cârligătură, anume Onicicani, lângă Sineşti, tot domniei mele, pentru 200 zloţi tătăreşti.

Şi am plătit domnia mea mai sus scrişii bani, 200 zloţi tătăreşti, în mâinele slugii noastre Giurgiu Palmeş, tot înaintea boierilor noştri. Şi iarăşi privilegiul vechi ce l-a avut Giurgiu Palmeş, al bunicului său Onicică din Cârligătura, dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, el încă l-a dat în mâinile domniei mele, tot înaintea boierilor noştri.

Şi plătind domnia mea totul deplin, tot cu bani gata, tot cât scriem mai sus, întru aceasta domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră şi cu inima curată şi luminată şi cu toată bună voia noastră, şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut pentru pomenirea sfântrăposaţilor înaintaşilor, bunicilor şi părinţilor noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi pentru sănătatea şi mântuirea doamnei noastre Maria şi pentru sănătatea şi mântuirea copiilor noştri, ca să întărim şi să împuternicim sfânta noastră mânăstire unde este hramul Uspeniei preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu şi unde este egumen arhimandritul rugătorul nostru chir popa Paisie şi am dat acestei sfinte mânăstiri aceste două sate mai sus scrise, anume Sineşti şi Onicicani, care sunt la Câligătura, ca să fie acestei sfinte mânăstiri, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi acel privilegiu vechi dela Alexandru voevod ce este pe Onicicani încă l-am dat în mâinile rugătorului nostru popa Paisie, egumenul arhimandrit al Putnei.

Iar hotarul satelor mai sus scrise, anume al Sineştilor şi al Onicicanilor începând din sus între Onicicani şi Goeşti, din bucovină pe drumul ce coboară pe Chicera lui Onicică până în câmp, apoi şi pe câmp pe acelaşi drum, apoi pe vârful dealului şi tot pe acelaşi drum, apoi prin dumbravă până la Rediul lui Neagu şi prin acest rediu, pe acelaşi drum, până la movila săpată şi teiul însemnat lângă ea, de aici prin rediu până la marginea rediului la ulmul însemnat, apoi peste drum şi peste vale prin câmp pe costişă, până la marginea rediului, ce este deasupra Şeptesanilor, la frasinul însemnat, apoi prin acel rediu, la sărătură, apoi pe deal dea-

supra Şepteşanilor, la movila săpată, apoi pe deasupra văiei Talpalaiului, la două movile vechi printre care trece drumul, apoi pe acest drum până la răspântie. Apoi întorcându-se pe celălalt drum peste deal până la alte răspântii la movila săpată, apoi iarăşi spre câmp peste valea cea mică, până la costişă, la movila săpată, lângă vârtoape, apoi peste vârtoape, până la Pârâul Botâreştilor, apoi pe acel pârâu la vale până în drum, apoi pe drum în sus, pe lângă pârâul ce se cheamă Ezereaoa, la movila săpată, lângă drum, de acolo peste zăpodie, apoi pe vârful dealului, apoi pe deal, la movilă săpată, unde a fost un stejar, apoi pe vârful dealului, pe Dealul Mare în bucovină. Acesta este tot hotarul acestor două sate mai sus scrise, anume al Sineştilor şi al Onicicanilor.

Şi satele şi prisăcile pe cari le vor întemeia în acest hotar egumenul şi cu calugării dela Putna şi acestea să fie uric acestei sfinte mânăstiri.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldur vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului <Negrilă> pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului < Isac > vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească acestei sfinte mânăstiri. Iar cine va îndrăzni să clintească această danie şi întărire a noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru, Iisus Hristos şi de preacurata lui maică a lui dumnezeu şi de patru sfinţi evanghelişti şi de <12> fruntaşi apostoli şi de ceilalţi şi de 318 părinţi purtători de dumnezeu cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii cari din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea lui Iuda şi blestematului Arie şi să aibă parte cu acei Iudei, cari au strigat asupra domnului Hristos: sângele lui asupra lor şi asupa copiilor lor, ce este şi ce va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi pecetea noastră să atârne la această carte a noastră.

A scris Matei la Suceava, în anul 7009 <1501> luna Decembrie 14 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 144.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1804.

4

1502 (7010).

Un ispisoc din leat 7010 <1502> a răsposatului Ştefan vodă...cum a miluit pe Cozma Răzănianu şi pe alţii fraţi a lui cu loc de sat pe apa Botnii Mare şi spre apus peste Botnişoara şi până în şleahul cel mare.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefan cel Mare, p. 254—255.
Rezumat rom.

5

1502 (7010).

Noi Ştefan v<oe>vod, din mila lui dumnezeu, domn ţării Moldovei.

Facem înştiinţare pentru adevărate slugile noastre, Dobrotă şi Lupul, că au slujit noâ cu dreaptă credinţă. Deci noi, văzând a lor dreaptă şi credincioasă slujbă către noi, i-am miluit pre dânşii, osăbit de a noastră milă, le-am dat lor întru al nostru pământ a Moldovii, dela noi, un loc de pustiiu la ţinutul Chigheciului, pe Pârâu Grecului, la Sâlişte Tătărească, anume Făntâna Popişoara, ca să-şi facă loru-şi un sat şi să fii lor dela noi uric cu tot vinitul, lor şi ficiorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamul, ce să va alege mai deaproape, nerăşuit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui loc de pustiiu ca să fii cât va pute fi de agiuns un sat de doâzăci de case.

Pentru aceia, credinţa domnii meli de mai sus scris, Ştefan v<oe>vod şi credinţa preiubit fiiului domnii meli Bogdan v<oe>vod şi credinţa tuturor boerilor noştri, dela dum<nea>lui Boldor *mare* vornic până la dum<nea>lui Petrica comis.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domnu ţării aceştie să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci mai vârtos să o şi [să] întăriască, de vremi ce şi noi i-am dat şi am întărit pentru a lor dreaptă slujbă.

Iar pentru mai mare credinţă şi întăritură a celor de mai sus scrise, am poroncit cinstit şi credinciosului boiariului nostru, dum<nea>lui Tăutului *mare* logofăt să scrie şi a noastră pecete către această carte a noastră să o lege.

Văleat 7010 <1502>

S'au tălmăcit de Evloghie dascăl slovenescu.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefan cel Mare, p. 253.
Copie rom.

6

1502 (7010).

Suret di pe ispisocul dela Ştefan vodă, velet 7010 <1502>

Adică au venit înnaintea noastră şi înnaintea a tuturor ai noştri moldovineşti boeri, sluga noastră Toader şi sora lui, Marina, feciorii *lui Luca* şi cu ruda

lor Marina şi sora iei Magda, fetile *lui Condrea*, cu a lor bună voe, nici de o nevoe, nici de o sâlă, ş'au vândut al lor drept uric, a părinţilor lor, a Cudrii şi a fratelui lui, Lucăi, o sălişte la Crasna, anume Foleştii, slugii noastre credincios boiar Toader Toc stolnic, drept 60 zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat a noastră credincioasă slugă [1]), boiar Toader Toc stolnic, de au plătit această ce mai sus scrie, aceşti bani 60 zloţi tătăreşti, în mâna slugii noastre Toader şi sora lui Marina, feciorii lui Luca şi a rudelor [2]) Marina şi sora iei Magda, fetile a Condrii, dinaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri.

Şi noi, văzând a lor de bună voe ‹tocmală› şi nici de o nevoe au plătit, iar noi eşijderea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre boiariului Toader Toc stolnic aceea mai înnainte de s'au zâs ‹sălişte› la Crasna, pre numile Foleştii, precum să fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi a tot neamu lui, cine s'ar alege dintr'însul, să le fie lor pomană în veci.

Iar hotarul acela ce mai sus s'au scris sălişte, pe numile Foleşti să fie [3]) di pe hotarul cel bătrân, carile în veci va trăi. Şi iar prin marturi ce au avut iei carte, au fost părinţii lor Cudre şi fratile său Luca, dela unchiul nostru domn, Ştefan vodă la ce sălişte Foleştii, noi încă i-am dat în mâna slugii noastre credinciosului boiar Toader Toc stolnic, ce-au fost înaintea nostră şi înaintea boerilor noştri [4]).

Iar la cela au fost credinciosul domn ce mai sus scrie, Ştefan vodă, şi credinciosul şi preaiubitul său fiu Bogdan vodă şi credincioşii boierii noştri: credinciosul boier Dume [5]), cr‹edinciosul›› b‹oier› Budur [6]) vornic, cr‹edinciosul› b‹oier› Şteful [7]) cr‹edinciosul› b‹oier› Dume Bruder [8]), cr‹edinciosul› b‹oier› Toader şi boeriul Negrilă pârcălabi di Hotin, cr‹edinciosul› b‹oier› Irimiea, cr‹edinciosul boier› Dragoş pârcălabi despre Nemţi [9]), cr‹edinciosul› b‹oier› Şandra[10]) pârcălab de Cetatea-Albă [11]), cr‹edinciosul b‹oier› Arbur[12]) portariul Sucevii, cr‹edinciosul› boier› Isac visternic, cr‹edinciosul› b‹oier› Cozma [13]), cr‹edinciosul› b‹oier›

---

[1]) în suret « ai noştri credincioase slugi ».

[2]) « rudelor » e pus în loc de « verelor ».

[3]) în suret « care este ».

[4]) înţelesul este acesta: privilegiul (cartea) ce Condrea şi Luca aveau dela unchiul domnului asupra seliştei Foleşti, l-au dat lui Toader Toc.

[5]) Duma.

[6]) Boldur.

[7]) Şteful.

[8]) Duma Brudur.

[9]) « de Neamţ ».

[10]) Şandru.

[11]) greşit, în loc de « Cetatea Nouă ».

[12]) Arbure. După acesta lipseşte spătarul Clănău.

[13]) Cozma Şaipe postelnicul.

Moghila pah., cr<edinciosul> b<oier> Fruntaş [1]) stolnic, cre<dinciosul b<oier> Petrica comisul, şi toţi credincioşii boieri <ai> Moldovii.

Şi care după a noastră viaţă l-a orândui să fie domn în pământul nostru Moldovii, după a noastră danie şi întăritură, după a lui dreaptă cumpărătură, să aibă a întări cu mari întărituri, precum mai sus am scris cu această scrisoare a noastră.

După I. Bogdan, Doc. lui Ştefan cel Mare, II, p. 212—213. Trad. rom.

7

1502 (7010) Februarie 17, Iaşi.

Suret de pe un hrisov vechiu sărbesc dela Ştefan v<oe>vod, din leat 7010 <1502> Fevr. 17, scris în Iaş<i> de Vascan Vladicin.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Ştefan v<oe>vod, domnu ţării Moldovei. Inştiinţare facem cu această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dânsa sau o vor auzi citindu-se, precum pe aceste adevărate slugile noastre: Gavril, feciorul Negritii şi pe nepoţii lui, Stanciul şi Andruşco şi Silion şi Văscăi şi sora a lor Neagşa, fiii a lui Coste Murgociu, toţi nepoţi a lui Mihail gramaticul, i-am miluitu-i pre dânşii cu osăbită a noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor în pământul nostru a Moldovii a loru-ş<i> driaptă ocină şi căştigare din slujbă a moşului lor, a lui Mihăilă gramaticul, sate: peste Prut un sat anume Murgocenii, unde au fost cniaz Ivanŭ şi cu cotunul lor unde au fost Torontai şi pe Turiia Băşenii, unde au fost Başa şi pe Jijia Tărjoca partea cea din gios, şi gium<ă>tate de Iacobeni, unde au fost Iacob vătămanul, giumătate cea din gios.

Pe aceste pe toate de mai sus scrise, să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, însă să le fie lor în doao: gium<ă>tate dintr'acesté ocini să fie slugii noastre lui Gavril şi ceialaltă gium<ă>tate să fie nepoţilor lui, Stanciului şi lui Andruşcu lui şi Silion şi Vascăi şi surorii lui, Neagşii, lor, fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul lor, cine li să va alege mai deaproape, nestrămutat nici odinioară în véci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrise sate să le fie lor despre toaté părţile dup<ă> vechiul hotar, pân<ă> unde s'au hrănit din veac. Şi spre aceasta este credinţa a însuşi domnii melé de mai sus scrisul Ştefan v<oe>vod şi credinţa a preiubitului fiiu a domnii melé Bogdan v<oe>vod şi credinţa a tuturor boierilor noştri a Moldovii, a mari şi mici.

---

[1]) Frunteş.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură acestor de mai sus scrise, am poroncit credincios boeriului nostru Tăutul log<o>f<ă>t, să scrie şi să lege şi pecete la această cartea noastră.

De pe sărbie pe limba moldoviniască s'au tălmăcit la anul 1799 Noemv. 2, de ploc<o>v<nicul> Pavel Debriţ *dela* Mitr<opolie>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan Zlataust, XVII/2.
Trad. rom.

8

1502 (7010) Februarie 17, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate Maruşca şi sora ei Stanca, fiicele Nastei, nepoatele lui Costea St<rav>ici, [1]) au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din uricul bunicului lor Costea şi al fratelui Costea, Jurj Stravici şi din privilegiile pe care le-au avut ei dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, un sat pe Bârlad, anume Malineşti la <Stejarul> [1]) Frumos. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Toader, pisarul nostru, pentru 150 de zloţi tătăreşti. Şi credinciosul nostru pan Toader, pisarul nostru, a plătit toţi aceşti 150 de zloţi tătăreşti <în mâinile>[1]) mai sus scriselor, Maruşca şi sora ei Stanca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, iar noi deasemenea <şi dela> noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Toader, pisarul nostru, acest sat mai înainte spus, care este la Stejarul Frumos, pe Bârlad, anume Malineşti, ca să-i fie <lui> [1]) şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Bârlad, la Stejarul Frumos, anume Malineşti, să-i fie lui din toate părţile pe hotarul vechi, pe unde au folosit din vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa <boierilor> noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldur vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader

---

[1]) loc şters în orig.

şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia <şi a panului> Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului <Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic>, credinţa panului <Moghila> ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor <boierilor noştri>, mari şi mici.

Iar după <viaţa>[1]) noastră, cine va fi domn <sau>[1]) dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească <dania şi> întărirea noastră, <ci>[1]) să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă şi-a cumpărat pe banii săi drepţi şi noi deasemenea i-am întărit pentru slujba lui dreptcredincioasă.

<Iar pentru mai mare întărire şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt[2]) să atârne pecetea noastră la <această>[1]) carte a noastră.

A scris Vascan al lui Vladica la Iaşi, în anul 7010 <1502> luna Februarie 17.

<Pe verso, slav, contemporan:> Pan Toader al doilea logofăt.[3])

Acad. R.P.R., LXXVII/2.
Orig. slav, perg., rupt şi stricat, pecete atârnată, căzută.

9

1502 (7010) Februarie 22.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Dobra, fiica lui Ivanco şi verii ei Toader Mecica şi fratele lui, Berzea, fiii Mărinei, toţi nepoţii panului Şandru portar, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, din uricul şi cumpărătura unchiului lor, pan Şandru portar, un sat pe Şomuz, anume Dolheşti; şi au vândut acest sat credinciosului nostru pan Isac vistier, pentru şase sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Isac vistier şi a plătit toţi aceşti zişi mai înainte bani, şase sute zloţi tătăreşti, în mâinile Dobrei şi a verilor ei, Toader Mecica şi a fratelui lui Berzea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi iarăşi Dobra, fiica lui Ivanco şi verii ei Toader Mecica şi Berzea, au avut privilegiul pe care l-a avut unchiul lor, pan Şandru portar tot dela noi, tot pe acest sat pe

[1]) loc şters în orig.
[2]) Diacul a omis cuvintele din formularul obişnuit: «să scrie şi».
[3]) în textul slav: vtori slovopolojitel.

Dolheşti şi încă două privilegii vechi, pe care le-au avut răzeşii [1]) lor dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, pe acelaşi sat mai sus scris, pe Dolheşti de pe Şomuz, ei încă pe toate le-au dat în mâinile panului Isac vistier, tot înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând bună voia şi tocmeala lor, deasemeni şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Isac vistier acest mai înainte zis sat, pe Şomuz, anume Dolheşti, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Dolheşti, ce este pe Şomuz, să fie cu toate hotarele lui vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri.

In anul 7010 <1502> Februarie 22.

Tăutul logofăt, Duma pârcălab, Boldur vornic, Steful, Duma Brudur, Toader şi Negrilă pârcălabi de Hotin, Eremia şi Dragoş pârcălabi de Neamţu, Şiandra pârcălab <de> Cetatea Nouă, Luca Arbure portar de Suceava, Clânău spătar, Cozma Şarpe postelnic, Movilă paharnic, Ion Frunteş stolnic, Petrica comisul.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 33.
Copie slavă din sec. XIX. O altă copie aproape identică, în acelaşi ms., f. 34.

10

1502 (7010) Martie 1, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Maleşco şi fratele lui, Nenciul, şi Cozma Rizeanul şi fratele lui, Dragoşe ne-au slujit drept şi credincios. Deci, noi văzând slujba lor dreaptă şi credincioasă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, un loc din pustie, la Vişneuţi, pe amândouă părţile Vişneuţului, care este dela Bâc... [2]) valea, în faţa lui Soltan şi a Muraşei, ca să-şi întemeieze <sat>.

< Insă, să le fie, lor, acest loc > în două: jumătate din acest sat < să fie > lui Maleşco şi fratelui său, Nenciul, jumătatea de jos, iar altă jumătate din acest sat să fie a lui Cozma şi a fratelui său.

---

[1]) în orig.: sadăşi = copărtaşi, răzeşi.
[2]) loc alb în text.

Să le fie lor şi copiilor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului neam al lor, care li se va alege mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat să fie cât vor putea să folosească douăzeci de case, din destul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod <'şi> credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă cei dela Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi <de Neamţ>, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis <şi credinţa tuturor boierilor> noştri moldoveni şi mari şi mici.

<Iar după> viaţa <noastră> cine va fi <domn al ţării noastre Moldova>[1]) din copiii noştri sau din neamul nostru sau <iarăşi> pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat dela noi, pentru <dreapta şi credincioasa lor> slujbă.

Iar pentru mai mare tărie şi întărire a acestor toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Matei <la> Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 1.

Arh. St. Iaşi, Donaţii.
Copie s. vă cu caractere ruseşti.

11

1502 (7010) Martie 7, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Modovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Sima şi sora lui, Nastasia, copiii Stanei, nepoţii lui Cârstea Goraeţ, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă din <uricul> lor drept, <un sat> anume Solca, jumătatea de jos şi a cincea parte din jumătatea de sus din acelaşi sat. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru trei sute şi cinzeci de zloţi tătăreşti.

---

1) omis.

Şi întru aceasta deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Ivul şi sora lui Nastea, copiii lui Mihul şi verii lor, Fădor, fiul Malei şi Dragotă şi sora lui, Stana, copiii lui Ivul, toţi nepoţii lui Şandru Gherman... [1], deasemenea de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi < şi au vândut > ocina lor dreaptă din uricul lor drept, patru părţi din jumătatea de sus a aceluiaşi sat anume Solca, care au fost partea lor, deasemenea credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru trei sute şi treizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat credinciosul nostru pan Luca Arbure portar şi a plătit mai sus scrişii bani, 350 de zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre Sima şi ale surorii lui, Nastasia, copiii Stanei, iarăşi 330 de zloţi în mâinile slugii noastre Ivul şi surorii sale, Nasta, copiii lui Mihul şi vărului lui, Fădor, fiul Malei şi lui Dragotă şi surorii lui Stana, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar privilegiul lor cel vechiu, pe care l-au avut părinţii lor, Goraeţ Cârstea şi Şandru Gherman... [1]) dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, însă cu pecete verde, pe acel sat, pe Solca, ei însă l-au dat în mâinile panului Luca Arbure portar, tot înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi iarăşi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava această mai înainte zisă jumătate din satul anume Solca, jumătatea de jos şi a cincea parte din jumătatea de sus din acelaşi sat Solca, iarăşi şi aceste patru părţi din sat, care sunt tot din jumătatea de sus a aceluiaşi sat Solca, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi fraţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat întreg, anume Solca, să fie cu toate hotarele sale vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma pârcălab, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Ştefful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni şi mari şi mici.

---

[1]) cuvinte răzuite, nelizibile.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 7 zile.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1810
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

12

1502 (7010) Martie 10.

Uric dela Ștefan voevod, din anul 7010 <1502> Martie 10, pe satul Rădeni care este între Dragomirna dela Pârâul Sec, și între Bogdana, unde a fost Miclăuș Faur, care acest sat a fost schimb cneaghinei Marga, nepoata Antalaloasei, cu Ștefan voevod pentru satul anume Pleșești, pe Catlovea.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefan cel Mare, p. 242.
Rezumat slav.

13

1502 (7010) Martie 10, Vaslui.

† *Din* mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată Marenca, fiica lui Mihul Epure, nepoata lui Toma Solescul, a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită și a schimbat dreapta sa ocină, din uricul ei drept și a dat slugii noastre credinciosului pan Toader Toc stolnic, un sat pe Vaslui, anume Solești unde a fost bunicul ei, Andrei, unde a fost jude Mihailo Negrul.

Și iarăși sluga noastră credincioasă pan Toader Toc stolnic a dat Marencăi, fiica lui Mihul Epure, schimb pentru aceasta, dreapta lui ocină cumpărătură, un sat pe Crasna, anume Folești și încă i-a mai dat o sută de zloți tătărești. Și privilegiul vechi care a fost dela unchiul nostru, dela Ștefan voevod și iarăși și alt privilegiu din cumpărătură care este dela noi pe acel sat, pe Folești, el încă le-a dat pe amândouă în mâinile Marencăi, fiica lui Mihul Epure, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor voie şi tocmeală iarăşi şi schimbul lor bun ce au schimbat ei între dânşii, dreptele lor ocine de bună voia lor, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, credinciosului pan Toader Toc stolnic acest mai înainte zis sat pe Vaslui, anume Soleşti unde a fost bunicul Andrei, unde a fost jude Mihailo Negrul, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiiilor lui şi fraţilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, pe veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis anume Soleşti, care este pe Vaslui, să fie cu toate hotarele sale vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei noastre Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma şi credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcă abi de Hotin, credinţa panului Ieremia <şi> a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni şi mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească lui dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească <fiindcă i-am dat> [1]) şi i-am întărit lui, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 10 zile.

Acad. R.P.R., CCXXIV/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

14

1502 (7010) Martie 11.

7010 <1502> Mart. 11. Copii di pi cartea dela domnul Ştefan v<oe>vod, cuprinzătoare că văzând adivărată slujba slugilor sale, Duma Hurduescu şi fratele său Irimiia şi Dragoş şi Cupcia, li-au dat şi li-au întărit în pământul Moldovii un loc

[1]) loc rupt în orig.

de pustii la Spiroasa[1]), lângă lacul carile este mai sus di Ulmi sau parte din Cogâlnic, ca să așăză acolo un sat, care să fii cât vor pute cuprinde pentru lăcuința aceluiaș sat, pâră la 20 casă.

După A. V. Sava, Doc. privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei. Buc. 1937, p. 1. Rezumat rom. din 1819.

15

1502 (7010) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Drăgălina, fiica lui Zancea postelnic și nepoții ei de soră, Dumitru și fratele lui Luca, fiii Neagșei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, un sat la obârșia Gerului, anume Mândrești unde a fost Ivan Mândrul, slugilor noastre Stan și fratelui său, Iuga și surorilor lor Marga și Ana și Ilca și Drăguța, pentru 200 de zloți tătărești.

Și s'au ridicat slugile noastre, Stan și fratele lui, Iuga și surorile lor, Marga și Ana și Ilca și Drăguța și au plătit toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești în mâinile Drăgălinei, fiica lui Zancea postelnic și ale nepoților ei de soră, Dumitru și fratelui său, Luca, fiii Neagșei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor voie și tocmeală și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Stan și fratelui lui, Iuga și surorilor lor Marga și Ana și Ilca și Drăguța, acest sat mai înainte zis, care este la obârșia Gerului, anume Mândrești, unde a fost Ivan Mândrul, să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat să fie pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu fiu Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința

[1]) în rezumat greșit: « ca Spiroasa ».

panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comisi şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţarii noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am împuternicit, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris la Vaslui, Ion Popovici, în anul 7010 ‹1502› luna Martie 13 zile.

Acad. R.P.R., CXC/1.
Orig. perg. pecete atârnată, căzută.

16

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate fiice ale lui Nistrea, Fedca şi Ileana şi Anuşca şi vărul lor Stanciul, fiul lui Dragoş şi nepoţii de frate ai lui Stanciul Sima şi Urîta, copiii lui Aver şi nepoţii de soră ai aceluiaşi Stanciul, Isaia şi Iurie, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, satele de pe Bârlad, anume satul Marcoviceani, unde au fost casele lui Nistrea şi Dragoş şi satul Terpeşti, tot pe Bârlad.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul; însă să fie Fedcăi, Ileanii şi Anuşcăi jumătate din satul Marcoviceani, iar lui Stanciul şi nepoţilor [1]) lui, Sima şi Urîta, copiii lui Aver şi lui Isaia şi lui Iurie, să le fie jumătate din satul Marcoviceni şi satul Terpeşti, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate mai sus scrise, anume al Marcovicenilor şi al Terpeştilor, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu fiu Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldur vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului

---

[1]) « nepotam » în orig.

Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandro pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit. pentrucă le este ocina lor dreaptă.

Şi spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 14.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, moşia Dumeşti.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

17

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Giurgea şi fratele lui, Crăciun şi sora lor Armeanca, copiii lui Danciul Delea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, a patra parte din satul pe Bârlad, anume unde au fost juzi [1]) Buda şi Drăgoiu, partea de jos, partea dela Murgu, slugii noastre Crăciun, pentru 80 de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Crăciun şi a plătit toţi aceşti bani, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Giurgea şi ale fratelui său Crăciun şi ale surorii lor Armeanca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala, iarăşi şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Crăciun această mai înainte zisă a patra parte din satul care este pe Bârlad, anume unde au fost juzi [1]) Buda şi Drăgoiu, partea de jos, partea dela Murgu, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) în orig.: « judeve »

Iar hotarul acestei a patra parte din sat începe dela vârful dealului, dela drumul Borhineştilor [1]), apoi drept la un stâlp, care este la cânepişte [2]), de acolo la malul Bârladului, la stejarul însemnat, iar dinspre alte părţi să fie pe hotarul vechi, pe unde a folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa prea iubitului fiu al domniei mele, Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi ‹de Neamţ, credinţa panului› [3]) Şandru pârcălab de Cetatea Nouă. credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni şi mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va mai fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru slujba lui şi pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 ‹1502› luna Martie 14 zile.

Acad. R.P.R., CLIX/19.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

18

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Mircea Ezereanul, fiul Drăguţei, nepotul Gradei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină din uricul său drept, a patra parte din satul de pe Tutova, anume Faureşti,

[1]) « Borhineştilor », aşa în orig.
[2]) « cânepişte », loc cultivat cu cânepă.
[3]) loc şters în orig.

unde a fost Stanco, în partea de jos, slugilor noastre Ion şi fraţilor lui, Nichita şi Mihul, pentru 50 de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Ion şi fraţii lui, Nichita şi Mihul şi au plătit acei 50 de zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre Mircea Ezereanul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi noi văzând buna lor voie şi tocmeală şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Ion şi fraţilor lui, Nichita şi Mihul, această mai sus scrisă a patra parte a satului Faureşti, ca să le fie lor şi dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, <neclintit> niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise a patra parte din satul Faureşti, partea de jos: începând dela capătul lor de sus, între dânşii şi Faureştii dela Tutova, dela gura gârlei, peste câmp la sărătură, apoi la Movila lui Puiu, lângă drum, apoi la trei stejari, apoi la un stejar însemnat, mai sus de rediu, apoi la vârful dealului la drum, iar dinspre alte părţi pe hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, Ştefan voevod şi credinţa prea iubitului meu fiu Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldur vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră cine va fi <domn, dintre copiii>[1]) noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova; acela să nu le <clintească>[1]) dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

<Iar pentru mai mare putere şi>[1]) întărire a tuturor celor mai sus scrise am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan al lui Vladica la Vaslui, în anul 7010 <1502> Martie 14.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 82.
Orig. slav perg., pecete atârnată.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

19

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Oancea, nepotul lui Bodea ploscar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină din uricul bunicului său Bodea ploscar, a patra parte din satul pe Soholui, anume Mileşti, unde a fost Milea Uliul, la capătul de jos, slugii noastre Petrea, pentru 70 de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Petrea şi a plătit aceşti bani mai sus scrişi, 70 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Oancea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Petrea această mai înainte zisă a patra parte din satul care este pe Sohului, anume Mileşti, unde a fost Milea Uliul, ca să-i fie şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte din satul care este pe Soholui, anume Mileşti, unde a fost Milea Uliul, să fie din tot hotarul a patra parte, iar din alte părţi să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis ‹şi credinţa› [1]) tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi ‹domn al ţării nostre› [2]), dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării nostre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit lui, pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) omis de diac.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 14.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 18.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

20

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate Stana şi surorile ei Zoica şi Marena şi Parasca, nepoatele lui Marcu, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră, a Moldovei, dreapta lor ocină, un sat la gura Stebnicelului, anume Baleşti, satul bunicului lor Marcu.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, al Baleştilor să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu fiu Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 14.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 19.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

21

1502 (7010) Martie 14.

Suret de pe un ispisoc sărbesc dela Ştefan v<oe>v<o>d, din let 7010 <1502>, Mart 14.

Facem ştiri cu această carte a noastră, pentru această adevărată Neaga, fata lui Micşănă, că am miluit-o pre dănsa, osăbit de a noastră milă, i-am dat şi i-am întărit ei, întru al noastru pământu a Moldovii, pe a ei dreaptă ocină, anumi satul Micşâneştii pe Elan.

Pentru acei, totă ace de mai sus scris<ă> să fie a ei dela noi uric şi cu tot venitul, ei şi ficiorilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi a tot neamul ei, ci să va alegi mai aproapi, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus sat, anumi Micşâneşti pe Elan să-i fie iai, despre tote părţile, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veac.

Şi spre aceasta este credinţa domnii meli de mai sus<scris>, Ştefan v<oe>v<o>d şi credinţa a tuturor boierilor noştri, a mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă cine va fi domn al ţării aceştie, din fii şi neamu nostru, sau pre cine dumnezău va alegi, să nu străci a noastră danie şi întăritură, ce mai ales să de şi să întărească, de vreme ci esti a ei dreaptă ocină.

Şi pentru mai mare credinţă şi întărire a celor de mai sus scrise, am poruncit credincios boeriului nostru, dum<i>s<ale> Tăutului log<o>f<ăt> şi să scrie şi a noastră pecete către această carte să o lege.

Tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascal. 1775, Iuli 23.

Copie aceasta s'au scos de mine întocma de pe un suret neîncredinţat, ce s'au găsât la Constandin Ocica, de Şişcani, 1824, Oct. 17. Gheorghi Boul serdar.

Acad. R.P.R., CCXXX/39;
Copie după o trad. rom.

22

1502 (7010) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, fiicele Neagăi anume: Anca şi Ţole şi Magda şi verii lor Sima şi Băloş, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, un sat pe Milcov, anume Petreşti, între Simioneşti şi Folteşti, slugilor noastre: Groza, Costea şi Stănilă şi Manea şi Giurgea şi Radul şi Opriş şi Dragomir şi Negrilă şi Colţea şi Ion şi Neagoe şi Stanciul şi Hodorob şi Fedca, pentru 140 zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta toate aceste mai sus scrise slugi ale noastre au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 140 zloţi tătăreşti, în mâinile fiicelor Neagăi

Anca, Ţolea, Magda şi verilor lor Sima şi Baloş înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre: Groza şi Costea şi Stănilă şi Manea şi Giurgea şi Radul şi Opriş şi Dragomir şi Negrilă şi Colţea şi Ion şi Neagoe şi Stanciul şi Hodorob şi Fedca, acest mai sus zis sat care este pe Milcov, anume Petreşti, care este între Simioneşti şi Folteşti, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul unuia ca şi altuia şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume al Petreştilor, să fie după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei noastre Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Ieremia şi a panulu Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri modoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă am dat şi am întărit lor pentru dreapta lor slujbă şi pentrucă ei şi-au cumpărat cu banii lor drepţi.

Şi spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne ‹pecetea noastră›[1]) la această carte a noastră.

A scris Ioan Popovici la Vaslui, în anul 7010 ‹1502› luna Martie 17.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 382.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

23

1502 (7010) Iunie 10.

Vlet 7010 ‹1502› Iun‹ie› 10. Ispisoc di la Ştefan vod‹ă›, pre sârbie.

† Iată au vinit înainte noastră şi înainte boiarilor noştri moldovineşti, sluga noastră Lupea, ficiorul Giurgii Oeşanului, de a sa bună voe, de nimi silit

---

[1]) omis de diac.

nice asuprit, au vândut a sa driaptă ocină şi cumpărătură a tătâne-său, Giurgii Oeşanului, din dires ce-au avut el dela domniia me, din giumătate de sat din Oeşeni giumătate, ce iaste pe Răzina, partea din gios, slugii noastre lui Ion sulger, dirept 70 zloţ<i> tătărăşti.

Şi sluga noastră Ion sulgeriul au plătit el toţ<i> banii ci mai sus scriu, 70 taler<i> tătărăşti, în mănuli slugii noastri Lupii, ficior Giurgei Oeşanului, înainte noastră şi 'nnaintea boiarilor noştri.

Deci domnia mea vădzind <a lui di> [1]) bună voe tocmal<ă> şi plata deplin, şi noi di la noi am dat şi am întărit sl<u>gii noastri lui Ion sulger pi aceea d<e ma>i [1]) sus scrisă, din giumătate di sat de Oeşeni, giumătate ce iaste pe Razina, parte din gios, ca să-i fie şi dela noi uric cu tot vinitul, lui şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul cât să va <a>legi mai de aproapi, niclătit, nestricat, stătător în veci.

Iar hotarul aceştii di mai sus scris<ă>, ca să fie din tot hotarul a patra parte de către alte hotare pi undi de veci au îmblat.

L<e>t 7245 <1736> Dic. 6. Ion gram<atic> *a scris.*

<Pe verso:> Antoh<i> Scărlit căpt. şadi la Birhici.

Ispisoc la dănsul sau la Fidiscul Iordache, sau prin di la Lucaci mid<elnicer>.

<Altă însemnare:> Pe Oisăşti.

Acad. R.P.R., CXXXVII/71.
Trad. rom.
O copie după aceasta, din 1813, ibid., CLXXXVI/158.

24

1502 (7010) Iulie 2, Suceava.

Şuret de pe ispisoc vechiu dela Ştefan vodă, scris de Toader în Suceava, din leat 7010 <1502> Iulie în 2 zile.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domnul ţării Moldovei. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-să, precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri ai Moldovei, Muşa fata Dumei Mădoia şi ficiorii ei, Lupe şi Nastea şi nepoţii de soră a ei, Ignat şi Malea, nepoţi Dumei Mădoia, şi de nime siliţi, nici asupriţi, ci de bună voia lor, din drept uricul lor, au vândut o bucată de loc din hotarul Boiştei, puţin mai jos de gura Boiştei şi de vărsătura gârlei, unde iasă din Talharu şi până unde dă în ezărul Cerlenul şi cu toate gârlele şi cu toate băltiuganele (sau ezărelele), cum şi satul pe Frumuşiţa, unde au fost Fălcin, mai jos de Andrieş şi le-au vândut acestea domniei noastre, drept una sută zloţi tătărăşti.

---

[1]) loc rupt în text.

După aceia, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, sluggile noastre, fraţii şi nepoţii de soră a lui Tuduran şi Vlad şi Luca Joriţă şi Toader Păcurariul şi Birţcu şi Marta şi Danciul, feciorul lui Marcu, şi Ignat şi Ivan, fratele lui Ignat, şi Rada, fata Oanei Lărgianului, şi fata lui Stoian şi cu tot neamul şi sămânţa lor, toţi nepoţii ai Cristei Negrului şi a frăţine-său Giurgei şi iarăşi de bună voia lor şi-au vândut dreaptă ocina lor, din uric a moşilor lor, a Cristei Negrului şi a Giurgii, un iazer peste Prut anume iazărul Cerlenul şi în marginea iazerului aceluia (sau în malul lui) [1]) satul Balinteştii şi din gios de Balinteşti sălişte Manei, în gura Frumuşiţei, domniei mele, drept cinci sute zloţi tătărăşti, cum şi ispisoacele ce le-au avut moşii lor Crâste Negrul şi frate-său Giurge pe acel iazer Cerlenul, dela unchii noştrii, dela Ilieş şi Ştefan voevod, încă le-au dat în mânule noastre.

După aceia, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri slugile noastre Manuil Păşco şi frate său Toader şi nepoata lor de soră, Niaga, nepoţii logofătului Niagoia şi iarăşi de bună voia lor au vândut din uricul moşului lor, a Niagoiului logofăt, din ispisoc ce au avut el dela moşul nostru, Alexandru voevod, trei sate peste Prut pe Frumoasa, anume Farcenii, din gios de Troian şi cu moară, şi Şcheia, în gura Frumoasei şi la Fântâna lui Maciş, ce-i în capul cel din gios a iazerului Cerlenul şi cu toate gârlile, ce sânt în dreptul acelor sate şi pân‹ă› la Prut, iarăşi domniei mele au vândut drept trei sute treizăci zloţi tătărăşti.

Şi domnie me am plătit toţi acei de mai sus arătaţi bani gata, în mânule tuturor celor de mai sus numiţi, denainte a tuturor boerilor noştri a Moldovei.

Şi plătind tot deplin, domnie me am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu curată inimă şi cu bunăvoinţă cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim a noastră sfântă mânăstire ce-i pe Putna, unde iaste hramul adormirea maicei precistei, unde este arhimandrit iegumenul Paisie şi am făcut pomenire pentru cei întru sfinţi odihniţi procatihii, moşii şi părinţii noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi pentru sănătatea şi mântuirea a doamnei noastre Mariei şi pentru sănătatea şi mântuirea a fiilor noştri şi am dat şi am întărit mai sus numitei mânăstirii noastre, mai sus numitul iazăr Cerlenul şi cu toate iazăraşile şi gârlile lui şi cu mai sus numitele sate Balinteştii, în margine (sau în malul) iazărului Cerlenului, şi mai gios, sălişte Manii, în gura Frumuşiţei şi pe Frumoasa, Farcenii, din gios de Troian şi cu moară în Şcheia, în gura Frumoasei şi la Fântâna lui Măciş, ce-i în capul cel din gios a iazărului Cerlenii şi cu toate gârlile ce sânt în dreptul acelor sate şi pân‹ă› în Prut, cum şi acea bucată de loc hotarul Boiştii, puţin mai gios din gura Boiştii şi de vărsătura gârlii, de unde iase din Tălhare până unde dă în iazărul Cerlenii şi cu toate gârlele şi iazăreşele şi satul pe Frumuşiţa, unde a fost Fălcin, mai gios de Andrieş, pentru

---

[1]) parantezele şi cuvintele dinlăuntrul lor aparţin traducătorului.

ca să fie mai sus numitei mănăstiri Putnii dela noi uric, cu tot venitul şi cu vama şi cu dejma ce va eşi dintr'acel ezăr Cerlenul, nestrămutat niciodată, în veci.

Cum şi ispisocul a Cârstei Negrului şi a frăţini-său, a Giurgei, ce l-am avut pe acel iazăr, care l-au fost dat în mânule noastre mai sus numiţii nepoţii lor, noi l-am dat în mâna lui Paisie, arhimandritul mănăstirei Putnei.

Iar hotarul acelui iazăr Cerlenul şi a celor mai sus numitelor sate să fie după vechiul hotar, pe unde au aflat şi au hotărît al nostru credincios boeriu Tăutul logofătul şi cu megieşii, începând din sus din malul Prutului şi din gura gârlii Zancii, ce-i în dreptul Rogojenilor, apoi peste Hlabnic şi peste capul cel din sus de Vărsătură, apoi la gârla Rentii, apoi piste acea gârlă şi peste drumul cel mare şi peste Troian la deal, la Movila cea Mare, ce-i săpată în vărfu, unde între dânsele este satul Mădoeştii, apoi peste câmpu şi peste Valea Niagului la deal, puţin mai sus de drum, la Movila Mică, ce-i săpată în vărfu şi iarăşi câmpul peste valea cea mică şi peste Vale Cahovul, prin stejăriş la pisc, la movila săpată, apoi întorcând câmpul la vale, la stejărei şi la movila săpată de lângă dânşii, apoi iarăşi câmpul la vale, la doao movili gemini, apoi întorcându-să şi peste Vale Cahovului, la Movila cea Mare, ce-i lângă drum, apoi drumul acela la vale printre Frumoasăle, până la movilele cele săpate, ce sânt lângă acelaşi drum.

Apoi lăsând drumul apucă câmpul la Movila cea Mare, apoi la Troian, la movila cea săpată, apoi Troianul, apoi întorcând spre dial, peste Grădişte, la movila cea săpată, ce-i despre hotarul Huşilor, apoi peste vale, ce să numeşte Crăhana, la vârful dialului, despre Cahov, la movila cea săpată, apoi dealul acela în gios, până mai gios de doao movile, la o movilă găunoasă, apoi întorcând la vale, prin ciritei, până la un stejar însămnat, apoi iarăşi peste vale ce să numeşte Crăhana, câmpul la movilă săpată, apoi tot câmpul şi peste drum şi peste Troian, la Vale lui Stravici, apoi tot vale accia până la gura gârlii Crăhanii, apoi peste gârla Crăhanii şi peste Hlabnic, drept în Prut, unde să întâlnesc hotarâle a Pieleşului şi a Plopului iar de aici tot Prutul în sus, până în dreptul Rogojiniţa, până la gura gârlii Zancii, de unde am început. Atât este tot hotarul.

Şi spre acesta este credinţa a însuşi domniei noastre de mai sus numit, Ştefan voevod şi credinţa a preiubit fiul domniei mele Bogdan voevod şi credinţa a tuturor boerilor noştri ai Moldovei, a mari şi a mici.

(Apoi după blăstămul ce face asupra cui ar strica această danie şi întăritură zice:) Şi spre mai mare tărie şi întăritură a tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit credincios boeriului nostru Tăutul logofăt, ca spre adevărata cartea noastră această pecete a noastră să lege.

De pe sârbie pe limba moldovenească am tălmăcit la anul 1807 April 26. Polcovnicul Pavăl Debrici *dela* Mitropolie.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefan cel Mare, p. 245—249. Trad. rom.

25

1502 (7010) Noembrie 17, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu bunăvoinţa noastră şi cu inima curată şi luminată şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut pentru pomenirea sfântrăposaţilor înaintaşi, bunicii şi părinţii noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi pentru sănătatea şi mântuirea doamnei noastre Maria şi pentru sănătatea şi mântuirea copiilor noştri, ca să întărim <şi> să împuternicim sfânta noastră mânăstire, care este la Putna, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de dumnezeu şi unde este egumen arhimandritul, rugătorul nostru, chir Spiridon şi am făcut cu binecuvântarea părinţilor şi rugătorilor noştri către dumnezeu, mitropolitul de Suceava, chir Gheorghie şi episcopul mitropoliei de jos din târgul Roman, chir Theoctist şi episcopul de Rădăuţi, chir Ioanichie şi am dat mânăstirii mai sus spuse pe toţi popii care sunt în toate bisericile prin toate satele acelei mânăstiri, peste tot, prin toată ţara noastră, ori câte are această sfântă mânăstire şi câte i se vor mai adăuga şi de acum înainte, toţi să asculte de mai sus zisa mânăstire şi cu darea şi cu tot venitul şi să-i şi judece egumenul dela Putna. Iar dregătorii vlădiceşti să nu aibă nici o treabă la aceşti popi, în veci.

Iarăşi am dat tot mai sus zisei mânăstiri să aibă în fiecare an dela ocna noastră dela Totruş câte o sută şi cincizeci de drobi [1]) de sare.

Şi încă am făcut mai sus scrisei mânăstiri branişte în jurul mânăstirii şi am întărit cu această carte a noastră: Suceava cu toate izvoarele ei, începând hotarul dela obârşia Şicovului, pe obcină, la vârful Laurei şi pe obcină, apoi la obârşia Falcăului şi pe obcină, apoi la obârşia Sadăului şi pe obcină, apoi la obârşia Ruscăi şi pe obcină, apoi la mijlocul Ploscăi şi pe obcină, apoi la obârşia Şipotului, apoi la Pogonişcea, apoi la casa lui Benea, pe obcină, apoi la Arsuri pe obcină, apoi la Dealul lui Timoteu, pe obcină, apoi la Runcul lui Berchez şi pe obcină, apoi la Veţeu, apoi la obârşia Maleasei, apoi la gura Putnei, unde cade în Suceava. Acesta este tot hotarul.

Şi în această branişte, mânăstirea să-şi pescuiască peşte şi să vâneze fiare şi să-şi pască vitele mânăstirii. Iar altul nimeni, fără voia egumenului să nu îndrăznească să pescuiască peşte, nici să vâneze alte fiare, nici să pască vite şi nici să facă niciun alt lucru în această branişte.

Toate aceste mai sus scrise <să fie>) mai sus scrisei mânăstiri, dela noi uric şi neclintit în veci.

---

[1]) în orig. « drobov ».
[2]) omis de diac.

Iar la aceasta este credința noastră, a mai sus scrisului, Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră ci să întărească și să împuternicească. Iarăși, cine s'ar încumeta să clintească, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții apostoli de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți și de sfinții 318 părinți purtători de dumnezeu dela Nicheia și de toți sfinții care din veac au bucurat pe dumnezeu.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader la Suceava, în anul 7010 ‹1502› luna Noembrie 17 zile.

M-rea Putna, nr. 625 a.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

26

1503 (7011).

Ispisoc, din anii 7011 ‹1503›, dela domnul Ștefan vodă,... prin care se întărește stăpânirea unui Stan și fraților lui: Ion *și* Șerban și Ichim, pe un loc de pustiiu, pe Cahove la Fântâna lui Vlad, ce să-ș facă sat.

Iar hotarul acelui loc scrii să fii cât va putea să trăiască un sat de agiunsu.

Arh. St., Iași, Condica K, nr. 372, f. 11.
Rezumat rom.

27

1503 (7011) Februarie 2, Suceava.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte

a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință și cu inimă luminată și curată și din toată buna noastră voe, și cu ajutorul lui dumnezeu și am făcut pentru pomenirea sufletelor sfânträposaților înaintași bunici și părinți ai noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre Maria și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri și am întărit prin acest privilegiu al nostru toate privilegiile mânăstirii Putnei, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de dumnezeu, și unde este egumen arhimandritul și rugătorul nostru chir Spiridon, ori câte privilegii are această sfântă mânăstire pentru toate satele ei și anume pentru satele: satul Jicovul de Sus, satul Jicovul de Jos, satul Voitin, satul Maneuți, satul Balosinești, satul Botășani, satul Vicșani, satul Macicatești, satul Frătăuți, satul Climăuți, satul Ternavca; toate satele de mai sus sunt pe Suceava. Și apoi satul Balcăuți de lângă târgul Siretului și satul Grecii pe Siret, tot lângă târgul Siretului și în ținutul Cernăuților: satul Cozmin și satul Clicicăuți; și satul Ostrița pe Prut; și satul Știubeiu pe Bașiu. Și la Cârligătură satul Sinești și satul Onicicani; și la Prut o bucată de pământ din hotarul Boiștei, ceva mai jos de gura Boiștei și mlaștina gârlei; și satul Balintești, și Iezerul Roșu, și Seliștea lui Manea la gura Frumoșiței; și pe Frumoșița, satul unde a fost Falcin din jos de Andriiaș; și pe Frumoasa trei sate, anume Farcenii din jos de Troian, și Șcheii la gura Frumoasei și la fântâna Măceșul care se află la capătul de jos al Iezerului Roșu, cari aceste mai sus scrise sate și acest Iezer Roșu au fost cumpărate și date de noi acestei mai sus scrise sfinte mânăstiri dela Putna.

Și apoi pe Siret satul Camenca și satul Tomești și satul Cupca, cari aceste trei sate le-a dat la moartea sa, pentru pomenirea sa, răposatul Iurii Cupcici aceleiași mai sus scrise sfinte mânăstiri dela Putna.

Și încă două sate în ținutul Cernăuților, anume satul Stroinții și satul Urvicolesa, pe care tot la moartea sa și pentru pomenirea sa le-a dat aceleiași sfinte mânăstiri dela Putna, răposatul Simca.

Toate aceste mai sus scrise, adecă toate mai sus scrisele sate, cu toate hotarele lor vechi și cu tot venitul și cu toate câte au ascultat de vecii vecilor de aceste sate și au ținut de ele, precum stă scris și în privilegiile de cumpărătură și de danie, să fie neclintite și nemișcate în veci mai sus scrisei sfinte mânăstiri dela Putna.

Și mai întărim noi prin acest privilegiu și celelalte privilegii ale aceleiași mai sus scrise mânăstiri, date și scrise tot de noi: pentru viile din dealul Hârlăului, pentru popi, pentru sarea dela Ocnă, pentru Țigani, pentru braniștea din jurul mânăstirii, pentru pietrele de ceară din târgul Siretului, pentru morile de pe Siret aproape de târgul Siretului, pentru vama cea mică de pe Suceava la Jicov, pentru gloabele din satele mânăstirești, pentru prisaca dela Comarna,

pentru mäjile de peşte fără vamă, aşa precum e scris şi dat în privilegii şi neclintit pe veci să fie acestei sfinte mânăstiri dela Putna.

Deasemenea şi de aci înainte, orice s'ar mai adăoga şi dela noi sau dela altcineva, aşa cum se va da şi se va scrie, şi una şi alta neclintit şi nemişcat să fie acestei sfinte mânăstiri dela Putna.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa prea iubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Boldur vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremie şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni şi mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn în ţara noastră, din copiii noştri sau din neamul nostru sau ori pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn în ţara noastră Moldova, acela să nu clătească dania şi întărirea noastră, ci s'o întărească şi s'o împuternicească, căci ce am dat noi şi am scris acestei sfinte mânăstiri dela Putna, am cumpărat cu banii noştri.

Iar cine ar vrea să clintească dania noastră, acela să fie afurisit de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi de patru sfinţi evanghelişti şi de sfinţii apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi de dumnezeu purtători cei dela Nicheia, şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea lui Iuda şi blestematului Arie, şi să aibă parte cu acei Iudei cari au strigat asupra domnului, mântuitorului nostru Iisus Hristos, zicând: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor or, ceeace este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader la Suceava, în anul 7011 <1503> luna Februarie 2 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, V/57.
Fotocopie după un orig. slav dela Muzeul Rumianţev, Moscova.

28

1503 (7011) August 8.

† Cu mila lui dumnezău, Ion Ştefan voevod *ţării Moldovei*. Facem ştire cu această carte a noastră şi cine va căta într'însa citindu-o să înţeleagă, că iată credincios sluga noastră dumnialui Toader logof<ăt au> vinit înainte domnii

mele și înnainte tuturor boiarilor *țării Moldovei* și i-a dat frățin‹i›-său preutului Luchi și surorilor Stanca și nepoat‹ii› Safti, fetii Eleni, satul său cel cumpărat, anume Mălinești pe ‹apa› Bârladului, lângă Stejaru Frumos. Și carte‹a de› cumpărătură a satului împreună le-a dat-o în mâna lor. Și i-a dat satul a lui, parte celor doo sate, parte lor într'acele doo sate, anume Todereștii și Iurcovții *deasemeni* pe apa Bârladului, de unde au fost luând, și i-au rămas parte a popi ‹Luchi› și Stanchi și a Safti la dumnelui Toader logofătul pentru satu Mălinești, ce s'au dat dela dânsu; aceia s'au to‹c›mit iei de bună voea lor tocmală.

Și noi așijdere le-am întărit lor acele ce s'au scris mai sus precum s'au tocmit iei, și le-am dat și dela domniia mè lor în uric cu tot vinitul, lor și ficiorilor și nepoților și strenepoților și a tot neamul lor, și cine s'a afla mai aproape, nemișcat niciodăneoară, în veci.

Iar hotarul satelor ce s'au scris mai sus să fie pe hotarul cel vechiu, unde le-au fost lângă apă traiul lor.

Pentru aceea este credința domnului nostru, ce s'au scris mai sus, Ion Ștefan voevod și cu preiubitul fiiul său Ion Bogdan voevod..... Eremia, Șandıa și dumnelui... [1]) Isac și alți boiari, mari și mici, cari s'au întâmplat la divanu domnii mele. Iar cu vrerea dumnezăului nostru cine ar fi de neamul nostru domn pământului nostru *moldovenesc* acela să nu mișce a noastră întărire, precum s'au dat dela noi și s'au întărit, precum ieste dreaptă ocină și moșie a lor.

Și ‹spre› mai multă încredințare ‹celor› ce s'au scris mai sus, și pe porunca noastră le-a scris sluga credincioasă a domniei noastre, Teutul logofet și a legat pecetea noastră la acest uric.

V‹ă›let 7011 ‹1503› luna Avgust 8 zile.

După I. Bogdan, Doc. lui Ștefan cel Mare, II, p. 220—221.
Copie rom.

29

1503 (7011) August 26, Suceava.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am dat și am întărit sfintei noastre mânăstiri, care este la Moldavița, unde este hramul blagoveștenici preacuratei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și unde este egumen rugătorul nostru popa Ioasaf, două sate în ținutul Suceava, anume Provorotiia și Oprișinți, pe care aceste două sate le-a dat Sin Bârlici, în vremea bunicului nostru, în vremea lui Alexandru voevod acestei sfinte mânăstiri a noastre, care este la Moldavița.

[1]) loc rupt în text.

Aceste toate mai sus scrise să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre, care este la Moldaviţa, unde este hramul blagoveşteniei prea curatei născătoare de dumnezeu, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două sate, anume Provorotiia şi Oprişinţi, să fie din toate părţile pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgea vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamt, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească acestei mai sus scrise sfintei noastre mânăstiri.

Iarăşi, cine ar îndrăzni să clintească această danie şi întărire a noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi de doisprezece apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4 evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi, cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea lui Iuda şi blestematului Arie şi să aibă parte cu acei Iudei care au strigat asupra domnului Hristos, sângele lui asupra lor şi a copiilor lor, ceiace este şi va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici diac în Suceava, în anul 7011 <1503> luna August 26.

După I. Bogdan, Doc. lui Ştefan cel Mare, II, p. 221—222.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, (la muzeul Baworowski din Liov).

30

1503 (7011) August 26, Suceava.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Ioan Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu bunăvoinţa noastră şi curată şi luminată inimă şi cu toată bună

voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut pentru pomenirea şi mântuirea sfântrăposaţilor înaintaşi, bunicii şi părinţii noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi pentru sănătatea şi mântuirea doamnei noastre Maria şi pentru sănătatea şi mântuirea copiilor noştri, ca să întărim şi să împuternicim sfânta noastră episcopie dela Rădăuţi, unde este hramul sfântului părintelui nostru arhierarh şi făcător de minuni Nicolae şi unde este episcop rugătorul nostru chir Ioanichie şi am dat ‹şi› [1]) am întărit acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuţi dreapta ei ocină, dania înaintaşilor, bunicilor noştri, satele anume: Rădăuţi şi cu morile şi Coţmanul Mare şi cu toate cătunele sale, care ascultă de Coţman, numele cătunelor: Havrilouţi şi Hlivişcea şi Davidouţi şi Sadcou Clivodinul şi Bludna şi Vârful Sec şi Ciaplinţi şi Valeva, cât este partea episcopiei de Rădăuţi.

Acestea toate mai sus scrise, să fie acestei sfinte episcopii a noastre de Rădăuţi, unde este hramul sfântului părintelui nostru arhierarh şi făcător de minuni Nicolae şi unde este episcop rugătorul nostru chir Ioanichie, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise şi cu cătunele care ascultă de dânsele, să fie cu toate hotarele vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgea Dolh vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic şi credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni şi mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării nostre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră ci să întărească şi să împuternicească episcopiei noastre dela Rădăuţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mateiu la Suceava, în anul 7011 ‹1503› luna August 26 zile.

După I. Bogdan, Doc. lui Ştefan cel Mare, II, p. 224—226.
Orig. slav, perg. pecete atârnată căzută (fost în colecţia Al. Czolowski din Liov).

---

[1]) omis de diac.

31

1503 (7011) Septembrie 8, Badeuţi.

Suret de pe ispisocul lui Ştefan vodă pentru ţigani, din anul 7011 <1503> Sept. 8.

Facem înştiinţare cu această carte a noastră precum am dat şi am întărit sfintii a noastre mânăstiri anume Putna, unde iaste hramul Adormirea preasfintii, preablagoslovitii, slăvitii stăpânii noastre născătoare de dumnezeu şi pururea fecioarei Maria, unde iaste igumen şi arhimandrit rugătoriul nostru chir popa Spiridon, pre a lor drepţi robi ţigani ce i-au chemat ei din ţara Basarabilor, anume Bode cu fămeaea şi cu copiii lor şi Mihul cu fămeaea lui şi Vina cu fămeaea lui şi Goia cu fămeea şi cu copii lor şi Radul Gângul şi Stana şi Sofie şi Mara.

Aceştia ca să fie toţi sfintii mănăstirii noastre uric, ei şi copiii lor şi nepoţii lor şi strănepoţii lor, robi neruşiiţi nici odănăoară în véci.

Pentru aceea, credinţa domnii méle şi a preaiubit fiul domniei méle Bogdan voevod şi credinţa tuturor boiarilor noştri mari şi mici.

Iar pentru mai mare credinţă şi întăritură am poruncit cinstitului şi credinciosului boiariului dumnialui Tăutului mare log., să scrie şi a noastră pecéte către această adevărată carte să o lége.

S'au scris de Matei în Badeuţ<i>.

Iară în anul 1765, Mai 25, s'au tălmăcit de Evloghie dascal.

După I. Bogdan, Doc. lui Ştefan cel Mare, II, p. 227—228.
Trad. rom.

32

1503 (7011) Septembrie 13, Badeuţi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Buda şi Grozea ne-au slujit nouă drept şi credincios. Deci noi văzând slujba lor dreptcredincioasă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat dela noi în ţara noastră în Moldova, un sat din pustie, pe Sărata mai jos de gura pârâului Căpăţâroasa ca să-şi întemeieze sat.

Aceasta să le fie dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc mai sus scris din pustie, dela gura Căpăţâroasei, în jos, pe această parte a Săratei, dela Troian, cât poate folosi un sat în destul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgea vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica ‹comis şi› [1]) credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri ‹sau din› [2]) neamul ‹nostru› [2]) sau iarăşi, pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania ‹şi întărirea›[2]) noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere ‹ şi › întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie ‹şi› [1]) să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Ion Popovici diac, la Badeuţi, în anul 7011 ‹1503› luna Septembrie 13.

Acad. R.P.R., XL/15.
Orig. slav, perg. pecete atârnată căzută.

33

1503 (7011) Septembrie 18, Badeuţi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Vlad, fiul Stanei, nepotul lui Rus Toader, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, un sat pe Tutova, anume Ruseni, slugii noastre Ion tălmaciu, pe 250 zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ion tălmaci şi a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 250 zloţi tătăreşti în mâinele slugii noastre, Vlad, fiul Stanei, nepotul lui Rus Toader, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ion tălmaciu acest sat

---

[1]) loc şters în orig.
[2]) loc şters şi rupt în orig.

mai înainte zis care este pe Tutova, anume Ruseni, să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Tutova, anume Ruseni, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgiu vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Mogbilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boerilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru drept credincioasa lui slujbă și pentru că le-a cumpărat pe banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici diac, la Badeuți, în anul 7011 ‹1503› luna Septembrie 18 zile.

Arh. St. Iași, CCCXL/8.
Orig, slav, perg., pecete atârnată, stricată.
Cu o fotocopie la Academia R. P. R., Fotografii II/8.

34

1503 (7011) Septembrie 30, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință și cu luminată și curată inimă și cu toată bunăvoia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu și

am făcut pentru pomenirea sfântrăposaţilor noştri înaintaşi şi părinţi şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi pentru sănătatea şi mântuirea doamnei noastre Maria şi pentru sănătatea şi mântuirea copiilor noştri, ca să întărim şi să împuternicim sfânta noastră mânăstire dela Neamţ, unde este hramul slăvitei înălţări a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi unde este egumen rugătorul nostru chir popa Macarie şi am dat acestei mânăstiri un sat din satele noastre proprii anume Băicenii pe Seret şi morile de pe Seret, din sus de Ordzeşti şi din jos de Vornutariu.

Şi încă au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vasutca fiica lui Cozma Şandrovici şi nepoţii ei de frate, slugile noastre Danciul, fiul lui Buciaţchi şi Isaico, fiul lui Iurie, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi şi-au vândut domniei mele ocina lor dreaptă din uricul lor drept, un sat tot pe Seret, anume Mogoşeşti, care e aşezat pe hotarul satului lor, al Şendreştilor, pentru patru sute de zloţi tătăreşti. Şi am plătit domnia mea toţi aceşti patru sute de zloţi tătăreşti în mâinile Vasutcăi, fata lui Cozma Şandrovici şi a nepoţilor ei de frate Danciul, fiul lui Buciaţchi şi Isaico, fiul lui Iurie, înaintea boierilor noştri.

Şi plătind tot deplin, domnia mea am dat şi acest sat Mogoşeştii aceleiaşi mai sus scrise mânăstiri dela Neamţ.

Şi încă am dat mai sus scrisei mânăstiri dela Neamţ o prisacă în braniştea noastră dela Bohotin, la gura Tătarcei.

Şi încă să aibă acea mai sus zisă sfânta noastră mânăstire dela Neamţ pe fiecare an câte şase pietre de ceară din pietrele noastre, ce ni se cuvin din târgul nostru dela Neamţ.

Toate aceste mai sus scrise să fie mai sus scrisei mânăstiri dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisului sat Băicenii pe Seret să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar hotarul satului Mogoşeşti, care e tot pe Seret, ‹să fie› începând din susul satului, dintre ei şi Şendreşti dela un plop însemnat ce e pe malul Seretului apoi drept peste luncă, printre bălţi, la deal în câmp, la o movilă săpată lângă drum, apoi pe câmp la movila săpată din mijlocul câmpului, apoi pe marginea dumbrăvii la movila săpată din jurul stejarului, apoi prin dumbravă la movila săpată din jurul a doi stejari şi apoi tot prin dumbravă la bucovină, apoi prin bucovină drept la vârful dealului şi pe deal prin bucovină la vale până la pârâul Muncelului; întorcându-se apoi pe acel pârâu la vale spre câmp, pe acelaş pârâu şi câmp, până la lunca Seretului, pe acelaş pârâu şi prin luncă până la Seret şi pe Seret în sus până la plopul de unde am început. Acesta este tot hotarul.

Iar hotarul prisăcii din braniştea noastră dela Bohotin, la gura Tătarcei, să fie atât cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Şi cei ce vor fi egumeni la această mai sus scrisă mânăstire, împreună cu toţi fraţii în Hristos, vor avea să ne cânte nouă şi doamnei noastre Maria liturghie la toate sfintele dumineci până ce vom fi în viaţă, iar după moartea noastră să ne cânte în fiecare miercuri seara parastas, iar joia liturghie până în veac, cât va sta această sfântă mânăstire.

Iar egumenii ce vor fi şi cu toţi călugării din această mânăstire, cari nu vor împlini şi nu vor sluji, atât în viaţa noastră cât şi după viaţa noastră cum este întocmit şi scris mai sus, până ce va sta sfânta mânăstire, aceia vor avea să dea seamă înaintea lui dumnezeu, şi să fie blestemaţi de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Şi aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu fiu Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgiu vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremie şi Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clânău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Mohila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveneşti, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră cine va fi domn al ţării noastre, din fiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să o întărească şi s'o împuternicească. Iar cine se va încumeta să clintească sau să nimicească dania şi întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata maică a lui dumnezeu şi de 12 apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi de dumnezeu purtători dela Nicheia şi de toţi sfinţii cari din veac au plăcut lui dumnezeu, şi să fie asemenea lui Iuda şi afurisitului Arie şi să aibă parte cu acei Iudei cari au strigat împotriva domnului Hristos: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceiace şi este.

Iar pentru întărirea tuturor mai sus scrise, am poruncit credincíosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader în Suceava, la anul 7011 ‹ 1503 › luna Septembrie 30 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIV/4.

Orig slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rusă dela sfârşitul sec. XIX şi 3 traduceri rom. din 1800, 1804, iar ultima, copie după a doua.

35

1503 (7011) Septembrie 30, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Slavna, fiica lui Ivaşco Vladicico, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupiită şi a vândut ocina ei dreaptă, din uricul ei drept, din uricul părintelui ei Ivaşco Vladicico şi din privilegiul pe care l-a avut el dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, două sate pe Vilia, anume Hodorecinţi şi Gvozdăuţi, slugilor noastre Danciul Buceaţchi şi vărului lui, Isaico şi mătuşei lor, Vasutca pentru 150 de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat slugile noastre Danciul Buceaţchi şi vărul lui, Isaico şi mătuşa lor Vasutca şi au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi 150 de zloţi tătăreşti, în mânile Slavnei, fiica lui Ivaşco Vladicico, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Danciul Buceaţchi şi vărului său Isaico şi mătuşii lor Vasutca aceste două sate mai înainte spuse, care sunt pe Vilia, anume Hodorecinţi şi Gvozdouţi, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului loı neam cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două sate să le fie lor din toate părţile pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Şi iarăşi, privilegiul pe care l-a avut Slavna, al tatălui ei Ivaşco Vladicico, dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, pe acele două sate, care sunt pe Vilia, pe Hodorecinţi şi pe Gvozdouţi, ea încă l-a dat în mâinile slugilor noastre Danciul Buceaţchi şi ale vărului lui, Isaico şi ale mătuşii lor Vasutca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgea vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn

al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credincicsului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici la Suceava, în anul 7011 ‹1503› luna Septembrie 30 zile.

‹Pe verso, contemporan:› Danciul Buceaţchi şi Isaico şi mătuşa [1]) lor Vasutca.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 107.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

36

1503 (7011) Octombrie 6, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Crâstina, fiica Voislavei şi nepoata ei de soră, Nastasia şi vara lor Vasutca, fiica lui Mihul, nepoţii lui Ivan Damianovici, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric din uricul şi din privilegiile bunicului lor Ivan Damianovici, pe care l-a avut el dela bunicul noastru, dela Alexandru voevod, mânăstirea care este în obârşia Dobrovăţului şi cinci sate pe Dobrovăţ, un sat Feteşti, alt sat Alexeşti, unde a fost Radul, al treilea sat Munteni, al patrulea sat Costiceni, unde a fost Andrieaş, al cincilea sat Ostroveni; pe acestea le-au vândut, această mânăstire şi aceste cinci sate, domniei mele, pentru o mie şi cinci sute de zloţi tătăreşti. Şi domnia mea am plătit toţi aceşti o mie şi cinci sute zloţi tătăreşti în mâinele Crâstinei, fiica Voislavei şi ale nepoatei ei de soră, Nastasiei şi verii lor Vasutca, fiica lui Mihul, dinaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Şi plătind totul deplin, domnia mea am binevoit cu a noastră bună voinţă şi curată şi luminată inimă şi cu întreagă a noastră bună voie şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut şi pentru pomenirea sfântrăposaţilor înainteşi şi părinţi ai noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi pentru sănătatea şi mântuirea doamnei noastre Maria şi pentru sănătatea şi mântuirea copiilor noştri, ca să întărim şi să împuternicim această sfântă mai sus scrisă mânăstire a noastră, care este la obârşia Dobrovăţului, unde este hramul coboirîrea sfântului duh şi unde este egumen rugătorul nostru chir popa Pahomie şi am dat mai sus scrisei mânăstiri aceste mai sus scrise cinci sate, care sunt pe Dobrovăţ, un sat

[1]) « mătuşa », aşa în orig.

Feteşti, alt sat Alexeşti, unde a fost Radul, al treilea sat Munteni, al patrulea sat Costiceni, unde a fost Andriaş, al cincilea sat Ostroveni, ca să fie mai sus scrisei mânăstiri care este la obârşia Dobrovăţului, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise mânăstiri şi al satelor, care ascultă de mânăstire, dintre Călugăreni şi Tăcuteşti, începând din dumbrava din marginea pădurii, dela un teiu însemnat şi movila săpată, apoi în sus prin codru, tot pe vârful dealului, la alt teiu însemnat şi tot pe acelaşi vârf, apoi la un stejar mare însemnat şi pe acelaşi vârf şi apoi peste bahnă până la capătul piscului la un stejar însemnat, apoi pe acest pisc, pe vârful dealului până la marginea altei bahne, la un fag însemnat, aproape de drum, şi pe acelaşi vârf, până la obârşia Dobrovăţului Mic şi pârâul Calinei, la un fag însemnat, aproape de drum şi pe acelaşi vârf, la un fag însemnat, aproape de drumul ce vine dela Ruleni şi pe acest drum, până la poiana Nastii, apoi pe vârf peste poiană şi peste pădure, până la poiana Mestecenilor, apoi peste această poiană, la poiana lui Ihaciu, apoi şi peste această poiană, la trei tei însemnaţi şi la marginea poenii Cetăţelii, la un stejar mare însemnat care este aproape de drumul ce vine dela Cuţitna, apoi peste acest drum până la poiana lui Mogoş, la un stejar însemnat, aproape de drum, de acolo întorcându-se pe marginea acestei poieni, pe obârşiile Dobrovăţului, până la poiana celor şapte tei, apoi peste această poiană, la un stejar mare îmbinat şi însemnat, apoi tot pe deal, prin toate obârşiile Dobrovăţului, până la Dealul Mare, la movila cea mare a Ciurbeştilor, apoi peste drum, pe deal la obârşia Dobrovăţului şi a Pietroasei, până la obârşiile Vasluiului, la un teiu mare însemnat, aproape de drumul ce merge dela Buciumi la mânăstirea Dobrovăţului. Apoi pe acest drum, în jos pe deal, la doi fagi însemnaţi, aproape de drum, apoi din nou la vârf la vale, până la poiana lui Andrieş, apoi pe vârf, peste această poiană şi pădure, la cinci tei însemnaţi, la capătul codrului, iarăşi pe deasupra dumbrăvii, până unde se încrucişează drumurile în valea Pribeştilor, la un stejar însemnat şi apoi pe drumul cel vechiu, pe marginea dumbrăvii, până la vârful dealului, la un stejar însemnat aproape de drum, apoi pe drumul dumbrăvii, până la capătul dumbrăvii lui Pribici, la o movilă săpată şi pe deal în jos, la movila Evii, apoi pe deal la movila Tatarului, dela această movilă la vale, apoi pe vale, drept la matca Vasluiului, pe matca Vasluiului în jos, până la gura Dobrovăţului, unde cade Dobrovăţul în Vaslui. Acesta este hotarul mai sus scrisei mânăstiri şi mai sus scriselor sate.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgiu vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului

Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru dela Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbore portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni şi mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească.

Iar cine s'ar ispiti să clintească <dania noastră şi întărirea noastră> [1]) acela să fie blestemat de domnul dumnezeu mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata maică a lui dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea cu Iuda şi blestematul Arie şi să aibă parte cu acei Iudei, cari au strigat asupra domnului Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care şi este.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader la Suceava, în anul 7011 <1503> luna Octombrie 6 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIII/95.
Fotocopie după un orig. slav.

37

1505 (7013) Februarie, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut <cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea> sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor <noştri moldoveni Saulea şi fraţii lui> [1]), Ivan şi Nistor, fiii Nastei, nepoţii lui Sima Rugiră şi de bună <voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi-au vândut dreapta lor ocină> un sat pe Bârlad, anume <Baloşeşti, unde a fost Cozma, la gura Stavnicului> [1]) partea lor din ocina străbunicului lor pan Negrea. Aceasta au vândut <vărului lor, slugii noastre, credinciosului pan Toader pisarul nostru> [1]) pentru 200 zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat credinciosul nostru pan Toader pisarul nostru <şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi 200 de zloţi tătăreşti [1])> în mâinile slugilor noastre Saulea şi ale fraţilor lui, Ivan şi Nistor, fiii Nastei <nepoţii lui Sima Rugiră, strănepoţii lui pan Negrea, înaintea noastră şi înaintea> [1]) boierilor noştri.

---

[1]) loc rupt.

Şi noi văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, ‹iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii›[1] noastre, credinciosului pan Toader pisarul nostru, acest mai înainte zis sat, pe Bârlad, ‹anume Baloşeşti, unde a fost Cozma, la gura Stavnicului›[1], ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui ‹şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor› lui şi întregului neam al lui cine i se va alege lui cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul ‹acestui mai sus scris sat, anume›[1] Baloşeşti, unde a fost Cozma, la gura Stavnicului, să fie după hotarul vechi, pe unde ‹din veac au folosit›[1].

‹ Iar la aceasta este credinţa›,[1] domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului ‹Giurgea vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader›[1] şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş ‹pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru›[1] pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac [1]› vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, ‹credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului› Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, ‹mari şi mici›[1].

‹Iar după viaţa noastră, cine va›[1] fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi ‹pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre›[1] Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră ‹ci să-i întărească şi să-l împuternicească, pentrucă el şi-a›[1] cumpărat cu banii săi drepţi. Şi noi asemenea i-am întăiit lui, pentru ‹dreapta lui slujbă ›[1].

‹Iar pentru mai mare›[1] întărire şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit ‹credinciosului›[1] nostru ‹pan Tăutul logofăt, să scrie şi›[1] să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

‹A scris›....[1] la Huşi, în anul 7013 ‹1505› luna Februarie...[1].

‹Pe verso, contemporan:› Pan Toader al doilea logofăt pe Baloşeşti, pe Bârlad.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 9—10.
Oiig. slav. perg., rupt, pecete atârnată, căzută; fost la mânăstirea Văratec.

38

1505 (7013) Februarie 16.

Suret de pe ispisoc sărbesc dela Bogdan v‹oe›vod, din veleat 7013 ‹1505› Fevr. 16.

Facem înştiinţare cu această carte a noastră tuturor cui să cade a şti, precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri ai Moldaviei

[1]) loc rupt în orig.

sluga noastră Gligori Cucul, de a lui bună voe, de nimeni silit, nici asuprit şi au vândut a sa dreaptă ocină dintru al său drept uric şi cumpărătură, a patra parte din satul Ungurenii, ce este pe de ceia parte de Sărata, de către Prut, slugilor noastre, lui Toader şi fraţilor lui, Lazăr şi Oniciu şi surorii lor Vasca, drept 150 zloţi tătărăşti. Şi slugile noastre Toader şi fraţii lui, Lazăr şi Oniciu şi sora lor Vasca au plătit toţi deplin acei 150 zloţi tătăreşti, în mânile slugi noastre, lui Gligori Cucul, dinaintea noastră şi dinaintea boerilor noştri.

Deci noi, văzând a lor de bună voe tocmală şi plata deplină, aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Toader şi fraţilor lui, Lazăr şi Oniciu, aceia a patra parte de satul Ungurenii, ce este pe de aceia parte de Sărata, de către Prut, ca să fie lor dela noi uric, cu tot venitul şi ficiorilor lor, întocma şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi a tot neamul lor, ce să va alege lor mai aproape, neruşuit niciodată, în veci.

Iar hotarul acei a patra parte a satului din Ungurenĭ, partea de către Prut, să începe din gura părâului Păcurarilor, de-<a>ci pe vârful dealului, la movila săpată, de acole drept peste câmp, la capul ezărului, la stâlpu, de <a>ci pârăul ce se chiamă Saca, în sus la stâlp, de acole peste câmp vărful dealului, la stălp, de<a>ci de acole, peste câmp, la Sarata, la stâlp, de <a>ci vale Sărăţii pănă la gura părăului Păcurarilor. Acesta este tot hotarul acei a patra parte de sat.

Şi spre aceasta este credinţa domniei mele de mai sus scrisă, Bogdan v<oe>vod, şi credinţa tuturor boierilor noştri ai Moldovei, a mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domnu, din fiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine dumnezeu va alege a fi domnu ţării Moldaviei, să nu strâce a noastră danie şi întăritură, ci mai ales să de lor şi să întărească, de vreme ce ei au cumpărat pre a lor drepţi bani.

Şi pentru mai mare tărie a celor de mai sus scrisă, am poruncit credincios boeriului nostru, dumnealui Tăutului logofăt, să scrie şi a noastră pecete cătră această carte a noastră să o lege.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascal, 1780 Dec. 4.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, doc. Ghibănescu (condica 1).
Trad. rom.

39

<1505—1516> Iunie 10.

Fără velet, Iunie 10. Cartea sărbească dela domnul Bogdan v<oe>v<o>d, prin care să volniceşte pe mănăstirea Probota să stăpânească satul Hăreştii, care l-au avut danie dela părintele domniei sale.

Acad. R.P.R., DXV, f. 201, nr. 1.
Perilipsis de documentele moşiei Hăreştii (Suceava), scris în 1843.

40

1505 (7013) Iulie 2, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, <domn al ţării>[1]) Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Putredul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, jumătate de sat <pe Perecichiu>[2]) anume Onteşti, partea dinspre Zeletin, slugii noastre Toader Păcuraru şi femeii lui, Anuşca, pentru 140 de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Toader <Păcurar>[1]) şi a plătit toţi aceşti bani de mai sus, 140 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Vlad Putredul, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri.

De aceia <noi, văzând bună voia lor şi tocmeala> [1]) şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Toader şi femeii lui, Anuşca, această jumătate de sat pe Perecichiu, anume Onteşti, partea dinspre Zeletin, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor <lor> şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai aproape, neclinit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat, pe Perecichiu, anume Onteşti, partea dinspre Zeletin, hotarul să-i fie din tot hotarul jumătate şi după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta <este credinţa>[1]) domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgiu vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader <şi a panului> [1]) Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, <credinţa panului>[1]) Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, <credinţa panului Moghilă ceaşnic>[1]), credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa lui Petrică comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari şi mici>[1]).

<Iar după viaţa noastră>[1]), cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să <fie domn al ţării noastre Moldova>[1]), acela să nu le clintească dania <şi întărirea noastră ci să le întărească şi să le împuternicească pentrucă>) i-am dat şi i-am întărit <pentru că el şi-a cumpărat>[1]) cu banii săi.

Şi pentru mai mare <putere>[1]) şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc şters în orig.

<poruncit>[1]) credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ju . . .[1]) la Hârlău, în anul 7013 <1505> luna Iulie 2.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 247.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

41

1506 (7014) Aprilie 14.

Suret dela Bogdan vodă, de pe un uric, pe Șcheia și pe Sbârcești.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem însâmnare cu această carte a noastră tuturora carii pre dânsa vor căuta sau cetindu-o pre dânsa vor auzi. Adecă au vinit înainte noastră și înainte a lor noștri tuturor moldovenești boiari, sluga nostră Iurșa din Tucep și cu rudenia lui, Micul, ficiorul Lucinii și alte rude a lor, ficiorii Micăi: Mamalac Ciochină păhărnicel și Duma și Magda și Sofia și Marta și alte rude a lor, ficiorii Danciului Nădâbrico: Vlad și Iurja și Mariia, toți nepoții lui Vlad și a Ilcăi, ficiorii lui Bogdan. Așijdere și al nostru credincios boiariu, Cozma Șarpe postelnicu, după a lor bunăvoie, de nimi siliți, nici asupriți, au schimbat moșiia sa, un sat.

Și am dat aceste ce mai sus sânt scriși, Iurșa dela Tucep și rudenia lui, Micul, ficiorul Lucinii, și alte rude a lor, ficiorii Micăi: Mamalac Ciochină păhărnicel și Duma și Magda și Sofiia și Marta și alte rude a lor, feciorii Danciului Nădâbrico: Vlad și Jurja și Mariia, nepoții lui Vlad și a Ilcăi, ficiorii lui Bogdan, dintru al său drept uric din uricul moșilor lor, Vlad și a Ilcăi, și din ispisoace ce au avut iai dela strămoșul nostru Alexandru *voevod*, boiarului nostru Șarpe postelnicul, un sat pe Vale Albă, pre anume Șcheiia, unde au fost curte moșului lor, lui Vlad.

Iarăși al nostru credincios boiariu Cozma Șarpe postelnicul au dat Iurșii din Tuceap și rudeniii lui Micului, ficiorului Lucinii și altor rude a lor, ficiorilor Micăi: lui Mamalac Ciochină păhărnicelul și Dumii și Magdii și Sofiii și Martii și altor rude a lor: lui Vlad și Jurjii și Mariii, ficiorii Danciului Nădâbrico, și schimbul pentru acel sat, pentru Șcheiia, ce iaste pre Vale Albă, au dat al său sat de cumpărătură, pre anume Scorțeștii din Cârligătură, care au cumpărat el acel sat dela Oancea și dela soru-sa, Marina și dela rudele lor, dela Vlașin și dela frateli lui Vlașin, dela Andreica și dela surorile lor, Magda și Vărvara și Marta, nepoți Mădârjacului cel bătrân, drept 380 zloți tătărăști.

Și ispisoc de cumpărătură, ce au avut el dela noi pre acel sat pre Scorțești, le-am dat în mânuli Iurșii din Tuceapi și rudelor lui, Micului și altor rude a lor, lui Mamalac Ciochină păhărnicel și Dumii și Magdii și Martii și iarăși rudelor lor,

[1]) loc rupt în orig.

lui Vlad şi Jurjii şi Marii. Şi încă li-am mai dat 550 zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea boiarilor noştri, care domniia mea l-am miluit cu acei zloţi, bani, pre al nostru credincios boier Şarpe Cozma postelnicul.

Şi mai vâzând a lor de bună voia tocmală şi schimbare, care iai s'au tocmit între dânşii, de a lor bună voia şi noi aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit credincios boiarului nostru Cozma Şarpe postelnicul, acela ce mai înainte s'au zis sat, ce iaste pre Vale Albă, pre anume Şcheiia, unde au fost curte lui Vlad, cum ca să fie lui şi dela noi uric şi cu tot venitul.

Şi întru acela, aşijderea au vinit înainte noastră şi înainte a lor noştri tuturor moldoveneşti boiari, Cerna, nepoată aceluiaş Vlad şi a Ilcăi şi de a sa bună voie, de nime silită, nici asuprită şi au vândut a sa driaptă ocină, dintru al ei drept uric, din uricul moşilor ei, a lui Vlad şi a Ilcăi şi din ispisoaci ce au avut iai dela strămoşul nostru, dela Alexandru vod‹ă›, un sat aproape de Vale Albă, lângă Şcheia, pre anume satul Zbâıceşti, aşijderea credinciosului nostru boiar Cozma Şarpe postelnicul, drept 300 de zloţi tătărăşti.

Şi sculându-să al nostru credincios boiariu Cozma Şarpe postelnicul şi au plătit Cernii, nepotii lui Vlad şi a Ilcăi, gata 300 de zloţi tătăreşti înainte noastră şi înainte a lor noştri boiari.

Şi noi văzând a lor bună voia şi tocmală şi deplin plată şi noi aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit acel ce mai sus ce s'au zis sat, ce iaste aproape de Vale Albă, pre anume satul Zbârceştii, credinciosului nostru boiar Cozmii Şarpe postelnicul, cum ca să fiia lui şi dela noi uric şi cu tot vinitul şi ficiorilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi a tot niamului lui, ce să va alege lui mai de aproape, nerăşuit niciodănăoară, în veci.

Iar hotarul acestor doă sate, ce mai sus sânt scrise, pre anume satul Şcheia, ce iaste pre Vale Albă, lângă Şcheia, ca să fiia de toate pârţile după hotarul cel vechiu, pe unde din vechi au trăit.

Iar spre aceasta iaste credinţa noastră domniască, ce iaste mai sus scris, Bogdan voevod şi *credinţa* boiarilor noştri: credinţa boiarinului Jurjii dvornicul, credinţa boiarinului Şteful, credinţa boiarinului Toader şi a boiarinului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa boiarinului Eremiii şi a boiarinului Dragoş, pârcălabii de Niamţu. 7014 ‹1506› Apr. 14.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie rom.

42

1506 (7014) Mai 22, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri mol-

doveni slugile noastre Duma şi fraţii lui, Danciul şi Furduiu şi Filip şi Ion şi surorile lor Fetiţa şi Neaga, copiii Marinei şi deasemenea verii lor Sima şi fraţii lui, Lazor şi Andreica şi sora lor Neagşa, copiii Stanei, toţi nepoţii lui Ivaşco, fiul lui Hodco Ciumală, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din uricul străbunicului lor Hodco Ciumală, fiul lui Ciumală cel bătrân, un sat anume Leveşti, unde se numesc Levcuşeşti, slugii noastre Giurgea Brudur diac de vistierie, pentru patru sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat sluga noastră Giurgea Brudur diac de vistierie şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Duma şi ale fraţilor lui, Danciul şi Furduiu şi Filip şi Ion şi surorilor lor Fetiţa şi Neaga, copiii Marinei şi verilor lor Sima şi fraţilor lui, Lazor şi Andreica şi surorii lor Neagşa, copiii Stanei, nepoţii lui Ivaşco, fiul lui Hodco Ciumală, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii nostre Giurgea Brudur diac de vistierie acest mai înainte zis sat anume Leveşti, unde se numesc Levcuşeşti, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Levcuşeştilor, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Giurgea vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării[1]) ‹noastre sau din copiii›[1]) noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu ‹să fie›[2]) domn ‹al ţării noastre›[2]) Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ‹ci să-i întărească şi să-i împuternicească›), pentru că i-am dat şi i-am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă şi pentrucă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) loc şters, ilizibil în orig.

Iar pentru mai mare putere <și întărire a tuturor celor>[1]) mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris>[1]) Ion Popovici diac la Suceava, în anul 7014 <1506> luna Mai 22.

Acad. R.P.R., LXXVII/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

43

1506 (7014) Septembrie 11.

Uricŭ scrisŭ pe sirbiia dela Bogdanu vo<ev>od, în carele scriia că au venitŭ, înaintea măriei salé și a tuturor boiarilor slugile mării salé Ionŭ și fratele lui, Alexa <și Vasco>, feciorii Anușcăi, nepoții bătrânului Hrinco, de a lorŭ bună voia, de nimé siliți, nici asupriți, și au vândutŭ a lor driaptă moșii, din uriculŭ lor celŭ dreptŭ, dintr'a treia parté de satulŭ Derzca, trei părți, ne<po>tului lor, boiarului Lucăi Arburé portariului de Suceavă, dreptŭ 250 *zloți* tătărăști.

Și sculându-să boiariŭlŭ Luca Arboré au plătit toți acei bani, 250 *zloți* tătărăști, în mâinulé <lui> Ionŭ și a fratiloru lui, Alexa și Vasco, înaintea mării salé și a boiarilor.

Decí mărie sa văzândŭ învoința lor și tocmala și plata ce deplin, pentru aceia și mărie sa au datŭ și au întărit boiarului Lucăi Arburé mai susŭ numitele dintru a treia parte de satul Derzsca, trei părți, să-i fia dela mărie sa uric cu totŭ venitulŭ și a tot niamulŭ lui, nestrămutatŭ nici odănăoară, în véci.

Iară hotarulŭ acelor trei părți dintr'a treia parté din satul Derzca, ca să fiia dintru aceia a treia parté de satŭ trei părți și după vechiul hotar.

7014 <1506> Sept. 11.

Acad. R.P.R., ms. 111 (Condica Homorului) f. 19.
Trad. rom. din 1779.

44

1507 (7015).

7015 <1507>.

Uricul domnului Bogdan v<oe>vod, prin care se cuprinde că au mers înaintea lui fata lui Nolcela, nepoată Basinii și a lui Sovegui, Stoicăi . . .) și sora lui, Nega, fica Stoicăi și frați Stancul Drăgușe . . .) Zoica <și> Ruja, fii Rusului,

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc alb în text.

nepoţi Basini şi a fratelui Stoica, prin care să arată că au vândut toată partea lor de moşii, ce au ocină, în hotarul Măzănăeştilor[1]), pe apa Cernului, drept 140 zloţi tătărăşti, lui Giurgea Albotă şi surorilor lui, <Stelii, Aniţii şi Mariei>, părtaşilor părţii de sus a hotarului Măzănăeştii.[1])

Arh. St. Iaşi, Tr. 1146, op. 2., 1300, dos. 63, f. 62 v-63.
Rezumat rom.

45

1507 (7015) Februarie 20, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, <noi>[2]) Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Gligorie şi sora lui, Maruşca, fiii Anuşcăi, nepoţii lui Bucur Dan, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta <lor>[2]) ocină, două părţi din moara Bucureştilor, care este la Bilavoiu, părţile lor, slugii noastre Crâstea şi femeii lui, Nastea, surorii mai sus zisului Grigorie şi a Maruşcăi, pentru 30 zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Crâstea şi femeia lui, Nastea şi au plătit toţi aceşti 30 zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre Gligorie şi surorii lui, Maruşca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Crâstea şi femeii lui, Nastea, aceste două părţi din moara Bucureştilor, la Bilavoiu, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă cei dela Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş cei dela Neamţ, credinţa panului Şandru dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, oricine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu

---

[1]) în loc de: Măzărăeştilor.

[2]) loc rupt în orig.

să fie domn, acela să nu le clintească cumpărătura lor, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Huși, în anul 7015 ‹1507› Februarie 20.

Acad. R.P.R., XLV/142.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

46

1507 (7015) Februarie 20.

7015 ‹1507› Fevr. 20.

Uricul dela Bogdan voevod, întăritor lui Dragomir Roată pe jumătate din satul Vicolenii pe Jâravăț, pe de ceia parte de Jâravăț, partea de către Bârlad, cumpărată cu una sută cincizeci de galbeni tătărăști dela Mihail și sora lui, Sora, copiii Stancăi, nepoți de fii ai lui Stanciu Munteanu.

Arh. St. Iași, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 56, f. 251, 253, 262.
Rezumat rom.

47

1507 (7015) Februarie 22, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Giurgiu și sora lui, Armeanca, copiii lui Șteful Foale, nepoții lui Ștefan Foale, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit, în țara noastră, dreapta lor ocină un sat între Bârlad și între Iadrici, anume Folești, unde a fost casa bunicului lor, Ștefan Foale, ca să le fie lor și dela noi uric cu tot venitul și copiilor lor deasemeni și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisului sat, ce este între Bârlad și între Iadrici, anume al Foleștilor, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului

Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Vascan la Huşi, în anul 7015 ‹1507› Februarie 22.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, XLII/224.
Orig. slav, perg., pecetea căzută.

48

1507 (7015) Februarie 22, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Isaico, fiul lui Ivanco Tudor, nepotul lui Dan, de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din uricul bunicului său, Dan, un sat la Tecuciu, la Salce, unde a fost Iliiaş, mai sus de hotarul târgului Tecuciu, dar deosebit de ţară, cât s'a luat în hotarul târgului Tecuciu. Aceasta a vândut slugilor noastre Mircea Virtea şi cumnatului [1]) lui Mânea şi deasemeni cumnatului[1]) lui, Giurgea şi lui Dragomir şi fratelui lui, Bucur, pentru 150 zloţi tătăreşti. Şi s'au ridicat slugile noastre Mircea Virtea şi cumnatul[1]) lui, Mânea şi deasemeni cumnatul lor, Giurgiu şi Dragomir şi fratele lui, Bucur şi au plătit toţi aceşti 150 zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre Isaico fiul lui Ivanco Tudor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar noi, văzând buna lor voie şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Mircea Virtea şi cumnatului lui, Mânea, şi deasemeni cumnatului lor Giurgiu şi lui Dragomir şi fratelui lui, Bucur, acest sat mai înainte zis, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, însă în două: jumătatea de jos să fie a slugilor noastre Mircea Virtea şi Mânea şi Giurgiu, iar jumătatea de sus iarăşi să fie a slugilor noastre Dragomir şi Bucur şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) « cumnatu » în textul slav.

Iar hotarul acestui sat, care este la Tecuciu, la Salce, unde a fost Iliiaş, mai sus de hotarul târgului Tecuciu, dar în afară de ţară, cât s'a luat în hotarul târgului Tecuciu, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Huşi, în anul 7015 ‹1507› Februarie 22.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 70—71.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

49

1507 (7015) Februarie 26.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domnu ţării Moldavii. Facem ştire cu aciastă carte a noastră tuturor cini va vide-o, ori citindu-o va auzi-o, că aceşti slugile noastri Lupşa . . .[1]), Alexa, Cozma şi alt Alexa au slujit noă cu dreptati şi cu credinţă. Şi noi, văzând dreptatea şi slujba . . .[1]) am jăluit pe dânşi, cu osăbită a noastră milă, am dat şi am întărit lor dela noi, în pământul nostru ‹un locu dela pustie, ce este pe Marea Movilă›, în sus gura Trestioarii . . .[1]) copiilor, nepoţilor, strănepoţilor şi sprestrănepoţilor lor şi tot neamul lui ci să va alege mai aproapi, neclătit nici odinioară, în veci.

Dar hotarul acelui locu dela pustie, ce este pe Marea Movilă, în sus gura Trestioarii, să fie cât poate să trăiască un sat îndestul.

Şi pentru aciastă este credinţa domnii de mai sus arătat, noi Bogdan voevod, şi credinţa boerilor noştri: credinţa boerului Ştefului *şi* credinţa lui Toader *şi* credinţa boerului Negrilă dela Hotin, credinţa boerului Irimii şi boerului Dragoş,

[1]) lipsă în text.

pârcălabilor dela Neamţu, credinţa boerului Şendre, pârcălabului *de Cetatea Nouă*. credinţa boerului Arburi portar ... [1]), credinţa boerului Clinu spatar, credinţa boerului Isac vistiernic ... [1]), credinţa boerului Frunteş stolnic şi credinţa boerului Trichii Cozma [2]).

... [1]) în pământul Moldavii, acela să nu cuteze a clăti a noastră danie şi întăritură, dar .. [1]) să le dei şi să le întăriască lor, pentru dreaptă slujbă.

Şi spre putere şi întăritură la această de mai sus arătată, am poroncit credinciosului boerului nostru, dumisale Tăutului logofăt, a scrii şi pecetea noastră a lega la această carte a noastră.

In Huşi, la let 7015 <1507>, luna Februarie 26.

Intocmai după tălmăcire. *Secretarul Gubernial*, Vasili Răzmiriţă. Copie aciasta s'au posleduit cu altă copie, iscălită de blagorodie sa *gubernial secretar* V. Răzmiriţă şi, fiind scoasă întocmai, o am încredinţat şi noi. In Chişinău, anul 1818 August 7 zile. Dimitrie Jărdan vornic de poartă. Iordachi Vuluţă.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 81—82.
Trad. rom.

50

1507 (7015) Februarie 27.

Suret, văleat 7015 <1507> Fev. 27.

† Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn pământului Moldovâi. Dat-am şi am făcut înpreună cu tot sinetul [3]) nostru acestor numiţi ai noştri, ca toţi cine pre noi ne va vedea, au pre noi ne va auzi, acestor numiţi adevăraţi slugile noastre, anume Dumitru şi Albul, ce ne-au slujit noaoă cu dreptate. Şi văzându-i şi noi pre dânşii cu slujbe drepte şi credinciose cătră noi, ne-am milostivit şi noi asupra lor şi de cătră noi i-am miluit, datu-le-am şi le-am întărit lor dela noi, în pământul nostru moldovenesc, giumătate de loc din pustie, pre gura ce să zice Cioråţii Uscaţi, unde curge spre malul Bărladului cel Mare, şi în <Ru> [4]) ginosul şi cu capul moşiei în Călmăţuiu, care cade despre partea din sus, la Velniţa ... [4]) şi le-am dat lor dela noi uric. ... [4]) această moşie, cu tot venitul, ei, şi feciorilor, însă şi nepoţilor şi strănepoţilor şi strănepoatele lor şi tot neamul lor cât lor se va alége şi cei de aproape răzăşi să nu poată să o strămute sau să o clătească, în veci.

Iar hotarul acestui numit mai sus jumătate de loc, ce să numéşte Pustini, iaste în gura Cioråţilor, unde curge şi cade la malul Bărladului, care de acum înainte, cât vor trăi ei, nimenea să nu poată să o calce.

---

[1]) lipsă în text.
[2]) în loc de: « Petrichii comis »
[3]) sfatul.
[4]) loc rupt în text.

Şi spre această danie iaste numitul mai sus credinciosul nostru domn, Bogdan voevod şi credinţa tuturor boerilor noştri: credinciosul boeriu Şteful, credinciosul boiariu Toader şi jupânul Négre pârcălabul Hotinului, credinciosul boiariu Irimiia *şi* jupănul Dragoş pârcălabul ţinutului de sus, credinciosul boeriu Şandra pârcălabul Cetăţii Noaoă, credinciosul boeriu Arbuné [1]) portariu Suceavei, credinciosul boiar Creneiu) spatariul, credinciosul boeriu Isac visternic, credinciosul boeriu Şarpe postelnecul, credinciosul boeriu Movilă păhaınecul, credinciosul boeriu Frunteş *mare* stolnec, credinciosul boeriu Petrica comis şi înpreună cu toţi credincioşii boierii Moldovei, mari şi mici.

Iar dupe a noastră viaţă, cine va fi domn pământului nostru, ori din feciorii noştri, ori din neamul nostru, au pre carii dumnezeu va alége ca să domnească pământul nostru al Moldovei, ce am dat noi această danie, să nu o strămute, ci să o întărească cu întărire spre dănşii, precum am dat şi noi, fiindcă noi, pentru a lor dreaptă slujbă, cu întărire am întărit acestor mai sus numiţi, împreună şi cu al nostru credincios şi mare boeriu, Tăutul log<o>f<ă>tul, ca să scrie şi să întărească cu pecetea noastră a Sucevei, către aceşti mai sus numiţi ai noştri.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, IV/6.
Trad. rom. din sec. XVIII.

51

1507 (7015) Februarie 28, Iaşi.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn ţării Moldovii. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau citindu-se o vor auzi, <că> iată această adevărată a noastră slugă, Ivan şi nepoţii lui, Lupşa şi Latii, ni-au slujit drept şi cu credinţă. Iar noi, văzând a lor dreaptă şi credincioasă slujbă către noi, i-am miluit dela noi, în ţara noastră a Moldovei, un loc pustiu, pre Sâgala, jumătate de fântână, ce se cheamă Petroasa, partea de jos, jumătatea de sat şi le dăm lor uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor, nepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi la tot neamul lor, care lui se va alege mai de aproape, nestricat niciodată, în veci.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn ţării Moldovii, din fiii noştri sau pre cine dumnezeu va alege a fi domn în ţara noastră a Moldovei, acela să nu o strice, ci să li-o întăriască, pentrucă le-am dat şi întărit, pentru a lor dreaptă şi credincioasă către noi slujbă.

---

[1]) în loc de: Arbure.
[2]) în loc de: Clănău.

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor celor mai sus scrise, poruncit-am credinciosului şi cinstitului nostru logofăt, să scrie şi pecetia noastră să o lege la această carte a noastră.

Scris-au Vasilco Sârbul în Iaşi[1]), la anul 7015 <1507> Fevruarie 28.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 87.
Trad. rom.

52

1507 (7015) Februarie 28.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Coste, fiul lui Baloş Horga şi nepoţii de frate ai lui Costea, Ciochină Malai şi fratele lui, Ion şi surorile lor Malea şi Maria, nepoţii lui Baloş Horga, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din uricul lui Baloş Horga, un sat pe Bârlad, anume Piteşti şi loc de moară în Bârlad. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Moghila ceaşnic pentru 300 zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat credinciosul nostru pan Moghilă ceaşnic şi a plătit toţi aceşti mai sus scrişi 300 zloţi tătăreşti în mâinile slugilor noastre Costea, fiul lui Baloş Horga şi ale nepoţilor de frate ai lui Costea, Ciochină Malai şi fratele lui, Ion şi surorilor lor, Malea şi Maria, nepoţii lui Baloş Horga.

Şi iarăşi acel privilegiu de cumpărătură al lui Baloş Horga ce au avut el dela sfânt răposatul părintele nostru Ştefan voevod, pentru acest sat mai sus scris, încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Moghilă ceaşnic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Moghilă ceaşnic, acest sat mai înainte zis, care este pe Bârlad, anume Piteşti şi loc de moară în Bârlad, ca să-i fie lui şi dela noi uric, cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisului sat, care este pe Bârlad, anume al Piteştilor, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru dela Cetatea-Nouă, credinţa panului

[1]) doc. nr. 53, din aceeaşi zi, este dat din Huşi.

Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi şi iarăşi noi i-am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă.

Şi pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie şi să atârne şi pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan, în anul 7015 ‹1507› Februarie 28.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 232.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

53

1507 (7015) Februarie 28, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Anuşca, fiica lui Dragoş Viteazul şi verii ei Marena, fiica Neagşei şi nepoţii ei de frate, Marena şi Anuşca şi Magda şi mătuşile lor Nastea şi Anuşca şi Grişca fiicele lui Giurgiu Drăguşanul şi deasemeni verele lor Nastea şi sora ei Fedorca şi deasemeni verii lor, slugile noastre Sima Rotămpan şi fratele lui, Şteful şi nepoţii lor de frate, copiii lui Toader Malecico, Vasutca şi Nastasia şi Parasca şi deasemeni vărul lor Dragoş, fiul lui Dancul şi deasemeni verii lor Giurgiu şi surorile lui, Anuşca şi Maria şi Vasutca şi Neagşa şi deasemeni verii lor Maria şi sora ei Anuşca şi nepoţii lor de soră, fiicele Negritei, Ana şi Nastea, toţi nepoţii şi întreg neamul lui Dragoş Viteazul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat din dreptul lor uric, tot verilor lor, copiilor lui Iachim Sacuianul, slugii noastre credincioase pan Sacuianu ceaşnic şi surorii lui, Maruşca şi nepoatei lor de soră Madga şi deasemeni verilor lor, copiii lui Mihail, Ion şi Anuşca şi Marena şi Nasta şi Agatona un sat, anume Săcuianii de Jos, unde a fost Cozma.

Iar noi, văzând bună voia lor şi dania bună ce le-a dat întregul neam al lui Dragoş Viteazul, de bună voia lor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase pan Săcuianu ceaşnic şi surorii lui, Maruşca şi nepoatei lor de soră, Magda şi verilor lor

Ion şi Anuşca şi Marena şi Nasta şi Agatona, copiii lui Mihail, acest mai înainte zis sat, anume Săcuianii de Jos, unde a fost Cozma, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul lor şi copiilor lor, precum şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Săcuianii de Jos, unde a fost Cozma, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic şi credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor danie bună şi dreaptă.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion diac, la Huşi, în anul 7015 ‹1507› luná Februarie 28 zile.

M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, planşa 1 şi transcriere la p. 89—90.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

54

1507 (7015) Martie 1, Huşi.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Modaviei. Facem înştiinţare cu această carte a noastră tuturor cui pre dânsa vor căta sau citindu-se o vor auzi, precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor alor noştri moldoveneşti boiari slugile noastre Ivancu şi nepoţii săi de frate, ficiorii Stanciului, anume Mânzu [1]) şi Toader şi Andruşco şi Ioan şi Marica şi Fedor, de a lor bună voe, de nimene siliţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină, dintru a lor dirept uric, un sat pre Siret anume Grigoreştii, îmbe judeciile şi

[1]) în loc de: Mârzea.

cu mori în Siret, credincioasei slugii noastre dumisale Eremiei visternicului, drept 800 zloţi tătărăşti.

Şi s'a sculat credincioasă sluga noastră dumnealui Eremia visternicul şi a plătit toţi deplin acei de mai sus scrişi bani, 800 zloţi tătărăşti, întru mânule slugilor noastre, lui Ivanco şi nepoţilor săi de frate, Mânzul şi lui Toader şi lui Andruşco şi lui Ion şi Mariei şi lui Fedor, ficiorii Stanciului parcalabul, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând a lor de bună voe tocmală şi deplină plată, aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit credincioasei slugii noastre, dumisale Eremia vistiernicului, pre acel de mai sus zis sat, ce este pe Siret, anume Grigoreştii, îmbe judeciile, şi mori în Siret, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu toate veniturile, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi la tot neamul lui, ce se va alége mai deaproape, neruşeit nici odănăoară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus scris sat, ce este pre Siret, anume Grigoreştii, îmbe judeciile, să fie despre toate părţile după hotarele cele vechi, pre unde au îmblat din veac.

Şi spre aceasta este credinţa domniei mele, de mai sus scrisă, noi Bogdan voevod şi credinţa boerilor noştri: credinţa dumisale Şteful, credinţa dumisale Toader şi Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa dumisale Eremia şi Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa dumisale Şandru dela *Cetatea-Nouă*, credinţa dumisale Arbure portar de Suceava, credinţa dumisale Clănău spătarul, credinţa dumisale Isac visternicul, credinţa dumisale Cozma Şarpe postelnicul, credinţa dumisale Moghilă paharnic, credinţa dumisale Frunteş stolnic, credinţa dumisale Petre comis şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldovei, a mari şi a mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domn ţării Moldovei, din fii noştri sau din neamul nostru, ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre a Moldovei, să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci să-i dea lui şi să-i întărească, de vreme ce şi noi i-am dat lui şi i-am întărit, pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă şi pentrucă el a cumpărat pre ai săi drepţi bani.

Iar spre mai mare tărie şi putere a tot ce s'a scris mai sus, am poruncit credinciosului boierului nostru dumisale Tăutului logofăt să scrie şi a noastră pecete s'o lege de această a noastră carte.

S'a scris în Huşi, de Vascan, în anul 7015 ‹1507› Martie 1.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 112—113. Trad. rom.

55

1507 (7015) Martie 1, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Rusul, fiul lui Ion Tatulescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină din uricul său drept, a treia parte a satului, anume Tatulești, pe Perecichiu, partea de jos, partea sa, slugii noastre Luca Iștoc, pentru 80 de zloți tătărești. Și sluga noastră Luca Iștoc a plătit acești 80 de zloți tătărești, în mâinile lui Rusul, fiul lui Ion Tatulescul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre anume Luca Iștoc această mai înaint zisă a treia ‹parte›[1]) din satul anume Tatulești, pe Perecichiu, partea de jos partea lui Rusul, ca să fie lui dela noi uric și cu tot venitul, copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, niciodată neclintit, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte a satului, anume Tatulești, care este pe Perecichiu, partea de jos, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părții după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ștefțul, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș ‹pârcălabi de›[1]) Neamț, credința panului Șandru dela Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistiernic, credința panului Șarpe postelnic, credința panulu Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor moștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela, să nu clintească dania noastră, ci să-i întărească pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru slujba lui și pentrucă și-a cumpăra pentru banii săi.

Și pentru mai mare întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul la Huși, în anul 7015 ‹1507› Martie 1.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/3.
Fotocopie după un orig. slav.

---

[1]) loc șters în text.

56

1507 (7015) Martie 1, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Stana şi sora ei Ana, surorile lui Duma fost păhărnicel, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, un sat pe Ialan, anume Urlaţi, unde a fost casa fratelui lor Duma fost păhărnicel. Toate aceste mai sus scrise să le fie dela noi uric, cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul satului mai sus scris pe Ialan, anume Urlaţi, care este unde a fost casa lui Duma fost păhărnicel, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia, credinţa panului Dragoş cei de Neamţ, credinţa panului Şandru de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Huşi, 7015 ‹1507› Martie 1.

După M. Costăchescu, Doc. mold. ela Bogdan voevod, p. 127—128.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

57

1507 (7015) Martie 2, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Muşa şi Neaga şi Dobra, fiicele lui Vâlcul, le-am

miluit pe dânsele cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă şi cumpărătura tatălui lor Vâlcul, pe care o cumpărase tatăl lor Vâlcul dela Magda, fiica lui Steţco Dămăcuş, încă în zilele lui Alexandru voevod cel Tânăr, un sat pe Putna, anume Romaneşti, unde a fost Roman Spârul[1]).

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, ce este pe Putna, anume Romaneşti, unde a fost Roman Spârul[1]), să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion la Huşi, în anul 7015 <1507> luna Martie 2.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 145.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

58

1507 (7015) Martie 4, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Marica, fiica lui Alb spătar şi nepoţii ei de soră, Ion şi Nastea, copiii Sascăi, nepoţii

[1]) rotacism, pentru « Spânul ».

lui Alb fost spătar şi deasemenea Dragna şi sora ei Anuşca, fiicele lui Giurgea şi vara lor Dolha, fiica Nastei şi verii lor, popa Ivanco şi fratele său Filimon şi deasemeni rudele lor Oancea şi sora lui, Marina şi nepoţii lor de soră, copiii Anuşcăi, Magda şi Andreica şi Vârva şi Marta şi Vlaşin, toţi nepoţii lui Onişor vistier şi ai fratelui său Băzdâga, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici prigoniţi şi au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, un sat la gura Costinei, anume Berindeştii şi cu moara ce <este>[1]) pe Costina, slugii noastre credincioase pan Gavriil Totruşan vistier, pentru şase sute de zloţi tătăreşti.

Şi credincioasa noastră slugă, pan Gavriil Totruşan vistier, a plătit toţi acei bani mai sus scrişi, şase sute zloţi tătăreşti, în mâna Maricăi, fiica lui Alb spătar şi nepoţilor ei de soră, Ion şi Nastea, copiii Sascăi, nepoţii lui Alb spătar şi deasemeni Dragnei şi surorii sale Anuşca, fiicele lui Giurgea şi verei lor Dolha, fiica Nastei şi verilor lor, popa Ivanco şi fratele său Filimon, deasemeni şi verilor lor, Oancea şi surorii lui, Marina şi nepoţilor lor de soră, copiii Anuşcăi, Magda şi Andreica şi Varva şi Marta şi Vlaşin, nepoţii lui Onişor vistier şi fratelui său Băzdâga, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor învoială şi tocmeală şi plata deplină şi dela noi deasemenea am dat şi am întărit slugii noastre credincioase pan Gavriil Totruşan vistier acel sat mai sus zis care este la gura Costinei, anume Berindeştii şi moara de pe Costina, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, care este la gura Costinei, anume Berindeştii, să fie satele domniei mele, ce ascultă de cetatea noastră de scaun Suceava, şi să fie pe apa Costinei şi din alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi privilegiile ce au avut Alb spătar şi Onişor vistier şi fratele său Băzdâgă dela străunchii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi şi apoi dela Petru voevod, pe acel sat mai sus scris, Berindeştii, care este la gura Costinei, acele privilegii le-au pierdut, precum este cunoscut domniei mele şi boierilor domniei mele. Pentru aceia, nimeni nicicând să nu aibă a înfrânge acest privilegiu al nostru cu niciun privilegiu, niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului

[1]) omis de copist.

Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i strice lui dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru dreptcredincioasa lui slujbă şi pentrucă el a cumpărat-o pe banii săi drepţi.

Şi spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion la Huşi, în anul 7015 <1507> luna Martie 4 zile.

După Rev. Ist. Rom., XIV, 1944, p. 95—100.
Copie slavă.

59

1507 (7015) Martie 6, Huşi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie, dela Bogdan v<oe>vod, domnul ţării Moldov<ei>, scris în Huşi de Ion diiacul, din leat 7015 <1507> Martie în 6.

Inştiinţaré facem prin această cartea noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-se, că viind înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri a Moldovei Drăgălina, fata Nastei, nepoata a lui Nan cliucer, de a ei bună voia, de nime sălită, nici asuprită, driaptă ocină din dreptul uricul ei o au dat cu schimbu niamului său, credincioasei slugii noastre dum<i>sale comisului Ilie, giumătatea de sat anume Crainici pe Polocin, partea cea din sus, şi giumătate de sat, anume Găleştii, unde au fost Micul Gălescul, partea cea din gios. Iar Iliia comisul *deasemeni* au dat schimbu drept schimbu, niamului său, Drăgălinii, drept acelé doaâ giumătăţ<i> de sat, un sat pe Tutova anume Măreşenii, ce este în gura părăului Iablonem, ce s'ar fi numit a Mărului, care sat şi l-au cumpărat el dela Baicu, ficiorul răposatului giupănul Hărman, drept 60 zloţi ungureşti. Şi cătră acie i-au mai adaos încă 50 zloţ<i> tătărăşti cum şi ispisocul cel de cumpărătură, ce l-au avut Iliia comisul pre acel sat Măreşenii, încă l-au dat în măinile niamului său, Drăgălinii.

După aceia, *deasemeni* au mai venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Anca, sor<ă> a lui Ilia comisul şi nepoata lor de fraté, Mariia şi iarăş<i> de bună voia lor, de nime sălite, nici asuprite, driaptă ocina din drept uricul lor o au dat schimbu fratelui lor, lui Iliia comisul a treia parte a lor dintr'aceleş sat din Crainici, ce-i pe Polocinu, drept schimbu pe satul ce le-au dat giupănul Ilia comisul, anume Mihăileştii de pe Săretiu, în ţinutul Agiudului, între Şchiopi

şi între Bereşti, cari acest sat şi l-au cumpărat el dela Voica, fata Ancăi, sor<ă> a lui Diiniş, drept 100 zloţ<i> tătărăşti.

Deci, văzind noi această de bună voia lor tocmală şi buna schimbătură, noi încă aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit credincioasei slugii noastré, giupănului lui Ilie comisul, acelé mai sus numitile giumătăţ<i> de sat, anumé Crainicii, ce sânt pe Polocin, partea cea din sus şi giumătatea de sat anume Găleştii, unde au fost Micul Gălescul, partea cea din gios, şi asemine şi cea a treia parté de sat tot din Crainici ce-i pe Polocinu. Şi iarăşi asemine am întărit credincioasei slugii noastre, lui Ilie comisului, driaptă ocina lui, a şeasa parte tot din tr'acelaş sat, din Crainici de pe Polocin cum şi giumătatea de sat din Găleşti unde a fost Micul Gălescu, tot pe Polocin, giumătatea cea din sus, partea lui, aceia ce i s'au venit.

Toate acestea să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, şi fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor, préstrănepoţilor şi la tot niamul lui, cine i să va alege mai de aproape, nestrămutat nici odinioară, în véci.

Iar hotarul acestor de mai sus numitelor doao sate, anumé Crainicii şi Găleştii, ce sănt pe Polocin, despre toaté părţi.e să fie dup<ă> véchiul hotar, păn<ă> unde s'au apucat din veac.

Precum, spre aceasta, este credinţa a mai sus numitei domnii noastre, Bogdan v<oe>v<o>d şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovei, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit credincios boierului nostru Tăutul logo<f><ă>t să scrie şi cătră această adevărată cartea noastră pecetea noastră să lege.

De pe sărbie pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1816 Mart. 15, clucer Toader[1]) Debrici.

Acad. R.P.R., XL/18.
Trad. rom.

60

1507 (7015) Martie 6.

† Suret dela Bogdan vod<ă>, l<ea>t 7015 <1507> Martie 6.

Facem înştiinţare, precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri sluga noastră Pătraşco şi sora lui, Mariia şi Dobra şi Elisafta şi Stana, feciorii lui Dragoşin ş'au văndut a sa driaptă ocină şi moşie, dintru a lor dreptu uric, gimătati de sat pe Polocin, anumi Muncelul, unde au fost Bunila, slugii noastre, lui Mitcu şi frati-său, popa Nestor, dreptu 203 zloţ<i> tătărăşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Mitcu şi frati-său popa Nestor, de au plătit tot deplin acei de mai sus scriş<i> bani, 203 zloţ<i> tătărăşti, în mâinile slugii noastre,

---

1) e cunoscut tălmăcitorul: Pavel Debrici, nu Toader.

lui Patraşco şi surorii lui, Mariei şi Dobrii şi Stanii, ficiorii lui Dragoşin, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri.

Deci, văzându şi noi a lor bună învoială şi tocmală şi plata deplin, aşijdire şi noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Mitcu şi popii lui Nestor, pre aci de mai înainti zis giumătăt‹i› de si‹li›şte pe Polucin, anumi Muncelul, unde au şăzut Bunilă, ca să-i fie lui de la noi uric, lui şi copiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamul, ce să va alégi mai aproapi, neruşuit nici odănăoară, în veci.

Iar hotarul acii gimătate de sat pe Polucin, anumi Muncelul, unde au şăzut Bunilă, să fie giumătate dintru acestu hotar, iar despre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat de veac.

Pentru acéia, [creacéia] credinţa domnii méle şi a boerilor noştri, dum. Crănău[1]) *mare* spăt. şi dum. Isac *mare* vist. şi dum. Şărpi *mare* post. şi dum. Moghila *mare* păh. şi dum. Frunteş *mare* stol. şi dum. Petrica *mare* com. şi credinţa tnturor boerilor noştri, mari şi mici.

Iar pintru mai mare cridinţa şi întăritura, am poroncit cinstitului şi cridinciosului boiarului nostru dum. Tăutul *mare* logofăt să scrie şi a noastră pecétie către această adevărată carte a noastră să o lége.

S'au tălcuit de Evloghie dascal, l‹ea›t 1766 Mai 8.

Acad. R.P.R., CLVII/10.
Trad. rom.

61

1507 (7015) Martie 22, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Fedca, fiica lui Stoica, nepoata lui Dieniş spătar, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a schimbat ocina sa dreaptă din uricul ei drept, din uricul bunicului ei Dieniş spătar, un sat pe Tutova, annme Măscureii de Sus şi a dat acest sat vărului său, slugii noastre, credinciosului pan Coste Cârje stolnic. Şi iarăşi Coste Cârje stolnic a dat verii sale Fedca schimb pentru acest sat, pentru Mascurei, jumătate din satul pe Tutova, anume Batineşti, unde a fost Mezeu, jumătatea de jos, pe care această jumătate de sat din Batineşti domnia mea am dat-o slugii noastre, credinciosului pan Coste Cârje stolnic, pentrucă o cumpărase această jumătate de sat din Batineşti părintele nostru, răposatul Ştefan voevod, dela Danciul, fiul lui Buciaţchi, nepotul lui Cozma Şandru, pentru 100 zloţi tătăreşti şi dăduse această jumătate de sat lui Harvat fost comişel, iar după el

---

[1]) în loc de: Clănău.

n'a rămas nimeni din neamul lui. Şi încă a adaus Coste Cârje stolnic verii sale Fedca, pe lângă această jumătate de sat, 40 de zloţi tătăreşti.

De aceia noi, văzînd tocmeala lor de bună voie ce au schimbat ei între dânşii, de bună voia lor şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, credinciosului pan Coste Cârje stolnic, acest înainte zis sat, ce este pe Tutova, anume Mascureii de Sus, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acetui mai sus scris sat, anume al Mascureilor de Sus, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Frunteş stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă şi pentru bunul lor schimb.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion diac la Huşi, în anul 7015 <1507> luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, LIII/3.
Orig., slav, perg., pecete atârnată.

62

1507 (7015) Mai 11.

Noi Ioan Bogdan v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldaviei. Facem ştire cu aciastă carte a domniei méle tuturor cine va vede şi va auzi, pentru credincioasă slugile noastre, anume Hâra Şitrăniasa şi Fete şi Dediul şi Coman, care ni-au slujit cu credinţă. Pentru aceia, văzănd şi domnie mea driaptă şi încredinţată slujba lor, ni-am îndurat şi i-am miluit cu osăbita a domniei noastre milă, li-am dat şi i-am întărit cu o moşie în pământul ţării Moldaviei, anumi

în [1]) loc dela Putna, parte din gios giumătate, dela Făntăna Oasălor, ca să-ş facă sat şi li-am dat şi dela noi şi uric, cu tot venitul lor, ca să le fie lor şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, neclătită şi nemişcată moşie, în veci.

Iar hotar<u>l locului acestue dela Putna, parte din gios, giumătate, dela Făntăna Oasălor, căt să va pute alege.

Şi la acestă s'au întămplat credincioş<i> boerii noştri, Toader şi Negrilă parcălab<i> de Hotin şi credincioş<i> boerii noştrii Ieremie şi Dragoş părcălabi dela Niamţ şi credincios boeriul nostru Arbure portar Sucevii şi credincios boeriul nostru Călnău spat. şi credincios boeriul nostru Isac *mare* vist. şi credincios boeriul nostru Şerpe post. şi credincios boeriul nostru Movila pah<a>r<ni>c şi credincios boeriul nostru Frunteş stol<ni>c şi ciedincios boeriul nostru Petrica com<i>s şi toţi credincioşi boerii noştri a ţării Moldaviei, a mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn în ţara Moldaviei, din copii noştri au din niamu nostru sau pre care îl va alege dumnezău să fie domn, văzănd uricul nostru, să aibă a-l întări, pentru driaptă şi încredinţata slujba lor, care ni-au slujit.

Pentru aceia, am poruncit credincios boeriului nostru, Tăutului log<o>f<ă>t, a scrie şi a pune şi pecete în carte domniei mele, ca să le fie de credinţă.

7015<1507> Mai 11.

A cetit marele log<o>f<ă>t.

S'au posleduit: Iordachi Lazu *mare* păh.

Acad. R.P.R., ms. 3316, f. 115.
Trad. rom. din 1812.

63

1508 (7016) Februarie 1, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tutuior celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Duşman, ne-a slujit drept şi credincios. Şi noi văzând slujba lui dreaptă către noi, l-am miluit pe el cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, un loc de pustie, pe această parte a Dubovăţului, la Fântâna Puturoasă, ca să-şi întemeieze un sat.

Şi să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi lui cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie să fie cât poate folosi în destul un sat de douăzeci de case.

[1]) în loc de: un.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Frunteş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Moghilă, credinţa panului Dan spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Petrica ceaşnic, credinţa panului Coste Cârje stolnic, credinţa panului Petrica comis şi credinţa tuturor boierilor moldoveni, <mari> [1]) şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori <cine>[1]) îl va alege dumnezeu domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească, pentrucă i-am dat pentru slujba lui.

Iar pentru mai mare întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Iaşi, în anul 7016<1508> luna Februarie 1 [2]) zi.

Acad. R.P.R., CCXVII/26.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

64

1508 (7016) Februarie 2, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu bună voie şi curată şi luminată inimă şi cu bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am întărit sfintei noastre mânăstiri Neamţul, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi a mântuitorului nostru Iisus Hristos şi unde este egumen rugătorul nostru Macarie, satele şi dania panului Sân Bârlici, pe care aceste sate el le-a dat mânăstirii Neamţul, în zilele străbunicului nostru Alexandru voevod, anume satul Telebecinţi pe Siret şi cu morile, alt sat, Tristeneţ, supt bucovină. Toate aceste mai sus scrise să fie ale acestei sfinte mânăstiri a noastre, Neamţul, uric şi cu tot venitul, nemişcat niciodată, în veci.

Iar hotarul satului Telebecinţilor să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Şi iarăşi hotarul Trestineţului să fie pe unde a hotăr-

[1]) loc şters, ilizibil în orig.
[2]) cifra e făcută neregulat, ar putea fi şi un 4.

nicit credinciosnl nostrn boier pan Tăutul logofăt, de sns dela Mihnceni, prin mijlocnl lor, începând dela marginea dnmbrăvii, dela nn stejar mare, nscat şi însemnat, de acolo drept spre sat, la nn păr însemnat, care este în sat în Mihnceni şi împrejnrnl acestui păr ‹este› o movilă, de acolo peste pârânl Cotoveţ, deasnpra fântânii, la o movilă săpată, apoi drept peste câmp, la altă movilă săpată, de acolo la nnghinl ţarinei, la movila săpată, apoi drept la vârfnl dealnlni, la stejarul însemnat, de acolo drept în bncovină la pârânl Derehlni. Acesta este hotarul dela Mihnceni, iar dinspre alte părţi, după hotarnl vechi, pe nnde din veac an folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sns scrisnlui, noi Bogdan voevod şi credinţa tnturor boierilor noştri: credinţa panulni Ştefnl, credinţa pannlni Dragoş vornic, credinţa pannlui Toader şi a pannlni Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa pannlui Eremia şi a panulni Frnnteş pârcălabi de Neamţ, credinţa pannlni Şandrn pârcălab de Cetatea Nonă, credinţa pannlni Arbnre portar de Snceava, credinţa pannlni Moghila, credinţa pannlni Dan spătar, credinţa pannlni Isac vistier, credinţa pannlni Cozma Şarpe postelnic, credinţa pannlni Petrică ceaşnic, credinţa pannlni Coste Cârje stolnic, credinţa pannlni Petrică comis şi credinţa tntnror boierilor noştri moldoveni, maıi şi mici.

Iar dnpă viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri san din neamul nostrn san iarăşi pe oricine îl va alege dnmnezen să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească întăıirea noastră, ci să le întărească acestei sfinte mânăstiri.

Şi spre mai mare putere şi întărire a tnturor celor mai sns scrise, am pornncit credinciosnlui nostrn pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion la Iaşi, în annl 7016 ‹1508› Febrnarie 2.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1811.
Orig. slav, perg., pecete atârnată. căzută.

65

1508 (7016) Februarie 5, Iaşi.

Bogdan voevod şi domnul Moldovei dăruieşte jumătate din satnl săn Huhnreşti, lângă Plotnneşti, Anei, fiica lni Stan.

Dat în Iaşi, în 7016 ‹1508› Fevruarie 5.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 198.
Rezumat rom.

66

1508 (7016) Februarie 11.

7016 <1508> Fev. 11.

Noi Bogdan voevoda, pe Retovăiaști, pe Topolițe.

Inchinari facem cu această carte a domnii mili, tuturor cui pé dănsa vor căuta sau cetind vor asculta. Vinit-au înainte noastră și înainte boerilor noștri moldovinişti, mari și mici, Danciul, ficior Anușcăi, nepotul lui Costin, de bună voe lor au văndut driaptă ocină dintru ali sale drepte urici, ce-au avut dila strămoşul nostru Alexandru vodă, o bucată de loc din hotarul satului lor Retovoeștii, din parte de sus. aceasta au văndut slugii noastre, Tomii, drept 100 zloți tătărăşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Toma și au plătit toți banii aciştea de mai sus scriși, 100 zloți, în mănuli lui.

Pintru acie, văzind a lor bună tocmală și plată deplin, domniia me încă am dat și am întărit slugii noastri, Tomii, pe această bucată de loc, ca să-i fie driaptă ocină și moșie și uric, cu·tot vinitul, în veciu.

Iar hotarul aciștie să începi din matca Topoliţăi, pe hotarul vechiu, pi din sus din făntănă, la o piatră, acolo iarăș<i> hotar vechiu, înainte drumului, la o piatră și di acolo înainte pe cămpu, iar la o piatră și di acolo spre Topoliță, la Ruptură, unde esti un măr și acolo însăș la moară, dript mijlocul Topoliții mici. Acesta este tot hotarul.

Şi spri aceasta, încredinţare domnii meli și a tuturor boerilor noştri.

Poroncit-am cinstit și credincios boieriului nostru dum. Tăutului *mare* logof<ă>t, ca să scrie și pecete domnii meli să o legi la această încredinţată carte noastră.

Tăutul *mare* logofăt.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 35.
Trad. rom.

67

1508 (7016) Februarie 16, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceşti adevăraţi copii ai lui Isaiea dela Răcătău, credincioasa noastră slugă Huhulea postelnic și frații lui, Danciul și Cozma, ne-au slujit drept și credincios. Şi noi, văzând dreapta lor slujbă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină, un sat pe Răcătău, anume Gorgeştii și jumătate de sat, tot

pe Răcătău, anume Năneşti, unde a fost Galeş. Toate acestea să le fie şi dela noi uric, cu tot venitul, lor şi surorilor lor Stana şi Marena şi Irina şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul Gorgeştilor care este pe Răcătău, să fie după hotarul vechi. Şi iarăşi hotarul jumătăţii satului Năneştilor, unde a fost Galeş, tot pe Răcătău, să fie din tot hotarul jumătate şi după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Frunteş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Moghilă, credinţa panului Dan spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Petrică ceaşnic, credinţa panului Coste Cârje stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn <al ţării noastre Moldova>[1]) sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn <acela să nu> [2]) le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am întărit lor pentru slujba lor şi pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Şi pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Vasluiu, în anul 7016 <1508> Februarie 16.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 248.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

68

1508 (7016) Februarie 16, Vaslui.

† <Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn> [1]) al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată <Neagşa, fiica Marenei>[2]), am miluit-o cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit, în ţara noastră, în Moldova ocinele ei drepte, satele ce sunt pe Lohan, anume Dragoteşti şi Popeşti. Şi deasemeni i-am dat ei jumătate de sat, anume partea de jos, dela Perecop la vale, ce i-a căzut în partea ei, cum s'a tocmit ea cu fratele său <pan Toma

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc şters în orig.

comis> [1] şi cu sora sa Nastea şi cu nepoţii săi, cu Dragalina şi Maruşca şi cu nepoţii săi de frate, copiii <lui Iurie: cu Toader şi cu Stanca şi cu Maru> [1] şca, de bună voia lor dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Aceasta mai sus scrisă să fie a Neagşei, fiica Marenii <dela noi uric şi cu tot venitul ei şi copiilor ei şi> [1] nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit <niciodată, în veci> [1].

<Iar hotarul acestor două>[1] sate ce sunt pe Lohan, anume al Dragoteştilor şi al Popeştilor, să fie după hotarul vechi, din toate părţile, pe unde au folosit din veac. <Iar hotarul acestei jumătăţi de sat> [1], anume partea de jos dela Perecop la vale, să fie din tot hotarul jumătate şi după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

<Iar la aceasta este credinţa domniei noastre> [1], a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Toader şi <a panului Negrilă cei dela Hotin>[1], credinţa panului Ieremia şi a panului Frunteş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar <de Suceava, credinţa panului Moghila> [1], credinţa panului Dan spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului <Petrică ceaşnic, credinţa panului Coste Cârjă stolnic, credinţa panului Petrică comis> [1] şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn <al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din> [1] neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, <pentrucă-i este ei> ocină dreaptă.

Şi pentru mai mare întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul <logofăt să scrie şi să atârne> [1] pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Vaslui, în anul 7016 <1508> Februarie 16.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, XLIX/1.

Orig. slav, perg., foarte stricat şi şters, îi lipseşte cam a patra parte din stânga, pecete căzută.

Cu o trad. rom. din 1800, după care s'au făcut completările.

69

1508 (7016) Februarie 16, Vaslui.

Tălmăciri de pe ispiscul sârbesc dela domnul Bogdan vodă, scris în Vaslui, de Vascan, la anii 7016 <1508> luna Fevr. 16 zile.

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn ţării Moldaviei. Facem ştire cu această carte a noastră, tuturor cui vor căta pre dânsa sau o vor auzi-o cetindu-să, precum pe această adevărată slugă a noastră Trifan Chintea şi pe nepoata lui, Maruşca şi pe alţi nepoţi ai lor, fiii lui Ivanov, Petre, Magdalina şi Sofiica, nepoţi lui Dragoş dela Stavnic, i-am miluit pre dânşii cu osăbita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit noi lor, în moldovinescul nostru pământ, a lor dreaptă ocină, a treia parte din Drăguşeni, ce sânt pe Stavnic, partea cea din sus şi giumătate din moară, cea din sus, care parte dintr'acel sat li-au venit lor, care a fost a moşului lor, a lui Dragoş, ca să le fie lor aceea dela noi uric, cu tot venitul şi fiilor lor, nepoţilor lor, strănepoţilor lor şi prestrănepoţilor lor şi la tot neamul lor, ce li să va alege mai deaproape, neruşăit niciodănăoară, în veci.

Iar hotarul acei a treie parte din satul Drăguşani, ce este pe Stavnic, partea cea din sus, să fie din tot hotarul a treia parte şi după hotarul cel vechiu, pe unde au ţinut din veac.

Şi spre aceasta este credinţa domnii noastre mai sus scrisă, Bogdan vodă şi credinţa boierilor noştri: d<u>m<nea>lui Şteful, d<u>m<nea> lui Dragoş vornic, d<u>m<nea>lor Toader şi Negrilă parcalabi de Hotin, d<u>m<nea>lor Irimia şi Frunteş, parcalabi de Neamţ, d<u>m<nea>lui Şandre dela Cetatea Nouă, d<u>m<nea>lui Arbure portariu Sucevei, d<u>m<nea>lui Moghilă, d<u>m<nea.lui Danul spătar, d<u>m<nea>lui Isac visternic, d<u>m<nea>lui Şarpe postelnicul, d<u>m<nea>lui Petrica paharnic, d<u>m<nea>lui Coste Cârjă stolnicul, d<u>mnea-lui Petrica comisul şi credinţa tuturor boerilor noştri moldovineşti, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn în pământul nostru, din fiii noştri sau din neamul nostru sau cine se va alege a fi domn în pământul nostru moldovenesc (stricat, nu se poate cunoaşte ce scrie) [1] să nu strice a noastră danie şi întăritură (stricat, nu se cunoaşte ce voia să întărească) [1], fiind datoria lor pe dreaptă ocină (stricat, nu se cunoaşte ce scrie) [1] mai mare tărie tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit noi credinciosului nostru dumisale Tăutul logofăt să scrie şi a noastră pecete cătră această adevărată a noastră carte să o spânzure.

Au scris Vascan în Vaslui, la anul 7016 <1508> luna Fevr. 16 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 201—202. Trad. rom.

70

1508 (7016) Februarie 19.

Ispisocul domnului Bogdan voevod, din anii 7016 <1508> Fevr. 19, în carile să cuprinde că o Drăgălina, fata Nastasâi, nepoată lui Nan cluceru, au vândut

[1]) parantezele şi menţiunea că orig. era stricat, sunt ale traducătorului.

tot sat Muncelul di pi Zăbrăuțu, ci l-au avut după drept uricul moși-său, lui Nan cruceru [1]), lui Dragomir Munceleanu. în care zice să i să urmezi stăpânire după vechile hotară, iară altele sămne nu pomenești decât nume pe Zăbrăuțu.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 217. Rezumat rom.

71

1508 (7026) Martie 2, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Seamne facem cu această carte a noastră, cine pre dânsa va ceti sau cine cu urechile va auzi, adecă acesta adevărat al nostru credincios boiarin, giupânul Clănău spătariul, slujindu mai înainte luminatului răpousat, părintelui nostru, Ștefan vodă, cu dreaptă și cu credincioas<ă> slujbâ, iară astăzi și la noi slujăște cu dreaptă și cu credincioasă slujbâ. Pentru aceia și noi văzându a lui cu direptate și cu credință slujbâ la noi, socotitu-i-am lui, din osebitâ mila noastră, datu-i-am și i-am întărit noi lui și giupâneasei lui, Dragnei, într'a noastră ț<a>ra Moldovei, a lor drepte ocine și cumpărături, ce ei șie ș'au cumpăratu încă în zilele luminatului și răpousat părintelui domniei meale Ștefan vodă, niște sate pre Bârlad, anume Rusii și mai gios Buciumii și mai din sus de Rusi, Bârgăoanii, ce ei au cumpărat aceale trei sate dela Mihul și dela fratele său Ion și dela semențiile lor Elena, nepoții Radului Gârbovăț stolnicul, dreptu 300 zloți tătărăști, ce-au fostu cumpărătur<ă> aceale trei sate unchiului lor, Radului Gârbovăț stolnicul dela Greaca, fata lui Toader, din direase ce au avut părintele ei Rus Toader dela al nostru preastrămoș Alexandru vodă. Și iarăș un sat pre Bilavoiu, anume Rădeștii, ce ei ș'au cumpărat acel sat dela Mărina, fata Dumei Isăescul, nepoata lui Știbor cel bătrân și a Zoicăi, giupânesei lui Fetea Iacobăscul, dreptu 90 zloți tătărăști.

Și iarăș un sat în gura Strajnicei, anume Radoslăveștii, unde au fostu Radoslav, ce-au fostu cumpărat acel sat luminatul și răpousat părintele domniei meale Ștefan vodă, dela Singura și dela sora ei, Stanca, feciorii Anușcăi, nepoții lui Ivan Frănciuc, dreptu 52 zloț<i> tătărăști și după jaloba a lui nostru credincios boiarin, Clânău spătariul și a nepoatei sale, a noastră seminție, Dragna, le-au fost dat lor acel sat Radoslăveștii, unde au fostu Radoslav.

Aceale toate ce mai sus scriem sate ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și ficiorilor lor și nepoților lor și preastrănepoților și fraților lor și tuturor semințiilor și tot rodul lor, ce vor hi mai aproape, nerușeit niceodată, în veaci.

---

[1]) în loc de: « cluceru ».

Iar hotarăle a tuturor ce mai sus scriem sate, anume Rusii şi mai gios Buciumii şi mai din sus de Rusi, Bârgăoani, ce-s pre Bârlad, şi satul ce-i pre Bilavoiu, anume Rădeştii şi satul în gura Strajnicii. Radoslăveştii, unde au fostu Radoslav, ca s<ă> hie lor despre toate părţile, pre hotarăle cele bătrâne, pre unde au îmblat de vac.

Iară după aceasta, credinţa noastră, ce mai sus scriem, noi Bogdan vodă şi credinţa boiarilor noştri, credinţa giupânul Ştefui şi credinţa giupânul Dragoş vornic şi giupânul Toader şi giupânul Negril<ă> pârcălabii de Hotin şi credinţa giupânului Erimiia şi Frunteş pârcălabii de Neamţu şi credinţa giupânului Şandrea pârcălabul de Cetatea Noaă şi credinţa giupânului Arbure portariul de Suceav<a> şi giupânul Moghila şi giupânul Dan spătar şi giupânul Isac vistearnicul şi giupânul Şarpe postealnicul şi giupânul Petrica păharnicul şi giupânul Coste Cârje stolnic şi giupânul Petrica comis şi credinţa tuturor boiarilor noştri moldoveneşti, mari şi mici.

Iară după a noastră viaţă şi domnie, cine va fi domnul ţărâi noastre, din ficiorii noştri sau dintr'a noastră rudâ sau hie pre cine va aleage d<um>n<e>zău a hi domnu ai noastre ţară Moldovei, tot ca să n'aibă a ruşei a noastră danie şi întăritur<ă>, ce ca s<ă> aibă lor a le da şi a le întări acestor ce mai sus scriem, pentru căci le iaste lor danie şi întăritur<ă>, după dania şi întăritura luminatului şi răpousatului părintelui nostru.

Şi pentru mai mare credinţă, am învăţat pre al nostru credincios şi cinstit boiariu Tăutul log., de-a scris şi a noastră peceate au legat către această adevărată cartea noastră.

A scris Văscan în Huş, leat 7016 <1508> Mart. 2.

Muzeul Municipal Iaşi, plicul 8/1.
Trad. rom.

72

1508 (7016) Martie 17.

7016 <1508> Martie 17.

Suret încredinţat de isprăv<ni>ci<a> Tutovei, di pi ispisocul domnului Bogdan v<oe>v<o>d, întăritoriu lui Toader Saule şi fratelui său Giurgei şi surorii lor Anuşcăi, pe o bucată de pământ din hotarul Ciureştilor, pe Obelnă la Murgaci, la Fântâna lui Voinice, ce au cumpărat-o di la Muşa, fata lui Roman Dajboga şi di la Dragul şi Toma, ficiorii lui Cotoară, drept cincizăci zloţi tătărăşti.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 18, f. 61 v.
Rezumat rom.

1508 (7016) Martie 22, Huşi.

Suret de pe hrisovul vechiu pe sârbie dela Bogdan voevod, domn ţării Moldovei, scris de Văscan în Huşi, din 7016 <1508> Mart. 22.

Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi cetindu-să, că iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri a Moldovei, sluga noastră Oană Istăvoiu, ficeor lui Giurge Istăvoiu şi de bună voea lui, de nimine silit, nice asuprit, şi-au vândut dreapta ocina sa din drept uricul său, din uricul tatâni-său, a Giurgei Istăvoiu, giumătate de silişte de pe Hulubăţ din gios de Soholeţ, la fântâna cu budăiul, mai din sus de gura Muşatei, partea ce din gios, aceasta au vândut-o slugilor noastre, lui Petru Soholeţ şi frăţini-său, lui Marcu, drept şaptezeci zloţi tătărăşti.

Sculându-să dar slugile noastre, Petre Soholeţ şi frate-său Marcu, au plătit deplin acei de mai sus arătaţi bani, şaptezăci zloţi tătărăşti, în mâna slugei noastre, Oane Istăvoiu, ficeorul Giurgei Istăvoiu, dinnaintea noastră şi dinnaintea boerilor noştri.

Deci, văzând noi această de bună voe între dânşii tocmală şi deplină plată, noi încă şi dela noi aşijderea am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Petru Soholeţ şi frăţine-său, lui Marcu, acea giumătate de sâlişte de pe Hulubăţ, din gios de Soholeţ la fântâna cu budăiul şi mai din sus de gura Muşatei, parte cea din gios, pentru ca şi dela noi să le fie uric cu tot venitul. Insă să le fie în două acea giumătate: din ce giumătate de sălişte să fie lui Petru Soholeţ, însă parte despre Istăvoiu, unde este şi casa lui, iar cealaltă giumătate din giumătate de sâlişte să fie frăţini-său, lui Marcu, însă partea cea din spre Prut. Asemenea şi fiilor, nepoţilor, strănepoţilor, préstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cui li se va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acelei giumătăţi de sâlişte ce-i pe Hulubăţ, din gios de Soholeţ, la fântâna cu budăiul, mai din sus de gura Muşatei, părţii cei din gios, din tot hotarul să fie giumătate, iar pintre dânsele Istăvoi să fie până unde au însemnat Petrică paharnicul. Iar despre alte părţi să fie după vechiul hotar, până unde s'au apucat din vechiu.

Şi spre aceasta este credinţa a mai sus numitei domniei noastre Bogdan voevod şi credinţa a tuturor boerilor noştri ai Moldovei, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am poroncit credinciosului boeriului nostru, Tăutul logofăt, să scrie şi pentru adevărată cartea noastră această pecete a noastră să lege.

Intocmai de pe cea adevărată tălmăcire a d-sale clucerului Pavel Debrici, la leat 18<0>9 April 3. Beldiman ban, 1815 Ghenar 28.

77

S'au văzut şi de către mine cel adevărat sârbesc ispisoc şi copia sa şi această copie este întocmai scoasă de pe copia acea tălmăcită de clucerul Pavel şi s'au adeverit şi de către noi, Hristoveghie *mare* vornic.

Copia aceasta fiindcă este scoasă întocmai de pe adevărata copie ce este la mine, adeverită de boierii arătaţi, se adivereşte şi de către mine, Ioan Catargi, 1827 Iuni 19.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 241—243. Trad. rom.

74

1508 (7016) Martie 24, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Simul Ţicău, fiul lui Florea, nepotul lui Ţicău cel bătrân, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină din dreptul său uric, din uricul bunicului său Ţicău cel bătrân şi al tatălui său Florea, o selişte la Chegheci, dincolo de ţarina [1]) Murseştilor, la fântână. Aceasta a vândut-o slugilor noastre Andreica Blid şi Drăgoiu, pentru 70 de zloţi tătăreşti. Şi slugile noastre Andreica Blid şi Drăgoiu au plătit toţi aceşti 70 de zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre, Simul Ţicău, fiul lui Florea, nepotul lui Ţicău cel bătrân, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar noi, văzând buna lor tocmeală şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Andreica Blid şi Drăgoiu această selişte care este la Chigheci, dincolo de ţarina Murseştilor, la fântână, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine le va fi mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei selişti care este la Chegheci, dincolo de ţarina Murseştilor, la fântână, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Frunteş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Moghilă, credinţa panului Dan spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa

[1]) « ţarinu » în text.

panului Şarpe postelnic, credinţa panului Petrică ceaşnic, credinţa panului Coste Cârje stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă şi-au cumpărat cu banii lor.

Şi pentru mai mare întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Văscan la Huşi, în anul 7016 <1508> Martie 24.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIX/12.
Fotocopie după un orig. slav.

75

1508 (7016) Martie 25, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugile noastre, Şteful şi fratele lui, Trifa şi surorile lor Ana şi Maruşca, copiii lui Mihail, fiul lui Ştefan şi vara lor Magda, fiica Anei, fiica lui Ştefan şi deasemeni verii lor Dumitru şi sora lui, Neagşa, copiii lui Miclea deasemeni fiul lui Ştefan şi deasemeni alţi veri ai lor, Andruşco şi fratele lui Mitutelul şi sora lor Ana, copiii Dobrei, fiica lui Ştefan şi deasemeni alţi veri ai lor Nicoară şi Costin şi sora lor Marena, copiii lui Iuga, deasemeni fiul lui Ştefan şi deasemeni şi alţi veri tot ai lor, Giurgea şi popa Oata şi Ilca şi Ana, copiii Marinei, deasemeni fiica lui Ştefan, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă vîslujenia bunicului lor Ştefan, care a slujit la străbunicul nostru, Alexandru voevod, un sat anume Jigoreni.

Toate acestea să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, dar să le fie lor şase părţi. O parte să fie a lui Şteful şi a lui Trifa şi Anei şi Maruşcăi, copiii lui Mihail. A doua parte să fie a Magdei, fiica Anei, fiica lui Ştefan. A treia parte să fie a lui Dumitru şi Neagşei, copiii lui Miclea. A patra parte să fie a lui Andruşco şi a lui Mitiutelul şi Anei, copiilor Dobrei şi verilor lor Solomon şi Nicoară şi Armeanca şi Costin şi surorii lui, Stanca. A cincea parte să fie a lui Nicoară şi a lui Costin şi Marenei, copiii lui Iuga. A şasea parte să fie a lui Giurgea şi a lui popa Oata şi Ilcăi şi Anei, copiii Marinei, deasemeni şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi hotarul satului Jigoreni să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Frunteş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Dan spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Petrică ceaşnic, credinţa panului Coste Cârjă stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru a lor slujbă şi pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul în Huşi, în anul 7016 <1508> luna Martie 25.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 146.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

76

1508 (7016) Decembrie 14, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni credinciosul nostru pan Şteful pârcălab, fiul lui Ioanăş, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din uricul tatălui său Ioanăş un sat pe Bârlad, anume Blaneşti şi cu moară la Bârlad. Acesta a vândut acest sat slugii noastre credincioase Giurgea Hrabor comis, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră credincioasă Giurgea Hrabor comis a plătit toţi aceşti bani, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile panului Şteful pârcălab, fiul lui Ioanăş, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Giurgea Hrabor comis acest sat, anume Blaneşti pe Bârlad şi moară la Bârlad, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstră-

nepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, care este pe Bârlad, anume al Blaneştilor, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Frunteş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Moghila, credinţa panului Dan spătar, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Petrică ceaşnic, credinţa panului Coste Cârje stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă am dat şi am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă şi pentrucă şi-a cumpărat cu banii săi.

Şi pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul la Suceava, în anul 7016 <1508> luna Decembrie 14.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 260—261.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

77

1508 (7016) Decembrie 15, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Slavna, fiica Frosinei şi nepoţii ei de soră Fedor şi surorile lui, Dolca şi Vasutca, copiii Oliuşcăi, toţi nepoţii lui Ciurbă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, din uricul bunicului lor Ciurbă, un loc din pustie pe pârâul Borodace şi un sat la Fântâna Iepurelui. Acestea le-au vândut Marenei şi Nastei, fiicele panului Iaţcu Hudici, pentru 110 zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat Marena şi Nastea şi au plătit toţi aceşti bani, 110 zloţi tătăreşti, în mâinile Slavnei, fiica Frosinei şi a nepoţilor ei de soră, lui Fedor şi Dolcăi

şi Vasutcăi, copiii Oliuşcăi, nepoţii lui Ciurbă, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Iar privilegiul ce l-au avut ei dela bunicul lor Ciurbă, dela străunchii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, pe acest loc din pustie şi pe acest sat, încă l-au dat în mâinile Marenei şi Nastei, fiicele panului Iaţcu Hudici, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit Marenei şi Nastei, fiicele panului Iaţcu Hudici, acest loc din pustie, pe pârâul Borodace şi satul la Fântâna Iepurelui, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de pustie, ce este pe pârâul Borodoace, şi al satului ce este la Fântâna Iepurelui, să le fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şteful, credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Frunteş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Isac vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Moghila, credinţa panului Dan spătar, credinţa panului Petrică paharnic, credinţa panului Cârje stolnic, credinţa panului Petrică comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă şi-au cumpărat cu banii lor.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul în Suceava, în anul 7016 <1508> luna Decembrie 15.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 147.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

78

1510 (7018) Septembrie 21, Hârlău.

Suret scos moldoveneşte di pe un ispisoc sirbesc dela Bogdan voevod, din let 7018 <1510> Sept. 21.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, d<o>mnu pământului Moldoviei. Facem ştire cu această scrisoare a noastră tuturor cine pre dănsa va privi, sau cetindu-să o va auzi. Adică au venit înainte noastră şi denainte tut<ur>or a lor noştri boeri moldoveneşti, sluga noastră, dumnealui Luca Ilieșescul, feciorul a lui Iliiaş pah. şi nepotul lui de frate, Coste și sororile lui: Nasta şi Vasca şi Ghinda, fiii lui Andreico Ilieșescul, așijdere și nepotul de frate Lucăi, anume Andreico, feciorul Marinii, toţi nepoţi a lui Iliiaş pah., de a lor bună voie, de nime siliți, nici asupriți și au văndut a lor dreaptă ocină din uric şi din dires a moșului lor, Iliaş pah. ce au avut el dela stremoșul nostru Alexandru v<oe>v<o>d, un sat la Iaura, anume Bălănești, unde au fost giudele Bălan; şi l-au văndut credincios boeriului nostru, lui Dragoş vornecului, drept șasezeci zloţ<i> tătărăşti. Şi au plătit credinciosul boeriul nostru Dragoş vornecul toţ<i> acei 60 zloţi tătărăști în mânule Lucăi, feciorul lui Iliaş pah. şi a nepoţilor lui de frate, Costei şi Nastei şi Vascăi şi Ghindei și a lui Andreico, feciorul Marinii, denainte noastră și denainte boerilor noștri.

Şi iarăşi au venit înainte noastră şi înainte boerilor noştri sluga noastră Mirce Iazereanul şi soru-sa Maruşca, feciorii Petrii Iazereanului, de a lor bună voe, de nime siliţ<i>, nici nevoiţ<i> şi au vândut a lor dreaptă ocină, dintru a lor drept uric, dintru uricul tatălui lor Petre Iazereanul, un sat în gura Strâmbei, pe Tutova, anume unde au fost giudele Toder şi l-au văndut credincios boeriului nostru, lui Dragoş vornecului, drept doao sute optzăci zloţ<i> tătărăşti.

Şi au plătit credincios boeriul nostru Dragoş vornicul toţ<i> acei 280 zloţ<i> tătărăşti, în mânule slugii noastre Mircei Iazereanului și a sororii lui, Maruşcăi, feciorii Petrii Iazereanul denainte noastră şi denainte boerilor noştri.

Şi noi văzind a lor bună voe și tocmală şi deplină plată, iar noi aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit credincios boeriului nostru, lui Dragoş vor., satul la Iaura, anume Bălănești, unde au fost judele Bălan și satul la gura Strămbei, pe Tutova, unde au fost judele Todor, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul şi feciorilor lui şi nepoţilor lui și strenepoţilor lui și tot neamului lui, cine i să va alege lui mai de aproape, neclintit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul satelor ce s'au zis, satului ce iaste la Iaura, anume Bălănești, unde a fost judele Bălan, şi satului ce iaste în gura Strâmbei, pe Tutova, unde au fost judele Todor să fie din toate părţile după hotarul cel vechi, pre unde din veci au umblat.

Şi la aceasta iaste credinţa domniei noastre de mai sus scrisă, noi Bogdan v<oe>vod, și credinţa a preiubitului fiu domniei mele Ioan Ştefan și credinţa boerilor noştri: credinţa dumisale Şteful, credinţa dumi<sale> Şandre, credinţa dumi<sale> Toader, credinţa dumi<sale> Negrilă, credinţa dumi<sale> Danŭ şi a dumi<sale> Grincovici părcălabi Hotinului, credinţa dumi<sale> Ieremii şi a dumi<sale> Cozmei părcălabi Niamţului, credinţa dumi<sale> Văscan părcălab

de Cetatea Noâ, credinţa dumi<sale> Totruşan vist., credinţa dumi<sale> Şarpe post., credinţa dumi<sale>... [1]) pah., credinţa dumi<sale> Costei stol<ni>c, credinţa dumi<sale> Tomei Căţeleanul comis şi credinţa a tuturor a lor noştri moldoveneşti boeri, a mari şi a mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domnu din fiii noştri sau din niamul nostru, sau iarăşi ori pre cine d<u>mnezeu va alege să fie domnu pământului nostru, acela să nu-i strice lui a noastră danie şi întăritură, ci mai vârtos să-i dea şi să-i întărească lui, pentrucă şi noi i-am dat şi i-am întărit lui, pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă şi pentrucă şi li-au cumpărat el pre a lui drepţi şi adevăraţi bani.

Iar spre mai mare întăritură tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosu boeriului nostru Tăutul log<o>f<ă>t să scrie şi pecete noastră să o spânzure di această adivărată scrisoare a noastră.

Au scris Vasco Sârbul în Hârlău.

Tălmăcitu-s'au de mine, ieromonahul Pamvo Bulgariul, la anul dela H<risto>s 1783 Mai 1.

Acad. R.P.R., CLXX/6.

Trad. rom.; o trad. grecească de Evloghie dascălul, din 1777, la Arh. St. Buc., S. I., sub dată; ibid., o trad. rom. dela începutul sec. XX.

79

1513 (7021) Martie 5.

Suret di pe un uric dela Bogdan vod<ă>, l<ea>t 7021 <1513> Mart. 5.

Adică au venit înainte noastră şi înainte a tuturor a noştri boeri moldoveneşti Magdalina, niam Măricăi, fetii Mihului Epure, de a ei bună voe, di nim<e> asuprit<ă>, au vândut a sa dreaptă ocină, un sat anume Foleştii, ce-au fost schimbătură acel sat niamului ei, Măricăi, fetii Mihului Epure, cu Toader, ce au fost stolnic, pentru satul Soleştii. Acee au vândut slugii noastre dum<nea>lui Gavril Leuşar [2]), dreptu 300 de zloţi tătăreşti.

Şi dum. Gavril Leuşar au plătit toţ<i> acei 300 de zloţ<i> tătăreşti în mânule Magdalinii, niamului Măricăi, fetii Mihului Epure.

Iar uricul cel bătrân, ce au avut Mărica dela strămoş nostru Ştefan vod<ă> şi dresul cel de schimbătur<ă> ce au avut dela părintele domnii mel<e> Ştefan vod<ă>, pe satul Foleştii, ea li-au dat în mânule credincioasăi slugii noastre, dum<nea>lui Gavril Leoauşer, înainte noastră şi a boerilor noştri.

Deci şi noi, văzând a lor bun<ă> învoială şi tocmală şi plata deplin şi dela noi am dat şi am întârit dum<nea>lui Gavril Leoauşer acel sat Foleştii, ca să-i

---

[1]) loc alb în text.

[2]) în orig. probabil: Gavrile uşar.

fie lui uric, cu tot venitul, lui şi ficiorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul ce s'a alegi mai aproape, neruşuit nici odănăoară, în veci.

Iar hotarul acelui sat Foleştii ca să fie dinspre toate părţile după hotarul cel vechiu, de unde au înblat de veci.

S'au tălmăcit la Şcoala *Domnească* la *sfântul* Savva.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 301. Trad. rom.

80

1513 (7021) Martie 5.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru boier pan Grincovici pârcălab de Hotin ne-a slujit nouă drept şi credincios. De aceia, văzând noi dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat în ţara noastră, în Moldova, două sate, pe care le-a dat unchiul lui, Şteful pârcălab, la moartea sa, anume satul Drăguşani şi alt sat, Ecuşani, ce i-au venit în partea lui, a lui Şteful pârcălab, când s'au împărţit cu mătuşa-sa Marena, fiica panului Iacuş vistier şi cu fiicele ei, Anuşca şi Vasutca şi cu nepoţii săi, fiii lui Buceaţchi şi Iurie.

Şi privilegiul pe care l-a avut Şteful pârcălab dela părintele nostru, dela Ştefan voevod, încă i l-a dat înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând buna lor voie şi tocmeală şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin, aceste mai înainte spuse sate, anume Draguşani şi Ecuşani, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate, Draguşani şi Ecuşani, să le fie hotarul lor din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Ion Ştefan şi Petru şi Iliaş şi credinţa panului Dragoş vornic, credinţa panului Dan Bolea pârcălab de Hotin, credinţa panului Ieremia şi a panului Cozma pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Moghilă, credinţa panului Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Totruşan vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa

panului Costea Cârje stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă el i-a dat la moartea sa.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Isac logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor, în anul 7021 <1513> Martie 5.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 148.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

81

1513 (7021) Martie 7, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri sluga noastră Vasco, fiul lui Petrică fost comis, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut vislujenia tatălui său Petrică fost comis, un sat pe Șumuzul Rece, anume Oniciani și cu moară la Șumuz, acest sat pe care l-a dat părintele nostru Ștefan voevod lui Petrică fost comis, pentru dreapta lui slujbă. Pe acesta l-a vândut chiar domniei mele, pentru 500 de zloți tătărești.

Și domnia mea am plătit toți acești 500 de zloți tătărești în mâinile slugii noastre Vasco, fiul lui Petrică fost comis, înaintea boierilor noștri.

Și domnia mea plătind și întocmind, întru aceasta am gândit și am miluit pe credinciosul nostru boier pan Isac logofăt și i-am dat acest sat care este pe Șumuzul Rece, anume Oniciani și cu moară la Șumuz, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și tuturor urmașilor ce s'ar trage din trupul său, nemișcat niciodată, în veci. Iar celelalte rudenii ale lui să nu aibă urmașii lui nimeni să se amestece nici de cum, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat care este pe Șumuzul Rece, anume Onicianii, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ioan Ștefan și Petru și Iliaș și credința boierilor noștri: credința panului Dragoș vornic, credința panului Bolea și a panului Grincovici pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Cozma pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru, credința panului

Negrilă, credința panului Moghila,<credința >[1]) panului Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Totrușan vistier, credința panului Coste stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie <domn al> țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie și să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Huși, în anul 7021 <1513> Martie 7.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 149.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

82

1513 (7021) Martie 8, Huși.

Suret de pe ispisocul dela Bogdan *voevod*, s'au scos pe moldovenie de pe sirbie din let 7021<1513> Mart 8.

De știre facem cu această carte a noastră tuturor cine pe dânsa se va uita ori a ceti pe dânsa și a auzi-o, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor al noștri moldovenești boiari sluga noastră Balaban, feciorul Bechii și nepotul său Crăciun strănepot Bechii și surorile lui, Rusca și Stana, de a lor bună voe, de nimenea asupriți, nici siliți și au dat nepotului său, slugii noastre Lupea Banului una bucată de pământ din hotarul satului lor Măcișenii, din Fântâna Cârstânii în gios.

Și noi, văzind a lor bună danie ce au dat ei nepotului lor, slugii noastre Lupea Banului, iar noi așijderea și dela noi i-am dat și i-am întărit slugii noastre Lupea Banului acea bucată de pământ din hotarul satului lor, al Măcișenilor, din Fântâna Cârstinii în gios, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui și fratelui lui, Fătul și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și a tot neamul lor, cine să va alege lor mai de aproape, neclătit niciodată, în veci.

Iar hotarul acei bucată de pământ din hotarul satului lor, Măcișenilor, din Fântâna Cârstânii în gios, să începe din stâlpul ce-i din susul Fântânii Cârstânii, drept la fântână, de aci pârâul până în drum, de aci drumul până în hotarul Clenilor, iar despre alte părți, după vechiul hotar, pe unde din vechi au umblat.

---

1) 'oc rupt în orig.

Şi spre aceasta iaste credinţa noastră, de mai sus scrii, noi Bogdan v<oe>voda şi credinţa preaiubiţilor fiilor domnii méle Ioan Ştefan şi Petrea şi Ilieş şi credinţa tuturor boiarilor noştri moldoveneşti, mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domnu a nostrului pământ moldovenesc, din fiii noştri ori din al nostru neam, ori fie pe cine dumnezeu va alege domnu să fie a nostrului pământ moldovenesc, acela lor să nu clătească a noastră danie şi întăritură, ci mai ales să dea lor şi să întăriască, de vreme că lor le-am dat, de a lor bună voe.

Iar pentru mai mare tăriia şi întăritura celor de mai sus scrise, am poruncit al nostrului credincios boierului dum<nealui> Isac log<o>f<ă>tului, să scrie şi a noastră pecete să o lege la această carte a noastră.

Scris-au Glăvan în Huşi.

S'au tălmăcit de Gheorghi Evloghi dascal, 1783 Iulie 27.

După Arhiva Românească, X, 1945—1946, p. 195—196.
Trad. rom.

83

1513 (7021) Septembrie 20.

Ispisoc sârbesc din 7021 <1513> Săptemvrie 20, a domnului Bogdan voevod, prin care au întărit la ace vreme unor moşinaşi de atunce, anume Boldul şi Căpotici şi Avrodin cu fraţii lui, stăpânire pe câteva moşii, care nu le arată la ce ţinut sânt şi între altele pomineşti şi de Oneşti şi Verteporoh, scriind aşa: giumătate de Oneşti, parte din gios a Boldului, cu iaz în parte din gios, în Ciuhur, iar partea din sus a lui Căpotici cu a lui fraţi şi din giumătate di sat di Vertiporoh, giumătate a Boldului, din mijloc, cu loc di mori în ce din gios parte, în Ciuhur, iar parte din gios Căpoticiu cu loc de mori, în parte din gios a Boldului, iarăş pe Ciuhur.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 326.
Rezumat rom. din 1758.

84

1514 (7022).

Uric dela Bogdan v<oe>voda, din v<ă>l<ea>t 7022 <1514>, întru care scrie că domniia sa au dat sfintei mănăstiri Pobratei un sat anume Héciul, pre care au fost acel sat vara domniei sale Niacşa, fata Mariei, sora tatălui domniei sali Ştefan vod<ă>, la moartea sa, din al său drept uric şi cumpărătură, ce i li-au fost cumpărat domniei sali răposatul Ştefan vod<ă> dela Maruşca, fata Mihului log<o>f<ă>t, din drése de cumpărătur<ă>, ce-au avut tatăl ei Mihul log<o>f<ă>t dela

pan Oană Paşco şi dela socru-său Drăgulă, unchiul lui Niagoe log<o>f<ă>t şi dela Zoica, nepoata lui Niagoe log<o>f<ă>t din drese ce-au avut Neagoe log<o>-f<ă>t dela strămoşul domniei sale, Alexandru vodă şi dela străunchii domnii sali Iliiaş şi Ştefan voevodzii, ca să fię sfintei m<â>n<ă>stiri driaptă danie şi întărire, în véci.

Iar hotarul acestui sat, pe hotarul véchiu.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 540 v.
Trad. rom.

85

1514 (7022) Decembrie, 8.

Anul 7022 <1514> Decembrie 8. Io Bogdan voevod [1]).

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi curată şi luminată inimă şi din toată bună voia noastră şi ne-am sfătuit cu rugătorul nostru Gherasim, egumenul dela mânăstirea Dobrovăţ şi am făcut pentru sănătatea noastră şi mântuirea sufletului domniei mele şi am dat sfintei noastre mânăstiri Dobrovăţ, unde este hramul coborîrea sfântului duh, în mâinile rugătorului nostru Gherasim egumenul, 800 de zloţi tătăreşti.

Iar rugătorul nostru Gherasim egumenul sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie egumen al acestei sfinte mânăstiri, aceşti egumeni, în timpul vieţii lor, toţi să aibă a ne sluji în fiecare an, în dumineca Mironosiţelor, la vecernie, să ne slujiască paraclis, la utrenie, liturghie, cu toţi popii şi diaconii câţi vor fi în mânăstire.

Şi iarăşi, după viaţa noastră, când ne va da dumnezeu sfârşit, ei, în fiecare. an, să ne facă slujbă, pentru mântuirea nostră, la vecernie, parastas, şi la utrenie, liturghie.

Şi iarăşi, dacă cineva ar cuteza şi n'ar împlini dania noastră, acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui Hristos.

Şi pentru şi mai mare putere şi întărire am poruncit credincioсsului nostru pan Isac logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 37.
Copie slavă.

---

[1]) rândul: « Anul..... voevod », adaus de copist în fruntea textului, în locul datei dela sfârşit, pe care o omite.

86

1514 (7022) Decembrie 8, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și curată și luminată inimă și din toată bună voia noastră și ne-am sfătuit cu rugătorul nostru chir Macarie episcopul de Roman și am făcut pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului domniei mele și am dat sfintei noastre mitropolii din târgul Romanului, unde este hramul preacuvioasei maicei Paraschiva, în mâinile episcopului nostru chir Macarie 800 de zloți tătărești.

Iar episcopul nostru Macarie sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie episcop al mitropoliei noastre din târgul Roman, aceia în timpul vieții lor, toți episcopii să aibă a ne face slujbă, în toată viața noastră, până când ne va da dumnezeu să fim vii, în fiecare an, în dumineca Mironosițelor, la vecernie să ne slujească cinstitul paraclis, iar la utrenie, liturghie cu toți popii și diaconii câți vor fi în mitropolie.

Și iarăși, după viața noastră, când ne va da dumnezeu sfârșit, ei, în fiecare an să ne facă slujbă, pentru mântuirea noastră, la vecernie, paraclis, iar la utrenie, liturghie.

Și iarăși, dacă s'ar ispiti și n'ar îndeplini dania noastră, unul ca acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată, înaintea domnului dumnezeu, Iisus Hristos.

Și pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Isac logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor la Suceava, în anul 7022 <1514> luna Decembrie 8.

<Pe verso, contemporan, slav:> « Mitropolia de Jos; <adaus sec. XVII, rom:> *In dumineca Mironosițelor* parastas și liturghie lui Bogdan vodă ».

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 138.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

87

1514 (7022) Decembrie 8.

Bogdan voevod dăruiește mitropoliei din Suceava, cu hramul sfântului Gheorghe, 800 de zloți tătărești și rânduiește și facerea mai multor slujbe.

Suceava, 7022 <1514> Decembrie 8.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 340.
Rezumat german.

1514 (7022) Decembrie 8, Succava.

Copie tălmăcirii.

Cu mila lui dumnăzău, noi Bogdan v<oe>voda, domnu țării Moldovii. Facem înştiințare cu această carte noastră tuturor cine va căuta pre dănsa sau citindu-să o va auzi, precum au voit domnie me, cu a noastră bună voință și cu curată și luminată inemă și den toată a noastră bună voiă și ni-am sfătuit cu al nostru rugător Ștefan igumenul *dela* mănăstiria Moldoviţii, unde este hramul bunăvistire a preacuratii născătoarii de dumnăzău şi am făcut pintru a noastră sănătate și pentru măntuire suflitului domnii mele şi am dat sfintei noastre mănăstiri *dela* Moldovița 800 zloț<i> tătăreşti, în mâinile rugătoriului nostru chir Ştefan *dela* Moldoviță, pintru ca să ne facă pomenire pe fiiaşte care an în sămbăta Mironosițelor: sara, parastas şi demeniață, leturghie, în veci.

Şi iarăși ni-am tocmit cu mai sus scriş <i> rugătoari noștrii *dela* Moldoviță şi au schimbat cu domnie me Baicianii, ci li-au fost dat lor giupăniasa a lui Ivanco pitariu, la moartea sa. Şi tocmind şi schimbând cu domnie me ace giumătat<e> de sat şi au dat domnii mele schimbătură giumătati de sat *din* Băiciani, ca să fie a domnii mele şi cu tot vinitul, care li-au fost dat lor ace giumătati parte de sat, giupăniasa a lui Ivanco pitariul, la moarte sa. Dar iarăşi domnia me li-am dat lor, pintru a lor schimbătură, pintru mai sus scrisă giumătati parte de sat de Băiciani, giumătate de sat *din* Răciuleni, ci-au fost parte a domnii mele, cu tot vinitul.

Iar la această tocmală și schimbătură au fost boiarii noştri martori: jupănul Hrana spătar şi jupănul Coste stolnic și dumnalui Cățălian comis şi Condre paharnicul şi Vlaicul spătar şi Scripco pitar *şi* Vasco șetrar *şi* Sava stolnic *şi* Fele paharnic *şi* · Huru spatar *şi* Buda vistirnic și credința a tuturor boiarilor noștrii moldoviniști, celor mari şi mici[1]).

Iar după viața noastră, cine va fi domnu al nostru, al Moldov<ei>, den fii noștrii, sau den niamul nostru sau iarăş<i> pe oricini îl va alege dumnăzău a fi domnu pământului nostru, a Moldav<ei>, acela să nu-i clăntiască a noastră întăritură.

Iar cini va ispiti a clănti, unul ca acela ca să fie blăstămat de domnul dumnăzău şi mântuitorul nostru, Ii <su> s Hristos şi de preacurată a lui maică și și de sfinţi 4 evanghelişt<i> şi de sfinţii 12 apostoli de frunte: Petru și Pavel *şi ceilalţi* și de sfinți purtători de dumnăzău, 318 părinți a Nichii și de toții sfinți carii den veac au plăcut lui dumnăzău.

[1]) configurația divanului, neobișnuită; apar trei spătari.

Iar spre mai mare tărie şi întăritură a toate celi de mai sus scrisă, poruncit-am credinciosului nostru jupăn Isac logofătu să scrie şî peciti noastră să o anine de această carte a noastră.

Au scris Ivanco Dobrulovici în Suceavă, în anul 7022 ‹1514› Dec‹he›m. 8.

Copie aceasta însăş [însuş] de pe adevărat uric scris sărbişte a tocma şi pren driaptă tălmăciri s'au scos de mini, Andrei Daşchevici, în Cernăuţ ‹i›, l‹eat› 1787 Sept. 22.

Acad. R.P.R., CLVII/13.
Trad. rom.

89

1514 (7022) Decembrie 8, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzî citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bună voinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată şi din toată bună voia noastră şi ne-am sfătuit cu rugătorul nostru chir Silioan egumen dela Putna şi am făcut pentru sănătatea noastră şi pentru mântuirea sufletului domniei mele şi am dat sfintei noastre mânăstiri dela Putna, unde este hramul uspenia preasfintei născătoare de dumnezeu, în mâinile lui Silioan egumen dela Putna 800 de zloţi tătăreşti.

Iar rugătorul nostru Silion egumen de Putna sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie egumen al acestei mânăstiri a noastre dela Putna, iar aceia, în tot timpul vieţii lor, toţi egumenii, să aibă a ne sluji în toată viiaţa noastră, până când va da dumnezeu să fim vii, în fiecare an, în Dumineca Mironosiţelor, la vecernie, să aibă a ne sluji cinstitul paraclis, iar la utrenie, leturghie, cu toţi popii şi diaconii, câţi dintre ei vor fi în mânăstire. Şi iarăşi, după viaţa noastră, când ne va da dumnezeu sfârşitul, iar ei, în fiecare an să ne slujească, pentru mântuirea nostră, la vecernie, parastas, iar la utrenie, leturghie.

Şi iarăşi, dacă cineva ar cuteza şi nu ar împlini dania noastră, iar unul ca acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată, înaintea domnului dumnezeu Iisus Hristos.

Iar pentru mai mare putere şi întărire am poruncit credinciosului nostru pan Isac logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumşa al lui Cozma, la Suceava, în anul 7022 ‹1514› Decembrie 8.

Muz. Regional Suceava, nr. 1721.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

90

1514 (7022) Decembrie 8.

Dania dila dom<nul > Bogdan, ficiorul lui Ştefan vod <ă>, prin care dă mon<astirii> Voroneţului ezăru Leonti, din let 8 Dechem<vrie> 7022 <1514>.

Arh. St. Iaşi, pachet 141.
Rezumat rom.

91

1514 (7022) Decembrie 17.

7022 <1514> Dic<hem>v<rie> 17.

Copie ispisocului domnului Bogdan v<oe>vod, întăritoriu slugii sale, lui Ivan tălmaciul, pe un sat pe Tutova, Simineştii, ci-au cumpărat dela Sofiica, fata Magdalinii, nepoată Petri spătariului, <drept 400 zloţi tătăreşti> şi pe 2 locuri de pustietate, în ţânut Tecuciului, o sălişte pe Dămici, numită Sâlişte şi Oltenii, între Calieni şi între Năneşti, acum Mungociul [1]).

Arh. St. Iaşi, Tr. 1769, op. 2017, dos. 166, Trib. Tutova, f. 38.
Rezumat rom.

92

1514 (7022) Decembrie 17.

Suret scos moldoveneşte de pe un ispisoc sirbesc dela Bogdan voevod, din let 7022 <1514> Dechemvrie 17.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Bogdan v<oe>vod, domn pământului Moldaviei. Facem ştire cu această carte a noastră tuturor cine spre dânsa să va uita sau citindu-se o va auzi. Iată am dat sf<i>ntei mănăstirii noastre dela Neamţu, unde iaste hramul înălţarea d<o>mnului nostru Iis<us> H<risto>s, danie dumisale Ioan Frunteş părcălab Neamţului, o giumătate de sat pe Bârlad, la marginea marelui iazăr, anume Ciofreşti, partea de jos şi iarăşi şi iazăr în Bârlad, ce iaste în gura Jerului, să aibă sf<ă>nta mănăstire din a patra parte giumătate. Şi iarăşi am dat tot sf<i>ntei mănăstirii noastre dela Neamţ danie dumisale Ioan Frunteş pârcălab Neamţului, care el au dat la moartea sa sf<i>ntei mănăstiri noastre o giumătate de sat pe Bărlad, anume Piscul, partea de jos şi cu giumătate de moară, ce iaste pe Bărlad.

---

[1]) în loc de: « Lungociul ».

Şi dresăle ce-au avut de mai sus scrisul Ioan Frunteş pârcălab, pe acea giumătate dintru a patra parte de iazăr în Bârlad, dela cel cu sf<i>nţenie răposat părintele domniei méle Ştefan voevod, încă le-au dat în mâinile rugătoriului nostru Dorothei igumenul de Neamţ şi pre o giumătate de moară, ce iaste pe Bârlad. Toate acestea de mai sus scrise le-au dat danie sf<i>ntei mănăstiri.

Iar noi aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit sf<i>ntei mănăstirii noaştre dela Neamţul, unde iaste hramul înălţarea d<o>mnului nostru Iis<us> H<risto>s, céle de mai sus scrise, părţile satelor şi acea giumătate de moară, cum şi acea giumătate dintru a patra parte de iazăr, ca să fie sf<i>ntei mănăstirii dela noi uric şi cu tot venitul, neclătit nici odinioară, în vécii vécilor.

Iar hotarul aceii giumătate de sat de Ciofreşti să fie din tot hotarul giumătate, iar despre célelalte părţi, după hotarul cel vechiu, pre unde din véci au umblat. Şi aceii giumătate de sat de Piscul, partea de jos, să fie din tot hotarul giumătate, iar despre célelalte părţi, după hotarul cel vechiu pre unde din véci au umblat.

Şi la aceasta iaste credinţă domniei noastre de mai sus scrisă, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii domniei méle Ioan Ştefan şi Petru şi Iliiaş şi credinţa a tuturor a lor noştri moldoveneşti boiari,. a. mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domn pământului nostru sau din fiii noştri sau dintru al nostru neam sau iarăşi fie d<u>mnezeu pre cine va alége să fie domn pământului nostru, acela ca să nu strice sf<in>tei mănăstiri a noastră danie şi întăritură, ci ca să aibă a întări şi înputernici sf<i>ntei mănăstiri, de vréme ce iaste de bună voe danie sf<i>ntei mănăstiri.

Iar spre mai mare tărie şi întăritură tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boiariului Isac logofătului, să scrie şi a noastră pecéte să o spânzure de această carte a noastră.

Această copie scoţându-se de pe acea adevărată şi urmărindu-să din cuvânt în cuvânt şi neavând nici o greşală, s'au întărit cu a noastră iscălitură.

1813, Iunie 23.

Silvestru arhimandrit şi stareţ sf. m. Neamţului şi Secului.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXVII/3.
Trad. rom.

93

1515 (7023) Feb:uarie 18.

Uricul lui Bogdan voevod, cum a venit înaintea domniei sale Toader Corlat şi de a sa bună voie, din a sa dreaptă ocină, din satul Berchişeşti a vândut rugătorului chir Pahomie, episcop de Rădăuţi, un loc de două case, cu un loc de arătură şi fânaţ, în câmp, drept 100 zloţi tătăreşti.

Toate aceste le-a dăruit episcopul Pahomie mânăstirii Moldoviţa.

94

Deci, domnia sa întărește mânăstirii această danie și această stăpânire pe aceste locuri în Berchișești.

Iar hotarul acestor două locuri de case în Berchișești să fie ca și hotarul celor-lalte case, care sunt în sat.

7023 ‹1515› Februarie 18.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 361.
Rezumat german.

94

1515 (7023) Martie 30.

Suretul uricului dela Bogdan vodă, pre hotarul satului Derscăi, din let 7023 ‹1515› Mart. 30.

Hotarul satului Derscăi spune pre hotarul cel bătrânu din Dumna, pre deasupra Văii Ghilci[1]), pre Buhace și din Buhace spre părăul Hatnagăi, pintre Dialul lui Dereneu, din gios de Cruce, pre cornul dela sat dela Lozna, iar dela Cornu preste dial la un podeț, ce iaste pre Ruda, iar dela podeț la o movilă, lăngă drumul cel mare, iar dela movilă pre deasupra Doljocului, iar de acole la Lozŭ la Malinu, iar dela Malinu la un stejar deasupra Temnaii, iar dela Temnae pre Dialul Ascuțit iar dela Dialul Ascuțit pre deasupra Buhaii, iar dela Buhae, pre deasupra tuturor părailor și de toate părțile pre hotarul cel bătrăn.

† Uricul acesta este la preutul Pricopie din Dersca, iar izvodul acesta iasti la călugării dela Homor.

Acad. R.P.R., LII/38.
Copie rom. din c. 1764.

95

1515 (7023) Aprilie 20.

7023 ‹1515› Aprilie 20. Io Bogdan voevod [2]).

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu bună voința noastră și curată și luminată inimă și am făcut pentru pomenirea sfânträposaților părinților domniei mele Ștefan voevod și a maicei domniei mele, doamnei Maria și pentru sănătatea și pentru mântuirea domniei noastre și pentru sănătatea și mântuirea doamnei

---

[1]) în loc de: *Ghilei*.

[2]) rândul: « 7023.... voevod », adaus de copist în fruntea actului în locul datei dela sfârșit, pe care o omite.

noastre Rocsandra şi a copiilor domniei mele Ioan Ştefan şi Petru şi Iliiaş şi am dat sfintei noastre mânăstiri dela Dobrovăţ, unde este hramul coborîrea sfântului duh, un sat anume Vadul Cârstei şi iezerul anume Bogatul.

Şi deasemenea am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri Dobrovăţ un sat, anume Rădeni şi cu moară şi două iezurele, pe care acest sat l-a dat Mihul medelnicer, la moartea sa.

Şi deasemeni am dat şi am întărit aceleiaşi sfinte mânăstiri două sălaşe de Ţigani, anume Grozav şi Tămaş, cu femeile şi copiii lor, pe care aceste două sălaşe de Ţigani le-a dat Alexa Nebojatco şi dinaintea mamei sale.

De aceia noi, văzând buna lor danie, ce au dat la moartea lor, acest sat anume Rădeni şi cu moară şi cu două iezurele şi aceste două sălaşe de Ţigani, anume Grozav şi Tămaş, cu femeile şi copiii, şi iarăşi şi acest sat, ce l-a dat domnia mea acestei sfinte mânăstiri a noastre Dobrovăţ, anume satul Vadul Cârstei, şi noi <le-am dat şi li-am întărit>[1]) ca să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Dobrovăţ uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume Vadul Cârstei şi a Rădenilor, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ioan Ştefan şi Petru şi Iliiaş şi boierii: Isac *mare* logofăt, Dragoş *mare* vornic şi Şendre *şi* Negrilă *şi* Grincovici şi Talabă pârcălabi de Hotin[2]) *şi* Cozma pârcălab de Neamţu[3]) *şi* Petrică pârcălab de Cetatea Nouă şi Arbure portar de Suceava[4]) şi Hrană spătar şi Totruşan vistier şi Şarpe postelnic *şi* Săcuian paharnic şi Costea Cârjă stolnic şi Toma Căţelean comisul[5]).

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 38.
Copie slavă.

96

1515 (7023) Aprilie 20, Huşi.

Suret de pi ispisoc sărbăsc, dela răposatul mărie sa Bogd<a>n v<oe>v<o>d, v<ă>let 7023 <1515> Ap. 20.

† Facem înştiinţare precum au yenit înnaintea noastră sluga noastră Giure şi nepoata lui, Marinca şi rudenie lor Oanţa şi fratile ei Toma, nepoţ<i> popii lui Ilieş, de a lor bun<ă> voi, de nimi siliţi şi au văndut a lor driaptă ocenă,

---

[1]) omis în copie.
[2]) « pârcălabi de Hotin », aşa în copie.
[3]) « pârcălab de Neamţu », idem.
[4]) « portar de Suceava », idem.
[5]) « comisul », idem.

dintru a lor dreptu uricu, din uricu moşului lor, popa Ilieş, ce au avut ei dela Alixandru v‹oe›v‹o›d, pentru o bucată de loc din hotar‹ul› Stănceşti, între Bohonca şi între Ariroasa, aceia au vândut-o slugilor noastre, lui Ilie şi Manoil şi Coste şi Turcului şi Anuşcăi şi rudeniilor lor, lui Filip.

Şi le-au plătit lor 170 de zloţi tătărăşti, în măinile Giurii şi Marincăi şi Oanţii şi Tomii.

Deci, văzăndu noi a lor bună voială şi tocmală şi plată deplin şi noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Ilie şi fraţilor lui, Manoil, Costi şi Turcului şi surorii lor Anuşcăi şi rudenii lor Filip, ca s‹ă› fii lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor şi a tot neamul, ce se va alegi mai aproapi, neruşiit nici odinioară, în veci.

Iar hotaru acei bucat‹ă› de loc să începe din gura Bohoncăi, de ‹a›ci pe matca Bohancăi în sus, până la un stălpŭ şi de acolo drept peste cămpu, păn‹ă› la pădure, la un stejar; deci de acolo la codru şi de acolo să întoarce peste codru, păn‹ă› la Ariroasa, undi cadi părău Bujorului la Ariroasa; de ‹a›ci în jos matca Ariroasăi, undi să înpreună Ariroasa cu Bohonca. Şi să-şi‹i› facă acolo heleşteu pe amăndoao părţile malurilor. Atăta esti tot hotaru acei bucat‹ă› de loc şi pe din sus şi pi din gios.

Pentru aceia, credinţa domnii mele şi a preaiubiţi fiilor noştri Ioan Ştefan, Petre, Ilieş şi credinţa boierilor noştri: Dragoş *mare* vornic şi dum‹nialui› Tălabă părcălabu di Hotin şi dumnialu‹i› Hrane spăt. şi dum‹nialui› Totruşan vistier şi dum‹nialu›i Costi [1]) Şărpi *mare* post. şi dum‹nialu›i Săcuianu *mare* pah. şi Toma Căţileanu *mare* comis şi credinţa tuturor boierilor noştri.

Iar pentru mai bun‹ă› credinţa şi întăritura, am poroncit cinstitului şi credinciosului nostru boer dum‹nialu›i Isac log‹o›fătu să scrii şi a noastră pecete cătră această carte a noastră să o legi.

Şi scrisă de Fodor în Huş‹i›.

Şi s'au tălmăcit de Evloghi dascălu *dela* Şcoala slovinească, în anii dela H‹risto›s, vlet 1770 Iuni 17. S'au tălmăcit de Evloghie dascăl.

Arh. St. Buc., ms. 602, f. 196.
Trad. rom.

97

1515 (7023) Decembrie 8.

† Iată eu robul lui dumnezeu, Io Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună şi curată inimă şi din toată voia noastră şi ne-am sfătuit cu rugătorul nostru chiar Pahomie episcop de Rădăuţi

[1]) în loc de: « Cozma ».

și am făcut pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului domniei mele și am dat mitropoliei noastre dela Rădăuți, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolae, 800 de zloți.

Iar episcopul nostru Pahomie sau pe oricine îl va alege dumnezeu ca episcop, în mitropolia noastră, iar acești episcopi în timpul vieții lor, toți să aibă a ne sluji, în toată viața noastră, până când ne va da dumnezeu să fim vii, în fiecare an, în dumineca Mironosițelor, la vecernie, paraclis, iar la utrenie dumnezeiasca liturghie, cu toți popii. Iar după viața noastră, când va da dumnezeu, iar ei în fiecare an să ne slujească pentru mântuirea noastră, la vecernie, parastas, iar la utrenie, liturghie.

Și iarăși, dacă va cuteza cineva și nu va împlini dania noastră, iar acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui <Hristos>.

In anul 7023 <1515> Decembrie 8 <zile>[1]).

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 378—379.
Actul săpat pe piatră la fosta episcopie dela Rădăuți.

98

1515 (7023) Decembrie 18.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acești adevărați Bilca și vara ei, Rusta și One și Daniul, toți nepoții lui Costea Liteanul, i-am miluit pe dânșii cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră în Moldova, dreapta lor dedină, un sat anume Liteni pe Siret și din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, ca să le fie și dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, Litenii, care sunt pe Siret, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Ion Ștefan și Petru și Iliaș și credința tuturor boierilor noștri, credința panului Petru vornic și credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Cozma, credința panului Costea Cârjă și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința

---

[1]) documentul poate fi din 1514 Decembrie 8, când domnul dăruiește mai multor mânăstiri aceiași sumă.

panului Hrană spătar, credința panului Totrușan vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră...[1])

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 381—382.
Orig. slav, perg. pecete atârnată, căzută.

99

1515 (7023) Decembrie 21, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Sima Rohat și fratele lui, Micotă Rohat, au slujit drept și credincios mai înainte sfântrăposatului părintelui nostru Ștefan voevod, iar astăzi ei slujesc domniei mele, drept și credincios. Deci noi, văzându-le dreapta și credincioasa slujbă către noi, i-am miluit pe dânșii cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit, în țara noastră Moldova, dreapta lor ocină și cumpărătură, pe care a cumpărat-o tatăl lor, Toader Rohat dela Oană Cuhne, un sat anume Cuhneștii pe Rebricea Mare, amândouă cuturile și din privilegiul ce a avut părintele lor, Toader Rohat, dela părintele nostru, sfântrăposatul Ștefan voevod.

Și întru aceasta deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Anușca, fiica Mușei, nepoata lui Bode, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a dat ea, din dreptul său uric, ce l-a avut ea dela înaintașii noștri, dela Ștefan și Ilieaș voevozi, dreapta sa ocină, un sat anume Bucșenii pe Horincița. Și a dat ea acest sat nepoților săi, slugilor noastre Sima Rohat și fratelui lui, Micotă, copiii lui Toader Rohat, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia ei și dania, și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Sima Rohat și fratelui lui Micotă Rohat, copiii lui Toader Rohat, acest sat mai înainte zis, anume Cuhneștii, pe Rebricea Mare, amândouă cuturile pe care l-a cumpărat părintele lor Toader Rohat dela Oană Cuhne, și deasemeni un sat, anume Bucșanii pe Horincița, pe care li l-a dat mătușa lor Anușca, fiica lui Bodea, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

[1]) loc ilizibil în orig.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, al Cuhneştilor, care este pe Rebricea Mare, amândouă cuturile şi al Bucşanilor, care este pe Horinciţa, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ion Ştefan şi Petru şi Iliaş şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Totruşan vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela ‹să nu clintească›[1]) dania şi întărirea noastră, ci să ‹le întărească›[1]) şi împuternicească, pentrucă au slujit drept şi credincios, mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele, iar astăzi ne slujesc nouă drept şi credincios şi pentrucă le-a dat mătuşa lor, de bună voia ei.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Isac logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor la Suceava, în anul 7023 ‹1515› luna Decembrie 21 zile.

Acad. R.P.R., XCV/9.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

100

1515 (7023) Decembrie 21, Suceava.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, Iisus Hristos, Io Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră pan Luca Ilieşescul, nepotul lui Ivan Corlat şi cu copiii săi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din uricul bunicului lor Ivan Corlat şi al fetei lui Ivan Corlat, Ana, mama lui Luca Ilieşescul şi din privi-

[1]) loc rupt în orig.

legiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, un sat anume Bucureştii pe Moldova, mai sus de Bercheşeşti. Pe acesta l-au vândut însumi domniei mele, pentru 300 de zloţi tătăreşti.

Şi eu, domnia mea, am plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre, pan Luca Ilieşescul şi în mâinile copiilor lui, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri ai Moldovei.

Şi plătind şi întocmind toate câte scriem mai sus, eu, domnia mea întru aceasta am binevoit cu bună voia noastră şi curată şi luminată inimă şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim şi să împuternicim sfânta noastră mânăstire dela Voroneţ şi am făcut pentru pomenirea sfântrăposaţilor înaintaşi şi părinţi ai noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi pentru sănătatea şi mântuirea copiilor noştri şi am dat şi am închinat şi am întărit acest sat, anume Bucureştii, pe Moldova, acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Voroneţ, unde este hramul sfântului şi slăvitului marelui mucenic şi purtător de biruinţă, Gheorghe, şi unde este egumen rugătorul chir popa Paisie, şi să fie acest sat, anume Bucureştii, acestei sfinte mânăstiri a noastre, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat al Bucureştilor începe dela obârşia pârâului Runcul, drept peste pădure, drept prin mijlocul ţarinii, între ţarina lui Micle şi a Muncelului, şi de acolo la pârâul Muncelului, apoi pe pârâul Muncelului în jos, până unde cade în Moldova, de acolo drept peste Moldova şi peste Topliţa la vad, în jos de moara lui Isac, de acolo drept la gura Bâlcoaei, de acolo tot pe pârâul Bâlcoaei, până la obârşia Bâlcoaei şi Voroniciorul Mic cu poiana. Acesta este hotarul acestui sat.

Şi deasemeni dăm şi întărim acestei sfinte mânăstiri şi braniştea, începând dela obârşia Bâlcoaei, la Dealul Mare, la obcină până la runcul Şuvoritei, de acolo la dealul de jos al Clăditeei, de acolo tot pe Plotuniţa, apoi în Suha Mare, apoi pe Suha la vale, până unde cade în Moldova, apoi pe Moldova la vale, până unde se împreună cu hotarul Bucureştilor, din capătul de sus.

Şi deasemeni am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri Muntele Lung cu toate ţarcurile sale.

Toate aceste mai sus scrise să fie dela noi sfintei noastre mânăstiri dela Voroneţ uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii, Ioan Ştefan şi Petru şi Iliaş şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi credinţa panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană

spătar, credința panului Totrușan vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârce stolnic, credința panului Toma Cățelan comis și credința tuturor ‹boierilor noștri, mari și mici›[1]).

Iar după voința noastră...[1]) am poruncit credinciosului nostru jupan. Isac logofăt...)

A scris Fădor la Suceava, în anul 7023 ‹1515› luna Decembrie 21 zile.

Acad. R.P.R., ms. 5285, f. 4.
Copie slavă.

101

1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni. Marușca și sora ei Zoica, fiicele Fedorei, nepoatele lui Giurgiu, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din uricul străbunicului lor Lațcu Sârbul, pe care el l-a avut dela străunchii noștri, dela Iliaș și Ștefan voevozi, deasemeni și dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Lațcanii pe Bahlui, și cu moară la Bahlui și un loc de prisacă, ce este în rediu în față, în același hotar. Acestea le-a vândut credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnicul, pentru 160 de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Cozma Șarpe postelnic a plătit toți acești bani mai sus scriși, 160 de zloți tătărești, în mâinile Mărușcăi și a surorii ei Zoica, fiicele Fedorei, nepoatele Giurgei.

Și iarăși, privilegiile pe care le-au avut ele dela străunchii noștri, dela Iliaș și Ștefan voevozi și iarăși și dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe acest sat scris mai sus, pe Lațcani, pe Bahluiu și cu moară la Bahluiu și pe acest loc de prisacă, ce este în rediu în fața satului, în același hotar, de asemeni le-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic acest sat mai înainte zis, anume Lațcani, pe Bahlui și cu moară la Bahlui și o prisacă ce este în rediu, în fața satului, în același hotar, ca să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) omis din text.

Iar hotarul acestui sat, anume al Laţcanilor pe Bahluiu şi cu moară în Bahluiu şi un loc de prisacă ce este în rediu, în faţa satului în acelaşi hotar, să fie în toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ion Ştefan şi Petru, credinţa panului Pătru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste Cârjă, credinţa lui Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică, credinţa panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârce stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentru că i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă şi-a cumpărat cu banii săi drepţi.

Şi pentru mai mare tărie şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ivanco diac la Hârlău, în anul 7024 <1516> luna Decembrie 10.

<Pe verso, din sec. XVIII, româneşte:> Laţcanii la ţinutul Eşului, pe Bahluiu.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 87.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

102

1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Fetina, cneaghina panului Ioanăş şi sora ei Draghina, cneaghina panului Cozma Şarpe postelnic, fiicele panului Hărman, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi s'au tocmit şi au împărţit ocinele lor drepte şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut panul Hărman dela părintele domniei mele sfântrăposatul Ştefan voevod. Şi a căzut în partea Fetinei, cneaghina panului Ioanăş, fiica panului Hărman, satele anume: Cârligeni şi Vlădeni pe Siret, iar din dedine i-a căzut ei jumătate din satul Loluşa ce este pe Berhecii dela Zeletin şi la Prut, Oneştii şi a patra parte din satul Boteşti. Şi iarăşi în partea surorii ei Draghina,

cneaghina panului Cozma Şarpe postelnic, fiica panului Hărman, i-au căzut satele, anume Ciumaleşti şi cu moară la Siret şi Broştenii.

Deci noi, văzând bună voia şi tocmeala şi buna lor împărţire ce au împărţit între dânşii ocinele lor drepte, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit Fetinei, cneaghina panului Ioanăş, aceste mai înainte zise două sate, anume Cârligenii şi Vlădenii pe Siret. Şi iarăşi din dedine tot în partea ei i-a căzut jumătatea satului Loluşa depe Berhecii dela Zeletin şi la Prut, Oneştii şi a patra parte din satul Boteşti, ca să-i fie ei dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Şi hotarul acestor două sate, al Cârligenilor şi al Vlădenilor pe Siret şi al jumătăţii satului Loluşa pe Berhecii dela Zeletin şi la Prut al Oneştilor şi a patra parte din satul Boteşti să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ioan Ştefan şi Petru, credinţa panului Pătru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste, credinţa panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică, credinţa panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Şi după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, fiindcă i-am dat şi i-am întărit ei, pentrucă sunt ocinele ei drepte şi fiindcă au împărţit după bună voia lor.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor la Hârlău, în anul 7024 <1516> luna Decembrie 10 zile.

<Pe verso, contimporan:> + Pentru Cârligeni pentru Căbuj........[1]) + pentru Vlădeni, Volcineţul.

Arh. St., Buc., Peceţi, nr. 216.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o copie şi o trad. rom.

---

[1]) loc ilizibil în orig.

103

1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ion diac, nepotul lui Danil potropop Herţeg, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept, din uricul bunicului său, Danil potropop Herţeg, ce el a avut dela străbunicul nostru Alexandru voevod, pe aceste două sate, pe Siret, anume Miteşti, cu moara ce este la Siret şi sub pădure, Sorocinouţi. Acestea le-a vândut verei sale Anuşca, nepoata lui Danil potropop Herţeg, pentru 300 zloţi tătăreşti.

Şi a plătit ea toţi aceşti mai sus scrişi bani, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Ion diac, nepotul lui Danil potropop Herţeg.

Şi întru aceasta, tot atunci a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mai sus scrisa Anuşca, nepoata lui Danil potropop Herţeg, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat ea mai sus scrisele sale două sate, pe Siret, anume Miteşti şi cu o moară la Siret, şi sub pădure, Sorocinouţi, pe care le-a cumpărat ea dela vărul său Ion diac, nepotul lui potropop Herţeg, pentru 300 zloţi tătăreşti, ea a dat aceste două sate pe Siret, anume Miteşti şi cu moară la Siret şi, sub pădure, Sorocinouţi, vărului său, credinciosului nostru pan Ieremia vistier.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi iarăşi dania ei, ce a dat ea vărului său, credinciosului nostru pan Ieremia vistier şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier aceste mai înainte zise două sate pe Siret, anume Miteşti şi cu moară, ce este la Siret şi sub pădure, Sorocinouţi, ca să fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume Miteşti, cu moară la Siret şi sub pădure, Sorocinouţi cu toate hotarele vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Ion Ştefan şi Petru, credinţa panului Pătru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste, credinţa panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică, credinţa panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic,

credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă ea i-a dat aceste mai sus zise sate de bună voia sa.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ivanco diac la Hârlău, în anul 7024 ‹1516› luna Decembrie 10.

‹Pe verso, contemporan, întărit posterior cu cerneală:› Panului Ieremia vistier pe satul Miteşti şi Sărăcineşti[1]) ‹iar în sec. XVIII:› la Sociava.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 255.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Alt orig. slav, cu conţinut identic, la Muzeul Republicii.

104

1517 (7025) Ianuarie 17, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Taţea, fiica lui pan Dărman, nepoata lui Caliian şi vara ei Sofiica, fiica Marenei, cneaghina lui Petriman, nepoata Taţei şi vara ei Nastea şi sora ei Marena şi Urîta şi Sofiica şi Badeanca şi fratele lor Ion şi sluga noastră Dumşa Grada şi fratele lui, Vaniul şi surorile lor Neagşa şi Nastea, fiii Vasutcăi şi vara lor Tudora, fiica Anuşcăi, cneaghina lui Mânjea şi nepotul ei de soră, Petrică şi surorile lor Sofiica şi Tudora şi Marena şi Urîta, toţi fiii lui Ivanco Hanco şi toţi nepoţii lui Căliian, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, un sat anume Soloneţ şi cu mori la Soloneţ, din privilegiile pe cari le-a avut părintele domniei mele, Ştefan voevod, dela înaintaşii noştri pe acest mai sus scris sat, anume Soloneţ, şi cu mori la Soloneţ, credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru 1680 de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Luca Arbure portar de Suceava a plătit toţi aceşti mai sus scrişi 1680 de zloţi tătăreşti în mâinile Taţei, fiica lui pan Dărman, nepoata lui Caliian şi a verii ei Sofiica, fiica Marenii, cneaghina lui Petriman,

[1]) aşa în text.

nepoata Taței și a verei lor Nastei și surorilor ei Marena și Urîta și Sofiica și Badeancăi și fratelui lor Ion și slugii noastre, Dumșa Grada și fratelui lui, Vaniul și surorilor lor Neagșa și Nastea, copiii Vasutcăi și verei lor Tudora, fiica Anușcăi, cneaghina lui Mânjea și nepotului ei de soră, Petrică și surorii lor, Sofiica și Tudora și Marena și Urîta, toți fiii lui Ivanco Hanco și toți nepoții lui Caliian.

Căci a schimbat părintele domniei mele, Ștefan voevod, cu neamurile[1]) mai sus scrise acest sat mai sus scris, anume Soloneț, și cu mori la Soloneț. Iar neamurile[1]) mai sus scrise, anume Tațea, fiica lui pan Dărman, nepoata lui Caliian, și vara ei, Sofiica, fiica Marenei, cneaghina lui Petriman, nepoata Taței și vara lor, Nastea și surorile ei, Marena și Urîta și Sofiica și Badeanca și fratele lor, Ion și sluga noastră, Dumșa Grada, și fratele lui, Vaniul, și surorile lor, Neagșa și Nastea, fiii Vasutcăi, și vara lor Tudora, fiica Anușcăi, cneaghina lui Mânjea și nepotul ei de soră, Petrică și surorile lor, Sofiica și Tudora și Marena și Urîta, toți fiii lui Hanco și toți nepoții lui Caliian, au dat în schimb părintelui domniei mele, Ștefan voevod, pentru acest sat mai sus scris, anume Soloneț și cu mori la Soloneț, dreptele lor ocine din privilegiul bunicului lor Caliian pe care l-a avut el dela înaintașii noștri, anume satele Cosaceuți și Tricinți și Strijacouți.

Schimbând și întocmind, părintele domniei mele Ștefan voevod a întors aceste spuse trei sate, anume Cosaceuți și Tricinți și Strijacouți, ca să asculte de cetatea noastră, de Soroca.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră sluga noastră Eremia, fiul Neagăi, nepotul lui Iuban cel bătrân, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, un sat peste Prut, sub Dereni, unde au fost vătămani Caliman și Iachim și Lucaci. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru 100 de zloți tătărești, acest sat, pe care îl cumpărase credinciosul nostru pan Săcuian ceașnic dela sluga noastră, dela Isaico, fiul lui Ivanco Tudor, nepotul lui Dan ceașnic, din privilegiul lui Dan ceașnic. Și credinciosul nostru pan Săcuian ceașnic a dat mai sus scrisul sat, ce este peste Prut, sub Dereni unde au fost vătămani Caliman și Lucaci și Iachim, slugii noastre mai sus scrise, Ieremia, fiul Neagăi, nepotul lui Iuban cel bătrân, schimb pentru satul lui, anume Cordareni.

Și credinciosul nostru pan Luca Arbure portar dela Suceava a plătit deplin toți 100 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Eremia, fiul Neagăi, nepotul lui Iuban cel bătrân, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lui și tocmeala și plata deplină, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, aceste mai sus scrise sate, anume Soloneț și cu mori la Soloneț și alt sat peste Prut, sub Dereni, unde au fost vătămani Caliman și Iachim și Lucaci,

---

[1]) « plemeni » așa în orig.

ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot ‹venitul›[1]), lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate mai sus scrise anume Soloneţ şi cu mori la Soloneţ şi al celuilalt sat, care este peste Prut, sub Dereni, unde au fost vătămani Caliman şi Iachim şi Lucaci, să fie după hotarul vechi din toate părţile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ion Ştefan şi Petru, credinţa panului Pătru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici şi credinţa panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste, credinţa panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petiică, credinţa panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului ‹Hrană›[1]) spătar, credinţa panului Eremia vistier, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră ci să-i întărească, pentrucă i-am dat lui şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumşa Cozmovici la Hârlău, în anul 7025 ‹1517› Ianuarie 17 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 418—423.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

105

1517 (7025) Octombrie 7, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Gherasim din Vişneuţi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină vărului său, slugii noastre Giurgiu Strahoie un sat anume Azăpeni şi cu moară şi trei părţi, din patru părţi din Catarha, de unde iese din pădure, drept 626 zloţi tătăreşti.

---

[1]) omis în orig.

Şi sluga noastră Giurgiu Strahoie a plătit toţi mai sus scrişii bani, 628 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Gherasim din Vişneuţi.

Şi privilegiul ce a avut el pe aceste ocine dela străunchii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, încă l-a dat în mâinile slugii noastre Giurgiu Strahoie înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Şi sluga noastră Giurgiu Strahoie a dat acest sat, la moartea sa, pentru pomenirea sa mitropoliei noastre de jos, din târgul Romanului, unde este episcopul nostru chir Macarie.

De aceia noi, văzând dania lui bună ce a dat el la moartea sa acest sat, pentru pomenirea sa, mai sus zisul sat, anume Azăpenii şi cu moara şi trei părţi din patru părţi din Catarha, de unde iese din pădure şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, acest sat Azăpeni şi cu moara şi trei părţi, din patru părţi din Catarha, de unde iese din pădure, ca să fie mitropoliei noastre uric şi cu tot venitul neclintit niciodată, în veac.

Iar hotarul acestui sat al Azăpenilor şi cu moara şi trei părţi din patru părţi din Catarha, de unde iese din pădure, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa prea iubitului meu frate Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici şi a panului Tălabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă am dat şi am întărit mitropoliei noastre, deoarece el a dat acest sat pentru pomenirea şi mântuirea lui.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Hârlău, în anul 7025 <1517> luna Octombrie 7.

Acad. R.P.R., LXIV/11.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

106

1517 (7025) Octombrie 8, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Marena și cu frații săi, cu credincioșii noștri boieri, pan Ganescul pârcălab de Neamț și pan Cozma Șarpe postelnic și sora lor Magdalina, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit ocinele lor drepte din uricele lor drepte. Și i-a căzut în partea Marenii satul Voeneștii, în ținutul Cârligăturii și satul Cucuești, ce i-a lăsat acest sat Cucuești vara lor Stanca. Și iarăși, în partea panului Ion Ganescul pârcălab de Neamț, i-a căzut în partea sa satul Gănești unde este curtea lui și satul anume Dajbigeni, ce i-a lăsat acest sat vara lor Stanca. Și iarăși, panului Cozma Șarpe postelnic i-a căzut în partea sa satul Ciuncești, ce acum se numește Cârstești, în ținutul Cârligăturii. Și iarăși, în partea Magdalinii i-a căzut în partea ei un sat, anume Coșești, deasemeni în ținutul Cârligăturii. Și iarăși, părțile ce i-ar cădea ei în alte sate, ea le-a lăsat fraților săi, credincioșilor noștri, panului Ion Ganescul pârcălab de Neamț și panului Șarpe postelnic și surorii lor Marenii. Și iarăși, ei să nu aibă a dobândi în Mândrești, niciodată, în veci.

Deci noi, văzând a lor bună voie și tocmeala și buna împărțeală și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit Marenii satul Voenești, în ținutul Cârligăturii și satul Cucuești, pe care i l-a lăsat acest sat Cucuești, vara lor Stanca, ca să-i fie ei dela noi uric cu tot venitul, ei, copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate scrise mai sus, anume satul Voenești, ce este în ținutul Cârligăturii și satul Cucuești, pe care i l-a lăsat acest sat Stanca, vara lor, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința <panului Isac, credința> panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrea, <credința> panului Cozma, credința panului Grincovici <și a panului> Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană <spătar>, credința panului Ieremia vistier, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului <Stârcea> stolnic, credința panului Cațelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă îi sunt ocinele ei drepte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Hârlău, în anul 7025 <1517> luna Octombrie 8 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 6—9.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

107

1517 (7025) Decembrie 15, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Iacob, fiul lui Oţel pisar şi nepotul lui, Averu, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din uricul tatălui lor Oţel pisar, din privilegiul ce a avut el dela străunchii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, jumătate din sat, pe această parte a Bâcului, în dreptul băii lui Albaş, la Fântâna Mare, jumătatea de sus, credinciosului nostru pan Ieremia vistier, pentru 130 de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Ieremia vistier a plătit toţi aceşti scrişi mai sus bani, 130 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Iacob şi nepotului lui, Averu, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor tocmeală şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier această jumătate de sat, pe acea parte a Bâcului, în dreptul băii lui Albaş, la Fântâna Mare, jumătatea de sus, ca să-i fie lui dela uric cu tot venitul.

Şi deasemeni i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, un loc de pustie pe Răut, de amândouă părţile Răutului mai jos de gura Văii Negre, unde este moara, ca să-şi întemeieze un sat; şi acesta să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit nicicodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisei jumătăţi de sat, de acea parte a Bâcului, în dreptul băii lui Albaş ‹este› din sus, după hotarul vechi, iar din vale să fie hotarul începând dela zăgazul Bălţii Chişineului, apoi tot pe hotarul panului Şarpe postelnic, până la vârful dealului, care este deasupra Togatinului. Acesta este tot hotarul. Şi iarăşi hotarul acestui loc din pustie, care este pe Răut, de amândouă părţile Răutului, mai jos de gura Văii Negre, unde este moara, să fie pe de acea parte a Răutului, pe unde a hotărnicit pan Copaciu şi cu megiaşii, iar pe cealaltă parte a Răutului, să fie pe unde a hotărnicit pan Malai şetrar şi cu megiaşii.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa prea iubitului meu frate Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă noi i-am dat şi întărit, pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşanu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Suceava, în anul 7025 ‹1517› Decembrie 15.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIII/98.
Fotocopie după orig. slav.

108

1518 (7026) Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Toader Corlat, fiul lui Corlat, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept, din uricul bunicului domniei mele Ştefan voevod, un loc de moară pe o topliţă, unde a fost şteaza

lui Vlaşin. Acesta l-a vândut credinciosului nostru lui pan Ivan Moţoc sulger, pentru 80 de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Ivan Moţoc, el a plătit toţi aceşti bani de mai sus, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Toader Corlat, fiul lui Corlat, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia şi tocmeala şi plata lor deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ivan Moţoc sulger acest loc de moară, pe o topliţă, unde a fost şteaza lui Vlaşin, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de moară, pe o topliţă, unde a fost şteaza lui Vlaşin, să fie din toate părţile hotar, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească dania şi întărirea noastră, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă el ne-a slujit nouă cu dreaptă şi credincioasă slujbă şi deoarece el a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier, jupan Totruşan logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Hârlău, în anul 7026 <1518> luna . . . .[1])

M-rea Dragomirna, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. germană.
O fotocopie slavă la Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fotografii, II/41.

---

[1]) loc şters în orig.

1518 (7026) Ianuarie 22.

L<ea>t *7026*<*1518.*> Ispisoc dela Ştefan v<oe>v<o>d. Insămnare facem cu această carte a nostră, tuturor cui să cade a şti, că iată a venit înaintea noastră şi dennaintea boiarilor noştri moldoveneşti, a mari şi a mici, Maria, fata lui Boldur vornicul şi au văndut, de bună voia sa, a ei dreaptă ocină, dintru a lor drept uric, dela părintele ei Boldur vornicul, ce au avut de cîmpărătură dela moşul domnii méle, răpăosatul Ştefan v<oe>v<o>d, slugii noastre, lui Andruşco Boldur, fratele Mariei, un sat anume Criveştii, la Bârlad, şi cu moară în Bărlad, şi cu prisac<ă>, drept 200 de zloţi tătărăşti.

Şi i-au plătit sluga noastră Andruşco Boldur deplin toţ<i> acei bani mai sus scriş<i>, 200 de *zloţi*, întru mănule surori-sa, Mariei, dennaintea noastră şi dennaintea boiarilor noştri.

Şi iarăşi<i> au venit înaintea noastră <şi> înaintea a lor noştri boiari, mari şi mici, credincios boiariul nostru dumnealui Oana Tarcanul, med<e>l. şi fratele său Dragoş şi surorile lor, Stana şi Marta, feciorii lui Ilie Hur<u> comisul şi sămînţiia lor: Lupul Lepovăţ şi surorile lui, Fatoşe şi Neaga şi Boaghe, feciorii lui Ilisăni, toţi nepoţii Oanii Urecle şi au văndut a lor ocină, dintru a lor drept uric şi drése, ce au avut ei de mai nainte dela Iliiaş şi Ştefan v<oe>v<o>d, şi dela moşul domnii méle Ştefan v<oe>v<o>d, aceia au văndut slugii noastre, lui Andruşco Boldur, un sat pe Elan anume Hănăşăştii, drept 400 *de zloţi.*

Şi le-au făcut sluga noastră Andruşco plată deplin, toţ<i> aceşti bani, 400 *zloţi*, în măna boiariului nostru credincios Oana Tarcanul med., şi fratelui său Dragoş şi surorilor lor, Stanei şi Martei, şi feciorii lui Ilie Hur<u>comisul, şi sămînţiilor, Lupe Lipovăţ şi surorile lor, Fatoşăi şi Neagăi şi Boaghei, feciorii Ilisinii, toţ<i>nepoţii Uriclei, dennaintea noastră şi dennaintea a lor noştri boiari.

Şi iarăşi aşijderea au mai venit înnaintea noastră şi înnaintea a lor noştri moldoveneşti boiari, mari şi mici, Dragna, fata Marinei, nepoata Iobachinei, de a sa bună voie, au văndut a ei dreaptă ocină, din drese ce au avut dela moşul domnii méle, Ştefan v<oe>v<o>d, jum<ă>tate din iazerul Hărcétele, slugii noastre, lui Andruşco Boldur, drept 200 de *zloţi* tătărăşti.

Şi sluga noastră Andruşco Boldur i-au făcut plată delin aceşti bani de mai sus scriş<i>, 200 *zloţi*, în mănule Dragnei, fétei Marinei, nepoata Iobaninei, dennaintea noastră şi dinnaintea a lor noştri moldoveneşti boiari.

Iar hotarăle acelor sate anume Crivleşti [1]) la Bărlad şi cu moar<ă> în Bărlad, şi cu priseac<ă> şi celelalte sate la Elan anum<e> Hăn<ă>şăştii şi iazerul Hărcétele, ca să fie din toate sémnele după bătrănul hotar, precum au umblat din véci.

---

[1]) în loc de: Criveşti.

Şi noi, văzănd a lor bun<ă> voie şi tocmal<ă> şi deplin plată, dela noi aşijderea încă am dat şi am întărit slugii noastre, lui Andruşco Boldur, pre acéle sate, anume Crivleşti[1], la Bărlad şi cu moară la Bărlad şi cu priseac<ă> şi pre celalalt sat anume Hăn<ă>şăştii şi iazerul Hărcétele, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamul, ce să va alége mai de aproape, nemişcat niciodinioar<ă>, în véci.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 529 v — 530.
Tıad. rom.
Data de lună, după un rezumat dela Arh. St. Iaşi, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 58 f. 291 v.

110

1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Nastea, fiica lui Ivan Bălănescul şi nepotul ei Filip, fiul lui Iliaş şi deasemeni nepoţii ei popa Dragoş şi surorile lui, Ana şi Varvara, fiii Maruşcăi şi deasemeni nepoţii ei Nistor şi fratele lui, Dumitru şi surorile lor Ileana şi Bura, fiii Fevroniei şi deasemni nepoata lor Magda şi sora ei Mărena, copiii Anuşcăi, toţi nepoţii lui Ivan Bălănescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din uricul unchiului lor Ivan Bălănescul, ce au avut ei dela bunicul nostru Ştefan voevod, o fântână, anume unde se cheamă Fântâna lui Corui, mai sus de Peatră. Aceasta au vândut-o slugilor noastre Gavril Tunsul şi fratelui lui, Stanciul şi surorii lor Ilca şi nepoţilor lor de frate, Corod şi fratelui lui, Damian şi lui Ion şi surorilor lor Todosiei şi Anuşcăi, pentru 35 de zloţi tătăreşti.

Insă să le fie lor în patru părţi. Trei părţi să fie ale slugilor noastre Gavril Tunsul şi fratelui lui, Stanciul şi surorii lor Ilca şi a patra parte să fie a nepoţilor lor de frate, Corod şi fratelui lui, <Damian>[2] şi lui Ion şi surorilor lor Todosia şi Anuşca.

Şi slugile noastre Gavril Tunsul şi fratele lui, Stanciul şi sora lor Ilca şi nepoţii lor de frate Corod şi fratele lui, <Damian>[2] şi Ion, şi surorile lor, Todosia şi Anuşca, au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 35 de zloţi tătăreşti, în mâinile Nastei, fiica lui Ivan Bălănescul şi nepotului ei, Filip, fiul lui Iliaş şi deasemenea nepotului ei, popa Dragoş şi surorii lui, Ana şi Varvara, fiii Maruşcăi, toţi nepoţii lui Ivan Bălănescul.

---

[1]) în loc de Criveşti.
[2]) loc rupt şi şters în orig.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre mai sus scrise, ca să le fie uric dela noi, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei fântâni mai sus scrise, anume unde se cheamă Fântâna lui Corni, mai sus de Peatra, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit, fiecare cu partea sa, precum scriem şi mai sus.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrea şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului ‹Hrană spătar› [1]), credinţa panului Ieremia vistier, ‹credinţa panului Şarpe› [1]) postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului ‹Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici› [1]).

‹Şi după viaţa noastră, cine va› [1]) fi domn al ţării noastre sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă au dat banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumşa Cosmovici la Vaslui, în anul 7026 ‹1518› Ianuarie 22.

Acad. R.P.R., CXCIX/5.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

111

1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate slugi a noastre, Petrea şi surorilor lui, Fedca şi Anghelina şi Elena, copiii Mărinii, nepoţii Cernii, le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, ce au avut

[1]) loc rupt şi şters în orig.

ei dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat Pănteleeşti, la iazer, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Panteleeşti, ce este la iazer, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea cei dela Neamţ credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa <panului> [1]) Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Şi pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Vaslui, în anul 7026 <1518> Ianuarie 22.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 150.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

112

1518 (7026) Ianuarie 23, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Anuşca, fiica lui Tatul Putred, de a ei bună voie, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină din uricul ei drept, jumătate din satul Leuceşti, care e pe Racova, partea de jos şi pe amândouă părţile Racovei şi cu moară, care este pe Racova. Şi a vândut slugii noastre Dragotă şi surorilor lui, Ana şi Tudora, pentru 120 zloţi tătăreşti.

[1]) lipseşte în orig.

Şi s'a sculat sluga noastră Dragotă şi surorile lui, Ana şi Tudora şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâna Anii, fiica lui Tatul Putred, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând buna lor voie şi tocmeală dintre ei şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Dragotă şi surorilor lui, Ana şi Tudora, această jumătate de sat din Leuceşti, care e pe Racova, spusă mai înainte, partea de jos şi pe amândouă părţile Racovei şi cu moara care este pe Racova, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul.

Şi să le fie această jumătate de sat în două părţi: o parte din această jumătate de sat să fie a lui Dragotă şi surorilor lui, Ana şi Tudora, iar cealaltă jumătate a acestei jumătăţi de sat să fie deasemenea lui Dragotă şi surorilor lui, Ana şi Tudora şi nepoţilor lor de soră Mircea şi Oniţă.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat să fie jumătate din tot hotarul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrica şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Eremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului... [1]) stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova <sau> [1]) dintre copiii noştri sau iar pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă au dat banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Dumşa Cozmovici la Vaslui, în anul 7026<1518> Ianuarie 23.

<Pe verso din sec. XVIII:> Zapis de Luceşti, pe parte de gios.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/100.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

---

[1]) loc rupt în orig.

113

1518 (7026) Ianuarie 28, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Nistor şi sora lui, Tudora, copiii Stanei şi verele lor, Varvara şi Anuşca, nepoatele de soră ale lui Zvâştală, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi şi-au împărţit între dânşii dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din privilegiul ce au avut ei dela bunicul domniei mele sfântrăposatul Ştefan voevod, un sat anume Şerbăneşti pe Bogdana, în trei părţi.

Şi a căzut slugii noastre, lui Nistor şi surorii lui, Tudorii, o parte din sat din Şerbăneşti, pe Bodgana. Iar verei lor Varvara i-a căzut în partea ei de sat, altă parte din Şerbăneşti. Şi iarăşi verei Anuşcăi i-a căzut a treia parte din satul Şerbăneşti.

De aceia, văzând noi împărţeala lor de bună voie şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Nistor şi surorii lui, Tudora şi verelor lor, Varvara şi Anuşca acest sat mai sus scris, anume Şerbăneşti pe Bogdana, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, dar fiecare cu părţile sale, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Şerbăneşti pe Bogdana, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noatre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului...[1]), credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasca, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor moldoveni, mari ‹şi mici›[1]).

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn ‹al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine›[1]) îl va alege dumnezeu ‹să fie domn›[1]) al ţării ‹noastre›[1]) Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat, deoarece le este dreaptă ocină.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier, jupan Totruşan logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Oanţa la Huşi, în anul 7026 <1518> luna Ianuarie 28 zile.

Acad. R.P.R., CXCIX/6.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1828.

114

1518 (7026) Ianuarie 30, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestor adevărate slugi ale noastre Avram şi sora lui, Vasutca, fiii Anuşcăi, le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră, ocinele lor drepte şi din privilegiul ce ei au avut dela bunicul domniei mele, sfânträposatul Ştefan voevod, satele anume: Hueţenii, la gura Voronei şi cu mori la Siret şi Sineşti, lângă Giurgiu Vereşceac, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, al Hueţenilor, la gura Voronei şi cu mori pe Siret şi al Sineştilor, lângă Giurgiu Vereşceac, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Şi după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă este ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Huşi, în anul 7026 ‹1518› Ianuarie 30.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 39—41. Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

115

1518 (7026) Februarie 20.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Cerna şi sora ei Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopăscul, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul pe care l-a avut unchiul lor Balea Plopăscul dela înaintaşii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, jumătate de sat din Plopeşti pe Trotuş, partea de sus, credinciosului nostru pan Cozma Şarpe postelnic, pentru 180 zloţi tătăreşti. Şi credinciosul nostru pan Cozma Şarpe postelnic a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 180 zloţi tătăreşti, în mâinele Cernei şi a sorei ei Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopescul şi înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Sacotă, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina lui dreaptă şi cumpărătura ce a avut el dela Cerna şi dela sora ei, dela Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopăscul, din privilegiul ce au ele dela înaintaşii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, jumătate de sat din Plopeşti, partea de jos, pe Trotuş, credinciosului nostru pan Cozma Şarpe postelnic, pentru 200 zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Cozma Şarpe postelnic a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 200 zloţi tătăreşti, în mâinele lui Sacotă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi iarăşi privilegiul de cumpărătură pe care Sacotă l-a avut pe această jumătate de sat, pe Plopeşti, ce este pe Trotuş, pe partea de jos, dela bunicul domniei mele, dela Ştefan voevod, el ne-a mărturisit că l-a pierdut. Deci dacă se va afla acel privilegiu oriunde, iar pe el nici singur Sacotă, nici copiii lui, nici tot neamul lui, să nu aibă a pârî niciodată şi nici a dobândi această jumătate de sat din Plopeşti, partea de jos, ce este pe Trotuş şi iarăşi nici dintre copiii noştri sau din neamul nostru oricine va fi domn al ţării noastre Moldova să nu

le ţină lege, fiindcă singur a adeverit nouă că acel privilegiu de cumpărătură ce a avut el dela bunicul domniei mele, dela Ştefan voevod, pe această jumătate de sat, pe Plopeşti, pe partea de jos, el l-a pierdut.

Deci noi, văzând bună voia şi tocmeala şi plata lor deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Cozma Şarpe postelnic acest mai sus scris sat, anume Plopeşti, amândouă părţile şi de sus şi de jos, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi hotarul acestui sat anume al Plopeştilor, ce este pe Trotuş a amânduror părţilor, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa tuturor boerilor noştri: Totruşan logofăt, Isac, Petre vornic, Şendre şi Negrilă şi Vasco şi Grincovici şi Talabă pârcălabi de Hotin, Coste şi Condre pârcălabi de Neamţ, Petre şi Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, Arbure portariul de Suceavă [1]), Hrană spătar, Eremie vistier, Săcuian păharnic, Stârce stolnic, Căţălian comis.

Anul 7026 <1518> Februarie 20.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 33.
Copie slavă.

116

1518 (7026) Martie 24, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Gagea şi sora lui, Parasca, copiii lui Ignat şi deasemenea pe verele lor Tecla şi sora ei, Varvara, toţi fiii lui Ignat şi ai lui Ivan, i-am miluit pe ei cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi cumpărătură, un sat pe Elan, anume Gageşti, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se'va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Gageşti, pe Elan, să fie pe hotarul vechi, din sus <aproape> [2]) de lacul lui Bancu, iar din vale până la trunchiu să fie, pe unde a hotărnicit pan Cârstea Negrul şi cu Plotun, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

---

[1]) „portariul de Suceavă", rom. în text.

[2]) loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod ‹și credința›[1]) preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor ‹boierilor noștri moldoveni›[1]), mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova ‹sau din copiii›[1]) noștri sau din neamul nostru sau iarăși ‹pe ori cine îl va alege dumnezeu›[1]) să fie domn al țării noastre, ‹Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat, deoarece este dreapta lor ocină›[1]).

Și pentru mai mare ‹putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt›[1]) să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Hârlău, în anul 7026 ‹1518› Martie 24.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 20.
Orig slav, perg., rupt, pecete atârnată.

117

1518 (7026) Aprilie 20.

Cu mila lui dumnezău, Io Ștefanu voevod în pământulu Moldavii, însămnatu dinu silința noastrii toatie, pan vérii, prin audziré, au venitu înaintea noastră și înaintea ai nostriloru boeru Moldovii, sluga noastră Ioan Morozanul și s'au jăluitu noaă cu mari jalobă și cu mari mărturie, di acolo, dela măriia sa și dăn rostirea gurii lui amu primitu zate *dela* moșu *domniei mele* Ștefanu vodă, unu locu din pustii, întré Ciuluci, Fântâna Radului, ednacu când au oștitu Tatarii pământu.

Și noi văzindu a lui mari jalobă și mari mărturie și noi așijderea și dela noi încă lui amu dat și am întăritu a lui dreptu di acmu, adică răspunsulu locu ei s'au slobozitu întrii Ciuluci, Fântâna Radului, ednacu așijderea lui și uricu cu totu venitulu, lui și copiilor lui și nepoțiloru lui și nepoțiloru nepoțiloru și la

[1]) loc rupt în orig.

totu neamulu lui, ci s'a [tra]trage di aproapii nemişcatu să fie în veci, denu hotarăle acestui loc slobozitu, între Ciuluci, Fântâna Radului, ednacu, adică ce să începé după şăsu, din Ciulucu stâlpu şi pesté câmpu la gura Văi Răului, la stâlpu şi pe dealulu văii aceei din stâlpu până în stâlpu, până la drumulu celu mari, ci mergi la Nistru, şi drumulu până la movila ce este în Ciuluculu celu mari şi piste Ciulucu la dealu, la stâlpu şi dela acelu stâlpu peste câmpu, pintre ţarină, dinu stâlpu în stâlpu, până în Ciulucu, la stâlpu, şi pré Ciulucu, până la stâlpu de unde întăi amu începutu hotarulu acelui locu slobozit. Şi pentru aceasta este credinţa a nostrui mai sus numit Ştefan voevodu şi credinţa priluarea blinatului *fratele domniei mele*, Petra, credinţa boeriloru noştri, credinţa boeriloru Isacu, credinţa boerului Petrea, credinţa boerului Şandru, credinţa boerului Negrilă, credinţa boerului Cozma, credinţa tuturoru boeriloru noştri, a mariloru şi a miciloru.

A noastră lucrare întăririi, ca să întărească lui mai încredinţată şi mai întărită di acmu la mai multă întărire şi încredinţare la toată această mai susu scrisoare, amu poruncitu noi a nostru credinciosului boeru, Trotuşanul logofătulu, să scrié, dea a noastră peceată să să spânzure cătră această carte a noastră.

Scrietarulu Sămienu, *în* Săvicea <Suceava>, la anul 7026 <1518> April 20.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 47—48.
Trad. rom. confuză, aproape fără înţeles.

118

1518 (7026) Aprilie 21, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Ion, fiul lui Zaharia, nepotul lui popa Pătru, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina lui dreaptă din uricul bunicului său popa Petre, pe care l-a avut el dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, a patra parte din satul Popeni, partea ce este dinspre biserică, pe Iubăneasa, vărului său, slugii noastre Iurşa pentru 300 zloţi tătăreşti. Şi vărul său, sluga noastră Iurşa, a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 300 zloţi tătărăşti, în mâinele slugii noastre Ion, fiul lui Zaharia, nepotul lui popa Pătru, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri.

Deci, noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Iurşa, această a patra parte din satul Popeni, partea ce este dinspre biserică, pe Iubăneasa, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor

lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat neclintit niciodată, în veci.

Şi hotarul acestei a patra parte a satului Popeni, partea ce este dinspre biserică, pe Iubăneasa, să fie din tot hotarul a patra parte şi după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petru, şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petre vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talaba cei de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, fiindcă i-am dat lui, pentrucă ne-a slujit nouă drept şi fiindcă şi-a cumpărat cu banii săi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Hârlău, în anul 7026 <1518> luna Aprilie 21 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 241.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o copie şi o trad. rom.

119

1518 (7026) Aprilie 22, Hârlău.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios al nostru pan Toader pârcălab de Cetatea-Nouă ne-a slujit drept şi credincios. Deci, noi văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit, de la noi, în ţara noastră Moldova, dania şi întărirea părintelui domniei mele Bogdan voevod, trei locuri de pustie, un loc pe Bâc, pe partea de dincolo a Bâcului, între Dragan şi între Purcel, alt loc pe Cahov mai jos de Troian, la Fântâna Mare, al treilea loc la capătul de jos al Beleei şi cu iezercanele care sânt în acelaşi hotar, însă afară de Beleoa şi de Chiciţi.

Şi deasemenea un sat pe Sâtna, anume Feredeiani, acest sat pe care el l-a cumpărat pentru 400 de zloţi tătăreşti de la Marica, fiica Vasutcăi, nepoata lui Petru spătar, din privilegiul bunicului ei, Petru spătar, pe care el l-a avut dela înaintaşii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi. Şi un sat pe Cozancea, anume Corceşti, acest sat pe care el l-a cumpărat dela Zoica şi dela sora ei, Varvara, fiicele lui Sima Corcea, pentru 500 de zloţi tătăreşti.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor trei pustii: un loc pe Bâc, pe partea de dincolo de Bâc, între Dragan şi între Purcel, alt loc pe Cahov, mai jos de Troian, la Fântâna Mare, al treilea loc care este la capătul de jos al Beleei şi cu ezercanele care sunt tot în acelaşi hotar, însă afară de Beleoa [1]), să fie cât vor putea folosi trei sate, fiecare cu hotarul său, însă din destul.

Iar hotarul acestor două sate, anume al Feredíianilor pe Sitna, altul pe Cozancea, anume Corceşti, să le fie lor din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele, Petru şi credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grigorovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră a tuturor acestor mai sus scrise, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă-i este dreaptă slujbă şi dreapta lui cumpărătură, pentru banii lui drepţi.

Dar pentru mai mare putere şi întărirea tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Dumşa Cozmovici în Hârlău, în anul 7026 ‹1518› Aprilie 22.

Arh. St. Iaşi, neinventariate.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XV/166.

---

[1]) lipseşte: « şi Chiciţa » (v. mai sus).

120

1518 (7026) Aprilie 23, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin a slujit mai înainte părintelui domniei mele Bogdan voevod, iar astăzi slujeşte nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe el cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit lui, în ţara noastră, în Moldova, ocinele lui drepte, din uricele lui drepte, un sat anume Draguşani, alt sat Ecuşani, cari i-au fost date lui aceste sate de unchiul său Şteful pârcălab, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor două sate, anume Draguşani şi alt sat anume Ecuşani, care i-au fost date lui aceste sate de unchiul său Şteful pârcălab, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele, Petru <şi> [1]) credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea, credinţa panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spatar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă-i este lui dreaptă ocină şi danie dela unchiul său pan Şteful pârcălab.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumşa Cozmovici la Hârlău, în anul 7026 <1518> Aprilie 23.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 149.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) omis în orig.

121

1518 (7026) Noembrie 9.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Anuşca, fiica lui Toader, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat nepotului său, slugii noastre credincioase pan Gavril vistier, jumătate de sat din Bureşti, partea de jos. Şi privilegiul de întărire, ce l-a avut ea dela sfânt-răposatul părintele domniei mele pe această jumătate de sat, din Bureşti, pe partea de jos, încă l-a dat în mâinile slugii noastre, credinciosului pan Gavril vistier.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni aceiaşi Anuşca, fiica Maruşcăi, nepoata lui Mihail Misici, tot de bună voia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, a dat şi a lăsat nepotului său, slugii noastre credincioase, panului Gavril vistier, toate dreptele sale ocine, oricâte a avut bunicul ei Mihail Misici, două sate, anume Mihailouţi, unde se împreună Siretiurile, unde a fost jude Petrinca, <şi> alt sat pe Trestiana, la gura Rudei, anume satul Mihuceni şi gorodiştea cu toate poienile. Şi privilegiile ce a avut bunicul ei Mihail Misici dela Alexandru voevod şi dela Ştefan voevod şi dela înainte răposatul părintele domniei mele Bogdan voevod, de întăritură pe aceste două sate, anume Mihailouţi, unde se împreună Siretiurile, unde a fost jude Petrinca, alt sat pe Trestiana, la gura Rudei, anume satul Mihuceni, încă le-a dat aceste privilegii în mâinile nepotului său, slugii noastre credincioase pan Gavril vistier, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând buna lor voinţă şi danie, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase pan Gavril vistier această jumătate de sat din Bureşti, partea de jos şi aceste două sate, anume Mihailouţi, unde se împreună Siretiurile, unde a fost jude Petrinca, alt sat pe Trestiana, la gura Rudei, anume satul Mihuceni, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Bureşti, partea de jos, să fie jumătate din acest hotar. Şi hotarul Mihailouţilor, unde a fost jude Petrinca, să fie hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Şi hotarul Mihucenilor, care este pe Trestiana, la gura Rudei, să fie pe unde a hotărnicit pan Tăutul logofăt şi cu megiaşii, din vale, dela Trestianiţa dela satul mânăstirii Neamţului, să fie printre dânsele, începând din marginea dumbrăvii, dela un stejar uscat şi însemnat, de acolo drept spre sat, la un păr însemnat, împrejurul căruia este o movilă, apoi peste pârâul Cotoveţului, deasupra fântânii, la movila săpată,

apoi drept peste câmp, la o movilă săpată, apoi la unghiul ţarinei, la o movilă săpată, apoi drept la vârful dealului, la stejarul însemnat, de acolo drept la bucovină la pârâul Derehluiu. Acesta este tot hotarul dinspre Trestianiţa, iar dinspre alte părţi să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit, iar în bucovină, cât vor putea deschide şi curăţi.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru, credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Pătru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentru dreapta lui slujbă şi pentrucă-i este danie şi întărire de bună voie.

‹Iar pentru mai mare putere şi› [1]) întărire ‹a tuturor celor mai sus scrise am poruncit› [1]) credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră ‹la această› [1]) carte a noastră.

A scris Dumşa, ‹în anul 7026 ‹1518› Noembrie› 9 [2]).

Muz. Regional Suceava, nr. 1709.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu două fotocopii la Acad. R.P.R., Foto IV/13 şi XXVI/10.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII; ibid., LXXXII/77.

122

1518 (7026) Decembrie 20, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Trif, fiul Marenii, nepotul lui Oarţă şi vărul lui, Vasco şi

---

[1]) loc rupt şi şters în orig.
[2]) data în fotografie acoperită; restabilită după traducerea rom.

surorile lui, Cârstina şi Gatia, fiii Anei, fiica Sorei, toţi nepoţii lui Petru Oarţă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut din uricul lor drept pe care ei l-au avut dela Alexandru voevod, străbunicul domniei mele, o prisacă unde a fost mânăstire şi o poieniţă mică, ce ascultă de mânăstire; au vândut această prisacă şi unde a fost mânăstirea cu poieniţa rugătorului nostru chir Teoctist, mitropolit de Suceava, pentru 80 de zloţi tătăreşti.

Şi rugătorul nostru chir Teoctist, mitropolitul Sucevei, a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Trif, fiul Marenii, nepotul lui Oarţă şi a vărului lui, Vasco şi a surorii lui, Cârstina şi Agatia [1]), fiii Anuşcăi, fiica Sorei, nepoata lui Petru Oarţă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit rugătorului nostru chir Teoctist, mitropolit de Suceava, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul lui. Şi iarăşi, după moartea sfinţiei sale, să fie acestui sfânt loc unde va zăcea trupul sfinţiei sale, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci cu mânăstire, începând dela pisc şi dela obrejia poienii, apoi pe obrejie împrejurul poienii, până la mărul roş, apoi drept la pârâu, apoi pe pârâu la vale, peste drum, până unde se împreună pârâul cu Tepliţa [1]), apoi pe Topliţa în sus, împrejurul prisăcii şi împrejurul mânăstirii, apoi dela Topliţă drept la acest pisc, de unde dintâiu am început. Acesta este tot hotarul acestei prisăci şi mânăstiri.

Iar în Topliţă să-şi facă moară, dacă va putea.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa fratelui domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar şi credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i

---

[1]) aşa în orig.

întărească şi să-i împuternicească, pentrucă am dat şi am întărit, deoarece el a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Suceava, în anul 7026 ‹1518› Decembrie 20.

Arh. St. Buc., Secţia Istorică, nr. 47.
Orig. slav, perg., pecetea lipsă.
Cu o trad. rom. neterminată, din sec. XVIII.
Pentru lipsa peceţii există pe act următoarea indicaţie in chirilică: Pecetea s'au tăet la anul 1806 Mai. Să se vadă corespondenţa nr. 69: Munţii m-rii Secului.

123

1518 (7026) Decembrie 26, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Modovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni credinciosul nostru boier, pan Cozma Şarpe postelnic, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a schimbat ocinele sale drepte şi cumpărătura sa, din uricul său drept, ce el a avut dela părintele domniei mele Bogdan voevod, pe care el o cumpărase această jumătate de sat, anume Cârsteşti, ce este pe Calniş, partea de sus, pentru 220 zloţi tătăreşti, dela Sora, fiica lui Ile Boldiş şi dela vărul său, dela Lazor Graşiţă, nepoţii lui Danciul Boldiş şi din privilegiul de mărturie, ce a avut Danciul Boldiş dela bunicul domniei mele Ştefan voevod.

Insă privilegiul ce a avut Danciul Boldiş dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod, a ars. Şi a schimbat această jumătate de sat, Cârsteşti, ce este pe Calniş, partea de sus şi patru părţi din sat din Ilieşeşti, pe care le cumpărase pan Cozma Şarpe postelnic aceste patru părţi din Ilieşeşti dela slugile noastre, dela Gavril şi dela Romaşco, dela fiii Sorei, şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lor Sora dela bunicul domniei mele, Ştefan voevod, pentru 120 de zloţi tătăreşti, cu sluga noastră credincioasă, cu Petru fost pârcălab, fiul lui Paşco Hăciugă. Şi sluga noastră credincioasă Petru fost pârcălab, fiul lui Paşco Hăciugă, a dat credinciosului nostru pan, lui Cozma Şarpe postelnic ocina şi dedina lui dreaptă din uricele lui drepte pe care le-a avut tatăl său de cumpărătură dela bunicul domniei mele Ştefan voevod. Dar privilegiul de mărturie pe care l-a avut Oanca dela străbunicul nostru, . dela Alexandru voevod, pe care îl cumpărase tatăl lui, Paşco Hăciugă, dela Maruşca, fiica lui Oancă, acest sat, unde a fost casa lui Oancă, pe Cracău şi cu moara la Cracău, l-a pierdut când au venit Turcii cu răsboiu asupra ţării noastre. Şi o mânăstire a Tur-

batului, ce se numeşte acum Brusturi, pe care o cumpărase această mânăstire tatăl lui, Paşco Hăciugă, dela Alexa şi dela Mihnea, nepoţii lui Turbatul şi din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, pentru 240 de zloţi tătăreşti.

De aceia noi, văzând buna lor voie şi tocmeală şi bun schimb şi noi deasemeni şi dela noi am dat credinciosului nostru pan Cozma Şarpe postelnic acest sat, anume unde a fost casa lui Oancă, pe Cracău şi cu moara la Cracău şi o mânăstire a Turbatului, ce acum se numeşte Brusturi, ca să fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui, nesilit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume unde a fost casa lui Oancă, pe Cracău şi cu moara la Cracău şi al acestei mânăstiri a Turbatului, care acum se numeşte Brusturi, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi întru aceasta, în aceiaşi zi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru pan Cozma Şarpe postelnic şi a binevoit, cu bună voia sa şi curată şi luminată inimă şi a dat pentru sănătatea şi mântuirea sufletului său sfintei noastre mânăstiri dela Neamţ, unde este hramul înălţării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi unde este igumen rugătorul nostru popa Partenie, acest mai sus scris sat, anume unde a fost casa lui Oancă pe Cracău şi cu moara la Cracău şi mânăstirea lui Turbatu, care acum se numeşte Brusturi şi încă a dat un sfeşnic de şasesprezece some, de argint şi o cadelniţă de cinci some, tot de argint şi un pahar de argint şi cinci linguri de argint şi un patrafir cusut cu fir şi cu icoane şi mărgăritar şi canafi cu aur şi mărgăritar şi alte podoabe, odăjdii bisericeşti, din urşinic italian, cu aur.

De aceia noi, văzând bună voia şi dania lui, ce a dat pentru sănătatea şi pentru mântuirea sufletului său, tot acest sat mai sus scris şi mânăstire şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri dela Neamţ, unde este hramul înălţării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Neamţ uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi iarăşi, întru aceasta, în aceiaşi zi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorul nostru popa Partenie igumen şi cu toţi fraţii din mânăstirea Neamţului, deasemeni de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi s'au întocmit cu credinciosul nostru, cu pan Şarpe postelnic, ca până când va fi sfânta mânăstire şi cine va fi igumen şi fraţi în mânăstire, în timpul vieţii lor şi iarăşi după viaţa lor, ei să slujească, în tot postul uspeniei născătoarei de dumnezeu, în fiecare zi, paraclis, însă până când va fi viu credinciosul nostru pan Cozma Şarpe postelnic şi iarăşi, după viaţa şi moartea lui, cine va fi igumen şi toţi fraţii, în această sfântă mânăstire, ei să aibă a pomeni toate pomenile câte trebuiesc dela început pe un an şi iarăşi când se împlineşte anul, ei să aibă a-i face pomenire şi iarăşi de acolo înainte, în fiecare an să slujească

la vecernie, parăstas şi colivă, iar la utrenie, leturghie şi colivă şi tuturor fraţilor se va da prilivcă.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am întărit şi le-am împuternicit.

Şi iarăşi, cine va fi igumen şi fraţi, în această înainte zisă mânăstire a Neamţului, ei deasemeni să slujiască şi să facă pomenire credinciosului nostru pan Cozma Şarpe postelnic, cum spunem mai sus.

Şi iarăşi, cine ar cuteza să clintească sau să nu împlinească întocmirea lor, acela să fie neiertat de domnul nostru Iisus Hristos şi să dea răspuns înaintea cumplitei judecăţi a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuţa la Suceava, în anul 7026 <1518> Decembrie 26.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXII/1.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

124

1518 (7026) Decembrie 26, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că dăm şi am dat sfintei noastre mânăstiri dela Neamţul, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi a mântuitorului nostru Iisus Hristos şi unde este igumen Partenie, un sat pe Cracău, anume unde a fost Sas Dan, pe care l-a dat acest sat Reaţeş, la moartea sa, pentru mântuirea sufletului său, în zilele bunicului domniei mele Ştefan voevod, pe care îl cumpărase Reaţeş acest sat dela sluga noastră, dela Cârstea Iucaşanul şi din uricul său drept, ce a

avut el dela străunchii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, pentru 300 de zloţi tătăreşti, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Neamţ uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume unde a fost Sas Dan, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn şi din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţări noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească sfintei noastre mânăstiri Neamţ, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi a mântuitorului nostru Iisus Hristos, ce el a dat pentru sufletul său.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuţa la Suceava, în anul 7026 <1518> luna Decembrie 26.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, VII/2.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

125

1518 (7026) Decembrie 31, Suceava.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru boier jupan Cozma Şarpe postelnic şi a voit cu bună voia sa şi luminată inimă, nesilit de nimeni şi a dat ocina sa dreaptă şi cumpărătura sa, jumătate de sat anume Plopeştii, pe Trotuş, partea de sus, din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela domnia mea, pe care el o cumpărase această jumătate de sat dela Cerna şi dela sora ei, dela Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopescul, pentru 180 zloţi tătăreşti. Şi deasemeni şi cealaltă jumătate de sat, tot din acest sat din Plopeşti, care este

pe Trotuş, partea de jos, pe care el a cumpărat-o dela sluga noastră, dela Sacotă, pe care acesta o cumpărase această jumătate de sat din Plopeşti, partea de jos, dela femeile mai sus scrise, dela Cerna şi dela sora ei Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopescul.

Şi privilegiul ce ei au avut dela străunchii noştri, dela Ilieaş şi dela Ştefan voevozi, pentru 200 zloţi tătăreşti, cu privilegiul de cumpărătură ce a avut Sacotă dela bunicul domniei mele, Ştefan voevod, pe această jumătate de sat care este pe Trotuş, ci el l-a pierdut; astfel, dacă se va găsi acel privilegiu, oriunde, atunci nici el, Sacotă, nici copiii lui, nici întregul lui neam, să nu aibă a pârî şi nici a câştiga niciodată, în veci. Şi iarăşi, nici din copiii noştri, <ori> din neamul nostru, să nu aibă a ţine lege, căci el singur ne-a mărturisit că privilegiul său el l-a pierdut.

<Acest sat l-a dat> [1]) sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău, unde este hramul naşterii născătoarei de dumnezeu Maria şi unde este igumen rugătorul nostru popa Paisie.

De aceia noi, văzând bună voia lui şi tocmeala şi buná danie şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău acest sat mai sus scris, anume Plopeştii, care este pe Trotuş şi cu mori şi cu şteaze la Trotuş, ca să fie sfintei noastre mânăstiri uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci,

Iar hotarul acestui sat, anume Plopeştii, care este pe Trotuş şi cu mori şi cu şteaze, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi iarăşi, întru aceasta şi în aceiaşi zi, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorul nostru popa Paisie igumen şi cu toţi fraţii din sfânta mânăstire dela Tazlău, de asemeni de bună voia lor şi s'au întocmit cu credinciosul nostru, cu pan Cozma Şarpe postelnic, ca până când va fi sfânta mânăstire şi cine va fi igumen şi fraţi în mânăstire, în timpul vieţii lor şi după viaţa lor, ei să aibă a sluji în tot postul uspeniei născătoarei de dumnezeu, în fiecare zi paraclis, dar până ce va fi el viu. Şi iarăşi după viaţa lui şi iarăşi şi după viaţa şi moartea lor, cine va fi igumen şi toţi fraţii, în această sfântă mânăstire, ei să aibă a sluji toate pomenirile, câte trebuiesc întâi, în răstimp de un an şi iarăşi, când i se va împlini anul, de asemeni ei să aibă a-i face pomenire şi deasemeni, de atunci înainte, în toţi anii să aibă a-i sluji, la vecernie, parastas şi colivă şi la utrenie, liturghie şi colivă şi tuturor fraţilor să li se dea prilivcă.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri.

Aceasta scriem din Suceava, anul 7026 <1518> Decembrie 31.

Boiarii anume: Totruşan *mare* logofăt, Isac *mare* vor., Petră *mare* vor.,

---

1) omis în copie.

Şendre *şi* Negrilă *şi* Vasca şi Grincovici *şi* Talabă pârcălabi de Hotin, Coste *şi* Condre pâr. de Niamţu, Petrică *şi* Toader de Cetatea Nouă, Luca Arbure portariul de Suceavă, Hrana *mare* spat., Erimie *mare* vist., Săcuian *mare* pah., Stârce stolnecul, Căţălian comisul.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 30.
Copie slavă.

126

1519 (7027).

Copii. Suret di pi uricul sârbăscu dela Ştefan voivod, din let 7027 <1519>.

Facem ştiri cu aceaştă carte a nostră tuturor cini vor vide-o sau cetindu-o or ar auzâ-o. Adică au vinitu înainte nostră şi înainte boerilor noştri moldoveneşti boeri, Muşa, fata Micşânii, de a ei bună voi, di nimine sâlită, nici asuprită, au vendutu a sa dreaptă ocină şi moşii, dintr'al său drept uricu, din dresul ci au avutu de cumpărătură dela moşul domnii meli, Ştefanu voivod, din giumătate de satu de Spărieţi a triia parte, slugilor nostri, Petruşcăi şi nemurilor lui, lui Balotă, lui Toadir şi Mihul şi surorii lor, Adamii, dreptu 60 zloţi tătărăşti.

Şi slugili nostri Petruşca şi rudenii lui, Todir şi Mihul şi surorii loru, Adamii, ei au plătitu toţi deplin acei de mai sus scriş bani, 60 zloţi tătărăşti, în mâinile Muşii, fetii Micşinii, înainte nostră şi a boierilor noştri.

Deci noi, văzându a lor de bună voi tocmală şi diplin plată şi noi aşâjdire am datu şi am întăritu slugilor nostre Petruşca şi lui Toadir şi Mihul şi surorii lor, Adamii, din giumătati de satu de Spărieţi a triie parte, însă să li fii lor ace a triia parte di satu di Spărieţi în doo, giumătate de ace a trie parte de satu ca să fii a Petruşcăi... dintr'ace a triia parte... lui Toadir şi Mihu şi surorii lor, Adamii, şi să li fii lor şi dela noi uric, cu totu vinitu şi ficiorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi tot neamul lor, cini să va alęgi mai de apropi, neclătitu niciodată, în veci.

Iar hotaru acei a trie parte din giumătate de satu de Spărieţi ca să fii din tot hotaru a triia parte, iar despri alte hotară pi hotaru cel vechiu, pe undi din vechiu au ţinutu.

Şi apoi, aceia esti credinţa domnii meli, cari mai sus l-am scris, Ştefan voevod şi credinţa a preiubitului meu frateli domnii meli Petru şi a tuturor boerilor, fiind Trotuşanul logofătu mari.

Miron Gafincu uricari am scris, velet 7240 <1732> Iuli 22.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 158—159.
Trad. rom.

127

1519 (7027) Ianuarie 9, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Petru fost pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi cumpărătura sa, o bucată de pământ din hotarul Laslăonilor, care sunt pe Cracău, din partea de sus, pe care el o cumpărase această bucată de pământ dela Anuşca, fiica Stanei, nepoata lui Laslău globnic şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ştefan voevod. Aceasta a vândut-o slugii noastre Toader cămăraş de vistierie, pentru 280 zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră, Toader cămăraş de vistierie, a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 280 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Petru fost pârcălab, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi <dela> [1]) noi am dat şi am întărit slugii noastre Toader cămăraş de vistierie această mai înainte zisă bucată de pământ, care este din hotarul Laslăoanilor, care sunt pe Cracău şi care este din partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ, ce este din hotarul Laslăoanilor, din partea din sus, să fie începând dela malul Cracăului, dela movila săpată, de acolo la o salcie însemnată şi la Fântâna Rece, de acolo peste câmp, până în marginea drumului, la o movilă săpată, de acolo peste drum şi peste câmp, la un teiu gârbovit şi însemnat şi de acolo şi dela marginea pădurii, drept în sus, prin pădure, apoi până'n vârful dealului. Acesta este tot hotarul acestei bucăţi de pământ.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea ş a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic,

---

[1]) omis în orig.

credința panului Cățelean comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă-i este lui dreaptă ocină și cumpărătură, pe care el a cumpărat-o pentru banii săi drepți.

Și pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța în Suceava, în anul 7027 <1519> luna Ianuarie 9.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, VII/3.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Cu două traduceri rom., una din 1800, cealaltă din prima jumătate a sec. XIX.

128

1519 (7027) Aprilie 28, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni rugătorul nostru popa Siloan igumen și cu toți frații care sunt întru Hristos, dela mânăstirea Bistrița, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, ce au avut dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod, un sat pe Bârlad, unde a fost cneaz Bacsan, care acum se numesc Bacsanești și cu mori la Bârlad, slugilor noastre Ion și fraților <lui> [1]), Giurgea și Nicoară și surorilor lor Anghelina și Mariica, pentru 500 zloți tătărești.

Și slugile noastre Ion și frații lui, Giurgea și Nicoară și surorile lor Anghelina și Mariica, au plătit toți acești mai sus scriși bani 500 zloți tătărești, în mâinile rugătorilor noștri popa Silioan igumen și tuturor fraților, care sunt întru Hristos, dela mânăstirea Bistrița, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând a lor bună voie și tocmeală și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion și fraților lui, Giurgea și Nicoară și surorilor lor Anghelina și Mariica, acest sat, care este pe Bârlad, unde a fost cneaz Bacsan, care acum se numesc Bacsanești și cu mori pe Bârlad, ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar hotarul acestui sat, care este pe Bârlad, unde a fost cneaz Bacsan, care acum se numesc Bacsanești și cu mori pe Bârlad, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cațelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori <cine> [1]) îl va alege <dumnezeu> [1]), să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă <le-am dat> [1]) și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Glavan <la> Hârlău, în anul 7027 <1519> Aprilie 28.

<Pe verso, contemporan:> Ion cupar și frații lui pe satul Bacsanești de pe Bârlad.

Acad. R.P.R., XCIV/95.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

129

1519 (7027) Iunie.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, <că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră......... [1]) fiica lui Lazor Ungureanul, de> [1]) bună voia

---

[1]) loc rupt în orig.

ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina sa dreaptă, <ce a avut> [1])...
.... [1]), <satele anume> [1]) unde a fost Roman Blândul, pe Sărata, și alt <sat, anume unde a fost Husul> [1]) slugilor noastre, lui Petru și fraților <lui, Aver și Albul și surorii lor> [1]) Mușei <și nepotului lor de soră, Clinciul, și> [1]) verilor lor Duma și Șandru și Ion și Andreica, pentru .... [1]) zloți tătărești. Și au plătit <slugile noastre Petrea și fratele lui> [1]), Aver și Albul și sora lor Mușa și nepotul lor de soră, Clinciu și verii lor Duma și Șandru și Ion și Andreica, toți acești mai sus scriși bani........ [1]) zloți tătărești, în mâinile......... [1]), fiica lui Lazor Ungureanul, înaintea noastră și înaintea <boierilor> [2]) noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat <și am întărit slugilor noastre, Pe> [1]) tru și fraților lui, Aver și Albul și surorii lor Mușa și nepotului lor de soră, Clinciul și verilor lor Duma și Șandru și Ion și Andreica, <satele anume unde a fost Roman Blândul> [1]), pe Sărata și alt sat, unde a fost Husul, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul. Insă să le fie lor în trei părți amândouă aceste sate, <anume unde a fost Roman Blândul și unde a fost Hu>[1]) sul. Două părți din partea de jos, să fie slugilor noastre Petru și fraților lui, Aver și Albul și surorii lor Mușa și nepotului lor de soră, Clinciul <și verilor lor> [1]), Duma și Șandru și Ion și Andreica și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine se va alege lor cel mai apropiat, neclintit <niciodată, în veci> [1]).

Iar <hotarul> [1]) acestor sate, ce sunt scrise mai sus, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, <noi Ștefan voevod și credința> [1]) preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului <Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grinco> [1]) vici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi <de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința> [1] panului Hrană spatar, credința < panului Ieremia vistier> [1]), credința panului Șar<pe postelnic> [1]), credința panului Sacuian ceașnic, <credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cațelean comis> [1]) și credința tuturor boierilor <noștri moldoveni, mari și mici> [1]).

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau> [1]) pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova <acela să nu> [1]) clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, <pentrucă le-am dat și le-am> [1]) întărit, deoarece le este lor dreaptă ocină și pentrucă ei au cumpărat <pe banii lor drepți> [1]).

[1]) loc rupt în orig.
[2]) lipsește în orig.

‹Iar pentru mai mare putere şi› [1]) întărire, am poruncit ‹credinciosului› [1]) nostru ‹pan Totruşan› [1] logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această ‹carte a noastră› [1]).

‹A scris.........› [1]) în anul 7027 ‹1519› Iunie....... [1])

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, XXXIX/1.

Orig. slav, perg., foarte şters şi rupt, din care lipseşte partea din dreapta, pecete pierdută.

130

1519 (7027) Iunie 4, Hârlău.

Ştefan voevod, domn al ţării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri chir Paisie igumen şi toţi fraţii cei în Hristos, din mânăstirea noastră dela Tazlău şi ni s'au jăluit cu mare plângere, că au venit Săcuii din Ţara Ungurească şi au stricat şi au prădat mânăstirea noastră dela Tazlău şi au luat toată averea mânăstirească şi odăjdiile şi vasele bisericeşti şi au tăiat şi au rupt privilegiile, ce au fost pe satele ce au ascultat de mânăstirea dela Tazlău şi ce au fost danie şi întărire şi cumpărătură a bunicului domniei mele Ştefan voevod.

De aceia noi, văzând plângerea lor mare şi iarăşi şi risipa şi prada, ce este risipită şi prădată această mânăstire a noastră dela Tazlău, cum ne este cunoscut şi nouă şi boierilor noştri, domnia mea întru aceasta am binevoit, cu bună voirea noastră, cu curată şi luminată inimă şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim şi să împuternicim sfânta noastră mânăstire dela Tazlău, care este la gura Piştoasei, unde este hramul naşterii născătoarei de dumnezeu şi unde este igumen rugătorul nostru chir Paisie şi am făcut pentru pomenirea sfânträposaţilor înaintaşilor şi bunicilor şi părinţilor noştri şi pentru pomenirea copiilor bunicului şi părintelui domniei mele şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi am dat şi am întărit acestei mânăstiri a noastre dela Tazlău, care este la gura Piştoasei, anume satul Borileştii şi satul Dragoteştii, în Câmpul lui Dragoş, pe Nechid, pe care le-a schimbat bunicul domniei mele Ştefan voevod, aceste două sate, Borileşti şi cu Dragoteşti, cu Marina Lolca şi i-a dat ei pentru aceste două sate, un sat Selevestri, amândouă cuturile, şi încă a adaus şi i-a dat 240 de zloţi tătăreşti, ce a cumpărat bunul domniei mele Ştefan Voevod acest sat, Selevestrii, amândouă cuturile, pe care-l cumpărase bunicul domniei mele Ştefan Voevod, dela Danco, fiul lui Sima, nepot lui Dragoş Viteazul şi dela nepoţii lui de soră, dela Giurge şi dela Anuşca şi Vasutca şi Maria şi Neacşa.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi iarăşi o mânăstire, ce se cheamă mânăstirea sfântului Nicolai, unde a fost Huba şi cu satul şi cu moara şi seliştea dela Nechid şi cu hotarul vechi, pe care le-a cumpărat bunicul domniei mele Ştefan voevod dela chir popa Grigorie igumen şi dela toţi fraţii cei întru Hristos din mânăstirea Bistriţa, pentru 150 de zloţi tătăreşti şi din privilegiul ce a avut mânăstirea Bistriţa dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod.

Şi altă mânăstire la Răcătău, în hotarul Horgeştilor şi cu două poieni, pe amândouă părţile Cracătăului [1]), pe care a cumpărat-o bunicul domniei mele Ştefan voevod dela Isaia din Răcătău, fiul lui Petrea Huhulea pentru 40 de zloţi tătăreşti şi din privilegiul ce a avut Petrea Huhulea dela străbunicul nostru Alexandru voevod.

Şi un sat, anume Urseştii, pe Nechid, pe care l-a dat Ursu acest sat mânăstirii dela Tazlău şi din privilegiul de întărire, ce a avut Ursu dela bunicul domniei mele Ştefan voevod.

Aceste toate mai sus scrise să fie sfintei noastre mânăstiri dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate să fie după hotarele vechi. Şi hotarul mai sus scrisei mânăstiri, ce este pe Răcătău, în hotarul Horgeştilor, din vale de Mânăstirea dela Gorjeşti şi dela Naneşti, începând din drumul mânăstirii, dela un stejar însemnat, apoi drept la pârăul Cracatăului [1]), la malul Cracatăului [1]), la stejarul însemnat, de acolo către câmp, la măr, lângă drum, apoi pe drum, la teiu, dela teiu în sus pe drum, la un măr însemnat, apoi iarăşi în sus pe drum la Strimtură, la un teiu însemnat, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri.

Aceasta scriem din Hârlău, anul 7027 <1519> Iunie 4.

Boiarii anume: Totruşan *mare* logofăt, Isac *şi* Petră *vornic*, Şendre *şi* Negrilă *şi* Vasca şi Grincovici *şi* Tălabă pârcălabii de Hotin, Coste şi Condre pârcălabi de Niamţu, Petrica *şi* Toader pârcălabi de *Cetatea Nouă*, Luca Arbure portariul de Suceav<ă>, Hrană spat., Eremie vist., Cozma post., Săcuian păh., Stârce stolnecul, Toma Căţele comis[2]).

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 35—36.
Copie slavă sec. XIX.

---

[1]) aşa în text.

[2]) lista boierilor, româneşte în text.

1519 (7027) Iunie 23, Hârlău.

7027 ‹1519› Iunie 23. Io Ștefan voevod, cu mila lui dumnezeu, domn țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce-or căuta pe dânsa sau cetindu-o să o auză, precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri din Moldova, slugile noastre Chicoș, ficiorul Giurgii și nepotul său Toma armașul, fecioru lui Petru, nepoții lui Neagul vornicul, de a lor bună voie, de nimeni siliți, nici asupriți și au împărțit între dânșii a lor dreaptă ocină și moșie, dintr'a lor drepte urice, din uricul moșului lor, lui Neagul vornicul, ce au avut dela moșul domnii mele Ștefan voevod și dela părintele domnii mele Bogdan voevod, pe patru sate, anume: Vornicenii și Buzăștii, pe Lăpușna și Horjeștii și Hudicenii supt Movilă.

Și s'au venit în partea slugii noastre, lui Chicoș, doă sate anume Horjeștii și Hudicenii, însă Horjăștii pe Lăpușna, mai gios de Glod, pe amândoao părțile pe Lăpușna și satul anume Hudicenii pe drumul din dreptul bisericei Scorțăștilor și puțin mai gios de pârâul care cade în iazul Scorțăștilor, cu iaz și cu moară pe Lăpușna. Dar slugii noastre, lui Tomșa armașul, i s'au venit a lui parte iarăș doaă sate, anume: Dvornicenii, cu iaz și cu moară pe Lăpușna și satul anume Buzeștii, *deasemeni* pe Lăpușna și cu iaz pe de amândoaă părțile de Lăpușna. Deci noi, văzând a lor bună învoială și tocmeală și bună împărțire, așijderea și noi am dat și am întărit dela noi slugii noastre, lui Chicoș, acele de mai sus numite sate, anume Horjăști și Hudicenii pe Lăpușna, ca să-i fie lui și dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui, nepoților și strănepoților lui și la tot neamul lui, care vôr fi mai aproape din rudele lui, neclătit, nestrămutat, nici odinioară, în veci.

Dar hotarul acelor doaă sate anume Horjăștii și Hudicenii să fie din toate părțile după hotarăle cele vechi, pe unde au umblat din veacu.

Și pentru aceasta este credința însuși a domniei mele, mai sus numit Ștefan voevod și a preaiubit fratele meu Petru și a tuturor boerilor noștri: credința d-sale Isac, credința d-sale Petru vornicul, credința d-sale Șandro, credința d-sale Negru[1]), credința d-sale Vascu, credința d-sale lui Grincovici și Talaba parcalabi *dela* Hotin, credința d-lor sale Coste și Condre *dela* Neamțu, credința d-sale Luca Arbure portar *dela* Suceava, credința d-sale Hrana spătar, credința d-sale Irimia postelnic, credința d-sale Șarpe postelnic, credința d-sale Săcuian paharnic, credința d-sale Stârcea stolnic, credința d-sale Cațeleanu comis și credința tuturor boerilor noștri, celor mari și mici.

Dar după a noastră viața, pe cine va rândui milostivul dumnezeu domn pământului nostru, din feciorii noștri sau din neamul nostru, ori pe cine va

---

[1]) în loc de: « Negrilă ».

alege dumnezeu ca să fie domn în pământul nostru în Moldova, acela să n'aibă a strica a noastră danie şi întăritură, ce mai vârtos să aibă a da şi a întări, precum şi noi am dat şi am întărit pe drepte a lor ocini şi moşii.

Dar pentru mai mare credinţă tuturor acelor de mai sus numiţilor boeri, am poruncit al nostrului credincios boeriu logofăt, ca să scrie şi a noastră pecete să lege către această a noastră adevărată carte.

S'au scris de Ioniţă, în oraşul Hârlăului.

S'au tălmacit de Gavril Huşanul, la leat 1782 Mart 9.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 115—116. Trad. rom.

132

1519 (7027) Iunie 23.

Cu mila lui dumnezău, noi Ştefan voevod, domnu pământului Moldaviei. Facem ştire cu această carte a noastră tuturora celor ce o vor vedea-o pre dânsa sau cetindu-să vor auzi-o, precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea a lor noştri moldoveneşti boeri sluga noastră Duma Răspopu, de a sa bună voe, de nimene silit, nici asuprit şi au vândut a sa dreaptă ocină şi cumpărătură ce el au cumpărat dela ...... [1]) fata Stoicăi (lipsă) [2]), ce şi el o au avut de cumpărătură dela tatăl domniei mele Bogdan voevod, giumătate de silişte, anume (lipsă) [2]) giumătate pe Covurluiul Săc. Aceasta au vândut slugilor noastre Oancii şi fraţilor lui Lazor şi lui Toader şi Micului şi lui Ioan şi surorii lor Magoşii, pentru 100 zloţi tătărăşti.

Şi slugile noastre Oancea şi fraţii lui Lazor şi Toader şi Micu şi Ioan şi sora lor Magoşa au plătit toţi aceşti de mai sus scrişi bani o sută zloţi tătărăşti în mâinile slugii noastre Dumii Răspopu, înnaintea noastră şi înnaintea a lor noştri moldoveneşti boeri, şi dresăle ce au avut Duma Răspopa (lipsă) [2]) încă le-au dat în mâinile slugilor noastre Oancii şi fraţilor lui, Lazor şi Toader şi Micului şi lui Ioan şi surorii lor Magoşii.

Deci noi, văzând a lor bună voe şi tocmală şi deplin plata, iar noi aşijdere şi dela noi le-am dat şi le-am întărit slugilor noastre Oancii şi fraţilor lui, Toader, Lazor şi Micul şi lui Ioanu şi surorii lor Magoşii (lipsă) [2]) dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi feciorilor lor, şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi împrăştieţilor lor (lipsă) [2]) mai de aproape neclătit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acesta de mai sus scris (lipsă) [2]) Vărleaza partea din sus ce este

---

[1]) loc alb în text.

[2]) parantezele şi menţiunea sunt ale copistului.

pe Covurluiu Săc să-i fie dintru tot hotarul pe giumătate şi despre toate părţile după hotarăle cele vechi, pe unde din veac au umblat.

Iară la aceasta este credinţa noastră, a domniei mele de mai sus scris, noi Ştefan voevod şi credinţa preiubitului fratele domniei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa boerului Isac, credinţa boerului Petre vornicul, credinţa boerului Negrilă şi a boierului Vasca, credinţa boerului Grincovici şi a boerului Talaba pârcălabii de Hotin, credinţa boerului..... [1] şi a boerului Condrea dela Neamţu, credinţa boerului Petrica şi a boerului Toader *dela Cetatea Nouă*, credinţa boerului Luca Arbure portaru de Suceava..... [1], Hrana spat<a>r, credinţa boerului Eremiia visternic, credinţa boerului Şarpe post., credinţa boerului Săcuianu pah<a>r., credinţa boerului Stârcea solnicul, credinţa boerului Căţelean comisul, şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldaviei, mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domn din fiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăş va fi pre care dumnezău va alege a fi domn (lipsă) [2] lor să nu le clătească a noastră danie şi întăritură, ci să o întărească lor şi să o întemeeze, pentru că (lipsă) [2] au cumpărat pe ai săi drepţi bani.... (lipsă) [2].

In anul 7027 <1519> luna lui Iunie în 23.

Acest suret s'au scris şi s'au tălmăcit din cuvânt în cuvânt de pe uric sărbăscu în limba moldovenească, care uric este făcut de la domnul Ştefan v<oe>vod, din anii dela Adam 7027 <1519> Iunie 23 şi s'au tălmăcit de mine. Iar acum s'au scris la anii de la Hristos, 1817 Ghen. 10.

Gheorghie Radoevici dasc<al>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXVIII/116.
Trad. rom.

133

1519 (7027) Iunie 25, Hârlău.

Suret de pe ispisoc sărbesc dela Ştefan v<oe>voda, din let 7027 <1519> Iunie 25.

† Cu mila lui dumnezeu, noi Ştefan v<oe>voda, domnu ţării Moldovii. Inştiinţare facem cu această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dânsa, sau o vor auzi cetindu-se, precum că aceste adevărate slugile noastre, Ion şi fraţii săi, Giurge şi Necoară, şi surorile lor: Anghelina şi Mărica, fiii Mihului medelniceriu ni-au slujit cu dreptate şi cu credinţă. Carii văzind şi noi slujba lor către noi ce cu

---

[1]) loc alb în text.
[2]) parantezele şi menţiunea sunt ale copistului.

dreptate şi cu credinţă, i-am miluit pre dânşii cu osebita a noastră milă, dându-le şi întărindu-le lor drepte ocini, moşii şi cumpărătură şi agonesită, din slujbă a părintelui lor, Mihul medelniceriul, carile au cumpărat şi cu slujbă au agonesit, în zilele moşului domnii mele, Ştefan v<oe>voda, satul Găleşeştii pe Crasna, într'amândooa ţinuturile [1]) şi satul Ghereştii, din fundul Horincii [2]), şi alt satu, Blăgeştii pe Lişcova [3]) şi satul Sărbii, deasemeni pe Lişcova şi mai din sus de Sârbii, satul Hrăneştii, iar pe Lişcova şi cu poiana ce iaste în fundul Lişcovii, în pădure, şi satul Catuşa pe Bărlad şi giumătate de gărlă, Cătuşenii [4]), şi giumătate de ezer Cătuşinii.

Aşijdire li-am mai întărit lor patru <sate> de pe Bărladu: un sat anume Măstecanii, unde au fost Măsticunanu [5]); alt sat Bujorănii, unde au fost Bujor, al triile Pipărcanii, unde au fost Iliiaş şi tovarăşul seu Şteful, pe amândoâ ţin<u>-turile; al patrăle, unde au şezut Slăvei şi Mihăilă, pe amândoâ ţin<u>turile; şi cu mori ce sînt în Bărladu. Care aceste patru sate, moşul domnii mele, Ştefan v<oe>voda, li-au dat medelnicerului Mihului.

Şi încă li-am mai întărit a lor driaptă răscumpărătură, un sat pe Bărladu unde au fostu cneazu Băcsan, care acum se numeşte Băcsăneştii şi cu mori în Bărladi, care l-au cumpărat dela călugării dela monastire Bistriţii, drept cinci sute zloţi tătărăşti [6]).

Pe aceste toate de mai sus scrisă se le fie lor dela noi uricu, cu tot venitul, lor, fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor şi la tot niamul lor, cine li s<ă> va alege mai de aproape, neclătit nici odănioară, în vecu.

Iar hotarăle acestor sate anume Gălişeştii pe Crasna, pe amăndoa ţinuturile şi satul Ghereştii în fundul Horincii şi Blăgeştii şi Sărbii pe Lişcova, şi din susu de Sărbi, Hrăneştii deasemeni pe Lişcova, şi cu poiana ce iaste în fundul Lişcovii în pădure şi pe Bărladu Catuşe şi giumătate de gărlă Cătuşină şi giumătate de ezer Cătuşinu şi patru sate de pe Bărladu: Mestecanii, unde au fost Mastacananu şi Bujorănii, unde au fost Bujor şi Pipărcanii, unde [7]) au fost Iliiaş şi unde au fost Slăvéi şi Mihăilă deasemeni dintr'amăndoâ ţinuturile şi tovarăşul său, Ştefu, dintr'amăndoâ ţinuturile şi cu mori, ce sint în Bărlad[7]), să le fire lor dispre toate părţile, după hotarăle vechi, pe unde s'au hrănit din veacu.

---

[1]) în suretul 6: « amândouă judeciile ».
[2]) ibid. : « în obârşia Horincei ».
[3]) varianta 2: « pe Licicov ».
[4]) în 6: « şi jumătate din gârla Cătuşei ».
[5]) în varianta 2: « unde au lăcuit Măstăcanul ».
[6]) cf. doc. din 1519 Aprilie 28 (nr. 128)
[7]) pasagiul « unde...... în Bârlad » este confus şi trebue înţeles aşa cum apare in textul anterior, enumerând cele patru sate.

Care spre aceasta este credința a însumi domnii mele de mai sus scrisu, Ștefan v‹oe›voda și credința a preiubit frate domnii mele, Petru, și credința boerilor noștri [1]) a Moldovii, mari și mici.

Iar după viiața noastră, pre cini va alege dumnezău ca se fie domnu pământului nostru a Moldovii, ori din fiii noștri, ori din niamul nostru, ori pe cine ș'ar alege dumnezeu se fie domnu pământului acestue, se nu aibă a străca această danie noastră, miluire și întăritură, ce mai vărtos se aibă a da și întări, pentrucă noi li-am dat ș'am întărit, pentru a lor driaptă și cea cu credință slujbă și pentrucă moșiile aceste sint drepte a lor.

Și pentru mai adevărată credință, am poruncit domnie noastră cinstiti și credincios boeriului nostru, pan Totrușan logft ca să scrie și se lege și pecete la această carte noastră, ce s'au scrisu în Hărlău.

Suretul acesta de pé alt suretu, ce l-am scos eu de pé ispisoc sărbăsc, posleduindu-l eu, l-am aflat întocma, fără nici o schimbaré de cuvinte. Drept aceia, spre încredințaré, l-am iscălit la an‹u› 1791, Iulie 29. Tălmaciu divanului, polcov. Pavel Debriț.

Acad. R.P.R., XCVI/3.
Trad. rom,, Altă trad rom. la Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei IV/10. Și rezumate la Arh. St. Iași.

134

1519 (7027) Iunie 27, Hârlău.

† Din mila lui dumnezu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Jurja Oțel și sora lui, Ana, fiii lui Dragomir Oțel, i-am miluit pe ei, cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, din privilegiul și din uricul de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Dragomir Oțel, dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, satul anume Boziiani, la obârșia Albânei și cu mânăstire și cu amândouă pâraiașele. Pe care acest sat și mânăstire le-a vândut vărul lui, Stanciul și sora lui, Negrita, fiii popii Ilieaș, pentru 190 de zloți tătărești.

---

[1]) In rezumatul nr. 2: « credința dums. Isac, credința dums. Petru vornic, credința dums. Șandru, credința dums. Petrică și a dums, Toader pârcălabu de Cetate Noă, credința dums. Negrilă, credința dums. Vascu, credința dums. Hrincovici și a dums. Talabă, pârcălabul de Hotin, credința dums. Coste și a dums Condre pârcălabi de Neamțu, credința dums. Luca Arbure portariul de Suceavă, credința dums. Hrană spăt, credința dums. Irimiia vist., credința dums. Șarpe post., credința dums. Săcuian 4ah., credința dums. Stârce stolnic, credința dums. Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri ai Moldovei, a mari și mici.

Tot acest mai sus scris sat, anume Boziiani pe Albânea, cu mânăstire şi cu amândouă pâräiaşele să fie slugii noastre Jurja şi surorii lui, Ana, fiii lui Dragomir Oţel, dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Tălabă cei de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure dela Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din <copiii> [1] noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească........ [1] pentrucă le-am dat, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Simion la Hârlău, în anul 7027 <1519> Iunie 27.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 407.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
O fotocopie la Arh. St. Buc., Fotografii, II/17

135

1519 (7027) Iunie 30, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Dragotă Săcuianul ceaşnic, a slujit mai înainte sfântrăposatului nostru bunic Ştefan voevod şi părintelui

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

nostru Bogdan voevod, drept şi credincios, iar astăzi ne slujeşte nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit lui ocina lui dreaptă, schimbul şi cumpărătura lui, ce el a schimbat şi a cumpărat în zilele părintelui domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Iubaneasa, sub Dumbrava Inaltă, anume Cordareni, ce el a schimbat şi a cumpărat acest sat dela copiii Neagăi, fiica lui Andreico Cordar, nepoata lui Iuban cel Bătrân şi din privilegiul ce a avut bunicul lui, Iuban cel bătrân, dela străbunicul nostru Alexandru voevod. Şi le-a dat lor, pentru acest sat, pentru Cordăreni, cumpărătura sa, un sat peste Prut, sub Dereneie, unde au fost vătămani Căliman şi Iachim şi Lucaci şi încă le-a mai adăugat pe lângă acest sat, 380 zloţi tătăreşti.

Şi deasemeni i-am întărit lui jumătate din satul Verbia, care este de cealaltă parte a Jejiei, partea de sus, ce el a cumpărat această jumătate de sat dela copiii lui Tolocico, nepotul lui Vlad şi din privilegiul bunicului lor Vlad, ce el a avut dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi le-a dat lor, pentru această jumătate de sat, 250 zloţi tătăreşti.

Acestea toate de mai sus scrise să-i fie lui şi dela noi uric, cu tot venitl, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lor şi întregului lui neam, cine se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, care este pe Iubaneasa, sub Dumbrava Inaltă, anume Cordareni, să fie din toate părţile, după hotarul vechi. Şi iarăşi, hotarul acestei jumătăţi de sat, Verbia, care este pe cealaltă parte de Jijia, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă şi pentrucă-i sunt lui ocine drepte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7027 ‹1519› luna Iunie 30.

Arh. St. Buc., Schitul Doljeşti, XXII/1.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Cu o trad. rom. din 1765.

136

1519 (7027) Iulie 1.

Uricŭ scrisŭ pe sirbiia, dela Ştefanu v‹oe›vod, în carelé scriia că face ştiré tuturorŭ celorŭ ce lŭ vorŭ [ceti] vedea sau cetindu-l îlŭ audzi, precumŭ adevăratulŭ şi credinciosulŭ boiarŭ al mării salé, Toaderŭ, pârcălabilŭ dela Cetate Noao, i-au slujitu cu slujbă driaptă. Şi vădzăndŭ slujba lui ce driaptă şi credincioasă, l-au miluitu cu a sa deosăbită milă, i-au dat în ţara mării salé, în Moldova, unŭ locŭ din pustiia, la Cahov, pe amăndoao părţilé de Cahovu, mai susu de Chicera, undé să apropiia drumulu celŭ maré cătră Cahovŭ, ca să-şi facă acolo satŭ şi locŭ de moară în Cahovu.

Şi după acéia, iarăş au venit înainte mării salé şi a boeriloru, Anuşca şi sora ei Stanca, fetelé Marinii, nepoatelé lui Ioanu Limbădulcé şi de a lorŭ bună voia, de nimé silité, nici asuprité, au văndut moşiia lorŭ cea driaptă, dinŭ uriculŭ lor célŭ dreptŭ, din uriculŭ moşului lorŭ, Ioan[n]ŭ Limbădulcé, ce-au avută dela strămoşulŭ mării salé, dela Alexandru v‹oe›vod, un satŭ anume Tocianii, peste Prutŭ, undé au fostŭ Borzea, acela satŭ l-au văndutŭ boiariului Toader parca‹la›bului dela Cetatea Noao, dreptŭ 150 *zloţi* tătărăşti.

Şi sculăndu-să numitulŭ boiarŭ au plătit toţi banii aciia în măinilé Anuşcăi şi surorii ei Stanca. Şi după acéia, iarăşi au venitŭ înaintea mării salé şi a boerilorŭ, nepoţii lorŭ, Vlaşinŭ şi frate-său Danciul şi cu tot niamul lor şi iarăşi de nimé siliţi, nici asupriţi, ci de a lor bună voia, au văndutŭ a lorŭ driaptă moşiia, dintru acélaşi uricu, o selişté anumé Lucianii, pesté Prutŭ. Ace selişte au văndut-o iarăşi numitului boiarŭ, dréptu 50 *zloţi* tătărăşti.

Deci numitulŭ boiari li-au plătit şi acelora toţi banii deplinŭ.

Deci mărie sa, vădzăndŭ tocmala lorŭ ce de bună voia şi plata ce deplin, aşijderea şi mărie sa au dat şi au întăritŭ numitului boiarului Toader parcalabului dela Cetatea Noao şi feciorilor lui şi a totu niamulu lui, acelŭ locŭ din pustiia ce i l-au dat măria sa şi acelŭ sat anume Tocianii şi ace selişte, anumé Lucianii, ca să le fiia uricŭ cu totŭ venitulŭ, nestrămutatŭ nici odănăoară, în veci.

Iar hotarulu acelui locu din pustiia la Cahov, pe amăndoao părţilé de Cahovu mai susu de Chicera, undé să apropiia drumulŭ celŭ maré cătră Cahovu, ca să fiia cătŭ a pute cuprindé unŭ sat din destul.

Iar hotarul satului Tocianii, ci iasté pesté Prut, unde au fostŭ Borzea şi acei selişté Lucianii, iarăş pesté Prut, să fiia din toaté părţile pe vechiulŭ hotarŭ, pe undé au fostŭ dinŭ vacu, *şi celelalte.*

7027 <1519> Iuli 1.

Acd. R.P.R., ms. 111, Condica m-rii Homor, f. 74.
Trad. rom. din 1779.

137

1519 (7027) Iulie 2.

7027 <1519> Iuli 2, dela domnul Ştefan v<oe>vod, întăritori anumi semințiilor curgătoari din Balința Mândrițca pe două sate, pe pârâul Crasnii, anumi Glodenii şi Bulgarii şi pe al treile sat, Muncelul.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1765, op. 2014, dos. 10, f. 682.
Rezumat rom.

138

1519 (7027) Noembrie 10.

7027 <1519> Noem. 10. Dela domnul Ştefan v<oe>vod. Inştiințare facem pentru cel mai adevărat şi credincios boeriul nostru giupânul Cozma Şarpe postelnicul, carele mai înainte au slujit la creştinul, răpoosatul moşul domniei mele, Ştefan v<oe>vod şi la părintele domniei mele, creştinul, răpoosatul Bogdan v<oe>vod, cu dreptate şi cu credință, încă şi astăzi slujeşte noao cu dreptate şi credincioasă slujbă. Pentru aceia, văzându-l cu driaptă şi credincioasă slujbă către noi, pohtit-am şi noi deosăbi cu mila noastră şi i-am dat lui dela noi şi i-am întărit, ca să aibă în pământul nostru la Moldova, un sat anume Poenile, la țin<u>t<u>l Romanului, care acest sat l-au fost luat moşul domniei mele Ştefan v<oe>vod, dela unchiul lui, dela Ivan.

Şi iarăş întru aceasta, aşijderea au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri ai Moldaviei, Niacşa, fata Danciului, nepoata Ştefului Trifăscului, de a ei bună voe, nici asuprită, nici îndemnată şi au vândutu a ei driaptă moşie dintru al ei drept uric, ce l-au avut ia de cumpărătură dela moşul domniei mele Ştefan v<oe>vod, ce au fost cumpărat pre acest sat anume Dobruşa, moşul ei, Ştefan Trifăscul, dela Ivanco a lui Mihail şi dintru ale sale drepte urice, ce au fost vândut acest sat anume Dobruşa, credinciosului boeriului nostru, giupânului Cozma Şarpe post., drept 250 zloți tătărăşti.

Insămnare: Satul Dobruşa să stăpîneşte de mân<ă>st<i>rea Pobrata cu hrisov domnului Petru v<oe>vod, din let 7035 <1527>, Apr. 16. Şi sînt alte următoare ispisoace numai pe Dobruşa.

Acad. R.P.R., LXIV/185.
Trad. rom. din sec. XIX.

139

1519 (7027) Decembrie 20, Suceava.

Suret de pe un ispisoc vechiu pe sârbie dela Ştefan v<oe>vod, scris de Dumitru Popovici în Suceavă, la let 7027 <1519> Dechemvre 20.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ştefan v<oe>vod, domn ţării Moldavii. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei, sau o vor auzi citindu-se, precum au venit, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri a Moldovii, a tuturora, slugile noastre Rodna şi sora lui, Anuşca şi nepoţii lor de soră: Lupe şi surorile lui, Anuşca şi Parasca, fii Stanii, cum şi neamul lor, Toma ficiorul Sofiicăi şi a lor neam, iarăş Stana şi sora sa Anuşca Bocăncioae, precum şi nepoţii lor de soră, Lazăr şi fraţii lui, Toma şi Alecsa şi sora lor Magda, fii Oanii, toţi nepoţi a lui Oane Rodnici, de a lor bună voie, de nime siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor dreaptă ocină, dintr'a lor drept uric şi din ispisoc de cumpărătură, ce l-au avut moşul lor, Oană Rodniciu, dela străbunii noştri, dela Ilieaş şi dela Ştefan v<oe>vod, a patra parte din sat din Petiea, partea cea din sus, slugii noastre, lui Draguş dela poartă, drept 400 zloţi tătărăşti.

Şi sculându-se sluga noastră Draguş dela poartă, au plătit toţi deplin acei de mai sus arătaţi bani, patru sute zloţi tătărăşti în mâinile slugilor noastre, Rodnici şi surori-sa Anuşcăi şi nepotului lor de sor<ă>, Lupii şi surorilor lui, Anuşcăi şi Parascăi, fiilor Stanii, şi neamului lor, Tomii, ficiorului Sofiicăi şi neamului lor, Stanii, şi surori-sa, Anuşcăi Bocăncioaie, şi nepoţilor lor de sor<ă>, Tomii şi fraţilor lui, lui Lazăr şi Alecsii, şi surorii lor, Magdii, fiilor Oanii, toţi nepoţi a lui Oană Rodnici, denaintea noastră şi denaintea boerilor noştri.

Deci, văzând şi noi această de bună voia lor tocmală şi deplin plată, noi încă aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Draguş dela poartă, toată acea de mai sus zisă a patra parte din sat din Petiea, partea cea din sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine i se va alége mai de aproape, nestrămutată niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei a patra părţi din sat din Petiea, părţii cei din sus, despre toate părţile, de pin pregiur, să fie începându-se de unde cade pârâul Plopului în pârâul Petiei, apoi pârâul în sus, la heleșteul Başcului, de acolea în sus, pe acelaş pârâu, unde se desparte pârâul Muşiroiului, apoi de acole pe pârâul (rupt) în sus pân<ă> la fântână, apoi dela fântână drept la deal, în dumbravă, la un stejar, de acolea apoi drept peste ţarină, pân<ă> la drumul Podenilor, la un stâlp de piatră, unde se împreună hotarul cu Unceştii, iar de acolea drumul în sus, pân<ă> la Vradniţă (adică poarta îngrăditurilor ţarinilor), la un stâlp, apoi de acolea pe alt drum în gios, pân<ă> la o movilă în şăs, de acolea tot în gios păn<ă> la o movilă ce se numește a Rujilor, de acolea tot în gios peste ţarină, păn<ă> la un stâlp, apoi

de acolea păn<ă> la gura pădurii la un stejar, de acolea apoi drept peste pădure la un plop, apoi de acolea pârâul în gios pârâ unde gura lui cade în pârâul Petii. Atâta îi iaste tot hotarul, după vechiul hotar, până unde au apucat din vechi.

Şi spre aceasta este credinţa a însuş domniei méle de mai sus numit Ştefan voevod şi credinţa pre iubit frate a domniei méle Petru şi credinţa a tuturor boerilor noştri ai Moldovii, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boeriului nostru Trotuşan logofătul să scrie şi cătră adevărata cartea noastră aceasta, pecetea noastră să lege.

De pe sărbie pe limba moldovenească s'au tălmăcit la anul 1803 Fevruar 28, de polc. Pavel Debriţ.

(Legalizată de Giudecătoria ţinutului Sucevei, la 14 Ianuarie 1842, sub nr. 307)

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 148—149. Trad. rom.

140

1519 (7027) Decembrie 27, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru boier pan Ieremia vistier a slujit mai înainte sfânträposaţilor, bunicului domniei mele Ştefan voevod şi părintelui domniei mele Bogdan voevod, cu dreaptă şi credincioasă slujbă, iar astăzi ne slujeşte nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră în Moldova, un sat pe Siret anume Balinţi, din hotarul Caliianouţilor şi iarăşi Grişcani şi cu jumătate de pod plutitor, pe Siret, acest sat anume Caliianouţi, de amândouă părţile Siretului, pe care l-a cumpărat părintele domniei mele Bogdan voevod dela nepoţii lui Caliian.

Şi întru aceasta, au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Stanca şi surorile ei Mara şi Sofiica, fiicele Maruşcăi celei bătrâne, fiica lui Micul Purcarescul, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite, şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept şi din privilegiul, ce au avut dela domnia mea, de schimb cu credinciosul nostru Cozma Şarpe postelnic, jumătate de sat din Tatomireşti la obârşia Orbicului, jumătatea de jos, credinciosului nostru pan Ieremia vistier, pentru 300 zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Ieremia vistier a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 300 de zloţi tătărăşti, în mâinile Stancăi şi surorilor ei Maria şi Sofiica, fiicele Maruşcăi, nepoatele Maruşcăi celei bătrâne, fiica lui Micul Purcarescul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Stanca, fiica lui Olan, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat ocina sa dreaptă, din uricul său drept şi din privilegiul ce ea a avut dela bunicul domniei mele, dela Ştefan voevod, jumătate de sat anume Popeşti, în ţinutul Neamţului, jumătatea de sus, dela pârâu în sus, vărului său, credinciosului nostru pan Ieremia vistier.

De aceia noi, văzând între dânşii tocmeala de bună voie şi plata deplină şi dania de bună voie, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier, toate aceste mai sus scrise sate, anume Balinţi pe Siret, din hotarul Caliianouţilor şi iarăşi Grişcani şi cu jumătate de pod plutitor în Siret şi jumătate de sat din Tatomireşti, la obârşia Orbicului, jumătatea de jos şi jumătate de sat din Popeşti, în ţinutul Neamţului, jumătatea de sus, dela pârâu în sus, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate, anume Balinţi, pe Siret, ce sânt din hotarul Caliianouţilor şi iarăşi Grişcani şi cu jumătate de pod plutitor, în Siret, să fie din toate părţile după hotarul vechi şi iarăşi al acestor două jumătăţi de sate, anume jumătate de sat din Tatomireşti la obârşia Orbicului, jumătatea de jos şi jumătate de sat din Popeşti în ţinutul Neamţului, jumătatea de sus, dela pârâu în sus, să le fie lor din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci

să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru a lui dreptcredincioasă slujbă şi pentrucă el a dat banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Ţotruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7027 ‹1519› luna Decembrie 27.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 151.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XIX/83.

141

1520 (7028) Ianuarie 4, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru pan Ieremia vistier şi Anuşca şi sora ei, Mara fiica lui Oanţa Nisporescul şi nepoata lor de frate, Anuşca, fiica lui Şteful, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au schimbat între dânşii dreptele lor ocine din dreptele lor urice. Şi credinciosul nostru pan Ieremia vistier a dat Anuşcăi şi surorii ei Mara, fiicele lui Oanţa Nisporescul şi nepoatei lor de frate Anuşca, fiica lui Şteful, dreapta sa ocină, jumătate din satul de pe Siret anume Popeşti, în ţinutul Neamţului, partea de sus cu balta. Pe care acest sat Popeşti l-a dat credinciosului nostru pan Ieremia vistier, vara lui, Stanca, din privilegiul ei ce a avut dela bunicul domniei mele, Ştefan voevod.

Şi iarăşi, Anuşca şi sora ei, Mara, fiicele lui Oanţa Nisporescul, şi nepoata lor de frate, Anuşca, fiica lui Şteful, au dat credinciosului nostru pan Ieremia vistier, dreapta sa ocină şi din privilegiul, ce au avut dela bunicul domniei mele, Ştefan voevod, a treia parte din satul de pe Siret, din ţinutul Sucevei, anume Veneţia

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi bun schimbul ce au schimbat ei şi au tocmit între dânşii şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier, această mai sus scrisă a treia parte a satului pe Siret, în ţinutul Sucevii, anume Veneţia, ca să fie lui dela noi uric, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă Macsin Udrea, nepotul lui Dan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptele sale urice, din privilegiul dela bunicul domniei mele Ştefan voevod şi din privilegiul de întărire ce a avut el dela domnia mea, două părţi de sat din Veneţia pe Siret în ţinutul

Sucevii, credinciosului nostru pan Ieremia vistier, pentru şapte sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Ieremia vistier şi a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 700 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre credincioase Macsin Udrea, nepotul lui Dan, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier, aceste mai sus scrise două părţi de sat pe Siret, în ţinutul Sucevii, anume Veneţia, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lor neam, cine i se va alege cel mai de apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Siret, în ţinutul Sucevii, anume Veneţia, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi privilegiul de întărire ce a avut sluga noastră credincioasă Macsin Udrea dela domnia mea pe aceste două părţi de sat din Veneţia, el încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Ieremia vistier, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întăriască şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta şi cerdincioasa lui slujbă şi pentrucă el şi-a cumpărat pentru drepţii lui bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Ianuarie 4.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 205.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

142

1520 (7028) Ianuarie 7, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Ion diac a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele Bogdan voevod, drept şi credincios, iar astăzi slujeşte nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzând a lui dreaptă şi credincioasă slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit lui dela noi, în ţara noastră, o selişte anume Maletinţii, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei selişti, anume a Maletinţilor, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi *mici*.

Iar după viaţa noastră cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7028 ‹1518› luna Ianuarie 7.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 165—167.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

143

1520 (7028) Februarie 12, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Neaga şi fiii ei, slugile noastre Schindir şi fraţii lui, Sima şi Andreiu şi Mihuţa şi mătuşa lor Ana şi fiicele ei Magda şi Tudora şi Mariica şi Neacşa, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din uricul bunicului lor Boris Braevici, din privilegiul ce au avut Neaga şi sora ei Ana, fiicele lui Toader, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, de danie dela Iurie Braevici, fiul lui Boris Braevici şi dela nepoatele lor de soră, Marina şi Nastea şi vărul lor Ivanco şi dela sora lui, Nastea şi Fedora şi Anuşca, dela fiii lui Ivaşco şi dela Nastea, fiica Oliuşcăi, a treia parte de sat din Costeşti, la gura Ciuhurului, unde cade în Prut, partea de sus, slugii noastre, lui Petriman Fântână, pentru 430 zloţi tătăreşti.

Şi a plătit sluga noastră Petriman Fântână toţi aceşti bani mai sus scrişi, 430 zloţi tătăreşti, în mâinile Neagăi şi a fiilor ei, slugile noastre Schindir şi fraţii lui, Sima şi Andrei şi Mihuţa şi mătuşei lor Ana şi fiicelor ei, Magda şi Tudora <şi Mariica> [1]) şi Neagşa înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor voie şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Petriman Fântână această a treia parte de sat din Costeşti, la gura Ciuhurului, unde cade în Prut şi cu pod plutitor pe Prut, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Costeşti la gura Ciuhurului, unde cade în Prut, partea de sus, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Şi iarăşi privilegiul de danie, ce au avut Neaga <şi sora ei>[1]) Ana, fiicele lui Toader, dela rudeniile mai sus scrise, dela Iurie Braevici, fiul lui Boris Braevici şi dela nepoatele lor de soră, Marina şi Nastea, <şi dela vărul> [1]) lor Ivanco şi dela sora lui, Nastea şi Fedora şi Anuşca, dela fiii lui Ivaşco şi dela Naste a fiica Oliuşcăi, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, încă l-au dat în mâinile slugii noastre Petriman Fântână, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului

---

[1]) loc rupt în orig.

Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Tălabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit şi pentrucă şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Simion la Suceava, în anul 7028 ‹1520› Februarie 12.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 249.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

144

‹1520 (7028)› Aprilie 21.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Mihail şi fraţii lui, Dumitru şi Nicoară şi sora lor Cârstina, copiii lui Toader Dumbravă şi a femeiei lui, Muşa, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept şi din privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Bârlad, anume Hădărăeşti şi moara pe Bârlad, slugii noastre credincioase Banul vornic, pentru două sute cincizeci de zloţi tătăreşti, care acest sat îl cumpăraseră părinţii lor, Toader Dumbravă şi femeia lui, Muşa, dela slugile noastre, dela Nichita şi dela fratele lui, Giurgea şi sora lor Dobra, copiii lui Dan şi nepoţii lui Stan Hădărău şi din privilegiul dela străunchii noştri, dela Iliiaş şi dela Ştefan voevozi.

Şi sluga noastră credincioasă, Banul vornic, a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani 250 zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Mihail şi fraţilor lui,

Dumitru şi Nicoară şi surorii lor, Cârstinii, copiii lui Toader Dumbravă şi a femeii lui, Muşa, înaintea noastră şi a tuturor boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia şi tocmeala şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi întărit slugii noastre credincioase Banul vornic, acest sat mai sus scris, pe Bârlad, anume Hădărăeşti şi moara pe Bârlad, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat înainte zis, care este pe Bârlad, anume al Hădărăeştilor şi moara pe Bârlad, să le fie lor din toate părţile, pe hotarele vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod <şi> credinţa preaiubitului frate al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petre vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrea, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grinco <şi a panului Talabă> pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului <Toader> cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului <Arbu>re portar de Suceava, credinţa panului <Şarpe> postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului <Căţelean> comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu cel mai apropiat, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi întărit, deoarece el şi-a cumpărat sie-şi pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Trotuşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la ....[1]) în anul <7028> [1]) luna Aprilie 21.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 172—175.
Orig. slav.
Datat după sfatul domnesc.

145

1520 (7028) Aprilie 23, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

[1]) loc rupt în orig.

citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Tatul Plotun şi fraţii lui, Sima şi Costea şi surorile lor Anuşca şi Sora şi Neaga şi Micae, copiii lui Stan Plotun, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi întărit lor ocinele lor drepte, satele pe Sărata, anume Plotuneşti şi mai jos, In Glod.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor şi dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate, care sunt pe Sărata, anume al Plotuneştilor şi mai jos, In Glod, să le fie lor din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi iarăşi, privilegiul ce l-a avut tatăl lor Stan Plotun, dela străunchii noştri, dela Iliiaş şi dela Ştefan voevozi, pe aceste mai înainte zise sate, ei l-au pierdut, cum este ştiut nouă şi tuturor boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi întărit, deoarece le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Iaşi, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 23.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 177—179.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

146

1520 (7028) Aprilie 24.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Crâstea şi sora lui, Nastea, cneaghina panului Stârcea stolnic, fiii lui Isaico şi unchii lor Şteful şi sora lui, Magda, fiii lui Buceaţchi, şi deasemeni unchii lor, credinciosul nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin, fiul Vasutcăi şi nepoţii lui de frate, Ion şi fratele lui, Iurie, fiii lui Şandru Turcul, toţi nepoţii lui Cozma Şandrovici şi ai lui Iacuş vistier, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au împărţit dreptele lor ocine şi dedine, satele anume: Şendreşti, care acum se numesc Cozmeşti şi cu loc de moară pe apa Siretului şi Ionăşeşti şi satul Iurceşti şi Halauceşti şi Poganeşti pe Siret şi Midcăul şi Şceacăul pe Nistru şi Ceabărcăul pe Prut şi Lemeşani pe Vilia şi Mlinouţi şi Corbeşti pe Jijia, şi Deşevcani şi Nesvoia şi Criva pe Prut şi Voropceni şi Ivancouţi, tot pe Prut şi Faurii pe Jijia şi Răchiteni şi Temeşani şi Iugani, din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod şi dela înaintaşii noştri, dela Iliiaş şi dela Ştefan voevozi, pe aceste mai sus zise sate.

Şi au căzut în partea slugii noastre Cârstea şi a surorii lui, Nastea, cneaghina panului Stârcea stolnic, fiii lui Isaico, în partea lor, satele anume: Şendreşti, acum se numesc Cozmeşti şi Stanislaveşti, care acum se numesc Ionăşeşti şi Halauceşti şi Iurceşti şi Poganeşti pe Siret, şi Midcăul şi Şceacăul pe Nistru şi Ceabărcăul pe Prut şi Lemeşani şi cu mori pe Vilia. Şi iarăşi, în partea lui Şteful şi a surorii lui, Magda, au căzut în partea lor satele anume Criva şi Nesvoia şi Deşevcani pe Prut şi Corbeşti pe Jijia şi jumătate din Mlinouţi, fără mori. Şi iarăşi, în partea credinciosului nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin şi a nepoţilor lui de frate, Ion şi a fratelui lui, Iurie, au căzut în partea lor satele anume: Iugani şi Temeşani şi Răchiteni pe Siret şi Faurii pe Jijia şi Ivancouţi şi Voropceni pe Prut şi jumătate de sat în Mlinăuţi cu mori pe Vilia.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi buna împărţeală, şi noi deasemeni dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Cârstea şi surorii lui, Nasta, cneaghina panului Stârcea stolnic, aceste zise mai sus sate, anume Şendreşti, care acum se numesc Cozmeşti şi Stanislaveşti, care acum se numesc Ionăşeşti şi Hălăuceşti şi Iurceşti şi Poganeşti, pe Siret şi Midcăul şi Şceacăul pe Nistru, şi Ceabărcăul pe Prut şi Lemeşani cu mori pe Vilia, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acestor mai sus zise sate să le fie lor din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, *noi* Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului

Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului <Vasco> [1]) credinţa panului Talabă cel de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat, deoarece sunt dreptele lor ocine şi dedine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 24 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 177.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., A. N., MMDCLIX/2.

147

1520 (7028) Aprilie 24, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Ion Cernat şi surorile lui, Salomia şi Neaga, copiii lui Ştefu, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, neasupriţi, şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept din privilegiul ce au avut ei dela înaintaşii noştri, dela Iliiaš şi dela Ştefan voevozi, un sat unde a fost Radul şi Rădici, amândouă judeciile, slugilor noastre Lucan şi fratelui lui, Ion Dălban, pentru 80 de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre, Lucan şi fratele lui, Dălban, ei au plătit toţi deplin aceşti mai sus scrişi bani, 80 de zloţi tătăreşti, în mânile slugii noastre, lui Ion Cernat, şi surorii lui, Salomia şi Neaga. Şi deasemeni, privilegiul ce l-a avut Lucan şi fratele lui, Dălban, dela bunicul <domniei mele> Ştefan voevod, pe mai sus zisul sat, unde a fost Radul şi Rădici, ei ne-au mărturisit nouă că a ars în casa lui Petru dela Pârâul Lung.

[1]) loc şters în orig.

De aceia, noi văzând bună voia şi tocmeala şi plata lor deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Lucan şi fratelui lui, Ion Dălban, acest mai sus scris sat, unde a fost Radul şi Rădici, amândouă judeciile, ca să fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus zis sat, unde a fost Radul şi Rădici, amândouă judeciile, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească <dania şi întărirea noastră> ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru slujba lor şi pentrucă ei au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Iaşi, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 24 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 180—183.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

148

1520 (7028) Mai 8.

Tălmăcire de pe ispisocul sârbesc, dela domnul Ştefan v<oe>v<o>d, din 7028 <1520> Mai 8, întăritor vesternicului Toader Cârlig pe a cince parte din giumătate de sat Briţcanii, ci au cumpărat dela Sârghii şi fratele lui, Ionaşco şi deosăbit pe a zece parte din giumătate de sat de către răsărit, ci au cumpărat dela Pănăşoae şi încă pe giumătate din a cince parte din giumătate satului de către răsărit, ci au cumpărat dela Magdalina fata lui Iacob *şi* pe părţile ci au

cumpărat tot din ace giumătate de sat Briţcanii, dela Cârstea şi fratele lui, Dragoş şi pe a patra parte din a şasa parte din sat din Cârligi şi pe partea din Bârgăoani a unui Tudora, câtă să va alegi.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 8, f. 112.
Rezumat rom.

149

1520 (7028) Iulie, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu a noastră bună voinţă şi curată şi luminată inimă şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim şi să împuternicim sfânta noastră mânăstire dela Homor, unde este hramul uspeniei prea sfintei curatei, binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi unde este egumen chir popa Simeon, dreptele şi propriile sate ale acestei sfinte mânăstiri, danie şi cumpărătură bunicului domniei mele Ştefan voevod şi a părintelui domniei mele Bogdan voevod, anume satele: Dvorniceni sub Dumbrava Inaltă şi Stauceni şi Glodeni şi la obârşia Solonețului satul anume Pârteşti şi Curtea lui Dieniş şi o prisacă pe Botna la Corneşti şi sub Bohotin altă prisacă, anume Zlataroaia şi un munte, anume Ostra şi slatina la Ostra, care de demult a fost al lor acest munte şi cu slatina.

Şi întru aceasta deasemeni am dat şi dela noi sfintei mânăstiri dela Homor unde este hramul uspeniei prea sfintei, curatei şi binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioarei Maria un iezer, anume Orehovul şi două şomoldoace lângă dânsul, anume Beşilele şi Ciulineţul şi gârla Orehovului, anume Topileana şi cu toate iezercanele lor, care sunt lângă Orehov. Toate aceste mai sus scrise să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Homor, uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus înainte zise sate şi prisăci să fie din toate părţile, după hotarele vechi, pe unde din veac au folosit, iar al muntelui anume Ostra şi al slatinei să fie din toate părţile, până unde cade în apă. Şi iarăşi hotarul acestui iezer mai sus scris, anume Orehovul şi cu toate gârlele sale şi iezercanele lor, începând dela ţărmul Pruteţului, unde se desparte drumul la Grindul Lung, în dreptul Piscului Covurluiului şi de acolo în jos pe malul Prutului, în dreptul Suhanei şi iar de acolo drept la gârla Topileana, unde trece peste Troian, unde şi mai sus este scris, şi <de> acolo tot Troianul, până la Vadul Trifeştilor şi iarăşi de acolo, în sus pe ţărm, până la capătul grindului, la ţărmul Pruteţului, unde se începe hotarul dintăi. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Arbure pârcălab de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și împuternicească acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Homor.

Iarăși, cine s'ar ispiti să clintească dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de sfinții patru evangheliști și de 12 sfinți de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți și de 24 sfinți prooroci ai lui Dumnezeu și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia și de toți sfinții, cari din veac au plăcut lui dumnezeu. Și să fie asemenea lui Iuda și blestematului Arie și să aibă parte și cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Suceava, în anul 7028 ‹1520› luna Iulie.

M-rea Dragomirna, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Copie slavă la Acad. R.P.R., ms. rom. 5235, f. 6—9.

150

1520 (7028) Iulie 15, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Ion Albotă și fratele lui, Costea și sora lor Sasca și verii lor Gliga și Nastea, nepoții lui Sima Dragușanul și mătușele lor Nastasca și surorile ei Anușca și Agrișca și nepoata lor Marena, nepoții lui Giurgea Dragușanul, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri

moldoveni, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi şi-au împărţit între dânşii ocinele lor drepte şi dedinele şi din privilegiile ce au avut ei dela părintele domniei mele Bogdan voevod, două sate, anume Draguşani şi Zăvoiani.

Şi au căzut slugilor noastre, lui Ion Albotă şi fratelui lui, Costea şi surorii lor Sasca şi verilor lor Gliga şi Nastea, nepoţilor lui Sima Draguşanul, în partea lor, jumătate de sat din Draguşani, jumătatea de sus, şi jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus. Şi iarăşi, în partea Nastascăi şi a surorilor ei Anuşca şi Agrişca şi nepoatei lor, Marena, le-a căzut deasemeni jumătate de sat din Draguşani, jumătatea de jos şi jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de jos.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi buna împărţeală ce ei au împărţit şi au tocmit între dânşii şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Ion Albotă şi fratelui lui, Costea şi surorii lor Sasca şi verilor lor Gliga şi Nastea, toată această mai sus scrisă jumătate de sat din Draguşani, jumătatea de sus şi jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, ca să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor jumătăţi de sate, jumătate de sat din Draguşani, jumătatea de sus şi a jumătăţii de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, să fie pe unde le-a hotărnicit şi le-a împărţit lor credinciosul nostru pan Condrea pârcălab de Neamţ, începând din hotarul Săcuianilor, dela un stâlp, drept la câmp, la gardul vechi, la marginea dumbrăvii, la stejarii însemnaţi, de acolo dumbrava, la gardul vechi, până la un stâlp lângă pârâu, şi de acolo în jos pe pârâu, prin satul Draguşani, apoi în jos de sat, un ulm, lângă pârâu, de acolo peste câmp, la un stâlp, dela acest stâlp deasemeni pe câmp la alt stâlp, care este în mijlocul câmpului, de acolo deasemeni peste câmp, la un alt stâlp, lângă satul Zăvoiani, de acolo drept la un ulm, care este în mijlocul satului Zăvoiani şi dela acest ulm, drept la matca Moldovei, apoi pe Moldova în sus, până la hotarul Şoimăreştilor, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Iulie 15.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/9.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1772 şi o copie a acesteia din 1833.

151

1520 (7028) Iulie 16, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Dumitru, fiul Tomei diac şi nepoţii lui, Ion şi fratele lui, Dragoş şi sora lor, Neaga, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod şi dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, a cincea parte de sat din Vladeşti pe Şumuz, credinciosului nostru pan Gavril vistier, pentru 726 zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Gavril vistier a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi 726 zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Dumitru, fiul lui Toma diac şi a nepoţilor lui, Ion şi a fratelui lui, Dragoş şi a surorii lor Neaga, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit această mai sus zisă înainte a cincea parte de sat din Vlădeşti, credinciosului nostru pan Gavril vistier ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul , lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a cincea parte de sat din Vladeşti să fie din tot hotarul a cincea parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor

noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine dumnezeu îl va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă şi deoarece el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Iulie 16 zile.

<Pe verso, rom. sec. XVII:> Uric pre 5 părţi *din* Vlădeşti, ce l-amu luat dela ficiorii lui Bligolie Cleheci, cându m'amu pârît cu Ruşii şi l-am rămas.

Acad. R.P.R., L/1.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

152

1520 (7028) Iulie 28, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni credinciosul nostru boier pan Luca Arbure portar de Suceava, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat dreapta sa ocină, din dreptul său uric şi din privilegiul ce a avut el dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Ţăpeşti pe Bârlad, la gura Lozovei, partea de sus, şi din iezerul dela Lozova, a patra parte, nepotului său, slugii noastre Dragoş dela poartă.

De aceia noi, văzând dania lui de bunăvoie, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Dragoş dela poartă, această jumătate de sat mai sus scrisă, din Ţăpeşti, pe Bârlad, la gura Lozovei, partea de sus şi din iezerul dela Lozova a patra parte, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat, mai înainte zis, din Ţăpeşti, care este pe Bârlad la gura Lozovei, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate şi după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi iarăşi privilegiul ce a avut credinciosul nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, pe această jumătate de sat din Ţăpeşti pe Bârlad, la gura Lozovei, jumătatea de sus şi pe a patra parte din iezerul dela Lozova, încă l-a dat în mâinile nepotului său, slugii noastre Dragoş dela poartă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Iulie 28.

Acad. R.P.R., LXIV/12.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută. Despicat în margine cu cuţitul, semn de anulare.

153

1520 (7028) August 21, Suceava.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu bună voia noastră şi curată şi luminată inimă şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut şi pentru pomenirea răposaţilor înaintaşi,

bunicii şi părinţii noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi am întărit cu acest privilegiu al nostru toate privilegiile, pe toate satele pe cari le-a cumpărat bunicul domniei mele Ştefan voevod şi le-a dat mânăstirii Putna, unde este hramul uspeniei prea sfintei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezeu şi unde este egumen arhimandritul, rugătorul nostru chir Acachie, oricâte privilegii are această sfântă mânăstire, pe toate satele ei, şi anume satele: satul Jicovul de Sus, satul Jicovul de Jos, satul Voitin, satul Maneuţi, satul Balosineşti, satul Botăşani, satul Vicşani, satul Măcicateşti, satul Fratouţi, satul Climouţi, satul Ternauca. Toate satele de mai sus sunt pe Suceava.

Şi iarăşi, satul Balcouţi, care este lângă târgul Siretului şi satul Greci, pe Siret, lângă târgul Siretului şi în ţinutul Cernăuţilor: satul Cozmin şi satul Clicicouţi şi satul Ostriţa pe Prut şi satul Ştiubei pe Başeu şi la Cârligătura: satul Sineşti şi satul Onicicani şi pe Prut o bucată de pământ din hotarul Boiştei, puţin mai jos de gura Boiştei şi mlaştina gârlei şi satul Balinteşti şi Iezerul Roşu şi Seliştea lui Manea la gura Frumoşiţei şi pe Frumoşiţa satul unde a fost Falcin, mai jos de Andriiaş şi pe Frumoasa trei sate anume: Farceni, mai jos de Troian şi la Şchei, la gura Frumoasei şi la Fântâna Maceş, care este la capătul de jos al Iezerului Roşu, care toate aceste mai sus scrise sate şi acest Iezer Roşu au fost cumpărate de bunicul domniei mele Ştefan voevod şi date acestei sfinte mânăstiri mai sus scrise, dela Putna.

Şi iarăşi pe Siret, satul Camenca şi satul Tomeşti şi satul Cupca, aceste trei sate pe care le-a dat răposatul Iurie, numit Cupcici, la moartea sa, pentru pomenirea sa tot acestei mai sus scrise sfinte mânăstiri dela Putna. Şi iarăşi în ţinutul Cernăuţilor, două sate anume satul Stroinţi şi satul Urvicolesa, pe care le-a dat deasemenea la moartea lui, răposatul Simca, pentru pomenirea sa, acestei mânăstiri dela Putna.

Toate aceste mai sus scrise, toate satele mai sus scrise, cu toate hotarele lor vechi şi cu tot venitul lor şi cu tot ce din veacul veacului a ascultat de aceste sate şi s'a ţinut de dânsele, cum este scris şi în privilegiile de cumpărătură şi de danie, să fie nemişcat şi neclintit mai sus scrisei sfinte mânăstiri dela Putna, în veci.

Şi încă întărim tot cu acest privilegiu şi alte privilegii tot ale acestei mai sus scrise mânăstiri, cari au fost date şi scrise de bunicul domniei mele Ştefan voevod: pentru viile care sunt pe Dealul Hârlăului, pentru popi, pentru sarea dela ocne, pentru ţigani, pentru braniştea, care este împrejurul mânăstirii, pentru pietrele de ceară care sunt la târgul Siretului, pentru morile, care sunt pe Siret, aproape de târgul Siretului, pentru vama cea mică, care este la Suceava, la Jicov; pentru gloabele care sunt în satele mânăstireşti, pentru prisaca care este la Comarna, pentru majele de peşte fără vamă, deasemeni cum este scris şi dat în privilegii, să fie nemişcat şi neclintit, în veci, acestei sfinte mânăstiri dela Putna.

Şi deasemeni şi de acum înainte, ori ce i se va mai adăuga de noi sau de oricari alţii, deasemeni cum se va da şi se va scrie, aceia şi aceasta să fie nemişcată şi neclintită acestei sfinte mânăstiri dela Putna.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cosma Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească.

Iar cine ar vrea să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi de sfinţii patru evanghelişti şi de sfinţii fruntaşi apostoli, Petru şi Pavel şi de ceilalţi şi de sfinţii 318 părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, cari din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea lui Iuda vânzătorul şi blestematului Arie şi să aibă parte cu acei Iudei, cari au strigat asupra domnului, mântuitorului nostru Iisus Hristos, zicând: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna August 21.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5235, f. 10—13.
Copie slavă.

154

1520 (7028) Octombrie 6, Hârlău.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu a noastră bună voinţă şi curată şi luminată inimă şi cu toată

a noastră bunăvoinţă şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut pentru pomenirea sfântrăposaţilor înaintaşi, bunicii şi părinţii noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră, ca să întărim şi să împuternicim sfânta noastră episcopie dela Rădăuţi, unde este hramul celui întru sfinţi, părintele nostru arhierarh şi făcător de minuni Nicolae şi unde este episcop rugătorul nostru chir Pahomie şi am dat şi am întărit acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuţi dreptele ei ocine, dania înaintaşilor, bunicilor noştri, satele anume: Rădăuţi şi cu morile şi Coţmanul Mare şi cu toate cătunele sale, ce ascultă de Coţman, numele cătunelor: Havrilouţi şi Hlivişcea şi Davidouţi şi Sadcov şi Clivodinul şi Bludna şi Vârful Sec şi Ciaplinţi şi Valeva, cât este partea episcopiei de Rădăuţi şi satul Rogozna şi o prisacă în hotarul târgului Cernăuţi, unde au fost stupii panului Grumază staroste, pe care domnia mea le-am dat-o pentru pomenirea şi mântuirea mamei domniei mele Stana, acest sat Rogozna şi această prisacă, acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuţi şi prisacă la Cârligătura, în hotarul satului Voroveşti, lângă Pârâul Fântânilor, şi cu grădina care este la această prisacă, pe care această prisacă s'a cumpărat-o rugătorul nostru chir Pahomie episcop de Rădăuţi dela Petru Vartic şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela părintele domniei mele Bogdan voevod.

Aceste toate mai sunt scrise, toate satele mai sus scrise şi cătune şi satul Rogozna să fie ale acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuţi, unde este hramul celui întru sfinţi, părintele nostru arhierarh şi făcător de minuni, Nicolae şi unde este episcop rugătorul nostru chir Pahomie, dela noi uric, cu tot venitul şi cu toate vechile lor hotare şi cu tot ce a ascultat din veacul veacului de aceste sate şi s'a ţinut de dânsele, cum este scris şi în privilegiile de danie, nemişcat şi neclintit, în veci.

Iar hotarul prisăcii, care este în hotarul târgului Cernăuţilor, unde au fost stupii panului Grumază staroste, să fie începând dela doi ulmi îmbinaţi, până la capătul drumului, la un paltin, de acolo la un teiu îmbinat, de acolo în sus până la drum, apoi pe drum până la Prut. Acesta este tot hotarul acestei prisăci. Şi iarăşi hotarul prisăcii ce este la Cârligătură, în hotarul satului Voroveştilor, lângă Pârâul Fântânilor şi cu grădina, care este în această prisacă, să fie începând dela un alun, ce este în sus de prisacă, de acolo drept la capătul bălţii, la un stejar, de acolo pe amândouă părţile pârâului bălţii, până la zăgaz, apoi în jos pe acelaş pârâu, până la gardul ţarinei, de acolo împrejurul prisăcii, până la alunul mai sus scris. Acesta este tot hotarul prisăcilor mai sus zise.

Iar la această este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului

Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor moştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi împuternicească acestei sfinte episcopii a noastre de Rădăuţi.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7028 ‹1520› luna Octombrie 6.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5235, f. 14—17.
Copie slavă.

155

‹1520› Octombrie 8.

1661 ‹7169›.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni credincioasa noastră slugă, pan Caşotă clucer, nepotul lui Oţel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina lui dreaptă, din uricul lui drept, din privilegiul de mărturie, ce a avut el dela domnia mea.

Privilegiile ce a avut bunicul lui, Oţel, dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi dela străunchii noştri, dela Iliiaş şi dela Ştefan voevozi, pe acest sat, pe Havarona, în ţinutul Dorohoi, le-au ars Leşii, în casa lui Timpea şi a lui Şendrică din Şilişău.

Şi a vândut acest sat, Havarona, chiar domniei mele, pentru şase sute de zloţi tătăreşti.

Şi domnia mea a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 600 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre credincioase pan Caşotă clucer, nepotul lui Oţel, înaintea boierilor noştri.

Şi plătind domnia mea tot deplin, 600 zloţi tătăreşti, iar domnia mea, întru aceasta am binevoit cu a noastră bună voinţă şi curată şi luminată inimă şi cu toată bună voia noastră şi am făcut, pentru pomenirea şi mântuirea maicii domniei mele Stana şi am dat acest mai sus scris sat, anume Havarona, sfintei episcopii

dela Rădăuţi, unde este hramul celui întru sfinţi părintele nostru arhierarh şi făcător de minuni, Neculai şi unde este rugătorul nostru chir Pahomie episcop, ca să fie acestei sfinte episcopii dela Rădăuţi, dela noi uric, cu tot venitul, neclintit şi nemişcat niciodată, în vecii vecilor.

Iar privilegiul de mărturie ce a avut pan Caşotă clucer dela domnia mea pe acest sat, pe Havorona, încă l-am dat în mâinile rugătorului nostru chir Pahomie episcop dela Rădăuţi, înaintea boierilor noştri.

Şi încă am făcut domnia mea, pentru pomenirea şi mântuirea maicii domniei mele Stana şi am dat dela noi aceleiaşi sfinte episcopii dela Rădăuţi o prisacă în hotarul târgului Cernăuţi, unde au fost stupii lui Grumaz fost staroste. Şi aceasta să fie uric dela noi sfintei episcopii dela Rădăuţi, nemişcat niciodată, în veci.

Şi întru aceasta, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Pătru Vartic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi cumpărătura sa, din uricul său drept, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Bogdan voevod, o prisacă cu grădină în hotarul Voroveştilor, aproape de Pârâul Fântânilor. Aceasta a vândut-o rugătorului nostru chir Pahomie episcop de Rădăuţi, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi rugătorul nostru chir Pahomie episcop de Rădăuţi a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Pătru Vartic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit rugătorului nostru chir Pahomie episcop de Rădăuţi această prisacă înainte zisă şi cu grădina ce este în hotarul Voroveştilor, aproape de Pârâul Fântânilor, ca să-i fie dela noi uric, cu tot venitul şi după moartea lui, să-i fie de pomenire şi amintire lui, sfintei episcopii dela Rădăuţi, unde este hramul celui întru sfinţi părintele nostru arhierarh şi făcător de minuni, Neculai neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, anume Havorona, care este în ţinutul Dorohoi, să fie după hotarul vechi, din toate părţile pe unde din veac au folosit.

Şi hotarul prisăcii, unde au fost stupii lui Grumaz fost staroste, ce este în hotarul târgului Cernăuţi, să fie începând dela doi ulmi îmbinaţi până la capătul drumului, la un paltin, apoi dela paltin la un teiu îmbinat, dela teiu în sus, apoi pe drum şi până la Prut. Acesta este tot hotarul acestei prisăci.

Iar hotarul prisăcii şi cu grădina ce este în hotarul Voroveştilor, aproape de Pârâul Fântânilor, să fie începând dintr'un frasin, ce este în sus de prisacă, de acolo drept la capătul iazului, la un stejar, de acolo pe amândouă părţile pârâului iazului, până la zăgaz, apoi în jos pe acelaşi pârâu, până la gardul ţarinei, de acolo împrejurul prisăcii, până la frasinul mai sus scris. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domnei mele Petru şi credinţa boierilor noştri.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 348—349.
Copie slavă.
Data greşită. Datat după moartea doamnei Stana, şi după doc. anterior.

156

1521 (7029).

V‹le›ato 7029 ‹1521›. Noi Ştefan voevoda. † Facem şt‹i›re tuturor cui să cade a şti, că iată acesti adevărate a noastre slugi, Ilie şi fraţii săi, Nastia şi surorile sale Cărstina şi Magdalina, fetele lui Ion şi iarăş‹i› fraţii lui, Anuşca, fata lui Giurgiu şi iarăş‹i› sora lor Marinca, fata Petrii şi nepoata ei Marenca, fata Giurgincăi, ni-am milostivit spre înşii şi li-am dat şi li-am întărit lor pre un sat la Răbrice anume Petreştii, ca să le fie lor dela noi uric cu tot vinitul, lor şi feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor.

Iară hotarele acestui sat dela Răbrice anume Petreştii ca să fie din toate părţile după ale sale bătrâne hotare, precum din veci s'au *folosit.*

Şi spre aceasta este credinţa domnii mele şi a fratelui domnii mele Petru şi credinţa a toţi boiarii: Isac vor., Petru vor., Petrica, Vasca, Grincovici, Talabă păr. de Hotin, Coste *şi* Condre păr. de Niamţu, Petrică *şi* Toader păr. de Cetatea Nouă, Luca Arbure portariul de Suceavă, Hrana spat., Erimie vist., Şiarpe post., Săcuian pah., Stărce stol., Căţălian comisul.

Arh. St. Buc., ms 629, f. 42.
Trad. rom.

157

1521 (7029) Aprilie 20, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Barbu şi fratele lui, Şerban fiii lui Ivaşcu Plop, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au împărţit între dânşii dreptele lor ocine.

Şi a căzut în partea slugii noastre Barbu, în partea lui, satu [illegible]ume Sârbii, la gura Oancii, unde a fost jude Jula şi Şcheii de Sus şi cu jumătate de iezercan şi jumătate din satul Grăpeni, pe Horincea. Şi iarăşi, în partea fratelui său, a slugii noastre Şerban, a căzut în partea sa satul anume Dăneşti şi pe Prut, Şofrăcanii şi jumătate din satul Grăpeni, pe Horincea şi jumătate din iezercan.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi buna împărţeală şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Barbu aceste mai înainte zise sate, anume Sârbi, la gura Oancei, unde a fost jude Jula şi Şcheii de Sus cu jumătate

de iezercan şi jumătate din satul Grăpeni, pe Horincea, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise sate, anume Sârbii, la gura Oancei, unde a fost jude Jula şi Şcheii de Sus şi a acestei jumătăţi de iezercan şi a jumătăţii de sat Grăpeni, pe Horincea, să fie din toate părţile <după hotarul vechi [1])> pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru <şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac>[1]) credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului <Vasco>[1]), credinţa panului Grincovici <şi credinţa panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi credinţa panului Condrea pârcălabi>[1]) de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader <pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic>[2]), credinţa panului Sacuian ceaşnic, <credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri>[2]) moldoveni, <mari>[2]) şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre <dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi>[2]) pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, <ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă şi pentrucă îi sunt lui drepte ocine.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Aprilie 20 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, X/33.
Fotocopie după un orig. slav.

158

1521 (7029) Aprilie 20, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Saula şi vărul lui, Sima, nepoţii lui Ivaşco procelnic, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din uricul lor drept, ce

[1]) loc şters, ilizibil în orig.
[2]) loc rupt în orig.

a avut ‹bunicul›[1]) lor, Ivaşco procelnic dela înaintaşii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, un sat anume Medeleni, la Cârligătură. Acesta l-au vândut slugilor noastre Luca şi copiilor lui, Giurgea şi Dumitru şi Fădor, pentru 200 de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre Luca şi fiii lui, Giurgea ‹şi Dumitru›[2]) şi Fădor, au plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 200 zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Saula şi vărul lui, Sima, nepoţii lui Ivaşco procelnic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, Luca şi copiilor lui, Giurgea şi Dumitru şi Fădor, acest mai sus mai înainte zis sat, anume Medeleni, care este la Cârligătură, să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris să fie peste tot pe pârâul ce este între Procelnici şi între Medeleni, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari ‹şi mici›[1]).

‹Iar după›[3]) viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau ‹iarăşi pe ori›[1]) cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le ‹clintească›[1]) dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuţa la Hârlău, în anul 7029 ‹1521› Aprilie 20.

‹Pe verso, contemporan:› Luca şi copiii lui.

Acad. R.P.R., L/58.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

---

[1]) omis de diac.
[2]) şters, se pare răzuit.
[3]) loc rupt în orig.

159

1521 (7029) Aprilie 24, Hârlău.

Suret scos di pe alt suret, care este scris di pe un uric vechiu sârbesc dela Ştefan v<oe<v<o>d, scris de Dumitru Popoviciu în Hârlău, la let 7029 <1521> April 24.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ştefan v<oe>vod, domnu ţării Moldovii. Inştiinţare facim prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta pre dânsa sau o vor auzi citindu-să, precum au venit înainte noastră şi înainte boerilor noştrii a Moldovii, slugile noastre, Coste, ficiorul Maruşcăi şi nepotul său Gane Zance, ficioru Zancii şi nepoatile lor, Ana şi surorile ei, Mărina şi Tudora şi Anca şi Nastea, fetili Dumii Micaciului şi iarăşi nepoata lor Mărina, fata lui Bogdănel, toţi nepoţi popii lui Filip şi de a lor buna voia, de nime sâliţi, nici asupriţi, ş'au înpărţit între sâniş a lor drepti ocine.

Şi s'au venit slugii noastre, lui Costea, feciorul Maruşcăi, satul Mihăileştii şi 350 zloţi tătărăşti, apoi şi slugii noastre, Ganei Zancei, ficiorul Zancii, s'au venit în partea lui giumătate de satu de Fundeni, parte ce din sus şi satul Goeşti... [1]) şi cu moară pe Berheciu. Şi Grigorie să ţâe stupii şi 100 zloţi tătărăşti. Apoi şi în partea nepoţilor Anei şi surorilor ei, Mărinii şi Tudorii şi Ancăi şi Nastei, fetile Dumii Micaciului, li s'au venit în partea lor din giumătate de satu de Fundeni giumătati şi giumătate de moară din Berheciu şi o parte de sat de Ruptură. Apoi şi în parte nepoatelor Mărinei, fetii lui Bogdănel, s'au venit giumătate din giumătate de sat din Fundeni şi giumătate de moară di pe Berheciu şi o parte de satu din Ruptură... [1])

Deci, văzând noi a lor ce de bună voe tocmeală şi buna înpărţală, ce ş'au tocmit şi au înpărţit între sâneş, noi încă aşâjdire şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Costii, ficiorului Maruşcăi, pe acel de mai sus scris satu anume Mihăileştii şi pe acei 350 zloţi tătărăşti, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul lui, cine să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodăneaoară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus zis satu anumi Mihăileştii dispre toate părţile să fie după vechiul hotar, până unde au apucat din vec.

Şi spre aceasta esti credinţa a însuşi domnii mele de mai sus scris, Ştefan v<oe>vod şi credinţa a pre iubit frate a domnii mele, Petru şi credinţa a tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Şi spre mai mare tăria şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrisă, poruncit-am credincios boeriului nostru, Totruşan log<o>f<ă>t, să scrie şi către această carte noastră să lege şi a noastră peceti.

(Locul peceţii domneşti)

---

[1]) loc alb în text.

Di pe sârbie pe limba moldoviniască s'au tălmăcit la anu 1801 Iunii 19, de polcov. Pavăl Debriţ *dela* mitropolie.

S'au posleduit cu suret şi este întocmai: Ioan Palade păh<arnic>.

Divanul. Copie aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt cu suretul scos di pi cel adivărat ispisoc sârbăsc, încredinţat de polc. Pavăl tălmaci, şi fiind întocmai s'au încredinţat. 1827 Mart. 11.

Balş *mare* log<o>f<ă>t.

Ioan Cant. *mare* vor<nic>.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 283—284.
Trad. rom.

160

1521 (7029) Iunie 1, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, sluga noastră credincioasă pan Banul vornic şi Gagea ureadnic de Vaslui şi Drăguş ne-au slujit nouă cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

De aceia noi, văzând dreapta şi credincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat dela noi şi în ţara noastră în Moldova, un loc din pustie, pe Sohului, mai sus de Bechea, ca să-şi întemeieze sat şi să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie, care este pe Sohului, mai sus de Bechea, să fie dela matca Sohuluiului, la stâlp şi de acolo la deal, la un stâlp şi de acolo peste câmp, până la hotarul lui Mânjea şi iarăşi din sus să fie din matca Sohuluiului, la stâlp şi la vârful dealului, la stâlp, şi de acolo peste câmp, până unde se uneşte cu hotarul lui Mânjea. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domnei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cel dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa <panului> [1] Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa

[1]) loc rupt în orig.

panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat pentru drept credincioasa lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 1.

Acad. R.P.R., LXXXVII/66.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

161

1521 (7029) Iunie 1, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Tudura, fiica Vasilcăi, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreptele sale ocine, din dreptul ei uric de împărțeală ce a avut ea cu mătușa ei, cu Dragalina, dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, două sate, anume Sârbii și Ciocodeești. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, pentru 530 zloți tătărești.

Și sluga noastră credincioasă pan Grozav vornic a plătit deplin toți acești bani mai înainte ziși, 530 zloți tătărești, în mâinile Tudurii, fiica Vasilcăi, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, aceste mai sus scrise sate, anume Sârbii și Ciocodeești, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume Sârbii și Ciocodeești, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea

Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, <credința>[1]) panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor <boierilor noștri moldoveni, mari și mici >[1]).

<Iar după> [1]) viața <noastră>[1]), cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă îi este lui dreaptă ocină și cumpărătură, ce a cumpărat el pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 1.

<Pe verso, contemporan slav:> Sluga noastră credincioasă, pan Grozav vornic.

< Sec. XVII, rom.:> Eu Mihalcea diiac scris-am cum ne-am tocmit și ne-am apucat cu Petrea Calot<ă> să-ș ții moșiia din Sârbi cu... cum au ținut și moșii și părinții noștri, să n'aibă nicio pâră dela copii noștri, de amu înainte. *Și* denainte a lui Constantin Ciocârlie și <de>naintea Petrii din M...reni. Constantin Ciocârlie <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIV/87.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

162

1521 (7029) Iunie 3, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Avăr și surorile lui, Mărie și Ana și vărul lor Nistor și sora lui, Mărie și vărul lor Mihul și frații lui, Petrea și surorile lor, Fedca și Anghelina și vara lor Anușca și deasemeni vărul lor Ion și frații lui, Petrea și Toader și Toma și Trifan și sora lor Măgdălina și deasemeni verii lor, Ion și frații lui, Băloș și Toma și Petrea și Lazea și surorile lor, Sorae și sora lor Neagșa și sora lor Mărie și verii lor, Duma și frații lui, Cozma și Toadea și verii lor Toader Tazlău și vărul lui, Bogdan și sora lui, Negrita, toți nepoții lui Neagul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit între dânșii dreapta lor ocină,

[1]) loc șters, ilizibil în orig.

din dreptul lor uric din privilegiul ce a avut bunicul lor Neagul dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Bogdana, anume Rotumpaneşti. Şi au împărţit acest sat în trei [1]) părţi.

Şi a căzut în partea slugii noastre Avăr şi a surorilor lui, Măria şi Ana şi vărului lor Nistor şi surorii lui, Mărie şi vărului lor Mihul şi fratelui lui, Petrea şi surorilor lor, Fedca şi Anghelina şi Anuşca şi verilor lor Ion şi fraţilor lui, Petrea şi Toader şi Toma şi Trifan şi surorii lor Magdalina a căzut în partea lor partea de sus din acest sat.

Şi iarăşi slugilor noastre Ion şi fraţilor lui, Baloş şi Toma şi Petrea şi Lazea şi surorilor lor Sorae şi surorii lor, Neagşa şi surorii lor Măria a căzut în partea lor a doua parte din acest sat.

Şi iarăşi slugii noastre Duma şi fraţilor lui, Cozma şi Toadea, a căzut în partea lor a treia parte din acest sat.

De aceia noi, văzând voia lor şi tocmeala şi buna lor împărţeală, ce şi-au împărţit şi au întocmit între dânşii şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai înainte ziselor slugi ale noastre aceste mai sus scrise părţi, partea de sus şi a doua şi a treia parte din sat din Rotumpaneşti pe Bogdana, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise părţi din satul care este pe Bogdana, din Rotumpaneşti, să le fie lor din tot hotarul cât li se cuvine, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, ‹dintre copiii noştri› [2]) sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie ‹domn›[2]) al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească pentrucă este dreapta lor ocină.

---

[1]) a fost scris întâi « cinci », apoi corectat « trei ».
[2]) loc rupt şi şters în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7029 ‹1521› luna Iunie 3.

Acad. R.P.R., LXVIII/130.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

163

1521 (7029) Iunie 4.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se,[4] că acest adevărat credinciosul nostru pan Cozma a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat, pentru pomenirea şi mântuirea lui ocina dreaptă şi cumpărătura sa, din uricele sale drepte, din privilegiul dela străunchii noştri, dela Ilieaş şi dela Ştefan voevozi şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat în Cobâle, unde a fost casa lui Dragomir, anume Calieneşti şi mânăstirea cu via la gura pârâului, în acelaşi hotar, mânăstirii noastre dela Bistriţa, unde este hramul uspeniei preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi unde este egumen rugătorul nostru chir Silioan.

De aceia noi, văzând dania lui de bună voie, ce el a dat pentru pomenirea şi mântuirea sa şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit acest sat scris mai sus, unde a fost casa lui Dragomir, în Cobâle, anume Călieneşti şi mânăstirea cu via la gura pârâului, în acelaşi hotar, ca să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Bistriţa, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi unde este egumen rugătorul nostru chir Silioan, dela noi uric cu tot venitul, neclintit şi nemişcat niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat zis mai înainte, anume Calieneşti, unde a fost casa lui Dragomir, ce este în Cobâle şi mânăstirea şi via, să fie din toate părţile, pe hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi privilegiile ce el le-a avut dela Iliiaş şi dela Ştefan voevozi şi dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, el încă le-a dat în mâinile rugătorului nostru chir Silioan egumen şi ale tuturor fraţilor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri [1]): Totruşan logofăt, Petre vornic, Negrilă *şi* Vasco, Grincovici ‹şi› Talabă părcălabi de Hotin, Coste *şi* Condrea părcălabi de Niamţu, Petrică *şi*

---

[1]) lista boierilor, româneşte în text.

Toader părcălabi de Roman, Luca Arbure portariul de Suceava, Hrana spatar, Eremie vistier, Şerpe postelnic, Săcuian paharnic, Stârce stolnic, Căţălian comisul.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 574.
Copie slavă.

164

1521 (7029) Iunie 5, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată sluga noastră Ion Turcul vistiernicel, ne-a slujit nouă drept şi credincios. De aceia noi, văzând drept credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat dela noi, în ţara noastră, în Moldova, un sat din satele noastre, în ţinutul Cernăuţi, care a ascultat de Şipinţi, anume Şizscouţi, ca să-i fie lui uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam şi cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, mai sus scris, care este în ţinutul Cernăuţi, anume Şizscouţi, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis <şi> credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i împuternicească şi întărească, pentrucă i-am dat pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 5.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 302—304.
Orig. slav, perg.

1521 (7029) Iunie 14, Suceava.

<7029 <1521> Iunie 14>. Suret di pi ispisocul lui Ştefan v<oe>vod, d<omnu> ţării Moldaviei, scris de Oanţa, în Suceava.

Inştiinţare facim pren această carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi cetindu-o, precum au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri a Moldaviei slugile noastri, Bratul, ficiorul Giurgii şi verii lui, Balş şi fratile său Buda şi sora lor Ileana, fiei Anii şi nepoată lor Negşa, fata Anei şi verile lor, Mara şi Stanca şi Cerna, fetile... [1]) Anuşca şi Irina, fetile Andruşcăi Hârlău, toţi nepoţi... [1]) de bună voia lor, de nimeni sâliţi, nici asupriţi, ş'au împărţit dreaptă ocina lor, din drept uricul lor şi den ispisocul ci l-au avut moşul lor, Petre... [1]) <di la> Alixandru vodă, un sat pi Lăpuşna, la Păr, anume Perenii şi s'au venit în parte slugii noastri Bratului, ficiorul Giurgii şi verilor lui, Balş şi frăţine-său, Budei şi surorii lui, Ilenii, fiei Anii, s'au venit în parte lor giumătate... [1]) despre răsărit şi o moară pi Târnuşa, cum şi slugii noastre, Zbiarăi şi surorilor lui, Armancăi... [2]) fiei lor, Andruşcăi Hârlău şi verilor lor, Mariei şi Stancăi şi Cernii, fetilor Dumei Hârlău şi nepoatei lor, Neagşii, fetei Anei, s'au venit în partea lor iarăşi giumătate de sat Perenii, giumătate ce din sus parte dinspre apus şi moară în Târnuşa.

Deci, văzând noi această de bună voi a lor între dânşii tocmeală şi bună împărţeală, noi încă aşijderea şi dila noi am dat şi am întărit mai sus numitilor slugi a noastre, Bratului, feciorul Giurgii şi verilor lui, lui Balş şi frăţâne-său Budei şi surorii lor, Ilenii, ace di mai sus numită giumătate de sat de Pereni giumătate cei din gios, parte de dinspre răsărit şi moara pi Târnuşa, pentru ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul şi fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot neamul lor, cini li să va alegi mai de aproape nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei giumătăţi de sat din Pereni, parte ce din gios, despre răsărit şi cu moară în Târnuşa, despre tot hotarul să fie giumătate şi după vechiul hotaru, pân<ă> unde s'au apucat din vac şi până undi au pus semne credincios boeriul nostru Vlad uşeriul.

Precum spre aceasta esti credinţa a mai sus numitei domniei noastri, Ştefan v<oe>vod şi credinţa a preiubitului frate a domniei mele Petru şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldaviei, a mari şi mici.

Iar spre mai mare tărie şi întărirea tuturor acestora de mai sus scrisă, am

---

[1]) lipsă un rând întreg.
[2]) loc alb.

poruncit credincios boeriului nostru, lui Trotuşan logofăt, să scrie şi cătră adivărată carte noastră această pecete noastră să legi.

Di pi sârbie pi limba moldovineasc<ă> s'au tălmăcit, la anul 1808 Iul. 4. Polcovnic Pavăl Debrici *dela* mitropolie.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 305—306. Trad. rom.

166

1521 (7029) Iunie 24, Suceava.

Suret dupe ispisoc vechiu pe sărbie, dela Ştef<a>n v<oe>v<o>d, scris în Suceava, de Dumitru Popovici, din leat 7029 <1521> Iunie 24.

Inştinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta spre dânsa sau o vor auzi cetindu-să, precum au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri ai Moldovii, sluga noastră Mândrea şi de a lui bună voe, de nimeni silit, nici asuprit ş'au dat a sa dreaptă ocină şi cumpărătură dintr'al său drept uric şi ispisoc de cumpărătură, ce l-au avut dela moşul domnii mele, dela Ştefan v<oe>v<o>d, a treia parte din satul Lipăeştii, unde au fost judele Dragomir, partea cea din sus, nepotului său, slugii noastre Petrii Ungureanului. Iar sluga noastră Petri Ungureanul au dat unchiului său, slugii noastre Mândrii, giumătate din viia lui, ce o are în dealul Hărlăului.

Şi văzând şi noi a lor cea de bună voe tocmeală, noi încă aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Petrii Ungureanului acea de mai sus arătată a treia parte din sat din Lipăeşti, unde au fost giudele Dragomir, partea cea din sus, ca să-i fie lui şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor şi la tot neamul cine i să va alége mai de aproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus numitei a treia părţi din sat din Lipăeşti, unde au fost judele Dragomir, partea cea din sus, să fie între cele doaă părţi de sat care le-au dat Mândrea sfintei mitropolii noastre din Suceava, începând peste şăs, la un stălp, de acolea la alt stălp, de acolea drept peste şăs, în marginea luncii, la un ulm; iar despre alte părţi, după vechiul hotar, până unde au apucat din veac.

Şi spre aceasta iaste credinţa a însumi domnii mele de mai sus numit, Ştef<a>n v<oe>v<o>d şi credinţa a prea iubit frate al domnii mele Petru şi credinţa a tuturor boerilor domnii mele, a Moldovii, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boer<iu>lui nostru Totruşan log<ofă>t să scrie şi către adevărată cartea noastră aceasta pecetea noastră să lége.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1803 Iuni 27. Polcv. P<a>v<e>l Debr<ici> *dela* mitr<opolie>.

Acad. R.P.R., XIII/219.
Trad. rom.

167

1522 (7030).

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Gavril Bârlad şi nepoţii lui de frate, Cupcea Bârlad şi fraţii lui Filimon şi Dragotă şi Purcar şi surorile lor Ana şi Vasilica şi Tudora şi Armeanca, fiii lui Petrea Bârlădescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul de cumpărătură ce au dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat peste Prut, anume Bârlădeşti. Şi i-au căzut în partea slugii noastre, lui Gavril Bârlad, jumătate de sat din Bârlădeşti, partea de jos şi jumătate din Ciulina şi toată lunca şi o gârlă, care este în luncă şi jumătate dintr'o gârlă ce iese din Prut. Şi iarăşi, în partea nepoţilor lui de frate, Cupcea Bârlad şi fraţilor lui, Filimon şi Dragotă şi Purcar şi surorilor lor Ana şi Vasilica şi Tudora şi Armeanca, fiii lui Petre Bârlădescul, le-a căzut în partea lor jumătate din acelaşi sat, peste Prut, anume Bârlădeştii, partea de sus şi jumătate din Ciulina şi tot Colacul şi o gârlă ce iese din Prut, jumătate.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi buna lor împărţeală şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Gavril Bârlad această înainte zisă jumătate de sat din Bârlădeşti, peste Prut, partea de jos şi jumătate din Ciulina şi lunca toată şi gârla ce este în luncă şi jumătate dintr'o gârlă ce iese din Prut, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul între dânşii să fie începând din fundul Colacului, drept la un stejar mare şi de acolo la un alt stejar, ce este în aria lui Gavril Bârlad şi de acolo drept la Prut şi dela Prut iarăşi înapoi, la acelaşi stejar, care este în aria lui Gavril Bârlad şi de acolo drept la uşa bisericii, peste câmp, în ruptura Troianului şi de acolo la unghiul, la gârla ce este aproape de deal, apoi drept la deal, în sus de Zăpodia lui Nan şi de acolo drept peste deal, în vale, la matca Voronovei, la ruptură şi de acolo pe ruptură la deal, la un stâlp, pe care l-a pus credinciosul nostru pan Vlad uşer, la Dealul Untului, dela Lăpuşna. Acesta

este tot hotarul între dânşii, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri; credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, <ci să le împuternicească> şi [1]) întărească, pentrucă i-am dat <şi i-am întărit, pentru drept credincioasa lor slujbă şi pentrucă le este lor dreaptă ocină şi împărţeală>[1]).

<Iar pentru mai mare> [1]) putere şi întărire <a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt> [1]) să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris......... [1]) anul> 7030 <1522> luna.... [1])

<Pe verso însemnare rom. din veacul XVIII:> Pe sat pe Bârlădeşti la Fălcii unde să chiamă Podul lui Topor.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLI/2.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Cu o trad. rom. din 1912.

168

1522 (7030) Ianuarie 17.

In numele tatălui şi a fiului şi a sfântului duh, troiţă sfântă <de> o fiinţă nedespărţită. Iată eu robul stăpânului meu I<isus> H<ristos>, Ştefan voevod. Facem înştiinţare cu această carte a noastră, că bine am voit domniia noastră, cu bună voire şi cu curată şi luminată inimă şi cu toată voea noastră şi cu agiutoriul lui dumnezău, ca să întărim a noastră sfântă mănăstire Putna, unde iaste hramul adormirea preasfintei, curatei, preablagoslovitei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezău şi pururea fecioarei Mariei şi iaste igumen arhimandrit rugătorul chir Ananie [2]) şi am dat şi am întărit acei sfinte mănăstiri a noastră

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) probabil: Acachie.

Putna şi am dat voe ca să trimită rugătorii noştri călugări, care trăiesc la acea mănăstire Putna, să meargă la péşte, trei mrejă, de doao ori pe an: trii mreji, primăvara, trii mreji, toamna, la Dunăre sau la Ezer<e> sau la Nistru sau unde vor merge acele mreji; mergând şi viind cu péşte, să fie slobode şi în pace şi făr<ă> de zăbavă şi făr<ă> de pagubă şi vamă, ca să nu plătească nicăiuri, într'a noastră ţară, nici vama cea mare a Socevii, nici la margine, nici vama mică nici măcar preţ de un ban.

Şi iarăşi, câte sate or fi supt ascultare mănăstirii Putna, ori în ţinutul Socevii, ori în ţinutul Cernăuţului, ori în fieştecare ţinut ar fi având sate, într'a noastră ţară, întru toate acéle sate ca să n'aibă a umbla nici un feliu de judecători nici starosteşti, nici alţi globnici să nu umble, ca să ea dela acei oameni orice feliu de gloabă, nici pentru bătae, nici şugubină de mueri, în nici un feliu de gloabă; în toate gloabele acéle, ce vor fi să le dea oamenii acei dintr'acéle sate, să fie toate a mănăstirii noastre, Putna; fără cât, când i să va întâmpla vreunui om dintru acéle sate să facă vre-o moarte de om, pre acela să-l prindă şi să-l aducă la noi, iar gloaba şi acelue să fie a mânăstirii. Şi iarăşi de să va întâmpla cumva să aibă vre-o strâmbătate dela vre-un om dintr'acéle sate, pre acela să-l tragă înaintea noastră sau înaintea igumenului.

Acéstea toate să fie a sfintei mănăstiri a noastre, Putna şi uric dela noi, neruşiit niciodată, în véci.

Pentru acéea, credinţa domnii méle şi a prea iubit fratele domnii méle Petre şi credinţa tuturor boerilor noştri, mari şi mici.

Deci, cine va fi domn ţării aceştia, să nu strice a noastră danie şi miluire, ce mai vârtos să dea şi să întărească.

Iar pentru mai mare întăritură a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstit boeriului nostru, dumisale Trotuşanul, să scrie şi a noastră pecete cătră această carte să o lége.

7030 <1522> Ghenarie 17.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 311—312. Trad. rom.

169

1522 (7030) Ianuarie 29, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Trif, fiul Marenei, nepotul lui Oarţă şi vărul lui, Vasco şi surorile lui, Cârstina şi Gaftia, copiii Anei, fiica Sorei, toţi nepoţii lui Petru

Oarţă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul ce au avut ei dela strămoşul nostru Alexandru voevod, o prisacă unde a fost mânăstirea şi poeniţa cea mică, ce ascultă de mânăstire, rugătorului nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava pentru optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi rugătorul nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Trif, fiul Marenei, nepotul lui Oarţă şi vărului lui, Vasco şi surorilor lui Cârstina şi Gaftia, copiii Anuşcăi, fiica Sorei, toţi nepoţii lui Petru Oarţă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, de asemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Vasco şi sora lui, Gaftia, copiii Anei, fiica Sorei nepoţii lui Petru Oarţă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, a treia parte din jumătate de sat din Orţeşti, partea lor, partea de jos, rugătorului nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voe şi plata deplină şi bună danie, de asemeni şi dela noi am dat şi am întărit rugătorului nostru chit Teoctist mitropolit de Suceava această mai sus scrisă prisacă, unde a fost mânăstirea cu poeniţă şi a treia parte din jumătate de sat din Orţeşti, partea lui Vasco şi a surorii lui, Gaftia, partea de jos, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul. Iar după moartea lui, să fie acest mai sus scris loc, unde va vrea să-l dea întru pomenirea şi ruga sa, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise prisăci, unde a fost mânăstirea cu poeniţă, începând dela pisc, dela obrejia poenii, apoi pe obrejie împrejurul poienii, până la Mărul Roşu, apoi drept la pârâu, apoi pe pârâu la vale peste drum, până unde se uneşte pârâul cu Tepliţa, apoi pe Tepliţa în sus, împrejurul prisăcii şi împrejurul mânăstirii, apoi dela Topliţa, drept la acest pisc, de unde întâi am început. Iar în Topliţă să-şi facă moară.

Şi iarăşi, hotarul acestor două părţi de sat din Orţeşti a treia parte din jumătate de sat, începând dela malul Topliţei, apoi deacurmezişul satului, la stâlp şi împrejurul stâlpului este movilă, de acolo drept peste câmp, la alt stâlp şi împrejurul stâlpului o movilă, de acolo la obârşia obrejiei la movilă, apoi drept la drumul Băii, care merge dela Baia către Neamţ, apoi pe acest drum la vale şi peste pârău, până la poiană. Şi această poiană toată, până la hotarul Târziilor, care a fost luată de bunicul domniei mele, Ştefan voevod, din hotarul Orţeştilor, pentru moartea unui episcop latin, ce a fost omorît în această poiană, încă am dat-o rugătorului nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava. Iar dela hotarul Târziilor în jos, să fie după hotarul vechi, până la Moldova. Acesta este tot hotarul acestei prisăci şi acestor două părţi de jos, din sat din Orţeşti.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Cozma Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Toma Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania noastră, ci să întărească şi împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7030 <1522> luna Ianuarie 29.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, Depuneri.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Cu o trad. rom. din 1789 şi o copie după ea.

170

1522 (7030) Februarie 4, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Ion diac, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi cumpărătura sa, din uricul său drept, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Başeu, anume Petinea, între Braneşti şi Vlaşineasa, credinciosului nostru pan Ieremia vistier şi slugii noastre credincioase pan Iurie vornic, pentru trei sute şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Ieremia vistier şi pan Iurie vornic au plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 350 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre credincioase Ion diac, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta, credinciosul nostru pan Ieremia vistier şi pan Iurie vornic au schimbat acest înainte zis sat, anume Petinea pe Başeu, între Braneşti şi Vlaşineasa, cu rugătorul nostru, cu Ioanichie egumen şi cu toţi fraţii din mâ-

năstirea noastră dela Moldoviţa. Şi rugătorul nostru Ioanichie egumen, cu toţi fraţii din Moldoviţa, au dat credinciosului nostru pan Ieremia vistier şi lui pan Iurie vornic, schimb pentru satul lor, ocina dreaptă a mânăstirii şi dania lui Ivaşcu Armeancici, din privilegiul ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Ostăpceni, în Turia, unde a fost vătăman Ostapco.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi bunul lor schimb, ce au schimbat ei între dânşii şi au tocmit de bună voia lor şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit acest mai sus scris sat, anume Petinea pe Başeu, între Braneşti şi Vlaşineasa, ca să fie al mânăstirii noastre dela Moldoviţa, dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi iarăşi privilegiul dela părintele domniei mele, dela Bogdan voevod, din care a cumpărat credinciosul nostru pan Ieremia vistier şi pan Iurie vornic şi iarăşi privilegiul dela străunchiul nostru, dela Ştefan voevod, din care cumpărase sluga noastră Ion aceste privilegii, încă le-a dat în mâinile rugătorului nostru Ioanichie egumen şi tuturor fraţilor dela Moldoviţa, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar hotarul acestui înainte zis sat, anume Petinea, care este pe Başeu, între Braneşti şi Vlaşineasa, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi deasemeni am dat şi am întărit mânăstirii noastre dela Moldoviţa drepţii lor Ţigani, anume Radul şi femeia lui, Zoica, cu copiii lor, pe care i-a dat aceşti Ţigani mânăstirii noastre dela Moldoviţa, Io Basarab voevod, răposatul domn al Ţării Ungrovlahiei şi Danciul Gârvan şi femeia lui, Zâna, cu copiii lor, pe cari domnia mea i-am dat mânăstirii noastre dela Moldoviţa. Toate acestea mai sus scrise, toţi mai sus scrişii Ţigani, să fie mânăstirii noastre dela Moldoviţa dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să împuternicească şi întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7030 <1522> luna Februarie 4.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/10.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CXLII/116.

171

1522 (7030) Martie 10, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Mihul Cârlig şi surorile lui, Neacşa şi Stanca, copiii Anuşcăi, fiica Ilinei, nepoata Balicioaiei, de buna lor voie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric şi din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, o bucată[1]) de sat din Ruşi, la Cobile, anume Cutul, credinciosului nostru pan Toader pârcălab de Cetatea Nouă, pentru 160 zloţi tătăreşti. Şi credinciosul nostru pan Toader pârcălab de Cetatea Nouă, el a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, o sută şi şaizeci de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre, Mihul Cârlig şi surorilor lui Neacşa şi Stanca înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Toader pârcălab de Cetatea-Nouă, această mai sus numită bucată de sat din Ruşi, la Cobile, anume Cutul, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise bucăţi de sat din Ruşi, la Cobile, anume Cutul, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Iere-

1) « bucatu » aşa în orig.

mia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru drept credincioasa lui slujbă şi pentrucă el a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Martie 10 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 139.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

172

1522 (7030) <Martie — Iulie> 26, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni credincioasa noastră slugă, pan Banul vornic şi Toader Bârlad şi Ştirbeţ şi nepotul lui de frate, Lie, fiul lui Guşul şi verii lui, Lupe şi fraţii lui, Ion şi Fătul şi surorile lor, Negrita şi Parasca, fiii lui Dragoşin, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi şi-au împărţit între dânşii ocina dreaptă şi cumpărătura lor, din privilegiul ce ei au avut dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat anume Ciorececşti.

Şi i-a căzut în partea slugii noastre Banul vornic a patra parte din sat din Ciorececşti, partea de sus, pe care această a patra parte de sat din Ciorececşti i-a dat-o unchiului lui, Gavril Vremeş, de bună voia sa. Şi în partea slugii noastre lui Toader Bârlad, i-a căzut a patra parte de sat din Ciorececşti, partea de jos. Şi iarăşi, în partea lui Ştirbeţ şi a nepotului lui de frate, Lie, fiul Guşului, le-a căzut din acelaşi sat a patra parte, partea de sus. Şi în partea lui Lupe şi a fraţilor lui, Ion şi Fătul şi a surorilor lor Negrita şi Parasca, fiii lui Dragoşin, le-a căzut a patra parte din acelaşi sat din Ciorececşti, partea de jos.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi buna lor împărţeală <ce şi-au împărţit între dânşii> de bună voia lor şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase pan Banul vornic această a patra parte de sat din Ciorececşti, partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu <tot> venitul,

lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, <cine i se va alege> cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra <parte de sat din Ciorecești, partea de sus>, să fie din tot hotarul < a patra parte, iar dinspre alte> părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Isac şi credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă şi credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin şi credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ şi credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă şi credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, oricine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru iarăşi sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă este a lui ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Marjire al lui Malai la Hârlău, în anul 7030 <1522> <Martie-Iulie> [1]) 26.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 411—414.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Lunile, după locul emiterii.

173

1522 (7030) Aprilie 17.

Io Ştefan v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezeu, domn ţărei Moldovei. Facem ştire, precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boiarilor noştri, slugele noastre Tăbuciu Mititelul şi fratele său Frece şi au adus a lor dresuri, ce au dela moşul domniei mele Ştefan voevod, pe satul Disculţii, ce este în ţinutul Trotuşului şi pe jumătate din Găureana, pe pârâul Turbata şi pe satul Ciorseceştii, ce se chiamă acum Arămeştii, unde au fost Aramă jude, ce este în ţinutul Neamţului şi satul Hărmăneştii şi satul Rusciorii pe Siret, despre amează noapte, peste

[1]) loc rupt în orig.

Cobâla, în ținutul Romanului, unde au fost Stan jude, despre amează peste Cobâla, valea pe Siret și satul Dumbrăvița, unde au fost Giurge jude și satul Petrești, pe pârâul Diinețului, unde au fost Gavrilă Diațu jude, din capul pârâului Diinețului, valea pe amândăuă părțile apei Diinețului, pâră la Pârâu Zmeului, ce este în ținutul Ajudii și cu tot venitul.

Deci, domnia mea și cu tot sfatul domniei mele, dacă am văzut a lor drepte urice, ce au dela moșul domniei mele Ștefan voevod, pre a lor drepte sate și ocini, ce scriu mai sus și domnia mea încă m'am milostivit și am făcut lor dela noi uric de întăritură slugilor noastre, lui Tăbuciu Mititelul și frățini-său Frecii, pre a lor drepte sate și ocini de mai sus scrise.

Iar hotarul acelor sate să fie despre toate părțile după hotarele vechi, pe unde au umblat din vechiu.

Și spre aceasta este credința domniei mele de mai sus scrisă, Ștefan voevod și credința a prea iubit fratele domniei mele Pătru și credința a tuturor boierilor noștri.

Iar după a noastră viiață, cine va fi domn țării aceștiea să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să dea și să întărească.

Iar pentru mai mare credință și întăritură a celor de mai sus scrisă, am poruncit cinstiti și credinciosului boiariului nostru, d-sale lui Ștefan[1]) Trotușianu logofăt, să scrie și a noastră pecete cătră această carte a noastră să o lege.

Veleat 7030 ‹1522› April 17.

S'au tălmăcit de Loghin dascalul, la leatu 7270 ‹1762› Iunie 20.

S'au scris de Gheorghie Loghin paharnic *dela* Școala Domnească.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 342—343. Trad. rom.; un suret la Acad. R.P.R., CCCLII/2.

174

1522 (7030) Iunie 1.

Suret de pe ispisoc sirbesc, dela Ștefan v‹oe›vod, din vleat 7030 ‹1522› Iunie 1.

Facem înștiințare cu această carte a noastră tuturor cine pe dânsa va căuta sau cetindu-s‹ă› va auzi, precum au venit înainte noastră slugă noastră Șendrica și nepoatele de frate a lui, Vasutca și Neacșa, fetile Simii Tămpină și s'au jeluit noao cu mare jalobă, cu mare mărturie, cu megiiaș‹i› de pe împregiur, zicând că dresele ce-au avut ei dela strămoșul domnii méle Alexandru v‹oe›vod și dresele dela moșul domnii méle Ștefan v‹oe›vod, pe satul Șilișeu de Gios și pe

[1]) în loc de: Gavril

acea bucată de pământ ce-au rămas din hotarul tărgului Dorohoiului, acéle drese s'au prăpădit, când au venit Leșii în pământul nostru.

Deci noi, văzând a lor mare jalobă și mărturie, ce-au mărturisit noao cu megiiaș<i> de pe înprejur, așijderea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Șendricăi și nepoatelor lui, Vasutcăi și Neacșii, fetelor Simii Tămpină, pre acel de mai sus zis sat Șilișeul de Gios și acea bucată de pământ, ce-au rămas din hotarul târgului Dorohoiului, ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul. Insă giumătate a acelui sat Șilișeul de Gios, partea despre Buhaicin și loc de mori pe pârâu, în dreptul casii Simii Tâmpină, să fie Vasutcăi și surorii sale Neacșii, fetelor Simii Tămpină; iar céialaltă giumătate dintru acelaşi sat din Șilișeu de Gios, ce este despre Pomârla și loc de moară pe pârâu, din sus de Monastira, să fie slugii noastre Șendricăi. Și o bucată de pământ, ce-au rămas din hotarul târgului Dorohoiului, ce este din gios de satul lor, de cătră Pomârla, acelea să fie a lor în doao, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și a tot neamul lor ce să va alege mai aproape, neclintit niciodată, în véci.

Iar hotarul acelui sat Șilișeul de Gios, este lor din pârăul Buhaiului cu Strojoacele și drept peste pădure și peste Vina și pe deasupra Tăutrelor, la Movila Bortoasă și drept la vârfurile Ezerului, cu amândoao vârfurile și cu lunci.

Și spre aceasta este credința domnii méle, de mai sus scris, Ștefan v<oe>vod și credința preaiubit fratelui domnii méle Petru și credința tuturor boiarilor domnii méle, a mari și mici.

Ia<r> după a noastră viiață, cine va fi domn din fiii și neamul nostru sau pe cine va alege d<u>mnezeŭ a fi domn țării Moldovii, să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai ales să dea și să întărească, de vréme ce și noi am dat, pentru că este a lor dreaptă ocină.

Și pentru mai mare tăriia și întăritura a celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului boiarului nostru, dumisale Totrușanului logofet, să scrie și a noastră pecéte cătră această carte a noastră să o lége.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1786 Oct. 9.

Acest suret posleduindu-l și eu cu ispisocu celŭ adevărat, l-am aflat întocma și l-am iscălit. Protoierei Mihăilŭ Strilbițchii tipografŭ.

Din porunca dums. *marele* logf. fiind și eu cu părintili Mihai la posluduit, am iscălit. Dumi<tru> logft.

Scoțindu-se la judecată suretul acestui ispisoc și fiind prepus ca nu cumva să fii tălmăcitura greșită s'au rănduit și Dumitrașcu logf. de divan, de l-au dus la preutul Mihai și di iznoavă posleduind suretul cu ispisocul cel adevărat, l-au aflat întocma și spre încredințare s'au adiverit și cu a me iscălitură. 1786 Oct. 18.

Acad. R.P.R., LII/34.
Trad. rom.; altă trad. rom., ibid. LII/39.

175

1522 (7030) Iunie 2, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Ivanco Repede, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit lui dela noi și în țara noastră, în Moldova, ocina lui dreaptă și cumpărătura sa și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat, La Moghilă, unde cade drumul Horgei în Bujor, partea dinspre Nârnova, pe care el o cumpărase dela Dragan armaș, ca să-i fie lui și dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat, La Moghilă, de unde cade drumul Horgei în Bujor, partea dinspre Nârnova, să fie din tot hotarul jumătate și după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova ....[1])

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Marjire a lui Malai la Hârlău, în anul 7030 ‹1522› Iunie 2.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 351—353.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

176

1522 (7030) Iunie 21, Hârlău.

Suret dela Ștefan voevod, leat 7030 ‹1522› Iunie 21.

Facem înștiințare precum au venit înainte noastră și înainte boierilor noștri,

---

[1]) loc rupt în orig.

slugile noastre Gavril şi frate său Pârvul şi sora lor Magda, fecior<ii> Giurgii Cetéreanul, de a lor bună voe, de nime silit<i> şi au vândut a lor dreaptă ocină, dintr'a lor dreptu uric şi dires, ce au avut tatăl lor Giurge Cetéreanul, cu mărturie dela domnie me, giumătat<i> de sat de Oeşani, pe Răzina, cari giumătat<i> este de către Drăguşan<i>. Aceia au vândut-o slugii noastre, Andricăi, dreptu 2 sute de zlot<i>, care bani i-au dat deplin sluga noastră Andriica, în mânule slugilor noastre Gavril ş'a fratelui lui, Părvul şi surorii lor Magdii, feciorii Giurgii Cetéreanul.

Pentru aceia şi noi, văzând a lor plat<ă> deplin, am dat şi am întărit slugii noastre Andricăi pre ace giumătat<e> de sat, ce scrii mai sus, anume Oeşan<i>, pre Răzina, cari giumătat<e> iaste despre Drăguşan<i>, ca să fie lui cu tot venitul, lui şi copiilor lui, nepot<i> şi strănepot<i> şi a tot neamul, ce să va alege mai deaproape, neruşăit nici odănoară, în veci.

Iară hotarul acei giumătat<e> de sat din Oeşan<i> pe Răzina, cari giumătat<e> iaste despre Drăguşan<i>, să fie din tot hotarul giumătat<e>, iar despre alte părţi, dup<ă> hotarul cel vechiu, pe unde au umblat de vec.

Pentru aceia, credinţa noastră şi a preiubit fratelui domnii méle, Petru voevod şi credinţa tuturor boerilor noştri, dela dumnalui Petrul *mare* vornic păn<ă> la dumnalui Căţălin *mare* comis şi credinţa a tuturor boierilor noştri mar<i> şi mici.

Deci, dup<ă> a noastră viaţă, cini va fi domnu ţărăi aceştea, să nu strice a noastră danie, ce mai vărtos să de şi să întărească, de vreme că iaste lor cumpărătur<ă> pre a lor drepţi bani.

Iar pentru mai bună credinţa şi 'ntăritura, am poruncit cinstitului şi credinciosului boieriului nostru, dum<i>sali Trotuşanului *mare* logofăt, să scrie şi a noastră peceti către această carti să o legi.

S'au scris de Simeon, în Hărlău.

Tălmăcitu-s'au de Evloghie dascăl, în Şcoala Slovinească, l<ea>t 7261 <1753>, Iulie 23, în dzilele lui Ioan Matei Ghica voevod.

Acad. R.P.R., CXXXVII/72.
Copie după o trad. rom.

177

1522 (7030) Iunie 24, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Drăgaie, fiica lui Toader, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept de cumpărătură ce ea a avut dela bunicul domniei

mele Ştefan voevod, a patra parte din sat din Răduești, pe Stebnic şi a patra parte şi din moară, partea de jos, unchilor săi, slugilor noastre Dragotă şi vărului său Neagul, pentru 200 de zloţi tătăreşti.

Şi au plătit slugile noastre Dragotă şi vărul lui, Neagul, toţi aceşti mai sus scrişi bani, două sute de zloţi tătăreşti, în mâinile Dragaei, fiica lui Toader, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând buna lor voie, tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Dragotă şi vărului lui, Neagul, această a patra parte de sat din Răduești, pe Stebnic şi a patra parte din moară, partea de jos, ca să fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte din sat din Răduești, pe Stebnic şi a patra parte din moară, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi întărit, deoarece le este lor ocină dreaptă, fiindcă ei au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Simion la Hârlău, în anul 7030 <1522> Iunie 24.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 356—359.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

178

1522 (7030) Iunie 25, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Mareş, nepotul lui Micul Totoescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit[1] şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptele sale urice, din privilegiul bunicului lui, Micul Totoescul, ce a avut el dela străunchiul nostru, dela Ştefan voevod şi din privilegiul de întărire, ce a avut el dela domnia mea, o bucată de sat din Condreşti, pe pârâul Teleajinei, din partea de sus a satului, mai sus de toloaca satului. Aceasta a vândut Mariei şi surorii ei Magda, pentru 200 de zloţi tătăreşti.

Şi Mărie şi sora ei Magda au plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Mareş, nepotul lui Micul Totoescul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit Măriei şi surorii ei Magda această mai sus scrisă bucată de sat din Condreşti, pe pârâul Teleajinei, din partea de sus a satului, mai sus de toloaca satului, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise bucăţi de sat din Condreşti, care este pe pârâul Teleajinei, din partea de sus a satului, între <ocinele lui> Mareş, să fie începând dela capătul zăgazului, ce este mai sus de toloaca satului, apoi drept la deal, la mijlocul dealului, la un stâlp, de acolo drept la alt deal, al lui Siminică, între două movile, de acolo drept peste Dealul lui Siminică, în dreptul drumului lui Negrilă, apoi drept până unde iese drumul lui Negrilă din pădure, apoi pe drum, la un stejar, de acolo drept la deal, prin pădure, la vârful dealului, unde se împreună cu hotarul Ţigăneştilor, de acolo în sus pe deal, până unde se împreună cu hotarul Sărăcineştilor, iar din sus, după hotarul vechi, până la pârâul Teleajinei, apoi pe pârâul Teleajinei la vale, până la capătul zăgazului, ce este în sus de toloaca satului, unde întâi am început. Acesta este tot hotarul acestei bucăţi de sat, prin mijlocul <ocinelor> lui Mareş.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panul i Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spatar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă ei şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iunie 25.

Acad. R.P.R., LXX/42.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

179

1522 (7030) Iunie 26, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată sluga noastră Gavril Calapod, fiul panului Petru stolnic, ne-a slujit nouă cu dreaptă şi credincioasă slujbă. De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit lui ocinele lui drepte, dedinele şi cumpărăturile şi schimburile tatălui lui, pan Petru stolnic, din uricele lui drepte, din privilegiile dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi din privilegiile dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, satele pe Siret: trei părţi din satul unde au fost juzi Dragoş şi Simeon, unde a fost curtea tatălui său pan Petru stolnic şi satul anume Purceleştii şi cu mori şi satul Vladeşti, lângă Purceleşti şi satul Bratieşti şi cumpărătura mamei lui, Chiraca, satul tot pe Siret, anume Borileşti şi cu mori pe Siret. Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate să le fie din toate părţile, cu toate hotarele lor vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă,

credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spatar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi întărit, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă-i sunt lui ocine drepte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iunie 26.

Biblioteca Universităţii din Iaşi.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

180

1522 (7030) Iunie 27, Hârlău.

† <Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei> [1]). Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate <slugile> [1]) noastre <Sava şi fratele lui. Paşco, şi vara lor> [1]) Zoica, nepoţii lui Simion Totoescul şi deasemeni verii lor Ilea şi sora lui, Mara, fiii Tomei, <i-am> [1]) miluit <cu mila noastră deosebită, le-am dat şi> [1]) le-am întărit dela noi, în ţara noastră, ocina lor dreaptă, satul anume Totoeşti, pe Pârâul Alb.

Jumătate din acest sat, din Totoeşti, <jumătatea de jos să fie a slugilor noastre Sava şi fratelui lui>[1]) Paşco şi verei lor Zoica, nepoţii lui Simion Totoescul, iar cealaltă jumătate de sat din Totoeşti, <partea> [1]) de sus, <să fie a slugilor noastre Ilea şi surorii lui, Marei, fiii lui Toma> [1]).

Aceste toate de mai sus scrise să fie lor dela noi uric, cu tot venitul,< lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat> [1]) nesilit niciodată, în veci.

Şi deasemeni am dat şi am întărit <slugii> [1]) noastre Păşcanu şi surorii lui, Armeanca <din acelaşi sat, Totoeşti> [1]) din partea lui Ilea şi a surorii lui, Mara, a opta parte, ce a fost lor <danie dela> [1]) Totoescul. Aceasta să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstră-

[1]) loc rupt în orig.

nepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui <sat, anume Totoești, să fie din toate părțile, după> [1]) hotarul vechi. Și iarăși hotarul acestei a opta parte de sat, din partea de sus a satului din Totoești, din partea lui Ilea și a surorii lui, Mara <să fie pretutindeni a opta parte, pe unde> [1]) din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu <frate Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului> [1]) Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului < Vasco, credința panului> [1]) Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința <panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului> [1]) Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure <portar de Suceava, credința panului> [1]) Hrană spătar, credința panului Ieremia <vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic> [1]), credința panului Stârcea stolnic, <credința panului Cățelean comis și credința tuturor> [1]) boierilor noștri moldoveni, <mari și mici> [1]),

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din> [1]) copiii noștri sau din neamul nostru <sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării> [1]) noastre Moldova, <acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le> [1]) întărească și împuternicească, pentrucă le-am <dat și întărit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă și> [1]) pentru că le este lor dreaptă ocină.

<Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus> [1]) scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la <această carte a noastră> [1]).

<A scris>...... [1]) la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iunie 27.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 373—375.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

181

1522 (7030) Iunie 30, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și curată și luminată inimă, cu toată bună voia noastră și am făcut pentru sănătatea și mântuirea domniei mele și am dat sfintei noastre episcopii dela Rădăuți, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni, Nicolaie și unde este episcop rugătorul nostru chir Pahomie, un loc de prisacă, la obârșia Crasnei, anume Hruzca, unde

[1]) loc rupt în orig.

a fost de demult prisaca noastră, ca să fie sfintei noastre episcopii dela Rădăuţi, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spatar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le împuternicească şi întărească.

Iar cine va îndrăzni să nimicească dania <noastră>[1]) acela să fie blestemat de <domnul dumnezeu>[1]) făcătorul cerului şi al pământului şi de 12 sfinţi fruntaşi apostoli şi de 24 sfinţi prooroci ai lui dumnezeu şi de 318 sfinţi <părinţi>[1]) dela Nicheia şi de toţi sfinţii, cari din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea cu Iuda şi cu blestematul Arie <şi să aibă parte cu>[1]) acei Iudei, cari au strigat asupra domnului Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi a copiilor lor, care este şi <va fi, amin>[1]).

<Şi pentru>[1]) mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru>[1]) pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această <carte>[1]) a noastră.

<A scris>[1]) Marjire al lui Malai la Hârlău, în anul 7030 <1522> Iunie 30 zile.

M-rea Putna, nr. 626 C.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.

182

1522 (7030) Iulie 2, Hârlău.

Copie. Suret di pe uricul sărbăsc dela Ştefan v<oe>vod din let 7030 <1522> Iuli 2.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Ştefan v<oe>vod, domn ţării Moldovii. Inştiinţare facem cu această a noastră carte, tuturor cine va căuta spre dănsa sau cetindu-s<ă> va audzi. Adecă au venit, înainte noastră şi înainte boerilor noştrii a Moldovii, mari şi mici, sluga noastră Iucşa Piteş şi sora lui, Armanca *şi* Anuşca

[1]) loc rupt în orig.

şi Dragna şi nepotul lor Ilie şi nepoata lor Sora şi au înpărţit între dânşii drepte a lor ocini şi moşii, din dreptul lor uric şi dresuri, ci au avut ei dela moşul domniei mele Ştefan v‹oe›vod, a patra parte de sat din Borole.

Şi au rămas în parte slugii noastre, Iucşii Piteşu şi surorilor lui, Armancăi *şi* Anuşcăi *şi* Dragnii, în parte lor, din a patra parte de sat din Borole a triia parte, parte din gios; şi iarăş nepoatii lor, Sorii, au rămas în partea iai, din a patra parte a triia parte de sat din Borole, pe din sus de Piteş. Şi iarăşi nepotului lor Ilie au rămas în parte lui deasemeni a triia parte din a patra parte de sat din Borole, pe din sus de Sora.

Şi vădzând noi a lor de bună voe tocmală şi înpărţală, dar noi asămini şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Iucşii Piteş şi surorilor lui, Armancăi *şi* Anuşcăi *şi* Dragnii şi nepotului lor, Ilie şi Sorii, aceia de ‹mai› sus scrisă a patra parte de sat din Borole, ca s‹ă› fie şi dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi străstrănepoţilor şi la tot niamu lor cine să va alege mai de aproapi, neclintit niciodinioară, în veci.

Dar hotarul acii a patra parte de sat din Borole, între Ilie şi între Sora, să fie păn‹ă› în salce, pe din gios de casa lui Ilie şi de acolo păn‹ă› în stâlp, pe din gios de casa Lupşii; iar despre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au apucat din veci.

Şi spre aceasta este credinţa domniei mele, de sus arătat, noi Ştefan v‹oe›vod şi credinţa preiubitului frate a domnie mele Petre şi credinţa boerilor noştrii, credinţa giupănului Isac şi Petru vor‹ni›c *şi* Negrilă *şi* Grincovici *şi* Talaba di Hotin *şi* Coste şi Condre di Niamţ *şi* Petrica *şi* Toader de Cetate Noaă *şi* Arbure portari de Suceava *şi* Hran‹a› spat‹a›r *şi* Irimiia vist. *şi* Şarpe post. *şi* Sacuian pah‹a›r. şi Caţelian com‹i›s. şi credinţa tuturor boeril‹o›r noştrii a Moldovei, mari şi mici.

Dar după viiaţa noastră, cine va fi domn din fii noştrii sau din niamu nostru sau or pe cini va alege d‹u›mnedzeu a fi domn în pământu nostru a Moldovii, acela să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci să le întăriască, fiindcă noi li-am dat şi li-am întărit, pentrucă le este driaptă ocină.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură, am poroncit cinst‹it› şi credincios boeriului nostru, giupănului Trotuşan *mare* logf., să scrie şi să spândzure pecetea noastră la această adevărată a noastră carte.

Au scris Oanţa în Hărlău, la anul 7030 ‹1522› Iulie 2.

S'au tălmăcit de cătră Andrei tălmaciu cap‹i›t‹a›n, Iuni 27 ‹1›794.

Fiind întocmai scoasă di pe suretul uricului celui adevarat sărbăsc, s'au încredinţat şi de cătră noi. ‹1›817 Iuni 3.

‹Indescifrabil›, Ion Stărci, Theodor Mavrodin.

Acad. R.P.R., CVIII/77.
Copie după o trad. rom.

1522 (7030) Iulie 2, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoia noastră și curată și luminată inimă, cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu și am făcut pentru sănătatea și mântuirea domniei mele și am dat dela noi sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău, unde este hramul naşterii preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu Maria și unde este egumen rugătorul nostru ieromonah Paisie, două sălaşe de Țigani, anume Danciul cu femeia lui și fiul lor, Ion și cu femeia lui și sălașele lor, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău, dela noi uric și cu tot venitul lor neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească sfintei noastre mânăstiri dania noastră.

Iar cine ar cuteza să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 24 sfinți prooroci și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții cari din veac au plăcut lui dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda și blestematului Arie și să aibă parte cu acei Iudei, cari au strigat asupra domnului și asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și este și va fi în veci.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Margire al lui Malai la Hârlău, în anul 7030 ‹1522› Iulie 2 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 153.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1522 (7030) Iulie 4, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Dumca și surorile lui, Urita și Anușca și Văsilca, toți fiii Dragalinei, toți nepoții lui Nan clucer, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptele urice, din privilegiul ce au avut ei dela străunchii noștri, dela Iliaș și dela Ștefan voevozi și din privilegiul de împărțeală, ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Poiana unde a fost Bâda, slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, pentru două sute și șaptezeci de zloți tătărești.

Și credincioasa noastră slugă pan Grozav vornic a plătit toți acești bani mai sus scriși, 270 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Dumca și surorilor lui, Urita și Anușca și Văsilca, fiii Dragalinei, toți nepoții lui Nan clucer, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, acest sat mai sus scris, anume Poiana, unde a fost Bâda, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, anume Poiana, unde a fost Bâda, să fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela <să nu>[1]) clintească dania noastră, ci să-i întărească

---

[1]) rupt în orig.

şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iulie 4.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 99.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

185

1522 (7030) Iulie 4, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Bercea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, din jumătate de sat din Oşmeleşti, a treia parte de sat, partea de sus, slugii noastre Stroe Faur, pentru 110 zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Stroe Faur a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi 110 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Bercea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Stroe Faur, a treia parte din jumătate de sat din Oşmeleşti, partea din sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise a treia parte din jumătatea satului, din Oşmeleşti, partea de sus, să fie a treia parte din tot hotarul acestei jumătăţi de sat, iar din alte părţi după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petru, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic,

credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să împuternicească și să întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522>, luna Iulie 4.

Acad. R.P.R., XL/19.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

186

1522 (7030) Iulie 12, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mariica, fiica lui Boldor și a Mușei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina ei dreaptă din uricul ei drept și din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut părintele ei Boldor vornic și cneaghina lui, Mușa, dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod, un sat la obârșia Dumitrei, anume Socii. Aceasta a vândut fratelui său, slugii noastre Andrușco, pentru 240 de zloți tătărești. Și sluga noastră Andrușco a plătit toți acești bani de mai sus, 240 de zloți tătărești, în mâinile surorii sale Mariica, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră aceiași Mariica, fiica lui Boldor, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vândut ocina ei dreaptă din uricul ei drept și din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut părintele lor, Boldor vornic dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, o seliște anume Păruceani. Aceasta a vândut-o fratelui său Andrușco, pentru 300 de zloți tătărești. Și sluga noastră a plătit deplin toți acești bani mai înainte ziși, 300 de zloți tătărești în mâinile surorii sale, Mariica, fiica lui Boldor, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Andrușco aceste mai sus scrise două sate, un sat care este la obârșia Dumitrei, anume Soci și al doilea o seliște pe Mârnova anume Păruceani, ca să-i fie lui și dela noi uric și cu tot venitul,

lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Socii, la obârşia Dumitrei şi al acelei selişti anume Păruceani pe Mârnovea, să fie din toate părţile cu toate vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petrea vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrica şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrana spătar, credinţa panului Eremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întăritura noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă îi este lui dreaptă ocină şi cumpărătură, pentrucă a dat banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihulţa Creţevici la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iulie 12.

Colecţia Scarlat Calimachi, nr. 4.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, deteriorată.

187

1522 (7030) Octombrie 28.

Suret di pi un ispisoc sirbăsc di la Ştifan v<oe>v<o>d, l<ea>t 7030 <1522>, Oct<o>mv. 28.

Facim ştiri pricum au vinit înainte noastră şi înainte boerilor noştri Mica, fata Stanciului, nepoata lui Tamaş Vitiazu, di a ei bună voia, de nimi sălită, nici asuprită şi au văndut a sa driapt<ă> ocină, din dript uric şi dris al moşului ei Tamaş Vitiazu, dila strămoşul nostru Alixandru v<oe>v<o>d, a patra parte satul din Stiţcani, partea din mijloc. Aciia au văndut-o cridincios boeriului nostru Ivanco pitar, dript 600 zloţi tătărăşti, cari bani di mai sus scriş<i>, 600 zloţi i-au plătit credincios boeriul nostru Ivanco pit. în mănule Micăí, fata Stanciului, nepoata lui Tamaş Vitiaz<u>lui, înainte noastră şi a boerilor noştri.

Dici noi, văzind a lor bună învoială şi plată diplin, aşidirea şi di la noi am dat şi am întărit cridincios boer<iu>lui nostru dum. Ivanco pit. pe acea a patra parti a satului din Stiţcani, part<ea> din mijloc, ca să-i fiia lui şi dela noi uric şi cu tot vinitul şi ficiorilor lui, nepoţilor, strănipoţilor şi a tot neamul ci să va aligi mai aproape, neruşiitu niciodată, în vici.

Iar hotarul acii a patra parti a satului din Stiţcani, part<ea> din mijloc, să-i fiia lui din tot hotarul a patra parti. Iar di către alte părţi după hotar cil vichiu, pi undi au umblat din vac.

Şi spre aceast<a> esti cridinţa domnii mele di mai sus scris Ştifan v<oe>-vodu şi cridinţa a priiubit fratelui domnii mele Pitriu şi cridinţa tuturor boerilor noştri ai Moldavi<i>, a mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţ<ă> cini va fi domnu din fiii noştri şi neamul nostru, sau pi cini dumnizău va alige a fi domnu ţării Moldavi<i>, să nu strici a noastră daniia şi întăritură, ce mai alis să de şi să întăriască, de vremi ci şi noi am dat, pintru a lui driaptă şi cridincioasă slujbă şi pintru că au cumpărat pre ai săi dripţi bani.

Şi pintru mai mari tărie şi întăritură a cilor de mai sus scrisă, am poroncit cridincios boer<iu>lui nostru, dum. Trotuşanu log<o>f<ă>t, să scrie şi a noastră picite către aceast<ă> carte a noastră să o lege.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1780 Mart. 23 *zile*.

<Pe verso:> Ispisoc dă Tiţcani *dela* Suceavă.

Acad. R.P.R., CCCCLXXV/8.
Trad. rom.

188

1522 (7030) Octombrie 29, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Ion, fiul lui Mircea Caşotă, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din uricul bunicului lui, Bratul Viteazul şi iarăşi din privilegiul dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, a opta parte de sat din Goeşti, partea sa şi a opta parte de sat din Vârstaţi, partea sa. Aceasta a vândut-o nepotului său, slugii noastre credincioase Toader Caşotă sulger, pentru 80 zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră credincioasă, Toader Caşotă sulger, a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile unchiului său, slugii noastre Ion, fiul lui Mircea Caşotă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase, Toader Caşotă sulger, aceste mai sus scrise, a opta parte de sat din Goeşti şi a opta parte de sat din Vârstaţi, ca să fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise, a opta parte de sat din Goeşti şi a opta parte de sat din Vârstaţi, să le fie lor din tot hotarul a opta parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru drept credincioasa lui slujbă şi pentrucă şi-a cumpărat pentru ‹banii› [1]) săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Iaşi, în anul 7030 ‹1522› luna Octombrie 29.

Acad. R.P.R., CCXVI/52.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

189

1522 (7030) Octombrie 31, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni

[1]) loc şters în orig.

Măgdălina, fiica lui Boldor vornic, de bună voia ei, nesilită de nimeni nici asuprită şi a vândut ocina sa dreaptă, din uricul ei drept, din uricul tatălui ei Sima Boldor vornic, ce el a avut dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat, anume Mălineşti, la Glodurele pe Botnişoara şi o selişte deasemeni pe Botnişoara, mai sus de Resteiani, chiar sub pădure, slugilor noastre, lui Măteiu şi unchiului lui, Ivan al Lungului şi lui Duma şi lui Toadea, pentru două sute şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre Măteiu şi unchiul lui, Ivan Lungul şi Duma şi Toader au plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 280 de zloţi tătăreşti, în mâinile Măgdălinei, fiica lui Sima Boldor vornic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Măteiu şi unchiului lui, Ivan al Lungului şi lui Duma şi lui Toader, acest mai sus scris sat, anume Mălineşti şi [1] Glodurele, pe Botnişoara şi această selişte deasemeni pe Botnişoara, mai sus de Resteoani, chiar sub pădure, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui înainte zis sat, care este la Glodurele, pe Botnişoara, anume al Mălineştilor şi al acestei selişti, deasemeni pe Botnişoara, mai sus de Resteoani, <ce> este chiar sub pădure, să le fie lor din toate părţile, cu toate hotarele lor vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn <al ţării> noastre, <din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe> ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă <le-am dat şi întărit> pentru a lor dreaptă slujbă şi pentrucă ei <şi-au cumpărat pentru ai lor> drepţi bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

[1] « şi », aşa în orig.

poronçit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Iaşi, în anulul 7030 <1522> luna Octombrie 31.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 407—410.
Orig. slav, perg., pecetea pierdută.

190

1523 (7031) Ianuarie 4, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Ion şi fraţii lui, Mihailaş şi Simion şi Dobruleţ şi sora lor Nastasca, fiii lui Bârlă şi verii lor Gherman şi fratele lui, Petrică şi surorile lor Mălina şi Vasca, fiii Zoicăi şi unchiul lor Sima şi vărul lor, credinciosul nostru pan Ivanco pisarul nostru, fiul lui Dobrul, toţi nepoţii Olenii, fiica lui Tabuci din Boian, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat între dânşii ocinele lor drepte. Şi slugile noastre, Ion şi fraţii lui, Mihailaş şi Simion şi Dobruleţ şi sora lor Nastasca, fiii lui Bârlă, şi verii lor Gherman şi fratele lui, Petrică, şi surorile lor Malina şi Vasca, fiii Zoicăi şi unchiul lor Sima, toţi nepoţii Olenii, fiica lui Ţabuci din Boian, au dat vărului lor, credinciosului nostru pan Ivanco pisarul nostru, ocina sa dreaptă, ce i-a căzut în partea lor, a treia parte de sat din Boianul Mare, pe Prut.

Şi iarăşi, credinciosul nostru pan Ivanco pisarul nostru, a dat în schimb verilor lui, pentru această a treia parte din sat din Boian, care a căzut în partea lor, ocina sa dreaptă şi cumpărătura sa, jumătate de sat din Pilipcea, deasupra Nistrului, pe care această jumătate de sat el a cumpărat-o dela unchiul său, dela pan Daşco, fiul lui Isaico, pentru 300 de zloţi tătăreşti şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela noi, pe care această jumătate de sat din Pilipcea, o cumpărase el dela vărul său, dela Iliiaş, fiul lui Mitco, nepotul lui Buhuş, şi a treia parte de sat din Todereşti, care sunt în zăpodie, la Jijia, în dreptul viilor lui Dragoş, care această a treia parte de sat el a cumpărat-o dela Sofiica, fiica lui Bogdan, pentru 200 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi bunul schimb şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Ion şi fraţilor lui, Mihailaş şi Simion şi Dobruleţ şi surorii lor Nastasca, fiii lui Bârlea şi verilor lor Gherman şi fratelui lui, Petrică şi surorilor lor Malena şi Vasca, fiii Zoicăi şi unchiului lor Sima, aceste mai înainte zise, jumătate de sat din Pilipcea, deasupra Nistrului şi a treia parte din sat din Todereşti, ce sunt în zăpodie, la Jijia, în dreptul viilor lui Dragoş, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor

şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Pilipcea, ce este deasupra Nistrului, să fie din tot hotarul jumătate, iar hotarul acestei a treia părţi de sat din Todereşti, ce sunt în zăpodie, la Jijia, în dreptul viilor lui Dragoş deasemeni să fie, din tot hotarul, a treia parte, iar despre alte părţi, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condre cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis <şi> credinţa tuturor boierilor noştri, mari <şi mici>.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuţa Crivescul la Suceava, în anul 7031 <1523>, luna Ianuarie 4.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 420—424.
Orig. slav, perg., pecetea pierdută.

191

1523 (7031) Ianuarie 8, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Ion şi fratele lui, Neagul şi sora lor Urita, fiii lui Mihail şi vărul lor Nicoară şi sora lui, Nastea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept şi din privilegiul ce a avut bunicul lor Cânde dela străbunicul nostru, dela Ştefan voevod, a patra parte de sat din Cândeşti, în Câmpul lui Dragoş. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Toader cămăraş, pentru 280 zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră, Toader cămăraş, a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 280 zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Ion şi fratelui lui, Neagul şi surorii lor Urita fiii lui Mihail şi vărului lor Nicoară şi surorii lui, Nasta, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi întărit slugii noastre, lui Toader cămăraş, această a patra parte de sat din Cândeşti, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părţi de sat din Cândeşti, să fie din tot hotarul a patra parte, iar din spre alte părţi după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i cliutească dania noastră, ci să împuternicească şi să întărească, pentrucă-i este lui dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuţa Crivescul, la Suceava, în anul 7031 <1523> Ianuarie 8.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 154.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1811, ibid., M-rea Bisericani XIV/1 cu data 20 Ianuarie.

192

1523 (7031) Martie 15, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Ivan Racişte ceaş-

nic, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele Bogdan voevod, cu dreaptă şi credincioasă slujbă, iar astăzi ne slujeşte nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat dela noi, în ţara noastră, în Moldova, a treia parte din sat din Ţigăneşti, ce este pe Putna şi cu moară pe Putna, care această a treia parte de sat o cumpărase sfântrăposatul părintele domniei mele Bogdan voevod dela Andreica şi dela fratele lui, Filip şi sora lui, Soră, copiii lui Şteful şi dela nepoţii lor Ion Bucată şi fraţii lui, Trif şi Dragotă, fiii Malinei şi dela verii lor Toma şi fratele lui, Petrea şi sora lor Sofiica, copiii lui Bănilă, toţi nepoţii lui Bârsan, din privilegiul ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, pentru 120 zloţi tătăreşti.

Acestea toate mai sus scrise să fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Ţigăneşti, care este pe Putna şi cu moară pe Putna, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Arbure, credinţa panului Grincovici şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Petrică portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să-i împuternicească şi întărească, pentrucă i-am dat şi întărit pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Iaşi, în anul 7031 <1523>, luna Martie 15.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 155.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XIX/56.

193

1523 (7031) Martie 25.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Pătru şi surorile lui Anuşca şi Ileana, copiii Tintiului, i-am miluit pe ei cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit lor ocinile lor drepte, din uricul lor drept şi din privilegiul ce a avut tatăl lor Tintiul dela înaintaşii noştri, dela Iliiaş şi dela Ştefan voevozi, în satul anume unde a fost casa tatălui lor Tintiul, care acum se numeşte Tinteştii, la obârşia pârâului Dodova şi unde a fost Cârstea şi a treia parte din sat din Pribeşti, partea Ciortoanei.

Toate acestea de mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise sate, anume Tinteşti, ce sunt la obârşia pârâului Dodova şi unde fost Cârstea, să le fie lor, cu toate hotarele lor vechi, din toate părţile, pe unde din veac au folosit. Şi hotarul acestei a treia parte din sat din Pribeşti, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate Petru şi credinţa boierilor noştri: Totruşan *mare* log. *şi* Isac *şi* Petre vornic *şi* Negrilă *şi* Talab<ă> *şi* Arbure *şi* Grincovici *şi* Toader pârc., de Hotin *şi* Costea *şi* Condre pârcălabi de Neamţu, *şi* Toader parc. de *Cetatea Nouă şi* Petrica portar de Suceavă, *şi* Hranca [1]) spatar *şi* Irimiia vistier *şi* Săcuian paharnic *şi* Stârcea stolnic *şi* Căţelean comis [2]).

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 47.
Copie slavă.

194

1523 (7031) Martie 25.

7031 <1523> Mart. 25. Suret de pe ispisocul domnului Ştefan v<oe>vod, tălmăcit de dascalul Evloghii, prin cari întăreşti lui Sima Duşăscul şi fratelui lui, Toma şi sora lor Onţa, ficiorii Oanii Duşăscului şi mătuşii lor şi surorilor ei, Malea şi Stana, surorile Oanii Duşăscului, pre a lor drepti ocini, dintru a lor drept uric şi dires, ci au avut moşul lor Vlad Dolhici dela Alixandru şi Ştefan v<oe>v<o>d, pe satul anumi Dolheştii pe Crasna şi Iverenii pisti Prut, la obârşâe

1) în loc de: « Hrana ».
2) lista boierilor, româneşte în text.

Saratii şi o sălişti, anumi Vizdita pi Sărata şi loc de prisacă în poiană, şi în obârşâe Crasnii loc de moară şi la obârşâe Crăsnişoarii loc de prisacă. Toate aceli de mai sus să fii a lor cu tot venitul şi ficiorilor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi a tot niamul lor, ci să va alegi mai aproapi, nerăşuit nici odeneoară, în veci.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 25, f. 39.
Rezumat rom.

195

<1524—1538> Martie 15.

.... [1]) şi cumpărătura lui Arbure portariul cetăţii Sucevii, pre carea au fost cumpărat elŭ dela Ioan şi dela fraţii lui, Alexa şi Vasca, feciorii Anuşcăi, nepoţii bătrânului Hrincă, dintr'a treia parte a satului Derzsca, din cinci părţi, trii părţi.

Iar boiariul Ion, ce s'au scris mai sus şi fraţii lui Danciul şi Şandru, cu surorile lor, au dat lui Arbure portariului dela Suceava, a patra parte din sat, din Băeşeşti, pe Moldova.

Deci, au vândut moşiia ce s'au scris mai sus cumpărătura, din cinci părţi, trei părţi, din satulŭ Derzsca, cinstitului şi credinciosului boiariului Toader log<o>f<ă>t, drept 250 zloţi tătăreşti.

Şi dum<nealui> Toader log<o>f<ă>t au plătitŭ deplin acei 250 zloţi tătăraşti, în mâinile lui Ion Friţ şi a fraţilor lui, Danciul şi Şandrul şi a surorilor lui. Deci şi mărie sa văzând tocmala lor de bună voie şi plata cea deplin, aşijderea şi dela măria sa au dat şi au întărit boeriului lui Toader logofătul, moşia ce s'au scris mai sus dintr'a treia parte a Derzscăi, din cinci părţi trei părţi, ca să-i fie uric, cu tot venitul, lui şi feciorilor lui şi a tot neamul lui, să stăpânească, în veci.

Iar hotarul acei părţi de moşiie din Derzsca, să fie, din tot hotarul, a triia parté, şi celelalte.

Din anii 6964 <1456> Mart. 15.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111 (Condica Homor), f. 16.
Trad. rom.
Data greşită. Datat după Toader mare logofăt.

196

1524 (7032) Aprilie 10, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

[1]) lipseşte începutul actului.

citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Marena şi surorile ei Magda şi Anuşca, fiicele lui Moga, fiul lui Fete Gotcă, de bună voia lor, nesilite de nimeni nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric şi cumpărătura bunicului lor Fete Gotcă, jumătate de sat din cătunul lui Fete Gotcă, din Rusi, partea de jos, pe care această jumătate de sat o cumpărase Fete Gotcă dela Fedca, fiul Mândrei, nepoata Bilicioaiei şi din privilegiul ce a avut Bilicioaia dela străbunicul noastru Alexandru voevod. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Toader logofăt, pentru 260 zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Toader logofăt a plătit toţi aceşti bani, mai sus scrişi, 260 zloţi tătăreşti, în mâinile Marenei şi a surorilor ei Magda şi Anuşca fiicele lui Moga, fiul lui Fete Gotcă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plată deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Toader logofăt, această mai înainte zisă jumătate de sat, din cătunul lui Fete Gotcă, din Rusi, partea de jos, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Toader logofăt drepţii şi adevăraţii lui robi [1]) Ţigani cumpăraţi, pe care el i-a cumpărat pe banii săi drepţi din Ţara Ungurească, anume: Nistor cu femeia şi cu copiii lor şi Calea cu femeia şi cu copiii lor şi Radul şi Negritea şi Vişa şi Stoica şi Neagul şi Dragan şi Boba şi Radul şi copiii lor; şi a dat pentru dânşii 7320 de aspri.

Şi deasemeni am dat dela noi credinciosului nostru pan Toader logofăt, Ţiganii lui Ivanco logofăt, pe care el i-a pierdut în hiclenie, anume: Toader cu femeia şi cu mama sa şi Lupe şi alt Toader cu femeia şi Slav şi Chinciul cu femeia şi cu copiii lor şi iarăşi cu nepoţii şi cu strănepoţii lor şi cu tot neamul, ce se vor trage din trupul lor.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi de sat, din cătunul lui Fete Gotcă, din Rusi, partea de jos, să fie din tot hotarul jumătate, iar despre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Barbovschi şi a panului

---

[1]) « holopi » în orig.

Vlad pârcălabi de Hotin, credința panului Cârjă și a panului Scripcă pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Huru spătar, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Hârsu comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre, acela să nu-i clintească daniea și întărirea noastră, ci să-i împuternicească și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă și pentrucă el a cumpărat pe banii săi drepți.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie și să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion la Hârlău, în anul 7032 <1524> luna Aprilie 10 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 142.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

197

<1525>.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei, Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau <o vor auzi> [1]) citindu-se, <că această adevărată> [1]) slugă <a noastră> [1]) credincioasă, pan Bogdan medelnicer, ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit <cu deosebita noastră milă și i-am dat> [1]) dela noi, în țara noastră, Moldova, un sat la obârșiea Topolovețului, anume Găiceni și cu mânăstirea, ce a fost cumpărat <acest sat.... [1]) dela> [1]) Gliga și dela frații lui, dela Lazor și Petrea, dela fiii lui Toma Mâtiutel.

Tot acest sat mai sus scris, anume Găiceni, <care este la obârșiea Topolovețului și cu mânăstirea să-i fie lui cu> [1]) tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va <alege cel mai apropiat, neclintit> niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume al Găicenilor și cu mânăstirea, la obârșie, pe Topoloveț, să fie din toate <părțile, pe toate vechile sale> [1]) hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod, și <credința preaiubitului frate al domniei mele Petru> și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința

---

[1]) loc rupt în orig.

panului Grincovici, credinţa panului Talabă, <credinţa panului Vlad pârcălab de Hotin> [1]), credinţa panului Cârjă şi a panului Scripcă pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa <panului Barbovschi portar de> [1]) Suceava, credinţa panului Huru spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Fe<lea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stol>[1])nic, credinţa panului Hârsu comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după <viaţa nostră, cine va fi domn, dintre> [1]) copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn <ţării>[1]) noastre Moldova, <acela să nu-i clintească dania noastră> [1]), ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lui <slujbă> [1]).

<Iar pentru mai mare putere şi întărire a> [1]) tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie <şi să atârne pecetea nostră la această> [1]) carte <a noastră> [1]).

A scris Margire Malaevici, la Hârlău,............ [1])

<Pe verso, rom., sec. XVIII:> Ispisocul pe satul Găiceana cu mânăstirea *dela* Berheciu.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 120.
Orig. slav, perg., pecete atârnată. Lipşeşte o treime din act.
Datat după divan.

198

1525 (7033) Februarie 12, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a nostră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Ieremia fost vistier, de buna voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a dat dreapta sa ocină şi cumpărătura sa, jumătate de sat, pe cealaltă parte a Bâcului, în dreptul Băii lui Albaş, la Fântâna Mare, jumătate de sus şi cu balta şi cu moara pe Bâc, pe care această jumătate de sat el a cumpărat-o dela Iacob, fiul lui Oţel pisar şi dela nepotul lui, Aver, din privilegiul bunicului lor Oţel pisar ce a avut el dela străunchii noştri, dela Iliiaş şi dela Ştefan voevozi. Aceasta a dat sfintei noastre mânăstiri dela Moldaviţa, unde este hramul blagoveştenia preacuratei născătoare de dumnezeu şi unde este egumen rugătorul nostru chir Ioanichie cel scurt.

[1]) loc rupt în orig.

De aceia noi, văzând dania lui ce a dat de bună voia sa, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit aceste toate mai sus scrise să fie ale acestei sfinte mânăstiri a noastre dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăţi de sat, care este de cealaltă parte a Bâcului, în dreptul Băii lui Albaş, la Fântâna Mare, jumătatea de sus şi cu balta şi cu moara pe Bâc, să fie din sus după hotarul vechi, iar din jos să fie, începând dela zăgazul iezerului Cheşenăului, în afară de hotarul lui Şarpe postelnic, până la vârful dealului, care este pe Togatin. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Talabă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Vlad pârcălab de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Scripco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Huru spătar, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbierea stolnic, credinţa panului Hârsu comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să împuternicească şi să întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am p runcit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la aceasta carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici, la Hârlău, în anul 7033 ‹1525› luna Februarie 12.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/6.
Fotografii după un orig. slav.

199

1525 (7033) August 26, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu acestă carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră One şi surorile lui, Frăsira şi Neagşa şi Anesia, copiii lui Lupe Cârmârzănescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă şi cumpărătura tatălui lor Lupe Cârmârzănescul, pe hotarul satului Varzareştilor, un loc de prisacă, unde a fost prisaca lui Caui şi via. Acea-

sta au vândut-o slugilor noastre Nicoară Vărzaru şi fratele lui, Toader, pentru treizeci şi trei de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre Nicoară Vărzar şi fratele lui, Toader, au plătit tot deplin mai sus scrişii bani, <trei zeci şi trei zloţi tătăreşti>, în mâinile slugii noastre, lui One şi surorilor lui, Frăsira şi Neagşa şi Anesia, copiii lui Lupe Cârmâzănescul.

Şi iarăşi privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor <Lupe> Cârmârzănescul dela părintele domniei mele Bogdan voevod, ei încă l-au dat în mâinile slugilor noastre Nicoară Vărzaru şi fratelui lui, Toader, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Nicoară Vărzaru şi fratelui lui, Toader, această înainte zisă prisacă, ce este în hotarul satului Varzareştilor şi via, unde a fost prisaca lui Caui, ca să le fie lor dela noi nric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci, ce este pe hotarul Varzareştilor, unde a fost prisaca lui Caui, să fie cât se cuvine hotarul unei prisăci şi pe hotarul vechi.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Vlad pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Scripco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Huru spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Hârsu comis şi credinţa tuturor <boierilor noştri>, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi întărit, deoarece au dat banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier pan Toader <logofăt> să scrie şi să atârne <pecetea noastră> la această carte a noastră.

A scris Margire Malaievici la Hârlău, în anul 7033 <1525> Agust 26.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 450—453.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

200

1525 (7033) Septembrie 9.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Lazor şi fraţii lui, Fraţian şi Toader şi surorile lor Parasca şi Antemiia, copiii Stanei şi verii lor Onică şi surorile lui, Soră şi Mărie, copiii Maruşcăi şi deasemeni verii lor Vlaşin şi fraţii lui, Costin şi Dumitru şi Ion şi surorile lor Armeanca şi Mica, copiii Malei, toţi nepoţii lui Voruntar, ne-au slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi dedină, un sat la Covurlui, anume Voruntareştii. Acesta să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul.

Insă să le fie lor acest sat în trei părţi, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este la Covurlui, anume al Voruntareştilor, să le fie după hotarul vechi, din toate părţile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Scripcă dela Neamţ, credinţa panului Grozav dela Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Huru spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Hârsu comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari şi mici> [1]).

<Iar după> [1]) viaţa <noastră> [1]) cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din <neamul> [1]) nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn <al ţării> [1]) noastre, <Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să împuternicească şi să întăriască, pentrucă le-am> [2]) dat şi întărit, pentru dreapta lor slujbă şi pentrucă este <a lor dreaptă ocină> [2]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor <mai sus scrise, am

---

[1]) şters, ilizibil în orig.

[2]) rupt în orig.

poruncit> [1]) credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici.... [1]) <în anul> [1]) 7033 [2]) <1525> luna Septembrie 9.

Acad. R.P.R., LXXII/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

201

1527 (7035) Martie.

Petru, voevodul Moldovei, în 7035 <1527> Martie, întăreşte lui Ierimie Oţel, feciorul lui Avăr Oţăl, nepotul lui Mihăilă Oţel grămătic, drepte ocine moşii din uricul moşului său Mihăilă gramatic «ce au avut dila unchiul său Iliaş şi Ştefan voevod pe două locuri de sate, în pustiu, pe lature Ichelului, în gura Lopatnii, şi peste Ichel, în gura Bezinului în sus la obârşenie piscului unde merge... [3]) şi Bezinul pe amândouă părţile Pârâului Glodului şi heleşteu şi moară, încă la fântână, iar din drum vechiu şi din Glod, vale Ichelului şi a Bezinului, până la movilele mari ce sântu pe ţărmurile Ichelului, împotriva ce către răsărit spre pârâu Sărnaucăi în Movilile Tătăreşti, ce sântu pe vârful dealului de către pârăul Peresecinii şi a pârăului Sărnaucăi, pe amândouă laturile şi lunca la Vadul Petrii din gios de Pişcău.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie rom.

202

<1527> Martie 3, Hârlău.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, închinătorul sfintei troiţe, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am binevoit, cu ajutor dela dumnezeu şi cu rugile preacuratei lui maice şi am făcut domnia mea, pentru pomenirea bunicilor şi părinţilor noştri şi pentru mântuirea noastră şi am miluit ruga noastră, mânăstirea Tazlău, unde este hramul naşterea preasfintei născătoare de dumnezeu, pururea fecioară Maria, unde este igumen chir Paisie şi am dat satul Păşcanii, în Câmpul lui Dragoş, care acest sat l-a pierdut în hiclenie Sima, când s'a ridicat asupra nepotului de frate, Ştefan voevod cel Tânăr.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) data întărită cu altă cerneală, mai târziu.
[3]) loc alb în text.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Cârstian şi fratele lui, Ion şi surorile lor Nastea şi Anuşca, copiii Nastasiei, fiica lui Macsim staroste, cneaghina lui Barnuş, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Maxim staroste, dela fratele domniei mele Bogdan voevod şi din privilegiul de întărire ce a avut dela nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voevod şi din privilegiul de întărire ce a avut dela domnia mea, un sat pe Tazlăul Sărat, anume Toteştii, cu moară pe Tazlău şi cu celelalte venituri. Aceasta a vândut chiar domniei mele, pentru cinci sute şi 80 de zloţi tătăreşti.

Şi le-am plătit deplin din vistieria noastră, dinaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, în mâinile slugii noastre Cârstian şi ale fratelui său Ion şi ale surorilor lor Nastea şi Anuşca, nepoţii lui Maxim staroste.

Şi domnia mea am binevoit să miluim sfânta noastră mânăstire Tazlău, cu hramul preacuratei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, pururea fecioară, Maria, ca să fie şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi deasemeni am miluit mânăstirea noastră Tazlău cu un iezer, anume Daduvul, pe Prut, cu iezercanele sale şi cu gârlele Porceanului, care ies din Curcubeta până la Prut şi cu grindul pentru fân.

Şi deasemeni, am dat un sălaş, anume Vântul.

Toate aceste mai sus scrise să fie sfintei noastre mânăstiri Tazlău dela noi uric şi neclintit în veci.

Iar hotarul acestor sate să fie după hotarul vechi pe unde au folosit din veac, iar al iezerului, Pruteţul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, Petru voevod şi credinţa preaiubitului meu fiu, Bogdan voevod şi a tuturor boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Gozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi, portar de Suceava, credinţa panului Drăgşan spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, acesta să nu clintească dania noastră, ci să întărească şi să împuternicească sfintei noastre mânăstiri Tazlău.

Şi iarăşi, cine ar cuteza să strice această tocmeală şi danie a noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al

pământului şi de această preacurată maică născătoare de dumnezeu Maria şi de sfinţii slăviţi şi întru totul lăudaţi apostoli şi de mucenicii biruitori întru bine şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu.

Şi pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră.

A scris Mihuţa la Hârlău, în anul 7038 <1530> luna Martie 3.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 157.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.
O copie slavă, ibid., ms 628, f. 544 v — 545.
Văleatul greşit. Datat după sfatul boierilor.

203

1527 (7035) Martie 9, Huşi.

Ca mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn pământului Moldavei. Semn făm tuturor celor ce vor auzi şi vor vedea că credincioşi slugile noastre, Dracsin Purcel *şi* Isac *şi* Ilea au slugit noauă cu dreaptă credinţă, cu a lor slujbă şi dela noi i-am miluit cu deosebită milă şi le-am dat şi le-am întărit den a noastră danie, dela fratele domniei mele Bogdan voevod, un loc de câmpie pe Botna cea Mare, pe de acea parte de Botna, pe din jos de Ion Găureanul în gura văei, unde dă în matcă, ca să-şi facă deosebit satu, ca să fie dela noi uric cu tot cuprinsul, a fiilor, nepoţilor, a strănepoţilor şi la tot neamul, ce i se va trage de aproape, nestrămutat niciodată, în veac.

Iar hotarul acestui mai sus loc de câmpu, ce iaste pe Botna cea Mare, pe de această parte de Botna, pe den jos de Ion Găureanul, pen gura văii, unde dă în matcă, ca să fie pe cât se va putea a trăi un sat.

Şi la aceasta este credinţa domnii noastre mai sus scrisă, Petru voevod şi credincioşi boerii noştri: jupan Hrana *vornic* şi credincios jupânului Negrilă, jupânul Grincovicea şi jupânul Talabă şi jupânul Vlad şi jupânul Mihul pârcălabii Hotinului... [1]) şi credinţa tuturor boerilor Moldavei, a mari şi a mici.

Iar după eşire noastră den viaţa aceasta, pe care va milui dumnezeu şi-l va rădica domn pământului acestuia, den fii noştri sau den neamul nostru, să nu strice această danie a noastră ce o am dat şi am întărit pentru credincioasă slujbă lor, ce să o întărească.

---

[1]) loc alb în text.

Şi spre întărire acestii danii, am poroncit credinciosului boerul nostru, jupânul Toader logofătul, de au scris şi au pus pecetea noastră spre întărire acestui semn al nostru.

S'au scris în Huşi, vleat 7035 <1527> Mart. 9.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, I, p. 202—203.

Trad. rom.

204

1527 (7035) Martie 9, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Fedca, fiica lui Stoica, nepoata lui Dianiş spătar, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric de schimb ce a avut ea dela fratele domniei mele Bogdan voevod, jumătate din jumătatea de jos a satului din Batineşti, unde a fost Mezeu, slugilor noastre, fratelui său Dragotă şi surorii lor Anna şi vărului lor Barsu, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Dragotă şi sora lui, Anna şi vărul lor Barsu şi au plătit toţi <deplin, aceşti> [1]) bani, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile Fedcăi, fiica lui Stoica, nepoata lui Dianiş spătar, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor voie şi tocmeală şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Dragotă şi surorii lui, Anna şi vărului lor Barsu, aceste toate mai sus scrise, jumătate din jumătatea de jos a satului, din Batineşti, unde a fost Mezeu, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Insă să le fie lor această jumătate, în două părţi: o parte să fie a slugii noastre, Dragotă şi surorii lui, Anei, iar altă jumătate să fie a slugii noastre Barsu, singur, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte spuse jumătăţi, ce este din jumătatea de jos a satului din Batineşti, unde a fost Mezeu, să fie din tot hotarul jumătate, iar din alte părţi, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa <panului Negrilă> [1]), credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârjă şi a panului <Huru pârcălabi>[1]) de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă,

---

[1]) loc rupt în text.

credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Toader> [1]) vistier, credinţa <panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic> [2]), credinţa panului Zbearea stolnic, <credinţa panului Ion> [1]) comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii <noştri> sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat lor, pentru dreapta lor slujbă şi pentrucă au cumpărat pe banii lor.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Toader al lui Oane la Huşi, în anul 7035 <1527> Martie 9.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/10.
Fotocopie după un orig. slav, perg. pecete atărnată, căzută.

205

1527 (7035) Martie 13, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Toma şi fraţii lui, Giurca şi Ion şi Bâlco, fiii Doncăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lor Donca dela fratele domniei mele Bogdan voevod, din jumătate de sat din Giurcani, care este pe Ialan, la gura Jigaliei din partea de sus, din jumătate a patra parte, slugii noastre Negrilă Suşman, pentru 200 zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Negrilă Suşman şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 zloţi tătăreşti, în mâinele slugilor noastre, Toma şi fraţii lui, Giurcă şi Ion şi Bâlco, fiii Doncăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia şi tocmeala lor şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Negrilă Suşman acest mai înainte zis sat, Giurcani, care este pe Ialan la gura Jigăliei, din partea de suş, din jumătate a patra parte, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) loc rupt în text.
[2]) loc şters, ilizibil în fotocopie.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris dela Giurcani care este pe Ialan, la gura Jigaliei, din partea de sus din acea jumătate, a patra parte de sat, să-i fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Grozav pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am întărit pentru slujba lui dreaptă şi fiindcă el şi-a cumpărat pe banii lui.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte.

A scris Petre Popovici la Huşi, în anul 7035 <1527> Martie 13.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade I, p. 358—362.
Orig. slav, perg.

206

1527 (7035) Martie 15, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor cari o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră credincioasă, pan Ion Banul vornic şi Safta, fiica Donei, nepoata Nastei şi Marena, nepoata lui Negrea cel bătrân, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat între dânşii ocinele lor drepte. Şi sluga noastră credincioasă, pan Ion Banul vornic, a dat Saftei, fiica Donei, nepoata Nastei şi Marenei, ocina sa dreaptă, dania nepotului domniei mele Ştefan voevod şi dania domniei mele, pe care şi domnia mea i-am dat-o, un sat pe Studeniţa, unde <a fost>... [1]) bovici Vanea şi cu moară pe Studeniţa, care sat l-a cumpărat părin-

[1]) loc rupt în orig.

tele domniei mele Ştefan voevod, dela Matiţa, fiica... [1]) încă i-am mai dat 200 zloţi tătăreşti.

Şi iarăşi s'au sculat Safta, <fiica> [1]) Donei, nepoata Nastei şi Marena, nepoata lui < Negrea cel bătrân şi a dat> [1]) slugii noastre credincioase, panului Ion Banul vornic, ocina dreaptă din uricul său drept şi din privilegiul ce ea a avut dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Bârlad, anume Bârzeşti, unde a fost Bârzea.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi bunul lor schimb ce au schimbat ei între dânşii şi s'au tocmit de bună voia lor, deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase pan Ion Banul vornic acest mai sus scris sat pe Bârlad, anume Bârzeştii, unde a fost Bârzea, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis care este pe Bârlad, anume al Bârzeştilor, unde a fost Bârzea, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Mihul pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Drag<şan spătar, credinţa panului Toa>[1])der vistier, credinţa panului Liciul <postelnic> [1]), credinţa panului Felea ceaşnic, <credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa> [1]) tuturor boierilor noştri <moldoveni, mari şi mici> [1]).

<Iar după viaţa noastră, cine va di domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din> [1]) neamul nostru sau iarăşi <pe oricine îl va alege dumnezeu> [1]) să fie <domn> [1]) al ţării noastre Moldova, acela să le întărească şi să le împuternicească .... [1]).

<Iar pentru mai mare putere şi> [1]) întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi pecetea noastră să lege la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7035 <1527> luna Martie 15.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, I, p. 119—122.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) loc rupt în orig.

1527 (7035) Martie 15, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată, cu toată bună voia noastră, cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut pentru pomenirea înaintaşilor şi părinţilor noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi a copiilor noştri şi am dat sfintei noastre mânăstiri dela Neamţ, unde este hramul înălţării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi unde este egumen rugătorul nostru popa Gherman un sat pe Nistru, la gura Zahornei, anume Copanca, cu gârle şi cu iezercane.

Toate aceste mai sus scrise să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Neamţ, dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris de pe Nistru care este la gura Zahornei, anume Copanca, cu gârle şi cu iezercane, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să o întărească şi să o împuternicească. Iar cine s'ar încumeta să sfărâme dania şi întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata maică a lui dumnezeu şi de sfinţii patru evanghelişti şi de sfinţii 12 fruntaşi apostoli şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea lui Iuda vânzătorul şi lui Arie blestematul şi să aibă parte cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am porun-

cit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7035 ‹1527› Martie 15.

Acad. R.P.R., ms. rom. 4606, f. 40.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1812, ibid., f. 41—42 şi o copie slavă, p. 43—44.

208

1527 (7035) Martie 15, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Toma, fiul lui Costea şi nepoatele lui de soră, Sorca şi sora ei Marena, fiicele Ilcăi şi verii lor Oană şi fratele lui, Isac şi surorile lor Nastasca şi Mariica şi Tudora şi Magdalina, copiii lui Stănilă, toţi nepoţii lui Oană vornic şi ai lui Costea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, ‹nici› asupriţi şi au vândut ‹dreapta lor ocină›[1]) din uricul lor drept, ‹din›[1]) privilegiul ce au avut ei dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod, un sat pe Prut anume Barbeştii, slugii noastre, Nica şi nepotului lui de soră, So‹l›tan[1]) şi vărului lui, Andreica, pentru 400 de zloţi tătăreşti.

Deci s'a sculat sluga noastră Nica şi nepotul lui de soră, Soltan şi vărul lui, Andreica, şi au plătit toţi banii mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Toma, fiul lui Costea şi nepoatei lui de soră, Sorca şi surorii ei, Marenii, fiicele Ilcăi şi verilor lor, Oană şi fratelui lui, Isac şi surorii lor Nastasca şi Mariica şi Tudora şi Magdalina, copiii lui Stănilă, toţi nepoţii lui Oană vornic şi ai lui Costea.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi le-am dat şi le-am întărit slugii noastre Nica şi nepotului lui de soră, Soltan şi vărului lui, Andreica. Insă să le fie lor în patru părţi: trei părţi să fie numai ale slugii noastre Nica şi soţiei lui, Ana şi o parte să fie a lui Soltan şi a lui Andreica.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris pe Prut, anume al Barbeştilor, ‹să fie› din toate părţile, pe hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa

---

[1]) loc rupt în orig.

panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de ‹Suceava› [1]), credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, ‹acela să› [1]) nu clintească dania noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentru slujba lor dreaptă şi pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai multă putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris ‹Dumitru› [1]) Popovici la Huşi, în anul 7035 ‹1527› luna Martie 15.

Acad. R.P.R., C/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

209

1527 (7035) Martie 15, Huşi.

Suret di pi ispisoc dela Petre vvd., din leat 7035 ‹1527› Mart. 15.

Facim înştiinţari, cu aciastă carti a noastră tuturor cii ci pi dânsa va căuta sau cetindu-să lui va auzi, precum au vinit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri moldovineşti boieri sluga noastră Petrica Tele şi sora sa Naste, ficiorii Muşii şi sămințâile lor Avăr şi sora lui, Anuşca, ficiorii Vlăcinii şi sămințâili lor Ghidioanu Tăoanu, ficiorii popii Lucăi şi sămințâii lui, Anca, fata Nastii şi iarăşi sămințâi lor Hârtanu şi Tofanu şi surorile lui, Anuşca şi Male, ficiorii Ilenii şi alţi sămințâi a lui, Ilii Gârcinu şi sora lui, Irina, ficiorii Sâminii toţi nepoţii lui Tofanu bătrânului, de a lor bună voi, di nimi săliţi, nici asupriţi, ş'au înpărțât întri dânşii a lor drepti ocini şi moşii, dintr'a lor drepti urici, ce au avut moşul lor, Tofan bătrânul, di la cii mai dinnainte noastră domni, di la Ilii şi fratili său Ştefan vvod., sati pi Racova, anumi Cursăcii şi Gârcinii şi trii părţi din sat din Luşceşti şi loc di doă mori şi trii părţi din satu din Pungeşti, şi loc di moară şi din poiana Racoviţa, parte din gios şi giumătati di poiana Trohanu, parte din din sus, şi a patra parti a satului din Pungeşti, din parte din sus, şi a patra parte a satului, din parte [2]) şi loc di moară pi Racova.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) aşa în text.

Şi s'au vinit în parte slugii noastri, Petricăi Telii şi surorii lui, Naste, un sat anumi Gârcinii; iar în parte lui Avăr şi a surorii lui, Anuşii, s'au vinit lor satul anumi Cursăcii; iar în parte lui Ghidioanu Tăoanu şi a săminţii lui, Anca, s'au vinit lor trii părţi din sat, din Luşceşti şi loc di doă mori; iar în parte lui Hârtan şi lui Tofanu *şi* surorilor lor, Anuşca şi Mala, s'au vinit lor trii părţi din satu din Pungeşti şi loc de moară şi giumătati di poiană Racoviţa, parte din gios, şi giumătati di poiana Trohanu, în parte din sus; iar în parte lui Ilii Gârcinu şi surorii lui, Irinii, s'au vinit lor a patra parti din sat din Pungeşti, din parte din sus şi a patra parti din satu din Luşceşti, din parte din gios şi loc din moară în Racova.

Şi noi, văzându a lor di bună voi tocmeli, ci întri dânşii s'au înpărţât şi s'au tocmit, după a lor bună voi, aşăjdiri şi di la noi am dat şi am întărit slugii noastri, Petricăi Telii şi surorii lui, Naste, ficiorii Muşii, pi acel satu di mai sus scris, anumi Gârcinii, ca să fii lor, di la noi uric cu tot vinitul şi şi ficiorilor lor şi nepoţâlor lor şi strănepoţâlor lor şi înprâştieţâlor lor şi a tot niamul lor, nirăşuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acestui di mai sus zâs satu, anumi Gârcinii, să fii după hotarâle vechi, pi undi au umblat din vac.

Şi spre aciasta esti credinţa domnii nostri, di mai sus scrisă, noi Petriu vvod şi credinţa tuturor boierilor noştri, a mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă, cini va fi domnu, din fii noştri sau din niamul nostru sau ori pi cini domnul dumnezău va alegi domnu ţării Moldovii, să nu strâci a noastră danii, ci să aibă a o întări lor.

Şi pentru mai mari tării şi întăritura a tuturor acelor di mai sus scrisă, am poruncit credinciosului nostru, d-sali Toader logofăt, să scrii şi noastră peceti către aciastă peceti a noastră, să o legi.

S'au scris în Huşi.

S'au tălmăcit di Ghiorghi Ivloghi dascal, 1785 Iuli 13.

Posleduidu-să di pi ce adevărată, s'au aflat întocma şi am iscălit-o, Costinu Ghega vornic de poartă, hotarnic, 1823 Iuni 24.

Acad. R.P.R., CV/8.

Trad. rom. din 1785; altă trad. rom., ibid., ms. 2812, f. 72, cu data 7005 <1497>; mai multe rezumate la Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 63, f. 197 şi nr. 94, f. 12; apoi Condica K, nr. 380, f. 79 v.

210

1527 (7035) <Martie 15>.

...« Moşia aceasta <Pungeşti pe Racova, la Vaslui>, din [în] vechimea după ispisocul dela Petru voevod, din 7035 <1527> să arată împărţitoare pe patru

părţi, din care trei părţi din sat din Pungeşti se arată că s'au venit lui Hărtan şi fratelui său Tofan şi surorilor sale Anuşcăi şi Malei, feciorii Ilenei parte de gios; iar a [a] patra parte de sat de Pungeşti, parte din sus şi cu osebite părţi din alte moşii, s'au venit lui Ilie Gărcin şi surorii, lui Irinii, feciorii Siminei, toţ nepoţii lui Tofan celųi bătrân. Dând asămine şi răzeşii samă, că aşa s'au împărţit din vechiu şi că este primită împărţirea aceasta de cătră amândoao părţile cunoscându-o a fi următoare întocmai după ispisoc, şi că Anuşca şi Male rămâind stârpe au rămas acele trei părţi de sat pomenite la ispisocul lui Petru voevod din 7035 ‹1527› împărţitoare numai pe doi fraţi, anume Hărtan şi Tofan...»

Din cartea de judecată a divanului Moldovei din 1813 Mart. 14, dată în judecată dintre răzeşii de moşia Pungeşti dela ţinutul Tutuvii (azi Vaslui) cu vornicul C. Cantacuzino (Condica Pungeştilor faţa 255).

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, vol. XVIII, p. 178.
Rezumat rom.
Datat după doc. anterior.

211

1527 (7035) Martie 15, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Vitolt ne-a slujit drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă şi i-am dat lui dela noi, în ţara noastră, în Moldova, un loc de pustie în Chigheci, pe Ialpuh, mai sus de gura Raduroasei, în Gradişte, să-şi întemeieze sat şi să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de pustie mai sus scris, care este în Chigheci, pe Ialpuh, mai sus de gura Raduroasei, în Gradişte, să fie cât va putea folosi un sat în destul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului... [1]) postelnic, credinţa

[1]) loc rupt în orig.

panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului... [1]) comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, fiindcă i-am dat pentru slujba lui drept credincioasă şi pentrucă îi este lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojatcovici la Huşi, în anul 7035 <1527> luna Martie 15.

Muzeul Regional Suceava, no. 1712.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

212

1527 (7035) Martie 16, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Evloghie călugăr, fost vistier, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătura sa <din> [1]) privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela nepotul domniei mele, dela Ştefan voevod, jumătate de sat din Tatomireşti, la obârşia Orbicului, jumătatea de jos, slugii noastre Armeanu, pentru 300 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Armeanu a plătit toţi aceşti bani scrişi mai sus, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Evloghie călugăr, fost vistier, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Armeanu această mai sus scrisă jumătate de jos din sat din Tatomireşti, la obârşia Orbicului, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăţi de jos din sat din Tatomireşti, la obârşia Orbicului, să fie din tot hotarul jumătate şi după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului <Dan> [1])ciul cei dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința p<anului Liciul pos>-[1]) telnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea s<toln> [1])ic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici> [1]).

<Iar după viața noastră> [1]), cine va fi domn al țării noastre, din copiii <noștri> [1]), sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, <ci> [1]) să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7035 <1527> luna Martie 16.

Acad. R.P.R., V/68.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
O copie slavă la Arh. St. Buc.

213

1527 (7035) Martie 16, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Toma, fiul Marenei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lui, Marena, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte din jumătate de sat din Ostășești, pe Rabricea, din partea de sus, slugii noastre Gâdea, pentru 70 de zloți tătărești.

Iar sluga noastră Gâdea a plătit toți acești bani mai sus scriși, 70 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Toma, fiul Marenei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni am dat și dela noi și am întărit slugii noastre Gâdea această mai sus

[1]) loc rupt în orig.

scrisă a treia parte din jumătate de sat din Ostăşeşti, pe Rabricea, din partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse, a treia parte din jumătate de sat din Ostăşeşti, din partea de sus, să fie cu tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Bărbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici, la Huşi, în anul 7035 <1527> luna Martie 16.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 21.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

214

1527 (7035) Martie 16, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Simion, fiul lui Isaico Pietrar, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătura sa, ce el a cumpărat dela Neaga şi dela sora ei, Ana, fiicele Maruşcăi din privilegiul ce au avut ele dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a treia parte din sat din Costeşti, ce sânt la gura Ciuhorului, unde cade Ciuhorul în Prut, slugii noastre credincioase pan Ion, pisarul nostru, pentru două sute şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră pan Ioan, pisarul nostru, a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 250 de zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre Simion, fiul lui Isaico Pietrar, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase pan Ioan, pisarul nostru, această mai sus scrisă a treia parte din sat din Costeşti, ce sunt la gura Ciuhorului, unde cade Ciuhorul în Prut, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse a treia parte de sat din Costeşti, ce sunt la gura Ciuhorului, unde cade Ciuhorul în Prut, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi, să fie pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Toader vistier, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7035 <1527> luna Martie 16.

Acad. R.P.R., CVIII/62.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Un rezumat la Acad. R.P.R., ms. rom. 2812, f. 96 v.

215

1527 (7035) Aprilie 16, Huşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos, Io Petru voevod,

din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoire, cu ajutorul lui dumnezeu și al sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolaie, din puterea dată mie de dumnezeu și domnia țării Moldovei, i-am zidit lui mânăstirea Pobrata și am înfrumusețat-o și am isprăvit-o și am miluit-o cu sate și cu metoace și chiar din ziua sfințirii bisericii, am dat dar sfântului jărtvenic satul anume Dobrușia, în ținutul Soroca și cu mori pe Răut, la Pogor și cu tot venitul, ca să fie sfintei noastre rugi, mânăstirei dela Pobrata, pentru pomenire veșnică și pentru iertarea păcatelor noastre și ale părinților noștri și ale copiilor domniei mele, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, anume Dobrușia, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ioan comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania noastră, ci să întărească și să împuternicească sfintei noastre mânăstiri mai sus scrise dela Pobrata, acest sat mai înainte zis, anume Dobrușia, și cu morile pe Răut, la Pogor.

Și iarăși, dacă cineva s'ar ispiti să nimicească această închinare și danie, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică, Maria, născătoare de dumnezeu, și de sfinții slăviți apostoli și de mucenicii biruitori întru bine și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de cel între sfinți părintele nostru, arhierarh și făcător de minuni, Nicolae, al cărui hram este, și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt să scrie și să atârne pecet a noastră la această carte a noastră.

A scris Petru Cârcovici la Huși, în anul 7035 ‹1527› luna Aprilie 16.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

216

<1528>.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru, domnul ţării Moldovii. Facim ştire tuturor cu această carte <a> noastră, <a>domnii miele, care va vede pre e, sau care va auzi, cetindu pre dânsa. Iată că amu miluit pre aceşti credincioşi, slugile noştri, Lupe Ciur *şi* Alba *şi* Ruja, cu osăbită mila noastră domnească, şi am dat şi am întărit, dela noi în ţara noastră, dreaptă moşie, din neam, care acea moşie au avut dela ei părintele mieu Ştefan domnul, cu mică pecete, giumătati dela Fântâna Balenilor, parte cea de sus şi a patra parte din Poiana Ocolului, parte cea din gios, din Sohului, ce au plătit ei, părintelui mieu, lui Ştefan domnul, drept 30 zloţi tătăreşti, pentru moartea unui om, anumi Nenciul nemiş, care s'au aflat ucisu în câmpul acela, în Poiana Ocolului.

Aceste toate, care s'au scris mai sus, s'au dat dela noi, cu acesta uricul, cu tot venitul, lor şi copiilor şi nepoţilor şi strenepoţilor şi a tot neamul lor şi celor care să va afla mai deaproape, din niamul lor, să fie neschimbat şi nestricat, în vieci.

Iar hotarul giumeteţii aceii, care s'au zis mai sus, din Fântâna Balenilor, partea cea de sus şi din <a> patra parte din Poiana Ocolului, partea cea din gios, din Sohului, şi este hotarul lor, pe unde au hotărât Fele staroste.

Şi pentru aceasta, să fie domnii mieli, Petru voevod şi credinţa fiului mieu celui iubit domnii miele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa giupânului Hran<a> dvornic şi credinţa giupânului Negrila şi altora boierii mari şi credincioşi, carii s'au scris marturi în uricul cel vechiu, fieşte care pe nume.

S'au prefăcut această carte în anul 7253<1744> Sep. 2 zile.

Arh. St. Iaşi, neinventariate.
Trad. rom. din 1744.
Datat după actul din 28 Mai 1528, cu subiect asemănător.

217

1528 (7036) Ianuarie 16, Mitropolia Sucevei.

† Eu, păcătosul monah Nichifor, fac cunoscut cu aceasta, dacă am văzut bună voinţa şi dania sfântrăposatului părintelui nostru Teoctist mitropolit, că a dat în viaţa sa, dreapta lui cumpărătură sfintei mânăstiri a înălţării lui Hristos dumnezeu, cea dela Neamţ, un sat pe Moldova, anume Orteşti şi cu tot venitul şi cu privilegiul, şi noi, smeritul, râvnind osârdiei lui celei bune, deasemenea am dat sfintei zise mânăstiri, satul dat nouă de binecredinciosul domn Petru voevod, care este pe Şumuz, anume Dolheşti şi cu iaz şi moară şi cu privilegiul dela domnul Petru voevod.

Iar egumenul sfintei mânăstiri, ermonah chir Anastasie şi cu toţi fraţii întru Hristos care locuesc în această vreme, au făgăduit să ne facă nouă pomenire întotdeauna şi întru totul deopotrivă cu sfântrăposatul părintele nostru Teoctist fost mitropolit, neschimbat şi din belşug, până când va sta şi sfânta mânăstire.

Iar la aceasta este mare mărturie: prea sfinţiţii episcop chir Dorothei de târgul Romanului şi chir Teofan de Rădăuţi şi ermonah chir Macarie egumen al mânăstirii Bistriţa şi duhovnicul proegumenul dela mânăstirea Putna, ermonah Acachie şi alţi preoţi şi mireni, ce s'au aflat în mitropolie, la răposarea sfântrăposatului părintelui nostru mitropolit Teoctist, pe care l-am spus mai sus.

De aceia, cel ce va împlini cu sârguinţă pomenirea noastră, precum s'a zis, acela să aibă răsplată dela dreapta atotţiitorului, la cumplita judecată. Iar cel ce va strica sau va lăsa în nepăsare, să fie părăsit în ziua de apoi, de către însuşi Hristos dumnezeul şi să aibă a da răspuns, la cumplita judecată precum au spus prea sfinţii episcopi şi ceilalţi martori.

Am spus noi păcătosul, toate cele mai sus scrise şi am atârnat şi pecetea.

S'a scris în mitropolie, în anul 7036 <1528> luna Ianuarie 16.

Acad. R.P.R., ms. 5217, f. 158.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1796, ibid., CLXXV/16.

218

1528 (7036) Februarie 5, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Gavril Dinga, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut ocina sa dreaptă şi cumpărătura sa, jumătate de sat din Boldăşeşti, la Soloneţ, jumătatea de jos şi jumătate din Muncelul lui Boldăş şi nouă ogoare sub pădure şi lângă Măsteacări. Aceasta a vândut slugii noastre lui Şteful globnic, pentru optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Şteful globnic a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 80 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Şteful globnic, această mai înainte zisă jumătate de sat din Boldăşeşti, pe Soloneţ, jumătatea de jos şi jumătate din Muncelul lui Boldăş şi nouă ogoare sub pădure şi lângă Măsteacări, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Boldăşeşti, la Soloneţ, jumătatea de jos şi a acestei jumătăţi din Muncelul lui Boldăş, cu nouă ogoare sub pădure şi lângă Măsteacări, să fie cu tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârjă şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Margire Ion la Iaşi, în anul 7036 <1528> luna Februarie 5 zile.

Arh. St. Buc., S. I., Moldova. nr. 51.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Un rezumat rom. la Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 384, f. 234.

219

1528 (7036) Februarie 28, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Nastasia, fiica lui Isac fost logofăt, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul ei uric ce a avut tatăl ei Isac logofăt ce i l-a fost cumpărat fratele domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Şumuzul Rece, anume Oniceanii, cu moară la Şumuz, slugii noastre credincioase, lui Costea Albotă postelnic, pentru opt sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Coste Albotă postelnic şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 800 de zloţi tătăreşti, în mâinile Nastasiei, fiica lui Isac fost logofăt, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Coste Albotă postelnic acest sat mai înainte spus,care este pe Şumuzul Rece, anume Oniceanii, şi cu moară la Şumuz, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris care este pe Şumuzul Rece, anume Oniceanii şi cu moară la Şumuz, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veci.

Şi privilegiile ce le-a avut Nastasia, fiica lui Isac fost logofăt, pe acest sat, încă le-a dat în mâinile slugii noastre credincioase Coste Albotă postelnic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după<viaţa> [1]) noastră, <cine> [1]) va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă şi-a cumpărat pe drepţii săi bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader al lui Onea la Hârlău, în anul 7036 <1528> Februarie 28.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 150.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Muzeul raional Fălticeni, IV/1.
O fotocopie la Acad. R.P.R., filiala Iaşi, Fotografii, III/13.

---

[1]) loc rupt în orig.

220

1528 (7036) Martie 1, Huşi.

Cu mila lui dumnezău, noi Petru voevod d<omn> *al ţării Moldovei*. Precum au venit înaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri a Moldaviei Ana, fata Şăndrii, nepoata lui Martin şi de a ei bună voe, de nimi sălită, nici asuprită şi au vândut a sa dreaptă ocină şi uric a moşului ei Martin şi din ispisoc ci l-a avut el dela cei mai dinnainte de noi, Ilieş şi Ştefan voevod, o bucată di pământ din hotarul satului ei din Tutovineşti, slugilor noastri, Oanii şi fraţâlor ei Iuri şi lui Ion, drept 120 zloţi tătăreşti. Deci Oana şi fraţii ei Iuri şi Ion au plătit toţi deplin acei mai sus arătaţi bani, 120 zloţi tătăreşti, sorii lor, Anii, fiica Şăndri, nepoatii lui Martin şi dinaintea noastră şi dinaintea boerilor noştrii a Moldaviei.

Deci, văzând şi noi ce de bună voe a lor tocmală şi deplină plată, pentru aceia şi noi aşăjderea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, Oanii şi fraţâlor lui, Iurii şi lui Ion, ace di mai sus zâsă bucată di pământ din hotarul satului ei, din Tutovineşti, ca să le fie lor şi dela noi uric cu tot venitul, lor, fiilor, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot neamul lor, ce li să va alegi mai de aproape, nestrămutată nici odineoară, în veci.

Iar hotarul aceştii bucăţi di loc di pământ, ci-i din hotarul satului din Tutovineşti, s'ar fi începând din capătul pârâului a matcii ţarinii până la capul pârlogului din vale, di acole la deal, până la hotarul Tătărăştilor, iară dispre alte părţi, după vechiul hotar, până unde s'au hrănit din vechiu.

Şi spre aceasta este credinţa a însuş domniei meli de mai sus numit, Petru voevod şi credinţa a pre iubit fiiului nostru Bogdan şi credinţa tuturor boerilor noştri a Moldaviei, a mari şi a mici.

Şi spre mai mare tărie şi întărire tuturor acestor de mai sus scrisă, am poroncit credincios boeriului nostru Toader logofăt să scrie şi să legi pecetea la această adivărată carte a noastră.

Au scris Grigorie Bogzovici în Huşi, 7036<1528> Mart. 1.

După A. Sava, Documente privitoare la târgul şi ţinutul Lăpuşnei, p. 3—4. Trad. rom.
O trad. în ruseşte, la Acad. R.P.R., ms. rom. 1100.

221

1528 (7036) Martie 2.

7036<1528> Mart. 2. Petru Vvodă. Adică acesta adivărat, cinstit şi credincios boiar dumnalui Toader log<o>f<ă>t, slujind altor răpăusaţi domni cu dreptate şi văzând a lui driaptă slujbă pără astăzi, l-am miluit, în pământul nostru a Moldovii, i-am dat satul pe Trebnih, anume Zubricenii şi satul Hancăuţii şi cu

mori pe Racovăț și Oneștii, ce au fost dat de Mărica, fata Hâncului păh., cu aceli de mai sus scrisă sati, fratelui domnii meli Bogdan v<oe>vod și nepotului domnii meli Ștefan vod<ă>. Și iar verii Mariii, Petrica, ficior lui Raicov Hâncul și aceștia iar s'au dat lui Bogdan vod<ă> și lui Ștefan vod<ă>.

Pentru aceasta, aceste de mai sus scrise sate, ca să-i fie dumisale Toader log<o>f<ă>t, di la noi uric cu tot vinitul, lui și ficiorilor, nepoților și strănepoților și a tot niamul lor, cât se vor alegi, mai di aproapi, nerușiit, stătător în veci.

Iar hotarul lor ca să fie din toati părțili, pe hotarul vechiu, pe undi din veci au înblat.

Iar între aceste, ce s'au scris mai sus, credința boierilor domnii meli, a mari și mici, dumnialor Hrian<ă> vor., Negrilă, Grincovici, Talabă, Vlad și Mihul pâr. <de> Hot<in>, Cârje, Hurea pâr. di Niamțu, Grozav, Dan pâr. Cetăți<i> Nouo, Barnovschi hat., Draguș spat., Dumșa vist., Liciul post., Felea păh., Zbera stol., Ionașco comis.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 607.
Trad. rom.

222

1528 (7036) Martie 4, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Roman Hamza l-am miluit, cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit în țara noastră Moldova dreapta lui ocină și cumpărătură, a patra parte de sat din Piticeani, la Cobâle, partea de jos, pe care i-a vândut-o Sima vistier, încă din zilele nepotului de frate al domniei mele Ștefan voevod, pentru 320 zloți tătărești.

Acestea toate mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părți de sat din Piticeani, care este la Cobâle, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte, iar din alte părți să fie pe unde au folosit din veac, pe hotarul vechi.

Iar privilegiul de cumpărătură ce a avut Sima vistier pe această a patra parte de sat din Piticeani, care este la Cobâle, pe partea de jos, încă este dat în mâinile slugii noastre Hamza.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei noastre Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrana vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talaba, credința panului Vlad și a panului Mihul

pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă îi <este> [1]) dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Iaşi, în anul 7036<1528> Martie 4.

Acad. R.P.R., CVIII/63.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută. Partea de jos a documentului, tăiată. Cu o trad. rom.

223

1528 (7036) Martie 7, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Nistor şi nepotul lui de soră, Ieremia şi surorile lui, Ilca şi Armeanca şi Tudora şi Călina şi Fedca şi Duşca şi deasemeni vara lor, Fedca, copiii Malei, nepoţii lui Filip Baliţa, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, din dreptul lor uric şi din privilegiul ce a avut mama lor Malea dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o bucată de pământ din Dragomireşti şi la Vad şi să-şi facă iaz, slugii noastre lui Dan şi femeii lui, Anuşcăi şi cumnatului lui, Petre, pentru 250 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Dan şi femeia lui, Anuşca şi cumnatul lui, Petre, au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi 250 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Nistor şi nepotului lui de soră, Ieremia şi surorilor lui, Ilca şi Armeanca şi Tudora şi Călina şi Fedca şi Duşca şi deasemeni verei lor Fedca, copiii Malei, nepoţii lui Filip Baliţa, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie şi plată deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Dan şi femeii lui, Anuşca şi cumnatului lui, Petrea, această bucată de pământ, din Dragomireşti

---

[1]) loc rupt în orig.

şi la Vad şi să-şi facă iaz, ca să le fie lor uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Insă să le fie lor această bucată de pământ, din Dragomireşti şi la Vad şi să-şi facă iaz în trei părţi. Două părţi să fie slugii noastre Dan şi femeii lui, Anuşca, iar o parte să fie slugii noastre Petrea, singur.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Neaga, mama lui Luca Baliţa, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut din dreptul ei uric şi din privilegiul ce i s'a dat ei de fiul ei, de Luca Baliţa, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o poiană ce este pe Pârâul Alb, la Vad, slugii noastre, lui Dan şi femeii lui, Anuşcăi, amândurora, pentru 30 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Dan şi femeia lui, Anuşca, au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 30 de zloţi tătăreşti, în mâinile Neagăi, mama lui Luca Baliţa, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Fedca, fiica lui Toader, nepoata Malei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul mătuşii ei Malea, ce ea a avut dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate din a treia parte, din jumătate de sat, din Dragomireşti, din partea Fedcăi, cât a avut în Dragomireşti, partea dinspre biserică, slugii noastre Dan şi femeii lui, Anuşca, pentru 173 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Dan şi femeia lui, Anuşca, au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi 173 de zloţi tătăreşti, în mâinile Fedcăi, fiica lui Toader, nepoata Malei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Dan şi femeiei lui, Anuşca, poiana mai înainte zisă care este pe Pârâul Alb, la Vad, şi această jumătate din a treia parte, din jumătate de sat din Dragomireşti, din partea Fedcăi, cât a avut în Dragomireşti, partea dinspre biserică, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege, neclintit, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ mai înainte zise din Dragomireşti, şi la Vad şi să-şi facă iaz, să fie, începând dela . . . .[1]) la altă piatră . . . .[1]) şi drept la pârău, la o piatră ce este la malul pârâului, ce se numeşte Levaa . . .[1]) împotrivă, la Vad, este cât se cuvine unei poieni. Iar hotarul acestei a treia parte din jumătate de sat, din Dragomireşti, <din partea Fedcăi, cât a avut> [1]) în Dragomireşti, partea dinspre biserică, să fie cât se va alege.

---

[1]) loc şters în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: [și] credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilo, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșea vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului <Zbiarea> [1]) stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă au cumpărat pentru banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Iași, în anul 7036<1528> Martie 7.

Arh. St. Buc., XXIII/1.
Orig. slav, perg., pecete căzută. Peste scrisul vechiu este scris din nou, cu greșeli. Cu două traduceri rom. la Acad. R.P.R., XIX/68 și CLVII/16, din 1791 și 1798.

224

1528 (7036) Martie 7.

7036 <1528> Mart. 7. Ispisoc dela domnul Petru v<oe>v<o>d, întăritori lui Șandru și Fetion Farcaș ușării, pe giumătate sat, Oțăleștii, pe Berheci, pe care pentru slujbele lor li-au făcut danie domnia sa. Și că hotarul acestui sat să fie din tot hotarul giumătate.

Arh. St. Iași, Divanul domnesc, Tr. 67, op. 75, dos. 1, f 56.
Rezumat rom.

225

1528 (7036) Martie 7, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Tațea, fiica lui Albul Farcovici și nepoata ei Sofiica, fiica lui Ivanco Știrbeț, de

[1]) loc șters, ilizibil în orig.

bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din privilegiul de schimb ce a avut Albul Farcovici și Ivanco Ştirbeţ dela fratele domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Sitna, anume Braneşti amândouă cuturile, și cu mori pe Sitna. Aceasta au vândut însumi domniei mele, pentru cinci sute și cincizeci de zloți tătărești. Acest sat le-a fost de schimb de la Maruşca, cneaghina lui Coste Posadnic, fiica lui Pântecel, nepoata lui Iliaş ceaşnic cu privilegiul lui Iliaş ceaşnic, dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod.

Şi iarăşi Albul Farcovici și Ivanco Ştirbeţ au dat Maruşcăi, cneaghina lui Coste posadnic, fiica lui Pântecel, nepoata lui Iliaş ceaşnic, dreapta sa ocină și cumpărătură, un sat la Botne, anume Cogiuşna, pe care l-au cumpărat acest sat dela Coste și dela fratele lui, Fedor, posadnicii, pentru 320 de zloți tătărești.

Şi domnia mea am plătit toți acești bani mai sus scriși, 550 de zloți tătărești, în mâinile Taței, fiica lui Albul Farcovici, și nepoatei ei, Sofiica, fiica lui Ivanco Ştirbeţ înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noştri slugile noastre Mihno și Alexandro și surorile lui Alexandru, Ilca și Fedca, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din al lor drept uric, din privilegiul ce ei au avut dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o seliște la Terebne, anume « La Peri », ce se chiamă Purceleni. Aceasta au vândut-o însumi domniei mele, pentru o sută și patruzeci de zloți tătărești.

Şi domnia mea am plătit toți acești mai sus scriși bani, 140 de zloți tătărești, în mâinile lui Mihnea și Alexandru și a surorilor lui Alexandru, Ilca și Fedca, înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, domnia mea am dat și am miluit pe credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Toader logofăt, cu aceste sate mai sus scrise, anume Braneşti pe Sitna, amândouă cuturile și cu mori pe Sitna și seliştea la Terebne, « La Peri », ce se chiamă Purceleni, ca să-i fie lui de la noi, uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și stănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit, în veci.

In hotarul acestui sat mai înainte zis, ce este pe Sitna, anume al Braneștilor, amândouă cuturile și cu mori pe Sitna și al seliştei care este la Terebne, « La Peri », ce se chiamă Purceleni, să le fie lor după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic și credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credinţa panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragşan spătar, credinţa

panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră, ci să-i împuternicească şi să întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie şi să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici, la Iaşi, în anul 7036 <1528> luna Martie 7.

<Pe verso, sec. XVIII, româneşte:> La Ciuhur, Purceleni lângă Terebna.

Acad. R.P.R., CI/65.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută. Documentul este tăiat la mijloc.

Cu o trad. rom; altă trad. rom., ibid., XIX/68 şi un perilipsis, ibid., DXV, f. 164, nr. 2.

O copie slavă din 1786 la Arh. St. Iaşi, neinventariate.

226

1528 (7036) Martie 11, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Ana, fiica lui Toader Berbece, nepoata lui Mihai Berbece, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi din privilegiul ce a avut bunicul ei, Mihai Berbece dela străunchii domniei mele, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, a patra parte de sat din Strimtură pe Vaslui, unde au fost Mic şi Şerban, slugilor noastre Biba şi fraţilor lui, Ion şi Nechita şi verelor lor, Mărinca şi Mica, pentru 150 de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre Biba şi fraţii lui, Ion şi Nechita şi verele lor Mărinca şi Mica, au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 150 de zloţi, în mâinile Anei, fiica lui Toader Berbece, nepoata lui Mihai Berbece, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor nostre Biba şi fraţilor lui, Ion şi Nechita şi verelor lor Mărinca şi Mica, această mai sus zisă a patra parte din sat din Strimtură pe Vaslui, unde au fost Mic şi Şerban, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Insă să le fie lor în două părţi: o parte să fie a lui Biba şi fraţilor lui, Ion şi Nechita, iar cealaltă parte să fie a verelor lor, Mărinca şi Mica, lor şi copiilor lor

şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Strimtură, care este pe Vaslui, unde au fost Mic şi Şerban, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului fiu al domniei mele, Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 11.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 297.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

227

1528 (7036) <Martie 11—23>, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Sofiica, fiica Magdei... [1]) şi nepoata ei de soră, Mariica, nepoţii Maruşcăi, fiica lui pan Druje, şi verii lor, Mihuţa Turcul şi nepoţii lui de frate, Andruşco şi fratele lui, sluga noastră credincioasă Ion sulger, fiii lui Toader Turcul şi nepoata lor de soră, Agafia şi vara ei, Dragulea şi deasemeni verii lor, Ion şi fratele lui, Iurie, fiii lui Şaidir Turcul, toţi nepoţii lui Druje cel Bătrân, de bună voia lor, nesiliţi

[1]) loc rupt în orig.

de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocinele lor drepte, din uricele lor drepte, din privilegiile bunicului lor, Druje cel bătrân, dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi de la strămoşii noştri, dela Iliaşi şi dela Ştefan voevozi şi iarăşi din privilegiul dela părintele domniei mele Ştefan voevod, două sate pe Sitna, anume satul Drujeşti, unde a fost curtea bunicului lor Drujă cel bătrân şi cu pricutul, satul Chisăleşti şi cu mori pe Sitna. Aceasta au vândut însumi domniei mele, pentru o mie şi trei zeci de zloţi tătăreşti.

Şi domnia mea am plătit toţi banii mai sus scrişi, 1030 de zloţi tătăreşti, în mâinile tuturor celor mai sus scrişi, înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta, domnia mea am miluit pe credincioasa noastră slugă şi fratele domniei mele, pan Toader şi i-am dat cele două sate mai sus scrise, anume Drujeşti, unde a fost curtea lui Druje cel bătrân şi pricutul, satul Chisăleşti şi cu mori pe Sitna, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor două sate mai sus scrise, care sunt pe Sitna, anume al Drujeştilor, unde a fost curtea lui Druje cel bătrân, şi pricutul satului Chisăleştilor [1]), şi cu mori pe Sitna, să le fie lor după vechiul hotar, din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu, Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă........ [2]), credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul,........ [2]), credinţa panului Dragşan spătar, ... [2]) şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari şi mici>. [2])

<Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu> [2]) să fie domn al ţării noastre Moldova, să nu clintească <dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentru că i-am dat şi i-am întărit, pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă> [2]).

<Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise> [2]), am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt <să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră> [2]).

A scris... [2]) în Vaslui, în anul 7036 <1528>... [2]).

Muzeul regional Suceava, nr. 1723.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Luna Martie, după prezenţa domnului la Vaslui.

---

[1]) Chisăleştilor, aşa în textul slav.

[2]) loc rupt în text.

228

<1528 Martie 11—23>, Vaslui.

Copie de pe suretu de pe ispisoc sârbă<s>cu dela Pătru v<oe>vod, scris dela Vaslui de Toader Onimu şi cu văletu rupt.

In ştiinţă facem cu această carte a noastră tuturor cini pe dânsa va ceti şi v<a> auzi, precum au venit înainte noastră şi înainte ai noştri moldoveneşti boiari Safta, fata Donii, nepoată Stanei şi Marinei, nepoate Negrinii bătrânii, de nimene silite, nici înpresurate, ce de a lor bună voi au vândut a lor driaptă moşii, dintr'a lor drept uric şi din diresă ce au avut de schimbătură, cu giupânul Ioan Banul vornicu di la domnie me, un sat pe Studineţ, unde au fost Barboviceanu şi cu moară în Studineţi, slugii noastre, lui Lucăi Negél drept 8 [1]) zloţi tătărăşti. Şi au plătit toţ aceşti mai sus scriş bani, 8 [1]) zloţi tătărăşti, în mânule Saftii, fetii Donii, nepoata Stanii şi a Marinei, nepoţi Negrinii bătrânul, dinainte noastră şi denainte boerilor noştrii.

Şi noi, dacă am văzut de a lor bună voi tocmală şi de plin plată, aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Luchii Negelu pe acest mai sus scris sat, ce-i pe Studineţ, unde au fost Barboviceanu şi cu moară în Studeneţ, ca să-i fii şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi ficiorilor şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi a tot niamul lui, ce va alegi mai de aproapi, neclintit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat ce-i pe Studeniţ, unde au fost Barboviceanu şi cu moară pe Studeneţ, ca să fii pe bătrâne hotară, pe unde din vac au umblat.

Şi întru acesta este credinţa însumi domnii meli, de mai sus scris, Petru v<oe>vod şi credinţa a preaiubitului fiiul domnii meli, Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa giupânului Hrana vor<ni>cu şi credinţa giupânului Negrilă, credinţa giupânului Grincovici, credinţa giupânului Tălabă, credinţa giupânului...[2]) şi credinţa giupânului Vlad şi credinţa pan... [2]) pârcălabii de Hotin şi credinţa giupânului Crejii [3]) şi giupânului Huru dela Niamţu şi credinţa giupânului Grozav şi giupânului Danciul dela Cetate-Noâ şi credinţa giupânului ... [2]) portar Sucevii şi credinţa giupânului Dragoş [4]) spat. şi credinţa giupânului Dumşii vist. şi credinţa pan... [2]) şi credinţa giupânului Liciul post., credinţa giupânului...[2]) pah. şi credinţa giupânului...[2]) stol<ni>c şi credinţa giupânului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveneşti, a mari şi a mic

---

[1]) probabil lectură greşită a traducătorului în loc de 50, cifrele chirilice 8 şi 50 confundându-se uşor.

[2]) loc alb în text.

[3]) în loc de: Cârje,

[4]) în loc de: Dragşan.

Iar după a noastră viiaţ<ă>, cine va fi domnu într'a nostru moldovenesc pământ, ori din fii noştri sau din niamul nostru sau pe cini dumnezeu va alege ca să fi domnu pământului Moldovei, să nu strice a noastră danii şi întăritură, pe care noi am dat şi am întărit, ce mai vârtos să aibă a o întări, pe care el ş-au cumpărat cu a lor drepţi bani.

Şi pentru mai mare întărire, am poroncit a lui nostru credincios boieriu Toader log<o>f<ă>t, ca să scrii şi a noastră pecete să lege pe această a noastră carte.

Acest suret de pe uricu sârbăscu l-am scris eu, Simion Cheşcu uricar, la let 7251 <1743> Iunie 27.

Acest suret fiind scos asemine de pe alt suret, s'au încredinţat, 1816 Mart. 22. Dimitrie Sturzea *mare* logofăt.
Di noi s'au scris şi este întocma. Chirica talmaci.

Acad. R.P.R., ms. 2812, f. 3.
Trad. rom.
Datat după divan şi după prezenţa lui Petru Rareş la Vaslui.

229

1528 (7036) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Petriman şi fratele lui, Tâmpa şi surorile lor Mica şi Marena şi Maruşca şi Şolca, fiii Muşei, fiica Maruşcăi, toţi nepoţii lui pan Oana şi pan Petre spătar, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă din privilegiul ce au avut pan Oana şi pan Petre spătar dela înaintaşii noştri, dela Iliaşi şi dela Ştefan voevozi, a patra parte de sat din Mogoşeşti, partea de jos. Aceasta au vândut slugilor noastre Furduiu şi fratelui lui, Toma şi verilor lor Pătraşco şi surorii lui, Sofiei, pentru 40 de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre, Furduiu şi fratele lui, Toma şi vărul lor Pătraşco şi sora lui, Sofia, de şi-au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, patruzeci de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Petriman şi a fratelui lui, Tâmpa şi a surorilor lor Mica şi Marena şi Maruşca şi Şolca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat slugilor noastre Furduiu şi fratelui lui, Toma şi vărului lor Pătraşco şi surorii lui, Sofia, această a patra parte de sat din Mogoşeşti, partea de jos, ca să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor

lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, necli tit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Mogoşeşti, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader al lui Onea la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 12.

Arh. St. Buc., S. I., Moldova nr. 52.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o copie şi o trad, rom.; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXXV/17.

230

1528 (7036) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră credincioasă Mihailo postelnic şi fratele său Pilat şi surorile lor Parasca şi Anuşca şi Magdalina, copiii Urîtei şi verii lor, sluga noastră Ilea şi sora lui, Dragalina şi copiii lui Eremie şi iarăşi vărul lor Trifan, fiul lui Duma Bumbotă, de bună voia lor şi au împărţit dreptele lor ocine şi dedine şi din privilegiul pe care l-au avut părinţii lor de împărţire dela părintele domniei mele Ştefan voevod, satele anume Bumboteşti şi jumătate din satul Zlătăreşti.

Şi a căzut în partea slugilor noastre, a panului Mihailo postelnic şi a fratelui său Pilat şi a surorilor Parasca şi Anuşca şi Magdalina, copiii Urâtei, jumătate din sat din Bumboteşti, partea de jos. Şi iarăşi, în partea lui Ilea şi a surorii lui, Dragalina a căzut în partea lor jumătate din sat din Bumboteşti, partea de sus. Şi iarăşi în partea lui Trifan, fiul lui Duma Bumbotă, a căzut jumătate de sat din Zlătăreşti, partea de jos.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi buna împărţeală, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Mihailo postelnic şi fratelui său Pilat şi surorilor lor Parasca şi Anuşca şi Magdalina, copiii Urîtei şi verilor lor Ilea şi surorii lui, Dragalina, copiii lui Eremie şi vărului lor Trifan, fiul lui Duma Bumbotă, aceste mai înainte zise sate ale lor, anume Bumboteştii şi jumătate din satul Zlătăreşti, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li s'ar alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai înainte zise sate, anume Bumboteşti şi jumătate din satul Zlătăreşti, să le fie lor din tot hotarul pe jumătate, iar dinspre celelalte părţi pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talaba, credinţa panului Scripca, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşin spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Zbiiare stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după moartea noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştrii sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 12.

Biblioteca Krasinski, Varşovia; Diplome, nr. 263.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o copie slavă la Acad. R.P.R., ms. 5219, f. 98—99.

231

1528 (7036) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Cârstea şi fraţii lui, Toader şi Danciul şi Manea şi sora lor Maruşca, copiii lui Stanislav şi verii lor Haciu şi fraţii lui, Dumitru şi Gavril şi Obrejie şi sora lor Sora, copiii lui Duma şi deasemeni verii lor Filip şi fratele lui, Blândul şi surorile lor Malina şi Magda şi Draga, copiii lui Toader Dulea, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dreapta lor ocină şi dedină, un sat pe Corod, anume Blânzii, ca să le fie lor de la noi uric cu tot venitul.

Insă să le fie acest sat, care este pe Corod, anume Blânzii, în două părţi. Jumătate să fie a slugilor noastre Cârstea şi fraţilor lui, Toader şi Manciul şi Manea şi surorii lor Maruşca, copiii lui Stanislav. Şi iarăşi altă jumătate să fie a verilor lor Haciu şi a fraţilor lui, Dumitru şi Gavril şi Obrejie şi a surorii lor Sora, copiii lui Duma şi deasemeni verilor lor Filip şi fratele lui, Blândul şi surorilor lor Malina şi Magda şi Draga, copiii lui Toader Dulea, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Corod, anume al Blânzilor, să fie după hotarul vechi, din toate părţile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabii de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Grozav cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşea vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Margire pisar, la Vaslui, în anul 7036 <1528> Martie 13 zile.

Muzeul „Lupta revoluţionară a poporului", Bucureşti.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1813.
Un perilipsis la Acad. R.P.R., CCX/93, f. 3, nr. 35.

232

1528 (7036) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Crăciun şi nepoţii lui de frate, Ion şi Lupe şi Ignat şi surorile lor Odochia şi Marena, copiii lui Giurgea, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric şi cu privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei dela părintele domniei mele Ştefan voevod, trei părţi din satul pe Bârlad, unde a fost jude Buda şi Dragoiu, amândouă judeciile, care acum se numesc Negrileşti şi cu mori pe Bârlad, credinciosului nostru pan Ion Liciul postelnic, pentru 250 zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Ion Liciul postelnic a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 250 zloţi tătăreşti, în mâinile tuturor acestora, câţi scriem mai sus, copiii lui Giurgea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Neagşa şi fiica ei Muşa şi fratele ei, Petrea şi verii lor, Nenea şi fratele lui, Filip şi sora lor Anca, copiii Sorei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric şi din privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a patra parte din acelaşi sat pe Bârlad, unde a fost jude Buda şi Dragoiu, amândouă judeciile, ce acum se numesc Negrileşti şi cu mori pe Bârlad, credinciosului nostru pan, lui Ion Liciul postelnic, pentru 210 zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Ion Liciul postelnic a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 210 zloţi tătăreşti, în mâinile tuturor celor pe cari îi scriem mai sus, copiilor Sorei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ion Liciul postelnic acest sat mai înainte spus, care este pe Bârlad, unde a fost jude Buda şi Dragoiu, amândouă judeciile, care acum se numesc Negrileşti şi cu mori pe Bârlad ca să-i fie lui uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor

lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Bârlad, unde a fost jude Buda şi Dragoi, a amânduror judeciile, ce sânt Negrileşti şi cu mori la Bârlad, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi, privilegiul de cumpărătură ce ei l-au avut pe acest sat, încă l-au dat în mâinile <credinciosului>[1]) nostru <pan Ion Liciul postelnic>[1]), înaintea noastră.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa tuturor boierilor: credinţa panului Hrana vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, crdinţa panului Talabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârjă şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Felea <ceaşnic>[2]), credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentrucă şi-a dat banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Margire diac, în Vaslui, în anul 7036 <1528> Martie 13.

Acad. R.P.R., Fotografii, V/61.
Fotocopie după un orig. slav.
Cu o trad. rom., ibid., CLIX/22.

233

1528 (7036) Martie 15, Vaslui.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevoda, domnitor pământului Moldaviei. Insămnare facem cu această carte a noastră tuturor cine pre dânsa va căuta sau cetind pre ea va asculta, adică aceşti adevăraţi a noastre slugi, Erimia şi nepoţii lui, Giurgea şi fraţii lui, Frije şi Sava şi surorile lor, Nasta şi Frosina, ficiorii Marinii şi seminţiia lor, a noastre slugi Mihul şi fratele lor Matei şi surorile lor,

---

[1]) loc şters, ilizibil în text.
[2]) omis în text.

Obretina şi Anna, ficiorii Stanii şi iarăşi sămințiia Erimiei, Moga şi nepoții săi de sor<ă>, Hasan şi sora lui, Tudora, toți nepoții Giurgei Broască, miluitu-i-am pre dânşii, din osebită mila noastră şi le-am dat şi le-am întărit lor, întru al nostru pământ a Moldovii, dela noi, pre a lor drepte ocini şi moşii, sate anume: Broştenii, undi au fost casa Giurgii Broască şi alt sat, anumi Muncelul, ci acum să cheamă Țuțcanii şi jumătate de poiană Pimenova, în codru, ci să cheamă în Vârful Dealului şi Poianile Runcurilor.

Toate aceste de sus scrisă, ca să le fie lor dela domnia mea uric cu tot venitul, însă ca să le fie lor în doao părți. Şi giumătate de sat de Broştenii, unde au fost casa Giurgii Broască, ce din gios giumătate şi giumătate de sat de Muncel, ce să cheamă Țuțcanii, cea din sus giumătate, aceste ca să fie ale Eremii şi a nepoților săi de sor<ă>, Giurgii şi a Frijii şi a Savii şi a surorilor lor, a Martii şi a Frosinii şi a Mihului şi a lui Matei şi a Obretinei şi a Anei. Dar ceialaltă giumătate dintr'acestaş sat, Broşteni, unde au fost casa Giurgii Broască, cea din sus giumătate şi giumătate de sat de Muncel, ce se cheamă Țuțcanii, cea din gios giumătate, aceste ca să fie a Mogăi şi a lui Hasan şi a Tudorii şi a ficiorilor lor şi a nepoților lor şi a înprăştieților lor şi a tot neamului lor, ci să va alege mai de aproape, neruşeit nici odănoară, în veacu.

Iar hotarul acestor de mai sus zise sate, anume satul Broştenii, unde au şăzut Giurge Broască şi celalalt sat pe nume Muncelul, ce acum se cheamă Țuțcanii şi giumătate de Poiana Pimenova, în codru, ce să cheamă în Vârful Dealului şi Poenile Runcurilor, toate să le fie lor, despre toate hotarăle, hotarul în doao, iar de câtră alte părți, după bătrinile hotară, după cum din veac s'au stăpânit.

Şi spre aceasta este credința domnii mele, de mai sus scris, Petru voevoda şi credința a preiubit fii domniei mele Bogdan v<oe>vod şi credința boierilor noştrii anume: Hrana vor<nic> şi Negru şi Gringovici şi Talabă şi Scripca şi Vlad şi Mihul pârcălabi de Hotin şi Cârje şi Huru pârcălabi de Neamțu şi Groza şi Danciul pârcălabi de Cetatea Noao şi Barbovschi portariul de Suceavă şi Dragşan spatariul şi Dumşe visternicul şi Liciul postelnicul şi Fele păharnicul şi Zbera stolnicul şi Ion comisul şi credința a tuturor boierilor moldovineşti.

Şi am poruncit cinstit şi credincios boeriului domnii mele, dumisale lui Toader marile logofăt, ca să scrie şi a noastră pecete să lege la acest adevărat uricu.

Din Vasluiu, scris 7036 <1528> Martie 15.

Suretul acesta l-am tălmăcit di pe rusie pi moldavinie, întocma pe deplin, cum scrie uricul, la anii 7263 <1755> luna Fevruarie 16 şi ca să să crează, am iscălit. Tanasă logofăt *de* taină.

Di pi tălmăcire, ce este la Şărban Buhăescu.

Acad. R.P.R., XL/20.
Copie rom.,; altă trad. rom., ibid., XIX/98 şi un perilipsis, CCCXXVIII/72.

1528 (7036) Martie 15, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Oniul şi vărul lui, Paşco şi fraţii lui, Toader şi Alexa şi sora lor Ileana, copiii Mursei şi vara lor Vasca şi surorile ei Sofia şi Nastea şi Dolca şi Erina, fiicele Anei şi verii lor, slugile noastre Cârstinici şi nepotul lui de frate, Aremia şi vărul lui, Petru şi fraţii lui, Dumitru şi Giurgea şi surorile lor Ileana şi Ana, copiii Mariei, toţi nepoţii lui Sin vistier, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră Moldova, dreptele lor ocine, din dreptele lor urice, satele anume: Seliştea Tatarcaulor, la Fântâna sfântului Dumitru şi unde este Pătru Pârţea, la gura Saratei şi unde este Bobul şi unde este Iliaş şi unde este Roman şi Borzeştii şi pe Moisiia, Măţeşti şi unde a fost Bărbosul şi pe Chigheci, unde a fost casa bunicului lor Sin.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise anume: Seliştea Tatarcanilor, la Fântâna sfântului Dimitrie şi unde este Pătru Pârţea, la gura Saratei şi unde este Bobul şi unde este Iliaş şi unde este Roman şi Borzeşti şi pe Moisiia, Măţeşti şi unde a fost Bărbosul şi pe Chigheci, unde a fost casa bunicului lor Sin, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului nostru fiu, Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei de la Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă este dreapta lor ocină.

266

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligorie Bogza la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 15.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 23.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

235

1528 (7036) Martie 16, Vaslui.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn pământului Moldavii. Ştiut facim, cu această carte a noastră tuturor cărora să vor uita pre dânsa sau cetindu-să o vor auzi pre ea, că drept aceia a noastră credincioasă slugă, d-lui Glavan pisariul nostru au slujit nouă, cu dreptate şi cu credinţă.

De aceia noi, văzând a lor dreaptă şi credincioasă slujbă cătră noi, l-am miluit pre el, din osăbită a noastră milă, i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie lui dela noi, în al nostru pământ al Moldovii, a lui dreaptă otcină şi cumpărătură, pe care el au cumpărat, în zilele nepotului domniei mele lui Ştefan v<oe>v<o>d, doă sate la Berheciu, anume satul Itovăeştii, unde au fost Stan Cerţul şi mori, precum şi satul Mălăeştii, unde au fost judele Malai Neagu şi mori,pe care el acele doă sate le-au cumpărat dela Necoară şi dela soră-sa, Todosia, feciorii lui Zaharia Brahaşul, paharnicul doamniei, pentru opt sute zloţi tătăreşti. Iar Zaharia Brahaşul paharnicul au fost cumpărat acele doă sate, ce sânt la Berheciu, Itovăeştii, unde au fost Stan Cerţul şi Mălăeştii, unde au fost judele Malai Neagu, dela Muşa, fata lui Luciu, nepoata lui Manoil şi dela feciorul ei Stanciul, cu dres dela strămoşul nostru Alexandru voevod.

Asemenea, iarăşi un sat la Perescheu, dela vale de Fântâna Frasinilor, unde sânt Dragomăneştii şi mori la Pereschiu, pe care el au cumpărat dela Oane şi dela Danciul şi dela surorile lor Maruşca şi Mariia, feciorii Marinii şi dela rudeniia lor Leaghin, feciorul Jurjii şi iarăşi dela rudeniile lor, dela Şândre şi dela fratele său Goruna şi dela sora lor Armanca, feciorii lui Draguş, nepoţii lui Duma Negru, şi cu drese, ce au avut moşul lor Duma Negru dela unchiul nostru Ştefan voevod, pentru trei sute zloţi tătărăşti.

Şi iarăş, un sat, unde au fost Jac Ivanciul, pe care el au cumpărat acel sat dela Udre, feciorul Podolencii, nepotul dumisale Danu, cu dres ce au avut dumnaloi Dan, dela strămoşul nostru, Alecsandru voevod, iarăşi pentru trei sute zloţi tătăreşti.

Aceste toate de mai sus scrisă să fie credincioasăi slugii noastre, d-sale Glavan pisariului nostru, dela noi uric cu tot venitul, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui

şi strănepoţilor lui şi împrăştieţilor lui şi tot niamului lui, care se va alege lui mai deaproape, nerăşuit, în veci.

Aşâjdire am dat şi am întărit slugii noastre, d-sale Glavan pisariului nostru şi fratelui său Mihul şi surorii lor, Bolcăi, jumătate de bucată pământ, din hotarul Săneteştilor, unde au fost casa moşului lor Sinat, la Zeletin, care acum se numeşte Glavaneştii, jumătate ce din sus şi mori în Zeletin, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi înprăştieţilor lor şi tot niamului lor, care să va alege lor mai deaproape, niciodată, în veci, neruşuit.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă sate, cu toate ale lor locuri şi hotară pe unde din vechiu s'au stăpânit.

Şi spre aciasta este credinţa domniei noastre, a sus scrisului, noi Petru v<oe>-v<o>d şi credinţa preiubitului nostru fiiu Bogdan şi credinţa boaerilor noştri: credinţa d-sale vornic Hranu, credinţa d-sale Negre, credinţa d-sale Grincovici, credinţa d-sale Talaba, credinţa d-sale <Scripcă>, credinţa d-sale Vladu şi d-sale Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa d-sale Creju şi d-sale Huru pârcălabii de Neamţ, credinţa d-sale Grozav şi d-sale Danciul pârcălabii Târgului Nou, credinţa d-sale Barbovschi portarul de Suceava, credinţa d-sale spatar Draguş, credinţa d-sale vistiernic Dumşa, credinţa d-sale postelnicului Liciul, credinţa d-sale paharnicului File, credinţa d-sale stolnicului Zbere, credinţa d-sale comis Oane şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldavii, mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă, care va fi domn pământului nostru, din ficiorii noştru sau din neamul nostru sau iarăşi <cine> va fi, pe care dumnezeu îl va alege a fi domn pământului nostru a Moldavii, acela să nu strămute a noastră dăruire şi întărire, ci mai ales să o întărească şi să o înputernicească, că aşa trebue a fi lor dat şi întărit, pentrucă este a lor dreaptă otcină.

Iar spre mai bună tărie şi întărire a toate celor de mai sus scrisă, am poruncit al nostrului credincios boer Toader logofătul ca să scrie şi a noastră pecete să o lege la această a noastră carte.

La Vasluiu, au scris Ion Marjire diac, la let 7036 <1528> Mart. 16 zile.

Acad. R.P.R., LXXV/71.
Trad. rom; altă trad. rom., ibid., ms. 929, f. 430.

236

1528 (7036) Martie 16, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Ivanco şi fratele lui, Ion şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi cu mare mărturie şi cu vecinii de prinprejur, zicând că privilegiul de cumpărătură

şi de întărire ce ei l-au avut dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o bucată de pământ din hotarul Laţcanilor, din marginea de sus, ce ei o cumpăraseră această bucată de pământ din hotarul Laţcanilor dela Anuşca, fiica lui Dan vameş şi din uricul lui, acest privilegiu este stricat, cum ni este nouă cunoscut.

De aceia noi, văzându-le marea plângere şi mare mărturie cu megieşi de prinprejur şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Ivanco şi fratelui lui, Ion, această bucată de pământ din hotarul Laţcanilor, din marginea de sus, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ mai înainte zise din hotarul Laţcanilor, din marginea de sus, să fie pe unde a hotărnicit şi a însemnat Tăutul logofăt, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului meu fiu, Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Sbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Bogza Grigorie la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 16.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 24.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

237

1528 (7036) Martie 17.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Nicoară Ciocârlie de

bună voia lui şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul şi din privilegiul ce a avut de împărţeală, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o prisacă în hotarul Sârbilor, în partea de sus, unde au fost stupii lui Nicoară Ciocârlie, slugii noastre credincioase, Jurj Colun stolnic, pentru 60 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră credincioasă Jurj Colun stolnic a plătit toţi aceşti bani de mai sus, 60 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre, lui Nicoară Ciocârlie, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase, lui Jurj Colun stolnic, această prisacă scrisă mai sus, ce este în hotarul Sârbilor, în partea de sus, unde au fost stupii lui Nicoară Ciocârlie, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci, care este în hotarul Sârbilor, în partea de sus, unde au fost stupii lui Nicoară Ciocârlie, să fie cât este aruncătura unui băţ în mijlocul prisăcii, în toate părţile.

Iar la aceasta este credinţa noastră şi credinţa preaiubitului meu fiu Bogdan şi credinţa boierilor noştri. Aceasta scriem.

In anul 7036 <1528> Martie 17.

Boiarii anume: Toader mare logofăt, Hrana vornic, Negrila, Grincovici, Tălabă, Scripcă, Vlad <şi> Mihul pârcălabi de Hotin, Cârje şi Huru pârcălabi de Neamţ, Grozav şi Danciu pârcălabi de Cetatea-Nouă, Barbovschi portar de Suceavă, Drăguşan spătar, Dumşe vistier, Liciul postelnic, Fele paharnic, Zbera stolnicul, Ion comis.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 547.
Copie slavă.

238

1528 (7036) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu acestă carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor moldoveni sluga noastră Luca Siurici şi surorile lui, Vama şi Panca, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat între dânşii ocinele şi dedinele lor drepte, un sat pe Siurici, anume Siuriciani şi o fântână ce este pe Siurici, la obârşia văii.

Şi a căzut în partea slugii noastre Luca Siurici a treia parte din sat din

Siurici, partea de sus şi a treia parte din fântână ce este pe Siurici, la obârşia văii, partea de jos. Iar în partea Vamii a căzut tot a treia parte din acelaşi sat din Siuriciani, partea de jos şi a treia parte din fântâna ce este pe Siurici la obârşia văii, partea din mijloc Şi iarăşi partea Pancăi a căzut tot a treia parte din acelaşi sat din Siuriciani, partea din mijloc şi a treia parte din fântână ce este pe Siurici, la obârşiia văii, partea de sus.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi buna împărţeală şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Luca Siurici, această mai sus scrisă a treia parte de sat din Siuriciani de pe Siurici, partea de sus şi a treia parte din fântâna de pe Siurici la obârşia văii, partea de jos, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul la a treia parte de sat din Siuriciani de pe Siurici, partea de sus şi la a treia parte din fântâna de pe Siurici, la obârşia văii, partea de jos, să fie din tot hotarul a treia parte, iar din alte părţi după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostri <sau iarăşi pe ori cine>[1]) îl va alege dumnezeu să fie domni al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră . . .[1]) ci să-i întărească şi împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Mart. 17.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

---

[1]) loc şters şi rupt în text.

239

1528 (7036) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Petrea și fratele lui, Nicoară și sora lor Mușa, copiii lui Toma Surlar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din privilegiul bunicului lui, Mihail Tibescul, ce el a avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte din jumătate de sat, din Bahna, partea de sus, slugii nostre Mihuță, pentru 110 zloți tătărești.

Și sluga noastră Mihuță a plătit toți acești bani mai sus scriși o sută și zece zloți tătărești, în mâinele lui Petrea și ale fratelui lui, Nicoară și ale surorii lor Mușa, copiii lui Toma Surlar.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Ion, fiul lui Petru, nepotul lui Mihail Tibescul, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă, a patra parte din a patra parte de sat, tot din aceiași Bahnă, slugii noastre Mihuță, pentru 120 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Mihuță a plătit toți acești bani mai sus scriși o sută și două zeci de zloți tătărești, în mâinele lui Ion, fiul lui Petrea.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gavril, fiul lui Giurgea Ceretianul și ‹a vândut›[1]) din privilegiul de cumpărătură ce el a avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod a patra parte a sa din sat din Ceretiani, partea din mijloc slugii noastre Mihuță, pentru 120 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Mihuță a plătit toți banii mai sus scriși, o sută și douăzeci de zloți tătărești, în mâinile lui Gavril, fiul lui Giurgea Ceretianul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Mihuță aceste mai sus scrise, a patra parte din jumătate de sat, din Bahna, partea de sus și a patra parte din a patra parte de sat, tot din aceiași Bahnă și a patra parte din sat din Ceretiani, partea de mijloc, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părți de sat din Bahnă să fie cât li se va alege. Iar hotarul acestei a patra parte din sat din Ceretiani să fie din tot hotarul a patra parte.

[1]) omis de diac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa ‹preaiubitului fiu al domniei›[1]) mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului ‹Vlad şi a panului›[1]) Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje ‹şi a panului Huru›[1]) cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader a lui Oană la Vaslui, în anul 7036 ‹1528› luna Martie 17.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 154.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

240

1528 (7036) Martie 18, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Luca Dereptaate şi sora lui, Anuşca, copiii Stanei, nepoţii lui Giurgea Cozmescul şi Drăguş Cândescul şi Toader dela Molniţa, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor dreptele lor ocine şi dedine, două sate, pe Siret, anume Cozmeşti, unde a fost Bratul, alt sat, Mirceşti, unde a fost Oana.

Toate aceste mai sus scrise să le fie de la noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, care sunt pe Siret anume Cozmeşti, unde a fost Bratul şi alt sat, Mirceşti, unde a fost Oana, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului meu fiu, Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spatar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri, sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojatcovici la Vaslui, în anul 7036 ‹1528› luna Martie 18.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 235.
Orig. slav, perg., pecete atârnată stricată. Cu perilipsis la DXV, f. 293, nr. 2.

241

1528 (7036) Martie 19, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, pan Grozav pârcălab de Roman a slujit mai înainte sfântrăposaților Bogdan voevod, fratele domniei mele și nepotului domniei mele Ștefan voevod, drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujba către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat lui dela noi în țara noastră, în Moldova, o seliște la Polocine, anume Șendrești, ce a rămas domniei mele această seliște dela Cernătoae, după moartea ei, pentrucă nu s'a putut afla, după moartea ei, nimeni din neamul ei, pe această ocină.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și

copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi nici un privilegiu nu s'a găsit pe această selişte mai sus zisă.

Şi iarăşi, hotarul acestei selişte mai sus scrise care este la Polocine, anume a Şendreştilor, să fie după hotarul vechi din toate părţile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Hrincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşea vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru a lui dreptcredincioasă slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Margire la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 19.

Acad. R.P.R., LIX/86.
Orig. slav, perg., pecetea atârnată, căzută.

242

1528 (7036) Martie 20, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi, citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Toader şi fraţii lui, Ivaşco şi Mihul şi Coste şi surorile lor Zlata şi Ana şi Maria, copiii lui Băloş şi vărul lor, Danciul Petrinda, fiul lui Petru, toţi nepoţii lui Giurgea Sârbul, i-am miluit pe

ei cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor ocinele lor drepte şi din privilegiul ce au ei ‹dela› [1]) bunicul lor, Giurgea Sârbul, dela străunchii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, două sate, pe Hobalna, unde a fost Giurgiu Călugărul, la Fântâna Rusului, unde se chiamă satul Osiiaci, celălalt sat, pe pârâul Bodoanelor, la fântână, care se chiamă satul Baloşeşti.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul. Insă să le fie lor aceste două sate, în două. Jumătate din satul Osiiaci, unde a fost Giurgiu Călugărul, la Fântâna Rusului şi jumătate din satul Baloşeşti, care este pe pârâul Bodoanelor, la Fântână, să fie ale slugii noastre Toader şi ale fraţilor lui, Ivaşco şi Mihul şi Coste şi ale surorilor lor, Zlata şi Ana şi Maria, copiii lui Băloş, iar jumătate din satul Osiiaci, unde a fost Giurgiu Călugărul, la Fântâna Rusului şi jumătate din satul Baloşeşti, la pârâul Bodoanelor, la Fântână, să fie ale slugii noastre Danciul Petrinda, fiul lui Petru, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două sate, să le fie după hotarul vechi, din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrana vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşea vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor panilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi pecetea noastră să atârne la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 ‹1528› luna Martie 20.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, II/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu două traduceri rom. şi o fotografie.

---

[1]) omis în orig.

1528 (7036) Martie 20, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Giurgea Viereanul și sora lui, Mărie, copiii lui Sima Viereanul și vărul lor <Petru> [1]), fiul Malei și nepotul lui, Luca, fiul Stancăi și deasemeni verii lor, sluga noastră Mihăilă Bosiioc și fratele lui, Ignat, fiii Marușcăi și deasemeni vara lor Rusca, fiica Neagșei, nepoții lui Sima Viereanul și ai surorii lui, Malea și deasemeni verii lor, Toader și sora lui, Mușa și Ana, copiii lui Petru Mușescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit dreptele lor ocine și dedine, din dreptele lor urice, din privilegiul ce au avut bunicii lor Petru Moșescul si Sima Viereanul și Malea dela părintele domniei mele <Ștefan> [1]) voevod, două sate pe Crasna, anume Moșești, unde a fost casa lui Moșea și alt sat mai sus de acesta, sub pădure, unde au fost Galeș și Laslău.

Și a căzut în partea lui Giurgea Viereanul <și a surorii lui, Măria, copiii lui Si>[1])ma Viereanul și a vărului lor Petre, fiul Malei, și a nepotului lor Luca, fiul Stancăi și deasemeni a verilor lor, Mihail Bosiioc și Ignat, fiii Marușcăi <și deasemeni, verei>[1])lor Rusca, fiica Neagșăi, toți nepoți ai lui Sima Viereanul și surorii lui, Malea, jumătate din satul Moșești, unde a fost casa lui Moșea, jumătatea de sus și jumătate din satul mai sus de acesta, <sub pădure> [1]), unde au fost Galeș și Laslău, jumătatea de sus.

Și iarăși, în partea verilor lor Toader Mușea și Ana, copiii lui Petru Moșescul, a căzut jumătate din acelaș sat, Moșești, <unde a fost> [1]) casa lui Moșea, jumătatea de jos și jumătate din satul mai sus de acesta, sub pădure, unde au fost Galeș și Laslău, jumătatea de jos.

Și noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și buna împărțeală, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Giurgea Viereanul și Măriei, copiii lui Sima Viereanul și vărului lor Petru, fiul Malei și nepotului <lui> [1]), Luca, fiul Stancăi și deasemeni verilor lor Mihail Bosiioc și Ignat, fiii Marușcăi și verei lor Rusca, fiica Neagșei, toți nepoți ai lui Sima Viereanul și ai surorii lui, Malea, această mai sus scrisă jumătate de sat din Moșești, unde a fost casa lui Moșea, jumătatea de sus și jumătate din satul mai sus de acesta, sub pădure, unde au fost Galeș și Laslău, jumătatea <din sus> [1]). Aceasta să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar hotarul mai înainte spuselor jumătăţi de sate să le fie lor din toate hotarele jumătate şi după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa <domniei> [1]) noastre <a mai sus> [1]) scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului <meu> [1]) fiu, Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa pa<nului Talabă, credinţa panului S> [1])cripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar <de Suceava, credinţa>[1]) panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea creaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 20.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 25.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

244

1528 (7036) Martie 21, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoinţă şi cu curată şi luminată inimă, cu toată bunăvoia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut pentru sănătatea şi mântuirea domniei mele şi am miluit cu deosebita noastră milă pe rugătorul nostru chir popa Luca din cetatea Sucevei şi i-am dat dela noi slobozie casei lui, care este în târgul Sucevei, pe Uliţa Nouă, lângă biserica învierii lui Hristos, unde au fost Tataraşii, ca să nu aibă a ne da nicio dare, nici mare, nici mică şi nici o angherie, nici să lucreze la lucrul nostru şi nici piatră de ceară să nu dea.

---

[1]) loc rupt în orig.

Aceste toate mai sus scrise să fie rugătorului nostru, chir popa Luca din cetatea Sucevei, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spatar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru ruga lui.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan ‹Toader›[1]) logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Marjire la Vaslui, în anul 7036 ‹1528› luna Martie 21.

Acad. R.P.R., XLVII/228.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

245

1528 (7036) Martie 22, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, pan Bogdan medelnicer, ne-a slujit drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră în Moldova, două sate pe pârâul Topoloveț, anume Pășcani și Năglupești, pe cari le cumpărase aceste două sate părintele domniei mele Ștefan voevod dela Gliga și dela frații lui, dela Lazor și dela Petrea, fiii lui Toma Mitiutel. Și deasemeni i-am dat și i-am întărit lui dania ce i-a dat-o nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, al treilea sat la obârșia Topolovețului, anume Găiceni și cu mână-

[1]) loc rupt în orig.

stirea, pe care îl cumpărase acest sat şi mânăstirea, părintele domniei mele Ştefan voevod dela mai sus scrişii Gliga şi Lazor şi Petrea, fiii lui Toma Mitiutel.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, pe pârâul Topoloveţ, anume Păşcani şi Năglupeşti şi al treilea sat la obârşia Topolovețului, anume Găiceni şi cu mânăstirea, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veacul veacului au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit lui pentru dreptcredincioasa lui slujbă şi pentrucă este a lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 22 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 305.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad., rom., ibid., CCC/170 şi o copie, CCXCIII/37.

246

1528 (7036) Martie 22, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre David şi Cornea, fiii lui Stan, nepoţii lui Macrea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat din dreptul lor uric şi din privilegiile

bunicului lor Macrea, dela străunchii noştri, dela Ilie şi Ştefan voevozi, a treia parte de sat din Macreşti, partea de sus, nepotului lor, credinciosului nostru boier pan Manoil Felea ceaşnic.

Şi noi, văzând dania lor de bună voie, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Manoil Felea ceaşnic, această mai sus scrisă a treia parte de sat din Macreşti, partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Macreşti, partea de sus, să fie din tot hotarul a treia parte şi pe hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării nostre, din copiii noştri sau ‹din› neamul ‹nostru› [1]) sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 ‹1528› luna Martie 22.

Acad. R.P.R., CVIII/8.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1755.

247

1528 (7036) Martie 22, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Marenca şi pe sora ei Varvara, fiicele Ruscăi,

---

[1]) loc rupt în orig.

nepoatele lui Bora, le-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi în ţara noastră în Moldova, ocina lor dreaptă şi cumpărătura unchiului lor Bora, pe care a cumpărat-o el în zilele părintelui domniei mele Ştefan voevod, dela Coste, fiul lui Oană vornic, un sat pe Sărata anume Şchei, pentru 150 zloţi tătăreşti.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Sărata, anume Şchei, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu <al domniei mele> [1]) Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Hrana cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa <panului> Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească pentrucă le-am dat şi le-am întărit, findcă le este ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> Martie 22.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi izvoade, II, p. 336—7.
Orig. slav, perg.

248

1528 (7036) Martie 23, Vaslui.

Di pre limba sârbiască scoasă în limba moldoveniască şi întocma tălmăcit.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn pământului Moldovei. Facem ştire prin acest hrisov al nostru tuturor celor ce pre dânsul să vor uita sau citin- .

---

[1]) omis în orig.

du-se vor auzi. Iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea a tuturor boierilor noştri ai Moldovei slugile noastre, Toader şi fraţii lui, Bejan şi Cârstea şi sora lor Cârstina, fii ai Cârstinei, dintr'a lor bună voe, de nimea siliţi, nici asupriţi, ş'au vândut a lor driaptă ocină, din drese şi danie, ce au fost date părintelui lor, lui Cristea de către părintele domniei mele Ştefan voevod, din giumătate de sat ce iaste pe Bârlad, anume din sat din Gârleşti, din giumătatea acea din gios, giumătate, partea cea din mijloc, credinciosului nostru bcer, lui Nicoară Grozav pârcălab *Cetăţii-Noi*, cu o sută cincizeci zloţi tătăreşti.

Şi al nostru credincios boeriu Nicoară pârcălabul *Cetăţii Noi* au plătit deplin aceşti de mai sus scrişi bani, 150 zloţi tătăreşti, în mâinile tuturor acestor ce mai sus scriem, înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boierilor noştri.

Şi dar văzând noi a <lor> bună tocmeala şi deplina plată şi noi încă aseminea am <dat> şi am întărit credinciosului nostru boieriu Nicoara Grozav pârcălab *Cetăţii Noi*, această de mai sus zisă, din giumătatea de sat, ce ias<te> pe Bârlad, din satul din Gârleşti, din giumătatea cea din gios, giumătate, partea acea din mijloc, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi prestrănepoţilor lui şi a tot niamului lui, care să va alege mai de aproape, neclintit nici odinoară, în veci.

Iar hotarul a mai sus scrisei din giumătate de sat ce iaste pe Bârlad, din sat din Gârleşti, din giumătatea cea din gios, giumătate, partea din mijloc, să fie din tot hotarul, din giumătatea de sat, giumătate şi despre toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde din veac au umat.

Iar la aceasta, iaste credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petru veovod şi credinţa a preiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa a boierilor noştri: credinţa boeriului Hran vor<ni>c, credinţa boeriului Negrila, credinţa boerului Hrincovici, credinţa boerului <Ta>labi, credinţa boeriului Scripca, credinţa boierului Vlad şi a panului Mihul ai Hotinului, credinţa boerului Cârja şi a boeriului Huru ai Neamţului, credinţa boeriului Danciul al *Cetăţii Noi*, credinţa boeriului Dragşan spătar, credinţa boierului <D>umşii vist., credinţa boierului Liciula post., credinţa boeriului Feli pahr., credinţa boierului Zberea stolc., credinţa boeriului Iona comis şi credinţa a tuturor boierilor noştri ai Mol dovei, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn pământului nostru, din fiii noştri sau din niamul nostru sau pre cine dumnezeu îl va alege a fi domn pământului nostru Moldoviei, acela să nu-i strice a lui danie şi întăritură, ci mai vârtos să-i întărească, precum şi noi i-am dat şi i-am întărit, pentru a lui credincioasă slujbă şi pentrucă au dat ai săi drepţi bani.

Iar spre mai mare credinţa şi întăritură tuturor cestor de mai sus scrise, poruncit-am credinciosului nostru boer, lui Toader log<o>f<ă>t, a scrie şi pecetea noastră a o spânzura de acest hrisov al nostru.

Au scris Ion Marjire în Vaslui, la anul 7036 <1528>, Martie 23.

Di pe sârbie s'au tălmăcit din cuvânt în cuvât, de mine Hrisanth erom. din sf. Sava, la 1831 Augt. 13.

Arh. St. Iaşi, G. 380, nr. 196, f. 18.
Trad. rom.

249

1528 (7036) Martie 25.

« 7036 <1528> Mart. 25. Ispisoc serbesc, cu a lui tălmăciri, dela domnul Petru v<oe>v<o>d, întăritoriu lui Vrabii şi fratilui său, Niagul şi surorii lor Marii, ficiorii lui Ilce, pi o a triia parti din sat din Hrăniceni, pe Elan, parte de sus, ci li s'au vinit în partia lor, când au înpărţit a lor driaptă ocină cu niamurile lor şi cu nepoţii Ciutînii şi Muşii.

Iar hotarul acei mai sus scrisă a triia parti din sat din Hrănicenii, di pi Elan, parte din sus, ci li să cuvini dintr'acel hotar, a triia parti dintr'amândoă părţile, după vechile hotară, pi undi din vechi s'au stăpânit ».

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 62, f. 179.
Rezumat rom.

250

1528 (7036) Martie 27.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Ilea Ulan şi surorile lui, Mara şi Malea şi Magda, copiii lui Giurgea Ulan, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor dreapta lor ocină şi cu privilegiul ce a avut tatăl lor Giurgea Ulan dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat, anume partea lui Gureş din Gureşani, pe care le-a dat-o bunicul lui, Murgu şi fiul lui Murgu, Ion.

Acestea toate mai sus scrise, să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume partea lui Gureş dela Gureşani, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului meu fiu Bogdan şi credinţa boierilor noştrii: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici,

credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru [1]) cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumş a vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării nostre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le întărească şi să le împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt ‹să scrie›[2]) şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojatcovici, în anul 7036 ‹1528› luna Martie 27.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 26.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom.

251

1528 (7036) Martie 28.

Ispisoc sârbesc al aceluiaş domn, Petru voevod... [3]) din anii 7036 ‹1528› Martie 28, prin care întăreşte stăpânire lui Barta şi fratelelui său Bene şi surorilor lor, Magda, Neacşa preuteasa şi Magdalena, feciori Siminei şi seminţenia lor Neagra şi fratele său, Capotă şi Dumşa şi surorile lor Paraschiva *şi* Doica, feciori Stanei, nepoţii Creţei de pe Elan, pe a lor drepte moşii, Drugii şi Murgenii şi Bârsăneştii şi satul Creţeşti.

Iar hotarele acestor sate să fie, precum au umblat din veac.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie după un rezumat rom. din 1785.

252

1528 (7036) Martie 28, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

---

[1]) « Huru » scris deasupra rândului.
[2]) loc şters ilizibil în orig.
[3]) loc alb în text.

citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Giurgiu, fiul Anuşcăi, nepotul lui Dragoş Boul vornic, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a schimbat ocinele sale drepte şi cumpărăturile bunicului său Dragoş Boul vornic, pe care acesta le-a cumpărat în zilele părintelui domniei mele Ştefan voevod, la gura Iadriciului anume: unde a fost casa lui Baloş şi vad de moară la Bârlad, pe care el le-a cumpărat pentru 160 zloţi tătărăşti dela Pătru Berbece şi dela Ana din privilegiul ce a avut bunicul lor Baloş dela strămoşul nostru, dela Alexandru voevod. Şi alt sat peste apa Bârladului tot la gura Iadriciului, anume Piciganii, pe care l-a cumpărat pentru 100 zloţi tătărăşti dela Lupe şi surorile lui, Neaga şi Fotoşca, copiii Ilcei, <nepoţii lui Drag>oş [1]) Cândescul, din privilegiul ce a avut bunicul lor Dragoş Cândescul dela strămoşul nostru Alexandru voevod.

Şi a schimbat aceste două sate...... [1]) şi am dat slugii noastre, lui Giurgiu fiul Anuşcăi, nepotul lui Dragoş Boul vornic, schimb pentru aceste două sate ale lui, ocina noastră dreaptă <de pe Moldo> [1])va anume Lăţcani, care sat a fost cumpărat de părintele domniei mele, Ştefan voevod, dela Ion, fiul lui Petraşco, nepotul lui Ivaşco Laţcovici din privilegiul <ce a avut dela> [1]) Alexandru voevod.

<Insă> [1]) acest sat mai sus scris anume Lăţcani, pe Moldova <să fie al slugii> noastre, Giurgiu, fiul Anuşcăi, nepotul lui Boul vornic <uric> [2]) cu tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis care este pe Moldova, anume al Lăţcanilor, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar privilegiul ce l-a avut Ivaşco Laţcovici dela strămoşul nostru, dela Alexandru voevod............... [1]) încă l-am dat în mâinile slugii noastre, Giurgiu, fiul Anuşcăi, nepotul lui Boul vornic, înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa <domniei> [2]) noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Drăgşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

---

[1]) loc rupt şi şters în text.

[2]) omis în text.

Iar după viaţa noastră <cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi fie pe oricine îl va alege dumnezeu să fie>[1]) domn al ţării noastre, <acela să nu clintească>[1]) dania şi întărirea noastră, ci să le-o întărească fiindcă le este lor ocină dreaptă.....[1]).

Iar pentru mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, <am poruncit>[1]) credinciosului <nostru>[1]) pan Toader logofăt să scrie şi <să atârne> pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7036 <1528> Martie 28.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi izvoade, XVIII, p. 130—133.
Orig. slav, perg.

253

1528 (7036) Martie 28, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate Stanca, fiica Neagăi, nepoata lui Toader Pitic, i-am dat şi i-am întărit ocina şi dedina ei dreaptă şi din privilegiul de împărţeală ce a avut mama ei Neaga dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate din jumătate de sat din Pitici, partea din mijloc.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, ei şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi din jumătate sat din Pitici, partea din mijloc, să fie pe unde au hotărnicit şi au însemnat credinciosul nostru pan Petrică fost portar de Suceava şi pan Danciul pârcălab de Cetatea Nouă, iar din alte părţi să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Drăgşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) loc şters şi rupt în text.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit ei, fiindcă îi este ocina ei dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader Oană la Huşi, în anul 7036 <1528> luna Martie 28.

După Uricariul, XVIII, p. 108—111.
Orig. perg., pecete atârnată.

254

1528 (7036) Martie 30.

7036 <1528> Martie 30. Copii di pi ispisocul sărbesc de la Petriu voevod, prin care să arată că pi slugile sale Luca şi surorile lui, Ana şi Cerna, fiii Mărinii şi nepoţilor lor, Miile, fiul Muşii, *şi* Giurge şi surorilor lor Magda şi Vasca şi Ana, fiii lui Petru şi iarăş nepoţii lor Giurge şi surorili lui, Ana şi Mărina, fiii Sirinei, toţi nepoţi lui Laşco din Işnovăţi, i-au miluit cu deosăbită milă sa şi li-au dat şi li-au întărit lor, în pământul Moldovii, a lor drepte ocini şi moşii, din uric di întăritură, ci au avut moşul lor Laşco pi Işnovăţi, de la strămoşul său Ilieşi voevod, un sat pi Işnovăţi, pi di gios di capul Cheilor, alt sat pi din sus di capul Cheilor şi satul mai pe din sus di Salce, care aceste sate să li fii lor uric, cu tot vinitul, după a lor vechi stăpânire.

A. V. Sava, Doc. Lăpuşnei, p. 4.
Rezumat rom.

255

1528 (7036) Martie 31.

Suret de pi un ispisoc sârbescu dela Petru voevod, din let 7036 <1528> Martie 31.

Facim înştiinţari pentru adevărate slugile noastre Petru Vetriş şi fratele său Stan Vetriş şi surorile lor Maruşca şi Muşa, ficiori Ivului, nepoţi lui Toader Vetreş, că i-am miluit pre dânşii, osăbit de altă milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, întru al nostru pământ al Moldovei, pre a lor dreaptă ocină şi moşii, de uric şi dres a lui Toader Vetriş, ci au avut ei dela strămoşul domniei mele Ştefan voevod, giumătate de sat din Vetrişani, giumătate cé din

gios, aceia să fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi a tot neamul lor, ci să va mai alege mai aproape, neruşluiţi niciodată, în veci.

Iar hotarul acei giumătate de sat, Vetrişăni, giumătate ce din gios, să fie de către tot hotarul giumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veac.

Care sat de mai sus scris, anumi Vetrişănii, ei l-au înpărţit cu rudeniile sale, anume cu Jurja şi cu frati-său Ioana, feciorii Stanii şi cu nepotul de sor al lor Dragoş Vetriş şi cu surorile lui, Sora şi Stanca, toţi nepoţi lui Toader Vetriş.

Şi spre aceasta este credinţa domniei mele, de mai sus scris, Petru voevod şi credinţa a preiubit fi.ului domniei mele Bogdan voevod şi credinţa tuturor boerilor noştri.

Iar după a noastră viaţă, cini va fi domn ţării aceştie, să nu strice a noastră danii şi întărire, ci mai ales să de şi să întărească.

Şi pentru mai mare credinţă şi întărire a celor de mai sus scrisă, am poruncit cinstitului şi credinciosului boeriului nostru d-sali Toader *mare* logofăt, să scrii şi a noastră pecetii către această carte a noastră să o legi.

S'au tălmăcit de Evloghie dascalul slovenesc, leat 7270 ‹1762› Aprilie 26. Şi s'au scris de dascalul Evloghii.

Acad. R.P.R., CXXXI/216.
Trad. rom.

256

1528 (7036) Aprilie 1.

1 Aprilie, 7036 ‹1528›. Petru vodă, pentru «Vasco Mihăliaşu şi nepotu' său, Sima Mihăilaşu», cari vând moşia din Milineşti (Hotin), Anuşcăi, fetii lui Petru Liteanu, giupânesii lui Andreica pahr. şi nepoţiloru iai, Ionu şi surorii lui Stana», pentru 230 «zloţi tătăreşti».

Scrie Grigorie Bogzovici.

Traducere a lui Andrei Sabii căpt., 15 Iulie 1795.

Revista Istorică, an. VI (1920), p. 75.
Rezumat rom.

257

1528 (7036) Aprilie 1, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni,

sluga noastră Stețco Micotici, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă din dreptul său uric, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat, anume Heghidișani [1]), pe pârâul Leleei, jumătatea de jos, pe amândouă părțile pârâului, credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter, pentru o sută și optzeci zloți tătărești.

Iar credinciosul nostru pan Pavel Scripco brănișter a plătit toți acești mai sus scriși bani, 180 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, Stețco Micotici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Goian, de bună voia sa nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă, dania fratelui domniei mele Bogdan voevod, a patra parte dintr'o pustie pe Cogâlnic, mai jos de trăcătoarea lui Mărgelat, deasemeni, credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter, pentru o sută și douăzeci zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Pavel Scripco brănișter a plătit toți acești bani mai sus scriși 120 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Goian, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter această mai sus scrisă jumătate de sat din Heghetișani pe pârâul Leleei, jumătatea de jos, de amândouă părțile pârâului și a patra parte din pustie, pe Cogâlnic, mai jos de trecătoarea lui Mărgelat, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul.

Și deasemeni, i-am dat un loc de pustie pe Botna Mare, mai sus de gura Gangurei, unde cade în Botna, pe amândouă părțile Botnei, ca să-și întemeieze sat.

Acestea toate mai sus scrise să fie credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepotului lui de frate slugii noastre Toma cămăraș de vistierie, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte spuse jumătăți de sat din Heghetișani, ce este pe pârâul Leleei, jumătatea de jos, de amândouă părțile pârâului, să fie din tot hotarul jumătate și după vechiul hotar.

Iar hotarul acestei a patra părți de pustie, ce este pe Cogâlnic, mai jos de trecătoarea lui Mărgelat, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, să le fie lor după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

---

[1]) așa în orig.

Iar hotarul pustiei ce este pe Botna Mare, mai sus de gura Gangurei, unde cade în Botna, pe de amândouă părţile Botnei, să fie cât va putea să folosească un sat îndestul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciu pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa visternic, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbierea stolnic, credinţa panului Ion comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru drept credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7036 <1528> luna Aprilie 1.

Acad. R.P.R., VI/51.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

258

1528 (7036) Aprilie 4, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Fădor, fiul Anuşcăi şi verii lui, Trifan şi surorile lui, Maria şi Anna şi Erena, copiii lui Ivanco, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi cu privilegiul de cumpărătură ce au avut părinţii lor Ivanco şi Anuşca, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Crasna, anume Fâşcanii.

Acestea toate mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul. Insă să le fie acest sat pe din două: jumătate din acest sat, ce este pe Crasna, anume

Fâşcanii, să fie lui Fădor singur. Cealaltă jumătate din acelaşi sat, ce este pe Crasna anume Fâşcanii, să fie lui Trifan şi surorilor lui, Maria şi Ana şi Erena, copiii lui Ivanco, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Crasna, anume Fâşcanii, să fie după hotarul vechiu pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Ta<la>bă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru slujba lor.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader al lui Onea la Huşi, în anul 7036 <1528> luna Aprilie 4.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 90.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

259

1528 (7036) Aprilie 8, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceşti adevăraţi boieri ai noştri, pan Ion Stârcea pârcălab de Hotin şi fratele lui, Mihul Stârcea pârcălab de Chichiliner[1]) şi sora lor Fedca, copiii Nastei, nepoţii lui Tabuci, ne-au slujit nouă, drept şi credincios.

---

1) Chichiliner — Cetatea de Baltă.

De aceia noi, văzând slujba lor drept credincioasă către noi, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă, şi le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră în Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă satul pe Prut, anume Boianul Mare cu toate pricuturile, pentru care i-a pârît pentru acest sat, în tinereţea nepotului de frate al domniei mele Ştefan voevod, un oarecare Ivanco, ce a fost pisar, cu nişte privilegii mincinoase; iar atunci el l-a luat.

Iar după aceia, el iarăşi a pierdut partea sa din acest sat, în hiclenie, când a ridicat cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate al domniei mele Ştefan voevod şi asupra ţării noastre. Şi iarăşi, nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voevod, cunoscând înşelăciunea şi hiclenia şi toate privilegiile lui mincinoase, ce le-a făcut cu înşelăciune, el a dat dela sine şi a înapoiat lui pan Ion Stârcea pârcălab de Hotin şi fratelui lui, pan Mihul Stârcea şi surorii lor Fedca, acest sat mai sus scris care este pe Prut, anume Boianul Mare cu toate pricuturile.

De aceia noi, văzând înapoierea lor şi dania ce el a dat şi le-a întors lor, pentrucă le-a fost ocină dreaptă şi noi deasemeni am înţeles, cu tot sfatul nostru că a fost dreapta lor ocină şi dedină dela noi, deasemeni am dat şi am întărit credincioşilor noştri, pan Ion Stârcea şi fratelui lui, pan Mihul Stârcea pârcălabi şi surorii lor Fedca, copiii Nastei, nepoţii lui Tabuci, acest sat scris mai sus, pe Prut, anume Boianul Mare, cu toate pricuturile, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Prut, anume Boianul Mare, cu toate pricuturile, să fie după hotarul vechi din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Şi privilegiul cel mare, ce l-a avut bunicul lor Pătraşco, fiul lui Tabuci, dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, acest privilegiu încă a fost în mâinile zisului Ivanco, ce a fost pisar. Şi dacă se va găsi acest privilegiu, el este privilegiul lor drept.

Şi deasemeni, nimeni niciodată, cu acele privilegii mincinoase mai înainte zise, să nu aibă a pârî şi nici să aibă câştig, împotriva acestui privilegiu al nostru, niciodată în veci.

Iar la aceasta, este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa

panului Drăgşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lor slujbă şi pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7036 ‹1528› luna Aprilie 8.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atâr nată.

260

1528 (7036) Aprilie 8, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios, pan Toader logofăt, a slujit mai înainte sfântrăposaţilor părintelui domniei mele Ştefan voevod şi fratelui domniei mele Bogdan voevod şi nepotului domniei mele Ştefan voevod cu slujbă dreaptă şi credincioasă, iar astăzi ne slujeşte nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui drept credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat dela noi, în ţara noastră în Moldova, două părţi din trei părţi de sat, din Starosiliţi, părţile lui Maxin Udrea, aceste două părţi pe care acesta le-a pierdut în hiclenie, când a ridicat cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate al domniei mele Ştefan voevod şi asupra ţării noastre. Acesta să-i fie lui de la noi uric cu tot venitul.

Şi întru aceasta, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Fătul pârcălab de Ciobârcii şi surorile lui, Stanca şi Solomia şi Neagşa şi Ana şi Anghelina, copiii lui Coste posadnic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au schimbat cu domnia mea ocina lor dreaptă şi cumpărătura tatălui lor Costea posadnic, a treia parte de sat din Starosilţi care această a treia parte de sat a dat-o nepoata lui, Magda, fiica Marencăi, nepoata lui Caliian cel bătrân, din privilegiul bunicului ei, Caliian cel bătrân, dela străbunicul nostru Alexandru voevod, pentrucă a răscumpărat-o din robie din Ţara Tătărească, de a dat pentru dânsa cinci mii de aspri.

Şi iarăşi domnia mea am dat lor schimb, pentru a treia parte a lor de sat din Starosilţi, un sat în ţinutul Horincei, anume Stoboreni, pe care sat l-a pierdut Săcuianul ceaşnic, ginerele lui Tăutul logofăt, în hiclenie, când a ridicat cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru, asupra nepotului domniei mele Ştefan voevod şi asupra ţării noastre.

Şi întru aceasta, domnia mea am miluit şi am dat această mai înainte zisă a treia parte din sat, din Starosilţi, tot credinciosului nostru pan Toader logofăt, ca să-i fie lui acest sat Starosilţi, dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui <sat scris> mai sus, anume al <Starosilţilor>, să fie după hotarul vechi, din toate părţile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru <voevod şi credinţa prea iubitului <fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa bo>ierilor noştri: credinţa panului Hrană v<ornic>[1]), credinţa <panului Ne>[1])grilă, <credinţa panului G>[1])rincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului.........[1]) panului Cârje şi a p..........[1]) Danciul.........[1]) postelnic.........[1]) tuturor boierilor noştri <moldoveni, mari şi mici>[1]).

Iar după <viaţa noastră>[1]), cine va fi domn al ţării noastre din copiii <noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, <acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i <împuternicească fiindcă[1])> i-am dat lui şi i-am întărit <pentru slujba lui drept credincioasă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <să scrie şi> să atârne pecetea noastră la această <carte> a noastră.

A scris Dumitru Popovici <la Huşi>[1]), în anul 7036 <1528> luna Aprilie 8.

Arh. St. Iaşi, Pergamente, CCCXL/11.
Orig. slav, perg., lipseşte o parte şi pecetea.
Cu o trad. din 1811 la Acad. R.P.R. XIX/76.

261

1528 (7036) Mai 18, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat al nostru pan credincios, Felea ceaşnic, a slujit mai înainte sfântrăposaţilor, fratelui domniei mele Bogdan voevod şi nepotului de frate al domniei mele Ştefan voevod iar astăzi ne slujeşte nouă drept şi credincios.

---

[1]) rupt în orig.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat lui dela noi, în ţara noastră, în Moldova, satele anume: Orgoeşti şi Neagomireşti, la obârşia Hovârletei, şi jumătate din selişte ce acum se numeşte Vladeşti, tot pe Hovârleata, partea din Bogdăneşti, pe care aceste sate le-a pierdut Pătru Carabeţ fost vornic, în hiclenie, când a ridicat cu alţi necredincioşi, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate, asupra lui Ştefan voevod şi asupra ţării noastre.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi iarăşi, privilegiul cu care el cumpărase aceste sate, anume Orgoeşti şi Neagomireşti, la obârşia Hovârleatei, ce este dela părintele domniei mele Ştefan voevod, acel privilegiu s'a găsit la noi şi l-am dat în mâinile credinciosului nostru pan Felea ceaşnic.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise Orgoeşti şi Neagomireşti, la obârşia Hovârleatei, să fie cu toate hotarele lor vechi pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi al acestei jumătăţi de selişte, ce acum se numeşte Vladeşti, tot pe Hovârleata, partea din Bogdăneşti, să fie jumătate din tot hotarul iar dinspre alte hotare, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Petru voevod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Hrană vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Grincovici, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul cei dela Hotin, credinţa panului Cârje şi Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Grozav şi Danciul cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spatar, credinţa panului Dumşea vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Zbiarea stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojatcovici la Suceava, în anul 7036 <1528> Mai 18

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

262

1528 (7036) Mai 28, Huşi.

Cu mila lui dumnezeu, noi Pătru voevod, donın al țării Moldovei. Facem ştire cu această a noastră carte tuturor cine o va căuta sau cetindu-i-se o va auzi, pentru adevăratele slugile noastre Petre *şi* Oane *şi* Toader *şi* Costandin *şi* Ioan *şi* Jurj Muncean, precum că au slujit noao cu dreptate şi cu credință.

Pentru aceea dar, văzând noi a lor credință slujbă către noi, i-am miluit domnia mea cu osăbită a noastră milă, le-am dat şi le-am întărit a lor direaptă ocină ce ei au avut din ispisoc de întăritură, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, cu mica pecéte, o fântână anume Roşia şi a patra parte din Câmpul Ocolului, parte din gios *de* Covurlui, ce ei au plătit părintelui domniei mele, Ştefan voevod, 70 zloți pentru moartea unui om, anume Néniul némiş, ce s'au găsit ucis într'acel câmp a Ocolului.

Toate aceste de mai sus scrise să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoților lor şi strănepoților lor şi răstrănepoților lor şi la tot neamul lor, cine se va alége mai de aproape, neruşeit niciodinioară, în veaci.

Iar hotarul de mai sus scrisei fântâni, anume Roşie şi a patra parte din Câmpul Ocolului, partea din gios *de* Covurlui, să fie pe unde le-au hotărât Felea starostele.

Iar spre aceasta iaste credința a însumi domniei méle, noi Petru voevod şi credința preaiubitului nostru fiu, Bogdan voevod şi credința tutúror boiarilor noştri........ [1]).

A scris Dumitru Popovici în Huşi, la anul 7036 ‹1528› luna Mai 28 zile.

După Gh. Ghibănescu, Surcte şi izvoade, XVIII, p. 136—137.
Trad. rom.

263

1528 (7036) Iulie 12.

Suret de pe ispisoc sârbesc dela Petru v‹oe›vod din veleatul 7036 ‹1528› Iulie 12.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea boiarilor noştri a mari şi mici, Tomşa feciorul Mogâldei din Antăleşti, de nime silit, nici asuprit, ci de a lui bună voie şi a vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, din a treia parte din satul Antăleşti, din partea Mogâldei giumătate, din uric ce au avut moşul lui Faraon dela bătrânul Ştefan voevod de danie. Aceea au vândut-o slugii noastre lui Măteiu vătah drept optzeci şi cinci zloți tătărăşti, din tot locul, din câmp şi din sat şi din apă, ce se va alege din aceea a treia parte a satului, giumătate.

---

[1]) loc alb în text.

Şi s'au sculat Măteiu vatah şi au plătit toţi deplin acei de mai sus scrişi bani, 85 zloţi tătăreşti, în mănule Tomşii feciorului Mogâldii.

Deci noi văzând a lor de bună voe tocmeală şi plată deplin, dat-am lui şi am întărit ca să-i fie lui şi dela noi ocină cu tot venitul, şi altul să nu se amestece.

Stroe [1]) mare logofăt.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascal, 1785 Mart. 18.

După A. Gorovei, Folticenii, p.
Trad. rom.

264

1529 (7037).

Un uric de la Pătru vodă, din lt. 7037 <1529>, pentru Brănişteri, şi Scheuleni şi alt sat, de împărţală Ilie şi Mărica şi alte rude, cu pecete de ceară.

După N. Iorga, St. şi Doc., VI, p. 151.
Rezumat rom.

265

1529 (7037) Martie 5, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Petrea Vartic şi sora lui Vasca, copiii lui Vartic diac, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, nesiliţi cumpărătura tatălui lor Vartic diac, ce el a avut dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat la Cârligătura, pe Valea Carului [2]), anume Negeştii, unde a fost Neag Fâicavul, slugii noastre Dragotă, pentru 200 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Dragotă a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, două sute de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Petrea Vartic şi a surorii lui, Vasca, copiii lui Vartic diac, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Dragotă acest sat mai înainte zis, la Cârligătură, ce este pe Valea Carului [2]), anume Negeştii, unde a fost Neag Făicavul, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) În acest timp, Petru Rareş avea mare logofăt pe Toader, deci ne aflăm în faţa unei lecturi cronate a numelui sau a veleatului.

[2]) « Potoc Vovozi » în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi privilegiul ce a avut tatăl lor Vartic diac dela părintele domniei mele, dela Ştefan voevod, încă l-a dat în mâinile slugii noastre Dragotă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Negrilă, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Grozav şi a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întăritura noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru slujba lui dreptcredincioasă către noi şi pentrucă şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Bogzovici la Vaslui, în anul 7037 <1529> Martie 5.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 217.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom.
Un perilipsis, ibid., CCLXXXVIII/70.

266

1529 (7037) Martie 9.

7037 <1529> Mart. 9. Un ispisoc sărbăsc dela d<omnul> Petru voevod, împreună cu tălmăcire lui, în cari scrii, că au dat şi au miluit pe Ioan, ficior Catrinii şi rudeniile lui, Ivan şi frăţâni-său Toma şi nepoţilor lui de fraţi, Duisa şi surorii lui, Sofiia, ficiorii lui Gavril şi unchiului lor, Ivanu şi surorii lui Magda şi Cerna, ficiorii Anii şi rudile lor Anuşca, fata Marii şi iarăş rudeniile lor, Dragotă, ficiorii Mariei, toţi nepoţ şi ficior<i> Durnii, trei părţi de sat di Durneşti, ce să chiamă Sâneşti şi dooă părţi dintr'o sălişte, Culişoara, după cum ispisocul arată.

Acad. R.P.R., CXIV/32, f. 40.
Rezumat. rom.

1529 (7037 Martie 9, Vaslui.

Suret dipe un uric sărbăsc dila Petru voevod.

Cu mila lui dumnezău, noi Petru voevod, domnu ţărăi Moldovii. Facem ştiri cu această carti celor ci vor căuta spre dânsa şi celor ce vor auzi cetind-o, precum acestu adivărat sluga noastră Petre Magdiciu şi fraţii lui, Andriica şi Jurja şi Brătilă, fiii Mihului Magdiciu, ni-au slijit noă drept şi cu credinţă.

Drept acie, văzindu dreaptă şi cu credinţă a lor slujbă cătră noi, i-am miluit pre dânşii cu osăbită a noastră milă şi li-am dat şi li-am întărit a lor dreaptă ocină de moşii, giumătati de sat din Măgdiceşti, ce esti înpotriva Ichiului,... [1]), dila Bâcu, pe di gios de fântână, ce-au fost cumpărat tatul lor Mihul Magdiciu în zileile părintelui domnii meli, a lui Ştefan voevod dila Şandru Onescul, fiu lui Ştefan Ungurean şi cu privileghiea dila străunchii noştri Ilii şi Ştefan voevozi.

Această moşii să le fii lor şi di la noi uricu cu tot vinitul, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi a tot niamul lor, cini s'ar alegi mai de aproapi, neclătit niciodănăoară, în veci.

Şi hotar aceştii giumătăţi de sat *din* Mădăceşti, ci este împotriva Ichiului... [1]) dila Băcu, începăndu-să din sus din hotar fântânii, drept pisti câmpu la Ichili, iar dispre alti părţi să fii după hotar vechiu, pe unde au stăpânit din vechiu.

Şi spre aceasta esti credinţa domnii meli, mai sus scrisului, Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiiului domnii meli Bogdan şi credinţa boerilor noştri: credinţa dumisali *Grozav* vornicul, credinţa dumisali *Negrilă*, credinţa dumisali Tălabă, credinţa dumisale Scripcă, credinţa dumisale Vlad şi a dumisale Mihu pârcălabi de Hotin, credinţa dumisali Cârjea şi a dumisali Huru pârcălabilor de Niamţu, credinţa dumisali Danciul şi a dumisali Zberăi pârcălabilor *de Cetatea Nouă* [2]), credinţa dumisali Barboţchi [3]) portar de Suceava, credinţa dumisali Drăgşan spătar, credinţa dumisali Dumşa vist., credinţa dumisali Liciul post., credinţa dumisal File pah., credinţa dumisali Toader stol., credinţa dumisali Ioan comisul şi credinţa tuturor boerilor noştri din Moldova, a mari şi mici.

Iar după viaţa noastră cine va fi domnul pământului nostru, din fii noştri sau din niamul nostru sau iarăşi ori pi cini îl va alegi dumnezău a fi domnu pământului nostru a Moldovii, acela să nu stri‹ce› a noastră danii şi întăritură, ci şi acela să li dé şi să li întărească şi să li întimiezi lor cu toată viniturili şi să li întărească căci li este lor dreaptă ocină de moşii.

---

[1]) în suret urmează cuvântul neînţeles: Protolici.

[2]) în suret: Noîgraţschin;

[3]) în loc de: Barbovschi.

Şi spre mai mari tării şi întăritură spre aceastâ mai sus scrisă, am poruncit credinciosului nostru boeru Toader logofăt a scrii şi a spânzura pecete noastră spre această carte a noastră.

S'au scriisu de Dumitru Popovici în Vaslui, let 7037 <1529> Mart. 9.

S'au tălmăcit di mini di pi ispisoc sârbesc, fără di nici o grişală.

In Hotin, let 1772 Iunie 22.

Andrei Dişchevici, pisar din cetate Hotinului.

< Pe verso: > Suretul de jumătate sat Măgdeceşti, ce s[ă] cheamă Poşiştii.

După A. V. Sava, Doc. privitoare la târgul şi ţinutul Lăpuşnei, p. 5—6.
Trad. rom.

268

1529 (7037) Martie 11, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nastea, fiica Dragaiei, sora lui Bratul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina ei dreaptă din dreptul ei uric şi din privilegiul ce a avut ea dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a patra parte a mamei ei, Dragaia, din jumătate de sat din Pojereşti, pe Răbricea, slugii noastre Toader şi femeii lui, Draguşa, pentru 60 de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Toader şi femeia lui, Draguşa şi au plătit, toţi deplin, aceşti bani, mai sus scrişi, 60 de zloţi tătăreşti, în mâinile Nastei, fiica Dragaiei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia şi tocmeala lor şi plata deplină şi noi, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Toader şi femeii lui, Draguşa această a patra parte, din jumătate de sat din carte, anume Pojereşti pe Răbricea a mamei ei, Dragaia, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor, cine se va trage din trupul lor. Iar dacă amândoi nu vor avea copii din trupul lor, să-i fie ei uric şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte, după hotarul vechi.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boerilor noştri moldoveni: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a

panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul <şi>[1] credinţa <panului>[1] Zbiarea pârcălabi <de Cetatea Nouă>[1], credinţa panului Barbovschi portar <de Suceava, credinţa panului Dragşan>[1] spătar, credinţa <panului> Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion>.[1] comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră <ci> să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit lor pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Vaslui, în anul 7037 <1529> Martie 11.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/12.
Orig. slav., perg., pecete atârnată, căzută.

269

1529 (7037) Martie 11, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri modoveni slugile noastre, Stănilă şi fraţii lui, Patraşco şi Trifan şi sora lor Neacşa, copiii Anuşcăi, nepoţii lui Pecica şi ai femei lui, Marinca, de bună voia lor nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric şi din privilegiul de mărturie, ce au avut bunicii lor Pecica şi Marinca, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o bucată de pământ dela Pârâul Babeei, în sus până la vârful pădurii, slugii noastre Toma Balaleu, pentru o sută şi şaizeci şi opt de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Toma Balaleu a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 168 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre, Stănilă şi ale fraţilor lui, Patraşcu şi Trifan şi a surorii lor, Neacşa, copiii Anuşcăi, nepoţii lui Pecica şi ai femeii lui, Marinca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Toma Balaleu această bucată de pământ mai înainte zisă, care este dela Pârâul Babeei în sus, până la vârful pădurii, ca să-i fie lui de la noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor

[1]) loc rupt în orig.

lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ, care este de la Pârâul Babeei, să fie în sus până la vârful pădurii, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească pentrucă a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Bogza la Vaslui, în anul 7037 <1529> luna Martie 11.

<Pe verso, rom.:> Movile la Roman.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 27.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

270

1529 (7037) Martie 12.

7037 <1529> Mart. 12. Un suret di pi ispisocul domnului Petru voevod prin cari întăreşte Maruşcăi şi nepotului iei Dragoş, ficiorul Stanii, nepoţii lui Toader Drăguţanul şi Andrei şi a Muşii, pre a lor dreaptă ocină, un sat pre obârşii Bârlăzălului, anumi Poenarii şi că Dragoş, de a lui bună voe au vândut giumătate dintr'acel sat, Poenarii, a sa parti, seminţiilor sali, Soaarei şi Anuşcăi, fetilor Maruşcăi, drept 100 zloţi tătăreşti.

Iar hotarul acestui sat să fie despre toate părţile, pe hotarul bătrîn.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 24, f. 266.
Rezumat rom.

1529 (7037) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Fătul şi fraţii lui, Toader şi Gherasim şi Nicoară, fiii Dolcăi şi nepoata lor de soră, Sorca, fiica Miutiuteaoai nepoţii lui Ştefan Leghetiş, de bunăvoia lor au vândut dreapta lor ocină, din dreptele lor urice şi din privilegiul bunicului lor Ştefan Leghetiş, ce el a avut dela străbunicul nostru Alexandru voevod, o poiană anume Gheoroaia şi cu prisacă, din hotarul satului Leghetişani, pe Berheci, slugii noastre Stanciul Străţilă, pentru 230 de zloţi tătăreşti. Şi sluga noastră, Stanciul Străţiul[1]), a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi în mânile slugilor noastre, Fătul şi fraţilor lui, Toader şi Gherasim şi Nicoară, fiii Dolcăi şi nepoatei lor de soră, Sorca fiica Mitiuteaoai, nepoţii lui Ştefan Leghetiş, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Stanciul Străţilă, această poiană mai înainte zisă, anume Gheoroaia şi cu prisaca, din hotarul satului Leghitişani pe Berheci, ca să-i fie lui, dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei poiene anume Gheoroaia şi cu prisaca, din hotarul satului Leghetişani, pe Berheci, din sus de capătul piscului, la vale, pe unde ei i-au însemnat, iar hotarul, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa <panului>[2]) Drăgşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie

---

[1]) aşa în orig.; mai sus: Străţilă.

[2]) omis.

domn al ţării noastre Moldova, <acesta să nu-i clintească>[1]) dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentru că el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Vaslui, în anul 7037 <1529> luna Martie 13.

Acad. R.P.R., XL/21.
Orig. slav, perg., pecete atârnată căzută.

272

1529 (7037) Martie 16, Huşi.

« Suret de pe ispisoc sârbesc dela Petru vodă, din leat 7037 <1529> Mart. 16.

Facem înştiinţare pentru adevărate slugile noastre, Pârvul cu frate-său Ion şi sora lui Niacşa, feciorii Oanei tălmaci, osăbit de altă milă noastră, i-am miluit pe dânşii şi li-am dat şi li-am întărit lor întru al nostru pământ al Moldovei, pe a lor dreaptă ocină şi cumpărătură a tatălui lor Oanei tălmaci, din uric şi din dresuri ce au dela părintele domniei mele Ştefan voevod şi dela vărul[2]) meu Ştefan voevod, un sat anume Ruseni pe Tutova şi trei părţi den sat de Davideşti, pe Berheci, unde au şezut David, părţile cele din gios şi satul Simineşti pe Tutova şi pe Bârlad, satul Neagomireşti, unde au şăzut Dragomir Petre, din sus de Criveşti şi peste Prut, satul la Maluri, anume Tomeştii şi cu moară şi un loc de pustiu, din sus de Troian, pe Cahul, la Fântâna Hlabnicului pe de amândouă părţile de Hlabnic, şi poiana, ce-i la obârşia Zăletinului, anume Spriia şi pe Tutova, satul unde au şăzut Mir şi doao locuri din pustiu, la ţinutul Tecuciului şi o selişte pe Dimaci, unde se chiamă silişte Lalova şi moară în Dimaci şi altă selişte din pustiu, la Olteni, între Caloianu şi Naneştii, anume Lungociul.

Toate acele de mai sus scrisă ca să fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamul, ce se va alege mai aproape neruşeit nici odănăoară, în veci.

Iar hotarele a tuturor satelor, ce s'au zis mai sus şi a seliştelor să fie dinspre toate părţile după hotarăle cele vechi, pe unde au îmblat din vechi.

Pentru aceia, credinţa domniei noastre, Petru vodă şi a preaiubit fiul domniei mele Bogdan voevod şi credinţa boerilor noştri: d<u>m<nea>lui Grozav *mare* vornic şi d<u>m<nea>lui Liciul *mare* post. şi d-lui Ion *mare* comis.

---

[1]) loc rupt.

[2]) în realitate: « nepotul ».

Şi pentru mai bună credinţă şi întăritură am poruncit cinstitului şi credincios boiarului nostru d<u>m<nea>lui Toader mare logofăt să scrie şi a noastră pecete către această adevărată carte a noastră să o lege.

S'au scris de Grigorie Bogza în Huşi, leat 7037 <1529> Mart. 16.

Institutul de Istorie al Academiei R.P.R.
Copie rom.

273

1529 (7037) Martie 16, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni [moldoveni] Fedca şi sora ei Măgdălina, fiicele Motrei, nepoatele lui Tatul Nanescul, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a mamei lor, a Motrei, din privilegiul ce a avut ea, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a treia parte din cele două părţi ale lor de sat din Selicicani, care este pe Cozancea <din partea de jos> [1]) slugii noastre Roman Ciocan, pentru 300 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Roman Ciocan a plătit toţi banii mai sus scrişi, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile Fedcăi şi a surorii <ei Mă>[1])gdălinei, fiicele <Motrei> [1]) nepoatele lui Tatul Năn<escul> [1]) înaintea <noastră şi înaintea> [1]) boierilor <noştri> [1]).

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Roman Ciocan <această mai> sus scrisă a treia parte din două părţi de sat, din Selicicani pe Cozancea din partea de jos ca să-i fie lui dela noi uric <cu> [1]) tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei a treia părţi din aceste două părţi de sat din Selicicani, care este pe Cozancea, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa

[1]) loc rupt în orig.

panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă și pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7037 <1529> luna Martie 16.

<Pe verso, contemporan slav:> Pan Ciocan cămănar.

Acad. R.P.R., XLVII/229.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

274

1529 (7037) Martie 17, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, rugătorul nostru chir Dorotei, episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului și Armeanca și nepoata ei de soră, Mărie și sora ei Sofiica și vara lor Magda și sora ei Parasca, fiicele lui Fetion și Mihăilă și sora lui, Mara, copiii Parascăi și deasemeni vara lor Marușca, toți nepoții lui Panco și ai fratelui lui, Toader, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat dreptele lor ocine, din dreptele lor urice.

Și rugătorul nostru, chir Dorotei, episcop dela mitropolia de jos le-a dat, din dreptele ocine ale mitropoliei, un sat pe Bârlad, anume Idești, mai sus de gura Lozovei și jumătate din iezerul dela Lozova.

Și iarăși, Armeanca și nepoata ei de soră, Mărie și sora ei Sofiica și vara lor Magda și sora ei Parasca, fiicele lui Fetion și Mihăilă și sora lui, Mara, copiii Parascăi și vara lor, Marușca, toți nepoții lui Panco și ai fratelui lui, Toader, au dat sfintei mitropolii din târgul Romanului, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre, Paraschiva, dreapta lor ocină și dedină, un sat în ținutul [1]) Neamțului, unde a fost casa bunicului lor Panco, anume Panceștii și cu moară.

[1]) « derjava ».

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi schimbul lor bun, ce ei şi-au schimbat între dânşii şi au întocmit de a lor bună voie şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit acest sat mai sus scris, în ţinutul Neamţului, anume Panceştii, cu moară, ca să fie mai sus zisei mitropolii dela târgul Romanului, dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat înainte zis, care este în ţinutul [1]) Neamţului, unde a fost casa lui Panco, să fie pe hotarul vechi începând dela stejarul trăsnit, până la movilă, unde stă un stâlp într'însa, de acolo drept la cornul Oleşnicului şi de acolo pe lângă Pârâul Negru cel vechiu în capătul de sus al loziilor, de acolo la drum, la stejarii despicaţi, de acolo drept la Siret, apoi în sus pe Siret la Moldova, până la stejarul cel dintâi, de unde am început întâi.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească.

Iar pentru mai multă putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7037‹1529› luna Martie 17.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 140.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., LXIV/34; altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Episc. Romanului, XIII/1.

275

1529 (7037) Martie 19, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

---

[1]) « derjava » în orig.

citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Lazea şi Giurgea şi Gliga şi Neagul, ne-au slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, în Moldova, un loc din pustie pe Cerătioae, la gura Scumpiei, să-şi întemeieze sat. Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai înainte zis loc din pustie, ce este pe Cerătioae, la gura Scumpiei, să fie din toate părţile, cât va putea folosi un sat îndestul.

Iar la aceasta, credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului <Dragşan> [1]) spătar, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu <să fie domn> [1]) al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat pentru dreapta lor slujbă către noi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huşi, în anul 7037<1529> luna Martie 19.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 28.
Orig. slav. perg., pecete atârnată.

276

1529 (7037) Martie 19, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

---

[1]) ilizibil în orig.

citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Matei şi fratele lui, Nichita şi surorile lor Mărena şi Liga şi Muşa, copiii lui Gutea, şi sora lui Gutea, Mărie şi nepoţii lor de frate, Mihul şi surorile lui, Dolca şi Cărstina şi Nastea, copiii lui Sima şi vărul lor Păcurar, fiul Nastei, toţi nepoţii lui Ivaşco Goenescul, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi din privilegiul pe care l-a avut bunicul lor Ivaşco Goenescul dela părintele domniei mele, Ştefan voevod, jumătate din satul Leonteştii, unde a fost casa lui Leonte, şi siliştea lui Conul pe Rebricea şi peste munte pe Rebricioara Mică, seliştea lui Nicoară şi seliştea lui Jurj Blidar.

Acestea toate mai sus scrise să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Leonteşti spus mai înainte, unde a fost casa lui Leonte şi siliştea lui Conul, care este pe Rebricea şi peste munte pe Rebricioara Mică, siliştea lui Nicoară şi siliştea lui Jurj Blidar, să fie din toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Bogdan, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea dela Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, <cine> [1]) va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iar pe ori<cine> [1]) va alege <dumnezeu> [1]) să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este ocina lor dreaptă.

<Iar pentru mai mare> [1]) putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huşi, în anul 7037<1529> luna Martie 19.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 403.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

[1]) loc rupt în orig.

1529 (7037) Martie 20, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Fac cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Bălan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit <şi a vândut> [1]) ocina <lui> [1]) dreaptă şi cumpărătura lui şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, jumătate de sat care este pe Albia, anume unde a fost Neacşul, partea dinspre răsărit, slugilor noastre Alexe şi fratelui lui, Stan, pentru o sută şi optzeci zloţi tătăreşti.

Iar slugile noastre Alexe şi fratele lui, Stan, au plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 180 zloţi tătăreşti, în mâinele slugii noastre Bălan, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, Alexa şi fratelui lui, Stan, această jumătate de sat ce este pe Albia, anume unde a fost Neacşul, partea dinspre răsărit, ca să le fie lor şi dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor <şi strănepoţilor lor> şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăţi de sat, care este pe Albia, anume unde a fost Neacşul, partea dinspre răsărit, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa pr aiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistiernic, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie<domn> [1]) al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească, ci să le întărească pentrucă i-am dat, fiindcă el şi-a cumpărat cu banii săi drepţi şi proprii.

---

[1]) loc rupt în text.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huşi, în anul 7037 ‹1529› luna Martie 20.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi izvoade, IX, p. 17—20.
Orig. slav. perg.

278

1529 (7037) Martie 22, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi c tindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Bran, fiul Nastei şi vara lui, Fedca, fiica Mariei şi nepoţii ei de frate, Moga şi fratele lui, Dragoşe, fiii lui popa Luca şi nepoţii lor de soră, Toader şi sora lui, copiii Vascăi şi deasemeni verii lor, Roman şi fratele lui, Ion, copiii Anghelinei şi mătuşa lor, Marenca, toţi nepoţii lui Sima logofăt, şi ai surorii lui Ana, cneaghina lui Bârsan, de a lor bună voie, au împărţit dreptele lor ocine şi dedine şi din privilegiul ce a avut bunicul lor Sima logofăt dela străunchii noştri, dela Ilie şi Ştefan voevozi şi sora lui Sima logofăt, Ana, cneaghina lui Bârsan, şi ea a avut privilegiu de mărturie dela părintele domniei mele Ştefan voevod, pe satele anume Glodeni şi jumătate de sat pe Voinovea, unde a fost Paşco vataman şi satul Socii şi Duşeştii.

Şi a căzut în partea slugii noastre Bran satul Socii şi în partea Fedcăi şi a nepoţilor ei de frate, Moga şi fratele ei, Dragoşe şi a nepoţilor lor de soră, Toader şi a surorii lui, copiii Vascăi le-a căzut lor satul Duşeşti şi a patra parte din satul Glodeni, din partea de sus.

Şi iarăşi, în partea slugilor noastre Roman şi a fratelui lui, Ion şi a mătuşei lor Marenca, deasemeni au căzut în partea lor trei părţi din satul Glodeni şi jumătate de sat pe Voinova, unde a fost Paşco vataman.

De aceia noi, văzând buna lor voie şi tocmeală şi împărţire între dânşii, noi deasemeni şi dela noi am dat şi le-am întărit aceste toate mai sus scrise, să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, ‹să fie› după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa tuturor

boierilor <ţării>[1]) Moldovei: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului <Cârje> [1]) şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Dan şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului <Drag>[1])şan spatar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit lor, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Huşi, în anul 7037 <1529> luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 311.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., LXXX/107.

279

1529 (7037) Martie 22.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petre voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Mărie, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina ei dreaptă şi cumpărătura sa, şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela nepotul de frate al domniei mele, dela Ştefan voevod, jumătate dintr'o bucată de sat din Condreşti, care este pe pârâul Telejin din partea de sus a satului, în sus de toloaca [2]) satului, ce a fost partea ei, cumnatului său, slugii noastre Lupe şi femeii lui, Magda, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Lupe şi femeia lui, Magda, au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 100 de zloţi tătăreşti, în mâna Mărinii, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină în faţa noastră, am dat şi am întărit slugii noastre Lupe şi femeii lui, Magda, această

[1]) loc rupt în orig.
[2]) în text: toloca.

jumătate mai înainte zisă, care este o bucată de sat din Condrești, care este pe pârâul Telejin, ce este din partea de sus a satului, mai sus de toloaca [1]) satului, ce a fost partea ei, să fie din tot hotarul, jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: Grozav vornic și Negrilo și Talabă și Scripco și Vlad și Mihul pârcălabi de Hotin și Cârje și Huru pârcălabi de Neamț și Danciul și Zbera cei de Cetatea-Nouă și Barbovschi portar de Suceava și Drăgșan spătar și Dumșa vistier și Liciul postelnic și Felea ceașnic și Toader stolnic și Ion comis și credința boierilor noștri.

Iar pentru mai mare putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

In anul 7037 <1529> Martie 22.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 49.
Copie slavă; altă copie la Acad. R.P.R., LXX/49.
Cu o trad. rom.

280

1529 (7037) Martie 23.

7037 <1529> Martie 23. Ispisoc dela domnul Petru voevod, prin care întărește lui Dragotă și surorilor lui, pe a lor dreaptă ocină și moșie, giumătate de sat de Hirova, parte de sus, unde au fost casile lui Rosomac, care ar fi și hotărîtă.

Institutul de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.
Rezumat rom.

281

1529 (7037) Martie 24, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Lupșe și femeia lui, Dobrușe, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, ocina și cumpărătura lor dreaptă și din privilegiul dela părintele domniei mele, dela Ștefan voevod, un sat la obârșia Pereschiului, anume Chiliani. Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor

[1]) în text: toloca.

şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este la obârşia Pereschiului, anume Chiliani, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav ‹vornic›, credinţa panului... [1]), credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ,.. [1]) Zbiarea cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar ‹de Suceava, credinţa panului› [1]) Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa...[1]) comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huşi, în anul 7037 ‹1529› luna Martie 24.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 156.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, din care se păstrează numai o parte.

282

1529 (7037) Martie 25, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Vlaicul, fiul Malei, nepotul lui Balică Lungul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din privilegiul de întărire ce a avut el dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o bucată de pământ, din hotarul Horaeţeştilor, unde sunt Roşcanii, slugii noastre Gliga, pentru 300 de zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră Gliga a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Vlaicul, fiul Malei, nepot lui Balică Lungul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

---

[1]) loc rupt în orig.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Gliga această mai sus scrisă bucată de pământ, din hotarul Horaeţeştilor, unde sunt Roşcanii, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ mai înainte zise din hotarul Horaeţeştilor, unde sunt Roşcanii, începând din sus, obârşia Almaşului, din matcă, dintr'o piatră, drept la costişă, la fântână, la o piatră, de acolo la deal, la altă piatră, de acolo, pe marginea pădurii, până la hotarul Dobrenilor şi pe hotarul vechi până la Almaş. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul dela Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru cei dela Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din <copiii noştri>[1]) sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare <putere>[1]) şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7037 <1529> luna Martie 25.

<Pe verso, rom. sec. XVII:> Roşcanii dela Namţu, din sus de Dobreni pe Almaş.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 225.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., XXXV/37.

283

1529 (7037) Martie 25, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

---

[1]) loc rupt în orig.

citindu-se, că pe această adevărată Maria, fiica lui Mihul, fiul lui Lazea, cneaghina lui pan Dolh fost portar de Suceava, am miluit-o cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit ei dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreapta ei ocină şi cumpărătura sa, un sat pe Roşia, anume Horodniceani şi cu moară pe Bradaţel, care este sub pădure, ce ea a cumpărat acest sat, în zilele părintelui domniei mele Ştefan voevod, dela Giurca Pântece şi dela fratele lui, Petriman şi dela sora lor Sofiica, copiii lui Oană Pântece şi dela verii lui, dela Danciul şi dela fraţii lui, Toader şi Ion şi Vlaşin şi dela surorile lor Ana şi Fedca şi Sofia, copiii lui Giulea Pântece şi dela verii lor Şandro şi fraţii lui, Iurie Baico şi Sava, fiii Maruşcăi şi dela nepoata lor de soră, Mărie Bilca, fiica Nastei şi dela nepotul ei de soră, Danciul, fiul Stanei şi dela nepoata ei de frate, Rusca, fiica lui Onică Măţuiul şi dela vara lor Maruşca, fiica Taţei şi deasemeni dela verii lor, din Cetatea Romanului şi dela vărul lui, Ion Ciortan şi dela nepoţii lui de frate, Cozma şi fraţii lui, Petriman şi Trifan şi Piţurca, dela fiii lui Sima Ciortan şi dela vărul lor Ion, fiul lui Toader şi dela vara lor Maruşca, fiica lui Giurgea Pântecel şi dela vărul lor Ivul şi fratele lui, Isaac şi sora lor Nastea, copiii lui Mihul din Solca şi dela mătuşa lor Bilca, fiica lui Sluga Andriaş, dela toţi nepoţii lui Sluga Stan, pentru trei sute şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie ei dela noi uric cu tot venitul, ei şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam, cine i se va alege ei cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus ce este pe Roşia, anume al Horodniceanilor şi cu moară pe Bradeţel, ce este sub pădure, să fie după hotarul vechi, din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească ei şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat ei şi i-am întărit, pentrucă îi este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7037 ‹1529› luna Martie 25.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 214.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

284

1529 (7037) Martie 25, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Anușca, sora lui Stețco Micotici, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric din privilegiul de cumpărătură ce a avut ea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Heghedișani, pe pârâul Leleaei, pe amândouă părțile pârâului, jumătatea de sus. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter, pentru 130 de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Pavel Scripcă brănișter a plătit toți acești bani mai sus scriși, 130 de zloți tătărești, în mâinile Anușcăi, sora lui Stețco Micotici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter această mai sus scrisă jumătate de sat din Heghedișani, pe pârâul Leleaei, pe amândouă părțile pârâului, jumătatea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul.

Și deasemeni i-am dat lui dela noi un sat în ținutul Sorocăi, anume Cobâlia, pe care-l cumpărase acest sat Gonțea vornic dela Toma păhărnicel și dela fratele lui, Gherasim călugăr, nepoții de frate ai lui Cozma pârcălab de Neamț; și a pierdut acest sat, în hiclenie, când și-a pus sie nume de domn și și-a pus capul.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte spuse jumătăți de sat din Heghedișani, care este pe pârâul Leleaei, pe amândouă părțile pârâului, jumătatea de sus, să fie din tot hotarul jumătate

Iar hotarul satului Cobâlia, care este în ținutul Sorocăi, să fie pe hotarul vechi, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor

noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tàlabă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am ‹poruncit› [1]) credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huşi, în anul 7037 ‹1529› luna Martie 25.

Acad. R.P.R., VI/47.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

285

1529 (7037) Aprilie 23, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu bunăvoinţa noastră şi cu curată şi luminată inimă şi cu toată bună voia noastră şi am făcut, pentru pomenirea şi mântuirea bunicilor şi părinţilor noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi am dat sfintei noastre biserici, episcopiei de Rădăuţi, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni, Nicolae şi unde este episcop rugătorul nostru chir Teofan, un sat pe Prut anume Grameştii, care acest sat fusese luat de nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod dela Luca Arbure portar de Suceava, când l-a ucis. Ca să fie acest sat mai sus scris sfintei noastre biserici, episcopiei dela Rădăuţi dela noi uric, cu tot venitul, neclintit şi nemişcat în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Prut, anume al Grameş tilor, să fie după vechiul hotar, din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor

---

[1]) loc rupt în orig.

noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească.

Iar cine ar vrea să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică, Maria şi de sfinţii apostoli ai lui Hristos şi de sfinţii părinţi purtători de dumnezeu, care au strălucit în soboare şi să fie asemenea lui Iuda vânzătorul şi lui Arie cel blestemat şi să aibă parte cu acei Iudei care au strigat asupra domnului nostru I sus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care va fi, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dimitrie Popovici la Hârlău, în anul şapte mii şi treizeci şi şapte ‹1529› luna Aprilie în douăzeci şi trei, în ziua sfântului mare mucenic şi biruitor Gheorghe.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1713.
Orig- slav, perg., pecete căzută.

286

1529 (7037) Aprilie 29, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni rugătorul nostru Evloghie monah, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a schimbat cu fiul său, cu sluga noastră Ilea, dreptele sale ocine.

Ş a dat fiului său, slugii noastre Ilea, ocinele sale drepte două sate pe Siret, anume Miteşti şi cu moară la Siret şi sub pădure satul Sărăcinouţi, aceste două sate pe care i le-a dat vara lui, Anuşca. Şi privilegiul ce a avut rugătorul nostru Evloghie monah pe aceste două sate, dela fratele domniei mele Bogdan voevod, încă l-a dat el în mâinele fiului său, slugii noastre Ilea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar fiul lui, sluga noastră Ilea, a dat tatălui său Evloghie monah, schimb pentru <aceste sate> ocina sa dreaptă, din dreptul său uric, din privilegiul de împărţeală dela domnia mea, un sat din satele mamei lui, Anuşca, fiica lui Dragoş nepoata lui Duma pârcălab, ce a căzut acest sat în partea lui, când a împărţit el ocinele sale cu surorile sale, cu Marinca şi cu Ana, anume <Sălăgeni> [1]).

Şi întru aceasta, rugătorul nostru Evloghie monah a făcut pentru pomenirea şi mântuirea sa şi a dat acest sat bisericii sale ce a zidit el cu mâinile sale, mânăstirii sale dela Sălăgeni, unde este hramul uspeniei preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria.

De aceia noi, văzând dania lui bună, ce el a dat de bună voia sa, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit acest sat mai sus scris, anume Sălăgenii, ca să fie acestei sfinte mânăstiri dela Sălăgeni dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi aceşti oameni din acest sat să nu aibă a ne lucra nicio muncă a noastră şi nici judeţii să nu-i judece, ci să fie legea acestui sat cum este legea şi a celorlalte sate mânăstireşti.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Sălăgenilor, să fie după vechiul hotar, din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Talabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Barbovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistier, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7037 <1529> luna Aprilie 29.

Muzeul Regional, Suceava, nr. 1712.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

---

[1]) omis în text.

<1530> Aprilie 23, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gavril, fiul Anei, nepotul lui Ialco, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut din privilegiul de întărire ce l-a avut bunicul său Iațco dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte de sat din Horodnicul de Jos, cu livada mai jos de Osoe, vărului său, Ion Ciudinul, cu 240 de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Ion Ciudinul și a plătit toți banii mai sus scriși, 240 de zloți tătărești, lui Gavril, fiul Anei, nepotul lui Iațco, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Ion Ciudinul, această mai sus scrisă a treia parte de sat din Horodnicul de Jos, cu livada mai jos de Osoe, ca să-i fie cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Horodnicul de Jos, cu livadă mai jos de Osoe, să fie din tot hotarul, a treia parte și din alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Negrilă ... [1]), credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Danciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de <Cetatea-Nouă, credința panului Mihul> [1]) portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Albotă comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să o întărească <pentrucă i-am dat lui> [1]) pentru credincioasa lui slujbă și pentrucă a cumpărat-o cu drepții săi bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am porun-

---

[1]) lipsă în trad. germană.

cit <credinciosului nostru pan Toader> [1]) logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârste Burlovici la Hârlău, ... [1]) luna Aprilie 23.

După Wickenhauser, Geschichte der Kloster Homor, p. 207—209.
Trad. germană.
Datat după divan.

288

<1530—1535> Mai 2.

7048 <1540>. Suret de pe ispisoc sârbesc dela Pătru voevod, prin care arată cum Ilarion și sora lui, Magdalina, feciorii lui Drăguş Caraba, nepoţi Maruşcăi, au vândut Mihului portar de Suceava trei părţi de sat de Voroveşti, drept 300 zloţi tătărăşti, ce li-au avut moaşa lor Maruşca, din dresă de împărţală dela părintele domnii sale Ştefan voevod. Așijdere arată cum acest Mihul portar de Suceava au mai cumpărat dela chir Teofan episcop de Rădăuţi o prisacă din hotarul Voroveştilor, aproape de pârâul Fîntînilor și cu pământ, tot drept 300 zloţi, care și episcopul au avut-o din dresuri de cumpărături dela nepotul de frate al domniei sale, Ştefan voevod.

Intărind Mihului portar stăpânirea celor trei părţi ca să-i fie din tot hotarul, pe unde au îmblat din veac. Asămine și hotarul prisăcii să-i fie, cât îi va trebui unei prisăci de agiunsu.

După « Ion Neculce », fasc. 4 (1924), Iași, p. 186.
Rezumat rom.
Data greşită. In 1540 nu domnea Petru Rareş. Datat după Mihul portar de Suceava și Teofan episcop de Rădăuţi.

289

1530 (7038) Iunie 1, Suceava.

Suret di pi carti domniască dila Petru v<oe>v<o>d, din leat 7038 <1530> Iunii 1.

Petru v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domn pământului Moldavii. Datam noi rugătorilor noştri, călugărilor dila Niamţu, a patra parte a satul<ui> Orţăştii parte din sus, ci au cumpărat aciia a patra parte <de> sat Theoctist mitropolit, dila Orţa, în trii sute galbini tătărăşti. Şi iarăş, a patra parte din acelaş sat, parte din gios, ci au cumpărat călugării sânguri dela Trif, iarăş în trii sute galbini tătărăşti.

---

[1]) lipsă în text.

Acela să fie lor, cu tot venitul.
Pentru aceasta, nimine să nu să amestice, înaintea cărții noastre.
S'au scris în Suceavă.

Acad. R.P.R., CLXXV/18.
Trad. rom.; altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Depuneri.

290

1530 (7038) August 20.

Ioan Petru voevod dăruiește satul Durnești, cu mori la Jijia, bisericei mitropoliei din Suceava, cu hramul sfântului Gheorghe.
Suceava, 7038 ‹1530› Aug. 20.

După « Candela » nr. 3 (1884), p. 552, nr. 22.
Rezumat german în « Index Zolkieviensis ».

291

1530 (7038) August 22.

Petru voevod întărește dania făcută bisericii sfântul Gheorghe a mitropoliei din Suceava, de către boierul Onufrie Barbovschi portar de Suceava, jumătatea de jos a satului Oprișecani, împreună cu morile ce-i aparțin pe apa Șumuzului.
Suceava, 7038 ‹1530› August 22.

După « Candela » nr. 3 (1884) p. 551, nr. 16.
Rezumat german în « Index Zolkieviensis ».

292

1530 (7038) August 22, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni credinciosul nostru pan Mihul portar de Suceava, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat și a miluit o slugă a sa, anume Sava ce este portar în cetatea noastră a Sucevei, cu un sat în Cârligătură, anume Ceterenii, pe Bahlui.

De aceia noi, văzând dania lui de bună voie, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Sava acest sat înainte zis în Cârligătură, pe Bahlui, anume Ceterenii, ca să-i tie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui

și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris ce este în Cârligătură, anume Ceterenii, pe Bahlui, să fie după hotarul vechi, iar dinspre alte părți, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Danciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Albotă comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Suceava, în anul 7038 <1530> August 22.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 166.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom.

293

1531 (7039) Martie 4, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Dragotă, fiul lui Cârstea păhărnicel, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră a Moldovei, ocina lui dreaptă și vislujenia tatălui lui, Cârstea păhărnicel și din privilegiul de danie ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Racova, anume Coșeștii.

Toată această mai sus scrisă să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Racova, anume Coşeştii, să fie dela sat la vale, pe pârâu, la capătul rediului, şi de acolo la deal, până la obârşie şi dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni şi mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă îi este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7039 <1531> luna Martie 4 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

294

1531 (7039) Martie 7, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest credincios pan al nostru, Gavril Totruşanul fost logofăt, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui nostru Ştefan voevod, iar astăzi ne slujeşte nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreptele lui ocine şi cumpărături şi danii ale părintelui domniei mele Ştefan voevod şi ale lui Bogdan voevod şi dela nepotul de soră [1])

---

[1]) aşa în text, în loc de nepotul de frate.

al domniei mele Ştefan voevod, satele: Parhovţii, ce el a cumpărat acest sat dela Sima şi dela fraţii lui, dela Ion şi dela Petrea şi dela Şendrica şi dela Vasco, dela copiii lui Ivanco Parhovschi, nepoţii lui Fădor Parhovschi şi din privilegiul de mărturie, ce au avut ei dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod.

Şi satul, la gura Costinei, anume Berindeeştii şi cu moară, ce el a cumpărat acest sat dela Mariica, fiica lui Alb spătar şi dela nepoţii ei de soră, dela Ion şi dela sora lui, dela Nastea, copiii Sascăi, nepoţii lui Alb spătar şi deasemeni dela Dragna şi dela sora ei Anuşca, fiicele lui Giurgea şi dela vara lor, dela Dolca, fiica Nastei şi dela verii lor, dela popa Ivanco şi dela fratele lui, dela Filimon şi deasemeni dela verii lor, dela Oancea şi dela sora lui, dela Marena şi dela nepoţii lor de soră, dela Magda şi dela Andreica şi Vârva şi Marta şi Vlaşin, dela copiii Anuşcăi, dela toţi nepoţii lui Onişor vistier şi fratele lui, Bâzdâga. Şi satul, pe Soloneţ, anume Todereştii şi cu muntele, anume Toderescul, ce el a cumpărat acest sat şi muntele dela Marena, fiica lui Fădor Piţurca, dela nepoata lui Toader Badevici şi din privilegiul ce ea a avut dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod şi dela părintele domniei mele, dela Ştefan voevod. Şi satul Dumbraviţa, pe Moldova, mai jos de Baia, ce el a cumpărat acest sat dela Mara şi dela sora ei, dela Varvara, surorile panului Trif vornic şi dela nepoatele lor, dela Voica şi dela sora ei, dela Donea, fiicele lui popa Cozma, fratele lui pan Trif vornic şi dela verii lor, dela Mărgel şi dela surorile lui, dela Stanca şi Ulea şi Mărina, copiii lui Indul, fratele lui Trif vornic şi dela nepoţii lor, dela Cârstea şi dela sora lui, Anuşca, copiii lui Ion, nepoţii Marenei, sora lui Trif vornic. Şi satul, la gura Costinei, anume Costina, de partea aceasta a apei Costina, pe care l-a luat acest sat părintele domniei mele Ştefan voevod, dela Alb spătar şi i l-a dat lui acest sat nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod, fiul lui Bogdan voevod. Şi satul, anume Iasnoveţul, în ţinutul Orheiului, pe care acest sat părintele domniei mele Ştefan voevod l-a dat lui pan Angica şi lui pan Gavril Totruşan fost logofăt. Şi deasemeni îi dăm şi-i întărim lui via lui, ce este la Cotnari.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci. Iar hotarul tuturor satelor de mai sus zise să fie din toate părţile după hotarele lor, pe unde au folosit din veacul veacului.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic,

credinţa panului Popăscul paharnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească lui dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentru că i-am dat'lui şi i-am întărit, pentru slujba lui drept credincioasă şi pentrucă este a lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7039 <1531> luna Martie 7.

<Pe verso contemporan:> Panului Totruşan, de întărire pe toate satele şi pe vie.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 180.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

295

1531 (7039) Martie 9.

Suret di pi un uric dela Petru v<oe>v<o>da, din l<ea>t 7039 <1531> Mart. 9.

† Inştiinţari facem cu această carte a noastră tuturor cii pre dânsa ar căuta sau cetind-o ar audzi, adică au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri moldoveneşti boeri, al nostru credincios boeriu Ion pârcălabul de Cetatea Nouă, de a lui bună voe, de nimea sălit, nici asuprit, au vândut a sa driaptă moşie şi danie a nepotului de frate a domnii meli Ştefan v<oe>v<o>da, trii sati pi Lipova, din ţinutul Tutovii, un sat pi deasupra Lipovii, din Tutova, anume Pătrăşcanii, unde au fost casa lui Pătrăşcan şi a fratelui lui, Stan, al doile sat pe Lipova, din gios de Pătrăşcani, undi au fost casa lui Negrilă, anume Negrileştii şi al triile sat pi Lipova, din gios di Negrileşti, anume Ioneştii, undi au fost Coste. Aceste li-au vândut slugii noastre, lui Ivan, drept opt sute zloţi tătărăşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Ivan şi au plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani în mâinule a lui nostru credincios boer Ion pârcălabul de Cetatea Nouă, înainte noastră şi înainte a lor noştri boeri.

Deci şi noi, văzând a lor de bună voia tocmală şi deplină plată, aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre lui Ivan pre aceli trii sate ce scriu mai sus, anumi pri Lipova, din ţinutul Tutovii, pre diasupra Lipovii şi am dat ca să-i fii lui dela noi uric, cu tot vinitul, copiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul lui, cini să va alegi mai di aproape, nestrămutat nici odănăoară, în veci.

Iară hotarul acelor trii sate, ce-s mai sus dzisă, pre Lipova, din ţinutul Totovii, anumi Pătrăşcanii, pi diasupra Lipovii, undi au fost casa lui Pătrăşcan şi a fratelui

lui, Stan Negrileştii, din gios di Pătrăşcani, undi au fost casa lui Negrilă, anumi Negrileştii şi Ioneştii, din gios di Negrileşti, unde au fost Coste, ca să fie lor din tot hotarul, pre undi au hotărît pan Clănău spătariu şi pan Coste diiac.

Iară drese ce-au avut dila părintile domnii meli Ştefan v<oe>v<o>da di cumpărătură şi alt dres ce-au avut al nostru credincios boeriu Ion pârcălabul de *Cetatea Nouă*, de danie dila nepotul de frate al domnii meli Ştefan v<oe>v<o>da li-au dat în mâinule slugii noastre, lui Ivan.

Leat 7251 <1743> Iuli 2, *am scris* Ilie Herescul.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, I/2.
Trad. rom. din sec. XVIII.

296

1531 (7039) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Barsu, fiul lui Manciul şi verii lui, Tatul şi Giurgea şi surorile lor Mara şi Neaga, copiii lui Stoica, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi în ţara noastră, în Moldova, ocina şi cumpărătura lor dreaptă, a părinţilor lor, Stoica şi a fiului lui, Manciul şi din privilegiul de mărturie ce au avut ei dela părintele domniei mele, dela Ştefan voevod, jumătate de sat din Urdeşti.

Aceasta toată de mai sus scrisă să le fie lor uric cu tot venitul.

Insă să le fie lor această jumătate de sat din Urdeşti, în două părţi. Jumătate să fie a lui Barsu, fiul lui Manciul, singur. Şi iarăşi, altă jumătate să fie a verilor lui, Tatul şi Giurgea şi Mara şi Neaga, copiii lui Stoica, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Urdeşti, să le fie lor din jumătate de sat, în două părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Drăgşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa

panului Colun stolnic, credința panului Ion comis şi credința tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7039 <1531> luna Martie 13 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

297

1531 (7039) Martie 15, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Grozea şi nepoții lui de frate, Petrica, fiul lui Stan<ci>ul şi Frățilă, fiul lui Frățilă, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric de cumpărătură dela Prodan Miclea şi Sas Miclea ce au avut dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, un sat pe Slivna anume Onceştii. Aceasta au vândut slugilor noastre Medelean şi Crăciun, pentru 200 de zloți tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Medelean şi Crăciun şi au plătit toți aceşti bani mai sus, scrişi, 200 de zloți tătăreşti, în mâinile lui Grozea şi a nepoților lui de frate, <Petri>[1] că, fiul lui <Sta>[1]nciul[2] şi a lui Frățilă, fiul lui Frățilă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor voie şi tocmeala şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Medelean şi Crăciun, acest sat înainte zis, ce este pe Slivna, anume Onceşti, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoților lor şi strănepoților lor şi răstrănepoților lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, ce este pe Slivna, anume Onceşti, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

1) loc rupt în orig.
2) mai sus « Stanul ».

Iar privilegiul de cumpărătură dela Prodan Miclea și dela Sas Miclea ce au avut slugile noastre Grozea și nepoții lui de frate, Petrica, fiul lui Stan și Frățilă, fiul lui Frățilă, dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, încă l-a dat în mâinile lor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion co<mis și credința tuturor boierilor> [1]) noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă și pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Flocescul la Vaslui, în anul 7039 <1531> Martie 15.

Acad. R.P.R., CVIII/45.
Oig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1747.

298

1531 (7039) Martie 18, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Baciu și nepoții lui de frate, Giurgea Bolea și Dumitru și Petrea și surorile lor, Parasca și Sârbca și Marena, copiii lui Dan Bolea fost pârcălab de Hotin, nepoții lui Ivan Cârmetea și ai lui Hențea, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor

[1]) loc rupt în orig.

dreptele lor ocine din privilegiul părintelui domniei mele Ştefan voevod şi iarăşi din privilegiul de întărire ce au ei dela fratele domniei mele Bogdan voevod şi dela străunchii noştri Iliaş şi Ştefan voevozi, satul Târzii, unde a fost cneaz Târziul şi satul Balaneşti, unde a fost Balan şi pricuturile, anume satul Danceani, unde este fântâna Lepinea şi satul Lazoreşti şi jumătate din satul Hinţeşti şi jumătate din satul Giurgeşti.

Acestea toate mai sus scrise să fie slugilor noastre Baciu şi nepoţilor lui de frate, Giurgea Bolea şi Dumitru şi Petrea şi surorilor lor, Parasca şi Sârbca şi Marena, copiii lui Dan Bolea fost pârcălab de Hotin, nepoţii lui Ivan Cârmetea şi ai lui Henţea, dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume Târzii, unde a fost cneaz Târziul şi satul Balaneştii, unde a fost Balan şi pricuturile, anume: satul Danceani, unde este fântâna Lepinea şi satul Lazoreştii şi jumătate din satul Giurgeştii şi jumătate din satul Hinţeştii, să fie cu toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion Gug comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lor slujbă şi pentrucă le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit panului nostru Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Căţeleanovici la Huşi, în anul 7039 ‹1531› Martie 18.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 98.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

299

<1531> Martie 20.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Fetion Selişteanul, care acum este călugăr şi se numeşte Tudor, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina lui dreaptă şi vislujenia lui şi din privilegiul ce el a avut dela nepotul de frate al] domniei mele, dela Ştefan voevod, jumătate de sat la gura Săratei, unde a fost Petru Pârţea, care acum se numeşte Pârţeşti, jumătatea de jos. Aceasta a vândut-o fraţilor săi Dan şi Furduiu, Seliştenilor, pentru 275 de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Dan şi fratele lui, Furduiu şi au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 275 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Fetion Selişteanul, care acum este călugăr şi se numeşte Tudor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit această mai înainte zisă jumătate de sat, la gura Săratei, unde a fost Petru Pârţea, anume Pârţeşti, ca să fie slugilor noastre, lui Dan şi fratelui lui, Furduiu, dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi de sat, care se numeşte Pârţeşti, jumătatea de jos, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion Guga comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lor slujbă şi fiindcă şi-au cumpărat cu banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

. . . .[1]) luna Martie 20 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Datat după divan.

300

1531 (7039) Martie 23.

7039 ‹1531› Mart. 23. Ispisoc dela domnul Petru voevod, întăritor pe trei părți din satul Cornii, părțile din gios, lui Fition și fratelui său Ioan, răscumpărând-o dela Arbure portariul de Suceava, cu 700 de arginți tătărești.

Și după bătrânele hotară, precum au umblat din vechi, să aibă a le stăpâni din neam în neam, luându-le toate dresăle Cornilor, Arbure portariul, când le luară și satul, dinpreună cu două urice; cel dintâi, dela domnul Alexandru, strămoș domnului Petru și al doilea uric, tot dela numitul domn, Petru, precum glăsuește acest ispisoc.

Arh. St. Iași, Tr. 692, op. 765, dos. 28, f. 237.
Rezumat rom.; alt rezumat rom. mai scurt, ibid., Anaforale, nr. 30, f. 137 v.

301

1531 (7039) Martie 24, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bună voia noastră și curată și luminată inimă și cu întreagă bună voia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim și să împuternicim sfânta noastră mânăstire numită Homor, unde este hramul uspenia preacuratei născătoare de dumnezeu, cu o prisacă la Bohotin pe acea partea a Prutului, la Uliță, la capătul de jos al Uliței, unde au fost stupii credinciosului nostru pan Toader logofăt.

Acestea toate mai sus scrise să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre, numită Homor, unde este hramul uspenia preacuratei născătoare de dumnezeu și unde este egumen rugătorul nostru ieromonah chir Filimon, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci înainte zise, ce este la Bohotin pe acea parte a Prutului, la Uliță, la capătul de jos al Uliței, să fie cât este obiceiul unei prisăci din destul.

---

[1]) ilizibil în text.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească acestei sfinte mânăstiri a noastre, numită Homor.

Iar cine ar îndrăzni să clintească dania și întărirea noastră, acesta să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 4 sfinți evangheliști și de 12 apostoli fruntași, Petru și Pavel și ceilalți și de 24 sfinți prooroci ai lui dumnezeu și de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda și a blestematului Arie și cu Iudeii, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Huși, în anul 7039 <1531> Martie 24.

Acad. R.P.R., LXXVIII/91.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., LXXXI/70.

302

1531 (7039) Martie <24>, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Isac Murgu și nepoata lui de frate, Neagșa și nepoata lor de soră, Sofiica, copiii lui Oană Murgu și deasemeni verii lor, Toma și fratele lui, Ignat și sora lor Marie, copiii lui Giurgea Murgu, toți nepoții lui Murgu și ai lui Bratul, i-am miluit pe dânșii cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă

şi din privilegiul de întărire ce ‹au avut ei›[1]) dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi şi dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Teleajina, anume Murjeşti.

Acest sat scris mai sus, care este pe Teleajina, anume Murjeşti, să le fie lor dela noi uric cu tot venitul.

Insă să le fie lor acest sat care ‹este pe Teleajina, anume›[1]) Murjeşti, în două. Jumătate din acest sat să fie al slugii noastre Isac Murgu şi al nepoatei lui de frate, Neagşa şi nepoatei lui de soră, Sofiica, copiii lui Oană Murgu, iar cealaltă jumătate din acelaşi sat să fie al slugilor noastre Toma şi fratelui lui, Ignat şi surorii lor, Mariei, copiii lui Giurgea Murgu, lor şi copiilor lor, deasemeni şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris care este pe Teleajina, anume Murjeştii, deasemeni să le fie lor în două, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi privilegiul de întărire ce au avut ei dela părintele domniei mele, dela Ştefan voevod, acest privilegiu este stricat.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Ceteatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion Guga comis şi credinţa tuturor boierilor noştii moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Flocescul la Huşi, în anul 7039 ‹1531› Martie ‹24›.

Institutul de Istoiie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Cu o trad. rom., la Arh. St. Iaşi, Condica 32. după care s'a completat data zilei·

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

1531 (7039) Martie 26, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se,că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Duma Băndici, nepotul lui Giurgea Moian, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul unchiului său, Giurgea Moian, ce a avut el de danie dela străunchiul domniei mele Ilie voevod, din jumătate de sat din Moeneşti, a treia parte, partea de jos. Aceasta a vândut slugii noastre, lui Petre Ungureanul, pentru nouăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Petrea Ungureanul şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 90 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Duma Băndici, nepotul lui Giurgea Moian, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor voie şi tocmeala şi plata deplină, iar noi deasemeni am dat şi am întărit această înainte zisă a treia parte din jumătate de sat din Moeneşti, a treia parte, partea de jos, ca să fie slugii noastre, lui Petrea Ungureanul, dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a treia parte din jumătate de sat din Moeneşti, să fie din tot hotarul, iar dinspre alte părţi după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion Guga comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă el şi-a cumpărat cu banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Flocescul la Huşi, în anul 7039 <1531> Martie 26.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 226.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

304

1531 (7039) Aprilie 3.

<Ispisoc> din 7039 <1531> April 3, dela domnul Petru voevod prin carile iarăşi întăreşte nepoţilor lui Petre Puiul, din uric, ce-au avut moşul lor Petre Puiul dela părintele domnii sale Ştefan voevod, giumătate de satu Balanul.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 373, f. 172.
Rezumat rom.

305

<1532>.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Ion Turcul vistiernicel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi din privilegiul de danie ce a avut el dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod, un sat în ţinutul Cernăuţi, anume Şizcouţii. Acesta l-a vândut slugilor noastre Simion şi fraţilor lui, Gherasim vatav şi Vasco şi Dumşa şi surorilor lor Curupta şi Anghelina şi nepoatei lor Marica şi verilor lor Panul şi fratelui lui, Buciul şi surorilor lor Nastea şi Vasutca şi Olenca şi unchilor lor, Iurie Oreş şi Dumşa Dobnici şi nepoatei lor Olenca, nepoata Duşei, pentru 350 de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Simion şi fraţii lui, Gherasim vatav şi Vasco şi Dumşa şi sora lor Curupta şi Anghelina şi nepoata lor Mariica şi verii lor Panul şi fratele lui, Buciul şi sora lor Nastea şi Vasutca şi Olenca şi unchiul lor Iurie Orăş şi Dumşa Dobnici şi nepoata lor Olenca, nepoata lui Dumşa [1]) şi au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 350 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Ion Turcul vistiernicel, înaintea noastră şi a boierilor noştri.

De aceia noi, văzând buna lor voie şi tocmeala şi plata deplină şi noi deasemeni dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Simion şi fraţilor lui, Gherasim vatav şi Vasco şi Dumşa şi surorilor lor, Curupta şi Anghelina şi nepoatei

---

[1]) mai sus: Duşa.

lor Mariica şi verilor lor, Panul şi fratele lui, Buciu<l şi surorilor lor Nastea şi Vasutca şi Olenca şi unchiului lor Iurei Orăş şi Dumşa Dobnici şi nepoatei lor Olenca, nepoata lui Dumşa>[1]) acest sat <mai sus scris>[1]) în ţinutul Cernăuţi, anume Şizcouţii, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis în ţinutul Cernăuţi, anume Şizcouţii, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu <al domniei mele>[1]) Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader cei dela Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul cei dela Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popescul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor <noştri moldoveni, mari şi mici>[1]).

Iar după viaţa noastră, cine...[1]) pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării <noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră>[1]), ci să le întărească şi să le împuternicească...[1]).

<Iar pentru mai mare putere şi întărire>[1]) a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris... [1]).

După Th. Balan, Doc. bucovinene, I, p. 32—34.
Copie slavă.

306

1532 (7040) Februarie 27, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Sima Purcel, fiul Mariei şi nepotul popei Ion şi al lui Ivaşco Vina, ne-a slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit în ţara noastră în

[1]) loc rupt în text.

Moldova, ocina şi dedina lui dreaptă şi din privilegiul de mărturire ce au avut bunicii lui, popa Ion şi Ivaşco Vina, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Telejina, anume Vâneştii. Tot acest mai sus scris sat, care este pe Teleajena, Vâniştii, să fie al slugii noastre Sima Purcel, fiul Mariei, nepotul lui popa Ion şi al lui Ivaşco Vina, ca să-i fie dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris care este pe Telejena, anume Vâneştii, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului... [1]) vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion Guga comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă-i este lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Flocescul la Vaslui, în anul 7040 <1532> Februarie 27.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1728.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

307

1532 (7040) Februarie 28, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Safta şi Marena, fiicele Maruşcăi, nepoatele lui Duma şi ale lui Ion, le-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor ocina lor dreaptă şi din privilegiul de întărire ce au avut ei dela

[1]) loc rupt în orig.

nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, două părți din seliștea Cociurihani, la capătul codrului Chigheciului, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părți din seliștea Cociurhaneștilor, care este la capătul codrului Chigheciului, să fie din tot hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Gugă comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească lor, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Vaslui, Februarie 28 zile, în anul 7040 ‹1532›.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/7.
Fotocopie după un orig. slav.

308

1532 (7040) Martie 4.

Suret de pe un ispisoc vechiu pe sârbie, dela Petr‹u› voevod, din leat 7040 ‹1532› Mart 4.

Cu mila lui d‹u›mnezeu, noi Petr v‹oe›vod, domnu țării Moldovei. Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta spre dânsa sau o vor auzi citindu-se, precum aceste adevărate slugile noastre Ion și frati-său, deasemenea Ion și sora lor Tecla, fiii Albei, fetii Sorii și verii lor Petre și Roman și sora lor Ana și Măriia, fiii lui Ignat, ficiorul Sorii, toți nepoții ‹Micului› Bârgău, de a lor bună voe, de nime sâliți, nici asupriți, și-au înpărțit între sâneși driapta a lor

ocină și moșie și câștigare din slujbă, a moșului lor Micul Bârgău și din uricul ce l-au avut Micul Bârgău, de danie dela părintele domnii mele, dela Ștefan v<oe>vod, un sat anume Florinteștii.

Și s'au venit în partea lui Ion și frățini-său, iar lui Ion și surorii lor Teclii, fiilor Albei, giumătate cea din gios din sat Florinteștii, iar în partea verilor lor, Petrii și lui Roman și surorilor lor, Anei și Mării, fiilor lui Ignat, ficior Sorii, nepot Micului Bârgău, s'au venit giumătate cea din sus, dintr'acelaș sat din Florintești.

Deci văzind noi, a lor cea de bună voe înpărțeală, noi încă și dela noi așijdire am dat și am întărit slugilor noastre, lui Ion și frățini-său, iar lui Ion și surorii lor Teclii, fetii Sorii și verilor lor Petrii și lui Roman și surorilor lor, Anei și Mării, fiilor lui Ignat, ficiorul Sorii, nepoți Micului Bârgău, ca să le fie lor și dela noi uric cu tot venitul, lor, fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lor, cine li să va alege mai deaproape, nestrămutat nici odinioară, în véci.

Iar hotarul acestui de mai sus numit sat Florinteștii, despre toate părțile să fie după vechiul hotar, până unde au apucat din veac.

De pe sărbie, pe limba moldovenească s'au tălmăcit, la anul 1803 Mai 9 de polcov. Pavel Debriț *dela* Mitr<opolie>.

Arh. St. Buc., Hârșova I/1.
Trad. rom.
Cu două rezumate, unul la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 138, f. 73; celălalt la Arh. St. Buc., CCV/70.

309

1532 (7040) Martie 6.

<Ispisoc> din 7040 <1532> Mart. 6, iarăși dela domnul Petru v<oe>vod, întăritură lui Necoară Totole și fratelelui său Neagoi, pi un satu pi Berheciu, anume undi au fost Totole.

Arh. St. Iasi, Condica K., nr. 373, f. 172.
Rezumat rom.

310

1532 (7040) Martie 10, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Mihul și fratele lui, Stețco și Șteful și sora lor Anna și vărul lor Toader și Margire și sora lui Gâta și deasemeni verii lor Giurgea și fratele lui, Cozma și vara lor Mărușca și Mircea, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, dreptele lor ocine și din privilegiul ce au avut ei de întărire dela părintele domniei

mele Ștefan voevod, satele anume Mărginenii, în ținutul Neamțului, lângă Văleni și seliștea lui Mariș, în acelaș hotar și lunca Mărginenilor, în acelaș hotar.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate înainte zise, anume al Mărginenilor, care este în ținutul Neamțului, lângă Văleni și seliștea lui Mariș și lunca Mărginenilor, în același hotar, să fie din toate părțile pe hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Guga comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit dreptele lor ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Flocescul, la Huși, în anul 7040 ‹1532› Martie 10.

‹Pe verso slav, contemporan:› Mihul și Stețco și tovarășii [1]) lui.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 29.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

311

1532 (7040) Martie 12, Huși.

‹†› Din mila lui dumnezeu, ‹noi›[2]) Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Petre Micșin și surorile lui, Alba și Marușca și deasemeni vara lor Malea și deasemeni verele lor

[1]) « drujini » în orig.
[2]) în text: « Ilie », scris mai târziu.

Malina şi Maruşca, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor ocinele lor drepte şi din uricul lor, ce au ei de întărire dela părintele domniei mele Ştefan voevod, satele lor anume Delenii pe Bujor şi Ponicești pe Ialan, pe amândouă părţile Ialanului.

Aceasta să le fie în trei părţi. In partea lui Petre Micşin şi a surorilor lui, Alba şi Maruşca, le-a căzut a treia parte de sat din Deleni, partea de sus şi a treia parte de sat din Poniceşti pe Ialan, partea de jos. Şi în partea Malei a căzut a treia parte din acest sat, din Deleni, partea de jos şi a treia parte din Ponicești, care este pe Ialan, partea de sus. Iar în partea Mălinei şi Maruşcăi le-a căzut a treia parte, tot din acelaşi sat, din Deleni, partea din mijloc şi a treia parte din Ponicești, care este pe Ialan, deasemeni partea din mijloc.

Acestea să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor, răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume al Delenilor, care este pe Bujor şi al Poniceştilor, care este pe Ialan, pe amândouă părţile Ialanului, să fie din toate părţile după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion Guga comis <şi> credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari>[1]) şi <mici>[1]).

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn <al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească>[1]) dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească <pentrucă le este lor dreaptă împărţeală>[1]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Căţeleanovici la Huşi, în anul 7040 <1532> Martie 12 zile.

Arh. St. Iaşi, Fondul Ghibănescu.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

312

<1532> Martie 13.

Tălmăcire din uric vechiu sârbescu, dela Petr<u> voevod, scris de Cozma Căţeleanovici în ......,[1]), la anul...[1]) Martie 13.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petr<u> v<oe>vod, domnu ţării Moldovii. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta pre dânsa ori citindu-să o vor auzi-o, pentru acest adevărat credincios sluga noastră Sima Rohat şi nepoţii lui de frate, Mihăilă şi fratele său Ioan şi sora lor Muşa, feciorii lui Micotă Rogat, că i-am miluit pe dânşii cu deosăbită mila noastră, de le-am dat şi le-am întărit lor a lor drepte ocini şi din privileghie ce au avut-o ei dela născătoriul nostru Ştefan v<oe>vod şi dela fratele domnii mele Bogdan v<oe>vod, un sat anumi Cuhneştii pe Rebricea cea Mari, amândoâ cuturile şi alt sat anumi Bucşănii <pe> Horniciţa şi un loc de prisacă, în hotariul Tatomireştilor, ce ş'au cumpărat-o el pe acea prisacă, dela Mărza, feciorul lui Fedco, nepot de fiu a lui Tatomir, drept . . .[1]) zloţi tătărăşti. Aceste să le fie lor dela noi uric cu tot venitul şi fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li se va alege mai aproape, nestricat nici odinioară, în veci.

Iar hotariul acestor două sate de mai sus numite, anumi al Cuhneştilor, ce este pe Rebricea cea Mari, amândoă cuturile şi a celuilalt sat, anumi al Bucşănilor şi a prisăcii, ce este în hotariul Tatomireştilor, să le fie lor de pin toate părţile după hotariul cel vechiu, pe unde din veci s'au stăpânit.

Şi spre această esti credinţa domniei méle, de mai sus numit, noi Petru v<oe>vod şi credinţa preiubitului al fiiului domnii noastre, a lui Bogdan şi credinţa boerilor noştrii ai Moldovii: credinţa d-le a lui Hurul vor<ni>c, credinţa dum-le Totruşanul, credinţa dum-le Scripcă, credinţa dum-le Vlad şi dum-le Toader pârcălabi de Hotin, credinţa dum-le Danciul şi dum-le Liciul pârcălabi di Neamţu, credinţa dum-le Zbeară <şi a dum-le Crăciun>[1]) pârcălabi de Cetate Noao, credinţa dum-le Mihul portariu de Suceavă, credinţa dum-le <Drăgşan>[1]) spatariul, credinţa dum-le Glăvan vist., credinţa dum-le Albotă post., <credinţa dum-le Popăscul>[1]) paharnic, credinţa dum-le Colun stolnic, credinţa dum-le Ioniţă Gugul comis şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldovii, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cini va fi domnu, ori din fiii noştrii ori din neamul nostru, ori iarăş pe cini va alegi dumnezeu să fie domnu Ţării noastre ai Moldavii, acéla să nu le strice lor dania şi întăritura noastră, ce mai vârtos să le dea şi să le întărescă lor, findcă sânt ale lor drepte ocini şi cumpărătură.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor celor de mai sus scrisă, am po-

---

[1]) lipsă în text.

rnncit cinstit credincios boierului nostru, dumsale *mare* logof<ă>t . . .[1]) să scrie şi pecetea noastră să o lege către această carte a noastră.

Din limba sârbească s'au tălmăcit de mine, Ion Stamate *fost mare* pitar, în Iaşi, la anul 1817 Sept. 30.

Acad. R.P.R., CCXLVII/5.
Trad. rom.
Datat după divan.

313

1532 (7040) Martie 14.

7040 <1532> Mart. 14. Copie în tălmăcire a ispisocului <lui> Petru voevod cu care întăreşte stăpânire slugilor sale Spiridon Scripco şi fraţini-so Pavăl Scripco brănişteriu şi surorilor lor Ana şi Ilca, feciorii Stanei, fetei lui Dragoş Scrivulin, toţi nepoţii lui Danciul Negru, pe un sat pe pârâu Liva, Scrivulenii.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, XXV, p. 2.
Rezumat rom.

314

1532 (7040) Martie 26, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Dragotă şetrar, ne-a slujit drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe el cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră, a patra parte din sat din Băimaceani pe Jijia, partea de sus, pe care a pierdut-o în hiclenie Birtalan, fiul Fedcăi, această a patra parte de sat din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lui, Fedca, dela părintele domniei mele Ştefan voevod.

Această mai sus scrisă a patra parte de sat, în Băimaceani, pe Jijia, partea de sus, să fie a slugii noastre Dragotă şetrar, dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise a patra parte de sat din Băimaceani, pe Jijia, partea de sus, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au fost folosit din veac.

---

[1]) lipsă în text.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripco, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Ion Gugă comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din <neamul nostru sau iarăşi>[1]) pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al <ţării>[1]) noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui şi i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Petrea Popovici la Iaşi, în anul 7040 <1532> Martie 26.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 178.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

315

1533 (7041).

Suret di pi ispisocul dela Petru voivod, din velet 7041 <1533>.

Cu mila lui dumnezău, noi Petru voivod, domnul ţării Moldovei. Facem ştire cu aciastă scrisoare a noastră cine a vedea sau cine cetind a auzi, precum că au venit înainte noastră şi înainte boierilor noştri ai Moldovii, celor mari şi celor mici, slugilor noastre Luca şi frati-său Filip şi sora lor Armeniia şi nepoţi lor Toader şi fratele lui, Draguş şi nepotul lor Lie şi nepoatele lor Măria şi Nastasie, ficiorii Marii, nepoţii lui Neculai Totoescul, aşijdere şi nepoţii surorii lui, Parascăi şi Urîtii, ficiorii lui Mareş şi toţi nepoţii Neculaii To<to>escului, după a lor bună voe, de nimene siliţi, nici asupriţi, au înpărţit între dânşii a sa dreaptă ocin<ă>, din ispisoc de cumpărătură ci-au avut moşul lor Micul postelnicul dela moşul domnii mele Ştefan voivod, un sat pi pârâu Tilejenii, anume Condreştii şi cu mânăstiria şi un codru, într'acelaş hotar.

Şi au rămas peste ce de gios, în parte slugilor noastre, Lucăi şi fratelui său Filip şi surorii lor Armenii şi nepoţilor lor Toader şi fratelui său Dragoş şi nepotului

[1]) loc ilizibil în orig.

lor Lie şi nepoatelor lui, Mariei şi Nastasâi, ficiorilor Măriei, nepoatelor [lui] lui Necula Totoescul. Iar giumătate de sat, pe pârâu Telejina, anume Condreştii şi giumătate de mânăstire şi giumătate de codru, dintr'acelaş hotar, din gios de mânăstire, parte de gios.

Iar parte ce din sus, slugii noastre, lui Ion şi surorilor lui, Parascăi şi Urîtii, feciorii lui Mareş, nepoţii Neculii Totescul, au rămas în moşiia acelui sat, ce este pe pârâu Telejina, anume Condreştii şi giumătate de mănăstire şi giumătate de codru, întru acelaş hotar, ce este mai gios de mânăstire, părţii cei din sus.

Deci noi, văzind a lor bună voire şi tocmală şi între dânşii de bună voiia lor înpărţaniia, aşişjdere dela noi le-am dat şi am întărit slugilor noastre, Luchii şi fratelui său Filip şi surorii lor Armenii şi nepoţiilor lui, Toader şi fratelui său Draguş şi nepotului[1]) său, Liii şi nepoatelor lor Marii şi Nastasii, ficiorii Marii, nepoţii lui Necula Totoescul, acelui mai sus numit sat, giumătate, ce este pi pârâu Telejenii, anume Condreştii şi giumătate de mânăstire şi giumătate de codru, ce este într'acela hotar, parte ce de gios, ca să fie lor ocină uric, cu tot neamul şi venitul şi ficiorilor[1]) lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi înprăştieţâlor şi a tot neamul lor, ce să va alege mai de aproapei[1]), să le fie neclătită în veci, cu acel hotar, părţii cei ce-i mai de sus scrisă a satului, ce este ‹pe› pârâu Telejina, anume Condreştii şi pe giumătate de mânăstire şi giumătate de codru, iar ce este în parte din gios a mănăstirii, din toate să fie iar giumătate, iar dintr'alte părţi, să umble după hotarul cel vechiu, pe unde din vechiu au umblat.

Iar la aciasta credinţa domnii mele, celui mai sus scris, lui Petru voivod şi credinţa preiubitului fiiul domnii mele Bogdan şi credinţa boerilor noştri: credinţa dum-le Hurului vornic şi credinţa dmsale Totruşan şi credinţa dmsale Scripcă şi credinţa dmsale Vlada şi credinţa dmsale lui Toader pârcălabului[1]) Hotinului şi credinţa dmsale Danciul şi dmsale Liciului pârcălabului[1]) dela Neamţ, credinţa dmsale Zbiere[1]) şi credinţa dmsale Crăciun pârcălabului[1]) dela Cetatea-Nouă, credinţa dmsale lui Mihul uşeriu[1]) şi credinţa dmsale boerilor noştri a Moldovii, celor mari şi celor mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domnu aceştii ţări a Moldovii, acela să nu clătească aciastă danie a noastră, ce s'o întăriască, pentrucă ei, de bună voiia lor, s'au învoit şi s'au înpărţit.

Şi spre mai mare întărire acestora ce sânt scrişi mai sus, am poruncit credinciosului boierului nostru lui Toader logof. ca să scrie şi să spânzure şi pecetea noastră.

După Buletinul Ion Neculce, fasc. V (1925), Iaşi, p. 197—198.

Trad. rom.

Cu două rezumate, unul la Arh. St. Iaşi, Tr. 1146 op. 2, 1500, dos. 56, f. 685; celălalt la Acad. R.P.R., CCLIX/96, nr. 2.

[1]) aşa în text.

316

1533 (7041) Martie 5.

7041 <1533> Mart. 5. Hrisov sârbescu cu tălmăcire lui, a domnului Petru vodă, prin cari întăreşte stăpânirea lui Vlad şi alţii pe o bucată de sat din Văcăreşti, ci esti pi apa Săretiului, în ţănutul Putnii.

Iar hotarul acei bucăţi de sat să fii pe din gios de bisărică şi de livadă, în sat, dar în câmp <să fie> din tot hotarul pe giumătate.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 38, f. 242.
Rezumat rom.

317

1533 (7041) Martie 6, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste slugi ale noastre adevărate, Ion Albotă şi fratele lui, credinciosul nostru pan Costea Albotă postelnic şi sora lor Sasca şi verii lor Gliga şi Nastea, nepoţii lui Sima Draguşanul, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră în Moldova, ocinele şi dedinele lor drepte şi din privilegiul de împărţeală, pe care îl au ei dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Drăguşani, jumătatea de sus şi jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre, Petrea Urecheanul şi fratele lui, Andreica şi sora lor Maruşca şi nepoţii lor, Nechita şi fratele lui, Ion şi surorile lor Mariica şi Odochia, toţi nepoţii lui Mihail Medeu, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi vislujenia bunicului lor, Mihail Medeu şi din privilegiul pe care îl avea bunicul lor Mihail Medeu dela străunchiul nostru Ilie voevod şi de întărire dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod, o bucată de pământ din hotarul Medeeştilor, din hotarul de jos, dinspre Oniceni. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru pan Albotă Costea postelnic, lui singur, deosebit de fraţii lui, pentru o sută şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Costea Albotă postelnic şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 180 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Petrea Urecheanul şi fratelui lui, Andreica şi surorii lui Maruşca şi nepoţilor lor Nechita şi fratelui lui, Ion şi surorilor lor, Mariica şi Odochia, nepoţii lui Mihail Medeu, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și înțelegere și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Costea Albotă postelnic această bucată de pământ, care este din hotarul Medeeștilor, din hotarul de jos, dinspre Oniceani, ca să-ĭ fie lui singur, lui Costea Albotă postelnic, uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor jumătăți de sate, jumătate de sat din Drăgușani, jumătatea de sus și jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, să fie pe unde le-a hotărnicit și le-a împărțit pan Condrea fost pârcălab al Cetății Neamțului, începând din hotarul Săcuianilor, dela un stâlp, drept prin câmp prin gardul cel vechiu la marginea dumbrăvii, la stejarii însemnați, de acolo prin dumbravă prin gardul cel vechiu, la un stâlp, lângă pârâu și de acolo la vale, pe pârâu, prin satul Drăgușani, apoi în jos de sat, la un mesteacăn lângă pârâu; de acolo peste câmp la un stâlp, din acest stâlp deasemeni prin câmp, la un alt stâlp care este în mijlocul câmpului; de acolo, deasemeni, prin câmp, la un stâlp lângă satul Zăvoianilor; de acolo drept la un mesteacăn, care este în mijlocul satului Zăvoiani și dela acest mesteacăn drept la matca Moldovei, apoi pe Moldova în sus până în hotarul Șoimareștilor, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac. Iar hotarul acestei bucăți de pământ, care este din hotarul Medeeștilor, să fie începând din matca Șomuzului, drept la un stâlp și de acolo, peste șes și peste pârâul Medeeștilor, la un stâlp și de acolo la deal, către dumbravă, peste drum, la un stâlp și dela acest stâlp, sub dumbravă, la alt stâlp și de acolo la dumbravă, la un stejar, care este însemnat la hotar. Acesta este tot hotarul; iar dinspre alte părți, pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dragșin comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le sunt lor drepte ocine și pentrucă și-au cumpărat pe banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Lazor Golăi la Vaslui, în anul 7041 <1533> Martie 6 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/13.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

318

1533 (7041) Martie 8.

Suret dintr'un uric dela Pătru vo<e>vod.

Precum au venit înainte domniei sale Simion vătavul dela Botoşani şi frate-so Lazor şi Petre şi sora lor, Muşa şi cu ficiorii lui Oana Baico şi nepoatele lor, Crâstâna, Ileana şi Mărie şi ficiorii lor Toader şi Pânte şi Anuşca, ficiorii lui Andrei şi nepoţii lor Toader şi frati-său Cârste, Părasca şi Tomina, fetele lui Isaiia Muste, precum de a lor bună voe, de nimene siliţi, nici asupriţi şi s'au înpărţit între dânşii a lor dreaptă moşie dela părinţii lor, dela Oana Baico şi dela Isac Mustea, dintr'un uric dela părintele domniei lui, Ştefan voevod, pre un sat anume Petreştii, pe Zeletin şi Dragoeştii, în gură Dobrotvorului.

Şi s'au venit această parte slugii domnii sale, lui Simion <vătavul> dela Botoşani şi fraţilor lui, Lazor şi Petrei şi surorii lor, Muşi, ficiorii lui Oana Baico <şi> nepoţii Crâstinii Mustoe, Ilenii şi Mărinei, ficiorii lui Toadea şi nepoţilor lor Pântea şi Anuşca, feciorii lui Andrei. Aceste părţi Petreştii pe Zeletin şi o parte din hotarul Drăgoeşti au dat nepoţilor lor, lui Toader şi frăţine-său Cârstei şi surorilor lor, Parasca şi Tomina, aceste părţi fiindu-le dat dela părinţii lor, Isai Mustea. Şi altă parte din hotarul Petreştii, iarăş s'au dat lui Toader şi frăţini-seu Cârstei şi surorilor lor, Părascăi şi Tominii, ficiorii Isai Mustei, li s'au venit lor această parte din satul Dragoeştii, ce sint în gura Dobrotvorului.

Şi domnia sa încă văzind bună învoire între dânşii şi înpărţire, li s'au dat uric de stăpânire acestor mai sus scriş, ficiorilor lor şi a tot neamul lor.

Iar hotarul Petreştilor şi a Dragoeştilor s'au dat după cum au umblat hotarul de veac. Şi cu hotarul acesta s'au dat şi altă parte, din hotarul Drăgoeştii, carele se începe din Piscul Sohodoului, pe unde se pogoară drumul din dumbravă, drept în matca Dobrotvorului, la vale, pân în hotar.

Şi la această hotărîre au fost credincios boeriul domnii sale Zbiera pârcălabul şi alţi boeri, mari şi mici.

Anii 7041 <1533> Mart. 8

Acad. R.P.R., LXV/124.
Trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.
Altă trad. rom. la Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 39, f. 51 v.

319

1533 (7041) Martie 8, Vaslui.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Stepan pârcălab de Orhei, ne-a slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat lui în ţara noastră a Moldovei, două locuri în pustie: un loc pe Ialpuh, la rediul Stângăceni şi cu fântâna ce este dinspre răsărit şi alt loc, ... [1]) Malurile, unde este iazul lui Coţofană, pe de amândouă părţile, <cât vor putea să folosească două> [1]) sate. Şi deasemeni, i-am dat lui partea nepotului lui, Stepan fost <pivnice>r [1]), din sat din Stepaneşti, ce este la Maluri.

<Pentru aceasta>[1]) această parte mai sus scrisă, două locuri din pustie, <şi această parte de sat> [1]) din Stepaneşti, <să-i fie lui> [1]) şi dela noi uric şi cu tot venitul, <lui şi copiilor lui>[1]) şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două locuri din pustie, care sunt pe Ialpuh, la rediul lui Stângaci şi cu fântâna ce este dinspre răsărit şi al celuilalt loc, la gura Malurior, unde este iazul lui Coţofană, pe amândouă părţile, să fie cât vor putea folosi din destul două locuri în pustie. Iar hotarul acestei părţi de sat zise mai înainte din Stepaneşti, ce este la Maluri, partea lui Stepan fost pivnicer, să fie din tot hotarul cât i se va alege această parte.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar dela Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glăvan vistiei, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Dracsin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi miluirea noastră, pentrucă <i-am>[1]) dat lui pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar pentru mai mare putere şi <întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru>[1]) pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Flocescu la Vaslui, în anul 7041 <1533> luna Martie 8.

După G. Ghibănescu, Surete şi izvoade, IX, p. 20—24.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

320

1533 (7041) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Soriţa, fiica Marenei, fiica lui pan Ţiban, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat şi a împărţit dreapta sa ocină şi din privilegiul ce a avut bunicul ei pan Ţiban dela străbunicul nostru Alexandru voevod, un sat pe Gârboveţ, anume Hovrăeştii, copiilor săi Lazor şi surorilor lui, Fetia şi Anuşca. Şi le-a împărţit lor acest sat mai sus zis Hovrăeştii, în trei părţi: o parte, partea de sus, să fie a slugii noastre Lazor şi cu iazul pe care el singur şi l-a făcut, în capătul Piscului. Iar altă parte, din acelaşi sat, partea de mijloc, să fie a surorii lui, Fetea şi cu iazul la pârâul Ursoae. Şi iarăşi, a treia <parte, partea de jos>[1]) din acelaşi sat, să fie a Anuşcăi, şi cu alt iaz deasemenea, la pârâul <Ursoae>[1]).

<De aceia noi>[1]), văzând tocmeala lor de bunăvoie, ce a întocmit mama lor, noi deasemenea şi dela noi am dat şi le-am întărit lor acest sat mai sus zis, Hovrăeşti, în trei părţi şi cu iazuri, celor mai sus zişi ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, care este pe Gârboveţ, anume al Hovrăeştilor, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbieara şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glăvan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul

[1]) loc rupt în orig.

ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dracsin comis <și credința tuturor>[1]) boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, <din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al al țării noastre> [1]) Moldova, <acela să nu le clintească dania și întărirea>[2]) noastră ci să le <întărească și să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și împărțeală>[2]).

<Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise>[2]), am poruncit credinciosului nostru pan Toader <logofăt să scrie și>[2]) să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Lazor Golăi la Vaslui, în anul 7041 <1533> Martie 12.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 123.

Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spirdoniei, Moșia Băcești, plicul I/1.

321

1533 (7041) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auz citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Sima Boldea și fratele lui, Toma, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor drept credincioasă, i-am miluit pe dânșii, cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și din privilegiul ce au avut ei dela părintele domniei mele Ștefan voevod, satele anume: Bobuleștii, mai jos de Popești și mai jos de acesta, unde a fost jude Costantin.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor <dela noi>[3]) cu tot venitul, lor și surorilor lor deopotrivă și copiilor <lor și>[3]) nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai <apropiat> [3]), neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința <domniei noastre>[3]), a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, <credința panului> [3]) Totrușan, cre-

---

[1] loc șters și rupt în orig.

[2]) loc șters, ilizibil în orig.

[3]) loc rupt în orig.

dința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului <Liciul>[1]) pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, <credința>[1]) panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul <ceașnic>[1]), credința panului <Colu>n [1]) stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine <va fi>[1]) domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, <acesta să nu clintească>[1]) dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este dreaptă ocină.

<Iar pentru mai mare putere>[1]) și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7041 <1533> luna Martie 12.

Acad. R.P.R., VI/48.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.

322

1533 (7041) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Safta și sora ei Urâta, fiicele lui Toma, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină și din privilegiul de împărțeală ce au avut ele dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate din jumătate de sat, din Piscani, care este la Iezer, jumătatea de sus, din jumătatea de sus și jumătate de moară. Aceasta au vândut vărului lor, slugii noastre Fătul, fiul lui Ion Gârdea, pentru o sută și șaizeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Fătul, fiul lui Ion Gărdul și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 160 de zloți tătărești, în mâinile Saftei și Urâtei, fiicele lui Toma, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând buna lor voie și tocmeala și plata deplină, iar noi de asemenea am dat și dela noi și am întărit acea jumătate, din jumătate de sat, din Piscani, unde a fost Pisc, jumătatea de sus din jumătatea de sus, și jumătate de moară, ca să fie slugii noastre Fătul, fiul lui Ion Gărdul, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților

[1]) loc rupt în orig.

lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăţi din jumătate de sat din Piscani, unde a fost Pisc, jumătatea de sus, din jumătatea de sus şi jumătate de moară, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde a folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul cei dela Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun cei dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşean spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Flocescul la Vaslui, în anul 7041<1533> Martie 13.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 130.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., LIX/128.

323

1533 (7041) Martie 13.

Din nespusa milă şi iubire de oameni a stăpânului meu dulce Iisus Hristos şi întru tot milostiva lui bunătate fiind privirea lui asupra smereniei mele, m'a pus şi ca urmaş al părinţilor mei.

Pentru aceia şi eu, cel în Hristos dumnezeu, bine credinciosul şi de Hristos iubitorul, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea, pentru ştirea tuturor, că a venit la domnia mea, din prea-

curatul şi sfântul Munte, dela cinstitul şi împărătescul şi sfinţitul locaş şi marea lavră sârbească, numită Hilandar, unde este hramul vovideniei preacuratei născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, preacinstitul între ieromonahi şi nouă întru Hristos preaiubit, ieromonahul chir Macarie igumen şi cu fraţii locului acestuia şi au amintit rugămintea domniei mele, ca să fim ctitori mai sus zisei mânăstiri.

Iar noi, mişcaţi de milă şi călăuziţi de porunca învăţăturilor, am binevoit să îndeplinesc ruga acestuia, ca să fim din ziua de astăzi ctitori ai mai sus zisei mânăstiri, ca să se numească de acum mânăstirea domniei noastre.

De aceia, am şi dăruit chip de îngrijire a mânăstirii ca să se dea în fiecare an câte trei mii de aspri şi trei sute de aspri cheltuială celor trimişi. Şi aceasta să se dea pe fiecare an şi să nu se ia de mai sus zisa mânăstire, până când va fi şi viaţa domniei mele.

Iar dacă va binevoi domnul dumnezeu, cel în troiţă slăvit şi preacurata maică a lui dumnezeu cu noi şi va face milă cu noi, ca să ne mântuiască din mâinile neamurilor streine, nu numai aceste mai sus scrise vom da, ci şi mai multe.

Iar zisul igumen chir Macarie şi cu fraţii din zisa mânăstire m'au primit pe domnia mea şi au făgăduit ca ei să cânte Luni seara paraclisul preacuratei, iar a doua zi Marţi, sfânta liturghie şi cu colivă şi cu prilevcă [1]) şi la masă prilevcă fraţilor şi după rânduiala bisericească să strige: la mulţi ani, cât vor fi şi ei vii şi cei ce vor fi călugări după dânşii, până când va fi mânăstirea, pentrucă au primit aceasta şi au făgăduit.

Şi rugăm, cu acest hrisov al nostru pe acela pe care dumnezeu va voi să fie urmaş după noi, al scaunului domniei mele sau din copiii noştri sau cineva din neamul nostru sau alt cineva, să nu fie batjocoritor acestei scrisori a noastre, ci dimpotrivă s'o întărească sau iarăşi cât îi va sta în putinţă. Şi iarăşi, cine nu va îndeplini făgăduinţa noastră, din cei ce vor fi după noi, aceştia vor da răspuns la cumplita zi a judecăţii şi vor fi blestemaţi de domnul.

Şi iarăşi cine va fi acolo igumen şi fraţii deasemenea dacă nu vor îndeplini făgăduinţa lor, deasemenea să fie osândiţi la judecata cumplită şi fără de făţărie a lui Hristos.

Cu credinţa şi porunca domniei mele întărindu-se, şi s'a scris în anul 7041 <1533> luna Martie 13.

După « Glasnik srpskoi ucenog druştva », XXV, Belgrad 1869, p. 285—286.
Copie slavă.
Un rezumat la Acad. R.P.R., ms. rom. 5218, f. 95.

---

[1]) prilevcă: băutură monahală.

324

1533 (7041) Martie 13.

Suret scosu rumâneşte de pe hrisoful sărbescu dela Petru voevod din vleat 7041<1533> Martie 13.

Noi Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn ţării Moldovii. Facem ştire cu acest hrisofol al nostru tuturor cui să cadi a şti, pentru adevărat sluga nostră Toader şi cu frateli lui Ignatu şi cu Ichimu şi cu surorili lor Stanca şi Parasca şi cu nepoţii lor, Stanca, feciorii Bichii şi cu totu neamul lor, Grecul şi frati-său Lupaiu şi Ionu şi Filip, feciori Bobotini osebiţi de alta mila noastră, i-am datu şi i-am întăritu lui şi dela noi, pre a lui dreapta ocina şi moşie, din ispisocile ce le au ei întăritură, dela părinteli domniei mele Ştefan voevodu, pre moşie Repşenii, ce să hotareşti pe den josu, pe de sus, ce să hotareşti Coghelţeni, pe den jos, ce să hotăreşte cu Horăştii, ci merge pin pi<e>trili vechi, la ţinutul Fălciiului, anumi Repşenii, ce arată în ispisocu şi giumătati de sat, Găgeştii, ce le este lor cumpărătură, di la moşi lor <cu> o sută nouăzeci zloţi tatareşti, iară dila acel ţinot, <ca să fie lor> şi dila noi uricu şi cu tot venitul, lor şi fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi a toată niamul lor, ce să va alege mai aproape, neruşit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acestui di mai sus numit satu ce esti Repşenii să li fie lor de preste toate hotarâle cele vechi, care a umblat din vechiu.

Aceasta esti credinţa domniei meli, de mai sus scrisă, Petru voevod şi credinţa a preiubit fiului domniei meli Bogdan voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa dumnealui Hura vornic şi credinţa dum. Trotuşan şi credinţa dum. Scripcă şi credinţa dum. Vladu şi credinţa dum. Todiru pârcălabu de Hotin şi credinţa dum. Danciul şi credinţa dum. Liciu pârcălabul din Neamţu şi credinţa dum. Zbere şi credinţa dum. Creciun pârcălab de Cetate-Nouă şi credinţa dum. Mihul paharnicul şi credinţa dum. Colun stolnic şi credinţa dum. Draxin comis şi credinţa a tuturor boerilor noştri moldoveni.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre au din fiii noştri au din niamul nostru măcar dintr'alt niam, tot să aibă a întări dania şi întăritura noastră, ca să fie acestor di mai susu arătaţi oamini şi a totu niamul lor, ocina şi moşie, neclintită, în veci.

Şi pentru mai mari credinţa şi taria, am poroncit dum. cinstit şi credinciosu boeriului domniei meli Toaderu mare logofet ca să scrie hrisoful acesta şi a noastră pecete de dânsul să o lege.

S'au tălmăcitu hrisovul acesta di pe serbie rumenăşte, de Procopie dascăl ot Mitropolie, în curăsul anâloru, leat 7276 <1768> Marta 13.

Acad. R.P.R., LII/138.
Trad. rom.

1533 (7041) Martie 18, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Mihul şi fraţii lui, Dragoş şi Nicoară, şi sora lor, copiii lui Verâş, nepoţii lui Mihăilă, i-am miluit pe dânşii, cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră a Moldovei, ocinele lor drepte şi din privilegiul ce au avut moşul lor, Verâş şi fratele lui, Mihăilă, dela înaintaşii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, un sat pe Hobalna, unde este Picea şi satul pe Perecichii, anume Stanueştii.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus zise cel ce este pe Hobalna, unde este Pâcea şi satul pe Perecichii, anume al Stanueştilor, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Trotuşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă şi pentrucă le sunt a lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Lazăr Golâi la Huşi, în anul 7041 <1533> Martie 18.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, II/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu două traduceri rom., una din 1838, iar cealaltă din sec. XX.

326

1533 (7041) Martie 24.

7041 <1533 Mart. 24. Suret unui ispisoc dela Petru vodă, care s'au tălmăcit di Evloghie dascăl, la let 7270 <1762>, ce întăreşte Marii şi ginerului iai Coste, pe a lor driaptă ocină, din drese di cumpărătură ci au avut iai dila părintile domnii sali Ştefan vodă, pe o giumătate di sat pe Bujor, amândoâ părţile a Bujorului, ci este în gura Văi, ci merge din Călmăţiuiu, anume Silişte Oilor, giumătati ce din gios, din ce giumătate de mai sus scrisă, anume Sălişte Oilor ».

Arh. St. Iaşi, CLXIV/53.
Rezumat rom.; alt rezumat rom. la Acad. R.P.R., CCXCVIII/203, nr. 2.

327

1533 (7041) <Martie> 27, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cúnoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Mărina, fiica Cârstinei şi nepoata lui Ţampău, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul <ei Ţămpău>[1]) dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a patra parte de sat din Troeneşti, peste Prut, din < partea>[1]) de sus. Aceasta a vândut slugilor noastre Dragotă Averescul şi Neagul Şopârleanul. pentru 80 de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre Dragotă Averescul şi Neagul Şopârleanul au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile Marinei, fiica Cârstinei, nepoata lui Ţampău, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Dragotă Averescul şi Neagul Şopârleanul această a patra parte de sat din Troeneşti, peste Prut, din partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropriat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Troeneşti, care este peste Prut, din partea de sus, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, <după hotarul vechi pe unde>[1]) au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa <domniei mele>[1]), a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului meu fiu, Bogdan şi <credinţa boierilor>[1]) noştri:

---

[1]) şters, ilizibil.

credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Trotuşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului <Vlad şi>[1]) a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Golâi la Huşi, în anul 7041 <1533>, luna <Martie>[1]) 27.

Acad. R.P.R., IX/8.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Luna, după prezenţa lui Petru Rareş la Huşi.

328

1533 (7041) Martie 28, Suceava.

7041 <1533> 28 Martie.

Din mila lui dumnezeu, noi Petre voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că înainte de moartea sa a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, credinciosul nostru pan Ion Lungul pitar, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat ocina lui dreaptă şi cumpărătura şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut el, dela domnia mea, un sat la Hovârleata, anume Bogdăneştii, cu moară pe Hovârleata şi poiana ce este dinspre Albinea, sfintei noastre mânăstiri dela Dobroveţ, unde este hramul coborîrea sfântului duh şi unde este egumen rugătorul nostru ieromonah Grigorie, care acest sat a fost cumpărat de pan Ion Lungul pitar dela slugile noastre, dela Petre şi dela fratele lui, Ioan şi dela sora lor Maria, copiii Magdalinei şi dela vara lor Malea, fiica lui Ion, nepoţii lui Stănilă şi deasemeni dela sluga noastră, dela Filip

[1]) omis în orig.

şi de la verele lui, dela Sora şi dela sora ei Magdalina, fiicele Sofiicăi, nepoţii lui Dajul, pentru 240 de zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înainte de moartea sa înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri pan Ion pârcălab dela Soroca, fiul lui Mihul medelnicer şi a dat sfintei noastre mânăstiri dela Dobroveţ, ocina şi dedina sa dreaptă, un sat la gura Ielanului, anume Piscanii şi cu un iezer, anume Maţea şi trei sălaşe de Ţigani, anume Oprea şi Stoica şi Danciul cu femeile şi copiii lor.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri pan Sava pârcălab de Balta şi a dat sfintei noastre mânăstiri dela Dobroveţ un sălaş de Ţigani şi o Ţigancă văduvă, anume Ţiganul Toma cu femeia lui şi cu copiii lor şi Marina cu copiii ei.

De aceia noi, văzând dania lor de bunăvoie, ce ei au dat la moartea lor, de bună voia lor pentru sufletele lor, şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri dela Dobroveţ, unde este hramul coborîrea sfântului duh şi unde este rugătorul nostru ieromonahul Grigorie egumen, aceste două sate mai înainte zise, pe Hovârleata, anume Bogdaneştii şi cu moară pe Hovârleata şi cu poiana ce este dinspre Albinea şi la gura Ialanului, <satul> anume Piscanii şi cu iezerul anume Maţea şi Ţiganii anume Oprea şi Stoica şi Danciul, cu femeile şi copiii lor şi Toma Ţiganul cu femeia şi copiii săi şi Marina Ţiganca cu copiii ei, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Dobroveţ dela noi uric cu tot venitul, neclintit şi nemişcat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, care sunt pe Hovârleata anume Bogdăneştii şi cu moara pe Hovârleata şi cu poiana, ce este dinspre Albinea şi <satul> la gura Ialanului, anume Piscanii şi iezerul anume Maţea, să fie cu toate hotarele sale vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petre voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri[1]).

Boierii anume: Toader *mare* logof<ă>t, Hur<u> vornicul, Totruşan, Scripcă, Vlad *şi* Toader pâr. de Hotin, Danciul şi Liciul pâr. de Niamţu, Zbiara *şi* Crăciun pâr. <de> *Cetatea Nouă*, Mihul port. de Suceava>, Drăgşan spat., Glăvan vist., Albotă post., Popăscul pah., Colun stolnicul, Dragsin comis.

Din Suceava[2]) leat 7041 <1533> Mart. 28.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 279.
Copie slavă; altă copie slavă, ibid., în ms. 628, f. 439—440.

---

[1]) până aici text slav, de aici româneşte.

[2]) cu aceiaşi dată se află şi doc. următor, scris în Huşi, ceiace înseamnă că locul sau data este greşit în copia de faţă.

1533 (7041) Martie 28, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Gavril şi sora lui, Nasta, copiii lui Mihul şi deasemeni verele lor Nastea şi Magda, fiicele lui Pătru şi vărul lor Onicică şi sora lui, Nastea, copiii Martei şi deasemeni verii lor Ion şi fratele lui, Toader şi surorile lor, Deva şi Erena şi Ileana, copiii Cernei şi vărul lor, Maxim şi sora lui, Anuşca, copiii Ilcăi, toţi nepoţii lui Stan Varzar şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi cu mare mărturie şi cu megiaşi deprinprejur, zicând că privilegiul de danie ce l-au avut ei dela înaintaşii noştri, dela Iliaşi şi dela Ştefan voevozi şi dela sfântrăposatul părintele domniei mele Ştefan voevod, pe jumătate de sat pe Nârnova, la gura Socilor, ce se numeşte acum Vâscoaia, pe jumătatea de jos şi mai jos pe un loc de sat, la Puţul Husului şi pe jumtătatea ‹de sat› la Pituşca Seacă, la Fântâna Varcei şi pe un sat pe Bâc, la fântâna din malul Bâcului, acele privilegii ei le-au pierdut, când au lovit cu război Tătarii ţara noastră şi când şi noi ‹am lovit cu război› Litva[1]).

De aceia noi, văzând plângerea lor mare şi mare mărturie cu megiaşii dinprejur, ce ei au mărturistit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Gavril şi surorii lui, Nastei, copiii Mihului şi verelor lor, Nastea şi Magda, fiicele lui Pătru şi vărului lor, lui Onicică şi surorii lui, Nastea, copiii Martei şi deasemenea verilor lor, Ion şi fratele lui, Toader şi surorile lor, Deva şi Erena şi Ileana, copiii Cernei şi verilor lor, lui Maxin şi surorii lui, Anuşca, copiii Ilcăi, toţi nepoţii lui Stan Vărzar, jumătate de sat pe Nârnova, la gura Socilor, ce se numeşte Vâscoaia, jumătatea de jos şi mai jos un loc de sat, la Fântâna Husului şi jumătate de sat pe Pituşca Seacă, la Fântâna Varcei şi un sat pe Bâc, la fântâna dela malul Bâcului, ca să le fie lor, dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus scrise: jumătate de sat ce-i pe Nârnova la gura Socilor, care se numeşte Vâscoaia, jumătatea de jos şi jumătate de sat, pe Pituşca Seacă la Fîntâna Varcei şi tot pe Nârnova, a unui loc de sat la Fântâna Husului şi satul, care este pe Bâc, la fântâna dela malul Bâcului, să fie din toate părţile, cu toate hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

---

1) cuvântul « Litva » nesigur ca lectură, textul fiind şters.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, <credinţa panului Danciul şi>[1]) a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea <şi a panului> Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, <credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăs>[1]) cul ceaşnic, <credinţa panului Co>[1]lun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa <tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici>[1]).

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din>[1]) neamul <nostru>[1]) sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, <acela să nu le> clintească dania şi întărirea noastră, <ci să[1]) întărească şi să împuternicească, pentrucă le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Căţeleanovici la Huşi, în anul 7041 <1533> Martie 28.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

330

1533 (7041) Aprilie 11, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Corlat, de bunăvoia lui nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina lui dreaptă, din uricul său drept şi din privilegiul de întărire, ce a avut el dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat anume Berchişeştii pe Moldova cu o mânăstire şi o topliţă şi o moară, pe topliţă. Aceasta a vândut însumi domniei mele, pentru patru sute şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi domnia mea am plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 480 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre, Corlat, înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta, am binevoit domnia mea cu bună voia noastră şi cu inimă curată şi luminată şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut domnia mea, pentru pomenirea bunicilor şi a părinţilor noştri şi pentru

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

sănătatea noastră şi pentru mântuirea sufletului şi a trupului şi am dat domnia mea acest sat mai înainte zis anume Berchişeştii, care este pe Moldova cu mânăstire şi cu topliţă şi moară pe topliţă, sfintei noastre mânăstiri dela Moldoviţa, unde este hramul blagoveştenia preacuratei şi fecioarei născătoare de dumnezeu, Maria şi unde este igumen rugătorul nostru chir Ştefan ieromonah.

Tot acest mai sus scris sat să fie sfintei noastre mânăstiri dela Moldoviţa, dela noi uric cu tot venitul, neclintit şi nemişcat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Berchişeştii care este pe Moldova, cu mânăstire şi cu toplită şi moară pe toplită să fie din toate părţile, cu toate hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi dela Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Dracsin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră ci să întărească şi să împuternicească sfintei noastre mânăstiri dela Moldoviţa. Şi iarăşi cine ar cuteza să clintească dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata fecioară şi născătoare de dumnezeu, Maria şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 12 sfinţii apostoli fruntaşi, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, cei dela Nichèia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu blestematul Arie şi cu Iuda Iscarioteanul vânzătorul lui Hristos şi cu alţi Iudei care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Iaşi, în anul 7041 <1533> luna Aprilie 11 zile.

După T. Balan, Doc. bucovinene, I, pp. 34—37.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1534 (7042), Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoia noastră pentru sufletul și sănătatea noastră și a părinților noștri și am miluit ruga noastră și mânăstirea Moldovița, unde este hramul blagoveștenia preasfintei stăpâne născătoare de dumnezeu, cu hotarul din jurul mânăstirii, începând dela gura Pârâului Frumosul în sus pe pârâu, până la obârșie și dela obârșia Frumosului, pe vârful Dealului Mare, la obârșia lui Dragoș și la obârșia Ciomârnei și la obârșia Putnișoarei, pe vârful Dealului Mare, până la Oglindă și de acolo pe obcină, până la vârful Dealului Racica și de acolo, tot pe obcină, la Sălașul Hlebului și la Sălașul Mare și la Făgețel și la Veja Simea și de acolo în jos pe obcina dinspre Moldova, la vârful Feredeu și de acolo, în jos, la obcina Suhăi și de acolo pe vârful Dealului Mare, la Măgura Boolui și la obârșia Deei și de acolo la vale pe pârâu, la gura Deei și Frumosul de unde am început, dintâi, ca să le fie dela noi uric pe acest hotar, neclintit niciodată în vecii vecilor, să fie sfintei mânăstiri, cu tot venitul.

Iar <la> [1]) aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dragsin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, acela să nu clintească dania noastră, ci să întărească și să împuternicească sfintei noastre mânăstiri Moldovița.

Iar cine va cuteza să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și de toți sfinții care din veac au plăcut lui dumnezeu, amin.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

[1]) lipsește în text.

poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie şi să atârne pecet noastră la această carte a noastră.

A scris Gherorghie, la Hârlău, în anii 7042 <1534>

După Golovaţchi, Gramotî, în Letopis Urheogr. Kommissii 4, (1868) S. Petersburg, p. 15—17.

O copie slavă la Acad. R.P.R., ms. 5235, f. 20—21.

332

1534 (7042) Martie 24, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ivan Prava şi surorile lui Marina şi Maruşca şi Sofiica, copiii Anei şi vărul lor, Dragoi, fiul lui Luciu, toţi nepoţii lui Şteful Tofil, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat cu domnia mea dreapta lor ocină şi cumpărătura bunicului lor Ştefnl Tofil şi din privilegiul pe care ei l-au avut de întărire dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Sitna, anume Jolcăşani, mai jos de Căcăceni, care acum se numeşte acel sat Tofileni.

Şi iarăşi domnia mea le-am dat în schimb pentru satul lor, jumătate din satul de peste Prut, anume Grăceanii, jumătatea de jos, care această jumătate de sat din Grăceani a rămas domniei mele din hiclenie, dela Luca Arbure portar de Suceava, când a şi pierit de nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voevod. Şi încă domnia mea am mai dat deasupra ......[1]) <zloţi> tătăreşti.

Această mai sus scrisă jumătate de sat de peste Prut, annme Grăceani, să fie slugii noastre Ivan Prava şi surorilor lui, Marina şi Maruşca şi Sofiica şi vărului lor Dragoiu, fiul lui L‹u›ciul nepoţii lui Tofil, uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat mai sus scrise, de peste Prut, anume Grăcianii, jumătatea de jos, să fie din tot hotarnl jumătate şi pe unde a stăpânit Luca Arbure portar de Suceava, iar dinspre celelalte părţi după hotarul vechiu pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul

---

[1]) loc rupt în orig.

portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru dreapta lor ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru ‹pan Toa›der logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

Ion Flocescul a scris în Iași, în anul 7042 ‹1534› luna Martie 24.

Colecția Scarlat Callimachi, nr. 5.
Orig. slav, perg, pecete atârnată, căzută.

333

1535 (7043) Martie 2, Vaslui.

Vaslui, 2 Martie 7043 ‹1535›. Petru vodă arată că Ion Salce, fiul lui Toma Salce, a vândut partea sa a patra parte din satul Salce, care este dincolo de Ialan, cumpărată dela Ion Buză și dela fiii lui, lui Savu Lungul, cu 200 de zloți tărărești.

Marturi: fiii domnului, Iliaș și Ștefan, Huru vornic, Totrușan, Scripca, Vlad și Toader pârcălabi de Hotin, Danciul și Liciul pârcălabi de Neamț, Crăciun și Toader pârcălabi de Roman, Mihu portar de Suceava, Dragșan spătar, Mătiiaș vistier, Albotă postelnic, Popăscul ceașnic, Colun stolnic, Draxin comis, Toader logofăt.

Scrie Lazară Golii.

După N. Iorga, St. și Doc., VII, p. 73.
Rezumat rom. « într'un perilipsis, tălmăcire de pi limba sârbească, în această moldovenească, a hrisovului domnului Petru vvd. »; alte rezumate la Acad. R.P.R., CCXXVIII/42, nr. 3. și CCXXVII/19, nr. 3.

334

1535 (7043) Martie 3, Vaslui.

Tălmăcire di pe ispisocul vechiu sârbesc a domnului Petru voevod, întăritoriu pe jumătate sat din Ilieșești sau Căuteșani, din leat 7043, iar dela Hs. 1535 Mart. 3.

---

[1]) loc rupt în orig.

† Cu mila lui dumnezeu, noi Petru v<oe>v<o>d, domn ţării Moldaviei. Facem ştire prin acest hrisov al nostru tuturor carii pre dânsul vor căuta sau citindu-se vor auzi, precum pre această Sofiica, adevărată fiica Mărinei, nepoata lui Ivan Cauteş şi a Magdei, o am miluit cu osăbită milă noastră, datu-i-am şi i-am întărit ei dela noi în pământul nostru al Moldaviei, pe a ei driaptă ocină şi moşie, din dres de danie ce au avut moşul ei Ivan Cauteş, dela unchii noştri, dela Ilie şi dela Ştefan v<oe>vozi, giumătate de sat, din Ilieşeşti, pe Cobâle, giumătatea cea din gios şi giumătate de moară şi giumătate din poiana lui Cauteş, giumătatea cea din gios, toate acéle de mai sus scrise să-i fie ei dela noi uric cu tot venitul, ei şi ficiorilor ei, nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi a tot niamului ei, ce i să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodată, în veci.

Iar hotarul acei giumătate de sat din Ilieşeşti, ce-i pe Cobâle şi giumătate de moară şi poiană lui Cauteş, să fie din tot hotarul giumătate, giumătatea cea din gios, iar de către alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vac.

Şi spre aceasta iaste credinţa domniei méle, a mai sus scrisului Petru v<oe>vod şi credinţa a preaiubiţi fiilor domniei méle, Iliiaş şi Ştefan şi credinţa boerilor noştri: credinţa dums. Huru vorc., credinţa dums. Totruşanului, credinţa dums. Scripcăi, credinţa dums. Vladului şi a dums. Toader pârcălabii de Hotin, credinţa dums. Danciului şi a dums. Liciul pârcălabi de Niamţu, credinţa dums. Crăciun şi a dums. Toader pârcălabi *de Cetatea Nouă*, credinţa dums. Mihului portariu de Suceava, credinţa dums. spatariului Dragşan, credinţa dums. visternicului Matiiaş, credinţa dums. post<elnicu>lui Albotă, credinţa dums. pahar<ni>cului Popăscu, credinţa dums. stol<ni>cului Colun, credinţa dums. comisului Draxin şi credinţa a tuturor boerilor noştri, celor mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din fiii noştri sau din neamul nostru sau ori pe cine dumnezeu va alege a fi domn ţării Moldovii, acela să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci mai vârtos să-i întăriască, de vreme ce şi noi i-am dat şi i-am întărit ei, pentrucă iaste a ei dreaptă ocină.

Şi pentru mai mare tărie şi întăritură a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boeriu, dums. Toader log<o>f<ă>t, să scrie şi pecetea noastră către acest hrisov al nostru să o lege.

S'au scris de Lazăr Golăi în Vasluiu, la anul 7043 <1535> în luna Martie în 3 zile.

S'au tălmăcit di pe orighinalul sârbesc, în limba moldoveniască, din cuvânt în cuvânt, întocma de mine gios iscălitul, la anul 1852 Dechemvrie în 7 zile, Iaşi. Hrisanth ermonah.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1764, op. 2013, dos. 4318, f. 18.
Trad. rom.
Altă trad. rom. din 1824, la Acad. R.P.R., CCCXLI/2, şi perilipsis la CCCXLIX/310—b.

1535 (7043) Martie 5, Huşi.

Suret di pe uric sirbăsc, dela Petre voevod, din let 7043 ‹1535› Mart. 5.

Cu mila lui dumnezău, noi Petre voevod, domnu ţării Moldovii. Facim ştire cu această a noastră carte tuturor cine va videa sau citindu-s‹ă› va auzi, adică aceste adivărate Ilca şi sora iai Anuşca *şi* Fedca *şi* Marie *şi* Marghita, fetile Nastii şi nepoatile lor Agafia, fata lui Toader croitorul şi nepoata lor Angelina, fata lui Lazor Crasniş, toţi nepoţi a Milii călugărul, i-am miluit pre dânşii, cu osăbită a noastră milă, am dat şi am întărit dela noi în pământul nostru Moldovii, a lor drepte ocini şi cumpărătură a moşului lor Mila călugărul, ce-au avut el dela părintele domniei mele Ştefan voevod, trii silişte pe Meiatin, anumi Danilova, undi-i iazul supt Cornul Bacăului, undi au fost şăzut ficiorii lui Coscov, iar altă silişte, Bratcovo, undi au fost Rujici, dar a trie, anumi Vasileuţii, în capătul Colisovii din Sus, undi au fost Radul şi Cuscovţi, diasupra Nistrului, în iaz şi Săsenii, în Botna, ce-au fost cumpărat dela Şăndre Cortolocico.

Acele de sus scrise să le fii lor dela noi uric, cu tot venitul şi fiilor lor şi nepoţilor *şi* strănepoţilor *şi* străstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cini să va alegi mai de aproape, ‹nestricat› nici odinioare, în veci.

Iar hotarul acelor silişte di pe Meiatin, anumi Danilova, undi-i iazul supt Cornul Bacăului, undi au fost şăzut ficiorii lui Coscov şi altii silişte, Bratcovo, undi au fost Rujici şi al triile, anumi Vasileuţii, în capătul Colisovii din Sus, undi au fost Radul şi Cuscovţii, diasupra Nistrului, în iaz şi Săsenii, în Botna, ce-au fost cumpărat dela Şendre Cortolocico, să le fi după hotarăle vechi, pe undi au înblat din veci.

Şi spre aceasta esti credinţa domniei mele, de sus scris, noi Petre v‹oe›vod şi credinţa preaiubitului fii a domniei mele Ştefan şi credinţa boierilor noştri, mari şi mici.

Dar după viiaţa noastră, cini va fi domnu, din fiii noştri sau din niamul noastru sau ori pe cini va alegi dumnăzeu a fi domnu în pământul nostru a Moldovii, acela să nu strici a noastră danie şi întăritură, ci mai ales să le întăriască, fiindcă le esti drepte ocini şi moşii.

Şi pentru mai mari tării şi întăritură, am poruncit cinstit şi credincios boerului nostru, giupânului Toader log‹o›făt, să scrii şi să spânzuri pecete la această adivărată a noastră carte.

Am scris Gligori Bogza, în Huş, let 7043 ‹1535› Mart în 5.

Asămine, di pe sirbii, am tâlmăcit eu, ‹1›794, Decmv. 13. Andrei tălmaciu, căpt.

Arh. St. Iaşi, CCXL/16.
Trad. rom.
Un rezumat la Arh. St. Iaşi, Tr. 1765, op. 2014, dos. 10, f. 674.

336

1535 (7043) Martie 9, Vaslui

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această <carte>[1] <a> noastră <tuturor>[1] celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugile noastre........[1] şi fraţii lui, Toader şi Pătru şi sora lor Vasilica, <copiii>[1] lui Pătru Bută şi rudele lor, Petria şi Micul Dragoşe, fiii lui Banciul, ne-au slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreptcredincioasă către noi, i-am miluit pe dânşii, cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit lor dela noi în ţara noastră în Moldova ocina lor dreaptă şi cumpărătura părinţilor lor Pătru Bută şi Banciul, un sat la obârşia Pârâului, anume Capotea.

Acesta să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acèstui sat mai sus zis ce-i la obârşia Pârâului, anume Capotea, să fie după hotarul vechi, din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Iar privilegiul de cumpărătură ce au avut Pătru Bută şi Banciu dela fratele domniei mele Bogdan voevod, ei l-au adus stricat înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, cum ne este cunoscut nouă şi boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Stefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinta panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihului portar de Suceava, credinţa panului Dragoş spătar, credinţa panului Mătiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popescul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri <sau din neamul>[1] nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le <întărească şi să le împuternicească>[1].

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

1) loc şters în orig.

poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atâne peretea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7043 ‹1535› luna Martie 9.

Bibl. Universităţii A. I. Cuza, Iaşi.
Orig. slav, perg., şters, pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1801 Martie 9 la Acad. R.P.R., CCXLVII/6 şi copie din 1827, Iunie 25, XXII/239.

337

1535 (7043) Martie 9, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Anuşca şi Maruşca şi Anca, fiicele Marfei, nepoatele lui Ion Stângaciu, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreptele lor ocine şi vislujenii ale unchiului lor Ion Stângaciu, din privilegiul de danie ce a avut Ion Stângaciu dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, două selişte, una pe Răut, pe această parte a Răutului, mai jos de Vadul de Piatră, la gura Pârâului Iligaciei, la Fântâna Rece, iar cealaltă selişte pe Pârâul Iligaciilor, la Fântânele Tătăreşti. mai sus de Hrinea, credinciosului nostru pan Toader mare logofăt, pentru 50 de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Toader mare logofăt a plătit toţi banii mai sus scrişi, cincizeci de zloţi tătăreşti, în mâinile Anuşcăi şi ale Maruşcăi şi ale Ancăi, fiicele Marfei, nepoatele lui Ion Stângaciu, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt, aceste mai sus scrise două selişti, una pe Răut, pe această parte a Răutului, mai jos de Vadul de Piatră, la gura Pârâului Iligacilor, la Fântâna Rece şi altă selişte, pe Pârâul Iligacilor, la Fântânele Tătăreşti, mai sus de Hrinea.

Toate acestea să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei selişti, care este pe Răut, pe această parte a Răutului, mai jos de Vadul de Piatră, la gura Pârâului Iligacilor, la Fântâna Rece, să fie dela Vadul de Piatră, până la Chişineu şi în câmp cât va putea să folosească un sat în destul. Iar hotarul acelei selişti, care este pe Pârâul Iligacilor, la Fântânile Tătăreşti, mai sus de Hrinea, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Mătiiaş vistier, credinţa panului Popescul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie şi să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7043 ‹1535› luna Martie 9.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 30.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

338

1535 (7043) Martie 9, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Sora, fiica Anei, nepoata lui Iliaş Şanga, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită ‹şi a vândut›[1]) ocina sa dreaptă, din uricul său drept din privilegiul bunicului său Iliaş Şanga, ce a avut el de la străunchiul nostru, dela Ştefan voevod, a patra parte de sat din Băseşti, pe Tazlău. ‹Aceasta a vândut›[1]) nepoatelor sale, Draghiţa şi surorii ei, Maria, pentru 160 de zloţi tătăreşti.

Şi Draghiţa şi sora ei, Mărie, au plătit ‹deplin›[1]) aceşti mai sus scrişi bani, o sută şi şaizeci de zloţi tătăreşti, ‹în mâinile›[1]) mătuşei lor Sora, fiica Anei, nepoata lui Iliaş Şanga, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeaia lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit Draghiţei ‹şi surorii›[1]) ei Maria această mai sus scrisă a patra parte de sat din Băseşti, pe Tazlău, ‹ca›[1]) să fie şi dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, ‹în veci›[1]).

---

[1]) loc şters în orig.

‹Iar›[1] hotarul acestei mai înainte zise a patra parte de sat din Băseşti, care este pe Tazlău, să fie din tot hotarul a patra parte şi după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

‹Iar la aceasta›[1] este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului ‹Scr›ipcă[1], credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârc‹ălabi›[1] de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, ‹credinţa p›[1]anului Dragşan spătar, credinţa panului Mătiaş ‹vistier›[1], credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popescul ceaşnic, credinţa panului ‹Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici›[1].

‹Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să›[1] nu clintească dania noastră, ci să le întărească ‹şi să le împuternicească›[1].

Iar pentru mai mare putere şi ‹întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit›[1] credinciosului ‹nostru›[1] pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

‹A scris›[1] Dumitru P‹opovici, la Vaslui, în anul 7043 ‹1535› luna Martie 9.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXX/7, după care s'au făcut unele completări, şi un perilipsis, ibid., CLXX/60, nr. 2.

339

1535 (7043) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Ileana, fiica Oanei şi verii ei Bilţă şi fratele lui, Untea şi surorile lor, Donea şi Ana, copiii Maruşcăi, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor de la noi, în ţara noastră în Moldova, ocina lor dreaptă şi din privilegiul de împărţeală ce au avut părinţii lor, Oană şi sora lui, Maruşca, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Bârlad, anume Vultureştii.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1] loc şters în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Bârlad, anume Vultureştii, să fie din toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Matiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor <noştri> moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn a ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru că le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Vaslui, în anul 7043 <1535> luna Martie 13 zile.

Arhiva M-rii Văratec.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1787.

340

1535 (7043) Martie 18, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Anuşca, fiica lui Ion Şeşcanul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Ion Şeşcanul dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate din jumătate de sat, anume jumătate din Costiucani, pe pârâul Sărata, în ţinutul Lăpuşnei, unde a fost casa lui Costea Rusul, partea de jos, dela fântână la vale, pe amândouă părţile pârâului, partea lui Ion Şeşcanul [1]), slugilor noastre, Toadea şi fratelui lui, Gavril, pentru cincizeci de zloţi tătăreşti.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi slugile noastre Toadea şi fratele lui, Gavril, au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 50 de zloţi tătăreşti, în mâinile Anuşcăi, fiica lui Ion Şeşcanul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Toadea şi fratelui lui, Gavril, această mai înainte zisă jumătate din jumătatea de sat, anume jumătate din Costiucani pe pârâul Sărata în ţinutul Lăpuşnei, unde a fost casa lui Costea Rusul, partea de jos, dela fântână la vale, pe amândouă părţile pârâului, partea lui Ion Şeşcanul, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi, din jumătate de sat, anume jumătate din Costiucani pe pârâul Sărata în ţinutul Lăpuşnei, unde a fost casa lui Costea Rusul, partea de jos, dela fântână la vale, pe amândouă părţile pârâului, partea lui Ion Şeşcanul, să fie din tot hotarul jumătate, din jumătate de sat, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotiu, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Matiiaş vistier, credinţa panului <Albotă pos>telnic, credinţa panului Popăscul <ceaşnic, credinţa panului Colun> [1]) stolnic, credinţa panului Draxsin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn <al ţării> noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Huşi, în anul 7043 <1535> luna Martie 18 zile.

Acad. R.P.R., XLV/140.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

---

[1]) loc rupt în orig.

341

1535 (7043) Martie 22.

Suret dela Petru vodă, din vleat 7043 <1535> *luna* Martie 22.

Facem înştiinţare precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boiarilor noştri sluga noastră Trifan, feciorul *Neagăi*, a fetii lui Petru Corod, de a sa bună voe, de nime silit, nici asuprit şi au vândut a sa driaptă ocină, dintru al său drept uric şi dires de cumpărătură, ce au avut bunicul [1]) lui, Petre Corod, dela tatăl domniei mele, Ştefan *voevod*, din doao părţi a satului din Baboşăni pe Racova, a patra parte, slugilor noastre, lui Andrabuş şi rudeniilor lui, Toader şi surorile lui, Neagă şi Necşăi şi lui Ion şi surorii lui, Anuşcăi, drept 100 zloţi tătărăşti.

Cari bani i-au plătit toţi deplin slugile [2]) noastre, Andrabuş şi rudeniile [3]) lui, Toader şi surorile [4]) lui, în mâinile slugii noastre, lui Trifan, feciorul *Neagăi*, al fetei lui Petre Corod, înaintea noastră şi înaintea boiarilor noştri.

Deci noi, văzând a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin, aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Andrabuş şi lui Toader şi surorilor lui, Neagăi şi Neacşăi şi lui Ion şi surorii lui, Anuşcăi, acele de mai sus scrise, din doao părţi a satului din Baboşăni pe Racova, a patra parte, ca să fie uric, cu tot venitul, lor şi feciorilor lor, nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi a tot neamul, ce se va alege mai aproape, neruşeit nici odinioară, în veaci.

Iar hotarul acei de mai sus zisă a patra parte, din doao părţi a satulu din Baboşini, pe Racova, ca să fie din tot hotarul a patra parte şi după hotarul cel vechiu, pe unde au îmblat din veacu.

Pentru aceaia, credinţa domniei meale, Pătru voevod şi credinţa a preaiubiţilor fiilor domniei meale Iliaş şi Ştefan vodă şi credinţa tuturor boiarilor noştri, a marii şi a mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domn ţării noastre a Moldaviei, să nu strice a noastră danie, ci mai vârtos să dea şi să întărească.

Iar pentru mai mare tărie şi întăritură a celor de mai sus scrise, am poroncit cinstit credincios boiarului nostru, dumnealui Toader logofăt, să scrie şi a noastră peceate către această carte să o lege.

S'au tălmăcit de Evloghie, dascal slavonescu, s'au tălmăcit, Noembre 13 let 7268 <1759>.

După G. Ghibănescu, Surete şi izvoade, XVIII, p. 189—190.
Trad. rom.

---

[1]) în suret: unchiul
[2]) » slugilor
[3]) » rudeniilor
[4]) » surorilor

1535 (7043) Martie 22, Huşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Luca, fiul lui Neagul, nepotul lui Toader Guga, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din uricul său drept şi din privilegiul de întărire dela domnia mea, a patra parte de sat din Zavalneşti, pe Crasnişoara, slugilor noastre, vărului său Albul şi nepotului său de frate Dragotă, pentru 50 de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre, Albul şi Dragotă, au plătit toţi banii mai sus scrişi, cincizeci de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Luca, fiul lui Neagul, nepotul lui Toader Guga, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Albul şi Dragotă această a patra parte de sat mai sus scrisă, din Zavalneşti, pe Crasnişoara, să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a patra parte de sat din Zavalneşti, care este pe Crasnişoara, să fie din tot hotarul a patra parte şi pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor noştri fii, Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Mătiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popescul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Dracsin comis şi <credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici>[1]).

<Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre>[1]) Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească.

---

[1]) loc şters şi rupt în orig.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7043 <1535> luna Martie 22.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XII/1.
Orig. slav, perg. pecete atârnată, căzută.

343

1535 (7043) Martie 22, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor <auzi> [1]) citindu-se, <că> [1]) această adevărată slugă a noastră Gliga, fiul lui........[1]) ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând <slujba> [1]) lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat și i-am întărit lui dela noi ocina și cumpărătura lui dreaptă din uricul său drept din privilegiul <tatălui lui> [1]), ce a avut el dela părintele domniei mele, dela Ștefan <voevod> [1]), trei părți de sat, de partea aceasta a Prutului, anume din Ungureni, la Fântână, la Sărata, pe partea <cealaltă> [1]) a Săratei, dinspre Prut.

Aceasta să-i fie lui dela <noi> [1]) și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor trei părți de sat mai înainte zise, din Ungureni, de partea aceasta a Prutului, care este la Fântână, pe Sărata, pe <partea cealaltă> [1]) a Săratei, dinspre Prut, să fie din tot hotarul trei părți, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, <după> [1]) semne, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai noștri Iliaș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului <Huru> vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Craciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, <credința panului> [1] Dragșan spătar, credința panului Mătiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, <credința> [1] panului Popescul ceaș<nic, credința panului Colun> [1]) stolnic, credința panului Draxin comis și credința <tuturor boierilor> [1]) noștri, mari și mici.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar după ‹viața› [1]) noastră, ‹cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să› [1]) nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7043 ‹1535› luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, XLV/136.
Orig. slav, perg., șters, pecete atârnată.

344

1535 (7043) Martie 22, Huși.

‹†› Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată sluga noastră credincioasă, Tomșa pârcălab de Ciobărciu ne-a slujit nouă, drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu mila noastră deosebită și i-am dat lui dela noi, în țara noastră a Moldovei, un loc din pustie, pe Botna, între Dobra și între Oale, unde este Cheșeneul Mare, să-și întemeieze sat și să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie mai înainte zis, pe Botna, care este între Dobra și între Oale, unde este Cheșeneul Mare, să fie cât poate să folosească un sat îndestul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripca, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălab de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Mătiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popescu ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie ‹domn›[1]) al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i ‹dea›[1]) și să-i întărească, pentrucă i-am dat pentru slujba lui dreaptă.

Iar pentru mai mare ‹putere și întărire a tuturor celor›[1]) mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toade‹r logofăt să scrie și›[1]) să atârne ‹pecetea noastră›[1]) la această carte a noastră.

A scris Dumitr‹u Popovici la›[1]) Huși, în anul 7043 ‹1535› luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/8.
Fotocopie după un orig. slav.

345

1535 (7043) Martie 24, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Sima, fratele lui Petre, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și din privilegiul de întărire, ce au avut Sima și fratele lui, Petrea și unchii lor și verii lor, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, două părți, din a patra parte de sat din Hluzești, care este pe Putna, părțile de jos, slugilor noastre Pătrașco și Fetion și fratelui lui, Lazor pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești.

Și slugile noastre Pătrașco și Fetion și fratele lui, Lazor au plătit toți acești bani mai sus scriși ‹o sută și douăzeci de zloți› [1]) tătărești, în mâinile slugii noastre Sima, ‹fratelui lui Petrea, înaintea noastră›[1]) și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Pătrașcu și Fetion și fratelui lui, Lazor, aceste mai înainte zise două părți, din a patra parte de sat din Hluzești, ce este pe Putna, părțile de jos, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul.

Insă să le fie lor între dânșii în două părți. O parte să fie a lui Pătrașco singur, cealaltă parte să fie a lui Fetion și a fratelui lui, Lazor, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părți, care sunt din a patra parte de sat din Hluzești, care este pe Putna, părțile de jos, să fie două părți din a patra parte de sat și între

---

[1]) loc rupt în orig.

dânşii, în două părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliiaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripco şi credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciu şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Matiiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului <Draxin> comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor, pentrucă şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Huşi, în anul 7043 <1535> luna Martie 24 zile.

Acad. R.P.R., LXXII/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1806.

346

1536 (7044) Ianuarie 11, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor <celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că>[1]) a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Nastasia, fiica Stancăi, nepoata protopopului Draghia, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, <şi a vândut dreapta sa ocină, din>[1]) privilegiul ce a avut străbunicul ei, protopopa Drăghia dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod, a şasea parte din a cincea parte din satul Pomerla. cât se va alege partea ei, <slugii noastre Ion Popşa cămăraş>[1]) de vistierie, pentru trei sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

---

[1]) loc rupt în orig.

Și sluga noastră Ion Popșa cămăraș de vistierie a plătit toți acești bani mai sus scriși, <trei sute și douăzeci de zloți, în mâinile Nastasiei, fiica>[1]) Stancăi, nepoata protopopii Draghia, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, <deasemeni și dela noi am dat>[1]) slugii noastre Ion Popșa cămăraș de vistierie, această a șasea parte din a cincea parte de sat din Pomerla, cât se va alege partea ei, ca să-i fie lui dela <noi ocină și copiilor>[1]) lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul <acestei>[1]) a șasea parte <din a cincea parte de sat din Pom>[1])erla, cât se va alege partea ei, să fie din tot hotarul a șasea parte din a cincea parte, cât se va alege partea ei, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, <pe unde au folosit din veac>[1]).

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința <panului Totrușan, credința>[1]) panului Scripco, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de <Cetatea-Nouă, credința panului Mi>[1])hul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Matiiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun <stolnic, credința pa>[1])nului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe <ori cine îl va alege dumnezeu>[1]) să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru <dreapta lui slujbă>[1]) și pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Suceava, în anul 7044 <1536> luna Ianuarie 11 zile.

<Pe verso, contemporan slav:> Pan Ion Popșa cămăraș de vistierie, pe a șasea parte din a cincia parte de sat din Pomârla; <sec. XVIII rom.:> Pomârla, la Dorohoi.

Acad. R.P.R., CXXXIV/88.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

---

[1]) loc rupt în orig.

1536 (7044) Ianuarie 18, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voință și inimă curată și luminată și din toată bună voia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim și să împuternicim sfintei noastre mânăstiri dela Homor, unde este hramul adormirea preasfintei curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și unde este egumen chir popa Paisie, dreptele și propriile sate ale acelei sfinte mânăstiri și cumpărături ale părintelui domniei mele Ștefan voevod și ale fratelui domniei mele Bogdan voevod și nepotului domniei mele Ștefan voevod, anume satele Dvorniceni sub Dumbrava Inaltă și Stavceni și Glodeani și la obârșia Solonțului satul anume Pârtești și Curtea lui Dieniș și o prisacă la Botne, în Cornești și sub Bohotin altă prisacă, anume Zlătăroaia și un munte anume Ostra și slatina în Ostra, ce de demult a fost al lor acest munte și cu slatina.

Și deasemeni am dat dela noi, sfintei mânăstiri dela Homor, unde este hramul adormirea preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, un iezer anume Oreahovul și două șomoldoace lângă el, anume Beșilele și Ciulinețul și gârla Oreahovului, anume Topileana și cu toate iezercanele lor, ce sunt lângă Oreahov.

Toate acestea mai sus scrise să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Homor, uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus zise sate și prisăci, să fie din toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac, iar al muntelui anume Ostra și al slatinei, să fie din toate părțile până unde dă în apă.

Și iarăși hotarul acelui mai sus scris iezer, anume Oreahovul și cu toate gârlele sale și cu iezercanele lor, începând din malul Prutețului, unde se desparte drumul, la Grindul Lung, împotriva Piscului Covurluiului și de acolo în jos pe malul Prutului, în fața Suhanei și iarăși de acolo drept la gârla Topileanei, unde trece peste Troian, unde și mai sus este scris, iar de acolo, tot Troianul, până la vadul Trifeștilor și de acolo în sus pe mal până la capătul grindului, la malul Prutețului, unde dintâiu se începe hotarul. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader, pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința

panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Drăgşan spătar, credinţa panului Matiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine-l va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească acelei sfinte mânăstiri a noastre dela Homor.

Şi cine s'ar ispiti să clintească dania şi întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de sfinţii 4 evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de sfinţii 24 prooroci ai lui dumnezeu şi de sfinţii 318 părinţi purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac i-au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemeni lui Iuda şi blestematului Arie şi să aibă parte cu Iudeii care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi <să lege pecetea noastră> la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Suceava, în anul 704<4>[1]) <1536> luna Ianuarie 18.

Mânăstirea Dragomirna, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.
Cu o trad. germană.

348

1536 (7044) Ianuarie 19, Suceava.

Tălmăcire de pe uric vechiu dela Pătru v<oe>v<od>, scris în limba sârbească de Grigore Bogza, în Suceava, la anul 7044 <1536> Ghenar 19, în cât s'au putut, fiind vechiu şi rupt şi în multe locuri cuvintele şterse.

Că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri ai Moldovei, mari şi mici, sluga noastră Dragul şi sora-sa Maria, fiii lui Ghedeon, feciorul Leahului, nepot de fiu a lui Forov, de a lor bună voie, de nimene îndemnaţi şi au vândut a lor driaptă ocină, din priveleghia de întăritură ce au avut tatăl lor Ghedeon, fecior Leahului, nepot de fiu a lui Forov, dela fratele noastru Bogdan v<oe>v<od>, un sat mai sus de Codrul cel Mare, anume satul Măceşănii, ce să numeşte Mihăileştii, slugii noastre Buzatul vătaf şi femeii sale Armanca, drept 860 galbeni tătăreşti.

---

[1]) cifra unităţilor completată după o însemnare de pe verso.

Şi sluga noastră Buzatul şi femeia sa Armanca au plătit acei mai de sus scrişi 860 galbeni tătăreşti, în mâinile slugei noastre Dragul şi surorii sale, Maricăi, feciorii lui Ghedeon, fiul Leahului, nepot de fiu al lui Forov, denaintea noastră şi a boierilor noştri.

Pentru care noi, văzând a lor de bună voie tocmeală şi plată deplin, noi aşijderea şi dela noi le-am dat şi le-am întărit slugii noastre, lui Buzatul şi fămeii sale Armanca, pe cel mai sus scris sat, ci iaste din sus de Codrul cel Mare, anume satul Măceşău [1]), ce să numeşte Mihăileştii, ca să le fie lor de la noi uric, cu tot venitul şi fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor şi la tot neamul lor, cine va fi mai aproape nestrămutat niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus numit sat, ce iaste mai sus de Codrul cel Mare anume satul Măceşău, ce să numeşte acum Mihăileştii, să fie după hotarul cel vechiu, pe unde din veci au stăpânit.

Şi pentru aceasta este credinţa domniei mele, noi Petru vod. şi credinţa preaiubiţilor fiilor domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa tuturor boierilor noştri ai Moldaviei, mari şi mici.

Şi spre mai mare întăritură, a celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului boierului nostru dumnealui Toader logofăt să scrie şi pecetea noastră să o lege de această carte a noastră.

Am tălmăcit eu, Ioan Strătulat pitar, din limba sârbească pe limba moldovenească, în Iaşi, la anul 1803 Fevruar 21.

După G. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, XVIII, p. 190—191.
Trad. rom.; altă trad. rom. mai puţin completă la Acad. R.P.R., CCCCLIX/1.

349

1536 (7044) Aprilie 26, Hârlău.

‹Petru voevod›[2]), din mila ‹lui dumnezeu›[2]) domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră slugile noastre Păun şi fraţii lui, ‹Porcul şi Beachea şi Budic şi›[2]) sora lor Vâscana, nepoţii lui Mihul Pojar şi deasemeni Todosia şi fratele ei Lupe şi sora ‹lor, Nastea şi Lupa, copiii›[2]) lui Luca, nepoţii lui Mihul Pojar şi deasemenea verii lor, Stănilă şi nepotul lui ‹Pătraşco şi fratele lui, Tri›[2])fan şi sora lui, Neagşa, copiii Anuşcăi şi ai lui Cârstea, de bună voia lor şi şi-au împărţit dreptele ‹lor ocine›[2]) şi din privilegiul de întăritură ce au avut bunicii lor, Mihul Pojar şi Cârstea şi Anuşca, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, satele anume Bogdăneştii şi Să‹cuianii›......[2]) dela Mohilă.

---

[1]) aşa în text.
[2]) loc rupt în orig.

Şi a căzut în partea slugii noastre Păun şi a fraţilor lui, Porcul <şi Beachea şi Budic şi>[1]) a surorii lor Vascana, copiii Marincăi, nepoţii lui Mihul Pojar, jumătate de sat <din Bogdăneştii, jumătatea>[1]) de sus, pentru această vânzare dela Mohilă.

De aceia, văzând tocmeala şi împărţeala lor de bunăvoie, şi noi şi dela noi am dat şi am întărit această jumătate de sat de sus, din Bogdăneştii, ca <să le fie lor cu>[1]) tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Scris la Hârlău, în anul 7044 <1536> Aprilie 26.

Acad. R.P.R., CXVI/50.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Alt orig. slav identic, ibid, CXVI/51, după care s'au făcut completările.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Iaşi, Condica nr. 9, f. 13.

350

1537 (7045) Martie, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi <citindu-se>[1]), că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Petru Boziu, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut satul său drept, anume Boziianii pe Licicov şi un loc de prisacă pe Pârâul Sec, loc de şase prăjini. Aceasta a vândut slugii noaastre Ion, pentru 50 de zloţi tătăreşti.

<Şi s'a sculat>[1]) sluga noastră Ion şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 50 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Pătru Boziu înaintea noastră şi înaintea <boierilor>[1]) noştri.

<De aceia noi, văzând>[1]) tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemenea am dat şi de la noi şi am întărit acest sat, anume Boziianii şi acest loc <de prisacă, pe Pârâul Sec, loc de şase prăjini>[1]), să fie slugii noastre, Ion, dela noi, uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, in veci.

Iatr hotarul acestui sat mai sus scris, anume Boziianii, care este pe Licicov, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac. Şi iarăşi hotarul acestui loc de prisacă, care este pe Pârâul Sec, loc de şase prăjini, să fie numai şase prăjini.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi iarăşi privilegiile de cumpărătură ce a avut Ion dela părintele domniei mele Ştefan voevod şi de întărire dela domnia mea, pe acest sat şi pe acest loc de prisacă, ele sunt stricate, cum este ştiut domniei mele şi boierilor domniei mele.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petre voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Mateiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, <credinţa panului Drax> incomis şi credinţa tuturor boierilor noştri <moldoveni, mari şi>[1]) mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi <pe ori cine dumnezeu>[1]) îl va alege, să fie domn al ţării noastre, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea <noastră>[1]), ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui şi i-am întărit, pentrucă şi-a cumpărat <pe banii săi drepţi>[1]).

<Iar pentru mai mare putere şi>[1]) întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris la Vaslui Ion Flocescul, în anul 7045 <1537> luna Martie.

Acad. R.P.R., CVIII/10.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

351

<1537> Martie 7.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petre voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Crăciun Toilă, fiul lui Petrea Pojar* şi fratele lui, tot Crăciun şi sora lui, Tudora, copiii lui Pojar, nepoţii lui Mihul Pojar, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Mihul Pojar dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a patra parte din Bogdăneşti, pe Siret. Aceasta au vândut slugii noastre Ion Măcău, pentru două sute şi treizeci de zloţi tătăreşti.

---

[1]) loc şters în orig.

Şi s'a sculat sluga noastră Ion Măcău şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, două sute şi treizeci de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Crăciun Toilă, fiul lui Petrea Pojar şi a fratelui lui, tot Crăciun şi a surorii lui, Tudora, copiii lui Pojar, nepoţii lui Mihul Pojar, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit această a patra parte din Bogdăneşti, pe Siret, ca să-i fie slugii noastre Ion Măcău, dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise a patra parte din Bogdăneşti pe Siret, să fie din tot hotarul a patra parte şi dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii i domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa pauului Crăciun şi a panului Toader pâcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Mătiiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ‹ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă› [1]) i-am dat lui şi i-am întărit, pentrucă el ‹şi-a cumpărat, pe›[1]) banii săi drepţi.

Iar pentr mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Petrea Popovici, în anul ‹7045 ‹1537›› luna Martie 7.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 257.
Orig slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., din sec. XVIII, la Arh. St. Iaşi, Condica nr. 9, după care s'a completat data.

---

[1]) loc rupt în orig.

1537 (7045) Aprilie 30, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Nicoară, fiul lui Negrilă şi vara lui, Mărina şi sora ei Mărie, fiicele Anei şi verii lor Ion şi fratele lui, Cârstea, copiii Magdei şi surorile lor Tecla şi Crăstina şi Anuşca, fiicele lui popa Gavril şi verii lor Vlaico şi surorile lui, Cerna şi Dolca şi Varvara, copiii lui Toma şi toţi nepoţi ai lui Nicoară şi ai lui Cârceiu dieci, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă şi din privilegiul ce au avut bunicii lor Nicoară şi Cârcei dieci, danie dela fratele domniei mele Bogdan voevod, o selişte pe Răut, însă de partea cealaltă a Răutului, în dreptul gurii Iligaciului. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Toader logofăt, pentru douăzeci şi patru de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Toader logofăt a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 24 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Nicoară, fiul lui Negrilă şi a verilor lui, Mărinei şi surorii ei Mariei, fiicele Anei şi a verilor lor Ion şi a fratelui lui, Cârstea, copiii Magdei şi a surorilor lor, Tecla şi Cârstina şi Anuşca, fiicele lui popa Gavril şi a verilor Vlaicu şi a surorilor lui, Cerna şi Dolca şi Varvara, copiii Tomei, toţi nepoţii lui Nicoară şi ai lui Cârceiu diaci, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Toader logofăt această selişte mai înainte zisă, care este pe Răut, dar de partea cealaltă a Răutului, în dreptul gurii Iligaci, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise selişti, care este pe Răut, însă de partea cealaltă a Răutului, în dreptul gurii Iligaciului, să fie din toate <părţile>[1]) după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi privilegiul ce au avut ei pe această selişte, încă l-au dat în mâinile credinciosului nostru pan Toader Baloşe înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin,

---

[1]) lipsă în orig.

credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Mateiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, <ci să-i întărească și să-i împuternicească>[1]) pentru slujba lui dreaptă către noi și pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și <întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să scrie și să atârne pecetea noastră>[1]) la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza în Huși, în anul 7045 <1537> Aprilie 30.

Muzeul Regional, Suceava, nr. 1694.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

353

1538 (7046) Iunie 14.

7046 <1538> Iuni 14. Cartia domnului Petru v<oe>vod prin cari să întărești în stăpânirea mânăstirii Niamțu o a patra parti din satul Orțăștii și din a triia parti, două părți, ci s'au cumpărat de Teodosăi, episcopul de Rădăuți, cu banii lui Dorothei, ci au fost episcop.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 73, f. 32.
Rezumat rom.

354

1539 (7047) Mai 24, Hârlău.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ion Moțoc, fiul lui Ivanco Moțoc sulger, de bună voia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vândut o moară pe Toplița, ce a avut tatăl lui, Ivanco Moțoc [2]) sulger, de cumpărătură dela Toader Corlat, credinciosului nostru pan Totrușan logofăt, pentru 100 de zloți tătărești.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « Moțoc » adaus deasupra rândului.

Şi întru aceasta, s'a ridicat credinciosul nostru pan Totruşan logofăt şi a dat această moară ce este pe Topliţa, mânăstirii dela Moldaviţa, pentru sufletul său.

De aceia noi, văzând dania lui de bunăvoie şi noi deasemenea şi dela noi le-am dat şi le-am întărit, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7047 <1539> Mai 24.

Acad. R.P.R., XIX/40.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad, rom. din 1811, ibid., LXXXIV/174.

355

1539 (7047) Iunie 13, M-rea Putna.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu împlinirea sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, episcopul Anastasie de Vad. iată am bine voit, cu bună voia noastră şi inimă curată şi luminată, din toată bună voia noastră, mai ales şi cu ajutorul lui dumnezeu şi din dragostea cea pentru dumnezeu către sfântul locaş al sfintei şi slăvitei uspenii a preasfintei, curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, care este la Putna şi am dat 100 <de galbeni> ungureşti în vremea arhimandritului Siloan, ca să-mi facă pomenire, odată pe an, în vecii vecilor, în săptămâna lui Arţivuri, în orice zi, seara, parastas şi a doua zi dimineaţă, liturghie.

Şi iarăşi, m'am sculat şi am dat alţi 100 <de galbeni> ungureşti, pe vremea egumenului Arsenie şi fiind de faţă toţi fraţii în Hristos, ca să-mi facă în veci şi altă pomenire, odată pe an, seara, parastas, şi a doua zi dimineaţă, liturghie, în orice zi din săptămâna Rusaliilor.

Şi văzând <la> arhimandritul Siloan şi apoi <la> igumenul Arsenie şi la toţi fraţii în Hristos, prietenie în Hristos şi iubire fiiască am făgăduit că atât cât va fi acest locaş să fie din partea noastră această bunăvoinţă.

Şi cine după viaţa noastră, din nastavnicii şi din fraţii acestui sfânt locaş nu va ţine această întocmire a noastră acela să dea răspuns înaintea lui dumnezeu, în ziua judecăţii, amin.

Scris în sfânta mânăstire, în anul 7047 <1539> luna Iunie 13 zile.

A scris monahul Spiridon.

Arhiva m-rii Putna, nr. 624.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
O fotocopie slavă la Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fotografii, III/24.

356

1540 (7048) Martie 7, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu noi, Stefan voevod, fiul <lui Ştefan>[1]) voevod <cel Bătrân>[1]) domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea <noastră şi înaintea boierilor noştri>[1]) Neaga, fiica Maruşcăi şi......[1]) ei, Mihăilă şi fratele lui, Pavel şi surorile lor Sofiica şi Mărena şi s'au jeluit <cu mare plângere şi ne-au măr>[2]) turisit, cu megiaşii dimprejur,spunând că privilegiu, ce au avut ei dela părintele domniei mele <Ştefan voevod, pe satul anume Maxineştii, pe Pârâul Negru, acest privilegiu l-au pierdut, când>[2]) împăratul turcesc a călcat ţara <noastră>[2]).

<De aceia noi, văzând mare mărturie, cu>[2]) megiaşii dimprejur <şi noi>[2]) deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit Neagăi, fiica <Maruşcăi şi>....[2]) ei, Mihăilă şi fratelui lui, Pavel şi surorilor lor <Sof>[1])iicăi şi Mărenii, acest sat mai sus scris, anume Maxineştii, pe <Pârâul>) Negru, <ca>·) să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului <lor>[1]) neam <cine li se va alege>[1]) lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Maxineştilor pe <Pârâul>[1]) Negru, <să>[1]) fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, <noi Ştefan voevod>[1]) şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Alexandru şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa <panului Vlad, credinţa>[2]) panului Scripcă, credinţa panului Crăciun, <credinţa panului Popăscul>[1]) şi credinţa panului Şeptelici <pârcă>[1])lăabi de Hotin, <credinţa panului Manea şi a panului Grozav pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ungurul şi a pa>[1])nului Mateiaş pârcălabi de Cetatea-Nouă, <credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Crasnâş vistier, credinţa panului Sturza postelnic, credinţa panului Şteful ceaşnic, credinţa panulul Lohan stolnic, credinţa panului Petraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari şi mici>[2]).

<Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi>[2]) pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat <şi le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină>[1]).

---

[1]) loc şters în text.

[2]) loc şters şi rupt în text.

<Iar pentru mai mare putere şi întărire>[1]) a tuturor celor mai sus <scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră> [1]).

<A scris... la Hârlău, în anul 7048 <1540> luna Martie 7 zile> [1]).

După Analele Acad. Rom., s. III., S. I., t. 8 (1928), nr. 4.

Fotocopie după un orig. slav. Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CXVII/52, după care s'au făcut completările.

357

1540 (7048) <Martie — Mai> 13, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, fiul lui Ştefan voevod cel Bătrân, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Ocea şi Fătul şi Udrea şi Dan şi Tuluc şi Ion şi One au slujit nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreaptă şi credincioasă către noi, i-am miluit pe dânşii, cu deosebita noastră milă le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră Moldova, o selişte anume Seliştea lui Gagea, mai sus de Obieleni şi mai jos de Cozmeşti, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei selişti zise mai sus, anume Seliştea lui Gagea, mai sus de Obieleni şi mai jos de Cozmeşti, să fie cât vor putea să folosească douăzeci de case, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Alexandru şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Vlad, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Crăciun, credinţa panului Popescul şi a panului Şeptelici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Manea şi a panului Grozav pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ungurul şi a panului Mateiaş pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Crasnăş vistier, credinţa panului Sturzea postelnic, credinţa panului Şteful ceaşnic, credinţa panului Lohan stolnic, credinţa panului Petraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn

[1]) loc rupt în text.

al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească .... [1]) și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor celor mai sus> [1]) scrise am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Ion Tăutulovici la Hârlău, în anul 7048 <1540> luna..... [2]) 13.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 224.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1801, ibid., Neamț, XXXII.
Lunile, după prezența domnului la Hârlău.

358

<1540> Martie 23, Hârlău.

Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, fiul lui Ștefan voevod cel Bătrân, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată <slugă> [3]) a noastră credincioasă, pan Crăciun a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, <în> [3]) țara <noastră> [3]), în Moldova, din satele noastre, un sat ce a fost acest sat domnesc, <anume Conțe> [3])știi, cu toate pricuturile, în ținutul Sucevei.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat din satele noastre, ce a fost acest sat domnesc, anume Conțeștii, cu toate pricuturile, în ținutul Sucevei, să fie din toate părțile după <hotarul> [2]) vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Alexandru și Ștefan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului <Huru> [3]) vornic, credința panului <Vlad, credința panului Scr> [3]) ipcă, credința panului Popescul și <a panului Șeptelici> [3]) pârcălabi de Hotin, credința panului Manea și a panului Grozav pârcălabi de Neamț, credința <panului Ungu> [3])rul și a panului Mat<iiaș pâcărlabi de> [3]) Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar <de Suceava> [3]), credința panului Dragșan spătar, credința panului Crasnăș vistier, credința panului Sturzea postelnic, credința panului <Șteful ceașnic> [3]), credința panului Lohan

[1]) loc șters în orig.
[2]) loc ilizibil în orig.
[3]) loc rupt în orig.

stolnic, credința panului <Petrașco comis>[1] și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după <viața>[1] noastră, <cineva fi>[1] domn al <țării>[1] noastre, din copiii <noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn>[1] al țării <noastre>[1] Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, <ci să-i>[1] dea și să-i întărească, <pentru că i-am dat>[1] și i-am întărit <lui>[1], pentru slujba lui dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor celor mai sus>[1] scrise, <am>[1] poruncit credinciosului <nostru>[1] pan Totrușan logofăt să scrie <și>[1] să atârne pecetea <noastră>[1] la această carte a noastră.

A scris Ion Tăutulovici la Hâr<lău>[1], în anul 704....[1] luna Martie 23 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 31.

Orig. slav, perg., foarte rupt, pecetea atârnată.

Datat din domnia lui Ștefan Lăcustă; cifra unităților anului nu se poate citi. Ea poate fi sau 7 sau 8.

359

1540 (7048) Mai 1, Hârlău.

Uricul lui Ștefan vodă, *fiul lui Ștefan cel Bătrân*. Adică au vinit înnainte noastră și a lor noștri moldovinești boeri, sluga noastră Ilea și sora lui, Anghelina *și* Tudora, ficiorii Cârstii di Glodeni, di nimi siliți, nici asupriți, au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, din dres di cumpărătură ce-au avut moșul lor Crâste di Glodeni dela părintili domniei meli Ștefan voevod, din giumătate de sat de Glodeni, a treia parte, parte din gios, de către Bahlui. Aceia ce au vândut a credincioasă slugii noastră Necoară sulger, drept 100 zloți tătărăști.

Și s'au sculat sluga noastră credincioasă Nicoară sulgear și au plătit toți deplini acei bani, care s'au pomenit mai sus, 100 zloți tătărăști, în mânile slugii noastre Ilii și surorii lui, Anghelinei și Tudorii, ficiorii lui Cârstei di Glodeni, dinainte noastră și dinainte a lor noștri moldovenești boiari.

Așijdere au mai vinit înnainte noastră și înnainte a lor noștri boieri sluga noastră Șerbaca, de a sa bună voe, de nime silit, nici asuprit, au vândut a sa driaptă ocină și moșie, ce-au avut danie dela părintili domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Șerbaca pi Ciuluc, la Colac, aceia au vândut-o iarăși slugii noastre credincioasă, nepotu-său[1] Nicoară sulger, drept 100 zloți tătărești.

Sculându-să Nicoară sulger, au plătit toți deplin acei bani mai sus pomeniți, 100 zloți tătărăști, în mânele unchiului său, lui Ivanco Șerbaca, dinaintea noastră și dinaintea a lor noștri moldovenești boeri.

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « nepotu-său », adăugat pe margine.

Deci noi, văzând de a lor bună voe tocmală şi deplin plată, aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit ace mai sus zisă din giumătate de sat di Glodeni, din partea di gios, a triia parte, de către Bahlui şi ace sălişte, Şerbaca, pe nume pe Ciuluc, la Colac, a credincioasei noastre slugi Nicoară sulger, aşa ca să-i fie lui uric dela noi, cu tot venitul, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor, strănepoţilor şi altor împrăştiaţi a lui, a tot rodul lui, cine să vă alege mai deaproape, să fie neruşiet nicicând, în veci vecilor.

Iar hotarul acelui mai sus pomenit, din giumătate de sat di Glodeni, a treia parte, din partea de gios, de către Bahlui, ca să fie din tot satul, din giumătate de sat a treia parte, iar de către alte părţi, să fie după hotarul cel bătrân, pi cum din veci au veţuit.

Iar hotarul acei da mai sus pomenită sălişte, Şerbaca pe Ciuluc, la Colac, ca să fie di‹n› toate părţile, pi hotarul cel vechiu, pe cum din veci au veţuit.

Spre aceia iaste credinţa domniei noastre mai sus pomenit Ştefan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii a domniei mele Alexandru şi Ştefan şi credinţa boerilor noştri: credinţa dumisale Hur vornicul, credinţa dumisale Vlad şi Scripca şi Craciun şi Popescul şi Şeptilici pârcălabi de Hotin, credinţa dumisale Manea şi Grozav pârcălabi de Niamţu, credinţa dumisale Ungurului şi a lui Matiiaş pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa dumisale Mihul portarul de Suceava, credinţa dumisale Drăgşan spătarul, credinţa dumisale Crasnăş vistiernicul, credinţa dumisale Sturzii postelnicul, credinţa dumisale Şteful păharnicul, credinţa dumisale Lohan stolnicul, credinţa dumisale Pătraşco stolnicul[1]), credinţa tuturor ai noştri moldoveni boeri, a mari şi mici.

Iar spre mai mare întăritură, iaste poronca a mărelui nostru credincios, dumnealui Trotuşan marili logofăt, a scrie şi a noastră pacete a spânzura către această adevărată carte a noastră.

Scris de Ion Borlăţulovici din Hărlău, l‹ea›t 7048 ‹1540› Mai 1.

S'au tălmăcit di pi sărbie, de Ştefan Luca vistiernicul, leat 7230 ‹1722› Mart. 18.

Arh. St. Iaşi, Condica nr. 2, actele Ghibănescu.
Trad. rom.

360

1540 (7048) Mai 11, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, fiul lui Ştefan voevod cel Bătrân, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor

[1]) greşit, în loc de comis.

ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Toader Ploscă, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă din privilegiul de mărturie, ce au avut ei dela Petru voevod, jumătate din a treia parte de sat din Creceşti. Aceasta a vândut surorii sale Elinca, pentru două sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti, când şi-a plătit el capul.

Şi s'a sculat Elinca şi a plătit toţi aceşti bani mai sau scrişi, 220 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Toader Ploscă, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit Elincăi această mai înainte zisă jumătate din a treia parte de sat din Creceşti, ca să-i fie ei dela noi uric, cu tot venitul, ei şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam, cine i se va alege ei cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăţi din a treia parte de sat din Creceşti să fie din tot hotarul, jumătate din a treia parte, iar dinspre alte părţi, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Ştefan voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Alexandru şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Vlad, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Crăciun, credinţa panului <Po>păscul şi a panului Şeptelici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Manea şi a panului Grozav pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ungurul şi a panului Matiiaş, pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Drăgşan spătar, credinţa panului Crasnăş vistier, credinţa panului Sturza postelnic, credinţa panului Şteful ceaşnic, credinţa panului Lohan stolnic, credinţa panuluiPetraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat ei şi i-am întărit, căci ea şi-a cumpărat pentru ai săi drepţi bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Sârbul la Hârlău, în anul 7048 <1540> luna Mai 11 zile.

Arh. St. Iaşi, Fondul Ghibănescu.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

361

1540 (7048) Mai 18.

7048 <1540> Mai 18. Un suret di pi un uric sărbăscu, dila Ștefan v<oe>v<o>d ce-l dă lui Toma și frații lui, Șăndre și ai lor, pentru părțile din Otești, Răcătău și Boteștii și altili.

Arh. St. Iași, Tr. 1146, p. 2, 1300, dos. 58. f. 365.
Rezumat rom.

362

1540 (7048) Iunie 4, Suceava.

Suceava, 4 Iunie 7048 <1540>, Ștefan vodă pentru Ioan Arpaș și frații lui, Vremeș și Andrieșanul și Dragosin, copiii Nicsini, nepoții Marușcii, a fetei Olcăi, cari vând « ocina și moșia den preveleghiu » dela Marușca, din vremea lui Ștefan-vodă, « părintele domniei mele », pe jumătate de Ezăreni, ce sănt pe den jos de Cotnaru », vândute « jupânului Andreicăi Șeptelici pârcălab Hotinului » pe 300 zloți tătărești <dați> « în mâinile slugilor noastre ».

« Dar iarăși, de nu vor ave copii amândoi, între sâne, apoi acea jumătate de sat anume Ezărenii, ce sânt pe den jos de Cotnari, ca să le fie lor pe doă părți ». Mărturii, fiii: Alexandru și Ștefan, Huru vornicul, Vlad, Scripca, Crăciun, Popăscul pârcălabul Hotinului, Manea și Grozav pâcălabi de Neamț, Ungurul și Mătiiaș de Roman, Mihul portar de Suceava, Dragoșanul spăt., Crasniș vist., Sturzea post., Șteful pah., Lohan stol., Pătrașco comis.

Scrie Totrușan logofătul.

Pisar Machedon.

După Analele Acad. Rom., s. III, t. IV, S. I., 4 (1925), p. 1 (411) — 2 (412), fc. p. 394.
Rezumat rom.

363

1540 (7048) Iunie 13, Suceava.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, fecior al bătrânului Ștefan voevod, domn pământului Moldovei. Inștiințăm cu aceasta scrisoare a noastră tuturor cine va ceti pe dînsul sau să audă, că au venit înnaintea noastră și înnaintea boierilor noștri ai pământului Moldovei, ai noștri slugi, Ion și fratele lui, Cozma, feciorii Nastasiei și din neamul lui, Petrică Cerbice, feciorul Irinei, nepoții Isaii, de bună voia lor, nu cu deasila sau cu arituri au vândut moșia lor cea dreaptă, din moși strămoși și s'a făcut învoială, cu voia moșului lor Isaia, care a avut-o el dela strămoșul *domniei mele* Alexandru voevod, două părți din satul Hilișenii, pe Suceava. Și au vândut aceste două părți din satul Hilișeni, pe Suceava, slugi-

lor noastre, lui Dragoman şi fraţine-său, lui Ion şi surorilor lor Urâtei şi Mariuţei şi Marinei şi Dumitrei şi altei Mariuţe şi Tudosiei, copiilor lui Cârja, fiind pâcălab, cu şese sute de zloţi sau lei tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Dragoman şi frate-său Ioan şi surorile lor Urâta şi Marica şi Marena şi Dumitra şi altă Marica şi Tudosia, copiii Cârjei fiind pârcălab şi au plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 6 sute zloţi tătăreşti, în mânile slugilor noastre, lui Ion şi fraţine-său Cozmii, copiilor Nastasiei şi ai lui Petrică, cari au fost din neamul lui Cerbice, feciorului Irinei, nepoţii Isaiii, înnainte noastră şi înaintea boerilor noştri.

Iară noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi aşijderea dela noi li-am dat şi li-am întărit slugilor noastre Dragoman şi fraţini-său, lui Ion şi surorilor lor, Urâtei şi Mariuţei şi Marenei şi Dumitrei şi altei Mariuţe şi Tudosiei, copiilor Cârjei fiind pârcălab, aceste două părţi ce sânt scrise mai sus dela satul Hilişenii pe Suceava, precum este şi dela noi uric, cu toată dobânda, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor din neam în neam, cine s'ar afla de neam aproape, neclătit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestora două părţi de satul Hilişeni, care-i pe Suceava, este dela tot hotarul două părţi iar şi alte părţi, până'n hotarul cel vechiu, până unde din veac se arată.

Iar pentru aceasta este credinţa izvodul ce este scris mai sus, noi Ştefan voevod şi credinţa iubiţilor feciori *ai domniei mele*, a lui Alexandru şi a lui Ştefan şi credinţa boerilor noştri: credinţa boerului nostru Huru vornic, credinţa boerului Vlad, credinţa boerului Scripca, credinţa boerului Crăciun, credinţa boerului Popescu, credinţa boerului Şeptelici pârcălabi de Hotin, credinţa boerului Manu şi boerului Grozav pârcălabi de Neamţ, credinţa boerului Ungurul şi boerului Mateiaş pârcălabi de *Cetatea Nouă*, credinţa boerului Mihul portarul de Suceava, credinţa boerului Dragşan spătarul, credinţa boerului Crasniş vistiernic, credinţa boerului Sturza postelnicul, credinţa boeriului Dragşan Şteful păharnic, credinţă boeriului Patraşco comis, credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldovei şi ‹celor mari› şi celor mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn în pământul Moldovei, din copiii noştri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu domn pământului Moldovei, acela să nu se atingă de ce am dat noi şi am întărit şi cine va fi domn, să întărească, precum că a cumpărat cu munca sa dreaptă şi banii săi.

Iar pentru credinţa tăriei ce este scrisă mai sus, am poruncit credinciosului nostru boer Totruşanu logofătului să scrie şi pecetea noastră să puie către această scrisoare a noastră.

A scris Luca în Suceava, în anul 7048 ‹1540› luna lui Iunie 13 *zile*.

După N. Iorga, St. şi Doc. XXI, p. 300—302.
Trad. rom., dela sfârşitul sec. XVIII.

1540 (7048) Noembrie 30.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, fiul lui Ştefan voevod cel Bătrân, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi inimă curată şi luminată şi cu toată bunăvoirea noastră şi cu ajutor dela dumnezeu, să întărim şi să împuternicim sfânta noastră mânăstire dela Homor, unde este hramul adormirea preasfintei, curatei, binecuvântatei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi unde este egumen chir popa Paisie, dreptele şi propriile sate ale acestei sfinte mânăstiri dania şi cumpărătura părintelui domniei mele Ştefan voevod şi a fratelui domniei mele Bogdan voevod şi a nepotului de frate al domniei mele Ştefan voevod, satele, anume Dvorniceanii sub Dumbrava Inaltă şi Stavceanii şi Glodeanii şi satul anume Pârteştii, la obârşia Solonetului şi Curtea 'lui Dieniş şi o prisacă la Botne, la Corneşti şi sub Bohotin altă prisacă, anume Zlataroaia şi un munte anume Ostra şi slatină în Ostra, care munte cu slatină a fost de demult al lor, şi un iezer anume Oreahovulul [1]) şi două şomoldoace [2]) lângă el, anume Beşilele şi Ciulineţul şi gârla Oreahovului, anume Topileana şi cu toate iezercanele ce sunt lângă Oreahov.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Toader logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat pentru pomenirea lui şi pentru pomenirea părinţilor lui, sfintei noastre mânăstiri dela Homor, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei, binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, dreptele şi propriile sale ocine şi cumpărături ale sale, din privilegiile lui de cumpărătură, ce le-a avut el dela fratele domniei mele Bogdan voevod şi dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Cozancea, anume Corceştii, care sat l-a cumpărat el dela ‹Zoica› [3]) şi dela sora ei Varvara, fiicele Maruşcăi, nepoatele lui Sima Corcea, pentru 500 zloţi tătăreşti, şi un sat pe Sitna anume Feredeianii, care sat l-a cumpărat dela Marica, fiica Vasutcăi, nepoata lui Petre spătar, pentru 400 zloţi tătăreşti, şi un sat anume Brăneştii pe Sitna, amândouă cuturile şi cu moară în Sitna, care sat l-a avut de danie dela Petru voevod.

Deci noi, văzând dania lui de bună voie, dreptele sale ocine, sfintei noastre mânăstiri dela Homor, unde este hramul adormirea preasfintei, curatei, bine-

---

[1]) aşa în orig.
[2]) « şomoldoki » în orig.
[3]) « Zoica » scris peste un loc lăsat iniţial în alb.

cuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare, fecioara Maria, şi noi deasemeni şi <dela> noi am dat şi am întărit acele înainte zise sate, anume Dvorniceanii, sub Dumbrava Inaltă şi Stăvceanii şi Glodeanii şi la obârşia <Solonețului> satul Pârteşti şi seliştea lui Dieniş şi la Botne, o prisacă la Corneşti şi sub Bohotin, altă prisacă, anume Zlătăroaia şi un munte anume Ostra şi slatină în Ostra, care munte cu slatina de demult a fost al lor şi un iezer, anume Oreahovul şi două şomoldoace lângă el, anume Beşilele şi Ciulinețul şi gârla Oreahovului, anume Topileana şi cu toate iezercanele ce sunt lângă ea şi un sat pe Cozancea, Corceştii şi un sat pe Sitna, anume Feredianii şi un sat, tot pe Sitna, anume Brăneştii, amândouă cuturile şi cu moară în Sitna. Toate acestea de mai sus scrise să fie uric sfintei noastre mânăstri dela Homor, cu tot venitul, neclintit, niciodată.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus scrise sate şi prisăci, să fie din toate părțile, cu vechile lor hotare, pe unde din vecii vecilor au folosit.

Iar hotarul muntelui anume Ostra şi al slatinei, să fie din toate părțile până unde dă în apă.

Şi iarăşi hotarul acelui iezer mai sus scris, anume Oreahovul, cu toate gârlele sale şi iezercanele lor, începând dela malul Prutului [1]), unde se desparte drumul, la Grindul [2]) Lung, în fața Piscului [3]) Covurluiului, de acolo la vale pe malul Prutului, în dreptul Suhanei şi iarăşi de acolo drept la gârla Topileana, unde trece peste Troian [4]) unde este scris mai sus, iar de acolo, tot Troianul până la vadul Trifeştilor şi de acolo în sus pe mal, până la capătul Grindului, pe malul Prutețului, unde dintâiu se începe hotarul. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credința preaiubiților fii ai domniei mele, Alexandru şi Ştefan şi credința boierilor noştri: credința panului Huru vornic, credința panului Vlad, credința panului Scripcă, credința panului Crăciun, credința panului Matiaş credința panului [credința panului] Popescul şi a panului Şeptelici, pârcălabi de Hotin, credința panului Manea şi a panului Grozav pârcălabi de Neamț, credința panului Ungurul şi a panului Iane pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăguşan spătar, credința panului Crasnăş vistier, credința panului Sturzea postelnic, credința panului Şteful ceaşnic, credința panului Lohan stolnic, credința panului Petraşcu comis şi credința tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noştri, sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al

---

[1]) în loc de « Prutețului ».

[2]) « Grindu » în orig.

[3]) « piscu » în orig.

[4]) aşa în orig.

țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească acestei mânăstiri a noastre ‹mai sus scrise, dela Homor›[1]). Și iarăși cine ar încerca să clintească dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat ‹de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru›[1]) Hristos și de sfinții patru evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de sfinții 24 prooroci dumnezeești și de sfinții 318 părinți purtători de dumnezeu dela Niceea și de toți sfinții care din veac au plăcut ‹lui dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu›[1]) blestematul Arie și să aibă parte cu acei Iudei care au strigat asupra domnului Iisus Hristos, sângele ‹lui›[2]) asupra lor și asupra copiilor lor, după cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și pecetea noastră să o lege la această carte a noastră.

A scris Machedon Urmezeovici, în anul 7048 ‹1540› luna Noembrie 30 zile.

M-rea Dragomirna, sub dată.

Orig, slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. germană. O copie slavă la Arh. St. Iași, CCXL 14, după care s'au făcut unele completări și cu o trad. rom., ibid., CCXL/13.

O fotocopie slavă la Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fotografii, II 35.

365

1541 (7049).

† Eu smeritul ieromonah Serapion, igumen dela mânăstirea Bistrița și cu toți frații în Hristos, scriem deobște și în sobor fraților din mânăstirea noastră dela Bistrița, care sunt în vremea noastră și după noi și celor bătrâni și celor tineri, scriem vouă tuturor spre știință, despre lucrul și despre cuvântul fratelui nostru Teofan, că a vorbit cu noi, că unde-și va găsi un loc pentru stupi, fie pe loc mânăstiresc, fie pe loc domnesc, nimeni din frații noștri să nu-l turbure niciodată, înaintea noastră și după noi, nici după moartea noastră, căci a făgăduit sfintei mânăstiri, cât va fi viu să-i dea ce-i va arăta dărnicia, iar după moartea lui, tot ce-i va rămâne să lase mânăstirii, înaintea tuturor fraților noștri, înaintea fratelui nostru, proigumen Filotei, iermonah Acachie,iermonah Sava, iermonah Iasaf, iermonah Domentian, iermonah Sava dela Roman, iermonah Grigorie, ieromonah Partenie proigumen, și dinaintea ierodiaconului Ghelasie, ierodiaconului Atanasie, ierodiaconului Pavel, ierodiaconului Teodosie, ierodiaconului Silioan și înaintea monahului Ghenadie

---

[1]) loc rupt și șters în orig.

[2]) omis în orig.

şi a monahului Ioachim şi înaintea iermonahului Gheorghie, ierodiaconului Neofit şi înaintea tuturor monahilor cititori de carte şi a monahilor proşti.

Iar cine ar clinti şi ar strica... [1])

Scris în anul 7049 <1541>.

După Haşdeu, Arhiva Istorică a României, I, 2, p. 26—27.
Orig. slav.

366

1541 (7049) Aprilie, Vaslui.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră credinciosului nostru Gavrilaş logofăt şi lui Costin păharnic. Pentru că ei, ori unde vor afla drepţii lor robi [2]) Ţigani, anume Greca Ţiganca şi cu fiii ei, ori între ai cui robi [2]) Ţigani vor fi ei, iar ei să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să-i ia pe dânşii şi să-i aducă la casele lor.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Vaslui, în anul 70<49> [3]) <1541><Apri>l [3]).

Domnul a zis.

<Pe vers:> 7049 <1541> <apoi, în limba polonă, sec. XVIII:> Document în chestiunea succesiunii Murguleţilor, încredinţat lui Tadeu Hajdeu.

Acad. R.P.R., XL/24.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Partea de jos, ruptă, completată după notiţa de pe verso, care cuprinde data.

367

1541 (7049) Aprilie 27, Hârlău.

<† Io Petru vo> [3])evod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat verei noastre, anume......... [3]) cneaghina lui Ion Popovici vatag, un sat anume Biserica Albă, însă a patra parte din sat, partea de jos, care această a patra parte de sat din Biserica Albă a fost a lui <Cozm> [3])in, ce a fost camaraş la ocne şi al cneaghinei sale Anuşca, ce au pierdut <această> [3]) a patra parte de sat din Biserica Albă, partea de jos, copiii lui Cozmin, Mătiiaş vistier

---

[1]) lipsă în text.
[2]) « holopi » în orig.
[3]) loc rupt în orig.

<şi> [1]) fraţii lui, când au sfărâmat vistieria domniei mele la Hârlău şi au luat domniei mele..... [1]) aspri... şi cu tot venitul.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea <acestei cărţi> [1]) a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7049 <1541> Aprilie 27.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

368

1542 (7050) Februarie 19.

7050 <1542> Fevr. 19. Ispisocul sârbesc dela Petru voevod, întăritor lui Teodosie episcopul de Rădăuţi, pe satul Albeşti, ci au cumpărat dela Vasco Prigorie, cu tot venitul.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Rezumat rom.

369

1542 (7050) Aprilie 24, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Putna, un sat pe Başeu, anume Petricanii, cu tot venitul şi cu iaz, care acest sat este de cumpărătură al domniei mele, ca să le fie lor dela noi uric, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar pe cine îl va alege dumnezeu să fie după viaţa noastră, domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie, acela să le dea lor şi să întărească sfintei noastre rugi.

Iar cine va clinti şi va nimici dania şi întărirea noastră, acela să fie în mare blestem şi blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului si de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli de frunte şi de 318 părinţi dela Nicheia şi să fie deopotrivă lui Iuda şi blestematului Arie şi celorlalţi Iudei, care au strigat asupra lui Iisus Hristos şi să fie sângele lor asupra lui şi asupra copiilor lui. Ci să dea şi să întărească sfânta mânăstire.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7050 <1542> Aprilie 24.

Arh. St. Buc., A. N., CCXIX 2 a.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1786, la Arh. St. Iaşi, CCXL/15.

---

[1]) loc rupt în text.

1542 (7050) *Aprilie* 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat şi cinstit boier, credinciosul nostru jupan Nicoară Hâra pârcălab de Hotin, ne-a slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul şi i-am dat lui dela noi, în ţara noastră în Moldova, ‹un sat anume Potropopenii, pe Siret› [1]) şi cu pricutul ce este mai jos de sat, pe Siret şi cu mori la Siret şi cu tot venitul, care acest sat, anume Potropopenii, a fost al domniei mele, de schimb cu Anuşca, cneaghina lui Frunteş. Şi i-am dat ei în schimb pentru acest sat, ocina noastră dreaptă, satul anume Stancouţii peste Prut, care acel sat Stancouţii, ni l-a fost dat nouă Ieremia fost gumenic, pentrucă el ne-a rămas dator cu 3000 de aspri din seama dela Ocne, când a fost cămăraş.

Şi la tocmeala şi la schimbul nostru a fost Ieremia fost vistier, care s'a numit atunci, în călugărie, Evloghie. Şi încă am mai dat domnia mea Anuşcăi, cneaghina lui Frunteş, patru sute de zloţi tătăreşti, pentru acel sat, pentru Stancouţii.

Pentru aceasta, nimeni niciodată să nu aibă a pârî şi nici să dobândească ‹acest sat, Potropopenii› [1]) pentrucă a fost ocina noastră dreaptă şi i-am dat lui, pentru slujba lui dreptcredincioasă.

Şi deasemeni i-am dat lui satele din ţinutul Sucevei, pe Modova, anume Cârsteştii [2]) şi Hireştii şi cu pricutul şi cu mori pe Moldova şi cu tot venitul. Care acest sat l-a pierdut Crasniş fost vistier, în hiclenie, când a şi pierit.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise şi al pricuturilor să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar privilegiul i-l vom face cu mare blestem, ca să nu i se clintească dania noastră niciodată, în vecii vecilor. Iar până atunci, pentru mare mărturie şi drept, am pus inelul nostru cel mic, de credinţă la acest zapis al nostru.

Pentru aceasta, nimeni să nu se amestece înaintea acestei scrisori a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7050 ‹1542› luna Aprilie 30 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, 1/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie şi o trad. rom. Există şi exemplarul prim în ac elaşloc, Pobrata, II 8, care însă fiind socotit greşit, s'a scris al doilea exemplar ce se reproduce. Exemplarul prim n'a avut de fel pecete.

O trad. rom. după primul exemplar la Arh. St. Iaşi, Tr. 1137, op. 1290, dos. 41, f. 20.

---

[1]) tăiat şi scos din act. Completarea s'a făcut după primul exemplar.

[2]) mânjit în act cu aceiaşi cerneală cu care s'a scris actul, ceeace înseamnă că diacul a greşit punând acest sat; dealtfel din textul ce urmează să vede că e vorba numai de un sat

371

1542 (7050) Mai 31.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu> [1]), domn al țării Moldovei. Am dat slugilor noastre, lui Ignat........... [1]) jumătatea satului Cândești, în Câmpul lui Dragoș a patra parte, cu tot venitul, pe care ei l-au cumpărat dela Urâta, fiica Anușcăi, pentru 180 de zloți tătărești.

Și a plătit ‹toți acești› [1]) bani.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In anul 7050 ‹1542› luna Mai 31.

Acad. R.P.R., LXXIII/5.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

372

1543 (7051) Februarie 25.

7051 ‹1543› Fevr. 25. Cartea domnului Petru v‹oe›vod, prin care face danie svintei monastiri Moldovița un sat anume Săliștii, cu giumătate din Ezărul Orahovului și giumătate de sat din Băliceni și cu mori, pe care să le stăpânească în veci monastirea, nestrămutat, luându-ș și tot venitul.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 13, f. 86.
Rezumat rom.
Alte rezumate rom., ibid., Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 54, f. 575 și Anaforale, nr. 2, f. 273. Deasemenea un perilipsis la Acad. R.P.R., DLXVIII/173, f. 36, nr. 1.

373

1543 (7051) Aprilie 24, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru Gligorie igumen dela Poᵛrata și tuturor călugărilor de acolo și poslușnicilor lor, pe cine vor avea vornicel la iezerul mânăstirii, la Beleu, pentru aceasta ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să-și apere iezerul la Beleu, și cu toate gârlele lor, care se varsă în Beleu și ies din Beleu: gârla anume Chicița, ce este din gura Prutețului și cu Prutețul, altă gârlă Topileana, ce iese din Beleu și cade în Orehov, a treia gârlă Gârla Neagră, ce se varsă la Trifești, a patra gârlă Vidra, a cincea gârlă, Bursuc, a șasea gârlă, Pancova, ce iese din Chicița, a șaptea gârlă, Plopul, a opta gârlă

---

[1]) loc rupt, lipsă, în orig.

Vlaca, a noua gârlă, Petreasa şi mlăjetul dela Văleni, mai sus de Rădeani. Ca să nu prindă nimeni peşte în aceste gârle şi nici să nu taie lemne în acest mlăjet, fără ştirea igumenului Grigorie.

Iar pe cine vor găsi ei prinzând peşte, ori în care gârlă, fără voia igumenului sau tăind lemne în mlăjet, ei vor lua totul dela aceşti oameni şi carul cu boi şi în mlăjet, asemenea şi securea şi totul.

De aceia, nimeni să nu cuteze să-i turbure, altfel, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7051 ‹1543› Aprilie 24.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

374

1543 (7051) ‹Aprilie 24— Mai 25›, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat sfintei mânăstiri dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi ‹făcător› [1]) de minuni, ‹Nicolae› [1]) şi unde este rugătorul nostru Gligorie egumen, dela noi în ţara noastră Moldova, un sat anume Vălenii, în ţinutul Chigheciului şi cu tot venitul, ca să fie acest sat dela noi uric sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Pobrata, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi pe cine va alege, ... [1]) al ţării noastre, Moldova, după viaţa noastră şi va nimici ‹dania› [1]) noastră ‹pe› [1]) acest sat mai înainte zis, anume Vălenii, care este în ţinutul Chigheciului, ‹acela să fie› [1]) blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata maică a lui dumnezeu şi de toţi ‹sfinţii› [1]) cari au plăcut lui dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli fruntaşi, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4› [1]) sfinţi evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia. Şi să fie asemenea lui Iuda şi ‹blăstămatului› [1]) Arie şi celorlalţi Iudei, care au strigat împotriva domnului Hristos şi să fie sângele.... [1]) şi asupra copiilor lui. Ci să le dea lor şi să le întărească dania şi întărirea noastră.

De aceia, nimeni, altfel, să nu îndrăznească să se amestece, înaintea acestei cărţi ‹a noastre› [1]).

Scris în Hârlău, în anul 7051 ‹1543› luna.... [1])

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/7.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.
Lunile, după prezenţa domnului la Hârlău.

---

[1]) loc rupt în orig.

375

1543 (7051) Mai 25, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Indreica, fiul lui Perpici, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit și a vândut ocina lui dreaptă și din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lui, Isaia, dela străunchiul nostru Ștefan ‹voevod› [1]) a treia parte de sat din Roșcani, ce sunt pe Suceava, însă cu partea surorii sale, Dragnei. Iar Indreica, el a lăsat partea sa din Pleșești Dragnei, surorii sale. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase Cozma Ghianghea pârcălab de Orhei, pentru trei sute și cincizeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră credincioasă Cozma Ghianghea pârcălab și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 350 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Indreica, fiul lui Terpici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, în Hârlău.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase Ghianghea pârcălab, această mai înainte zisă a treia parte de sat din Roșcani, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7051 ‹1543› Mai 25.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

376

1543 (7051) August 6, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bună voința noastră și cu curată și luminată inimă și din toată bună voia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am miluit sfânta noastră rugă, mânăstirea dela Moldavița, cu un sălaș de Țigani, anume Mihul și cu Țiganca anume Parasca și cu copiii lor.

Și acest Țigan cu femeia și cu 5 fii și cu o fiică, mi i-am cumpărat domniei mele dela biräul Reghin dela Bistrița, pentru 40 de zloți unguerești și pentru un cal, ca să fie sfintei nostre rugi, dela noi, cu tot venitul.

Pentru aceasta nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7051 ‹1543› August 6.

Acad. R.P.R., LXXXIV/152.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) loc rupt în orig.

1545 (7053) Septembrie 17, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am miluit cu deosebita noastră milă, am dat și am întărit dela noi, în țara noastră în Moldova, sfintei noastre rugi, mânăstirii Moldovița, unde este hramul blagoveștenia preacuratei fecioare, născătoarei de dumnezeu, Maria, cu o topliță ce este în târgul Baia, din obârșie până la gură, unde cade în Moldova, care le-a fost lor danie dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod și un pârâu care a fost dat mânăstirii dela Neamț de părintele domniei mele[1]) Ștefan voevod, să fie și acesta al mânăstirii Moldovița, de unde vor putea să scoată apă din Moldova, deasemeni până la gură, unde cade în Moldova, ca să-și facă mori și piue sau ce vor dori să-și facă pe topliță și pe acest pârâu. Iar sfintei mânăstiri a Neamțului, i-am dat pentru acest pârâu în alt loc.

Iar toplița și pârâul ce sunt mai sus scrise, să fie sfintei mânăstiri Moldavița, unde este hramul blagoveștenia preacuratei fecioare, născătoare de dumnezeu, Maria, dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților mei fii, Iliaș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Gârcovici, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petre Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxea comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării Moldovei, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, rugei noastre Moldovița, unde este hramul blagoveștenia născătoarei de dumnezeu, Maria, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă sunt date dela domnia mea, acestea mai sus scrise toplița și pârâul, sfintei noastre rugi, pentru sufletul bunicilor și al părinților noștri și pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului și a trupului.

Și iarăși, cine ar cuteza să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui

---

[1]) în orig. greșit «bunicul».

maică şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli fruntaşi ai lui Hristos şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Iuda, vânzătorul lui Hristos şi cu alţi Iudei, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi, în veci amin.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Gheorghie la Hârlău, în anul 7053 <1545> luna Septembrie 17.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 159.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată in parte.
Cu o trad. rom. din 1811 la Acad. R.P.R., XIX/101.

378

1545 (7053) Decembrie 14, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată a venit> [1]), înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga nostră Isaico şi sora lui, Mărie, copiii Nastecicăi, nepoţii lui Boris Braevici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi din uric ce a avut bunicul lor Boris Braevici dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod. Aceasta au vândut partea a patra a lor din sat din Brăeşti, din care parte se va alege partea lor, pentru cincisute şi optzeci şi cinci de zloţi tătăreşti, boierului nostru credincios şi cinstit, jupan Matiiaş mare logofăt.

Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Matiiaş mare logofăt şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 585 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Isaico şi ale surorii lui, Măria, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, în Suceava.

De aceia noi, văzând vânzarea lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios şi cinstit, jupan Matiiaş mare logofăt, această mai înainte spusă a patra parte de sat din Brăeşti, ca să-i fie lui dela noi şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi şi proprii şi pentrucă el ne-a slujit nouă, drept şi credincios.

Pentru aceasta, altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7053 <1545> Decembrie 14.

Acad. R.P.R., XIII/278.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) loc rupt în orig.

379

1546 (7054) Ianuarie.

Surit, adecă prefacere de uric, dela Petru voevod, din vleat 7054 ‹1546› Ianuar.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domnu pământului Moldovii. Ştiinţă facem cu această adevărată carte a nostră scrisoare, tuturorŭ cui pre dânsa va prăvi sau cetind-o o va auzi. Iată viniră înaintea noastră şi înainte ai noştri boiari, credincioasa noastră slugă, Tunsul şi siminţia lui, Dumitru, nepotulŭ Ţincului şi sora lui, Dobra şi iarăşi al‹e› lor siminţii, Oancia şi fraţii lui, Stan şi Grozav şi Mihaiu şi Neacşa şi Stana şi nepoţii lor, Barbă şi alţii, ficiorii Anei şi o mătuşă a lorAnca şi Dobra, de a lor bună voia, de nime nevoiţ‹i›, nice asupriţ‹i› au vândutŭ a lor dreaptă ocină, cu drese de întăritură ce-au avut ei dela părintele domniei mele ‹Ştefan voevod, a treia parte den sat din Con›-ţeşti, unde au fostu Mi‹loaia, parte din sus, aceia au vândut-o› slugilor noastre, Voloş‹căi şi Tomii şi lui Pătraşco› şi Magdii, dreptu trei sute ‹de zloţi tătăreşti›.

‹Şi s'au sculat› slugile noastre Voloşca şi ‹Toma şi Pătraşco şi Magda› şi au plătit deplin acei mai ‹sus scriş‹i› bani, 300 de zloţi tătă›reşti, în mâinile slugilor n‹oastre, Tunsului şi tuturor› celor mai sus scriş‹i›, siminţii lor .... înainte noastră şi îna›inte ai noştri boiari.

Şi ‹noi, văzând a lor de bună voia toc›mală şi deplină plată şi ‹noi aşij-dere şi dela noi am datu› şi am întăritu slugilor ‹noastre, Voloşcăi şi Tomii şi› lui Pătraşco şi Magdii, ‹ace mai înainte zisă a treia› parte de sat din Con-ţeşti, ‹unde au fost Miloaia›, ca să fie lor şi dela noi uricu şi cu tot venitul. Insă ca să fie lor ace a triia parte, în trii părţi: doaă părţi ca să fie singur Voloşcăi, iar cialaltă parte dintr'a triia parte, dintr'acelaş satu, ca să fie celorlalţi în doaă: o parte singură, Magdii, iar ceialaltă parte ca să fie Tomii şi lui Pătraşco, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi celor mai dedeparte şi a totŭ neamul loru, cine să vă alegé mai deaproape, neclătit nicedănăoară, în veci.

Iar hotarul acei mai sus zise a tria parte satului din Conţeşti, unde au fostŭ Miloaia, parte din sus, ca să fie din toate hotarăle a triia parte, iar din pi din alte părţi, după hotarul cel vechiŭ, pe unde-i din veacŭ însemnat.

Iar spre aceasta este credinţa domnii mele ce-i mai sus scris, eu Petru voevod, şi credinţa iubitului fiului ‹domniei méle, Iliiaş........ credinţa boiarilor noştri: credincios dumnea‹lui Huru, credincios dumnealui ‹Borcea dvornicu, credincios dumnea‹lui Cârca, credincios dumnealui ‹Sturze, credincios dumnea-lui Mov‹ilă părcălabu de Hotinu şi toţi credincioşi boiarii› noştri, mari şi mici.

‹Pe verso:› « Feciorii Voloşcăi: Buluş, Baciul, Oanca, Lală, Dămiian.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R. Bucureşti.

Trad. rom.,; altă trad. rom., după care s'au făcut completările, la Arh. St. Iaşi CCXL/17.

1546 (7054) Martie 1, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Sima şi fraţii lui, Dragoşe şi Toader, fiii lui Vasco Mihailaş şi verii lor Dumşa ceaşnic şi Codreanul şi surorile lor Nastasia şi Safta, copiii Fedorei, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul ce a avut străbunicul lor popa Draghiiu dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod, a cincea parte de sat din Pomârla, partea de mijloc, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Insă să le fie lor această a cincea parte dim Pomârla, partea de mijloc, în două părţi. O parte să fie a slugilor noastre Sima şi fraţii lui, Dragoşe şi Toader, fiii lui Vasco Mihailaş şi iarăş altă parte să fie a verilor lor, Dumşa ceaşnic şi Codreanu şi a surorilor lor Nastasia şi Safta, copiii Fedorei, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în, veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a cincea parte de sat din Pomârla partea de mijloc, să fie din tot hotarul a cincea parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic credinţa panului Sturza şi a panului Moghila pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagu stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am po-

runcit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gheorghie Oanovici la Huşi, în anul 7054 ‹1546› Martie 1.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 227.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom.; altă trad. rom. cu data Martie 30, la Arh. St. Buc., ms. 629. f. 55.

381

1546 (7054) ‹Martie› 4, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării ‹Moldovei›[1]). Facem ‹cunoscut›[1]) cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau ‹o vor auzi› citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Sava şi fratele lui, popa Gliga şi sora lor Magdalina, fiii Stancăi, ‹femeia› lui Stanciu, şi vara lui, Sofia şi nepoata ei de soră, Tudora, ‹nepoţii›[1]) Cârstei, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ‹ţara noastră, în› Moldova, dreapta lor ocină şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Stanciul dela părintele domniei mele, Ştefan voevod, a treia parte de sat, anume unde a fost ‹Comănel pe Răbricea,›[1]) ce acum se numesc Cărbureştii, pe care o cumpărase unchiul lor ‹Cârstea şi›[1]) Stanciul dela Urîta, fiica Malei, nepoata lui Iaţco Piatra, pentru şaptezeci de zloţi tătăreşti.

‹Toate acestea de mai sus scrise să le fie›[1]) lor dela noi uric, cu tot venitul.

Dar jumătate din a treia ‹parte›[1]) de sat, anume unde a fost Comănel, pe Răbricea, ce acum se numesc Cărbureştii, să fie a slugii noastre ‹Sava şi a fratelui›[1]) lui, popa Gliga şi a surorii lor, Magdalina, fiii Stanciului, iar cealaltă jumătate, din aceiaşi a treia parte de sat, ce le-a rămas lor dela unchiul lor, dela Cârstea, pentrucă n'a avut copii ‹din trupul lui›[1]), să le fie lor în trei părţi. O parte să fie a lui Sava şi a fratelui ‹lui, popa Gliga, şi a› surorii lor, Magdalina. Şi iarăşi, altă parte să fie a slugii noastre Stanciul singur.

‹Iar a treia parte›[1]) să fie a Sofiei şi a nepoatei ei de soră, Tudora, lor şi copiilor lor şi ‹nepoţilor lor şi strănepoţilor› lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi din a treia parte de sat, anume unde a fost Comănel, pe Rebricea, care acum se numeşte Cărbureştii, să fie din tot hotarul jumătate, din a treia parte, iar din această jumătate deasemenea jumătate, din această a treia parte de sat, să fie........[1]), însă să le fie lor în trei părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

<Iar la> [1]) aceasta, este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod <și credința preaiubiților> [1]) fii ai domniei mele, Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim <Huru, credința> [1]) panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului <Sturza și a panului Moghilă pârcălabi> [1]) de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, <credința panului Șandru și a panului> [1]) Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului <Petrea Varticovici portar de Suceava> [1]), credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului <Hârbor postelnic> [1]), credința <panului> [1]) Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, <credința panului Neagul stolnic> [1]), credința anului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici> [1]).

<Iar după> [1]) viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, <din copiii noștri sau> [1]) din neamul nostru, sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, <acela să nu le> [1]) clintească dania și întărirea noastră, ci să <le întărească și să> [1]) le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare <putere și întărire> [1]) a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru pan> [2]) Matiiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris> [1]) Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 <1546> <Martie> [1]) 4.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 210 și CCVII/29.

Orig. slav, perg., rupt în două (2/3 la prima cotă, cealaltă treime, la a doua cotă), pecete atârnată.

Luna, după divan și după prezența domnului la Huși.

382

1546 (7054) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ion, fiul Bobei, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină și privilegiul de întăritură ce a avut mama lui, Boba, dela părintele domniei mele Ștefan voevod jumătate din a treia parte din jumătate de sat, din satul care este pe Cneja,

[1]) loc șters, ilizibil în orig.

[2]) loc rupt în orig.

anume Căzăneştii. Aceasta a vândut slugii noastre, Ignat, pentru o sută de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră, Ignat şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 100 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri în mâinile lui Ion, fiul Bobei.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre Ignat, această mai înainte zisă jumătate din a treia parte, din jumătate de sat, care este pe Cneja, anume Căzăneştii, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi iarăşi, dacă se vor afla cândva nişte privilegii dela acel Ştefan Voevod, numit Lăcustă, iar acele privilegii, să nu aibă nicicând nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi din a treia parte din jumătate din satul care este pe Cneja, anume Căzăneştii, să fie jumătate din a treia parte din jumătate de sat, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandro şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, <ci> [1]) să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă-i este <lui dreaptă ocină şi> [1]) pentrucă el şi-a cumpărat <pe banii> [1]) săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire <a tuturor> [1]) celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru pan Mateiaş> [1]) logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasile Buzdugan la Vaslui, în anul 7054 <1546> luna Martie 17.

Acad. R.P.R., CLXVI/1.
Orig. slav, perg., rupt, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) loc rupt în orig.

1546 (7054)) Martie 18, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mica, femeia lui Alexa dela Potlogeani şi nepotul ei de frate, Avraam, de bună voie, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătura lor, din uricul lor drept şi din privilegiul de cumpărătură ce au ei, dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan <voevod> [1] cel Tânăr, <jumătate de sat din Bârjoveni, în> [1] ţinutul <Neamţului> [1], jumătatea de sus. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase Toader Băloş pisar, pentru opt sute de zloţi tătăreşti. Care această jumătate de sat din Bârjoveni, <jumătatea> [1] de sus, < a fost cumpărătură a Micăi, femeia lui Alexa din Potlogeani şi a nepotului ei de frate, Avraam, dela Fătul pârcălab> [1] de Ciubărciu şi dela surorile lui, Salomia şi Ana şi Neacşa şi Anghelina, copiii lui Costea posadnic şi dela verii lor, Isaico şi fratele lui, Romaşco şi sora lor Neacşa, copiii lui Fădor posadnic.

Şi <s'a sculat sluga noastră Toader Băloş pisar şi a plătit> [1] deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi 800 de zloţi tătăreşti, în mâinile Micăi, femeia lui Alexa şi a nepotului ei de frate, Avraam, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, <văzând tocmeala lor> [1] de bună voie şi plata <deplină> [1], iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Toader Băloş pisar, această mai sus scrisă jumătate de sat din Bârjoveni, în ţinutul Neamţului, <jumătatea> [1] de sus.

<......... [1] Mica, femeia lui Alexa şi nepotul ei de frate Avraam> [1], privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei pe această jumătate de sat din Bârjoveni, jumătatea de sus, dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, încă l-a dat în mânile slugii noastre credincioase, lui <Toader Băloş> [1], pisar.

<Şi întru aceasta deasemeni> [1] au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Ioaniş, fiul Dragalinei, fiica lui Fedor posadnic şi unchiul lui, Isaico, fiul lui Fedor posadnic, de bună voia lor nesiliţi de nimeni> [1] <nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină> [1], din dreptele lor urice şi cu privilegiul dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi din privilegiul de împărţeală dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Bârjoveni, în <ţinutul> [1] Neamţului, <jumătatea de jos, dease-

---

[1] loc rupt în orig.

menea> [1]) credinciosului nostru Toader Băloş pisar, pentru şapte sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Toader Bălaş pisar şi a plătit toţi aceşti <bani> [1]) mai sus scrişi, <700 de zloţi tătăreşti, în mâinile> [1]) slugilor noastre, Ioanăş, fiul Dragalinei, fiica lui Fedor posadnic şi ale unchiului lui, Isaico, fiul lui Fedor posadnic înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând <tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi> [1]) deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Toader Băloş pisar, întreg acest mai sus scris sat, anume Bârjovenii, în ţinutul Neamţului, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Bârjovenii, în ţinutul Neamţului, să fie din toate părţile după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubuţilor fiii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru vornic, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petre Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Vaslui, în anul 7054 <7546> luna Martie 18 zile.

Acad. R.P.R., XCIV/97.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Părţile lipsă s'au întregit după alte acte de întărire.

---

[1]) loc rupt în orig.

1546 (7054) Martie 20.

Suret dela Petru voevod, din let 7054 <1546> Mart. 20.

Facem înştiinţari pentru adivărati slugile noastri, Oance şi Niagul şi surorile lor Sora şi Cătălina, feciorii lui Ioan Horgăi şi rudenia lor Gavril şi sora lui, Tudora, ficiorii Neagăi şi iarăşi rudeniili lor Niaga şi surorili lor, Anca şi Mărie, şi Anghelina, fetili Bălăi, precum au vinit înaintia noastră şi s'au cerşut dela noi, osăbit di altă milă a noastră, să li dăm şi să li întărim lor, întru al nostru pământ al Mold<o>vei, pre a lor driaptă ocină şi moşii, din dres<e> ci au avut moşul lor Danciul Horga, de cumpărătură dila părintili domniei meli Ştefan voevod, pi trii părţi de sat di Rânzăşti, parti dispri Elan, aceli, ca să fii lor şi dila noi ocină şi uric, cu tot vinitul, lor şi copiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul, ci să va alegi mai di aproapi, neruşuit <nici> odinioară, în veci.

Şi iarăşi au vinit înaintea noastră Lup, ficiorul Danciului Horgăiul, di a lui bună voi, di niminea silit, nici asuprit ş'au vândut a sa driaptă ocină şi moşii, din dres di cumpărătură ci au avut tatăl său Danciul Horga dila părintili domnii meli, Ştefan voevod, din a patra parti di sat de Rânzăşti, a treia parti. Pre aceia au vândut-o slugilor noastre, lui Gavril şi Nicoară şi surorilor lor, Alba şi Oancea şi Cătălina şi Măriia, ficiorii lui Ioan Horgăi, drept 50 zloţi tătăreşti. Cari bani, acei 50 zloţi, i-au dat toţi deplin sluga noastră, Gavriil şi Nicoară şi Alba şi Oancea şi Cătălina şi Măria, în mâinili Lupului, ficiorul Danciului Horgăi, dinaintia noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceia, văzând şi noi a lor bună învoiri şi tocmală şi plată deplină, aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit lor, adică lui Gavriil şi Nicoară şi surorilor lor Albăi şi Oancii şi Cătălinii şi Mariia, ficiorilor lui Ioan Horga, pre a lor cumpărătură, ci au cumpărat-o dila Lupa, ficior Danciului, din a patra parti a triia parti, lor şi copiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul, ci să va alegi mai aproapi, nirăşuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acestor di mai sus scrisă trii părţi di sat din Rănzăşti, ci esti di cătră Elan, să fii din tot hotarul trii părţi, slugilor noastri Oancii şi Niagului şi surorilor lor Sora şi Cătălina, ficiorilor lui Ioan Horgăi şi lui Gavriil şi surorii lor, Tudorii, ficiorii Niagului şi iarăşi Niagăi şi surorilor lor, Anca şi Măriia şi Anghelina, ficiorii Bălăi, dispri toati părţile, după hotarăli vechi, pe unde au umblat din vec. Aşijderea şi ace a triia parti, din a patra parti di sat din Rânzăşti, să fii lui Gavril şi Nicoară şi surorilor lor Albii şi Oancii şi Cătălinii şi Mării, ficiorii lui Ioan Horgăi, iarăşi din a patra parte, a triia parti, după hotarăle vechi, pi undi au umblat din viac.

Pentru aceia credința, domnii meli, noi Petru voevod și credința preiubiți fiilor domnii meli Ilieș, Ștefan și Costandin voevod și credința boerilor noștri: duml. Hora *mare* vor<ni>c și dumlui Borci și Sturz<a> pârcălabi Hotinului și duml. Iurii *mare* spatar și duml. Moghila *mare* vist. și Hrabor *mare* post. și Pătrașcu *mare* pahr. și Neagul *mare* stol<ni>c și Alexa *mare* comis.

Iar după a noastră viață și domnii, cini va fi domnul țării aceștii, să nu strici a noastră danii și întăritură, ci mai vărtos să dé și să întăriască.

Și pentru mai bună credință și întăritură am poroncit cinstitului și credinciosului nostru, dumlui Matiiaș vel log<o>f<ă>t, să scrii și a noastră peceti către această adivărată carti a noastră să o legi.

S'au tălmăcit Evloghii dascălu, let 7264 <1756,> August 29.

Arh. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dos. 1 și 2, f. 199.
Trad. rom.
Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Ep. Huși, X/1.

385

1546 (7054) Martie 22, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri moldoveni, sluga noastră Petrea și surorile lui, Tudora și Vasilica, fiii lui Hanco Golâi și deasemeni verii lor, Isac și frații lui, Maxin și Ioan și surorile lor, Nastea și Stanca și Mica și Mușa, fiii Oltăi și nepotul lor de frate, Luca și sora lor, Magda și deasemeni verii lor Luca și fratele lui, Toma și surorile lor Tecla și Guta și Marina și Marie, fiii Cârstinei, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit, între dânșii dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de împărțeală ce au avut părinții lor, Hanco Golâi și Olta și Cârstina, dela domnia mea, pe jumătate din satul care este pe Răbricea, anume Golăeștii, pe jumătatea de jos și de pe hotarul din jos și pe jumătate din fânețe.

Și a căzut în partea slugi noastre Petrea și surorilor lui, Tudorii și Vasilcăi, fiii lui Hanco Golâi, a treia parte din jumătate de sat din Golăești, partea de jos, și din hotar a treia parte, partea de jos, din jumătate, din fânețe a treia parte, partea de jos.

Și în partea verilor lor, slugilor noastre, Isac și fraților lui, Maxin și Ion și a surorilor lor, Nastea și Stanca și Mica și Mușea, fiii Oltăi și a nepoților lor de frate, Luca și a surorii lui, Magdei, a căzut în partea lor din aceiași jumătate de sat, din Golăești, a treia parte, partea de mijloc și din hotar tot a treia parte, partea de mijloc și din fânețe tot a treia parte, partea de mijloc.

Iar în partea verilor lor, slugilor noastre Luca și a fratelui lui, Toma și surorilor lor Tecla și Guta și Marena și Maria, a căzut în partea lor, din aceiași

jumătate din sat din Golăeşti, a treia parte, partea de sus şi din hotar deasemenea a treia parte, partea de sus şi din fâneţe deasemenea a treia parte, partea de sus.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi împărţeala de bună voie iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Petrea şi surorilor lui, Tudora şi Vasilica, fiii lui Hanco Golăi, această mai înainte zisă, a treia parte din jumătate de sat din Golăeşti, partea de jos, şi deasemenea a treia parte din hotar, partea de jos şi aceasta a treia parte din fâneţe partea de jos, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a treia parte, din jumătate de sat din Golăeşti care este pe Răbricea, partea de jos şi a acestei a treia parte din hotar, partea de jos şi a acestei a treia parte din fâneţe, partea de jos, să fie din tot hotarul jumătate de parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod, numit Lăcustă, iar aceste privilegii nicăiri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Borcea şi a panului Sturzea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, crediţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, ‹mari şi mici› [1]).

‹Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copii noştrii sau›[1]) din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci ‹să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă împărţeală› [1]).

‹Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor› mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt, să scrie să şi atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Vaslui, în anul 7054 ‹1546› luna Martie 22.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 163.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

[1]) loc rupt în orig.

1546 (7054) Martie 23.

Suret scos di pe sărbie, moldovenéşte, di pe un ispisoc dela Petru vod<ă>, din let 7054 <1546> Mart. 23 zile.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Petru voevoda, domnu ţării Moldovii. Facem ştire cu această scrisoare a noastră tuturor celor ce să vor uita pre dănsa sau cetindu-să vor auzi. Adică, au vinit înainte noastră şi înainte boierilor noştri, a mari şi a mici, Safta, fiica lui Ion Ciocârlie şi nepoţii ei: Condre şi surorile lui: Dolca şi Alba şi fratele lor, Zaharie, fii Urătei, fiicei lui Toader Onicico, de a lor bună voe, de nimé siliţi, nici nevoiţi şi ş'au despărţit ei în di ei a lor drepte ocini şi moşii, dintru a lor drept uric şi ispisoc a strămoşul<ui> lor Coste Sărăcinescul, dela străunchii domnii meli, Ilieş şi Ştefan vod<ă>, căndu era în pace, un sat anumé Sărăcineşti, pe Tilejin şi iarăşi dintr'un uric de cumpărătură, ce au avut moşul lor Onicico dela părintele domnii meli, Ştefan voevod, un sat anumé Oşeşti, pe Stebnic.

Şi s'au venit în parte Saftei, fiicei lui Ion Ciocârlie, giumătaté de sat den Oşeşti, partea din sus, de cătră apus şi giumătaté de sat din Sărăcineşti, ce iaste pe Telejin, partea den sus şi în partea nepoţilor ei, Condrei şi surorilor lui Dolcăi şi Albei şi frate-său Zahariei, s'au venit în parte lor, giumătate de sat din Oşeşti, partea den gios, parte de către răsărit şi giumătate de sat din Sărăcineşti, partea din gios.

Deci, văzind noi a lor de bună voe tocmală şi înpărţire care ei în di ei ş'au despărţit şi s'au învoit ei de bună voe lor şi noi aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit Saftei, fiicei lui Ion Ciocârlie, aceste de mai sus zisă: giumătate de sat din Oşeşti, parte din sus, de către apus şi giumătaté de sat din Sărăcineşti, parte din sus. Aşişdere şi nepoţilor ei: Condrei şi sororilor lui, Dolcăi şi Albei şi frate-său Zaharie, aceste de mai sus zisă giumătaté din Oşeşti, partea din gios, de cătră răsărit şi giumătaté de sat din Sărăcineşti, giumătatea din gios, ca să li fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi tot niamului lor, care să va alege a lor mai de aproapé, neclătit niciodănăoară, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă doâ sate, anume Sărăcineşti pe Telejin şi Oşeşti pe Stebnicu, să fii din toate părţile după hotarul cel vechi, pe unde au umblat din veci.

Iar de să va tămpla să se afle niscai ispisoace dela Ştefan vod<ă>, ce să zice Lăcusta, acele ispisoace să n'aibă nicio tărie, înainte ispisoacelor noastre.

Şi la această iaste credinţa domnii meli de mai sus scrisă, noi Petru voevoda şi credinţa a preaiubiţilor fiii domniei meli, Ilieş şi Ştefan şi Costantin şi

credinţa boierilor noştri: credinţa dumisali Hur<u> vor., credinţa dumisale Petru Cărcoviciu şi dumisali Borciu şi dumisali Sturzii părcălabi de Hotin, credinţa dumisali Danciul Hur<u> şi dumisali Miron părcălabi Niamţului, credinţă dumisali Şandru <*şi*> dumisali Tămpi părcălabi de Cetatea-Noâ, credinţă dumisali Petru Vărticovici purtariu de Suvea<a>, credinţă dumisali Iurie spăt., credinţă dumisali Mohilă vist., credinţă dumisali Hărbur post., credinţă dumisali Petraşcu şi dumisali Nico [1] şi Niagul stol., credinţă dumisali Plaescu comis şi credinţă tuturor moldoveneşti boiarilor noştri, a mari şi a mici.

Iar după viiaţă noastră, cini va fi domnu, din fii noştri sau din niamul nostru, sau ori pe cine dumnezeu va alege a fi domnu pământului nostru Moldovii, să nu le strice lor, a noastră danie şi întăritură, ce să aibă a le da şi a le întări lor, fiindcă şi noi li-am dat şi li-am întărit lor căci le iaste lor, drepte ocini şi moşii.

Iar pentru mai mari tărie şi întăritură, tuturor celor de mai sus scrisă, am poruncit credinciosului boerului nostru, lui Mateiaş log<o>f<ă>t, să scrie şi a noastră pecete să o spânzure di această scrisoare a noastră.

A scris Vasili Buzdugan, în Vasluiu.

S'au tălmăcit la cursul anilor de la Hristos 1776 Mart. 30 zile.

Acad. R.P.R., LXX/50.
Trad. rom.
Cu un rezumat rom. la Arh. St. Iaşi, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 50, f. 21.

387

1546 (7054) Martie 23, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Stanciul şi fraţii lui, Lazor şi Gavril şi sora lor Ilca, copiii lui Ion Tunsul şi ni s'au jeluit cu mare plângere, cu mare mărturie cu megieşii lor de primprejur, spunând că privilegiul de cumpărătură ce l-a avut tatăl lor Ion Tunsul, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, pe satul lor, pe Tunseşti, pe care l-a cumpărat tatăl lor Ion Tunsul dela Ilca, pentru trei sute de zloţi tătăreşti, acest privilegiu al lor a ars, când a ars tot satul.

Deci noi, văzând dreapta lor plângere, cu mare mărturie, ce ei ni-au mărturisit cu megieşii lor de primprejur, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Stanciul şi fraţilor lui, Lazor şi Gavril şi surorii lor

[1] lectură greşită, în loc de Pătraşcu ceaşnic.

Ilca, acest sat mai sus scris anume Tunseşti, care este pe Bogdana, ca să fie şi dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Tunseştilor să fie din toate părţile pe hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, iar acele privilegii nicăiri, să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului <Cârcă> [1]), credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit lor, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Vaslui, în anul 7054 <1546> luna Martie 23.

Acad. R.P.R., CXCIX/7.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu perilipsis, ibid., CXCIX/87 — b.

388

1546 (7054) Martie 24, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni,

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

Lazor Orbul, fiul Mariicăi, nepotul lui Dragoş vornicul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din uricul său din privilegiul de întărire ce au avut moşii lui, Ion Săcară vornic şi fratele lui, Andreica, dela părintele domniei mele Ştefan voevod şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut moşul lui bunicul Dragoşe vornic deasemenea dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat pe Tutova, anume Bahnarii şi jumătate de sat, anume unde a fost Lie, care acum se numeşte Dvorniceanii, partea dinspre răsărit. Aceasta a vândut credinciosului nostru Ion logofăt, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru Ion logofăt a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Lazor Orbul, fiul Măriicăi, nepotul lui Dragoş vornic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru Ion logofăt, aceste mai înainte zise jumătate de sat din Bahnari pe Tutova şi jumătate de sat anume unde a fost Lie, care acum se numeşte Dvorniceanii, partea dinspre răsărit, ca să fie credinciosului nostru Ion logofăt dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise: jumătate de sat din Bahnarii, care este pe Tutova şi jumătate de sat, anume unde a fost Lie, care acum se numeşte Dvorniceanii, partea dinspre răsărit, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi să fie după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Borcea şi a panului Sturzea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hrabor postelnic, credinţa ‹panului Hamza, credinţa panului Păt›[1])raşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca diac la Vaslui, în anul 7054 <1546> luna Martie 24 zile.

Acad. R.P.R., CVIII/2.
Orig. slav, perg., pecetea atârnată, căzută.
O trad. rom., ibid., XL/26.

389

1546 (7054) Martie 25, Vaslui.

Cu mila lui dumnezeu noi, Petru voevod, domnul ţării Moldovei. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Anghelina, jupâneasa lui Hrana *fost* dvornic, fiica Maruşcinei, nepoata lui Jurjea Pântecelé şi nepoţii ei Dumitru şi fratele său Petre şi sora lor Todosia de a lor bună voe de nimeni nesiliţi şi nici asupriţi şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moştenire, după dreptul lor uric şi privilegiu, ce l-a avut Maruşca, fiica lui Jurjea Pântecelé, de cumpărătoare de la părintele domniei mele, Ştefan voevod, jumătate de sat din Stoişeşti, de sub Făgetul Leahului, partea dinspre apus şi au vândut-o slugei noastre, lui Badea şi femeei lui, Muşci, pentru două sute zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Badea şi femeia lui, Muşa şi au plătit toţi deplin aceşti mai sus scrişi bani, 200 zloţi tătăreşti, în mâna Anghelinei, jupâneasa lui Hrană *fost* dvornic, fiica Maruşcăi, nepoata Jurjei Pântecelé şi nepotului ei Dumitru şi fratelui lui, Petru şi surorei lor Teodosiei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci văzând şi noi a lor tocmeală de bună voe şi deplină plată şi noi de aşijderea şi din partea noastră am dat şi am întărit slugii noastre, lui Badea şi femeii lui, Muşei, această mai sus zisă jumătate de sat din Stoişeşti, de sub Făgetul Leahului, partea dinspre apus, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi tuturor rudelor lor, ce se vor alege mai de aproape, nestricat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat mai sus scrisă din Stoişeşti, de sub Făgetul Leahului, partea dinspre apus, să fie de pe acest hotar jumătate, iar din celelalte părţi pe vechiul hotar, pe unde din veci au trăit.

Iar de se vor mai găsi ceva privilegii dela acest Ştefan voevod numit Lăcustă, apoi aceste privilegii, nicăeri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Şi întru aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Constantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Cârcă, credinţa panului <Borcea> şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţu, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi Cetăţii-Noi, credinţa panului Petru Varticovici portarul Sucevei, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Movila vistiernic, credinţa panului Hrăbor postelnic, credinţa panului Petraşcu paharnicul, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comisul şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, a mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn ţării noastre, Moldovei, acela să nu le strice dania noastră şi întăritura, ci să le-o întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat-o şi întărit-o, pentrucă ei au cumpărat-o pe banii lor drepţi.

Şi spre mai bună tărie şi împuternicire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru, panului Mateiaş logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o spânzure către această carte a noastră.

A scris Mihail Bora în Vaslui, în anul 7054 <1545> luna Martie 25.

După Iacov Antonovici, Doc. bârlădene, 4, p. 23—25.
Trad. rom.
Un rezumat rom. la Arh. St. Iaşi, condica K, nr. 375, f. 237.

390

1546 (7054) Martie 27, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Ion Goescul şi Stanciul Bursuc şi Ghedeon şi Fraţiian şi Danciul Bursuc, ne-au slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând dreapta şi credincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi în ţara noastră în Moldova, un loc din pustie, la Olteni, la obârşia Lozovei, la Fântâna Cucului sub dumbravă şi din privilegiul de întărire, ce au avut ei dela fratele domniei mele, Bogdan voevod, ca să-şi îmtemeieze un sat şi să fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie, care este la Olteni, la obârşia Lozovei, la Fântâna Cucului, sub dumbravă, să fie cât va putea folosi în destul un sat.

Şi dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, iar acele privilegii nicăeri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le întărească şi să le împuternicească, ‹pentrucă le-am dat›[1]) lor şi le-am întărit pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, ‹am› poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Bârlad, în anul 7054 ‹1546› luna Martie 27.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 164.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

391

1546 (7054) Martie 27.

Vl‹ea›to 7054 ‹1546› Mart. 27. Petru voevoda. † Facem şt‹i›re cu acest uric al nostru tuturor cui să cade a şti. Adecă, acestu adevărat sluga noastră Mihul şi frate-său Oanna, feciorii Bancinii, cu săminţiia lor, Bura şi Ghinda, fétele Petrii, slujind noaâ driaptă şi credincioasă slujbă, pentru aceia, vădzind a lor driaptă, credincioasă slujbă, dela noi încăş ni-am milostivit, dintr'a noastră osăbită milă şi li-am dat lor şi li-am întărit dela noi, întru al nostru a Moldovii pământ, pre a lor driaptă ocină şi drese de cumpărătură, ci au avut dela fratele domnii mele Bogdan voevod, un sat la Horincea, anume Comăneşti, unde au fostu Măndzul, *afară de această bucată de pământ, ce-i la marginea de sus, ce, mai înainte de aceasta, a vândut Giurgiu, dintru acelaşi sat, lui Mihail Jordzeanul* care el au cumpărat de la Giurge călugărul, fratele Cărstii cel Negru, drept 65 arginţi tătăreşti.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi dresele, ce-au avut ei dela strămoşul domnii miale, Alexandru Vod<ă>, aceli mai sus scrise, ca să le fie şi de la noi uric, cu tot vinitul, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul lor, ce să va alegi mai de aproape *nestricat* nici odănăoară, în véci.

Iară hotarul acestui sat mai sus scris, dela Horince, anume Comăneştii, ca să fie *din capăt printre dânsele cu această bucată de mai înainte,* ca să fie pe semnele dreselor lui Mihăilă Jordzeanul, de cătră toate părţile, după bătrânele hotară, precum s'au folosit de vac.

Iar dacă se vor găsi unele privilegii, dela acest Ştefan voevod numit Lăcustă, aceste privilegii nicăiri să nu aibă nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Şi spre această iastă credinţă domnii miale, mai sus scris, Petru voevoda şi credinţa a preaiubiţii fii domnii miale Iliiaşi şi Ştefan şi Costantin şi credinţa a toţi boiarii domii miale, anume: Mateiaş *mare* logof<ă>t, Huru vornecul, Cărca, Borce, Sturdzea, tus 3 pâr<călabi> de Hotin, Huru şi Miron pâr<călabi> de Niamţu.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 54.
Trad. rom.

392

1546 (7054) <Martie 27—29> Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Petre al lui Vartic portar de Suceava ne-a slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui drept credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit lui, în ţara noastră, în Moldova un sat anume Maletinţii, în ţinutul Cernăuţilor, care acest sat el l-a avut de schimb cu Ion diac din Iaşi. Care acest sat, anume Maletinţii, în ţinutul Cernăuţilor, a fost lui Ion diac din Iaşi, <dela nepotul de frate>[1]) al domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr.

Iar credinciosul nostru pan Petre al lui Vartic portar de Suceava, a dat în schimb lui Ion diac din Iaşi, pentru satul mai sus scris anume Maletinţii în ţinutul Cernăuţilor, un sat........ [1]) în ţinutul Cârligătura şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lui, Vartic, dela părintele domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi schimbul drept, deasemenea <şi dela noi>[1]), am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Petre Varticovci

---

[1]) loc rupt în text.

portar de Suceava, acest sat mai înainte zis, anume Maletiniţii, în ţinutul Cernăuţului şi ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine se va alege lui, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi privilegiul de danie ce l-a avut Ion diac din Iaşi, pe acest sat mai sus scris anume Maletinţii, în ţinutul Cernăuţilor, dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Petre Varticovici portar de Suceava.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Maletinţii, care este în ţinutul Cernăuţilor să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefan şi Constantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, ‹credinţa panului› [1]) Şandru şi ‹a panului› [1]) Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hrabor postelnic, credinţa panului Hamza.................... [1]) credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis ‹şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici ›.[1])

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, ‹din copiii noştri› [1]) sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, ‹acela› [1]) să nu clintească dania şi întărirea noastră ci să-i întărească şi să-i împuternicească pentrucă i-am dat lui şi i-am întărit, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă-i este lui drept şi bun schimb.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris .... [1]) în Bârlad, în anul 7054 ‹1546› ‹Martie 27—29› zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Luna şi zilele, după prezenţa domnului la Bârlad.

393

1546 (7054) Martie 29.

Suret dela Petru voevod, let 7054 ‹1546›, luna lui Martie 29.

Facem înştiinţare precum adevărat slugile noastre, Mărgelat şi sora lui, Mariţa şi rudeniile lor Anuşca şi sora ei Sofiica, toţi nepoţii lui Ion Odobă, că

[1]) loc rupt în text.

osebit de altă milă a noastră, le-am dat și le-am întărit lor, prea a lor dreaptă ocină și moșie, din dres de cumpărătură, ce au avut moșul lor Ion Obadă, dela părintele domnii méle Ștefan v<oe>v<o>d, un sat la Cobâla anume Verișanii unde a fost Verés, ca să fie lor uric dela noi cu tot venitul, lor și copiilor lor, nepoților și strănepoților și a tot neamul, ce să va alege mai aproape, neclintit niciodănăoară, în veci.

Insă să le fie lor acel sat în doao: jumătate să fie a slugii noastre, lui Mărgelat și surorii lui, Mariți<i>, jumătate cea din jos, iară jumătatea cea din sus să fie a Anușcăi și a surorii ei, Sofiicăi.

Iară hotarul acelui sat de mai sus scris, ce este la Cobăle, anume Vereșanii, unde au fost Vereș, să fie din tot hotarul în doao iară despre alte părți după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veac.

Iar de s'ar ivi, cândva niscaiva dresuri dela Ștefan vodă, ce l-au poreclit Lăcustă, acéle dresuri să nu să ție în samă.

Pentru aceea, credința domnii méle și a preaiubiților <fii> domnii méle Iliaș, Ștefan și Costantin și credința tuturor boiarilor noștri: dum. Huru *mare* vor. și Iurie *mare* spăt. și dum. Movilă *mare* vist. și dum. Hârbor *mare* post. și dum. Pătrașco *mare* păh. și dum. Neagul stolnic și dum. Plaxa *mare* comis și credința tuturor boiarilor noștri, mari și mici.

Iară după a noastră viiață, cine va fi domn țării aceștia, să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să dea și să întăriască.

Iară mai mare credința și întăritura am poruncit cinstitului și credinciosului boearului nostru, dumnealui Mateeaș *mare* logofăt, să scrie și a noastră pecete către această carte a noastră să o lege.

Ion Odobă. Diacon Vasâle Crastavețu. S'au tălmăcit de Evloghie dascal, în anul 7271 <1762—1763>

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie rom.

394

1546 (7054) Martie 30, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ion Ciortan fiul lui Toader, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină și din privilegiul de întărire, ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte de sat din Onești și a patra parte de sat din Băliceani. Aceasta a vândut slugilor noastre Băloș Ciortan și fratelui lui, Silion Ciortan pentru o sută de zloți tătărești.

Şi s'au sculat slugile noastre Băloş Ciortan şi fratele lui, Silion Ciortan şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi 100 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Ion Ciortan, fiul lui Toader, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Cerna, fiica Micăi şi vara ei Anuşca, fiica Maruşcăi, de bună voia lor nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul ce au avut mamele lor Mica şi Maruşca, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Oneşti, pe Trotuş şi jumătate de sat din Băliceani. Aceasta au vândut slugilor noastre Băloş Ciortan şi fratelui lui, Silion Ciortan, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat <slugile noastre>[1]), Băloş Ciortan şi fratele lui, Silion Ciortan şi au plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 200 zloţi tătăreşti, în mânile Cernei, fiica Micăi şi a verei ei Anuşca, fiica Maruşcăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre Oniţă şi fratele lui, Dumitru şi surorile lor Vitca şi Parasca şi Salomia, fiii lui Iurşa, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul de schimb ce a avut tatăl lor Iurşa dela fratele domniei mele Bogdan voevod, a patra parte de sat din Scorţeşti. Aceasta au vândut slugilor noastre Băloş Ciortan şi fratelui lui, Silion Ciortan, pentru o sută şi treizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Băloş Ciortan şi fratele lui, Silion Ciortan şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 130 de zloţi tătăreşti, în mânile slugii noastre Oniţă şi a fratelui lui Dumitru şi a surorilor lor, Vitca şi Parasca şi Salomia, fiii lui Iurşa.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Băloş Ciortan şi fratelui lui, Silion Ciortan, aceste mai înainte zise jumătăţi de sate din Oneşti pe Totruş şi din Băliceani şi această mai înainte zisă a patra parte de sat din Scorţeşti, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise jumătăţi [2]) partea din Oneşti, care este pe Totruş şi din Băliceni, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi după hotarul vechi, iar hotarul acestei mai înainte zise a patra parte de sat din Scorţeşti, care este la Cărligătura, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

---

[1]) loc şters, ilizibil în text.

[2]) aşa în text; mai sus: a patra parte.

Iar dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod <şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri>[1]: credinţa panului Huru vornic, <credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Danciul Huru şi>[1] a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului <Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de>[2] Cetatea-Nouă, credinţa panului <Petru>[1] Varticovici <portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar>[1], credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului <Hamza, credinţa panului Pătraşco>[2] ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa <comis>[1] şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, <din copiii noştri sau>[1] din neamul noastru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă <le-am dat şi le-am întărit>[1], pentrucă ei şi-au cumpărat <pentru>[2] banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaş <logofăt să scrie şi>[1] să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Martie 30.

Acad. R.P.R., Fotografii, X/35.
Fotocopie după un orig. slav.
Cu o trad. rom., ibid., CXVI/65.

395

1546 (7054) Martie 30, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Petrea şi fratele lui, Nicoară şi Baloş, fiii lui Ioan Băloşescul şi deasemenea verii lor, Mihul şi fratele lui, Şteful şi sora lor Mărie, copiii lui Petriman Băloşescul, toţi nepoţii lui Băloşescul Cozma, ne-au slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor drept credincioasă, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor în ţara noastră, în Moldova, dreapta

1) loc şters, ilizibil în text.
2) loc rupt în text.

lor ocină şi dedină şi din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lor Cozma Băloşescul dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat anume Băloşeştii pe Iucaş, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Băloşestilor, pe Iucaş, să fie începând din Fântâna lui Vâlcan, până la Fântâna lui Cornea şi de acolo pe pârâu în sus, pe amândouă părţile malurilor până la capătul de sus al iazului şi de acolo la matca pârâului în sus până la Aoaş, apoi peste Aoaş, drept la dumbravă până la mijlocul dumbrăvii şi de acolo se întoarce în sus până la capătul dumbrăvii la stâlp şi de acolo la alt stâlp, la deal şi de acolo pe deal la vale până la culmea Grădiştei de Sus, şi de acolea, drept la pârâul Turbatului până la pârâu, la vale, la culmea Gradiştei de Jos, apoi pe culme la vale până la Fântâna lui Vâlcan. Acesta le este tot hotarul.

Şi iarăşi, dacă se vor găsi nişte privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, iar acele privilegii, nicăiri să nu aibă lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Petru Cârcovici, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panulu Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului ‹Neagul stolnic›[1]), credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor ‹boierilor›[1]) noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela ‹să nu le›[1]) clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Bârlad, în anul 7054 ‹1546› luna Martie 30.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 146.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) loc rupt în orig.

396

1546 (7054) Martie 30, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Sima şi Fetigan şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi ne-au mărturisit cu megiaşii lor de primprejur zicând că privilegiul de cumpărătură ce au avut ei dela părintele domniei mele Ştefan voevod, pe satul Jegălie, acest privilegiu ‹ei›[1]) l-au pierdut, ‹când›[1]) a venit însuşi împăratul turcesc şi cu Tătarii ‹şi›[1]) au prădat ţara noastră.

De aceia noi, văzând marea lor plângere şi mărturie, cu mulţi megieşi ai lor de primprejur şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Sima şi Fetigan acest sat mai sus scris, anume Jegălie, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Jegălie, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi, dacă se vor afla din privilegiile acelui Ştefan voevod, numit Lăcustă, iar acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceaste este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, ‹credinţa panului Plaxa›[1]) comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi ‹pe cine ori›[1]) îl va alege dumnezeu ‹domn›[1]) al ţării noastre Moldova, ‹acela să nu clintească›[1]) dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lor dreaptă şi pentrucă ei au cumpărat cu ‹banii lor drepţi›[1]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

[1]) loc rupt în orig.

poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Martie 30.

Acad. R.P.R., CVIII/3.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.

397

1546 (7054) Martie 31, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Muşa, fiica Cârstinei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama ei Cârstina dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a patra parte de sat din Zorileşti şi a patra parte de sat din Văcăşani, unde a fost jude Frumuşelul. Aceasta a vândut slugilor noastre, lui Colac[1]) şi[2]) lui Frăţilă şi Andreicăi, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat Colac[2]) şi[2]) Frăţilă şi Andreica şi au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 zloţi tătăreşti, în mâna Muşei, fiica Cârstinei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Colac[3]) şi[2]) lui Frăţilă şi Andreicăi, aceste mai sus scrise, a patra parte de sat din Zorileşti şi a patra parte de sat din Văcăşani, unde a fost jude Frumuşelul, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise: a patra parte de sat din Zorileşti şi a patra parte de sat din Văcăşani, unde a fost jude Frumuşelul, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi, dacă se vor afla din privilegiile acelui Ştefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin

---

[1]) cuvintele « noastre, lui Colac » scrise peste loc ras.
[2]) « şi » adăugat deasupra rândului.
[3]) « Colac » scris peste loc ras.

şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Cârca, credinţa panului Dan<ciul>[1]) Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Vartic portar de <Suceava>[1]), credinţa panului Iu<rie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Alexa comis <şi credinţa tuturor>[1]) boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă şi pentrucă ei au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai multă putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Martie 31.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/33.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

398

1546 (7054) Martie 31.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovii. Inştiinţare facem prin această a noastră carte tuturor celor ce vor citi-o sau vor auzi-o, că iată au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, sluga noastră Andruşca, ficiorul lui Stiţcul diacul, nepot lui popa Petru, de a lui bună voie, de nimine silit sau asuprit şi au vândut a lui dreaptă moşie din al său drept uric, ce au avut moşul său popa Petru dela părintele domniei noastre Ştefan voevod, din a patra parte de satu din Popovţi, pe Iubăneasa a tria parte. Aceea au vândut-o credinciosului slugii noastre Iurşa vataf, drept 320 zloţi tătărăşti.

Şi au plătit credinciosul sluga noastră, Iurşa vatafu, toţi mai sus scrişii bani, 320 zloţi tătăreşti, în mânile Andruşcăi, ficiorul lui Şteţco diacul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră Buceanli, de nimine silit, nici asuprit şi au vândut a sa dreaptă moşie din al său drept uric şi dires, ce-au avut dela părintele domniei noastre Ştefan voevod, din

[1]) loc rupt în orig.

a patra parte de sat din Popovți, a tria parte. Aceea au vândut-o earăși credinciosului slugii noastre Iurșa vatavul, drept 150 zloți tătărăști.

Și au stătut credincios sluga noastră Iurșa vatavul și au plătit toți mai sus scriși bani, 150 zloți tătărăști, în mâinile lui Buceanli, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri.

Deci noi, văzând această de bună voe tocmală și deplină plată, eată și dela noi dăm și întărim credinciosului slugii noastre Iurșa vatavu, mai sus zisile părți din a patra parte de sat din Popovți, pe Iubăneasa, a treia parte, cum și din altă a patra parte tot din sat, din Popeni, a tria parte, ca să-i fie și dela noi uric cu tot venitul lui și fiilor lui, nepoților, strănepoților lui și răstrănepoților lui și la tot rodul lui, ce să va alege mai de aproape, nesmintit nici odinioară, în veciu.

Ear hotarul acelor mai sus scrisă părți să fie din toate părțile, cu tot venitul, precum sânt scrisă, și despre alte părți să fie pe hotarâle bătrâne, pe unde din vec au umblat.

Ear când s'ar afla diresul dela acel Ștefan voevod, ce să numea Lăcustă, acel dires niciodinioară să nu să cunoască de legiuit, înaintea acestui al nostru diresu.

Și spre aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisul, noi Petru voevod și credința preiubiților fii a domniei noastre Ilieaș și Ștefan și Costantin și credința boerilor noștri: credința dumisale...... [1]), credința dumisale Petrea Cârcovici, credința dumisale Borcii și a dumisale Stoian [2]) pârcălabi de Hotin, credința dumisale Huru și a dumisale Miron pârcălabi de Neamțu, credința dumisale Șăndrea și a dumisale Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința dumisale Petru și ... [3]) pârcălab de Suceava, credința dumisale ... [4]), credința dumisale Moghila vistiernic, credința dumisale Hărbor postelnic, credința dumisale Patrașcu paharnic, credința dumisale Neagul stolnic, credința dumisale ... [5]), și credința tuturor boerilor noștri a Moldovii, mari și mici.

Ear după a noastră viață, cine va fi domn sau din fiii noștri sau din sămânția noastră sau ori pe cine dumnezeu va alege ca să fie domn aceștii țări a Moldovii, poftim ca să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să întărească, căci singur el au cumpărat, cu ai săi bani.

Și spre credința și întărirea tuturor acestor de mai sus scrise, poroncit-am credinciosului nostru, dumisale Mateiaș logofăt să scrie și a noastră pecete să o lege către această carte a noastră.

---

[1]) loc alb; desigur Huru vornic.

[2]) In loc de: Sturzea.

[3]) Petru Varticovici.

[4]) loc alb. Desigur: Iurie spătar.

[5]) loc alb, desigur: Plaxa comis.

S'au scris de Vasilie Buzdugan în Bârlad, la anul 7054 <1546> luna Mart. 31.

S'au tălmăcit întocmai de pe origninalul sârbesc, de către mine, 1847 April 20, Ioán Vladovici paharnic.

Acad. R.P.R., DXLIV/2.
Copie rom.
Altă copie rom. la Arh. St. Iaşi, Condica 1.

399

<1546 Aprilie>. .

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Lupe şi fratele lui, Josea şi nepotul lor de soră, Bradici şi sora lui, Neacşa copiii Anei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut mama lor Ana dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod, din jumătate de sat, din Leuceşti, pe Racova, cât se va alege <partea> [1]) mamei lor Ana şi cu moară. Aceasta au vândut slugii noastre Potârcă, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Potârcă şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Lupe şi ale fratelui său Josea şi ale nepotului lor de soră, Bradici şi ale surorii lui, Neacşa, copiii Anei, <înaintea noastră şi> [1]) înaintea <boierilor noştri> [1]) moldoveni.

De aceia noi, văzând plata lor dreaptă <şi deplină> [1]) deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Potârcă această mai înainte zisă parte de sat, cât se va alege partea mamei lor Ana, din jumătate de sat din Leuceşti şi din moara care este pe Racova, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregul lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise părţi de sat din jumătate de sat din Leuceşti şi din moara care este pe Racova, să fie cât se va alege partea mamei lor Ana, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii nicăiri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin

---

[1]) loc rupt în orig.

şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului P<laxa> [1]) comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe <ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn> [1]) al ţării noastre Moldova, acela să nu... [1])

Arh. St. Iaşi, Fondul Ghibănescu.
Orig. slav, perg., rupt, lipsindu-i sfârşitul.
Datat după divan.

400

1546 (7054) Aprilie 1, Bârlad.

Tălmăcire de pe uric vechiu pe sârbie, dela Petru v<oe>vod, scris de Luca Popovici, pe parhament, în Bârlad, la anul 7054 <1546> Apr.1.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Petru v<oe>vod, d<o>mn ţării Moldovii. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta într'ânsa, ori citindu-să, o vor auzi-o, pentru aceast<ă> sluga nostru Ţăntea, fiiul Martei, ce au vinit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri ai Moldovii şi de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit, au văndut a sa dreaptă ocină din privileghie de cumpărătură ce au avut maică-sa Marta dela născătoriul domnii noastre Ştefan v<oe>vod, din giumătate de sat din Corodeşti, a patrăle parte, pe aceiaşi au văndut-o slugii nostru, lui Panas, drept 280 zloţi tătăreşti.

Şi sluga nostru Panas i-au plătit toţi deplin acei de mai sus scrişi bani, 280 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre, lui Ţăntea, fiiul Martii, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând a lor de bunăvoe tocmală şi plată deplin, noi aşijdire şi dela noi i-am dat şi i-am întărit-o ace de mai sus scrisă, din giumătate de sat, din Corodeşti, a patrăle parte, slugii nostru, lui Panas, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul şi fiilor lui, nepoţilor de fii, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul lui, cini i să va alege mai aproape, nestricat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul a acei al patrălea parte, ce este din giumătate de sat din Corodeşti să-i fie din tot hotarul, din giumătate de sat al patrăle parte, iar di printr'alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde din veci s'au stăpânit.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi iarăşi, di să vor mai găsi niscariva privileghii dela acel Ştefan v<oe>vod, ce să numeşte Lăcusta, apoi acele privileghii să nu aibă nicio lege, înaintea privileghiilor noastre.

Şi spre aceasta este credinţa domnii noastre, de mai sus numit, noi Petru v<oe>vod şi credinţa a preaiubiţilor a fiilor domnii noastre, a lui Iliiaş şi a lui Ştefan şi a lui Constantin şi credinţa tuturor boierilor noştri ai Moldovii, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritura tuturor acelor de mai sus scrisă, am poruncit cinstit credincios boierului nostru, d<u>m<i>sale Mateiaş logft. să scrie şi pecete noastră să o lege cătră această carte a noastră.

Din limba sârbească în limba moldovinească s'au tălmăcit de mini Ion Stamate *fost mare* pitar, în Iaşi, la anul 1818 Mart 9.

Arh. St. Buc., M-rea Floreşti, I/1.
Trad. rom.

401

1546 (7054) <Aprilie> 1.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei> [1]. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră<şi înaintea boierilor noştri moldoveni Lupul şi>[1] Toader, copiii lui Gorjea, de bună voia lor, nesiliţi de-nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă şi din privilegiul dela> [1] fratele domniei mele Bogdan voevod, duoă părţi din jumătate din satul pe Elan, anume Cercaşea, din jumătatea de jos, <slugii noastre Batin şi> [1] cumnaţilor lui, Trif şi Danciul şi Gavril şi surorii lor <Bura> [2], copiii lui Dan Bârlad şi cumnatului lor, Toma.

<Şi s'au sculat slugile noastre> [1] Batin şi cumnaţii lui, Trif şi Danciul şi <Gavril şi sora lor> [1], Bura [2] copiii lui <Dan> [1] Bârlad şi cumnatul<lor> [1] Toma şi au plătit aceşti... [1] în mâinile slugilor noastre Lu<pul şi Toader> [1], copiii lui Gorjea.

<Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie> [1] şi plata deplină, noi deasemenea <şi dela noi> [1] am dat şi am întărit slugilor <noastre Batin şi cumnaţilor lui Trif şi Danciul> [1] şi Gavriel şi surorii lor, Buna, copiilor lui Dan Bârlad şi cumnatului lor Toma, aceste mai sus zise două părţi din jumătate <din satul pe Elan anume Cercaşea, din jumătatea de jos> [1], ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venit[u]l şi copiilor lor şi <nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor> [1] şi întregului lor neam cine li se va alege lor cel ma[i] apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1] loc rupt în orig.;
[2] « Bura » aşa în text; rotacism pentru Buna.

Şi iarăşi, dacă se ‹vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod zis Lă›-custă, iar acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar hotarul ‹acestor două părţi din jumătate› [1]) din satul care este pe Elan, anume Cercaşa, din jumătatea de jos, să fie din tot hotarul‹două părţi [1])› din jumătate de sat, ‹iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi [1]) pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod ‹şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaşi şi Ştefan› [1]) şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danci›ul [1]) Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcă‹labi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Vartic portar de S›[1])uceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului ‹Hrabor postelnic, credinţa panului Petraşco ceaş›[1]) nic, credinţa panului Neagu stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa ‹tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici›. [1])

‹Iar după viaţa noastră› [1]) cine va fi domn al ţării noastre, ‹din copiii noştri sau› [1]) din neamul nostru sau iarăşi ‹pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, ‹acela› [1]) să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, ‹pentrucă şi-au cumpărat pe banii lor drepţi› [1]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a ‹tuturor celor› [1]) mai sus scrise, am poruncit ‹credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt [1]), să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris... [1]) în anul 7054 ‹1546› luna ‹Aprilie› 1 zile.

După « Uricariul », XVIII, p. 129—131.
Orig. slav, ce se găsea la Arh. St. Iaşi.
Luna, după divan.

402

1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad.

Suret de pe un uric, scris pe sârbie, dela Petru voevod, scris în Bârlad de Vasile Buzdugan, la let 7054 ‹1546› Aprilie 2.

Cu mila lui d‹u› mnezeu, noi Petru voevod, domnu ţării Moldavii. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta spre dânsa sau o vor auzi citindu-se, precum au vinit înainte noastră şi înaintca boierilor noştri, Anca şi soru-sa Irina, fetili Ilieni şi de a lor bună voe, de nime silite, nici asuprite şi ş'au

---

[1]) loc rupt în orig.

împărţit între sâneş a lor driaptă ocină şi moşie, din ispisoc de cumpărătură ce l-au avut maica lor Ileana dela părintele domniei mele dela Ştefan vevod, un sat de pe Racova anume Dumbrăvenii, unde din veac era Văraticul cel Vechiu a lui Ştefan voevod, care şi l-au împărţit în doao; şi s'au venit în partea Ancăi jumătate de sat, partea cea din sus, iar la câmpu i s'au venit o a patra parte, de către răsărit, partea cea din gios; şi de către apus iarăşi asemene a patra parte, partea cea din gios. Iar în partea surori-sa, Irinii, s'au vinit giumătate de sat partea cea din gios, iar la câmpu i s'au venit o a patra parte de către răsărit, partea cea din sus şi de către apus asemene, iarăş a patra parte, partea din sus.

Deci, văzând noi a lor cea de bună voe a lor dintre dânşii tocmală şi împărţală, iar noi încă asemene şi dela noi am dat şi am întărit Ancăi şi surori-sa, Irinii, acele de mai sus zise toate părţile lor, precum şi le-au împărţit iale,[de bună] de bună voe lor, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul lor, cine li să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul tuturor acelor de mai sus numitelor părţi din sat din Dumbrăveni, ce-i pe Racova, unde au fost Vărătecul lui Ştefan cel Vechiu, din veac, să le fie pe unde le-au hotărît şi le-au însemnat Văscan *mare* pitariu, iar despre alte părţi după vechiul hotar, pe unde au apucat din veac.

Iar dacă se vor mai găsi niscavia ispisoce, dela acel Ştefan voevod, ce-i zic Lăcustă, acele ispisoace, nicăiuri, nici la o judecată, dinaintea ispisoacelor noastre să nu se ţie în seamă.

Şi spre aceasta este credinţa a însumi domniei mele de mai sus numit, Petru voevod, şi credinţa a preiubiţ<ilor> fii a domnii meli, Iliaş şi Ştefan şi Costantin, şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovei, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boierului nostru Măteiaşi log<o>f<ă>t să scrie cartea noastră această şi să-i lege şi a noastră pecete.

De pe sârbie pe limba moldovenească s'au tălmăcit la anul 1801, Mart 9 de polcov. Pavel Debriţ *dela* Mitropolie.

Acad. R.P.R., CCXXXVI/1.
Trad. rom.

403

1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri mol-

doveni, sluga noastră Ion, fiul lui Grozav vornic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din uricul tatălui lui, Grozav fost vornic ce a avut de întărire dela domnia mea, un sat care este la Polocine, anume Şendreştii. Aceasta a vândut slugii noastre Ghidion vatag, pentru cincisute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Ghidion vatag şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 500 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Ion, fiul lui Grozav fost vornic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, care a fost între dânşii, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ghidion vatag, în ţara noastră în Moldova, acest sat mai sus scris, anume Şendreştii, care este la Polocine, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Şendreştii, care sunt la Polocine, să-i fie lui din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru vornic, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă şi pentrucă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră.

A scris Dumitru Văscan la Bârlad, în anul 7054 ‹1546› luna Aprilie 2.

Acad. R.P.R., XXXVII/6.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Mariica, fiica Țintei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Țintea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe jumătate de sat, unde se cheamă La Micfutilă. Și a vândut această jumătate de sat, ce se cheamă La Micfutilă, însă jumătatea de jos, Mușei Frijoae, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat Mușa Frijoaie de a plătit toți acești bani mai sus scriș , 200 de zloți tătărești, deplin, în mâinile Maricăi, fiica lui Țintea.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit această mai înainte zisă jumătate de sat, ce se cheamă La Micfutilă, în țara noastră, în Moldova, Mușei Frijoaie, ca să-i fie ei dela noi uric, cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege ei cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat, jumătatea de jos, care se chiamă La Micfutilă, să-i fie ei din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit ei, pentrucă ea și-a cumpărat pentru banii ei drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit

credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vâscanovici la Bârlad, în anul 7054 ‹1546› Aprilie 2.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
O trad. rom. din 1803 la Acad. R.P.R., CCXXX/2.

405

1546 (7054) Aprilie 4, Huşi.

Suret scos de pe uric sârbesc, dela Petru voevod, din veleat 7054 ‹1546› Aprilie 4 zile.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn ţării Moldoviei. Facem ştire cu această carte a noastră tuturor cine pre dânsa vor căuta sau cetindu-se o vor auzi-o, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor a lor noştri moldoveneşti boiari, sluga noastră Toma, fiul dumisale Ştefan Hrană ce au fost dvornic şi de a lui bună voie, de nime silit, nici asuprit, a vândut a lui direaptă ocină, din dirése de cumpărătură, ce au avut tatăl său, Ştefan Hrană ce au fost dvornic, de la fratele domniei méle, Bogdan voevod, giumătate de sat de Coroteni, ce săntu pre Bârlad, giumătatea din sus, aceasta au văndut-o slugii noastre, lui Olanu şi surorilor lui, Muşii şi Stanii şi unchilor lor, Ionaşco şi fratelui său, Ilie şi surorilor lor fetele Stanei şi slugii noastre, lui Dragoş, şi nepotului său, Mănăilă, aşijderea a slugilor noastre Ion şi Simion, drept 300 de zloţi tătăreşti.

Şi stând sluga noastră Olanu şi surorile lui, Muşa şi Stana şi unchii lor, Ionaşco şi fratele lui, Ilie şi surorile lor, fétele Stanei şi slugile noastre Ion şi Simeon, cum şi a noastre slugi, Dragoş şi nepotu-său Mănăilă, aceştia au plătit toţi deplin acei mai sus scrişi bani, 300 zloţi tătăreşti, în mânule slugii noastre Tomei, fiul dumisale Ştefan Hrană dvornic, înaintea noastră şi înaintea boiarilor noştri.

Deci noi, văzând de a lor bună voe tocmală şi deplină plată, înaintea noastră, aşijderele şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Olanu şi surorilor lui, Muşii şi Stanei şi unchilor lor, Ionaşco şi fratelui său Ilie şi surorilor lor, fetele Stanei şi lui Ion şi Simion, Dragoş şi Mihăilă, pre acea mai sus zisă giumătate de sat den Coroteni ce iaste pe Bârlad, jumătate cea din sus, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamului lor ce să va alege mai aproape, neclintit nici odinioară, în veac.

Iar hotarul acei giumătăţi de sat din Coroténi, giumătatea din sus, să le fie din tot hotarul giumătatea cea din sus, giumătate despre toate părţile, în hotarele vechi, pe unde au umblat din veac.

Şi spre aceasta iaste credinţa domnii méle, de mai sus scrisă, Pătru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boiarilor noştri: credinţa dum<i>sale Efrem Hurul, credinţa dum<i>sale Borcea dvornic, credinţa dum<i>sale Petre Cârcovici, credinţa dum<i>sale Sturzea şi dum<i>sale Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa dum<i>sale Danciul şi dum<i>sale Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa dum<i>sale Şandru şi Tâmpa pârcălabi de Roman, credinţa dumi>sale Petre Varticovici portar Sucevei, credinţa dum<i>sale Iurie spătar, credinţa dum<i>sale Dan vistiernic, credinţa dum<i>sale Hârbor postelnic credinţa dum<i>sale Trif Hamza, credinţa dum<i>sale Pătraşco paharnic, credinţa d<u>m<i>sale Neagul stolnic, credinţa dum<i>sale Plaxa comis şi credinţa tuturor boiarilor noştri ai Moldovei, a mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domn ţării noastre a Moldaviei, din copiii noştri sau din al nostru neam sau ori pe care altul dumnezeu îl va alege să fie domn, unul ca acela să nu strice a noastră întăritură, ci mai vârtos să o întărească şi să o împuternicească, căci că au cumpărat cu ai lui drepţi şi curaţi bani.

Iar spre mai mare tărie şi împuterire a tot ce s'a scris mai sus, poruncit-am la al nostru cinstit şi credincios boeriu, dumisale Mateiaş marele logofăt să scrie şi a noastră pecete să o lége de această carte a noastră.

A scris în Huşi, la anul 7054 <1546> luna April în 4.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, XVIII, p. 206—208.
Trad. rom.

406

1546 (7054) Aprilie <4—30>, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Crăciun şi <fraţii lui>[1]), Trifan şi Păşcan şi surorile lor Todosia şi Marica, fiii lui Ilea, nepoţii lui Mihul Lopată, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Mihail Lopată dela părintele domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, trei părţi dintr'un sat peste Prut, anume la Bereşti, <unde>[1]) a fost Ilea jude. Aceasta a vândut slugii noastre Ion Golâi stolnicel, pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Ion Golâi stolnicel <şi a plătit>[1]) deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 120 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre <Crăciun>[1])

---

[1]) loc rupt în orig.

şi ale fraţilor lui, Trifan şi Păşcan şi ale surorilor lor Todosia şi <Mariica, fiii lui>[1]) Ilea, nepoţii lui Mihul Lopată, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ion Golâi stolnicel aceste mai înainte zise trei părţi din acest sat, care este peste Prut, anume la Bereşti, unde a fost <Ilea>[1]) jude, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise trei părţi de sat peste Prut, anume la Bereşti, unde a fost Ilea jude, să fie din tot hotarul trei părţi din acest sat şi dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar <la aceasta>[1]) este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai <domniei mele Iliaş>[1]) şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: <credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici>[1]), credinţa panului Sturza şi a panului <Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa>[1]) panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi <de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici>[1]).

<Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, acela să>[1]) nu-i clintească dania şi întărirea noastră, <ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui şi i-am întărit, pentrucă>[1]) şi-a cumpărat pentru ai săi bani drepţi şi proprii.

<Iar pentru mai mare putere>[1]) şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, <am poruncit>[1]) credinciosului nostru pan <Matiiaş>[1]) logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră <la această>[1]) carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 <1546> Aprilie <4—30>.

Arh. St. Iaşi, Fondul Ghibănescu.
Orig. slav, perg., rupt, pecete căzută.
Zilele din Aprilie, după prezenţa domnului în Huşi.

407

<1546 Aprilie 4 — Iunie 4>, Huşi.

Huşi ... [1]). Petru vodă, pentru Nicoară *paharnicul doamnei*, care cumpără cu zloţi tătăreşti o moşie dela fiii lui Gavril *Cântăreţul*. Şi siliştea Şerbanca, la

---

[1]) loc rupt în orig.

Ciuluc. Boerii: <Efrim Hur> ovici, <B>orcea şi Sturze pârcălabi de Hotin, Danciul Huru <şi> Miron <pârcălabi de Neamţ>, Iurie spătar, Mohilă vistier...[1]) Plaxa comis.

După N. Iorga, St. şi Doc. XI, p. 47, care arată că orig. e slav, pe perg.
Rezumat rom.
Datat după divan şi după prezenţa domnului la Huşi.

408

1546 (7054) <Aprilie 4 — Iunie 4>, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei ...[2]) şi Oprea Ungureanu ne-au slujit nouă drept şi credincios. De aceia noi...[2]) un sat pe Ciuhur, anume Horodiştea, care acel sat...[2]) şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor <şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat care este pe Ciuhur>[2]), anume Horodiştea, să fie din toate părţile...[1]) privilegii să nu aibă nicio lege înaintea privilegiilor noastre.

<Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefa>n <şi> Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic...[2]) pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi...[2]) vistiernic, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului...[2]) noştri mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine <va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu ca să fie domn al ţării noastre Moldova, acela>[2]) să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci <să le împuternicească şi să le întărească>...[2]).

<Iar pentru mai mare putere şi>[2]) întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru...>[2]).

A scris Luca Popovici la Huşi în anul 7054 <1546>.

Acad. R.P.R., DCXIII/113.
Copie slavă.
Lunile după prezenţa lui Petru Rareş la Huşi.

409

1546 (7054) Aprilie 6, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

---

[1]) puncte în rezumat.
[2]) probabil rupt, căci în copie nu se indică de ce sunt aceste locuri lăsate goale.

citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Lupe, fiul lui Spiridon, nepotul lui Solomon diac, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept şi din privilegiul bunicului său Solomon diac ce a avut el dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, o prisacă în hotarul ‹Popeştilor›[1]) în mijlocul unei părţi de fânaţ în ţinutul Cârligăturii şi a vândut această prisacă lui popa Gavril Secară, pentru patruzeci de zloţi tătăreşti.

Şi a plătit popa Gavril Secară deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 40 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând vânzarea lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit această prisacă mai înainte zisă, în hotarul Popeştilor, în ţinutul Cârligăturii, lui popa Gavril Secară, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci ce este în hotarul Popeştilor să fie cât este hotarul unei prisăci şi cât va putea arunca un flăcău, din mijlocul prisăcii, cu un băţ în toate părţile.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ ,credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petre Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza şi credinţa panului Patraşcu ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa ‹comis şi credinţa tuturor boierilor›[1]) noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi ‹domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă le-am dat lor›[2]) şi le-am întărit, pentru slujba lor drept credincioasă şi pentrucă şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

[1]) loc rupt în text.
[2]) loc şters, ilizibil în text.

poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion pisar la Huşi, în anul 7054 ‹1546› luna Aprilie 6.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

410

1546 (7054) Aprilie 7, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Fetia şi sora ei Todosia, fiicele Marenei şi verii lor Danu şi fraţii lui, Gavril şi Buhtea, fiii Ileanei şi deasemeni verii lor, Luca şi fratele lui, Costin, fiii lui Cozma, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit dreapta lor ocină şi din privilegiul de întărire ce au avut ei dela fratele domniei mele Bogdan voevod, un sat anume Băloşeştii pe Gârboveţ.

Şi au împărţit ei acest sat în trei părţi. Şi a căzut în partea Fetii şi a surorii ei Todosiei, fiicele Marinei, partea de sus, a treia parte, iar partea verilor lor, Dan şi fratelui lui, Gavril şi Buhtea, fiii Ileanei, a căzut în partea lor, partea de jos, a treia parte. Şi iarăşi, în partea verilor lor, Luca şi a fratelui lui, Costin, fiii lui Cozma, a căzut în partea lor partea de mijloc a treia parte.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi buna împărţeală, iar noi deasemeni şi dela noi le-am dat şi le-am întărit acest sat mai sus scris, anume Băloşeştii pe Gârboveţ, să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis anume al Băloşeştilor, pe Gârboveţ, să le fie lor în trei părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Danciul şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului ‹Iurie spătar›[1]), credinţa

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului <Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri>[1]) moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie <domn>[1]) al ţării noastre, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Şeandrea Căzanovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 7 zile.

Acad. R.P.R., XCV/11.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1820; altă trad. rom., ibid., XCVI/4.

411

1546 (7054) Aprilie 7, Huşi.

Suret di pi ispisoc vechiu pi sârbii, de la Petre voivod, domnu ţării Moldovii, scris di Şăndre Cazanovici în Huş<i>, la leat 7054 <1546> Apr. 7.

Iată acest adivărat credincios sluga noastră Sava postelnic, că ni-au slujit noă drept şi cu credinţă. Drept aceia, văzând noi a lui ce driaptă şi cu credinţă slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu diosăbită mila noastră, di i-am dat şi i-am întărit lui al patrâle parti din sat din Gârleşti, în ţinut Tecuciului, parte lui Pătraşcu, ficior lui Bran, care şi ace a patrâle parti din sat din Gârleşti, numit Pătraşcu, ficior lui Bran, au perdut-o în vicleşug, când au fugit cu Găneştii.

Ca să-i fii credinciosului slugii noastre, lui Sava postelnic, dela noi uric cu tot vinit<ul>, lui şi fiilor lui şi nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul lui, cine i să va alegi mai aproapi, nistrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei a patrâlea parti din sat din Gârleşti, partea lui Pătraşcu, ficior lui Bran, ci să va alegi parte lui, să fii din tot hotarul a patrâle parte, iar dintr'alti părţi, după hotar cel vechiu, pi undi din vechiu s'au apucat.

Şi spre aceasta este credinţa domnii noastri, noi Petre voivod şi credinţa a preiubiţilor a fiilor domnii noastre, a lui Iliiaş şi a lui Ştefan şi Costandin şi credinţa tuturor boiarilor noştri ai Moldovii, a mari şi mici.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

Şi spre mai mari tăria şi întăritura tuturur acelor di mai sus scris<e>, am poroncit credinciosului boiariului nostru, d-sale Matiiaş logofătulu, să scrii şi peceti noastră să o legi cătră această carte a noastră.

Din limba sârbească, pe limba moldovenească, s'au tălmăcit de mine, Ion Stamate *fost mare* pit., 1813 Mart. 10.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Trad. rom.

412

1546 (7054) Aprilie 8, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Dragotă, fiul lui Cârstea sulger şi ni s'a jeluit cu mare plângere şi cu mare mărturie cu mulţi megiaşi ai săi de primprejur, zicând că atunci, când am călătorit în Ţara Ungurească până la Făgăraş, iar nişte oameni răufăcători i-au furat atunci casa şi privilegiul de danie ce a avut tatăl lui, Cârstea sulger, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, pe satul Coşeşti. <Care>[1]) acest sat, anume Coşeştii, a rămas părintelui domniei mele Ştefan voevod, dela Roman Gârboveţ, din hiclenie, când a fugit în Ţara Muntenească; şi privilegiile de întărire ce a avut deasemenea Cârstea sulger tot pe acest sat mai sus zis, anume Coşeştii, dela fratele domniei mele Bogdan voevod şi dela domnia mea, deasemenea au pierit toate împreună, atunci când i-au prădat casa.

De aceia noi, văzându-l pe dânsul cu mare plângere şi cu mare mărturie, cu mulţi megiaşi ai săi de primprejur, iar noi desemenea i-am dat şi dela noi şi i-am întărit acest sat mai sus scris, anume Coşeştii, ca să-i fie lui dela noi uric, <cu>[1]) tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Coşeştii, să fie din sus, pe unde a hotărnicit şi a însemnat pan Petraşco ceaşnic, iar dinspre alte părţi, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ,

[1]) loc rupt şi şters în text.

credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan ‹vis›[1]tier, credința panului Har‹bor pos›[1]telnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul ‹stolnic, credința panului›[1] Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri ‹sau din neamul nostru›[1] sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împuternicească și să-i întărească, pentrucă îi este lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gheorghie Oanovici la Huși, în anul 7054 ‹1546› Aprilie 8.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

413

1546 (7054) Aprilie 8, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Ghidul, fiul Fedcăi, nepotul lui Oancă, l-am miluit cu ‹mila›[2] noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Oanca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, din jumătate din satul lui Bârsan, unde a fot jude Maniu, care acum se numesc Oncanii, a șasea parte, partea dinspre Botășani și grădina bunicului lui, Oanca, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a șasea parte din jumătate din satul lui Bârsan, unde a fost jude Maniu, care acum se numește Oncanii și cu grădina bunicului lui, Oanca, să fie din tot hotarul a șasea parte, din jumătate, din partea dinspre Botășani, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde din zilele din veci au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin

---

1) loc rupt și șters în text.
2) omis în orig.

şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Sturza şi a panulu Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor ‹noştri›[1]) moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească şi ‹să-i întărească›[1]) pentrucă i-am dat şi i-am întărit, ‹pentru dreapta lui slujbă şi pentrucă îi este›[1]) dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Huşi, în anul 7054 ‹1546› luna Aprilie 8 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 104.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
O trad. rom. din 1766, ibid., LVIII/2.

414

1546 (7054) Aprilie 8, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Marco Capotă şi sora lui Nastea, copiii lui Ivan şi vara lor Tudora, fiica lui Gavril Capotă şi vara ei Sofia şi sora ei Maruşca, fiica Candrei, toţi nepoţii lui Hodco şi deasemenea verii lor slugile noastre Isaiu şi fratele lui, Toader şi sora lor Stana şi nepoata lor, Nastea şi popa Alexa şi surorile lui, Marena şi Varvara şi verii lor Ion Lepitoare şi fratele lui, Andrăbuş şi vărul lui, Şteful şi sora lui, Nastea, toţi nepoţii lui Giurgiu, i-am miluit pe dânşii cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor dreptele lor ocine şi dedine din privilegiul ce au avut unchii lor, Dragole şi fraţii ei, Hodco şi Giurgiu, dela străbunicul nostru Alexandru voevod, satele anume: unde a fost Hodco, pe Stavnic şi Giurgeştii, în acelaşi hotar, unde a fost Giurgiu, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepo-

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

ţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Insă satul unde a fost Hodco, care este pe Stavnic, să fie al nepoţilor lui Hodco şi iarăşi satul anume Giurgeştii, în acelaşi hotar, unde a fost Giurgiu, să fie al nepoţilor lui Giurgiu şi o bucată de pământ, care este în acelaşi hotar, dinspre Drăguşani, ce au căpătat ei cu privilegiu dela Alexandru voevod, iar această bucată de pământ să le fie lor tuturor în două părţi.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să fie din toate hotarele lor străvechi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-amîntărit, pentru dreapta lor slujbă şi pentrucă le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 8.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

415

1546 (7054) Aprilie 11, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Sima, fiul lui Paşa, de bună voia lui, nesilit de nimeni,

nici asuprit şi a schimbat cu domnia mea dreapta sa ocină şi din privilegiul tatălui lui, Paşa, ce a avut el dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Petricani, pe Başeu, jumătatea de sus. Iar domnia mea i-am dat lui în schimb pentru această jumătate de sat din Petricani, un sat tot pe Başeu, anume Hăneştii, care acest sat, Hăneştii, a fost al nostru domnesc.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Olena, fiica lui Paşa şi sora Simei, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat domniei mele ocina sa dreaptă, din acelaşi privilegiu al tatălui ei Paşa, jumătate de sat din Petricani, pe Başeu, jumătatea de jos, şi a cerut dela domnia mea haine de postav şi vite şi vin şi miere curată şi aspri şi boi şi vaci şi multe alte lucruri de trebuinţă.

Deci noi, văzând dania ei de bună voie, ce a dat ea domniei mele, ocina sa dreaptă, iar domnia mea i-am dat şi am miluit-o pe dânsa cu toate aceste lucruri mai sus scrise, câte a voit ea şi ce a dorit dela noi, i-am împlinit voia, înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Şi iarăşi domnia mea, plătind totul şi întocmind bine, am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din toată bunăvoia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut pentru pomenirea domniei mele şi a doamnei domniei mele Elena şi pentru sănătatea şi mântuirea copiilor noştri Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi am dat acest sat mai înainte zis, pe Başeu, anume Petricanii, cu iaz şi cu moară, sfintei noastre mânăstiri dela Putna, unde este hramul uspenia preasfintei curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi unde este igumen rugătorul nostru chir Gheorghie, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Putna, dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Başeu, anume al Petricanilor, să fie pe unde a hotărnicit Iurşa vatag de Dorohoi cu megiaşii, începând dela Fodoreani, din gura Boului, [1]) pe Podraga, până la gura Podragăi, apoi peste Başeu, apoi pe Başeu în jos, până mai jos de Săveni, apoi la o movilă ce este aproape de drum, apoi peste drum, la deal, la movilă şi de acolo peste zăpodie la deal şi pe loc drept la o movilă, unde se unesc hotarele dela Bodeşti şi dela Vicoleni, mai sus de drumul Sucevii, apoi întorcându-se la deal, pe loc drept la Glodul Alb, ce este în vale şi de acolo, la deal, drept la movila de jos şi de acolo în sus, pe deal, până la Şapte Movile, unde se uneşte hotarul Petricanilor, cu al Ştiubeianilor. Aceasta este tot hotarul, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Petrea

[1]) E vorba de apa Buhaiului.

panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească sfintei mânăstiri Putna, pentrucă am cumpărat pe banii noştri drepţi.

Iar cine ar îndrăzni să strice şi să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de patru sfinţi evanghelişti şi de sfinţii fruntaşi apostoli, Petru şi Pavel şi de doisprezece apostoli şi 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului nostru, Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Teodor Băloşevici pisar, la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 11 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 306.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie, ibid., Fotografii, XXXVII/35.

416

1546 (7054) Aprilie 12, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Alivan Manciul şi sora lui, Muşa, copiii lui Pătru Manciul şi nepotul lor Zaharia, fiul Muşei, toţi nepoţii lui Manciul Moica, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul bunicului lor Moica vornic, ce a avut el dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi iarăşi din privilegiul de întărire ce a avut tatăl lor Pătru Manciul dela părintele

domniei mele Ştefan voevod şi iarăşi şi cu alte privilegii dela străunchil noştri dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, jumătate de sat din Ilieşeşti, pe Cobile, care acum se numesc Căutişanii şi jumătate din Poiana lui Cauteş şi cu moară în Poiana lui Cauteş. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Toader Băloş pisarul nostru, pentru <cinci>[1]) sute şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Toader Băloş pisarul nostru şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 580 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Alivan Manciul şi ale surorii lui, Muşa şi ale nepotului lui Zaharia, fiul Muşei, nepotul lui Manciul Moica, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase, Toader Băloş pisarul nostru, această mai înainte zisă jumătate de sat din Ilieşeşti pe Cobile, care acum se numeşte Căutişanii şi cu jumătate din Poiana lui Cauteş şi cu moară în această poiană, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Ilieşeşti, care anume se chiamă Căuteşanii şi cu jumătate din Poiana lui Cauteş să fie jumătate din tot hotarul, iar dinspre alte părţi, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis <şi credinţa tuturor>[1]) boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, <acela>[1]) să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit lui pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă a cumpărat pentru banii săi drepţi.

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 12 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 174.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., CCCXLI/5; altă trad. rom. din 1852 la Arh. St. Iaşi, Tr. 1764, op. 2013, dos. 4343, f. 47.

417

1546 (7054) Aprilie 14, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Marica şi sora ei Agafia, fiicele lui Ivanco diac de vistierie, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut Ivanco diac de vistierie dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat anume Ciornacâul, pe Nistru, în sus de Vasilev. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Ion Iaţco stolnic, pentru 700 de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat Ion Iaţco stolnic şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 700 de zloţi tătăreşti, în mâinile Maricăi şi ale Agafiei, fiicele lui Ivanco diac de vistierie. Şi privilegiul de cumpărătură încă l-au dat în mâinile slugii noastre Ion Iaţco stolnic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ion Iaţco stolnic acest sat mai înainte zis, anume Cernăcăul, pe Nistru, mai sus de Vasilev, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Constantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa

panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului <Plaxa> comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi pentrucă şi-a cumpărat pe banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai multă putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 14.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

418

1546 (7054) Aprilie 15, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Bârlad şi fratele lui, Ion, fiii Fedcăi şi vara lor Neaga, fiica Ileanei şi deasemenea verii lor, Fădor şi fratele lui Toma şi sora lui Nastea, copiii Anuşcăi, toţi nepoţii lui Nistru şi deasemenea slugile noastre Sima Marcovici şi sora lui, Urîta, copiii lui Avăr şi deasemenea verii lor Mihăilă şi fratele lui, Dumitru Căprioară şi surorile lor Măgdălina şi Mărina şi Mărie şi Anghelina, fiii lui Iurie, toţi nepoţii lui Dragoşe Marcovici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat între dânşii dreptele lor ocine şi dedine, cu privilegiul de împărţeală ce au avut dela părintele domniei mele Ştefan voevod.

Şi a căzut în partea slugilor noastre Bârlad şi a fratelui lui, Ion şi a verei lor Neaga şi deasemenea a verilor lor, slugile noastre Fădor şi a fratelui lui, Toma şi sora lor Nastea, jumătate de sat din Marcoviceani, partea de jos.

Şi în partea slugii noastre Sima Marcovici şi a surorii lui Urîta, le-a căzut jumătate, tot din acest sat Marcoviceani, partea de sus.

Şi în partea slugilor noastre Mihăilă şi a fratelui lui, Dumitru Căprioară şi a surorilor lor, Măgdălina şi Mărena şi Mărie şi Anghelina, le-a căzut satul Terpeştii, care se numeşte acum Boräştii, care este pe Bârlad.

De aceia noi, văzând tocmeala şi împărţeala lor de bună voie între dânşii iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi le-am întărit, în ţara noastră în Moldova, aceste mai înainte zise sate, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor

lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise sate, să le fie lor din toate părţile după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla cândva nişte privilegii ale acelui Ştefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa prea iubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Constantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Borcea şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petre Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai multă putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan la Huşi, luna Aprilie 15, în anul 7054 ‹1546›.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, VI/73.
Orig., slav, perg., pecete atârnată.

419

1546 (7054) Aprilie 15, Huşi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie, dela Petru v‹oe›vod, scris în Huşi de Luca Popovici, din leat 7054 ‹1546› April 15.

Inştiinţare facem prin această cartea noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-se, pentru adevărate slugi Marta şi soru-sa, Mica, fétile Anei, precum că le-am miluit pe dânsile cu osăbită a noastră milă, de le-am dat şi le-am întărit lor în ţara noastră a Moldovei, drepte ocinele lor din ispisoc de împărţală, ce l-au avut maica lor, Anna, dela părintele domnii mele, de la Ştefan v‹oe›vod, o a patra parté din sat din Gălăşeşti, partea cea din sus, despre apus,

şi a patra parte din Mănăstirea şi a patra patre din Poiane, ca să le fie lor uric cu tot venitul şi fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinioară, în véci.

Iar hotarul acestor mai sus ziselor părţi, o a patra parte din sat <din> Gălеşeşti partea cea din sus, despre apus, şi a patra parte din Mănăstire şi a patra parte din Poiane, să le fie lor din tot hotarul căti o a patra parté şi după vechiul hotar, păn unde s'au apucat din veac.

Cari spre această este credinţa a mai sus numitei domniei mele, Petru v<oe>vod şi credinţa a preaiubiţilor fii a domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costandin şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovei, a mari şi mici.

Şi spre mai mare întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am poroncit credincios boerului noostru Măteiaş log<o>f<ă>t să scrie şi cătră adevărata cartea noastră această pecetea noastră să lege.

De pe sărbie pe limba moldovenească am tălmăcit, la anul 1805 Mart. 16. Polcovnic Pavăl Deb<rici> dela Mitr<opolie>.

Arh. St. Iaşi, Condica XXIV/2.
Trad. rom.

420

1546 (7054) <Aprilie> 15, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Cârstina, fiica lui Ion Brudărescul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină şi din privilegiul de împărţeală ce a avut ea dela domnia mea, jumătate de sat din Glodeni, partea dinspre apus. Aceasta a vândut însumi domniei mele pentru două sute şi patruzeci de zloţi tătăreşti.

Şi m'am sculat domnia mea şi am plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 240 de zloţi tătăreşti, în mâinile Cârstinei, fiica lui Ioan Brudărescul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Alexa Nebojatco şi fratele lui, Mihul şi surorile lor Nastea şi Vasca şi verele lor Anuşca şi Cârstina şi Nasta şi Tagoşa şi vara lor Măriica şi verele ei Nastasia şi Gafa şi Ana şi Călina şi Tudora şi Anuşca, toţi nepoţii lui Duma Brudur, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat cu domnia mea dreapta lor ocină şi din privilegiul de danie ce a avut bunicul lor Duma Brudur dela părintele domniei mele Ştefan voevod. Şi au dat ei domniei mele jumătate de sat din Ţăpeşti, care sunt în Olteni, pe Bârlad, cu gârlele şi

cu a patra parte din iezerul Lozova, iar domnia mea le-am dat dreapta cumpărătură a domniei mele, jumătate de sat din Glodeni, partea dinspre răsărit [1]).

Şi întru aceasta, domnia mea a binevoit, cu a noastră bună voinţă şi cu curată şi luminată inimă şi cu întreaga noastră bună voie şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut domnia mea, pentru pomenirea bunicilor şi a părinţilor domniei mele şi pentru sănătatea şi mântuirea sufletului şi a trupului nostru şi am dat domnia mea sfintei noastre biserici, mitropoliei de jos, din târgul Romanului, unde este hramul prea cuvioasei maicei noastre Paraschiva şi unde este episcop rugătorul nostru chir Macarie, jumătate de sat din Ţăpeşti, care este în Olteni, pe Bârlad, cu gârlele şi cu a patra parte din iezerul Lozova, ca să fie sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat mai sus zise din Ţăpeşti, care este în Olteni, pe Bârlad, cu gârlele şi cu a patra parte din iezerul Lozova, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Constandin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panul Petru Cârcovici, credinţa panului Borcea şi a panului Sturdza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, sfintei noastre mitropolii, ci să întărească şi să împuternicească.

Iar cine s'ar încumeta şi ar nimici dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi de patru sfinţi evanghelişti şi de doisprezece sfinţi apostoli ai lui Hristos şi fruntaşi, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte <cu Iuda> [2]) şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei, care au strigat

[1]) mai sus: « dinspre apus ».

[2]) loc rupt în orig.

asupra domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 <1546> <Aprilie>[1]) 15.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 134.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom.
Luna după divan şi prezenţa lui Petru Rareş la Huşi.

421

1546 (7054) Aprilie 16, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Bâlco şi fiii lui, Nechifor şi Simion, ne-au slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreaptă şi credincioasă către noi, i-am miluit pe dânşii, cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor în ţara noastră în Moldova, dreapta lor cumpărătură, jumătate de sat ce este pe Cula, anume Deteleva, jumătatea de sus, căci au plătit pe acea jumătate de sat, care este pe Cula, anume Deteleva, jumătatea de sus trei sute de zloţi tătăreşti, în mâinile Maricăi, fiica lui Ivanco pârcălab şi cu aceşti bani, ea s'a răscumpărat dela Tătari, pentrucă nimeni din neamul ei n'a vrut s'o răscumpere, pentru această parte.

Şi privilegiul de cumpărătură, ce l-a avut ea pentru această parte, acest privilegiu ea l-a pierdut, când a fost la Tătari.

Această jumătate de sat o cumpărase tatăl ei Ivanco pârcălab dela Marena, fiica lui Hodco Creţovici şi din privilegiul ce a avut acela dela străunchii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, când au fost în pace.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Deteleva, care este pe Cula, jumătatea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi, din fraţii Maricăi, care au stăpânit împreună cu dânsa această jumătate de sat din Deteleva, iar pentru partea lor cât li se vor alege părţile

[1]) luna omisă de diac.

lor, ei să aibă a stăpâni alte ocine în fața acesteia, iar această jumătate de sat să nu aibă a o dobândi, niciodată.

Și iarăși, dacă se vor afla unele privilegii dela acel Ștefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliaș și Ștefan și Costandin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Borcea și a panului Sturdza pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 ‹1546› luna Aprilie 16.

După « Zapiski Odesskago Obșcestva » IV ‹ ‹1858 ›, p. 334—335.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Trad. rom. la Acad. R.P.R., XXIII/277.

422

1546 (7054) Aprilie 19.

« Uric de la Pătru vod‹ă›, sirbăscu, din văliat 7054 ‹1546› Ap. 19.

† Înștiințarea facem cu această carte a noastră tuturor cine va căuta pre însă sau cetindu-se va auzi. Adecă au venit denainte noastră și denainte a tuturor a lor noștri moldovenești boiari, slugile noastre Lazor, fiul lui Iuga și nepotusău Mogâldea, ficiorul lui Iștoc și Grozav, ficiorul Sofiicăi, de a lor bună voia, de nimia nevoiți, nici asupriți și au vândut a sa driaptă ocină și moșiia, din direasia ce au avut moși lor și părinții lor, Iuga și Sofiica, dela strămoșul nostru Alexandru voevod, giumătate de sat, de Rumâni, credinciosului nostru, giupânul Efrem Hura vornicul, drept 400 de zloți tătărești.

Şi sculându-se dumnelui al nostru credincios Hura vornicul şi au plătit deplin acei de mai sus scrişi bani, 400 zloţi tătărăşti, în mânuli slugilor noastre, lui Lazor, ficiorul Iugăi şi nepotu-său, Mogâldea, ficiorul lui Iştoc şi al lui Grozav ficiorul Sofiicăi, denainte noastră şi denainte boiarilor noştri.

Şi întru aceiaşi, iară viniră denainte noastră şi denainte a tuturor boiarilor noştri Andriieşan şi frate-său Dragosin şi nepoţii lor, Iuraşco şi surorile lui, Anna şi Ileana şi Mărina, ficiorii lui Arpaş şi nepoţii lor, Varvara şi Mărica şi Ilisafta, ficiorii lui Vremiaş, de nim<e> nevoiţi, nici asupriţi şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşiia, din direase de întăritură ce au avut moşii lor şi părinţii lor dela strămoşul domniei miali, Alexandru vod<ă>, giumătate de sat, de Rumâni. tot a lui nostru credincios boiarin, Efrem *Huru* vornicul, drept 350 de zloţi tătărăşti.

Şi sculându-se al nostru credincios boiarin, Efrem *Huru* vornicul şi au plătit, deplin acei bani ce scriem mai sus, 350 zloţi tătărăşti, în mâna lui Andriineşan şi frate-său, Dragosin şi nepoţii lor, Iuraşco şi surorile lui, Ana şi Ileana şi Mărina ficiorii lui Arpaşu şi nepoţii lor, Vărvara şi Mărica şi Ilisafta, ficiorii lui Vremiaş, denainte noastră şi denainte boiarilor noştri, ca să-i fie tot satul anume Rumânii, ce-i pre Smila, boiarinului nostru, lui Efrem *Huru* vornicul.

Şi aşijderea au venit denainte noastră şi denainte boiarilor noştri, Ilinca preotiasa, de a ei bună voia, cu nim<e> nevoită, nicia asuprită şi iarăş au vândut a sa driaptă ocină şi moşiia, dintr'acialaş uric, a patra parte de sat de Zmeiani, a lui nostru credincios boiarin, Efrem *Huru*, vornicul, drept 200 zloţi tătărăşti. Pentru căci au pârît pre dânsa Iane Grécul dela Bârlad, pentru avérea lui şi au rămas-o prea ia, denainte noastră şi denainte boiarilor noştri. Deci, văzând ea că au rămas din toată légea a ţărâi, s'au sculat şi au luat acei bani, 200 de zloţi tătărăşti, care scriem mai sus, dela al nostru credincios boiarin, Huru vornicul şi s'au plătit cu acei bani de Iane Grecul dela Bârlad.

Pentru aceia şi noi, deaca am văzut între dânşii de a lor bună voia tocmală şi deplină plată, iar noi aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit credincios boiarinului nostru, lui Efrem Huru vornicul, pré acel sat anume Rumânii, pré Smila şi a patra parte de sat de Zmeiani, ca să-i fie şi dela noi driaptă ocină şi moşiia şi uric, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi împrăştiaţilor lui şi a tot rodul lui, cine li să va alegé mai aproape, neclătit nicia odănăoară, în véci.

Iar hotarul ca să fie despre toate părţile, după cum au ţinut de vac.

«*In Iaşi*, let 7217 <1708> Dech. 15, am scris eu Axintie uricar, pe cât am putut dezlega, să să ştie».

Acad. R.P.R., CCVIII/1.
Trad. rom., cu perilipsis, ibid., CCLXIX/128, f. 5, nr. 10—b.

423

1546 (7054) Aprilie 19.

Suret de la Petru v<oe>v<o>d, let 7054 <1546> April 19.

Facem înştiinţare precum a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre Marco, ficiorul Ustei şi rudeniile lui, Coste, ficiorul Anii şi iarăşi rudenie lor Tudosăe fata lui Ilţcă şi rudenie lor, Laze şi Ion şi sora lor, Magda şi Sorra, ficiorii Donii şi iarăşi rudenie lor, Marco şi fratele lui, Cupce şi sora lor Irina şi Magdalina, ficiorul Ilenii, de a lor bună voi, de nimi sîliţi, nici asupriţi, s'au aşâzat între dânşii şi ş'au înpărţit a sa driaptă ocină din dres de întăritură ce au avut părinţii lor dela domni mé, satul anumi Vultureştii pe Bârlad şi două locuri de moară, un loc în Bârlad şi altul în Stavnic.

Şi s'au venit în parte lui Marco, ficiorul Ustiei şi rudeniei lui, Costii, ficior Anii şi iarăşi rudeniei lui, Todosâei, fetii Elţcăi şi rudeniei lui, Lazii şi lui Ion, şi surorii lor, Magdei şi Sorii, ficiorii Donii, giumătate de sat de Vultureştii, pe Bârlad, giumătate ce din gios şi loc de moară în Bârlad.

Iar în parte slugilor noastre, rudenielor lor, Marco şi frăţini-său Cupcii şi surorilor lor Irinii şi Magdalinii, ficiorii Ilenii, s'au venit giumătate de sat de Vultureşti, pe Bârlad, giumătate ce din sus şi un loc de moară în Stavnic.

Deci noi, văzând a lor bună învoială şi tocmală şi driaptă înpărţeală, aşâjdire şi dela noi, am dat şi am întărit pe ace mai sus scrisă giumătate de sat de Vultureşti, pe Bârlad şi un loc de moară în Stavnic, slugilor noastre, lui Marco şi frăţini-său, Cupcii şi surorilor Irinii şi Magdalinii, ficiorii Uleanii, ca să fii lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi a tot niamu ci să va alege mai aproapi, neruşuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus zisă giumătate de sat den Vultureşti pe Bârlad, să fii din tot hotarul giumătate, iar despre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vechi.

Pentru aceia, credinţa domniei meli şi credinţa a preaiubit fiilor domniei mele, Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri, dela d<u>m<nea>lui Borce *mare* vornic, până la dum<nea>lui Plaxa *mare* comis.

Deci, după a noastră viaţă, cini va fi domn ţării aceştia să nu strâci a noastră danii şi întărire, ce mai vârtos să de şi să întărească, de vremi că este a lor ocină şi împărţială de bună voe.

Iar pentru mai bună credinţă şi întărire acei de mai sus scrisă, am poroncit cinstitului şi credincios boierului nostru, dum<nea>lui Mătееş *mare* log<o>f<ă>t, să scrii şi a noastră pecete către această carte să o legi.

M-rea Văratec.
Trad. rom.

424

1546 (7054) Aprilie 20, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră>, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre, Crăciun şi fratele lui, Măican şi sora lor Mărina şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi cu mare mărturie şi cu mulţi megiaşi ai lor dimprejur, zicând că privilegiul de cumpărătură, ce ei au avut dela părintele domniei mele Ştefan voevod, pe sat pe Pătrimăneşti, care este pe Elan iar acel privilegiu ei l-au pierdut, căci s'a stricat, când a năvălit însuşi împăratul turcesc asupra ţării noastre.

Deci noi, văzând marea lor plângere şi cu mare mărturie şi cu mulţi megiaşi ai lor dimprejur, iar noi, desemenea şi dela noi le-am dat şi le-am întărit dreapta lor ocină, acest sat mai înainte zis anume Petrimăneştii, ce este pe Elan, ca să le fie lor uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropriat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, care este pe Elan, anume Petrimăneştii, să fie <din>[1] toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru, credinţa panului Borcea vornic şi a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Mohilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Pătraşcu ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus <scrise>[2]), am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Coste pisar la Huşi, în anul 7054, <1546> luna Aprilie 20.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 161.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) omis de diac.

[2]) loc şters, ilizibil în orig.

425

1546 (7054) Aprilie 20.

Suret de pe ispisoc sârbesc dela Petru voevod, let 7054 <1546> April 20.

Facem ştire precum a venit înaintea noastră şi înainte boierilor noştri ai Moldovei, cinsitit şi credincioş<i> boierii noştri, d<u>m<ne>lui Efrim Hurul *mare* vorn<ni>c şi frate-său d<u>m<nea>lui Danciul Hurul pârcălabul de Niamţu şi fratele lor, Mihociu şi surorile lor, Mariia şi Maruşca şi Stanca, ficiorii lui Oana Hurul, nepoţii lui Pătru Huhule, de a lor bună voia, de nime siliţ<i> nici asupriţ<i> şi s'au tocmit între dânşii şi au împărţit a lor drepte ocine, din dresuri ce au avut moşul lor, Pătru Huhule, dela strămoşul nostru Alexandru v<oe>vod şi din dres de cumpărătură, ce au avut tatăl şi mama lor dela fratele domniei mele, Bogdan v<oe>vo<o>d, satul anume Lărgăşanii pe Berheciu şi giumătate de sat din Ocheni, parte de câtră răsărit şi a patra parte din satul Gălăşeştii, în gura Răcătăului, de câtră apus şi cu loc de doâ mori şi Pănceştii, pe delniţa ce din gios.

Şi s'au vinit în parte credincios boierului nostru, d<u>m<ni>sali Efrim Huru vor<ni>c, satul Lărgăşănii pe Berheci. Iar în parte Maruşcăi, s'au vinit giumătate de sat de Ocheni, parte de cătră răsărit. Iar în parte Danciului Hurul pârcălabul şi a Mariei, s'au vinit a patra parte din satul Gălăşeştii, în gura Răcătăului, de cătră apus şi cu doâ locuri de moară, un loc în parte din sus, la dial şi a patra parte dela mănăstire, parte din sus şi a patra parte din poieni. Iar în parte lui Mihoci şi a Stancăi s'au vinit satul Pănceştii, pe delniţa ce din gios.

Deci, toate acele de mai sus scrisă să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, ficiorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi a tot niamul lor, ce să va alege mai aproape, neruşit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus zisă sate să fie cu toate hotarăli lor cele vechi de câtră toate părţile, cu toate hotarele lor cele vechi, pe unde au umblat din vac.

Şi spre aceasta este credinţa domniei noastre, de mai sus scris, Petru v<oe>vod şi credinţa a pre iubiţ<i> fiilor domniei mele, Iliiaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri, a mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domnu ţării noastre, din fii noştri sau din niamul nostru sau pe cine dumnezeu va alege a fi domnu ţării Moldaviei, acela să nu strice a noastră danie şi miluire, ce mai ales să de şi să întărească, pentrucă şi noi am dat şi am întărit lor, pentru a lor driaptă şi credincioasă slujbă şi pentrucă este lor dreaptă ocină şi bună împărţeală.

Iar pentru mai mare tărie şi întăritură a tuturor celor de mai sus scris<e>, am poroncit credinciosului nostru, d<u>m<ni>sale Matieş log<o>f<ă>t să scrie şi a noastră pecete câtră această carte a noastră să o lege.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascăl. 1776, Iuni 5.

Dela logofeție: Poslenduindu-să copie aceasta din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai dipe tălmăcire celui adevărat ispisoc domnesc, ci să află la sănta mănăstire Precistai din Târgul-Ocnii, stăpâna moșii Pănceștii, s'au încredințat, 1816, Iuli 23. Dumitru Sturza *mare* logofăt. De mini s'au posleduit, Costantin Leondari sluger.

Arh. St. Iași, Condica VI/3.
Copie din 1816 după trad. rom. din 1776.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., CLVII/17.

426

1546 (7054) Aprilie 20, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat al nostru credincios pan Șandro pârcălab de Cetatea-Nouă ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră în Moldova, jumătate de sat din Oțelești, pe Berheci, și cu moară la Berheci, care această jumătate de sat din Oțelești pe Berheci și cu moară la Berheci, a pierdut-o Ioanăș șetrar în hiclenie, când s'a ridicat și cu alți necredincioși asupra nepotului de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr.

Acestea toate mai sus scrise, jumătate de sat din Oțelești, care este pe Berheci și cu moară la Berheci, să fie ale credinciosului nostru pan Șandro pârcălab de Cetatea Nouă dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege, lui, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar dacă se vor afla vreodată niște privilegii la fiii lui Ioanăș șatrar sau la nepoții lui sau la ori cine, ei cu niciun privilegiu să nu aibă câștig, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți de sat din Oțelești, pe Berheci și cu moară la Berheci, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cârcă, credința panului Sturza pârcălab de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința

panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru slujba lui drept credincioasă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546>, luna Aprilie 20.

Muzeul din Bacău.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
O copie slavă din 1922 cu abateri, la Acad. R.P.R., CLXXXIX/257.

427

1546 (7054) Aprilie 20, Huși.

Suret scos di pi sărbie dela Pătru voevod, din leat 7054 <1546> April 20

Adică aceste adevărate slugi a noastre, Stănilă și sora lui Măriuca, feciorii Anușcăi și cu nepoții lor, Bilăe și cu sora lui, Neacșa, feciorii Nastei, cu fii lor Lazor și Mirce și Marcu și Mihul Ploscă, feciorii Mărușcinii, cu fii lor, Dolca și cu fratele ei, Ștefan Albul și sora lor, Armanca, ficiorii Neacșăi, miluitu-i-am pre dânșii, osăbit di a noastră milă le-am dat și le-am întărit <de> la noi, într' a nostru pământ a Moldovei, pe a lor direaptă ocină și moșie, din dresuri de întăritură, ce-au avut dela maica lor, Anușca și Marușca și Neacșa și Nastea, dela părintele domniei méle, Ștefan voevod, satul anume Pereșăștii și Nistorenii și Miclești, precum li-am dat lor uric cu tot venitul, lor, feciorilor, nepoților și strănepoților lor și împrăștiaților lor și a tot neamul lor cari se vor alege niam mai aproape, neclintit nici stricat niciodinioară, în veci.

Așa li-am dat lor aceste trei sate la patru părți: Părășăștii i-am dat lui Stănilă și surorii lui, Măriuții. Iar Nistorenii, Bilăii și surorii lui, Neacșăi. Iar giumătate de sat de Miclești, giumătate din sus, i-am dat Mircei și lui Lazor și lui Marcu și Mihului Ploscă. Iar cea giumătate de sat din Miclești, partea din gios, am dat-o Dolții și fratelui <ei> Ștefului Albul și surorii lor, Armanții.

Iar hotarele acestor de sus scrisă sate anume Perișăștii *și* Nistorenii *și* Micleștii le-am dat cu tot locul prin hotarăle vechi, pe unde din veac au umblat stăpânire.

Şi către aceasta iaste credința domniei mêle, Pătru voevod şi cu credința prea iubiților fiii ai domniei mêle, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credința boierilor noştri.

Au scris Vasile Buzdugan în Huşi.

Acest suret l-am tălmăcit eu, de pe cel adevărat, eu cucernicul între diaconi, Miron ierodiacon, la leat 1800 Ghenar 28.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie rom.

428

1546 (7054) Aprilie 20, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Titiiana, cneaghina lui Iațco stolnic şi fratele ei Tătar, copiii lui Cupcici, strănepoții lui Dajbog fost pârcălab la Neamț şi nepotul ei de soră, Isaiu, fiul Anghelinei, nepotul lui Cupcici, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dreptele lor ocine şi dedine şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunicul lor, Daj<bog>[1]) dela părintele domniei mele Ştefan voevod, satele anume Doljeştii la gura Albinei şi satul anume Dănceştii dela Poeni, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoților lor şi strănepoților lor şi răstrănepoților lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus zise, anume Doljeştii la gura Albinei şi al Dănceştilor dela Poeni, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credința boierilor noştri: credința panului Efrem Huru, <credința panului>[1]) Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Sturza pârcălab dela Hotin, credința panului Danciul Huru şi a panului <Miron>[2]) pârcălabi de Neamț, credința panului Şandru şi a panului <Tâmpa pârcălabi>[2]) de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului <Trif Hamza>, credința panului Pătraşco ceaşnic, credința panului <Neagul>[2]) stolnic, credința panului Plaxa comis şi credința tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) sfârşitul cuvântului omis de diac.

[2]) loc şters, ilizibil în orig.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 20.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 166.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie.

429

1546 (7054) Aprilie 21, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Frăţilă şi fratele lui, Petrea şi sora lor, Nastea, copiii lui Drăguş Margelat, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul de întărire ce a avut tatăl lor Drăguş Margelat dela domnia mea, a patra parte de sat din Scorţeşti, pe Lăpuşna, <partea de jos>[1]. Aceasta a vândut-o slugilor noastre, Gliga şi fratelui lui, Oniul, pentru o sută şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Gliga şi fratele lui, Oniul şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 180 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Frăţilă şi ale fratelui lui, Petrea şi ale surorii lor Nastea, copiii lui Drăguş Margelat înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta, deasemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Malina, fiica Marinei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină, din acelaşi privilegiu de întărire ce a avut ea dela domnia mea, jumătate de parte din a patra parte de sat, din Scorţeşti pe Lăpuşna, dinspre Margelat. Aceasta a vândut-o slugilor noastre, Gliga şi fratelui lui, Oniul, pentru nouăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Gliga şi fratele lui, Oniul, şi au plătit deplin

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

toţi aceşti mai sus scrişi bani, 90 de zloţi tătăreşti, în mâinile Malinei, fiica Marinii, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bun voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Gliga şi fratelui lui, Oniul, această mai înainte zisă a patra parte de sat, din Scorţeşti pe Lăpuşna, partea de jos şi această mai înainte zisă jumătate de parte, din a patra parte de sat tot din Scorţeşti pe Lăpuşna, dinspre Margelat, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei mai înainte zise a patra parte de sat din Scorţeşti, care este pe Lăpuşna, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte şi dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Şi iarăşi, hotarul acelei jumătăţi din a patra parte de sat, tot din Scorţeşti, partea dinspre Margelat, să fie din tot hotarul jumătate din a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, iar aceste privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliiaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturzea pârcălab de Hotin' credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţă panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească ş să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit lor, pentrucă şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 21.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 32.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

430

1546 (7054) Aprilie 21, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu aceasta carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Mihăilă, fiul lui Gligor şi vara lui, Todosia, fiica Măruşcăi şi Mărie, fiica Nastei, toţi nepoţii Anuşcăi, strănepoţii lui Bucur Dan, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră Moldova, dreapta lor ocină şi dedină, un sat anume Bucureştii şi cu mori la Bilavoiu şi cu mânăstirea în Luncă şi din privilegiul de întărire ce au avut tatăl lor Gligori şi mamele lor, Maruşca şi Nastea, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Bucureştii şi cu mori la Bilavoiu şi cu mânăstirea în Luncă, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii niciodată să nu aibă lege înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Sturza pârcălab de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului, Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului noastru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 ‹1546› luna Aprilie 21.

‹Pe verso, contemporan:› Mihăilă, fiul lui Gligor şi cu alţii pe satul Bucureşti.

Acad. R.P.R., XLV/141.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

431

1546 (7054) Aprilie 21, Huşi.

† In numele tatălui, fiului şi sfântului duh, sfântă troiţă cea nedespărţită. Eu sluga stăpânului meu Iisus Hristos, noi Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această a noastră scrisoare tuturor celor cari o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, precum noi, din bună voia noastră, cu inima curată şi luminată şi din plăcerea noastră, cu ajutorul lui dumnezeu, am dăruit şi am miluit a noastră sfântă mânăstire, unde este hramul sfântului prooroc Ilie, pentru pomenirea sufletului neamului nostru, a noastră şi a copiilor, cu jumătate de sat Costina, partea de jos, cu mori, care parte de jos a satului a fost a noastră din veci, ca să fie sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântului Ilie, dreaptă ocină, cu toate veniturile, în veci neclintit, neruşiit.

Şi hotarul acelei jumătăţi de sat din Costina, cu mori, este jumătate din tot satul Costina şi despre satele vecine, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veci.

Şi pentru întărire este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor noştri fii: Ilie, Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri credincioşi: credinţa dumnealui Efrim Huru, credinţa dumnealui Borce vornic, credinţa dumnealui Petru Cârcu, credinţa dumnealui Sturza şi dumnealui Moghila pârcălabi de Hotin, credinţa dumnealui Danciul Huru şi dumnealui Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa dumnealui Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa dumnealui Petru Vartic portar de Suceava, credinţa dumnealui Iuri spătar, credinţa dumnealui Dan vistiernic, credinţa dumnealui Hârbor postelnic, credinţa dumnealui Pătraşco ceaşnic, credinţa dumnealui Niagul stolnic şi credinţa dumnealui Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Şi cine va fi domn al ţării noastre, după moartea noastră, din copiii noştri sau din rudele noastre sau pe cine îl va alege dumnezeu domn al ţării noastre, să nu răstoarne dania şi întărirea noastră, ci să o întărească şi să o statornicească precum am dat şi am întărit şi noi, sfintei noastre mânăstiri, unde este hramul sfântului Ilie prooroc.

Iar cine va cuteza să strice dania noastră ce am dat-o de bună voia noastră sfintei noastre mânăstiri, sfântului Ilie, unul ca acela să fie blestemat de dumnezeu, de domnul Isus Hristos, care a făcut cerul şi pământul şi de maica precista, de capii celor 12 apostoli, Petru şi Pavel, de cei patru evanghelişti, de cei 318 sfinţi de Nicheia, de toţi sfinţii, cari s'au închinat lui dumnezeu, să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu toţi ceilalţi, cari sânt scrişi. Sângele lui, peste noi şi copiii noştri, în veci de veci.

Şi pentru mai mare credinţă şi întărire, a celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului nostru boier, Matiiaş logofăt, să scrie şi să puie pecetea noastră.

A scris Mihăilă Bora, Huşi, 7054 <1546> Aprilie 21.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Trad. rom., după o trad. germană.

432

1546 (7054) Aprilie 22, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceşti adevăraţi Muşa şi vărul ei Dragotă, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreptele lor ocine şi dedine, din privilegiul ce au avut bunicii lor, Ulca şi fratele lui, Iuga, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, satele anume: jumătate de sat din Sperleşti, jumătatea de sus şi jumătate de sat din Proceşti şi jumătate de sat din Fecheteşti, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise, jumătate de sat din Sperleşti, jumătatea de sus şi jumătate din Proceşti şi jumătate din Fecheteşti, să fie din tot hotarul jumătate şi dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi iarăşi, dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petre voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza <pârcălab de Hotin>[1]), credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, <credinţa panului Moghilă vistier>[1]), credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari <şi mici>[1]).

<Iar>[1]) după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 22 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 97.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., LIX/89.

[1]) loc rupt în orig.

433

1546 (7054) Aprilie 23, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Şteful şi fratele lui, Sârbul şi surorile lor, Maruşca şi Mărena, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor, dela noi, în ţara noastră, în Moldova, ocinele lor drepte, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor popa Stroe dela părintele domniei mele Ştefan voevod, o poiană în faţa Bereştilor, peste Tazlău la gura Strâmbei şi cu bălţi şi loc de moară, unde vor putea să-şi facă la Tazlău şi altă poiană la obârşia Strâmbei, anume Runcul şi cu toate poienele, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor poiene mai sus zise să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar dacă se vor afla nişte privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza pârcălab de Hoţin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă şi pentrucă le este lor ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 ‹1546› luna Aprilie 23 zile.

După « Bacăul Istoric », Buc. 1932, planşa II.
Fotocopie după un orig. slav.

1546 (7054) Aprilie 24, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată şi cu ajutorul lui dumnezeu şi din toată inima şi bunăvoia noastră, pentru sufletul nostru şi am dat şi am miluit mânăstirea noastră nou zidită, numită Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni, Nicolaie, cu trei sate anume: Preseaca, cu mori pe Siret şi Potropopenii, iarăşi cu mori pe Siret, al treilea sat, Hireştii, ce sunt aproape de Cârsteşti, pe Moldova şi cinci fălci de vie, pe dealul Porcului, care aceste vii au fost de cumpărătură ale domniei mele dela Radul fost urednic în Hârlău.

Toate acestea mai sus scrise să fie dela noi uric, cu tot venitul şi domniei mele vecinică amintire, nemişcat niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus zise întâi, anume Priseaca şi cu mori pe Siret şi Potropopenii, iarăşi cu mori pe Siret şi Hireştii, ce sunt aproape de Cârsteşti, pe Moldova şi ale acestor cinci fălci de vie, vii care sunt pe dealul Porcului, să le fie lor din toate părţile după hotarele lor, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa p<anului Borcea>[1]) vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron, pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpea pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră sfintei noastre rugi nou zidite, mânăstirea dela Pobrata, ci să întărească şi să împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, să fie domniei mele vecinică amintire, pentru sufletul nostru. Iar cine ar îndrăzni şi ar cuteza să ia şi să nimicească întocmirea şi miluirea noastră, pentru osârdia noastră, ce am avut-o către

---

[1]) omis în orig.

sfânta noastră rugă nou zidită, mânăstirea dela Pobrata, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi de 12 sfinţi apostoli fruntaşi Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de sfântul arhierarh şi făcător de minuni Nicolaie al căruia este hramul sfintei biserici şi de 318 părinţi purtători de dumnezeu dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului Hristos, dumnezeul nostru, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, precum şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru al Călugărului la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 24 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 162.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1766; altă trad. rom. la Arh. St. Iaşi, Tr. 1137, op. 1290, dos. nr. 41, f. 20.

435

1546 (7054) Aprilie 27.

Intăritură dela domn Petre <voevod>, asupra satului Leonti şi cu ezăr supt acest numi, cari esti a mân<ăstirii> Voroneţului, din 27 April 7054 <1546>.

Arh. St. Iaşi, pachet 141.
Rezumat rom.

436

1546 (7054) <Aprilie — Mai> 28, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Varvara şi pe Toader Vereş, nepoţii lui Oană Vereş, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara <noastră>[1]) a Moldovei dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul, ce a avut bunicul lor Oana Vereş, dela înaintaşii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi, un sat pe Tazlău anume <unde a fost casa lui>[1]) Oana, care

[1]) loc rupt în text.

acum se numește Vereșeștii, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis care este pe Tazlău, anume unde a fost casa lui Oana, care acum se numește Vereșeștii, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, iar acele privilegii să nu aibă nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varti<covici> [1]) portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința <panului Hârbor> [1]) postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna..... [2]) 28 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/13.
Fotocopie după un orig. slav.
Lunile după divan și după prezența lui Petru Rareș la Huși.

437

1546 (7054) Aprilie 30, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

[1]) ilizibil în text.
[2]) loc rupt în text.

citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, pan Giurgea Bole staroste de Putna ne slujeşte nouă, drept şi credincios.

Deci noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu deosebita noastră milă şi i-am dat lui dela noi în ţara noastră Moldova un sat pe Putna, anume Şendreştii, pe care acest sat l-a pierdut Patie fost postelnic şi femeia lui, Stana şi copiii lor, Dragoş şi Ioana, în hiclenie, când au ridicat şi cu alţi necredincioşi pe un lotru, anume Ştefan numit Lăcustă, asupra capului domniei mele, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, care este pe Putna, anume Şendreştii, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi nimeni din acest neam a celor dintâi să nu aibă a pârî, nici a dobândi niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru, credinţa panului Borcea vornic credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie[2]) spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Patraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul[2]) stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiieş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 30 zile.

După Revistă Istorică, XVII (1931), p. 65—66.
Trad. rom. după transcrierea cu litere latine din Arhiva Muzeului Czartorysky, Cracovia, ms. 2242, f. 7.

---

1) în copie greşit: Juri.
2) în copie greşit: Mihul.

1546 (7054) Aprilie <30>.

Surétul dela Petru vodă pi a tria parte de sat, de Fărcoşéşti, văleat 7054 <1546> Apr. 20.

<Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se>, adică veniră înnainte noastră şi înnainte a lor noştri boiari moldoveneşti, slugile noastre, Danciul şi fraţii lui, Stanciul şi Gavril şi Dragotă şi surorile lor, Neaga şi Ana, nepoţii lui Dragoş Zamă, de nimi siliţi, nici asupriţi şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşiia, din al său drept uric şi driasă, ce-au avut moşul lor, Dragoş Zamă, dela străunchiul domniei sale Petru voevod, a trie parte de sat din Fărcuşéşti, parte de către apus. Acia au vândut slugii <noast>re, lui Tăbuci şi femeii sali Varvara, drept 300 zloţi tă<tă>reşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Tăbuci şi femeia lui, Varvara, de au plătit deplin acei mai sus scrişi bani, 300 zloţi tătărăşti în mânule Danciului şi fratelui lui, Stanciul şi Gavril şi Dragotă şi surorilor lui, Niaga şi Anna, înnainte noastră şi înnainte a lor noştri boiari.

Şi văzând noi, de bună voia a lor tocmală şi plată deplină, iar noi aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Tăbuci şi femeii sale Varvarii, acea mai înainte a tria parte de sat din Fărcuşéşti, parte de către apus, cum ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, copiilor lor <asemenea şi nepoţilor> [1]) şi strănepoţilor lor şi a tot niamul lor, cine se va alegi lor mai deaproape, nestrămutat nici odănăoară, în veci.

Iar hotarul, acei mai sus zisă a trie parte de sat de Fărcoşeşti, parte de către apus, ca să le fie din tot hotarul a trie parte, iară de către alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde din veci au lăcuit.

<Şi întru aceasta este credinţa domniei noastre, sus scrisului Petru voevod şi credinţa iubiţilor fiilor noştri Iliaş şi Ştefan şi Costantin> [1]) şi credinţa boiarilor noştri: credinţa lui pan Huru, credinţa lui pan Borcea vornic, credinţa lui pan Cârca, credinţa lui pan Sturza pârcălab de Hotin, credinţa lui pan Huru şi pan Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa lui pan Şandru şi pan Tâmpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa lui pan Vartic portar de Suceava, credinţa lui pan Iurie spătar, credinţă lui pan Dan vistiernic, credinţa lui pan Hărboi postelnic, credinţa lui pan Hamza, credinţa lui pan Petraşcu paharnic, credinţa lui Plaxa comis şi credinţa tuturor boerilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine ar fi domn, din fiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine dumnezeu va alege să domnească în ţara noastră a Moldovei,

---

[1]) omis în text.

să nu strice a noastră <danie şi întăritură>, căci ei au cumpărat cu drepţi banii lor.

Iar spre mai multă tărie tuturor celor zise mai sus, am poroncit credinciosului nostru pan Matieş logofătul să scrie şi să anine pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Vasile Buzdugan, la anii 7054 <1546> Aprilie 20.

Arh. St. Iaşi, necatalogate.
Trad. rom.
Altă trad. rom., după care s'au făcut completări, în Conv. literare, 17 (1883—1884), p. 401—403.

439

1546 (7054) Mai 1, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Fătul şi fraţii lui, Gherasim şi Nicoară şi nepoţii lor, Dumă şi fratele lui, Huhulea şi surorile lor, Piiatra şi Stana şi Tudora şi Sorcă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi din privilegiul de întăritură, ce au avut ei de la nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, jumătate de sat din Iucaş, la Movilă, ce a rămas din ocolul Pietrii, jumătate din a cincea parte, jumătatea de jos. Aceasta au vândut-o slugilor noastre, Ion [şi] Panco [1]) şi fraţilor lui, Nicoară şi Drăguş, pentru o sută şi treizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre, Ion Panco şi fraţii lui, Nicoară şi Drăguş şi au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 130 de zloţi tătăreşti, deplin, în mâinile slugilor noastre, Fătul şi fraţilor lui, Gherasim şi Nicoară şi nepoţilor lor, Duma şi fratelui lui, Huhule şi surorilor lor, Petra şi Stana şi Tudora şi Sorcă.

Şi întru aceasta, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Tudora femeia lui Birtoc, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi cu privilegiul de întăritură, ce a avut ea, dela nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voevod cel Tânăr, jumătate din a cincea parte din jumătatea de sat din Iucaş, la Movilă, ce a rămas din ocolul Pietrei, jumătatea de jos. Aceasta a vândut-o tot slugilor noastre, Ion Panco şi fraţilor lui, Nicoară şi Drăguş, pentru o sută şi treizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre, Ion Panco şi fraţii lui, Nicoară şi Drăguş şi

[1]) în text Ion şi Panco, dar mai jos, de trei ori, Ion Panco.

au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, deplin 130 de zloţi tătăreşti, în mânile Tudorei, femeia lui Birtoc, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie între dânşii, şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Ion Panco şi fraţilor ui, Nicoară şi Drăguş, pentru plata mai sus scrisă, ce-au plătit toţi banii deplin, aceste părţi mai sus zise de sat, a cincea parte din jumătate de sat, de Iucaş, la Movilă, ce a rămas, din ocolul Pietrei, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a cincea parte din jumătate de sat din Iucaş, ce a rămas din ocolul Pietrei, să le fie lor, din tot hotarul, din cinci părţi, a cincea parte, din jumătate de sat, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi dela Neamţ, credinţa panului Şandrea şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului <Iurie>[1] spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Trifu Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă şi ce şi-au cumpărat ei pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credincioslui nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 1.

<Pe verso contemporan:> Iucaş ţinutul Neamţ.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 33.
Orig. slav, perg. pecete atârnată.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

440

1546 (7054) Mai 1.

Suret dela Petru vodă, let 7054 <1546> Mai 1.

Facem înştiinţare pentru adevărat<ă> sluga noastră Neagul şi sora lui, Stana, fraţii lui Albotă, că-i miluim pre dânşii, osăbit de a noastră milă, dându şi întărindu-le, întru a noastră ţară, a lor dreaptă ocină, din dres de întăritură ce au dela părintele domnii mele, Ştefan vod<ă>, doao părţi de selişte, anume unde au şezut Sine, pe Putna, ce să chiamă acumu Sineştii, părţile din jos, ca să fie lor uric cu totu venitul, lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi a tot neamul ce s'ar alege mai aproape, *nestricat* niciodată, în véci.

Iar hotarul acelor doa silişti, ce s'au zis mai înainte, ce să chiamă Sineştii, să fie din tot hotarul doao părţi şi după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat de vacu.

Pentru aceia, credinţa domnii mele şi a preaiubiţilor fii a domnii méle, Ilieş şi Ştefan şi Constantin şi credinţa tuturor boerilor noştri, de la dum. Hure şi dum. Borce *mare* dvor. până la dum. Plaxa comis şi credinţa boerilor noştri, mari şi mici.

Iar, după a noastră viaţă, cine va fi domn ţării aceştie, să nu strice a noastră daniia şi întăritură, ce mai vârtos să dea şi să întărească, de vreme că iaste a lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare încredinţare şi întăritură a tot ce iaste mai sus scris, am poruncit cinstitului şi credinciosului boeriului nostru, dum. Mateiaş *mare* log<o>f., să scrie şi a noastră pecete către această carte să o lege.

Acad. R.P.R., LXXV/72.
Trad. rom.; altă trad. rom., ibid., ms. 929, f. 432.

441

1546 (7054) Mai 1, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Stana, fiica lui Todor David şi pe vara ei Mărica şi sora ei Mica, fiicele Dolcăi şi pe vărul lor, Toma şi surorile lui, Muşa şi Malea şi Bura, copiii Parascăi, toţi nepoţii lui David şi deasemenea pe verii lor, slugile noastre, Lazăr Buburuz şi fraţii lui, Bilan şi Gliga şi pe surorile lor, Tudora şi Mica şi Aniţa, toţi nepoţii lui Stan, i-am miluit pe dânşii, cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor, dela noi, în ţara noastră în Moldova ocina şi cumpărătura lor dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură, ce au avut

bunicii lor, David şi Stan, dela părintele domniei mele, Ştefan voevod, o selişte a lui Buzea, alături cu capătul Piscului şi fântâna alături cu Bulgarii, care acum se numeşte Buburuzenii. Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul.

Insă să le fie lor această selişte în două părţi. Jumătate, partea de sus, să fie a Stanei, fiica lui Toader David şi a verelor ei, Marinca şi surorii ei Mica, fiica Dolcăi şi vărului lor, Toma şi surorilor lui, Muşei şi Malei şi Burei, copiilor Parascăi, nepoţilor lui David.

Şi iarăşi acealaltă jumătate, tot din această selişte, partea de jos, să fie a slugilor noastre, Lazor Buburez şi fraţilor lui, Bilan şi Gliga şi surorilor lor, Tudora şi Mica şi Aniţa, nepoţii Stanei, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei selişti mai înainte zise, a lui Buzea, alături de capătul Piscului şi fântâna, alături de Bulgari, care acum se numesc Buburuzenii, să fie din toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla unele privilegii dela acel Ştefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii nicăiri să nu aibă nicio lege, în faţa privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului <Sturza> şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai. 1.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, XVIII, p. 215—219.
Orig, slav, perg., pecete atârnată.

442

1546 (7054) Mai 2.

Suret de pe un ispisoc sârbesc dela Pătru vod‹ă›, din let 7054 ‹1546› Mai 2.

Insămnare facem cu această carte a noastră tuturor ce o ar vede sau cetindu-să o ar auzi. Iată, adevărată Mica, fata Niagului Mălaiu şi cu văr primar a ii, Avraam, i-am miluit pre dânşii, cu osăbită a noastră milă, li-am dat şi li-am întărit lor dela noi, întru a nostru pământu al Moldovii, pre a lor drepte ocini, din dres de cumpărătură, ci-au avut părintele lor Niagul Mălaiu, dela părintele domnii mele Ştefan voevod şi din dres de întărire, ci-au avut ei dela nepotu de frate a domniei mele, tânărul Ştefan vodă, un sat auume Câteştii, ce sânt pe Cobâla şi satu Cosiţenii, ce sânt pe Zeletin, din gios de Galberii.

Aceste toate, ce sânt mai sus scrise ca să le ‹fie şi› dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi prestureacilor lor şi a tot niamul lor, ce s'ar alege mai deaproape, neclătit niciodănăoară, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus numite sate, anume Câteştii, ce sânt pe Cobâle şi Cosiţenii, ce sânt pre Zeletin, pre din gios de Galberi, ca să le fie de cătră toate părţile, după hotar‹ul› cel vechiu, pre unde din veci au îmblat.

Iar spre aciasta este credinţa domnii mele, ce mai sus scrie, Petru vo‹e›-vod şi a preaiubiţilor fii ai domnii mele, Ilieş şi Ştefan şi Constautin şi în credinţa a tuturor boerilor noştri moldovenişti a mari şi a mici, fiind log‹o›f‹ă›t mare, Mateeş.

« S'au scos la let 7275 ‹1766› Sept. 3, de Toader Muste».

Arh. St. Iaşi, Condica G,f.7.
Trad. rom.; altă trad. rom. din 1730, la Acad. R.P.R., LXV/131.

443

1546 (7054) ‹Mai — Iunie› 4, Huşi.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţa sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu a noastră bună voinţă şi cu curată şi lumiuată inimă şi cu toată bunăvoia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut, peutru pomenirea sfânträposaţilor înaintaşi, bunicii şi părinţii noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră, ca să împuternicim şi să întărim sfintei noastre rugi, mâuăstirii dela Voroneţ, unde este hramul sfântului, slăvitului marelui mucenic şi purtător de biruinţă al lui Hristos, Gheorghie şi unde este rugătorul nostru ieromo-

nah, igumen Iosif și am dat, dela noi, un sat în ținutul Dorohoiului, pe Bașeu și cu iaz și cu mori la Bașeu, anume Balița, care acest sat anume Balița, ce este pe Bașeu, a fost al lui Sacuianul fost ceașnic și l-a pierdut în hiclenie, când a ridicat și cu alți lotri, pe un lotru asupra capului nepotului de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr.

Tot acest mai sus scris sat, anume Balița, care este pe Bașeu, cu iaz și cu mori la Bașeu, să fie acestei sfinte rugi a noastre, mânăstirii dela Voroneț, unde este hramul sfântului și slăvitului, marelui mucenic al lui Hristos și purtător de biruință, Gheorghie și unde este rugătorul nostru ieromonahul igumen Iosif [1]), dela noi, uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, anume Balița, care este la Bașeu, începând dintr'un ostrov, drept la Soloneț, iar dela Soloneț, la o piatră, apoi drept la movilă și dela movilă la drum, apoi pe drum la un stâlp, dinspre Stănceani și de acolo la deal până la pisc, unde cade în Havoronea, și de acolo, până unde cade Havoronea în Bașeu, iar dinspre alte părți după hotarul vechi, pe unde din vechi a folosit acest sat.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boerilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari ‹și mici› [2]).

Iar după viața noastră, cine va fi ‹domn al țării noastre› [2]) din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu ‹să fie› [1]) domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Voroneț, unde este hramul sfântului și slăvitului, marelui mucenic al lui Hristos și purtător de biruință Gheorghie, ci să împuternicească și să întărească.

Iar cine ar cuteza să nimicească și să ia dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică, și de sfinții fruntași apostoli, Petru și Pavel și ceilalți 12 și de sfinții patru evangheliști și de 318 părinți purtători de dumnezeu dela Nicheia

---

[1]) « Iosif », scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

[2]) loc șters, ilizibil în orig.

şi de toţi sfinţii, care din veac în veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie şi cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, pre cum este şi va fi în veci, amin.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru al Călugărului la Huşi, în anul 7054 ‹1546›..... [1]) 4 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 37.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Lunile după divan şi după prezenţa lui Petru Rareş la Huşi în 1546.

444

1546 (7054) Mai 7.

7054 ‹1546› Mai 7. Ispisoc dela domnul Petru voevod, prin care face danie mănăstirii Homorul, unde este hramul adormirii, giumătate de ezăr Orahovul şi doă şămâldoace, aproape de acel ezăr, anume Beşilele şi Ciulenițul şi Gârla Orahovului, anume Topileana, cu toate ezăreanile, ce sânt aproape de Orahov. Ca toate aceste să le fie în doă, cu Moldovicenii, ca şi ezerul Orahovului.

Şi că hotarul ezărului celui mai sus numit, Orahovul, *şi* a tuturor gârlilor şi ezăreanilor, ce le au în doă cu Moldovicenii, să începe din malul Prutului [2]), unde să desparte drumul, pe Grindul cel Lung, împotriva Piscului Covârluiului şi de acolo în gios, pe malul Prutului, până în dreptul Suhaniei, iar de acolo drept în gârla Topileană, unde trece piste Troian şi de acolo tot Troianul, până la Vadul Trifeştilor, apoi în gios pe mal, până în capătul Grindului, pe malul Prutețului, di undi s'au început hotarul întâi.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 13, f. 86.
Trad. rom., alte traduceri rom., ibid., Anaforale, nr. 2, f. 274, Tr. 1146, op. 2 1300, dos. 54, f. 575 v.

445

1546 (7054) Mai 7, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni,

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) în loc de « Prutețului ».

sluga noastră Oniul vistiernicel, fiul Anușcăi, nepotul de soră al lui Iucșa și al Marinei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, un sat anume Hlipceanii, pe Zvijia, mai sus de Răuseani și în același hotar și cu loc de mori pe Zvijia și din privilegiul ce a avut el dela părintele domniei mele, Ștefan voevod, de schimb cu domnia sa, pentru două sate, unul anume Lingurișeștii, unde a fost casa lui Șușman, la Cărpiniș și cu pricutul care este pe Bașeu, satul Selicicanii, care este întemeiat pe hotarul Lingurișeștilor, celălalt, Lehnouții, pe Prut. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan Cârcă pârcălab, pentru opt sute și patruzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Petru Cârca pârcălab și a plătit deplin toți banii mai sus scriși, 840 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Oniul vistiernicel, fiul Anușcăi, nepotul de soră al lui Iușca și al Marenei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre, Simion și sora lui, Ana și nepoții lor, Gliga și frații lui, Isaico și Cozma și Avram și Procop și sora lor, Docica, copiii lui Ciupârcă, nepoții lui Cozma pârcălab, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut <ocina lor dreaptă și din privilegiul ce> [1]) a avut unchiul lor, Cozma pârcălab, dela părintele domniei mele, Ștefan voevod, o prisacă în hotarul Hlapeștilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, în coasta iazului de jos, unde a fost prisaca cea veche și cu iazul <de jos și cu moară> [1]) la același iaz. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan mai sus zis Petrea Cârcă pârcălab, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Petre Cârcă pârcălab și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Simion și a surorii lui, Ana și a verilor lor, Gliga și a fraților lui, Isaico și Cozma și Avram și Procop și a surorii lor, Docica, copiii lui Ciupărcă, toți nepoți lui Cozma părcălab, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând vânzarea și tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Petrea Cârcă pârcălab acest sat înainte zis anume Hlipceanii, pe Zvijia, mai sus de Răuseni și în același hotar, și cu loc de mori la Zvijia și această prisacă mai sus scrisă, care este în hotarul Hlapeștilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, coasta iazului de jos, unde a fost prisaca veche și cu iazul de jos și cu moară la același iaz, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui, deasemenea și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat.

Și iarăși, dacă se va întâmpla să nu aibă copii, să fie ale fraților lui și surorilor lui sau cui va binevoi să dea, la moartea sa.

---

[1]) loc rupt în text.

Şi iarăşi, privilegiul ce a avut Oniul vistiernicel, fiul Anuşcăi, de schimb cu părintele domniei mele Ştefan voevod, asupra satului, asupra Hlipceanilor, încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Petrea Cârcă pârcălab, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume al Hlipceanilor, pe Zvijia, mai sus de Răuseni şi cu loc de mori în acelaş hotar, pe Zvijia, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi hotarul acestei prisăci care este în hotarul Hlăpeştilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, coasta iazului de jos, unde a fost prisaca veche şi cu iazul de jos şi cu moară în acelaşi iaz, să fie din toate părţile, cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Sturza şi a panului Mohilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi şi pentrucă el ne-a slujit nouă drept şi credincios.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 7 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, XVIII/1.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

446

1546 (7054) Mai 8, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Fătul Tătar şi surorile lui, Anghelina şi Tatiana, fiii lui Mihăilă Cupcici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de împărţeală, ce a avut bunica lor dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat pe Larga, anume Hotceanii, unde a fost Stan Coluban. Aceasta au vândut slugilor noastre, Paşco Răzlog şi Marco şi Petre Bereş, pentru trei sute şi şaptezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre, Paşco Răzlog şi Marco şi Petre Bereş şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 370 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre, Fătul Tătar şi surorilor lui, Anghelinei şi Tatianei, copiii lui Mihăilă Cupcici, înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi de asemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Paşco Răzlog şi lui Marco şi lui Petre Bereş acest sat mai înainte zis care este pe Larga, anume Hotceanii, unde a fost Stan Coluban, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul.

Insă să le fie lor acest sat care este pe Larga, anume Hotceanii, unde a fost Stan Coluban, în două părţi, jumătate să fie a slugii noastre, Paşco Răzlog, singur şi iarăşi, cealaltă jumătate, tot din acelaşi sat, să fie a slugilor noastre Marco şi Petre Bereş, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Larga, anume al Hotceanilor, unde a fost Stan Coluban, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaşi şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Maxin Hârbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit lor, pentrucă şi-au cumpărat pentru ai lor drepţi bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră

A scris Mihailă Bora la Huși, în anul 7045 <1546> luna Mai 8.

După Gh. Ghibănescu, Surete și izvoade, II, p. 344—348.

Orig. slav, perg.

Cu două traduceri rom. la Acad. R.P.R., una din 1780, CCXXXII/968, cealaltă din 1706, CCXXXIV/1066.

447

1546 (7054) Mai 9, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facèm cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Trifan și fratele lui, Gherman și sora lor Anușca, copiii Urîtei, nepoții Simei și verele lor, Dragole și sora ei Tecla, fiicele Anușcăi și deasemenea verele lor, Anușca <și fratele ei> [1]) Ion Bălan, copiii lui Bâlcu, toți nepoții lui Roman și s'au jeluit cu mare plângere și ne-au mărturisit nouă cu mulți megiași ai lor de primprejur, spunând că privilegiul de danie ce a avut bunicul lor Roman dela străunchii noștri Iliaș și Ștefan voevozi și cel de întărire dela domnia mea pe un sat anume Româneștii pe Vaslui și cu loc de moară, iar aceste privilegii au ars în casa lui Ilea, când i-a ars casa.

Deci noi, văzând plângerea lor mare și cu mare mărturie, cu megiașii lor de primprejur, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, Trifan și fratelui lui, Gherman și surorii lor, Anușcăi, copiii Urîtei, nepoții Simei și verelor lor, Dragole și surorii ei, Teclei, fiicele Anușcăi și deasemenea verelor lor, Anușcăi și fratelui ei, Ion Bălan, copiii lui Bâlcu, toți nepoții lui Roman, acest sat mai înainte zis, anume Româneștii la Vaslui și cu loc de moară, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar <hotarul> [1]) acestui sat mai sus zis, anume al Româneștilor care sunt pe Vaslui, mai jos de Mătiesești, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, <noi> [1]) Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului

---

[1]) loc rupt în orig.

Borcea vornic, credința panului Cârcă, credința panului <Sturzea>[1]) şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului <Petrea>[1] Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului P<ătraşco ceaşnic, credința panului Neagul>[1]) stolnic, credința panului Plaxa comis şi credința tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, <din copiii>[1]) noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină şi pentrucă le-au ars privilegiile.

Iar pentru mai mare putere şi întărire <a tuturor celor>[1]) mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofătul să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 9 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 34.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

448

1546 (7054) Mai 10, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Sima Bica, nepotul lui Sin Rugiră şi deasemenea toți călugării dela ruga noastră, dela mânăstirea Dobrovăț, unde este hramul pogorîrea sfântului duh, de bună <voia lor, nesiliți de nimeni, nici> asupriți şi au schimbat între dânşii ocinele lor drepte.

Şi a dat sluga noastră Sima Bica, nepotul lui Sin Rugiră, ocinele lor drepte şi din privilegiul de mărturie ce a avut unchiul lui, Sin Rugiră, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat anume Tăuții şi jumătate din Teleajen şi Gârla Soarelui, a dat sfintei noastre mânăstiri dela Dubrovăț.

Iar călugării dela mânăstirea Dubrovăț au dat slugii noastre Sima Bica, nepotul lui Sin Rugiră, ocina dreaptă a mânăstirii un sat anume Bogdăneştii, pe o împărțeală dela Vovărăiata şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut Lungul

---

[1]) loc rupt în orig.

pitar dela nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voevod cel Tânăr, pe care sat l-a dat el de bună voia sa sfintei noastre mânăstiri.

De aceia noi, văzând schimbul lor de bună voie <şi noi deasemenea şi> dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri dela Dobrovăţ acest sat mai înaintea zis, anume Tăuţii şi jumătate din Teleajina şi Gârla Soarelui, ca să fie dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume Tăuţii şi jumătate din Teleajina şi Gârla Soarelui să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Stefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri. Boiarii[1]) anume: Mateiaş mare logofăt, Efrim Huru, Borcea vornic, Petrea Cârcă, Şendre, Sturzea, Isac şi Movila pârcălabi de Hotin, Huru şi Miron pârcălabi de Neamţ, Şendre şi Tâmpe pârcălabi de Cetatea-Nouă Petre Varticovici.

Din Huşi, anul 7054 <1546> Mai 10.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 451.
Copie slavă; altă copie slavă, ibid., ms. 629, f. 56.

449

1546 (7054) Mai 10, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Trif şi surorile lui, Marena şi Stana, copiii lui Ivan Craiu, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, în Moldova, ocina şi cumpărătura lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Ivan Craiu dela bunicul domniei mele Bogdan voevod, un sat anume Ivan <dela> Pojerâta, ce a fost cumpărat dela Laţco Leghediş, pentru 50 de zloţi tătăreşti şi la obârşia Pojeritei, în Selişte, loc de mânăstire.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi la întreg neamul lor, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Ivan <dela> Pojerita şi a acestui loc de mânăstire ce este la obârşia Pojeritei, în Selişte, să fie dela obârşia Pojeritei, până la gură, pe amândouă părţile pârâului şi dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

---

[1]) lista boierilor din sfat, româneşte în text.

Pentru aceasta, altul nimeni din neamul lui să nu poată niciodată să dobândească acest sat dela Ivan sau din neamul lui şi nici să pârască împotriva lor. Iar când ar vrea să pârască împotriva lor, ori când, atunci ne vor plăti nouă . . . .[1]) de argint curat.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Stefan şi Costandin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului <Efrem Huru, credinţa panului Borcea>[1]) vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului <Mog>[1])hilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Mi<ron pârcălabi de Neamţ>[1]), credinţa panului Şandru şi a panului <Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa>[1]) panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului <Iurie>[1]) spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului <Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic>[1]), credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii <noştri>[1]) sau din neamul <nostru>[1]) sau <iarăşi pe ori cine>[1]) îl va alege <dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova>[1]), acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă <am dat şi am întărit>[1]), pentrucă le <este>[1]) lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere <şi>[1]) întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 10.

<Pe verso contemporan, slav:> Trif cu surorile lui pe un sat, anume Ivan dela Pojărita.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 271.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

450

1546 (7054) Mai 11, Huşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, cea de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bună voia noastră şi cu inima curată şi luminată şi cu întreaga noastră bună voie şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut domnia mea, pentru

[1]) loc şters şi rupt în orig.

pomenirea bunicilor şi părinţilor domniei mele şi pentru sănătatea noastră şi mântuirea sufletului şi a trupului şi am dat domnia mea sfintei noastre biserici dela mânăstirea Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni Nicolaie şi unde este rugătorul nostru chir Grigorie igumen, un sat, anume Vălenii, în ţinutul Chighiiaci şi deasemenea şi un iezer, anume Beleul şi cu toate gârlele lui, câte intră în el şi ies din el.

Tot acest mai sus scris sat, anume Vălenii în ţinutul Chigheaci şi acest iezer anume Beleul şi cu toate gârlele sale, câte intră în el şi ies din el, să fie sfintei noastre biserici dela mânăstirea Pobrata dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Vălenii, care este în ţinutul Chighiiaci, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea -Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească sfintei noastre biserici dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească, pentrucă am dat şi am întărit, să fie nouă vecinică amintire.

Şi iarăşi, cine ar cuteza şi ar nimici dania şi întărirea noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Isus Hristos şi de preacurata lui maică şi de patru sfinţi evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli ai lui Hristos, Petru şi Pavel şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu toţi Iudeii, care au strigat asupra domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 11 zile.

<Pe verso contemporan, slav:> Vecinică pomenire şi sănătate şi mântuire sufletului şi trupului lui Io Petru voevod, pentrucă a dat satul Vălenii în ţinutul

Chigheciului şi un iezer, anume Beleul, sfintei mânăstiri a Pobratei, unde este hramul sfântului Nicolae şi unde este egumen rugătorul nostru, chir Grigorie.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 165.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

451

1546 (7054) Mai 12, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se , că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Duma şi fratele lui, Petrea, fiii lui Iachim Porceşanul şi pe nepotul lor de frate, Toader, fiul lui Luca, i-am miluit pe dânşii, cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră Moldova ocina lor dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Iachim Porceşanul, dela străbunicul domniei mele Ştefan voevod, un sat anume Porceşanii, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Şi să le fie lor acest sat în trei părţi: partea de jos să fie a Dumei, partea de mijloc să fie a lui Toader, partea de sus să fie a lui Petrea şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, anume al Porceşanilor, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac, chiar la Glod, cade la vale, iar mai sus de sat, cade la Strunga.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului <Neagul> stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici. Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 12 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

452

1546 (7054) Mai 12, Huşi.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu o a noastră bunăvoinţă şi cu curată şi luminată inimă şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu, şi am făcut domnia mea, pentru pomenirea bunicilor şi a părinţilor domniei mele şi pentru sănătatea noastră şi mântuirea sufletului şi a trupului şi am dat domnia mea sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, şi unde este episcop rugătorul nostru chir Macarie, jumătate de sat la Olteni, pe Bârlad, anume Ţăpeştii, cu gârlele şi cu a patra parte din iezerul Lozova.

Care această jumătate de sat din Ţăpeşti, la Olteni, pe Bârlad, cu gârlele şi cu a patra parte din iezerul Lozova, le-a luat fratele domniei mele Bogdan-voevod dela Dragoşe, ce-a fost portar la Arbure, în Cetatea Sucevei, pentrucă acest Dragoşe portar a stricat un tun de mare preţ.

Şi deasemenea am dat domnia mea un loc pentru oi, anume Lozoviţa, lângă hotarul Ţăpeştilor, ce a fost braniştea noastră din veac.

Şi încă am dat domnia mea un loc de prisacă în branişte, la obârşia pârâului Bohotinului.

Şi încă am dat domnia mea un Ţigan, anume Badea şi cu femeia lui şi cu sălaşul lui, pe care l-a pierdut Pătru Cărabeţ, în hiclenie, când s'a ridicat asupra nepotului de frate al domniei mele, Ştefan voevod cel Tânăr.

Toate acestea mai sus scrise: jumătate de sat la Olteni, pe Bârlad, anume Ţăpeştii, cu gârlele şi cu a parta patre din iezerul Lozova şi acest loc pentru oi, anume Lozoviţa, lângă hotarul Ţăpeştilor, ce a fost braniştea noastră, şi acest loc de prisacă în branişte, la obârşia pârâului Bohotinului şi Ţiganul Badea şi cu femeia lui şi cu sălaşul, să ne fie nouă vecinică pomenire şi să fie sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi întru aceasta, a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Paşco Nemişanul, de voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a făcut, pentru pomenirea sa şi a dat sfintei nostre mitropolii dela Roman, a patra parte dintr'o selişte, anume seliştea lui Coman, care această a patra parte din seliştea lui Coman a cumpărat-o Paşco Nemişanul dela Nechita, fiul lui Petru Turluiu, nepotul lui Sima Turluianul, pentru două sute de zloţi tătăreşti, şi din privilegiul ce a avut bunicul lui, Sima Turluianul, de întărire şi de cumpărătură dela părintele domniei mele Ştefan voevod.

Şi a plătit Paşco Nemişanul aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Nechita, fiul lui Petru Turluiu, nepotul lui Sima Turluiu, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând dania lui de bunăvoie, ce el a făcut pentru pomenirea lui şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mitropolii din târgul Romanului această mai înainte zisă a patra parte din seliştea lui Coman, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul întregului sat mai sus scris, anume al Ţăpeştilor, să fie pe unde a hotărnicit şi a însemnat Bogdan Dorobeţ staroste şi Oprea vatag: începând dela Siret, pe aproape de capătul Bălţii lui Stanciul, şi de acolo la o movilă, din vale, peste Bârlad, la vârful dealului şi de acolo drept peste drumul Galaţilor, la o movilă şi de acolo drept la zăpodia îmbinată, unde se uneşte cu hotarul Corlăteştilor şi drept dea curmezişul, la Rediul lui Colun, la Lozova cea Mare şi de acolo pe matca Lozovei la capătul iezerului, şi de acolo, drept prin mijlocul iezerului, la Bârlad şi drept la capătul Strâmtei şi la Siret. Acesta este tot hotarul Ţăpeştilor.

Şi iarăşi, hotarul acestui loc pentru oi, ce a fost braniştea noastră, anume Lozoviţa, ce este aproape de hotarul Ţăpeştilor, să fie iarăşi pe unde a însemnat pan Bogdan Dorobeţ staroste şi Oprea vatag, începând de unde se uneşte hotarul Ţăpeştilor şi a Corlăteştilor, din valea îmbinată, drept în Movila Hameiului şi de acolo drept la pârâul Lolei, la un stejar cu buor şi de acolo, în sus la deal, la alt stejar cu buor şi de acolo de curmeziş la o zăpodie, la un stejar cu buor şi de acolo drept la Lozoviţa Mică, puţin în sus de drumul ce vine de la Soholui, şi de acolo la o movilă, aproape de ţarina Soholuianilor şi de acolo rediul cu movilele, până în matca Lozovei Mari, şi de acolo pe pârâu, până la Rediul lui Colun, până în hotarul Ţăpeştilor. Acesta este tot hotarul branişteі Lozoviţei.

Şi iarăşi, hotarul acestei prisăci, care este în branişte, la obârşia pârâului Bohotinului, să fie cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Şi iarăşi, hotarul acestei a patra parte mai sus zisă, din seliştea lui Coman, sa fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre celelalte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi cre-

dința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cârcă, credința panului Sturzea și a panului Mohilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința <panului> [1]) Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească sfintei noastre mitropolii de jos, dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă am dat și am întărit, ca să ne fie nouă vecinică amintire.

Iar cine s'ar cuteza și ar strica dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat, de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de patru sfinți evangheliști și de 12 sfinți apostoli fruntași ai lui Hristos, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu, și să aibă parte cu Iuda vânzătorul și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Iudei, care au strigat, asupra domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum și este și va fi în veci amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 12 zile.

<Pe verso contemporan, slav:> Veșnică pomenire și sănătate, mântuire sufletului milostivului Petru voevod, pentrucă a dat satul Țăpeștii cu gârlele și cu iezerul Lozova și braniștea Lozovița și altele mitropoliei Romanului, sub arhiepiscopul chir Macarie [2]) și pe o prisacă și Badea Țiganul și pe a patra parte a seliștei Comana pe Turlui. <Sec. XVIII, rom.:> Braniștea pre semne. Pre Țăpești mai sânt urice.

Acad. R.P.R., LXIV/14.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII.

453

1546 (7054) Mai 13, Huși.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domnul țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vede pre dânsa sau cetin-

[1]) omis în orig.
[2]) de aci altă mână, cu altă cerneală.

du-să vcr auzi, cum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor a lor noştri moldoveneşti boeri, Danciul şi fratele lui, Nătălmaş şi sora lor Stanca şi Magoşa, feciorii lui Toader Lăzăscul şi i-am miluit pre ei cu deosăbită a noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor, a lor dreaptă ocină şi moşie, satul anume Rădeştii, în fundul Covurluiului Sec, <din privilegiul de>[1]) cumpărătură, ce au avut tatăl lor, Toader Lăzâscul, dela tatăl domnii mele <Ştefan vcevod>[1]).

Acest de mai sus scris sat, anume Rădeştii, la fundul Covurluiului Săc, să le fie <şi>[1]) dela noi uric cu tot venitul, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi înpregiuraşilor lor şi la tot neamul lor, care să vor alege lor mai deaproape, neclătit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui de mai sus zis sat, anume Rădeştii, care este pe Covurluiul Uscat, să-i fie lui despre toate părţile, după hotarăle cele vechi, pe unde din veac au umblat.

Şi la aceasta este credinţa noastră, a domniei mele, celui de mai sus scris, Petru voevod şi credinţa a preaiubiţilor fiilor domniei mele: Iliaş, Ştefan şi Costantin şi credinţa a tuturor boerilor noştri: credinţa boerului Efrem Huru, credinţa boerului Borcii vornicul, credinţa boerului Petre Cârcovici... [1]), credinţa boeriului Danciul Huru şi a boeriului Miron pârcălabi dela Neamţu, credinţa boerului *Şandru* şi a boerului Tâmpii pârcălabilor de *Cetatea-Nouă*, credinţa boerului Petrea *Vartic* portar de Suceava, credinţa boerului Iuriie spatar, credinţa boerului Dan vistiernic, credinţa boerului Hârbor postelnicul, credinţa boerului Trif Hamza, credinţa boerului Pătraşco pah<arnic>, credinţa boerului Neagul stolnic, credinţa boerului Plaxi comisul şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldaviei, a celor mari şi a celor mici.

Iar după a noastră, viiaţă, cine va fi domn pământului nostru al Moldavii, acela să nu le strice lor a noastră danie şi întăritură, ci mai vârtos să o întărească şi să o întemeeze, lor, pentrucă noi le-am dat şi le-am întărit lor, pentru a lor dreaptă slujbă cătră noi şi pentrucă sânt a lor drepte ocini şi moşii.

Şi pentru mai mare întemeerea şi întăritura acestora, cu totul de mai sus scrise, am poruncit credinciosului boerului nostru Matiaş logofătu să scrie şi a noastră pecete să-i spânzure cătră această carte a noastră.

Am scris Dumitru Văscan în Huşi, anii 7054 <1546> Maiu 13 zile.

S'au tălmăcit de pe limba slavenească pe moldovenie, precât am putut a înţălege, de mine dascalul dela sfânta beserică domnească din târgul Bârlad, şi au iscălit, Gheorghie Radovici, dascal.

Acad. R.P.R., CCV/56.
Trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.
Cu perilipsis, ibid., DLXVII/25, 25 bis, nr.2 şi DLXVII/48, nr. 2

---

[1]) loc alb în text.

1546 (7045) Mai 13.

† Cu mila lui d<u>mnezeu, Petru v<oe>v<o>d, domnu fiind a toată ţara Mold<aviei>. Facem ştire cu această carte a noastră tuturor, orcarii din noi o vor vedea sau o vor auzi pre dânsa citindu-o, iată au venit înainte noastră şi înainte tuturor veliţilor boiari noştri şi a toată Moldaviia, sluga noastră Mateiaş, feciorul lui Ioanăş, jăluind cum că are o greotate oarecare mare, apucându-l cu mare strânsoare un agă turc a împăratului turcescu, anume Ionuz Béghiul, care îl trăgea, zicând cum că i-ar fi ucis nişte robi Mateiiaş şi cum că ar fi luat dela dânşii mulţi bani.

Drept aceiia, domniia mea şi înpreună cu toţi veliţii boiari ai Mold<aviei>, judecându-l pre el cu dreapta judecata noastră ceastă pământească şi rămăind Mateiaş a lui Ioanaş de toată légea, dându-să platnic ca să plinească el toată paguba, încă şi moartea robilor acelora să o plătească el, văzând acest fel de zurbà grea asupra lui, care cu mare strânsoare îl trăgea acestu agă împărătesc, ce s'au zis mai sus, anume Ionuz Béghiul. Pentru acéia, sculându-se el, de a lui bună voe, au luat dela domnia mea 3000 zloţi tătărăşti şi s'au răscumpărat pre sine, de acesta agă a împăratului turcescu, de care s'au zis mai sus, anume Ionuz Béghiul.

Şi am dat domniia mé toţi deplin banii aceştia ce mai sus scriu. Şi pentru acei bani, mi-au dat ocină de moşie dreaptă şi părintească şi împreună cu ispisoacele moşilor şi ale strămoşilor lui, a lui Herman şi a Ştefului, (ce avea ei de stăpânire)[1]) şi de alegere dela părintele domniei méle Ştefan v<oe>v<o>d o silişte pre Sirét, anume Şărbăneştii şi cu moară în Sirét, de a lui bună voe şi înaintea tuturor veliţilor boiari ai Molda<viei>.

Dupre acéia, bine am voit domniia mea din bună voinţa noastră, cu curată şi luminată inimă şi din toată bunăvoinţa noastră şi din ajutoriul lui d<u>mnezeu, am dat domniia mea, pentru sufletele moşilor şi a părinţilor domniei méle şi pentru sănătatea şi spăseniia sufletească şi trupească a noastră şi ca să fie noao vecinică pomenire, am dat şi am miluit domniia mea, dinpreună cu toate acesté ce scriu mai sus sate şi cu dreapta cumpărătură a domniei méle, ce am cumpărat dela dânsul, cu curaţi şi drepţi bani ai domniei méle, pre acestu satu, anume Şărbăneştii pre Sirét şi cu mori în Sirét, acestei sfintei rugi noastre şi părinţilor din sfânta mânăstire noastră Pobrata, unde iaste hramul sfântului arhiereu şi făcătoriului de minuni, părintele nostru Nicolai.

Dupre acéia, iarăşi domnia mé încă am mai dat şi am mai întărit însumi domniia mea la sfânta mânăstire Pobrata, care a noastră zidire iaste de iznoavă, cu a noastre dreapte ocine şi strămoşeşti, două sate pre Sirét, anume Negoeştii

---

1) parantezele sunt ale traducătorului.

și cu moară în Siret, altă siliște anume Părtânoșii, care siliști date au fost din zilele domnilor celor bătrâni, ca să fie sfintei mânăstiri noastre, ce-i zidite din nou, Porbata și dela noi, ca să aibă ei uric, le-am dat și cu tot venitul, nestrămutate și neclintite de nimenea nici într'un chip, în vecii nesfârșiți..

Iar hotarăle acestor sate ce mai sus s'au zis, anume Șărbăneștii ce sânt pre Sirét și Negoeștii, iarăși pre Sirét și cu mori în Sirét și Părtănoșii, iarăși pre Sirét, ca să aibă ei a stăpâni, de preste toate pietrile hotarălor celor vechi, care săntu puse de strămoșii cei véchi.

Drept aceia, am dat dela domniia mé aceste seliști, ce mai sus scrie, sfintei mânăstiri noastre, ce iaste zidită de iznoavă și rugătorilor noștri din sfânta mânăstire Pobrata, în zilele rugătorului nostru ieromonah Grigorie egumen.

Iar dupre viiața noastră, cine va fi domnu în pământul nostru, din fii noștri au din neamul nostru au pre care va alége d<u>m<ne>zeu a fi domnu în pământul Molda<viei> noastre, acela tot să nu strămute nici într'un chip pre această danie a noastră și milostenie și întărire, ce am dat rugătorilor noștri din sfânta mânăstiré noastră, ceastă zidită de iznoavă, Pobrata. Iar cine nu va da și nu va milui cu adevărat, precum domniia mea am așezat și am miluit acestu loc sfântu, dar nici să aibă a să atinge și a îndrăzni ca să ia dintr'a noastră danie și așezământul și milostenie, care domniia mea, cu mare osârdie am întărit la sfânta mânăstire și la rugători<i> din sfânta mânăstire Pobrata, care o am zidit de iznoavă, unul ca acela să fie belstemat de domnul d<umne>zeu, cela ce au făcut ceriul și pământul și de preacurata maica și de verhovnicii și sfinții apostoli, Petru și Pavel și de cei 12 apostoli și de cei 4 sfinți ev<an>gheliști și de sfinții 318 purtători de d<u>mnezeu părinți sfinți din Nichiaia și de toți sfinții, carii din veac bine au plăcut lui d<u>mnezeu și ca să aibă parte înpreună cu Iuda și înpreună cu cel de trei ori blestemat Arie și înpreună cu acei Jidovi, care au strigat asupra d<o>mnului nostru H<risto>s, zicând așa: sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor, precum iaste și va fi în vécii nesfârșiți, amin.

Aceasta iaste credința a domniei méle, pentru toate ce scriu mai sus, eu Petru v<oe>v<o>d și credința préiubiților fii ai domniei méle Iliaș și Ștefan și Costandin și credința boiarilor noștri: credincios boiariul nostru Efrem Huru, cred. pan Borcea dvornic, credincios pan Petrea, cred. pan Sturzea *și* pan Moghilă pârcălabi de Hotin, credincios pan Danciul Huru *și* pan Miron pârcălabi de Neamțu *și* credin<ța> pan Șandrea *și* pan Tâmpea pârcălabi de *Cetatea Nouă și* cred. pan Vartic portariu de Sucea<va>, cred. pan Iurie spat., cred. pan Dan vist., *și* pan Hârbova post. *și credința* pan Trif Hamza, credința pan Patrașco paharnic *și credința* pan Neagul stolnic *și credința* pan Placsu comis și credința tuturor boiari noștri și a toată Mold<avia>, mici și mari.

Iar pre cine va alege d<u>mnezeu să fie domnu, așijdere în pământul nostru au din fiii noștri sau din neamul nostru au macar pre cine va alege d<u>m<ne>zeu

domnul a fi în pământul nostru al Mold<aviei>, tot bine şi nestrămutat ca să fie şi să întărească şi să miluiască acestu aşăzământu al nostru.

Şi s'au scris de Dumitru a lui Vascan, în cursul anilor let 7054 <1546> *luna* Mai 13 *zile*.

Arh. St. Buc., M rea Pobrata, I/9.
Trad. rom., din sec. XVIII.

455

1546 (7054) Mai 14, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga <noastră Giur>gea Boldor aprod, fiul lui Andruşco Boldor, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi din privilegiul de schimb care tatăl său Andruşco Boldor dela domnia <mea, un sat> [1]) pe Ielan anume Seretenii, pe amândouă părţile Ielanului, slugii noastre Ion Hâra, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Ion Hâra şi a plătit deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 500 de zloţi, în mâinile slugii noastre Giurgea Boldor, fiul lui Andruşco Boldor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ion Hâra acest sat mai înainte zis pe Ielan, anume Seretenii, pe amândouă părţile Ielanului, ca să-i fie lui, dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi <copiilor> lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, pe Iela<n> [1]), anume Seretenii, pe amândouă părţile Ielanului, să fie pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Ilia<ş> [1]) şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hot<in> [1]), credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spăt<ar>, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri <sau din>[1]) neamul <nostru>[1]) sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 14 zile.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, XXXVIII/2.
Orig. slav, perg., pecete pierdută.

456

1546 (7054) Mai 14, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Trif Berescul şi fraţii lui, Ion Ontea şi Procop, fiii Berescului şi verii lor Drăguş şi sora lui, Drăgae, toţi nepoţii lui Nicoară Românescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Nicoară Românescul dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Hândreşti, între Bujor şi între Seaca. Aceasta au vândut slugilor noastre Stanciul şi femeii lui, Muşa şi lui Ignat şi femeii lui, Cerna şi lui Cojoc şi fratelui lui, Andreica, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat Stanciul şi femeia lui, Muşa şi Ignat şi femeia lui, Cerna şi Cojoc şi fratele lui, Andreica şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Trifu Berescul şi fraţilor lui, Ion Ontea şi Procop, fiii lui Berescul şi verilor lor Drăguş şi surorii lui, Dragaie, nepoţii lui Nicoară Românescul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit lui Stanciul şi femeii lui, Muşa şi lui Ignat şi femeii lui, Cerna şi lui Cojoc şi fratelui lui, Andreica, această mai înainte zisă jumătate de sat din Hăndreşti, între Bujor şi între Seaca, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul. Şi privilegiul ce au avut ei, încă l-au dat în mâinile lor.

Insă să le fie lor această jumătate de sat din Hăndreşti, între Bujor şi între Seaca, în trei părţi: o parte să fie a lui Stanciul şi femeii lui, Muşa şi iarăşi altă

[1]) loc rupt în orig.

parte, din aceiaşi jumătate de sat, să fie a lui Ignat şi a femeii lui, Cerna şi iarăşi a treia parte din aceiaşi jumătate de sat, să fie a lui Cojoc şi a fratelui lui, Andreica, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat mai înainte zisă, din Hăndreşti, între Bujor şi între Seaca, să fie jumătate din tot hotarul, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 ‹1546› luna Mai 14.

După G. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, VII, p. 159—162.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1780 la Acad. R.P.R., CCXXXIV/1094; un perilipsis, ibid., CCXXXIV/1095, nr. 1.

457

1546 (7054) Mai 14, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, ‹că pe aceste adevărate›[1]) slugi ale noastre, Ţintea, fiul lui Ion şi verii lor, Ilea vatag, Ungureanu şi surorile lui, ‹Sofia şi›[1] Agafia şi Fetiţa, fiii

---

[1]) loc rupt şi şters în orig.

Sorei şi deasemenea verii lor, Andrei Sinică <şi surorile lui, Anuşca şi Maria, copiii lui Nicoară şi deasemenea> [1]) vara lor, Urîta, fiica Parascăi, toţi nepoţii lui Lazor şi ai lui Simion . . . .[1]) i-am miluit pe dânşii, cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor, dela noi, în ţara noastră, în Moldova, <dreapta lor ocină şi>[1]) dedină şi din privilegiul de întărire ce au avut părinţii lor dela părintele domniei mele Ştefan voevod, satele anume Feaireştii, unde au fost casele bunicilor lor, Lazor şi Simion, şi Comăneştii <şi Petreştii>. [1])

<Toate aceste> [1]) mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul. Insă să le fie lor aceste trei sate în trei părţi. O parte din aceste sate să fie a slugii noastre Ţintea, fiul lui Ion, singur. Iarăşi altă <a treia parte, din aceste sate, să fie> [1]) a slugii noastre Ilea vatag şi surorilor lui, Sofia şi Agafia şi Fetiţa, copiii Sorei. Şi iarăşi, a treia parte să fie lui Sinica şi surorilor lui, Anuşca şi Maria, copiii lui Nicoară şi deasemenea verei <lor, Urîta, fiica> [1]) Parascăi, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, <Feaireşti şi Co>.[1])măneşti şi Petreşti, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa <preaiubiţilor fii ai domniei mele> [1]) Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă <pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron> [1]), pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru <Varticovici portar> [1]) de Suceava, credinţa panului Iurie s<pătar, credinţa panului Dan vis> [1])tier, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

<Iar după viaţa noastră, cine va fi> [1]) domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le sunt dreptele lor ocine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 14.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 35.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) loc rupt şi şters în orig.

458

1546 (7054) Mai 15.

Suret de pe ispisocul d<omnului> Petru v<oe>v<o>d, din 7054 <1546> Mai 15, întăritori Dumcăi şi surorilor ei, Urîta, Anuşca şi Vasâlca, fiicele Drăgălinii, pe o ocină în satul Mărăşeştii, la Tutova, în gura Văii Mărului, după alt ispisoc de schimb ce au avut mumma lor Drăgălina dela Bogdan v<oe>v<o>d, în toate părţile, pe unde au fost hotarul cel vechiu.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 49, f. 49.
Rezumat rom.; alte două rezumate, ibid., Anaforale, nr. 24, f. 120 şi Anaforale, nr. 56, f. 81.

459

1546 (7054) Mai 16, Huşi.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Cunoscut facem cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau cetindu-se o vor auzi. Iată, au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, slugile noastre Neagul şi Cincea, feciorii lui Budea, de a lor bună voie, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor dreaptă ocină, din privilegiul ce a avut tatăl lor dela părintele domniei mele Ştefan voevod, din jumătatea satului, pe Sărata, pe din jos de gura pârâului Căpăţiroasa, ce se numeşte Budeşti, a cincea parte, partea de jos, pe care a vândut-o slugilor noastre, lui Giurgea şi Sorii şi Mărcaş şi Anuşcăi şi lui Crăciun, drept o sută zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Giurgea şi Sora şi Mărcaş şi Anuşca şi Crăciun şi au plătit toţi acei de mai sus scrişi bani, o sută zloţi tătăreşti, în mâinile lui Neagul şi a lui Cincea, feciorii lui Budea, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând a lor bună voie tocmală şi plată deplină, deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Giurgea şi Sorei şi lui Mărcaş şi Anuşcăi şi lui Crăciun pre acea <ocină> de mai sus zisă, din jumătatea satului, ce-i pe Sărata, din jos de gura pârâului Căpăţiroasa, ce se numeşte acum Budeşti, a cincea parte, partea din jos, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Insă să fie lor acea a cincea parte din jumătate de sat, în două părţi: o parte să fie a lui Giurgea şi Sorii, iar ceialaltă parte dintr'aceiaş a cincea parte, din jumătate, să fie lui Mărcaş şi Anuşcăi şi lui Crăciun, lor şi feciorilor lor, întocmai şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi la tot neamul lor, ce se va alege mai aproape, neruşuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus scrise a cincea parte din jumătatea satului Budeştii, să fie din tot hotarul, din jumătate, a cincea parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde din veac au umblat.

Iar spre aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş, Ştefan şi Constantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borce *vornic*, credinţa panului Petru Cârca, credinţa panului Sturza şi a panului Moghila pârcălabii Hotinului, <credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabii Neamţului, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpea pârcălabii de Cetatea-Nouă>, credinţa panului Petru Vartic portarul Sucevei, <credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistiernic, credinţa panului Hamza>, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domnul ţării aceştia, din copiii <noştri> sau din neamul nostru sau din alt neam <sau pe ori>cine dumnezeu va alege a fi domnul ţării aceştia, acela <să nu le strice a noastră danie şi întăritură, ci să> le dea şi să le întărească, pentrucă au cumpărat cu bani drepţi ai lor.

Iar pentru mai mare împuternicire şi întărire a celor de mai sus scrise, poruncit-am credinciosului boier al nostru Mateiaş logofăt să scrie şi a noastră pecete să lege către această adevărată carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan în Huşi, la anul 7054 <1546> luna Mai în 16 zile.

După « Cercetări Istorice », n. VIII-IX (1932—1933), p. 6—7.
Trad. rom. după un orig. slav, perg.

460

1546 (7054) Mai 17, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Neacşa şi Dobra, fiicele lui Andrei Dolha şi deasemenea vara lor Mărie şi sora ei Dragole, fiicele Miclei şi deasemenea vărul lui, Sava şi sora lui, Fedca, copiii Maruşcăi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dreptele lor ocine şi din privilegiul de întărire ce au avut părinţii lor, Andrei Dolha şi fratele lui, Miclea şi sora lor, Măruşca, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, două sate pe Siret, anume Torceştii şi Osmeleştii, care acum se numesc Micleştii, care sunt mai sus de Şişcani şi Mărtineşti, la vadul Trotuşului ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor, deasemenea nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Torceştii şi Osmeleştii, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 ‹1546› luna Mai 17.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 36.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 628, f. 85.

461

1546 (7054) Mai 19, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Eremia, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din privilegiul de întărire, ce a avut el dela domnia mea, a patra parte de sat din Broşteni, unde a fost casa lui Giurgea Broască. Aceasta a vândut slugilor noastre Mihul Păcurariu şi Andrian şi Buzdugan, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre, Mihul Păcurariu şi Andrian şi Buzdugan şi au plătit aceşti bani mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti, deplin, în mâinile slugii noastre Eremia, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Mihul Păcurariu şi Andreian

şi Buzdugan, această mai înainte zisă a patra parte de sat, din Broşteni, unde a fost casa lui Giurgea Broască, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Insă să le fie lor această a patra parte de sat, în două părţi. O parte să fie a lui Mihul Păcurariu singur şi iarăşi altă parte din aceiaşi a patra parte de sat, să fie a lui Andrian şi a lui Buzdugan, lor şi copiilor lor, asemenea şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus zise a patra parte de sat din Broşteni, unde a fost casa lui Giurgea Broască, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălab de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 19 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 111.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Un rezumat rom., ibid., în ms. rom. 1726, f. 1 v şi f. 24.

462

1546> Mai 19, Huşi.

Copii de pe suretul ispisocului domnului Petru v<oe>vod, tâlmăcit de polcov. Pavăl Debriţa, la 1816 Mai 31.

Suret de pe ispisocul vechiu pe sârbie, dela Petru v<oe>vod, domn ţării Moldovii, scris în Huşi de Luca Popovici diiac, din let nu să cunoaşte, Mai 19 zâli.

Inştiinţare facem prin aceasta carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-să, pentru aceasta adevărată Anuşca, fata Mihnii şi niamurile lor, Borza <şi> fraţii lor, Ioanăş şi Nicoară şi sora lor, Lolă, fiii a lui Filip, că i-am miluitu cu osăbită a noastră milă, de le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră a Moldovei, driapta ocina lor, din ispisoc de împărţală ci le-au avut părinţii lor, Mihne şi Filip, dela părintili domnii mele, dela Ştefan v<oe>vod, giumătate de sat din Borzăşti în Dumbravă, la fântână, giumătate ce din sus, pentruca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul. Insă această giumătate de sat să le fii lor în doă părţi: o parte să fii numai însuşi Anuşcăi, fetii Mihnii, iar ce de al doilea Borzăi şi fraţilor lui, a lui Ioanăş şi a Nicoarii şi a surorii lor a Lolăi și apoi fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul, lor, cine li să va alege mai deaproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus numitei giumătăţi de sat din Borzăşti, ci-i în Dumbravă, la Fântână, despre tot hotarul să fii giumătate, iar despre alte părţi să fii după vechiul hotar, pe unde s'au apucat din viac.

Precum spre aceasta este credinţa a mai sus numitei domnii noastre, Petr<u> v<oe>vod şi credinţa a preiubiţilor fiii a domnii meli, Ilieş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa a tuturor boierilor noştri a Moldovii, a mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cine va fi domnu ţării noastre aceştia, a Moldovei, ori din fiii noştri, ori din niamul nostru, sau pre cine şi-ar alege dumnezeu a fi domnu ţării noastre aceștii, acela să nu aibă a strica danii şi întăritura noastră, ci mai vârtos să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este driaptă ocină.

Şi spre mai mari tării şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrisă, am poroncit credincios boierului nostru Măteeş *mare* logf., să scrii şi către adevărată carte noastră aceasta pecete <a> noastră să lege.

De pe sârbii pe limba moldoveniască s'au tălmăcit la anul 1816 Mai 31, de polc. Pavel Debriţa.

Acad. R.P.R., neinventariate.
Trad. rom.
Un rezumat rom., ibid., XXXIV/231.
Datat după: fiul domnului, Constantin, după Mateiaş mare logofăt, după diac şi după prezenţa domnului la Huşi.

463

1546 (7054) Mai 21, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră> tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Căzan, fiul lui Mihăilă, nepotul Marei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină și din privilegiul

de întărire al bunicei lui, Mara, ce a avut ea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte de sat din Helevin.

Aceasta a vândut-o slugii noastre Toma și femeii lui, Deva, pentru optzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Toma și femeia lui, Deva și au plătit toți acești bani mai sus scriși, 80 de zloți tătărești, ‹în mâinile› [1]) slugii noastre Căzan, fiul lui Mihăilă, nepotul Marei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat ‹și am întărit slugii›[1]) noastre Toma și femeii lui, Deva, această mai înainte zisă a treia parte de sat din Helevin, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor ‹și răstrănepoților lor și› [1]) întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

‹Iar hotarul acestei› [1]) a treia parte de sat din Helevin, să-i fie din tot hotarul a treia parte, ‹iar dinspre alte părți, după hotarul vechi›, [1]) pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi ‹Petru voevod› [1]) și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliaș și Ștefan și Costantin și credința‹boierilor noștri: credința panului Efrim Hu›[1])ru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petre Cârcovici, credința panului Sturza ‹și a panului Moghilă› [1]) pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului ‹Șandru și a panului Tâmpa pâr›[1])călabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului ‹Iurie spăta›[1]), credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credin ța ‹panului Pătrașco ceașnic› [1]), credința panului ‹Neagul› [1]) stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan, la Huși, în anul 7054 ‹1546› luna Mai 21 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Iași, Tr. 1764, op. 2013, dos. 2363, f. 710.

---

[1]) loc șters în text.

1546 (7054) Mai 24, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Soţ şi fraţii lui, Dragoşe şi Drăgăilă şi Teleagă şi Mihăilă şi pe sora lor Duşca, copiii lui Ion Măcău, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră Moldova, dreapta lor ocină din privilegiul de cumpărătură, ce a avut tatăl lor Ion Măcău dela domnia mea, a patra parte de sat din Bogdăneşti pe Siret, care această a patra parte de sat din Bogdăneşti a cumpărat-o tatăl lor Ion Măcău dela Crăciun Toilea şi dela fratele lui, tot Crăciun şi dela sora lor Tudora, copiii lui Petrea Pojar, nepoţii lui Mihul Pojar, pentru 230 de zloţi tătăreşti.

Toate acestea mai sus scrise să fie dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Bogdăneşti, înainte zisă, să fie din tot hotarul a patra parte şi după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Iliaş şi Ştefan şi Costantin, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi. în anul 7054 <1546> luna Mai 24 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 256.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

<1546 înainte de Mai 25>.

Petru voevod dă şi întăreşte sfintei mânăstire dela Moldoviţa jumătate din balta domnească care e la Dunăre, anume Covor şi jumătate din tot venitul dela acei ce prind peşte. Deasemenea toate bălţile şi gârlele, împreună cu gârla cea mare, care iese din Cohlu şi se varsă în Ialpuh.

Şi oricine va pescui cu năvoadă sau va plăti vamă, sau pentru certuri sau va primi pedepse, venitul să fie în întregime al mânăstirii. In anul... [1]).

După Wickenhauser « Die Urkunden des klosters Moldowiza, Viena 1862 p. 81—82 Rezumat german după un orig. slav.

Datat din domnia lui Petru Rareş şi în legătură cu doc. nr. 467.

După afirmaţia lui W. care a văzut originalul pierdut, actul este dela Petru Rareş. Din rezumat nu se poate stabili dela care domn al Moldovei cu numele de Petru provine acest act.

466

1546 (7054) Mai 25, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ion, fiul Marenei, fiica lui popa Sima, nepoata lui Iucşa, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul de împărţeală ce a avut mama lui, Marena, dela părintele domniei mele Ştefan voevod. Aceasta a vândut slugii noastre Dumşa diac, din tot satul, din Rusi ce acum se numesc Zăhorenii... [2]) parte pentru trei sute şi cincisprezece zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Dumşa diac, de a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 315 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre mai sus zise, Ion, fiul Marenei, fiica lui popa Sima, nepoata lui Iucşa, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină între dânşii şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit în ţara noastră, slugii noastre Dumşa diac această mai înainte zisă a... [2]) parte, care este din tot satul din Rusi, care acum se numesc Zahoreanii, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra[2]) parte de sat, din tot satul din Rusi, ce acum

---

[1]) lipsă.

[2]) textul iniţial s'a ras şi peste el s'a scris posterior: a patra.

se numesc Zahorenii, să fie din tot hotarul a patra[1]) parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor pestelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea, ci să-i împuternicească şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru a lui dreaptă slujbă, ce ne-a slujit.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Iaşi[2]), în anul 7054 <1546> luna Mai 25 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, XLVII/1.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu un perilipsis la Acad. R.P.R-, CCXCI/158-a.

467

1546 (7054) Mai 25.

Petru voevod dă mânăstirii sale nou clădite, Moldoviţa, încă un sat, anume Selişte cu jumătate din balta Orihov. Deasemenea a dat o baltă anume Covur, apoi jumătate din satul Bălăceana şi o moară, care se află între morile de lângă Baia.

Toate acestea le-a dat sfintei mânăstiri pentru veşnica lui pomenire şi a întărit stăpânirea lor.

Iar hotarul satului Selişte să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde

---

[1]) textul iniţial s'a ras şi peste el s'a scris posterior: a patra.
[2]) documentul din ziua precedentă e dat din Huşi.

a folosit din veci. Hotarele jumătăţii satului Bălăceana dinspre alte părţi, deasemenea să fie după hotarele vechi.

Impotriva celor care însă ar încerca să strice această danie, el scrie un cumplit blestem.

Din anul 7054 ‹1546› Mai 25.

După Wickenhauser, «Die Urkunden des Klosters Moldowitza», Viena, 1862, p. 82
Rezumat în limba germană după originalul slav.

468

1546 (7054) Mai 27, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Alexa şi fratele lui, Duma, copiii Maruşcăi şi verii lor Milea şi fraţii lui, Manea şi Danciul şi Bolca şi Neaga şi Stanca şi Bura, copiii lui Giurgea Tătar, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit între ei ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de întărire ce l-au avut ei dela domnia mea, un sat pe Strajnic, anume Iugani. Şi a căzut în partea slugilor noastre Alexa şi a fratelu său Duma, jumătate din satul Iuganii, care este pe Strajnic, partea de sus. Şi iarăşi în partea slugilor noastre Milea şi fraţilor lui, Manea şi Danciul şi a surorilor lor Bolca şi Neaga şi Stanca şi Bura a căzut în partea lor deasemenea jumătate din acel sat, partea de jos.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi buna împărţeală, pe care au împărţit-o ei singuri de bună voia lor, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Alexa şi fratelelui său Duma, copiii Maruşcăi, acea mai sus zisă jumătate de sat din Iugani, partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului neam al lor, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui mai înainte zisă jumătate de sat din Iugani, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petre Cârc, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă

pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hărbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă este dreapta lor ocina.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Borra în Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

Muzeul Româno-Rus, nr. 627.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie la Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/24.

469

1546 (7054) Mai 27, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut și cu această carte tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Toader și sora lui, Chera, copiii Ruscăi, nepoții Stanei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă și din privilegiul de întărire, ce a avut bunica lor Stana dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte din a noua parte de sat din Ciumălești. Aceasta au vândut slugii noastre Ghidion și surorii lui, Măriei, pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Ghidion și sora lui, Mărie și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 120 de zloți tătărești, în mâinile lui Toader și ale surorii lui, Chera, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Ghidion și surorii lui, Măriei, aceasta mai înainte zisă a treia parte din a noua parte de sat din Ciumălești, ca să le fie lor

dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a treia parte din a noua parte de sat din Ciumăleşti, să fie din tot hotarul a treia parte din a noua parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/24.
Fotocopie după orig. slav.
Orig. slav, perg., pecete mare atârnată se află la o mânăstire dela muntele Athos.

470

1546 (7054) Mai 27, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Ilca şi surorile ei Anuşca şi Fedca şi Măria şi Marghitea, fiicele Nastei şi vara lor Agafia, fiica lui Toader croitorul şi nepoata ei Anghelina, fiica lui Lazor Crasnăş, toţi nepoţii lui Milea călugărul, le-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor, dela noi, în ţara noastră în Moldova, ocinele lor drepte, din uricele lor drepte şi proprii şi din privilegiul

de cumpărătură și de întărire, ce a avut bunicul lor Milea călugărul dela părintele domniei mele Ștefan voevod și deasemenea privilegiul de întărire, ce au ei dela domnia mea, trei seliști pe Măiatini, anume Danilova, unde a fost iazul, sub Cornul Bacoului, unde au șezut fiii lui Cosco și altă seliște, Bratcova, unde a fost Rujici și <a treia seliște, anume Vasil>[1]) iuții, în capătul de sus a Culisovei, unde a fost Radul și Cuscouții, deasupra Nistrului, la iaz și Lăscanii, la <Botne, pe care le-au cumpărat dela Șandro Cortolocica. Dar din acest u>[1])ric de întărire, ce au avut ei dela părintele domniei mele și dela domnia mea, ei au scos satul Săsenii, pe Botne.....[1]) pentru care s'a pârît cu niște privilegii vechi și neadevărate.

Toate aceste seliști mai sus scrise să fie ale Ilcăi și ale surorilor ei Anușca <și Fedca și Mă>[1])ria și Marghita, fiicele Nastei și verei lor Agafia, fiica lui Toader croitorul și nepoatei ei, Anghelinei, fiica lui Lazor Crasnăș și dela noi uric cu tot <venitul>[1]), lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și iarăși dacă se vor afla cândva acele privilegii scrise <mai sus>[1]) sau <privilegii>[2]) dela Lăcustă voevod, pe satul Săsenii pe Botne, ei niciodată să nu aibă a se pârî și nici a dobândi acest sat înaintea privilegiilor părintelui domniei mele Ștefan voevod și înaintea privilegiilor noastre.

Iar hotarul acestor sate și seliști mai sus scrise să fie din toate părțile, după hotarul vechi și cu toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le sunt ocine drepte și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

1) loc rupt în orig.
2) omis de diac.

poruncit credinciosului noastru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 ‹1546› luna Mai 27.

Muzeul din Fălticeni.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

471

1546 (7054) Mai 27, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Toader şi fraţii lui, Arsip şi Crăciun şi sora lor Mariica, copiii lui Boldea sulger, nepoţii lui Sima Boldea şi verii lor, Capotă şi fraţii lui, Petrea şi Ion şi surorile lor Neaga şi Anuşca, copiii lui Toma şi vara lor Mărie, fiica Neagăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire ce au avut părinţii lor Sima Boldea şi Toma şi Neaga dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate de selişte pe Sărata, mai sus de Surdeşti, unde a fost Nechita şi Paul. Aceasta au vândut Mălinei, fiica lui Giurgea şi slugii noastre Mihul şi femeii lui, Maruşcăi, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat Malina, fiica lui Giurgea şi sluga noastră Mihul şi femeia lui, Maruşca şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile acestor mai sus scrişi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi, am dat şi am întărit Malinei, fiica lui Giurgea şi slugii noastre Mihul şi femeii lui Maruşca, această mai înainte zisă jumătate de selişte pe Sărata, mai sus de Surdeşti, unde a fost Nechita şi Paul, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul.

Insă jumătate din această selişte care este pe Sărata, mai sus de Surdeşti, unde a fost Nechita şi Paul, să fie a Malinei, fiica lui Giurgea singură şi iarăşi două părţi din aceiaşi jumătate de selişte, să fie ale slugii noastre Mihului şi iarăşi a treia parte din aceiaşi selişte, să fie a Maruşcăi, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăţi de selişte care este pe Sărata, mai sus de Surdeşti, unde au fost Nechita şi Paul să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Da<n> vi<stier>[1]), credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit, pentrucă ei şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

După « Uricariul », XVIII, p. 124—129.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

472

1546 (7054) Mai 27, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am miluit cu mila noastră deosebită şi am dat şi am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Moldaviţa, unde este hramul blagoveştenia preacuratei fecioare născătoare de dumnezeu, Maria, în vremea egumenului Avramie, un sat anume Berchişeştii, pe Moldova lşi cu mânăstirea şi o topoliţă şi moară pe topoliţă, din privilegiul de cumpărătură, ce a fost al domniei mele dela sluga noastră Corlat, deasemenea din privilegiul de întărire ce el a avut de la părintele domniei mele Ştefan voevod. Iar această mânăstioară şi topoliţă şi moară, ce este pe topoliţă, le-a scos acel Ştefan voevod, numit Lăcustă, în zilele lui, din uricul domniei mele, ce-l au de cumpărătură.

---

[1]) omis în orig.

Toate acestea mai sus scrise să fie dela noi uric, cu tot venitul, sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Moldavița, unde este hramul blagoveșteniei preacuratei fecioare, născătoarei de dumnezeu, Maria, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume Berchișeștii pe Moldova și cu mânăstire și o topoliță și moară pe topoliță să fie din toate părțile, cu toate hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcovici, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Moldovița, unde este hramul blagoveșteniei preacuratei fecioare născătoare de dumnezeu, Maria, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă este dat acest sat scris mai sus, sfintei noastre rugi, dela domnia mea, pentru pomenirea bunicilor și părinților noștri și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și a trupului.

Și iarăși, cine s'ar încumeta, să clintească dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de preacurata fecioară și născătoare de dumnezeu, Maria și de 4 sfinți evangheliști și de 12 sfinți fruntași apostoli ai lui Hristos, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți, purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat și cu Iuda Iscarioteanul, vânzătorul lui Hristos și cu alți Iudei, care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofătul să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscanovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

M-rea Dragomirna, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

1546 (7054) Mai 27, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, cu bună veste şi cu bună voinţă, din curată şi luminată inimă, nesilit de nimeni, nici asuprit, sluga noastră credincioasă şi preacinstită panul Eremia fost mare vistier, în monahie numit Ivloghie şi mânăstirioara anume Sălăgeani pe care a făcut-o din averea sa dreaptă şi satul Sălăgeani, care este lângă mânăstirioară, iar el le-a închinat sfintei mânăstiri Moldaviţa, unde este hramul sfintei blagoveştenii a preasfintei şi preabinecuvântatei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, unde şi veghetor a fost pus de domnia mea şi groapă şi-a săpat să aibă să-i zacă oasele acolo, să asculte mai sus scrisa mânăstire Sălăgeani şi cu satul Sălăgeani de sfânta mânăstire Moldaviţa şi să nu aibă nimeni nicio treabă cu această mânăstirioară Sălăgeani, nici cu satul Sălăgeani, numai egumenul şi călugării dela sfânta mânăstire Moldaviţa; şi igumenaşi să se pună dela Moldaviţa cu binecuvântarea mitropolitului, care va fi pentru aceasta.

Şi noi, cum am văzut bună voinţa mai sus scrisului pan Eremia fost mare vistier, am făcut şi dela noi uric să asculte această mânăstirioară mai sus scrisă Sălăgenii şi satul Sălăgenii de sfânta mânăstire Moldaviţa şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi hotarul acestei mânăstirioare şi sat să fie dinspre toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa fiilor preaiubiţi ai domniei mele Iliaş, Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Sturza şi a panului Moghila pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tămpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hărbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iar pe oricine îl va alege dumnezeu ca să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră sfintei

rugi a noastre, mânăstirea dela Moldavița, unde este hramul blagoveștenia preasfintei fecioare născătoare de dumnezeu, Maria, ci să împuternicească și să întărească, pentrucă este dat acest sat sfintei noastre rugi dela domnia mea pentru pomenirea bunicilor și părinților noștri și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și trupului. Iar cine s'ar ispiti să strice dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, care a făcut cerul și pământul și de preacurata fecioară născătoare de dumnezeu, Maria și de cei 4 sfinți evangheliști și de cei 12 sfinți apostoli de frunte ai lui Hristos, Petru și Pavel și ceilalți și de cei 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, cei din Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu. Și să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat și cu Iuda Iscariotul vânzătorul lui Hristos și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscanovici în Huși, în anul 7054[1]) <1546> luna Mai 27.

Muzeul Republicii.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, deteriorată.

474

1546 (7054) Mai 28, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Dumitru Dumbravă și sora lui, Cârstina și nepoții lor de frate, Ion și fratele lui, Toadea și surorile lor, Măria și Cârstina și Anghelina, fiii lui Mihăilă Dumbravă și deasemenea vărul lor One și sora lui, Anușca și nepoții lor de soră, Petrea și surorile lui, Vasca și Todosia și Anghelina, fiii Mărușcăi și deasemenea verii lor, Plotea și sora lui, Erina, fiii lui Ghidion Dumbravă, toți nepoții lui Ioan Dumbravă și deasemenea verii lor, Ghidion și fratele lui, Ionașco și surorile lor Dușca și Angrișca și Ilca, fiii lui Droț și verii lor, Nicoară și sora lui, Greaca și nepoata lor de soră, Anesia, fiii lui Gavril și deasemenea verii lor, Buda și fratele lui, Berea și surorile lor Sorița și Fiica și Dușca și Anisia, fiii Ilisaftei și ai lui Iosip, toți nepoții lui Toader Urdugaș și deasemenea verii lor, Oana și sora lui, Anușca și nepoții lor de frate, Luca și Ieremia și sora lor,

[1]) cifra 50 din veleat este retușată 30 în orig.

Măgdălina, fiii Catrinei, nepoţii lui Costea şi i-am miluit, cu deosebita noastră milă, le-am întărit lor, dreptele lor ocine şi dedine satele, anume Obârşia, la obârşia Pârâului Alb, unde a fost casa lui Toader.

Şi deasemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ioan Dumbravă şi fratele lui, Toader Urdugaş, deosebit de nepoţii lui Coste şi deasemenea le-am dat şi le-am întărit lor dreapta lor ocină, jumătate de sat din Măleşti, partea dinspre capăt.

Şi întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Droţ şi fratele lui, Gavril şi sora lui Ilisafta, copiii Nastei, nepoţii lui Dragoş şi deasemenea le-am dat şi le-am întărit lor dreapta lor ocină, satul anume Ghigoeştii, la obârşia Pârâului Negru, din dreptul lor uric de danie, ce a avut bunicul lor Ioan Dumbravă şi fratele lui, Toader Urdugaş dela părintele domniei mele Ştefan voevod, ca să le fie lor aceste sate mai sus zise dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus zise să le fie lor din toate părţile, după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 28 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 229.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1768; altă trad. rom., ibid., CCXLVII/8.

1546 (7054) Iunie 2, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Toader fost vameş la Suceava, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el de la domnia mea, o bucată de pământ din hotarul Laslăoanilor, ce sânt pe Cracău, din partea de sus, această mai înainte zisă bucată de pământ, pe care el a cumpărat-o dela Toader fost vistier şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el de la nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, pe care o cumpărase Toader fost vistier, această bucată de pământ mai sus scrisă, dela Pătru fost pârcălab, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Ştefan voevod. Aceasta a vândut rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuţi, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul nostru chir Teodosie episcop de Rădăuţi şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scrisului Toader fost vameş la Suceava, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit această mai înainte zisă bucată de pământ, din hotarul Laslăoanilor, care sânt pe Cracău, din partea de sus, ca să fie rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuţi dela noi uric şi cu tot venitul, să fie lui neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi privilegiul de cumpărătură ce a avut Toader fost vistier dela nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voevod cel Tânăr, şi privilegiul de cumpărătură ce a avut Toader vameş dela domnia mea, încă le-a dat în mâinile rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuţi.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ mai înainte zise, care este din hotarul Laslăoanilor care sânt pe Cracău, din partea de sus, să fie începând dela ţărmul Cracăului, dela o movilă săpată, la o salcie însemnată şi la Fântâna Rece, de acolo peste câmp, la marginea drumului, la o movilă săpată şi de acolo peste drum şi peste câmp, la un teiu gârbovit şi însemnat şi de acolo, din marginea pădurii, drept în sus prin pădure şi la vârful dealului. Acesta este tot hotarul acestei bucăţi de pământ.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului

Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împuternicească și să-i întărească, pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepți și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Iunie 2 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, VII/4.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1762; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., DXVIII/2.

476

1546 (7054) Iunie 4, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Fătul și frații lui, Gavril și Danciul și Drăguș și surorile lor, Armanca și Mușa și <Drăghița>[1]) și Dolca, toți copiii lui Nistor Galbirul, de bună voia lor. nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină din privilegiul de cumpărătură, ce a avut <tatăl lor>[1]) Nistor Galbirul dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o bucată de pământ din hotarul Galbirilor, anume Pârâul Voinov, dela fântână în sus, pe drumul către..........[1]) Cosițenilor, pe unde ei singuri și-au însemnat și cu megiașii. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Nenu Vicol, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră, Ne<nu>[1]) Vicol, și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, <în>[1]) mâinile slugilor noastre Fătul și fraților lui, Gavril și Danciul și Drăguș și surorilor lor Armanca și Musea și Drăghițea și Dolca, copiii lui Nistor Galbirul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Nenu Vicol această mai înainte

[1]) loc șters și rupt în orig.

zisă bucată de pământ din hotarul Galbirilor, anume Pârâul Voinov, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise bucăţi de pământ, care este din hotarul Galbirilor, <să fie>[1]) la semnele mai sus scrise şi dinspre alte părţi, după <hotarul>[1]) vechi <pe unde au folosit din veac>[1]).

<Iar la aceasta este>[1]) credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş <şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturzea şi>[1]) a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, <credinţa>[1]) panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea <Vartic portar de Suceava>[1]), credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco <ceaşnic>[1]), credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, <din copiii noştri>[1]) sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, <ci să-i>[1]) întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentrucă ei şi-au cumpărat pentru drepţii lor bani.

Iar pentru mai mare putere şi <întărire>[1]) a tuturor <celor>[1]) mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această <carte a noastră>[1]).

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Iunie 4.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 106.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

477

<1546> Iunie 4.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Pătru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu bună voia noastră şi cu inima curată şi luminată şi cu întreaga noastră

---

[1]) loc şters şi rupt în orig.

bunăvoie şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am făcut domnia mea pentru pomenirea bunicilor şi a părinţilor domniei mele şi pentru sănătatea noastră şi mântuirea sufletului şi a trupului şi am dat domnia mea sfintei noastre episcopii dela Rădăuţi, unde este hramul celui între sfinţi părintele nostru arhierarh şi făcător de minuni Nicolae şi unde este episcop rugătorul nostru chir Teodosie, un sat anume Havoroanele şi Noua Seliţa, în ţinutul Dorohoi şi cu iaz şi cu moară pe Başeu, care acest sat a rămas domniei mele strămoşesc şi n'a avut nimeni niciun privilegiu asupra lor.

Toate aceste sate mai sus scrise, anume Havoroanele şi Noua Seliţa, care sunt în ţinutul Dorohoiului, să fie sfintei noastre episcopii dela Rădăuţi, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Havoroanele şi Noua Seliţă, care sunt în ţinutul Dorohoiului, să fie din toate părţile, cu toate hotarele lor vechi, pe unde din veacul veacului au folosit şi s'au ţinut de dânsele.

Şi iarăşi, dacă se vor afla cândva nişte privilegii, asupra acestor sate mai sus spuse, iar ele şi nimeni niciodată cu niciun fel de privilegii, să nu aibă a se pârî şi nici să nu aibă a le dobândi, în faţa privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin, şi credinţa boierilor noştri.

Feciorii domnului şi boiarii anume: Ilieş voevod, Ştefan voevod, Costantin voevod, Măteiaş *mare* logofăt, Efrim Huru vor., Borce vor., Petru Cârca, Sturze ‹şi› Moghila pâr. de Hotin, Hur şi Miron pârcălab de Niamţu Tâmpe pârcălab de *Cetatea-Nouă*, Petre Vartic portariul de Suceava, Iurie spăt., Danciul vist., Hârbor post., Hamzii, Pătraşco păh., Niagul stol., Plaxi comisul.[1])

In anul şapte mii cinci ‹1497› Iunie în patru.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 427.
Copie slavă; altă copie slavă, ibid., ms. 628, f. 618.
Văleatul greşit. Datat după divan.

478

1546 (7054) Iunie 9, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Gherasim şi fraţii lui, David şi Nechita, fiii lui Dragoş şi verii lor One şi Dragotă şi Balotă şi sora lor Donea şi Urîta, fiii lui Giurgea şi deasemenea verii lor, Alexa şi surorile lui, Bura şi

[1]) Intreg acest aliniat în româneşte în copie.

Draga, copiii lui Ivan, şi deasemenea verii lor Ilea şi Neagul şi Ionăş şi surorile lor Negrita şi Sofronia, copiii lui Beldea şi deasemenea vărul lor Toader Galiţă şi cu fraţii lui şi cu surorile lui, copiii Fetiţei şi deasemenea verii lor, Gavril şi sora lui, Drăgana, copiii Stanei şi deasemenea verii lor, Mărenca şi surorile ei, Duşca şi Sofiica şi Cârstina, fiicele Anuşcăi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, în Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă şi privilegiul de mărturie, ce au ei dela părintele domniei mele Ştefan voevod, un sat anume Cudreştii, pe Bahluet şi cu loc de moară pe Bahluet, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi deasemenea şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Codreştilor, care sunt pe Bahlueţ şi cu loc de moară pe Bahlueţ, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este crediuţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Mohilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartico portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis si credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mare mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Iaşi, în anul 7054 <1546> luna Iunie 9 zile.

Arh. St. Buc., A. N., MCXV/1.
Orig. slav, perg., pecete atârnată căzută.
Cu o trad. rom. din 1815.

479

1546 (7054) Iunie 10, Iaşi.

Iaşi, 10 Iunie 7054 <1546>. Petru vodă, pentru vânzarea satelor Umbrăreştii şi Dumeşti. Menţionaţi: Danciul, Muşat. Martorii, fiii domnului: Iliaş, Ştefan

şi Constantin, Efrim Huru, Borcea vornic, Petru Crâncovici, Sturzea şi Mohila pârcălabi de Hotin, Danciul Huru şi Miron pârcălabi de Neamţ, Şandru şi Tâmpe pârcălabi de Roman, Petru Vartic portar de Suceava, Iurie spătar, ‹Dan vistier›, Hârbor postelnic, Hamza, Pătraşco ceaşnic, Neagul stolnic, Plaxa comis.

După N. Iorga, St. şi Doc, V, p. 212.
Rezumat. rom.

480

1546 (7054) Iunie 18.

Suret de pe ispisoc dela Pătru voevod, din leat 7054 ‹1546› Iuniie 18.

Facem înştiinţare pentru adevărate slugile noastre, Andrabuş şi fratele lui, Andreicăi şi sora lor Malia, feciorii lui Petre Corod şi rudeniile lor, Maruşcăi şi sora ei, Marincăi, featele lui Stanciul Corod, precum că i-am miluit pre dânşii, osebit de a noastră milă, am dat şi am întărit lor întru al nostru pământ al Moldaviei, a lor direaptă ocină din dres de cumpărătură ce au avut tatul lor Petre Corod şi Stanciul Corod dela părintele domniei meale Ştefan voevod, un sat pe Racova, anume Baboşinii, ce au fost cumpărătură tatului lor, dela Sora, fata Anii, nepoata lui Mic Brăcicoae, drept 200 zloţi tătăreşti.

Deci, acea‹le› toate de mai sus zisă să fie dela noi uric, cu tot venitul.

Insă să fie lor acel sat, anume Baboşinii, în doao părţi: doao părţi să fie slugii noastre, lui Andrabuş şi frăţini-său, Andreicăi şi surorii lor, Malii, iar a treia parte, iarăşi dintru acelaşi sat, să fie rudeniilor, Maruşcăi şi rudeniei lor, Marinca, lor şi feciorilor lor, nepoţilor lor şi strănepoţilor şi a tot neamul ce se va alege mai aproape, neruşeit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus scris sat, anume Baboşinii ce-s pe Racova, să fie parte de gios, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vechiu. Iar hotarul părţii din sus, să fie dela o moviliţă, drept la Dumbravă. Atâta este hotarul.

Pentru aceia, credinţa domniei méle, Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fiilor domniei mele: Iliiaş şi Ştefan şi Costantin voevod şi credinţa boiarilor noştri: dela dumnealui Borcea vornicul până la dumnealui Plaxa comisul şi credinţa tuturor boierilor noştri, a mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domnu ţării aceştia, să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci mai vârtos să de şi să întărească, de vréme că şi noi am dat şi am întărit, pentrucă este a lor driaptă ocină.

Iar pentru mai mare tărie, am poruncit credinciosului nostru boiar, dumisale Mateiaş logofăt să scrie şi a noastră pecete să o leage la această carte a noastră.

După G. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, XVIII, p. 225—226.
Trad. rom.

481

1546 (7054) Iunie 18, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Bocica, fiica lui Nica Ţopa, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Nica Ţopa dela părintele domniei mele Ştefan voevod, a patra parte de jos, din jumătate de loc din pustie, pe Chighiiaci, anume Pietrişul, între Coşeşti şi între Lungaş, Aceasta a vândut-o slugilor noastre Corman şi fratelui lui, Giurgea şi surorii lor Chilia, pentru o sută şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Corman şi fratele lui, Giurgea şi sora lor Chiliia şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 180 de zloţi tătăreşti, în mâinile Bocicăi, fiica lui Nica Ţopa, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Corman şi fratelui lui, Giurgea şi surorii lor Chilia, această mai înainte zisă a partea parte, din jumătate de loc din pustie, la Chighiiaci, anume Pietrişul, între Coşeşti şi între Lungaş, partea de jos, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor, nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise, a patra parte din jumătate de loc, din pustie, care este la Chighiiaci, anume Pietrişul, între Coşeşti şi între Lungaş, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte din jumătate, iar dinspre ‹alte›[1] părţi, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petre Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine dumnezeu îl va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat, pentrucă ei şi-au cumpărat pentru drepţii lor bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Iaşi, în anul 7054 <1546> luna Iunie 18.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 39.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

482

1546 (7054) Iunie 22, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Tecla, fiica lui Isaico, nepoata lui Toader pârcălab şi ni s'a jeluit cu mare plângere şi cu mare mărturie, cu mulţi megiaşi ai ei de primprejur, spunând că privilegiul de cumpărătură ce a avut unchiul ei Toader pârcălab dela părintele domniei mele Ştefan voevod, pe satul Micleşti, care este la obârşia Podragăi, la Poiană, unde a descălecat [1])Miclea şi poiana care ascultă de acest sat, anume Corostova, care acest sat şi poiană le cumpărase unchiul ei Toader pârcălab dela Vasco Levici şi dela fratele lui, Ivanco şi dela nepotul lor de soră, Giulcă Pântece şi dela vara lor, Grinca şi dela unchiul lui, Mihul Dumcescul şi dela fratele lui, Eromaşco, şi dela vara lui, Nastea, fiica lui Andreica şi din privilegiul de întărire ce au avut ei dela părintele domniei mele Ştefan voevod. Şi Toader pârcălab dăduse acest sat nepoatei sale de frate, mai înainte zisei Tecla. Şi acest privilegiu al său de cumpărătură încă îl dăduse el în mâinile ei deci acest privilegiu ea l-a pierdut, când însuşi împăratul turcesc şi cu puterile lui şi cu Tătarii au prădat ţara noastră până la Suceava.

Deci noi, văzând-o pe ea cu mare plângere, cu mare mărturie şi cu megiaşii ei de primprejur, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit Teclei acest sat mai înainte zis anume Micleştii, care este la obârşia Podragăi şi cu poiana anume Corostova, ca să-i fie ei dela noi uric şi cu tot venitul, ei şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) « osadil » în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, al Micleştilor, care este la obârşia Podragăi şi cu poiana ce ascultă de acest sat, anume Corostova, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit şi au stăpânit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului E<frem>[1]) Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Mohilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petre Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească şi să-i întărească, pentrucă îi este ei dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Iaşi, în anul 7054 <1546> luna Iunie 22 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 81.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. Altă trad. rom., ibid., CCCLII/10.

483

1546 (7054) Iunie 23, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Danciul şi surorile lui, Neagşa şi Anuşca şi Stanca, copiii lui Negrilă şi verii lor Mihăilă şi fratele lui, Cozma, copiii Măriei, toţi nepoţii lui Vâlcea, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor, în ţara noastră, în Moldova, ocinele şi dedinele lor drepte din privilegiul de mărturie ce au avut părinţii lor Negrilă şi Mărie dela părintele domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat la Cârligătură, anume Bătărăştii.

Şi deasemenea am dat şi am întărit lui Danciul şi surorilor lui, Neagşa şi Anuşca şi Stanca deosebit de verii lor, de Mihăilă şi de Cozma, jumătate

[1]) loc rupt în orig.

dinspre biserică din acelaşi sat din Bătăreşti, pe care această jumătate de sat a cumpărat-o Negrilă singur, dela Maruşca, sora lui Vâlcea.

Şi deasemenea o selişte pe Bahlueţ, anume Măcău Vlad şi cu loc de moară pe Bahlueţ, unde a fost moara lui Onicică, pe care această selişte deasemenea a cumpărat-o Negrilă singur, dela Anuşca şi dela Marta, fiicele lui Mădărjac, să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, al Batărăştilor şi a acestei selişti să fie din toate părţile după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le sunt lor drepte ocine şi dedine.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iaşi, în anul 7054[1]) ‹1546› luna Iunie, 23.

Arh. St. Buc., Mitropolia Modovei, CXLIX/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

484

1546 (7054) Iunie 24, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Ion, nepotul lui Toader şi verii lui, Drăghiciu şi fraţii lui, Rânca şi Sava şi surorile lor Parasca şi Măgdălina, copiii lui Dan, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni,

---

[1]) cifra 50 din veleat s'a corectat posterior în 80.

nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din privilegiul de cumpărătură ce au avut părinţii lor Toader şi Dan dela nepotul de frate al domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, a treia parte, din a treia parte, dintr'o bucată de pământ, din partea de sus din câmp, din bucata ce este din hotarul Arpăşeştilor, partea de sus. Aceasta au vândut-o slugii noastre Fătul şi Micăi, pentru şaizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Fătul şi Mica şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi şaizeci de zloţi tătăreşti în mâinile lui Ion, nepotul lui Toader şi a verilor lui, Drăghiciu şi a fraţilor lui, Rânca şi Sava şi a surorilor lor, Parasca şi Măgdălina, copiii lui Dan, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Fătul şi Micăi această mai înainte zisă a treia parte din a treia parte din această bucată de pământ, din partea de sus din câmp, din bucata ce este din hotarul Arpăşeştilor, partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul să fie din tot hotarul din a treia parte, a treia parte şi dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să ‹le împuternicească›[1]) şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Iaşi, în anul 7054 ‹1546› luna Iunie 24.

Acad. R.P.R., XLVII/225.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

1546 (7054) Iunie 26.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Toader și fratele lui, Ion și surorile lor Cârstina și Vasca și Malina și nepotul lor de soră, Dumitru și verele lor Anușca și surorile ei, Motrea și Lupa și deasemenea verii lor Ion și frații lui, Nechita și David și Gherasim și sora lor Erena și deasemenea verele lor Odochia și sora ei Surata, toți nepoții lui Leul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit ocinele și dedinele lor drepte din privilegiul de mărturie ce au avut ei dela domnia mea, satele anume: Lieștii, la coada de sus a Stâncii, unde a fost Doader[1]) Cheltezeu și Blindești, pe partea cealaltă a Jijiei.

Și a căzut în partea slugilor noastre Toader și a fratelui lui, Ion și a surorilor lor Cârstina și Vasca și Malina și a nepotului lor de soră, Dumitru și a verilor lor Anușca și a surorii ei Motrea și Lupa, jumătate de sat din Liești, la coada de sus a Stâncii, unde a fost Toader Cheltezeu, jumătatea de jos și jumătate de sat din Blindești, deasemenea jumătatea de jos.

Și iarăși, în partea verelor lor, lui Ion și a fraților lui, Nechita, David și Gherasim și a surorii lor, Erenii și a verilor lor, Odochiei și a surorii ei, Suratei, le-a căzut în partea lor jumătate de sat din Liești, care este la coada de sus a Stâncii, unde a fost Toader Cheltezeu, jumătatea de sus si jumătatea de sat din Blindești, deasemenea jumătatea de sus.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și dreapta împărțeală și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit lui Toader și fratelui lui, Ion și surorilor lor Cârstina și Vasca și Malina și nepotului lor de soră, Dumitru și verelor lor Anușca și surorilor lor, Motrea și Lupa, jumătatea de jos a satului Liești și jumătatea de jos din Blindești. Și verilor lor, Ion și fraților lui, Nechita și David și Gherasim și surorii lor, Erena și deasemenea verelor lor Odochia și surorii ei, Surata, jumătatea de sus a satului Liești și jumătatea de sus a satului Blindești, ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume al Lieștilor, care este la coada de sus a Stâncii, unde a fost Toader Cheltezeu și al Blindeștilor, pe partea cealaltă a Jijiei, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

---

[1]) așa în text.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hrabor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le este lor ocină dreaptă și bună împărțeală.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte <a noastră>[1]).

<A scris>..........[1]), în anul 7054 <1546> luna Iunie 26.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

486

1546 (7054) Iulie 2, Hârlău.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Onica și fratele lui, Trifu și surorile lor Bilea și Melașca și Zoica și Solomca și Ana și Brânda, copiii lui Stan nepoții Pilcăi și ai Ilcăi și verii lor Gligorie și Pătrașco și surorile lor Odochia și Măriica, copiii lui Popșa, și vărul lor Griga și surorile lui, Soroca și Sofiica și Gafa, copiii lui Fădor Ciolpan și vărul lor Onicică, fiul lui Gavril, toți nepoții lui Fădor și verii lor Giurgeală și Dragoșe și surorile lor, Anușca și Anița și Măriica, copiii Magdei, toți nepoții lui Danciul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și s'au întocmit între dânșii și și-au împărțit dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de întărire ce au avut bunicii lor numiți mai înainte, dela părintele domniei mele Ștefan voevod un sat anume Sopotenii, pe pârâul Liubăneasa.

---

[1]) loc rupt în text.

Şi a căzut în partea lui Oniță și a lui Trifu şi a surorilor lor Bilea și Melaşca şi Zoica şi Solomca şi Ana şi Brânda, copiii Stanei, nepoții Pilcăi şi ai Ilcăi, trei părți din jumătate de sat, părțile de jos. Şi iarăşi, în partea verilor lor Gligorie şi Pătraşco şi surorilor lor Odochia şi Mariica, copiii lui Popşa și a vărului lor Griga şi a surorilor lui, Sorca şi Sofiica şi Gafa, copiii lui Fădor Ciolpan și a vărului lor Onicică, fiul lui Gavril şi a verilor lor Giurgeală şi Dragoşe şi a surorilor lor Anuşca şi Anița și Mariița, copiii Magdei, a căzut în partea lor jumătate de sat, din partea de sus mai înainte numită. Insă să le fie lor această jumătate de sat în patru părți. O parte să fie a lui Gligorie și a lui Pătraşco şi a surorilor lor, Odochia şi Măriița, copiii lui Popşă; o parte să fie a lui Griga şi a surorilor lui Sorca şi Sofiica şi Gafa, copiii lui Fădor Ciolpan şi a vărului lor Onicică, fiul lui Gavril. Insă, să fie jumătate din această parte, numai lui Onicică, fiul lui Gavril; două părți să fie ale lui Giurgeală şi Dragoşe şi surorilor lor, Anușca și Anița şi Mariița, copiii Magdei, partea de sus.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și împărțeala dreaptă, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit lui Gligorie şi lui Pătraşco şi surorilor lor Odochia şi Mariica şi lui Griga şi surorilor lui, Sorca şi Sofica şi Gafa şi lui Onicică şi lui Giurgeală şi lui Dragoşe şi surorilor lor Anuşca şi Anița şi Mariița, această mai sus scrisă jumătate de sat din Săpoteni, jumătatea de sus, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoților lor şi strănepoților lor și răstrănepoților lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat mai înainte zisă din Săpoteni, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde din veac au folosit şi pe unde le-au hotărnicit credinciosul nostru pan Moghilă vistier şi sluga noastră credincioasă Iurşa vătag.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credința boierilor noştri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința ‹panului Sturza și a panului›[1]) Moghilă pârcălabi de Hotin, credința ‹panului Huru şi›[1]) a panului Miron pârcălabi ‹de Neamț, credința panului Tâmpa›[1]) pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici ‹portar de Suceava, credința panului Iurie spă›[1]) tar credința panului Dan visti‹er›[1]), credința panului Hârbor ‹postelnic, credința panului Hamza, credința panului Păt›[1]) raşco ceaşnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis şi credința tuturor boierilor noştri moldoveni, mari ‹şi mici›[1]).

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ‹ţării noastre›[1]), din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Hârlău, în anul 7054 ‹1546› luna Iulie 2.

Acd. R.P.R., Peceţi, nr. 207.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

487

1546 (7054) Iulie 6.

Uric sărbesc dela Pătru vodă, din velet 7054 ‹1546› Iuli 6.

Inştiinţare facim cu această carte a noastră a tuturor cei ‹ce› pre dânsa va căuta sau cetindu-să va auzi. Iată că au venit dinaintea noastră şi denainte a tuturor a lor noştri moldoveneşti boieri slugile noastre Giurge şi fraţii lui, Filip şi Gavril şi Drăghiciu şi ‹surorile lor› Naste şi Sofronie, nepoţii Tomii şi săminţia lor Marta, fata Anei şi nepoata ei Niaga, de a lor bună voi, de nimene nevoiţi, nici asupriţi şi ş'au împărţit a sale drepte ocine, din deresă de împărţală ce au avut moşii lor, Toma şi Ana, dela părintele domnii mele Ştefan vodă, giumătate de sat din Găleşăşti, ce-i în gura Răcătăului, parte de sus şi giumătati de Mănăstire şi giumătati de Poiană.

Şi s'au venit în parte slugilor noastre, Giurgii şi fraţilor lui, Filip şi Gavril şi Drăghiciu şi surorilor lor Nastei şi Sofronei, giumătate dintr'ace giumătati de sat din Găleşăşti, parte de către răsărit şi giumătati den giumătati de Mănăstire şi giumătati din giumătati de Poiană. Şi iarăşi în parte săminţii lor, Martei şi Niagăi, li s'au venit în parte lor aşijderele giumătate dintr'aceeşi giumătati de Găleşăşti, parte de către apus şi giumătati din giumătati de Mănăstire den giumătati de Poiană.

Deci şi noi, văzându de-a lor bună voi tocmeală şi driaptă împărţală, iar noi aşijdere şi dela noi datu-li-am şi le-am întărit, slugilor noastre, Giurgii şi fraţilor lui, Filip şi lui Gavril şi lui Drăghiciu şi surorilor lor, Nastei şi Sofronei, nepoţii Tomii, pe cele de mai sus numite giumătăţi de giumătati de sat den Găleşeşti, ce-i în gura Răcătăului, den parte den sus şi giumătati den giumătati Mănăstirei şi a Poenei, ca să le fii lor şi dela noi uric şi cu tot venit‹ul›, lor şi feciorilor

[1]) loc rupt în orig.

lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi împră<ş>ti<e>ţilor lor şi a tot rodului lor, ce le s'ar alegi mai de aproapi, neclătit nici odeneoară, în veci.

Iar hotaru celor de mai sus scrişi giumătati den giumătati de sat de Găleşeşti şi den Mănăstire şi den Poiană, părţilor de cătră răsărit, ca să fii dintru tot hotar giumătati de giumătati, iar despre alte părţi, pe hotar bătrân, pe unde au odobăit den vacu.

Şi spre aceasta esti credinţa domniei noastre, care mai sus ne scriem, noi Petru vodă şi credinţa preaiubiţilor fiilor domnii meli Ilieş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri, dela Ifrem Huru vornic până la Alexa[1]) comisul. Şi Matieş logofăt au legat pecete.

Şi s'au scris în Hârlău, la velet ce s'au scris mai sus, ca să s<ă> ştii.

Acest suret s'au scos de pe un uricu ce să află la d-lui pah. Ioniţă Şerban ce este scos de pe sârbii de Acsinte Uricar, la let 7229 <1720> Dec. 9.

Arh. St. Iaşi, neinventariate.
Trad. rom.
O copie a ei, la Acad. R.P.R., CCXXXVIII 169.

488

1547 (7055).

Văleat 7055 <1547>, un ispisoc dela Iliaş vodă, scriindu că au întărit lui Lazor şi Grecului şi Mariei, pre satul Terpeşti, pre Elan, care să chiamă acum Bălăneştii.

După G. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, XIX, p. 2—3.
Rezumat rom. din 1781.

489

1547 (7055).

Suret di pe ispisoc sirbăscu dila Iliaş voevoda, din vălet 7055 <1547>.

Inştiinţare facem cu această carte a noastră tuturor cine pre dânsa va ceti şi va auzi, precum au venit înainte noastră şi înainte ai noştri moldovineşti boieri, sluga noastră Docan, de a lui bună voie, de nimé silit, nici asuprit, au văndut a lui dreaptă moşie din diresă de danie, ce au avut dila săminţie domniei meli, tânărul Ştefan voevoda, a patra parti dintr'un locu din pustiiu, pe Gerul, din Troian *în jos*, ci să număscu Troieneştii. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Răfeiu Cobăleanul, drept 100 zloţi tătărăşti.

Şi s'au sculat Răfeiu Cobălenul ş'au plătit toţi deplin acei mai sus scrişi bani, 100 zloţi tătărăşti, în mânule Docanului, dinainte noastră şi dinainte ai noştri boeri.

---

1) în loc de: Plaxa.

Şi noi, văzind a lor de bună voe tocmală şi plată deplin, aşijdire şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Răfeiu, pe a Docanului ace mai sus pomenită a patra parti dintr'acel locu din pustiiu, pe Gerul, din Troian *în jos* ci să număscu Troeneştii, ca să-i fie lui uric cu tot vinitul şi ficiorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi împrăştieţilor lui şi a tot rodul lui, ci să vor alege mai de aproape, neclătit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei mai sus pomenită a patra parte dintr'acel loc din pustiiu, ce-i pe Gerul, din Troian, datu-i-am ca să-i fie lui pe bătrâne hotară, pe unde de vac au îmblat.

Şi într'aceasta esti credinţa de mai sus scrisu Ilieş voevoda şi credinţa preiubiţii fiilor[1]) domniei meli şi credinţa tuturor boierilor noştri, toţi anume scrişi.

Acest suretu di pe sirbie l-am scris eu, Simion Cheşco uricariul, la vălet 7256 ‹1748› Ghen‹a›r 5.

Asemene de pe suretul scris de Simion Cheşo uricar, 1829 Mai 20. Costandin Obreja stolnic.

Acad. R.P.R.. XVI/90.
Copie rom.; altă copie, ibid., XVI/89 şi DLXIV/8.

490

1547 (7055) Februarie 26, Iaşi.

Iliaş voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră credincioasă Ivanco fost sulger, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, la moartea sa, când a murit, el a dat dreapta sa ocină, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, fratelui său Ion, lui singur, a patra parte de sat din Voicouţi, la obârşia Podragii, partea de sus, cu tot venitul.

De aceia noi, văzând bună voia lui şi dania, iar noi deasemenea şi dela noi i-am dat lui Ion şi i-am întărit această mai înainte zisă a patra parte de sat din Voicouţi, partea de sus.

Iar hotarul acestei a patra parte, partea de sus, din Voicouţi, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Pentru aceasta altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7055 ‹1547› Februarie 26.

Faceţi-i uric.

Acad. R.P.R., CLVII 18.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. ibid., LXXIV/17, cu data greşită: 7050 ‹1542›.

---

[1]) de fapt «fraţi».

1547 (7055) Aprilie 1, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acest adevărat al nostru credincios şi cinstit boier pan Borcea mare vornic şi fratele lui, Toader şi sora lor Sora [1]), copiii lui Fădor, nepoţii Anuşcăi şi vărul lor Trifan şi surorile lui, Mărie şi Ana şi Erina, copiii lui Ivanco, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor Ivanco şi Anuşca dela bunicul domniei mele Ştefan voevod şi din privilegiul de întăritură ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, un sat pe Crasna, anume Fâşcanii, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Insă să le fie lor acest sat în două părţi: jumătate să fie credinciosului nostru pan Borcea vornic şi a fratelui lui, Toader şi a surorii lor, Sora; cealaltă jumătate să fie a verilor lor Trifan şi surorilor lui, Maria şi Ana şi Erina şi copiilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, ce este pe Crasna, anume Fâşcanii, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor de mai sus scrise,

---

[1]) « Sora » scris ulterior pe loc răzuit.

am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7055 ‹1547› luna Aprilie 1 zi.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 86.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

492

1547 (7055) Aprilie 1, Huşi.

† Iliaş voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Matiiaş Stârcea diac, fiul lui Ion Stârcea fost pârcălab de Hotin, a treia parte de sat din Boianul Mare, în ţinutul Cernăuţi, partea de jos, partea lui Mihul fost pârcălab de Cetatea-de-Baltă, pe care a pierdut-o fiul lui, Drăghici fost vistier, partea lui, jumătatea de sat anume Strâmbii, pentrucă el a lăsat multă datorie în vistieria părintelui domniei mele Petru voevod şi i-o dăduse lui chiar părintele domniei mele, această a treia parte de sat.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Huşi, în anul 7055 ‹1547› Aprilie 1.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Un perilipsis la Acad. R.P.R., CXXI/27, nr. 32.

493

1547 (7055) Aprilie 8, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Fâdor şi fraţii lui, Cârstea şi Giurgea, copiii lui Micula şi nepotul lor Roman, fiul lui Gligor şi verii lor Mihul şi fratele lui, Ieremia şi surorile lor Ghinda şi Dobra, copiii lui Pancoi şi verii lor Pântea şi fratele lui, Albul şi surorile lor Tudora şi Ileana şi Maruşca, copiii lui Toader Iaţco, toţi nepoţii lui Hodco Creţovici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi şi-au împărţit între dânşii ocinele şi dedinele lor drepte şi din privilegiul de întărire ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, două locuri din pustie, pe Cula, între Borşciari şi între Deateleu, la Două Fântâni, în Luncuşoara de Jos, care acuma se numesc aceste două locuri din pustie pe Cula, între Borşciari şi între Deateleu, în Luncuşoara de Jos, la Două Fântâni, Vepreva şi Hluboca.

Şi le-au împărţit în trei părţi: o parte, partea de jos din aceste două sate, anume Vepreva şi Hluboca, au căzut în partea slugilor noastre Fădor şi fraţilor

lui, Cârstea şi Giurgea copiii lui Micula şi nepotului lor Roman, fiul lui Gligor şi iarăşi altă parte din aceste două sate, partea de sus, a căzut slugilor noastre Mihul şi fratelui lui, Ieremia şi surorilor lor Ghinda şi Dobra, copiii Pancăi, şi a treia parte, tot din aceste două sate, partea de mijloc, a căzut în partea lui Pântea şi a fratelui lui, Albul şi a surorilor lor Tudora şi Ileana şi Maruşca, copiii lui Toader Iaţco.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi buna împărţeală între dânşii şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Fădor şi Cârstea şi Giurgea această mai înainte zisă a treia parte din aceste două sate, partea de jos, din Vepreva şi din Hluboca, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei pustii mai sus scrise, din aceste două părţi, anume Vepreva şi Hluboca, partea de jos, să fie din tot hotarul, a treia parte din aceste două sate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Şandru, <credinţa> [1]) panului Ion Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ion Iaţco şi a panului Ghenghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Şendrea Căzanovici la Huşi, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 8 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

---

[1]) omis în text.

494

1547 (7055) Aprilie 14, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat al nostru credincios pan Cozma Gheanghea pârcălab de Cetatea-Nouă, ne-a slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă cătră noi, l-am miluit pe dânsul, cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit lui dela noi, în ţara noastră în Moldova, ocinele şi cumpărăturile lui drepte şi din privilegiile de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Petru voevod, satul anume Hueţenii, la gura Voronei şi cu mori pe Siret şi satul Sineştii, aproape de Giurgea Vereşceac, pe care aceste sate, anume Hueţenii, în gura Voronei şi cu mori pe Siret şi Sineştii, aproape de Giurgea Vereşceac, el le-a cumpărat dela Văsca, sora lui Avram, fiica Anuşcăi, pentru o mie şi treizeci de zloţi tătăreşti şi din privilegiul de întărire ce l-a avut dela bunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân şi dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr şi din alte privilegii, ce a avut ea dela înaintaşii noştri Iliaş şi Ştefan voevozi.

Şi două părţi din trei părţi de sat între Suceava şi între Siret, din satul lui Petru Rusul, care acum se numesc Roşcanii, partea de sus şi de mijloc, care aceste două părţi din trei părţi de sat, între Suceava şi între Siret, unde a fost Petrea Rusul, care acum se numesc Roşcanii, partea de sus şi de mijloc, el le-a cumpărat dela Andreica, fiul lui Terpici şi dela Mariica, fiica lui Faraon, pentru optsute şi cincizeci de zloţi tătăreşti şi din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Isaia, dela străunchiul nostru Ştefan voevod, însă şi cu partea surorii lui Andreica, fiul lui Terpici, anume Dragna, pe care a avut-o el de schimb dela sora sa şi a dat surorii sale partea sa din satul Pleşeşti.

Toate aceste mai sus scrise să fie credinciosului nostru pan Cozma Gheanghea pârcălab de Cetatea-Nouă, dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor două sate, anume Hueţenii, la gura Voronei şi cu mori pe Siret şi al satului, anume al Sineştilor aproape de Giurgea Vereşceac, să le fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi iarăşi, hotarul acestor două părţi, din trei părţi de sat, între Suceava şi între Siret, din satul lui Petru Rusul, care acum se numeşte Roşcanii, partea de sus şi de mijloc, să fie din tot hotarul două părţi din trei părţi, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi

credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Șandru, credința panului Ion Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Ion Iațco pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împuternicească și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit lui, pentru slujba dreptcredincioasă și pentrucă-i sunt lui ocine și cumpărături drepte pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șeandrea Căzanovici la Huși, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 14 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

495

1547 (7055) Aprilie 15, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor c.ti sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Nicoară paharnicul doamnei, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele, drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredinicioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă și i-am dat lui dela noi în țara noastră, în Moldova, un sat anume Păușeștii, în ținutul Cârligăturii, care acest sat anume Păușeștii în ținutul Cârligăturii, a fost al lui Ieremia fost humenic și al nepoților lui, Ieremia și Văscan, copiii lui Gănescul și l-au pierdut acest sat în hiclenie.

Toate aceste mai sus scrise să fie ale slugii noastre credincioase Nicoară paharnicul doamnei, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume al Păuşeştilor, care este în ţinutul Cârligăturii, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliiaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru, credinţa panului Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor ‹noştri mol› [1])doveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie ‹domn› [1]) al ţării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania ‹noastră›[1]), ci să-i întărească, pentrucă ‹i-am› [1]) dat, pentru dreapta şi credincioasa lui ‹slujbă› [1]).

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7055 ‹1547› luna Aprilie 15.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 218.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. şi un rezumat, ibid., CXLIV/109 şi CCLXXXVIII/70—m.

496

1547 (7055) Noembrie 25, Bacău.

Suret de pe o carte sirbiască dela Ilieş v‹oe›v‹o›d, velet 7055 ‹1547› Noemv. 25.

Adică au venit înainte noastră şi dinainte a lor noştri boeri sluga noastră Ilie, ficiorul lui Roman, nepot Varvarii, di a lui bună voi, di nimine silit, nici asuprit şi au vândut a lui driaptă moşie şi din zapisă di cumpărătură, ce-au fost a moaşii lui, Varvarii, dila moşul domnii meli, Ştefan vodă, din giumătati, a triia parte din sat din Orâşa, giumătate din parte Varvarii, aceia au vândut-o, slugii noastre, Dragului şi lui Ion, drept 240 zloţi tătărăşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Dragul şi Ion ş'au plătit toţi acei mai sus scrişi

---

[1]) loc rupt în orig.

zloţi în mânule lui Ilie, ficiorul lui Roman, nepot Varvarii, dinainte noastră şi dinainte a lor noştri boeri dila Bacău. Nime altul să nu s'amestice.

Am scos această carte a noastră.

Acest suret di pe o carte sirbiască am scris eu, Simion Cheşco uricariu, la velet 7250 <1741> Octv. 21.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1765, op. 2014, dos. 24, f. 206.
Trad. rom.

497

1548 (7056) Februarie 28, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Petrea Cârcovici fost pârcălab de Neamţ şi slugile noastre Mircea şi fratele lui, Buzea şi surorile lor Armeanca şi Anuşca şi vărul lor Steţco şi vărul lor Fădoran şi Petrica şi fratele lui, Păcurar, ne-au slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreptcredincioasă către noi, i-am miluit pe dânşii cu mila noastră deosebită şi le-am dat lor dela noi, în ţara noastră în Moldova, un loc din pustie pe Dobrovăţul Mic, sub părţile lui Iazvin, în Glodul Rotund, la fântână, ca să-şi întemeieze sat şi să le fie dela noi uric şi cu tot venitul.

Insă acest loc de pustie mai sus scris, care este pe Dobrovăţul Mic, sub părţile lui Iazvin, în Glodul Rotund, la fântână, să le fie lor în două părţi: jumătate, partea de jos, să fie numai a credinciosului nostru pan Petrea Cârcovici pârcălab, iar cealaltă jumătate, partea de sus, să fie a lui Mircea şi a fratelui lui, Buzea şi a surorilor lor, Armeanca şi Anuşca şi a lui Steţco şi a lui Fădoran şi Petrică şi a fratelui lui, Păcurar şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris loc de pustie să fie cât va putea folosi un sat îndestul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor mei fraţi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru, credinţa panului <Iaţco> [1])

---

[1]) loc şters, ilizibil în text.

şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar <de Suceava> [1]), credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului <Harbo>r postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco <ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor> [1]) boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nosru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat pentru a lor dreaptă şi credincioasă slujbă.

Iar pentru <mai mare> [1]) putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iaşi, în anul 7056 <1548> luna Februarie 28 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

498

1548 (7056) Februarie 29, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Petrea Cârcovici pârcălab a slujit mai înainte sfânträposaţilor părinţilor noştri drept şi credincios, iar astăzi ne slujeşte nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu mila noastră deosebită şi i-am dat lui şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră în Moldova, ocina sa dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela părintele domniei mele Petru voevod, un sat anume Hlipceanii pe Zijiia, mai sus de Răuseni şi cu loc de moară pe Zijiia, şi o prisacă în hotarul Hlapeştilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, în coasta iazului de jos, unde a fost prisaca veche şi cu iazul de jos şi cu moară pe acelaşi iaz.

Şi întru aceasta, deasemenea am dat şi am întărit lui pan Petrea Cârcovici pârcălab şi slugii noastre Ivul, ocina lor dreaptă din privilegiul de danie, ce au avut ei dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, un loc din pustie, la Malure, la Fântâna Nucului, unde este Salcea în Malure, între Faur şi între Faurel. Insă să le fie lor acest loc de pustie mai sus scris în patru părţi: trei părţi să fie ale lui pan Petrea Cârcovici pârcălab, o parte să fie a lui Ivul.

---

[1]) loc şters în text.

Şi întru aceasta, deasemenea am dat şi am întărit dela noi lui pan Petrea Cârcovici pârcălab şi fratelui său Gliga şi surorilor lor Mărie şi Stanca şi Fedca, copiii Neacşei şi verelor lor Ana şi Neaga, fiicele Sorei şi nepotului lor de soră, Ion, nepotul Sorei şi deasemenea verilor lor Luca şi fraţilor lui, Dumitru şi Gavril şi surorilor lor Nastea şi Părasca şi Vasca şi Catrina, copiii lui Vranceanul şi deasemenea verilor lor Filip şi surorilor lui Magdalina şi Maria şi Maruşca şi Anghelina, copiii Dobrei, toţi nepoţii lui Toader Căliman, ocinile şi dedinele lor drepte şi vislujania unchiului lor pan Vlad vornic şi din privilegiul de întărire, ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, satele pe Prut, anume Oleşcanii şi unde a fost Roman Bilăi, care acum se numesc Petrimăneştii şi Romaneştii.

Insă să le fie lor acest sat Romaneştii în trei părţi: două părţi să fie al Anei şi surorii ei Neagăi, fiicele Sorei şi nepotului lor de soră Ion Nasoi, nepotul Sorei şi iarăşi a treia parte din acelaşi sat, să fie a verilor lor Luca şi fraţilor lui Dumitru şi Gavril şi surorilor lor Nastea şi Părasca şi Vasca şi Catrina, copiii lui Vranceanul. Şi iarăşi, acest sat anume Oleşcanii, ce acum se numesc Petrimăneştii deasemeni să le fie lor în trei părţi: două părţi să fie ale lui pan Cârcă pârcălab şi ale fratelui lui Gliga şi surorilor lor: Măria şi Stanca şi Fedca, copiii Neacşei şi iarăşi a treia parte, tot din acelaşi sat, să fie a vărului lor Filip şi surorilor lui, Magdalina şi Măria şi Maruşca şi Anghelina, copiii Dobrei.

Şi întru aceasta, deasemenea am dat şi am întărit lui pan Petrea Cârcă pârcălab şi fratelui lui, Gliga şi surorilor lor Maria şi Stanca şi Fedca, copiii Neagşei şi verilor lor: Dragotă din Cârligătură şi fraţilor lui, Ignat şi Petriman şi surorii lor Drăgălina, copiii Muşei şi deasemeni verilor lor Luca şi fraţilor lui, Dumitru şi Gavril şi surorilor lor Nastea şi Parasca şi Vasca şi Catrina, copiii lui Vrânceanul şi deasemeni verilor lor, Filip şi surorilor lor Măgdălina şi Mărie şi Măruşca şi Anghelina, copiii Dobrei, toţi nepoţii lui Căliman, ocinele lor drepte din privilegiul de mărturie ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, satele anume Hodreştii, în ţinutul Cârligătura, care acest sat le-a fost lor de schimb, cu Şarpe postelnic, pentru satul Horniceni, în ţinutul Niamţului, pe Pârâul Alb şi satul anume Părăţcanii, pe Prut.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume al Hlibceanilor pe Zijiia, mai sus de Răuseni şi cu loc de mori în acelaşi hotar, pe Zijiia, să fie din toate părţile după hotarul vechi. Iar hotarul acestei prisăci, care este în hotarul Hlapeştilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgâoani, în coasta iazului de jos, unde a fost Prisaca Veche şi cu iazul de jos şi cu moară tot în acelaşi iaz, să fie din toate părţile, cât va putea folosi o prisacă din destul.

Şi iarăşi hotarul acestui loc de pustie care este la Malure, la Fântâna Nucului, unde este Salcea în Malure, între Faur şi între Faurel, şi hotarul acestor sate scrise mai sus, care sunt pe Prut, anume al Oleşcanilor şi unde a fost Roman Bilăi, care acum se numesc Petrimăneştii şi Româneştii şi al Hodoräştilor, care este în ţinutul Cârligătura şi al Părăţcanilor pe Prut, să le fie lor din toate părţile, cu toate hotarele lor vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor mei fraţi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru, credinţa panului Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentru slujba lor dreaptă şi credincioasă şi pentrucă le sunt lor ocine şi dedine drepte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iaşi, în anul 7056 <1548> luna Februarie 29 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, XVIII/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

499

1548 (7056) Martie 1, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Neacşa şi sora ei Anghelina, fiicele lui Coste Posadnic, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, din uricul lor drept şi din privilegiul de împărţeală, ce au avut ei dela vărul domniei mele Şte-

fan voevod cel Tânăr, jumătate din seliştea Hrusca, până la gura Curvei. Şi au vândut-o slugilor noastre, lui Bran şi Mihuţă şi Ion şi Simion, pentru două sute şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Bran şi Mihuţ şi Ion şi Simion, şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 280 de zloţi tătăreşti, în mâinile Neacşei şi surorii ei Anghelinei, fiicele lui Coste Posadnic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Bran şi lui Mihuţă şi lui Ion şi lui Simion această mai înainte zisă jumătate de selişte, anume Hrusca, până la gura Curvei, ca să le fie lor şi dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege, cel mai apropiat neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătate de selişte din Hrusca, până la gura Curvei, să fie din tot hotarul, jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor mei fraţi: Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului <Efrem Huru, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă> [1]) pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Harbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le împuternicească şi să le întărească pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă şi-au cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Iaşi, în anul 7056 <1548> luna Martie 1.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Cu o fotocopie după o trad. rom., la Acad. R.P.R., XXXV/13.

---

[1]) loc rupt în text.

1548 (7056) Martie 2, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Ana, fiica lui Neagoe, nepoata lui Petrea Oarţa, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul bunicului ei, Petrea Oarţă, ce a avut dela străbunicul domniei mele, Alexandru voevod, a şasea parte de sat anume Orţeştii. Aceasta a vândut rugătorului nostru, chir Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului, pentru o sută şi cinzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul nostru chir Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 150 de zloţi tătăreşti, în mâinile Anei, fiica lui Neagoe, nepoata lui Petrea Oarţă, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta, deasemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Fătul, fiul Marinei, nepotul lui Petrea Oarţă, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din acelaşi privilegiu ce a avut bunicul lui, Petrea Oarţă, dela străbunicul domniei mele, tot dela Alexandru voevod, două părţi din trei părţi de sat din Orţeşti.

Aceasta a vândut rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuţi, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul nostru chir Teodosie episcop de Rădăuţi şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, din mâna sa în mâinile lui Fătul, însă cu banii rugătorului nostru Dorotei fost episcop de târgul Romanului, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit rugătorului nostru chiar Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului şi lui Teodosie episcop de Rădăuţi aceste mai sus scrise, a şasea parte de sat din Orţeşti şi două părţi din trei părţi de sat din Orţeşti.

Şi întru aceasta, deasemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mai sus zişii rugătorii noştri, chir Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului şi chir Teodosie, episcopul Rădăuţilor, de bună voia lor nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au dat aceste mai sus zise părţi a şasea parte de sat din Orţeşti, două părţi din trei părţi din acelaşi sat, sfintei noastre mânăstiri dela Neamţ, unde este hramul sfintei înălţări a domnului nostru Iisus Hristos.

De aceia noi, văzând dania lor de bunăvoie şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit aceste mai sus zise: a şasea parte de sat din Orţeşti şi două părţi din trei părţi din acelaşi sat, sfintei noaste mânăstiri, unde este hramul înălţării domnului nostru Isus Hristos, toate acestea mai sus scrise ca să fie de la noi uric, cu tot venitul, sfintei noastre mânăstiri, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei a şasea parte de sat din Orţeşti să fie din tot hotarul a şasea parte. Şi iarăşi hotarul dintre părţi, din acelaşi sat, să fie din tot hotarul două părţi din trei părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ion Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza şi credinţa panului Pătraşco ceaşnic şi credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească, pentrucă am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Şandrea Cazanovici la Iaşi, în anul 7056 <1548>, luna Martie 2 zile.

După Melchisedec, Cronica Romanului, 1, p. 178—183.
Orig. slav.

501

1548 (7056) Martie 3, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Părasca, fiica Nechitei, nepoata lui Lazea şi a Martei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină cu privilegiul de

cumpărătură ce au avut bunicii ei, Lazea și Marta dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, jumătate din jumătate de sat, anume Scopesenii, în ținutul Cârligăturii, partea de jos, din partea ce este dinspre Șerbănești. Aceasta a vândut slugilor noastre Ion Cărbure și lui Dragul și Moisi și Sora pentru o sută și patruzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Ion Cărbure și Dragul și Moisi și Sora și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 140 de zloți tătărești, în mâinile Parascăi, fiica lui Nechita, nepoata lui Lazea și a Martei înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion Cărbure și Dragul și Moisi și Sora, această mai înainte zisă jumătate din jumătate de sat din Scopeseni, partea de jos, ca să le fie dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți din jumătate de sat din Scopeseni, să fie din tot hotarul, jumătate din jumătate și după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința <domniei> [1] noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaș voevod și credința preaiubiților mei frați Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Cârcă, credința panului <Ion Sturza și> [1] a panului Moghilă, cei dela Hotin, credința panului Huru și a panului Miron cei dela Neamț, credința panului Șandru, credința panului Ialco și a panului Ghianghea cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar al Sucevei, credința pa<nului Iurie> [1] spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepți.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iași, 7056 <1548> luna Martie 3.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 88.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

[1]) loc rupt în orig.

1548 (7056) Martie 6 Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Ilea şi fratele lui, Gliga şi sora lor Nastea, copiii Sorcăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de întărire ce a avut mama lor Sorca dela părintele domniei mele Petru voevod, jumătate din a treia parte de sat, anume Futeştii, în ţinutul Cârligăturii. Aceasta a vândut-o slugii noastre Drăguş şi vărului lui, Drăgşan, pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat Drăguş şi Drăgşan şi au plătit deplin toţi banii mai sus scrişi, 120 de zloţi tătăreşti, în mâinile Ilei şi Gligăi şi Nastei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit această mai înainte zisă jumătate din a treia parte de sat din Futeşti. Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul şi lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei jumătăţi din a treia parte de sat, anume Futeştii, să fie din tot hotarul jumătate din a treia parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac ‹au folosit› [1]).

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, ‹credinţa panului› [1])Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Şandru, credinţa panului Ion Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ion Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine se va alege domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șeandrea Căzan la Vaslui, în anul 7056 ‹1548› luna Martie 6 zile.

Acad. R.P.R., L/25.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

503

1548 (7056) Martie 6, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ioanăș și fratele lui, Ungureanul, copiii Dinei, fiica lui Toma, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul bunicului lor Toma, ce a avut el dela străunchii noștri Iliaș și Ștefan voevozi, două părți din cinci părți din jumătate din satul care este la Câmpul lui Dragoș, anume Muncelul. Aceasta au vândut slugii noastre Hârsu și femeii lui, Zlata, pentru două sute și douăzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat Hârsu și femeia lui, Zlata și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 220 de zloți tătărești, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și întărit slugii noastre Hârsu și femeii lui, Zlata aceste mai înainte zise două părți din cinci părți din jumătatea din satul care este la Câmpul lui Dragoș, anume Muncelu.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor două părți din a cincea parte din jumătate de sat din Muncel, să fie din tot hotarul, două părți din a cincea parte din jumătate de sat, iar dinspre alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Șandru, credința panului Ion Sturza

şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ion Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine se va alege domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Şandrea Câzanovici la Vaslui, în anul 7056 <1548> luna Martie 6 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 40.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

504

1548 (7056) Martie 8, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Tuda, nepoata Fedei şi mătuşa ei Frăsina, fiica Fedei şi nepoţii ei de soră, Toma şi fratele lui, Ion şi surorile lor, Mărie şi Mălina şi Duşica, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire ce a avut bunica lor Fedea dela părintele domniei mele Petru voevod, jumătate de sat, jumătatea de jos, ce se cheamă la Rogoz, mai jos de iaz, sub deal. Aceasta au vândut slugilor noastre Dragotă şi Luca şi Ioan şi Maxin <şi> [1]) Nastea şi Petrea <şi> [1]) Parasca, pentru o sută şi optzeci de zloţi tătărăşti.

Şi s'au sculat Dragotă şi Luca şi Ioan şi Maxin şi Nastea şi Petrea şi Parasca şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 180 de zloţi tătăreşti, în mâinile Tudei, nepoata Fedei şi a mătuşei ei Frasina, fiica Fedei şi a nepoţilor ei de soră, Toma şi Ion şi a surorilor lor, Mărie şi Mălina şi Duşca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

---

[1]) lipsă în text.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Dragotă și Luca și Ioan și Maxin și Nastea și Petrea și Parasco, această mai înainte zisă jumătate de sat, jumătatea de jos, ce se cheamă la Rogoz, mai jos de iaz, sub deal, ca să le fie lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți de sat, jumătatea de jos, care se cheamă la Rogoz, mai jos de iaz; sub deal, să fie din tot hotarul jumătate iar dinspre alte părți după hotarul vechiu, unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod și credința preaiubiților mei frați, Ștefan și Costantin și credința boierilor noştri: credința panului, Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepți și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 59—60.
Copie slavă.

505

1548 (7056) Martie 12.

<† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră> tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Magdușca și fratele ei Frățiian, fiii Stancăi.... [1]) <Crăciun și Nicoară, și suro-

---

[1]) loc rupt și șters în orig.

rile lor Urâta şi Dragna şi Ciomordea, fiii Neagşei, toţi nepoţii lui Coste Posadnic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi <şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din> [1]) privilegiul dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr; din jumătate de sat din Hrusca, partea de sus. Aceasta au vândut slugilor noastre Stănilă şi Ghidion şi <Bratu, pentru 200 de zloţi tătăreşti> [1]).

<Şi s'au sculat slugile noastre Stănilă şi Ghidion şi Bratu> ... [1]) şi au plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile Magduşcăi şi fratelui ei Frăţiian, fiii Stancăi... [1]) şi a surorilor lor Urâta şi Dragna şi Ciomordea, fiii Neagşei, toţi nepoţii lui Coste Posadnic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor <de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit> slugilor noastre, lui Stănilă şi lui Ghedion şi lui Bra<tu, această mai înainte zisă jumătate de sat din Hrusca, partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. [1])

Insă această jumătate de sat să fie în două părţi: o parte să fie numai a lui Stănilă şi iarăşi altă parte să fie a lui Ghedion şi a lui Bratu, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor <şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată,> [1]) în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăţi de sat din Hrusca, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, <după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac> [1]).

<Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului> [1]), noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor <mei fraţi> [1]): Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: <credinţa> [1]) panului Efrem Huru, credinţa <panului Petrea Cârcă, credinţa panului Borce vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă> [1]) pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron> [1]) pârcălabi de Neamţ, credinţa panului <Iaţco şi> [1]) a panului Ghianghea pârcălabi de <Cetatea Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici> [1]).

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu <le clintească dania şi întărirea noastră, ci> [1]) să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă <le-am> dat şi le-am întărit, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi şi curaţi.

---

[1]) loc rupt şi şters în orig.

‹Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit›[1]) credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt, ‹să scrie›[1]) şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

‹A scris›......[1]) în anul 7056 ‹1548›, luna Martie 12.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

506

1548 (7056) Martie 21, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceşti adevăraţi Cupcea şi fraţii lui, Trif Lozan şi Ivan şi sora lor Rusca, copiii lui Radul Draculea, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră în Moldova, dreptele lor ocine şi dedine şi din privilegiul de danie ce a avut tatăl lor Radul Draculea, dela înaintaşul nostru Ştefan voevod, două locuri din pustie peste Prut, sub Obrejie, între Troeneşti şi între Dobreni, la fântână sub râpă, care acum se numesc Drăculeştii.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor de la noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două locuri din pustie, peste Prut, sub Obrejie, între Troeneşti şi între Dobreni, la fântână sub râpă, care acum se numesc Drăculeştii, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa p‹anului Şa›[1]ndru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ion ‹Iaţco şi a panului›[1]) Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului ‹Iurie›[1]) spătar, credinţa panului Dan vistier, ‹credinţa panului Hârb‹o›r[1]) postelnic, credinţa panului Hamzea, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis ‹şi credinţa tuturor›[1]) boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să le întărească, să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7056 ‹1548› luna Martie 21.

Acad. R.P.R., XXXVII/7.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu rezumat, ibid., DLXVI/120, nr. 12.

507

1548 (7056) Martie 21, Huși.

Suret de pe ispisoc sârbesc de la domnul Ilieș voevod, din 7056 ‹1548› luna Mart 21, scris în Huși, de Mihăilă Bora.

Precum au venit înaintea noastră și a boerilor noștri moldovenești, popa Simion și s'au jăluit noao cu mare jalobă și cu mare mărturie dela mulți ai lui de prin pregiur megieși, zicând că privilegie ce au avut de danie dela părintele domnii mele Petru voevod, pe un loc de moară pe Pârâu‹l› Vaticii, cu poiana Vepreva, care privileghie s'au pierdut când au venit împăratul turcesc cu toată putere lui și cu Tătarii și au prădat țara, pâr dincolo de Suceava.

Și noi, dacă am văzut a lui mare jalobă, cu mare mărturii cu a lui de prin pregiur megieși, carii ni-au mărturisit, iar noi așijdere i-am dat de la noi și i-am întărit lui popa Simeon acel loc de moară, pe Pârâu Vaticii, cu poiana Vepreva, ce să-i fi lui dela noi uric cu tot venitul, lui și fiilor lui și nepoților lui și a strănepoților lui și prestrănepoților și la tot niamul lui, cari îi va fi lui mai de aproape, nerușuit niciodinioară în veci, vecinic.

Pentru care este credința domnii mele mai sus scris, Ilieș voevod și credința preaiubiților fraților domnii mele, Ștefan și Costantin și credința a tuturor boerilor noștri moldovenești, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi în pământul nostru din frații noștri sau din fii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine-l va alege dumnezeu domn, să fie în pământul nostru moldovenesc, să nu strâci aciastă către dânsul a noastră danie și întăritură, ci să-i de și să-i întărească, căci pentru a lui slujbă i-am dat și i-am întărit, fiind a lui driaptă ocină.

Şi pentru mai mare tărie şi întăritură acestor mai sus scrisă, poroncit-am boerului nostru Matieş logofăt să scrie şi a noastră pecete să spânzure.

S'au tălmăcit <la> 1811 Mai 8, Toma inginer.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

508

1548 (7056) Martie 23, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Drăghici şi fratele lui, Ion, copiii Negritei şi Neaga şi sora ei Frăsina, fiica Mariei şi Mica şi fraţii ei Cupcea şi Toader [1]) şi surorile lor Erena şi Greaca şi Mica, copiii lui Albul, toţi strănepoţii lui Toader Pitic, de bună voia lor nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor Toader Pitic dela înaintaşii domniei mele, Ilieş şi Ştefan voevozi, două părţi din jumătate din satul ce este pe Cobâle, unde a fost curtea străbunicului lor, care acum se numesc Piticenii, părţile de sus. Aceasta au vândut slugii noastre, Lupe Berheciu, pentru cinci sute zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat sluga noastră, Lupe Berheciu şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 500 de zloţi tătăreşti, în mâinile celor mai sus zişi, Drăghici şi fratelui lui, Ion, copiii Negritei şi Neaga şi sora ei, Frăsina, fiicele Mariei şi a Micăi şi a fraţilor ei Cupcea şi Ion şi a surorilor lor Erena şi Greaca şi Mica, copiii lui Albul, toţi strănepoţii lui Toader Pitic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi, deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Lupe Berheciu aceste mai înainte zise două părţi din jumătate din satul ce este pe Cobâle, unde a fost curtea lui Petrică Pitic, care acum se numesc Piticeanii, părţile de sus, ca să fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise amânduror părţilor, din jumătate de sat, care este pe Cobâle, unde a fost curtea străbunicului lor, care acum se numesc Piticeanii, părţile lor de sus, să fie din tot hotarul două părţi, din jumătate de sat, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş

---

[1]) « Toader » scris cu altă cerneală pe loc răzuit.

voevod şi credinţa preaiubiţilor mei fraţi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7056 <1548>, luna Martie 23.

<Pe verso, slav, contemporan:> Acest uric a fost să fie făcut pentru a patra parte de sat, iar a patra parte de sat au avut deasemenea să o stăpânească toţi împreună, pentrucă le era lor dedină. Iar el a făcut din jumătate de sat, în două părţi şi această a treia parte, deasemenea a vrut să o stăpânească cu dânşii. De aceia, noi le-am poruncit să-şi aducă chezăşi şi privilegiul. Dar ei au spus că l-au pierdut. Noi le-am dat să aducă 24 martori, că l-au pierdut şi că atâta au cumpărat, cât este în uric. Insă ei n'au adus la zi niciun martor. Şi iarăşi le-am mai dat până la a treia oară şi n'au adus nici la o zi, pe niciunul. Iar după aceia, ei singuri s'au întocmit, ca o jumătate din jumătate de sat, să o stăpânească cumpărătorii, iar jumătate din jumătate de sat, să o stăpânească toţi, ca dedină. Să se ştie.

Acad. R.P.R., CVIII/54.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

509

1548 (7056) Martie 27, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Petriman, fiul lui Ivanco, nepotul lui Dan, de bună voia lui, nesi-

lit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină și cu privilegiul de danie, ce a avut bunicul lui, Dan, dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod, un loc de prisacă, care este în hotarul Pluteștilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan Ion Iațco pârcălab de Cetatea-Nouă, pentru cincizeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Ion Iațco pârcălab de Cetatea-Nouă și a plătit deplin toți acești bani, mai sus scriși, 50 de zloți tătărești, în mâinile lui Petriman, fiul lui Ivanco, nepotul lui Dan, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ion Iațco pârcălab de Cetatea-Nouă, acest mai înainte zis loc de prisacă, ce este în hotarul Pluteștilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret ca să-i fie lui de la noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci mai înainte zise, care este în hotarul Pluteștilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret, să fie cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaș voevod și credința preaiubiților mei frați Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri, credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Ghianghea pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepți și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7056 <1548> luna Martie 27.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1705.
Orig. slav. perg., pecete atârnată.

1548 (7056) Aprilie 5, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Ţicău fost armaş, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut ocina şi vislujenia sa dreaptă din privilegiul de danie ce a avut el dela părintele domniei mele Petru voevod, un sat în ţinutul Chighiiaci, anume la Fântâna Cahova. Aceasta a vândut sfintei noastre mânăstiri Dobrovăţ, unde este hramul pogorîrea sfântului duh şi unde este igumen rugătorul nostru Grigorie, pentru şase sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul nostru Grigorie igumen şi cu toţi fraţii de acolo şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi 600 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Ţicău fost armaş, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Insă aceşti bani mai sus scrişi au fost lăsaţi de vara domniei mele Mariica, fiica lui Bogdan voevod, la moartea ei, ca să se cumpere acest sat, sfintei noastre mânăstiri mai sus zise dela Dobrovăţ, pentru pomenirea sa.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi, am dat şi am întărit acest sat mai înainte zis, care este în ţinutul Chighiaci, anume la Fântâna Cahova, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Dobrovăţ, dela noi uric şi cu tot venitul.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis care este în ţinutul Chighiaci, anume la Fântâna Cahova, să fie din toate părţile, cu toate hotarele sale vechi, pe unde din veacul veacului au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri. Boiarii anume: Mateiaş *mare* logofăt, Efrim Huru, Borcea vor, Petriea, Şandre, Sturzea <şi> Movila pârcălabii de Hotin, Danciul Huru şi Miron pâr. de Neamţu, Iaţco şi Gheanghe pâr. *de Cetatea-Nouă*, Petru Varticovici port. de Suceava, Iurie spat., Dan vist., Hârbor post., Pătraşco pah., Neagul stolnicul, Plaxa comisul[2]).

In Huşi, în anul 7056 <1548> Aprilie 5.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 450.
Copie slavă; altă copie slavă, ibid., în ms. 629, f. 63, cu data 1549.

---

[1]) de aci româneşte în text.
[2]) de aci iar slavoneşte.

1548 (7056) Aprilie 5, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceşti adevăraţi, Văscan şi sora lui, Elisafta, copiii Ilenii şi nepotul lor de soră, Efrem şi vara lui, Măriica, toţi nepoţii Ilenii, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, în Moldova, ocinele lor drepte şi din privilegiul de întărire, ce a avut mama lor şi bunica lor Ileana dela părintele domniei mele Petru voevod, două sate anume Suliteştii şi Maxineştii pe Crasna, care aceste sate, anume Suliteştii şi Maxineştii pe Crasna, le-a cumpărat străbunicul lor Ilea fost vistier, dela... [1] Pântece.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor de la noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume al Suliteştilor şi Maxineştilor, pe Crasna, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele: Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron <pârcălabi de Neamţ> [1], credinţa panului Ion Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petru Varticovici portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa <tuturor> [1] boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le sunt drepte ocini şi dedini.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

---

[1]) loc rupt în orig.

poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huşi, în anul 7056 <1548> luna Aprilie 5.

Arh. St. Iaşi, Fondul Ghibănescu.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

512

1548 (7056) Aprilie 7, Huşi.

Suret de pe ispisoc de sărbii, dela Ilieş voevod, scris în Huşnora, la velet 7056 <1548> April 7.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Ilieş vo<e>v<o>d, dumnu ţării Moldovii. Inştiinţare facim prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dănsa sau or vor auzi cetindu-o, precum au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri a Moldovii, Mihoci păhărnicelul, feciorul lui Ghedeoan și de a lui bună voi, de nimene sălit, nici asuprit, ş'au văndut a sa dreaptă ocină şi moşie, din ispisoc de danie, ce l-au avut moşi-său, Ghedeoan bătrânul de la unchiul d<o>mnii mele, de la Bogdan voevod, giumătate dintr'un loc de pustiiu, de pe pârâul ce acum să numeşti Cereteoae, în Coşul a lui Mărstatu, în capul dumbrăvii, la fântână, aceia o au vândut slugii noastre, lui Ilii Tărpici şi Ilénii, fata lui Cojoc, <drept şaptezeci de zloţi tătărăşti.

Şi sculându-să dar Ilii Tărpiciu şi Ileana, fata lui Cojoc>, au plătit toţi deplin acei de mai sus arătaţi bani 70 zloţi tătărăşti, în mâinile lui Mihoci păhărnicelul, ficiorul lui Ghedeoan, denainte noastră și denainte boerilor noştri.

Deci și noi, văzindu această a lor de bună voe tocmală şi deplin plată, noi încă aşijdere am dat şi de la noi şi am întărit lui Ilii Tărpiciu şi Ilenii, fetii lui Cojoc, ace mai sus numită giumătati dintr'un loc de pustiiu, di pi pârâul ce acum să numeşti Ceretioae, în Coşul lui Mărăstatu, în capul dumbrăvii, la fântână, ca să le fii lor şi de la noi, uric şi cu tot venitul, lor şi f<eci>oriloru, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor și la tot neamul lor, cine se va alege mai deaproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotariul acei de mai sus numite giumătati dintr'un loc de pustiiu, de pe pârâul ce acum să numeşti Ceretioai, în Coşarul lui Măr<ăs>tatu, în capul dumbrăvii, la făntână, să le fii [să le fii] lor din tot hotarul giumătate, iar despre alte părţi după vechiul hotar, pi unde au apucat din veac.

Şi spre aceasta esti credinţa a însuş d<o>mnii mele de mai sus numit, Iliiaş voevod şi credinţa a preaiubiţilor fraţi a domnii mele Ştefan şi Costantin şi credinţa a tuturor boiarilor noştri a Moldovii, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrisă, poruncit-am credincios boeriului nostru Mătiiaş logofăt să scrii şi cătră adevărata carti noastră această peceti noastră să legi.

De pi sârbie pi limba moldovinească s'au tălmăcit în Hoş [1]) la anul 1802 Iuli 22, de polcovnic Pavel Debre<ţ>. Iliiaş v<oe>vod, din leat 7056 <1548> Aprilie 7, pe o gimătati dintr'un loc de pustiiu de pi pârâul Ceretioai.

Acad. R.P.R., XXXIX/198.
Trad. rom.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondu Spiridoniei, moşia Roşieşti, III/1.

513

1548 (7056) Aprilie 7.

7056 <1548> Aprilie 7. Copie ispisocului domnului Ilieş v<oe>vod, încredinţată de divanul Ţării de Jos, prin care întăreşte stăpânire lui Macsâm Harabor post., ficior Giurgii com., şi verii sali Mărica, fata Negurenii, pe un sat Bălăneştii, pe Bârlad *şi* Fărcăşaşti pe Zăletin, ci să chiamă Ruguşănii *şi* pe un loc de pustiiu de la Tihon, anumi din Socii, cei din gios giumătate şi a trie parti dintr'un loc de pustiiu, pe lângă Frăţâleni şi pe lângă Curmezâşăni, pe Pârâul Gerului şi giumătati de Poiana Sasului, ce din gios giumătati, ci este în lunca Sâretiului.

Arh. St. Iaşi, Anaorale, nr. 32, f. 290 v.
Rezumat rom.

514

1548 (7056) Aprilie 8, Morile Iaşilor.

† Iliaş voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră, sluga noastră Ignat, fiul lui Briţco, de bună voia lui nesilit de nimeni şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină şi din privilegiul de întărire, ce a avut tatăl lui, Briţco, dela părintele domniei mele Petru voevod, jumătate din a şasea parte din jumătate de sat, peste Prut, la gura Largăi, unde este casa lui Oana Largeanul, care acum se numeşte Briţcanii. Aceasta a vândut slugii noastre, Lupe, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

Şi i-a plătit lui toţi <banii> deplin, înaintea noastră.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la morile Iaşilor, în anul 7056 <1548> Aprilie 8.

Marele logofăt a spus.

Grigorie a scris.

Acad. R.P.R., LXXII/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

---

[1]) cuv. « în Hoş » sunt în legătură cu textul doc., nu cu indicaţia traducerii.

515

1548 (7056) Aprilie 12.

Suret dela Ilieş vod<ă>, din vălet 7056 <1548> Apr. 12.

† Precum au mers la măriia sa la Ilieş vod<ă>, anume Bilţu şi surorili lui, Călina şi Mica, nepoatele Bărâi, şi neamul lor, Neagşa, nepoata Comanei şi s'au jeluit Bilţu la Iliiaş vod<ă> şi deosăbi s'au milostivit şi au dat şi au întărit pre a mării sali pământ moldovenesc, pre a lor driaptă ocină [1]), din dresuri ce au avut de danie de la Ştefan vodă cel Bătrân, o sălişti unde au fost Mane, pre malul Prutului la Troian, acum să chiamă Gocimăneşti ace selişte toată ce mai sus scrie, pre nume unde au fost Mane, pre malul Prutului la Troian, care acum să chiamă Gocimăneştii, această moşie au dat-o slugii mării sale, Bilţului şi surorilor lui, Călinii şi Micăi, nepoate Bări, şi niamului lor, Neacşi, nepoate Comanii, dată cu uric şi cu tot vinitul, ficiorilor lor, nepoţilor, strănepoţilor şi a tot neamului lor, care să va alege mai aproape, neschimbată niciodănăoară, în veci.

Iar hotarul aceştii sălişti, care mai sus scrie, anume unde au fost Mane, între Prut, la Troian şi acum îi zic Gocimăneştii, o au dat din toate părţile, precum a fi umblând hotarul cel bătrân, din veac.

Iar spre aceasta au încredinţat măriia sa Iliiaş vod<ă>, cari mai sus este numit, şi credincioşi>i< preiubiţ<i> fraţii mării sali: Ştefan şi Costantin şi credincioş<i> boerii mării sali, giupânului Efrim Huru şi credincios giupânul Borce vornicul şi alţii mulţi.

Acad. R.P.R., XL/27.
Rezumat rom.

516

1548 (7056) Aprilie 12.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Ion Condrea şi mătuşa lui, Solomia, nepoţii Maruşcăi şi vara lor Măriuca şi sora ei, Negrita, şi vărul lor Ţintea, nepoţii Sofiicăi, toţi nepoţi ai lui Condrea, fiul lui Negrilă, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dela noi în ţara noastră Moldova, dreptele lor ocini şi dedini şi din privilegiul de întărire şi de cumpărătură pe care l-a avut străbunicul lor Condrea, fiul lui Negrilă, dela bunicul domniei mele, bătrânul Ştefan voevod, şi bunicile lor, Maruşca şi Sofiica, iarăşi dela bunicul domniei mele, bătrânul Ştefan voevod, jumătate din satul pe Stavnic,

[1]) urmează şters: şi cumpărături.

anume Jurjeştii şi cu o moară pe Stavnic în capătul de sus al poienii şi jumătate din satul anume Tatomireştii pe Rebricea, jumătatea de jos.

Acestea toate mai sus scrise, să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor jumătăţi de sate spuse mai înainte, anume Jurjeştii pe Stavnic şi cu moară pe Stavnic la capătul de sus al poienii şi jumătate din satul pe Rebricea, anume Tatomireştii, să le fie din tot hotarul câte jumătate, iar din alte părti, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petru Cârca, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Movila pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Negrilă portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier credinţa panului Hărbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iar pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, aceasta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă sunt drepte ocini şi dedini ale lor.

Iar pentru mai mare putere şi întărire <a tuturor celor> [1]) mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru> [1]) pan Matiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris....[1]) vici, în anul 7056 <1548> Aprilie 12.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 402.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CV/10.

517

1548 (7056) Aprilie 21.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ilieaş voevod, domnu ţării Moldovii. Inştiinţare facem prin această a noastră carte tuturor celor ce vor ceti-o sau vor auzi-o, că eată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri a Moldovii,

[1]) loc rupt în orig.

sluga noastră Şteful, ficior lui Dalbanov, de a lui bună voe, de nimenea silit, nici asuprit şi au vândut a lui dâreaptă moşie, după direase de danie, ce-au avut stămoşul lui de la strâmoşul nostru Alexandru voevod, din a patra parte de sat din Popeni în ţinutul Dorohoiului, a tria parte din partea din sus. Aceea au vândut-o credinciosului slugii noastre Iurşa vatavul de Dorohoi, drept 100 zloţi tătăreşti.

Şi după aceasta, earăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri a Moldovii, sluga noastră Ştefan şi sora lui, Sofiica, fiii Tolocicăi, de a lor bună voe, de nimenea siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor direaptă moşie, după direase de danie, ce-au avut moşul lor dela strămoşul nostru Alexandru voevod, din a patra parte tot din acel sat Popenii, a tria parte, din partea din sus, aceea au vândut-o credinciosului slugii noastre Iurşa vatavul de Dorohoi, drept 170 zloţi tătărăşti.

Şi au stătut sluga noastră Iurşa vatavul de Dorohoi şi au plătit deplin acei mai sus scrişi bani, 100 zloţi tătărăşti, în mâinele Ştefului, ficiorul lui Dălban, şi 170 zloţi tătărăşti în mâinile lui Ştefan şi a surorii lui, Sofiicăi, fiii Tolocicăi, înainte noastră şi înaintea boerilor noştri a Moldovii.

Deci noi, văzând a lor de bună voe tocmeală şi deplină plată, eată şi dela noi dăm şi întărim credinciosului slugii noastre, Iurşa vatavul de Dorohoi, pe toate acele mai sus scrise, ca să-i fie şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi fiilor, nepoţilor, strănepoţilor, răstrănepoţilor lui şi la tot rodul lui, ce să va alege mai deaproape, nesminţit niciodinioară, în veci.

Ear hotarul acelor mai sus zise două părţi din a patra parte de sat din Popeni, din partea din sus, să fie din tot hotarul, aşa precum le-aŭ cumpărat iar despre alte părţi să fie după vechile hotară, pe unde din veac au umblat.

Şi spre aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului, noi Ilieaş voevod şi credinţa preaiubiţilor noştri fraţi: Ştefan şi Costantin şi credinţa boerilor noştri: credinţa dumisale Ifrim Huru, credinţa dumisale Borcea vornic, credinţa dumisale Petrea Cârcovici, credinţa dumisale Şăndru, credinţa dumisale Sturza şi a dumisale Movila pârcălabi de Hotin, credinţa dumisale Danciul Huru *şi* a dumisale Miron pârcălabi de Neamţu, credinţa dumisale Ianco şi a dumisale Ghenghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa dumisale Negrilă portari de Suceava, credinţa dumisali Iurie spatariu, credinţa dumisale Dano visternic, credinţa dumisali Hărbor postelnic, credinţa dumisali Trif Hamza, credinţa dumisale Pătraşcu paharnic, credinţa dumisale Neagul stolnic, credinţa dumisale Placsi comis şi credinţa tuturor boerilor noştri a moldovii, mari şi mici.

Ear după a noastră viaţă, cine va fi domn acestui pământ al Moldovii sau din fiii noştri sau din săminţia noastră sau precine dumnezeu va alege a fi domniu, poftim ca să nu strice a noastră danie şi întăritură, ce mai vârtos să-i

întărească pentru a sa credincioasă slujbă și pentru că au cumpărat cu drepți banii săi.

Și spre mai mare credința și întăritura tuturor acestor mai sus scrise, poruncit-am credinciosului nostru dumnealui Mateeș logofăt să scrie și a noastră pecete să o lege către această carte a noastră.

Au scris Gheorghie Ioanovici în Iași, la anul 7056 ‹1548› luna Aprilie 21 zile.

S'au tălmăcit întocmai de pe originalul sârbesc, de către mine. Iscălit Ioan Vladovici paharnic. 1847, April 20.

Acad. R.P.R., DXLIV/3.
Copie rom.

518

1548 (7056) Aprilie 22, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliaș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Trifan și fratele lui, Pântea și Toader, copiii lui Ivan Prava și verele lor, Tatea și sora ei, Arvasia, fiicele Mărinei și vărul lor, Ion Tofil, fiul Marușcăi, toți nepoții lui Șteful, de bună voia lor nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și din privilegiul de întărire, ce au avut ei dela vărul domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, o bucată de pământ din hotarul satului, anume Jolcășanii, care este pe Sitna, mai jos de Căcăceni, partea dinspre pădure și de către apus. Aceasta au vândut-o slugilor noastre Trifan și Șteful și lui Griga Măriniciu, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'au sculat Trifan și Șteful și Griga Măriniciu și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 200 de zloți tătărești, în mâinile lui Trifan Prava și Pântea și Toader, copiii lui Ivan Prava și a Taței și a Arvasiei, fiicele Mărinei și ale lui Ion Tofil, fiul Marușcăi, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi, deasemenea și dela noi am dat și am întărit această mai înainte zisă bucată de pământ, ce este din hotarul satului Jolcășani pe Sitna, mai jos de Căcăceni, partea dinspre pădure și de către apus.

Toată aceasta mai sus scrisă să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul. Insă să le fie lor această mai sus scrisă bucată de pământ, în două. O parte mai sus scrisă să fie a lui Trifan singur, iar cealaltă parte tot din această bucată de pământ, partea de jos, să fie a lui Șteful și lui Griga Măriniciu, lor și copiilor lor

şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ, ce este din hotarul satului Jolcăşani, pe Sitna, mai jos de Câcăceni, <dinspre pădure şi de către apus, să fie> începând dela un plop, care este mai jos de Coşuteni, de unde se unesc pârâiaşele: Bezericianii cu Orihovăţul şi de acolo la rediu la ruptura din jos şi de acolo la malul Sitnei, apoi pe vale în jos pe Sitna, până la Topile şi de acolo la deal, lângă via lui Giurgea şi la capătul luncii de jos. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor [mei] fraţi ai domniei mele: Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi dela Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Negrilă portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici şi bătrâni şi tineri.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit pentrucă ei şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Şendrea Câzanovici la Iaşi, în anul 7056 <1548> luna Aprilie 22 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Cu trei traduceri rom., două la Acad. R.P.R., XXXIII/49 şi CCXLIII/38 şi una la Arh. St. Buc., M-rea Coşula, VII.

519

1548 (7056) Aprilie 24, Iaşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut şi cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor

auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Gligorie şi surorile lui, Sofronia şi Măriica, copiii lui Buzatu stolnic şi vara lor, Pietra şi Măriuca şi Buna, copiii Sorei şi verii lor, Mihăilă şi sora lui, Tudora, copiii Stanei şi deasemeni verii lor Simion şi surorile lui, Maica şi Armanca şi Zlata, copiii Cârstei, i-am miluit, cu mila noastră deosebită le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră în Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de mărturie, ce ei au avut dela bunicul domniei mele, Ştefan voevod cel Bătrân, un sat la gura Răcăcinei pe Siret, care acum se numeşte Buzaţii.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, care este la gura Răcăcinei, pe Siret, care acum se numeşte Buzaţii, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrem Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Cârcă, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Movilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Gheanghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Negri<lă, p>ort<arul de Suceava> [1]), credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vis<tier> [1]), credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Pe<traş>co [1]) <ceaşnic> [1]), credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis <şi> credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Fierievici la Iaşi, în anul 7056 <1548> Aprilie 24.

Acad. R.P.R., Fotografii, XII/1.
Fotocopie după un orig. slav.
Orig. slav, perg., cu pecete atârnată.

---

[1]) loc rupt în orig.

520

1548 (7056) Mai 4, Hârlău.

7056 <1548> Mai 4.

Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Sava şi Dragoş, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dela noi în ţara noastră în Moldova, dreapta lor ocină şi din privilegiul de danie, ce au avut ei dela vărul domniei mele, Ştefan voevod cel Tânăr, jumătate dintr'un loc din pustie pe Gerul, pe amândouă părţile Gerului, în jos de Neagul şi de Docan, care acum se numeşte Drăguşanii, jumătatea de jos.

Acestea toate mai sus scrise să fie şi dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei mai sus zise jumătăţi dintr'un loc din pustie, pe Gerul, pe de amândouă părţile Gerului, mai jos de Neagul şi de Docan, care acum se numeşte Drăguşanii, a jumătăţii de jos, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrim Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Cârcă Petru, credinţa panului Şandru, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Gheanghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Negrilă portar de Suceava, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din fraţii noştri sau din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Grigorie Fierievici, în Hârlău....[1])

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 62.
Copie slavă.

---

[1]) data lipseşte în text.

521

1548 (7056) Mai 5, Hârlău.

Din mila lui dumnezeu noi, Iliaș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru pan Cozma Ghianghea pârcălab de Cetatea-Nouă și nepoata lui Anghelina și surorile ei, Nastasca și Todosca, fiicele fratelui lui, Andreica Șeptilici fost pârcălab, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit între dânșii, dreapta lor ocină și cu privilegiul de întărire pe care l-au avut ei dela părintele domniei mele, Petru voevod, un sat care este pe Bașeu, anume Săvenii, care acest sat a fost al lui Sava husarul și le-a fost lor danie dela părintele domniei mele Petru voevod, pentru hiclenia ‹aceluia›, când a pribegit în Țara Leșească.

Și a căzut în partea credinciosului nostru pan Cozma Ghianghea pârcălab, jumătate de sat din Săveni, jumătatea de sus. Iar în partea Anghelinei și a surorilor ei, Nastasca și Todosca, fiicele lui Andreica Șeptilici fost pârcălab, a căzut jumătate din acest sat, din Săveni, jumătatea de jos.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și înțelegere și dreapta împăițeală și noi deasemenea și de la noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Cozma Ghianghea pârcălab și nepoatei lui, Anghelina și surorilor ei Nastasca și Todosca, acest sat mai înainte zis, ce este pe Bașeu, anume Săvenii, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, care este pe Bașeu, anume al Săvenilor, să fie din toate părțile, pe hotarul vechi, pe unde au fost folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele: Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cârcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Movilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Ialco pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Negrilă portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn

al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru slujba lor dreaptă și credincioasă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Fierievici la Hârlău, în anul 7056 ‹1548› luna Mai 5 zile.

Acad. R.P.R., CCCCLXVIII/1.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1805.
Un perilipsis, ibid., CXV/83, f. 2 b.

522

1548 (7056) Iulie 29, Hârlău.

† Io Iliaș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bună voia noastră și cu inimă curată și luminată din întreaga noastră bună voie și cu ajutorul lui dumnezeu, am dat și am miluit și am întărit domnia mea, sfintei noastre mânăstiri, care se numește Pobrata, unde este hramul preacuviosului nostru părinte ierarh și făcător de minuni Nicolae, dania părintelui domniei mele Petru voevod, un iezer anume Beleul, cu toate iezercanele și gârlele sale câte intră și ies dintr'însul și cu stuful [1]), care este împrejurul lui.

Și nimeni din vameșii de câmp sau cei dela Suceava sau din slugile lor sau iarăși din slugile vătavilor noștri sau iarăși ori cine va fi, să nu cuteze a încerca să intre acolo, să turbure sau să lucreze ceva, fără știrea igumenului și a călugărilor dela Pobrata, pentrucă unul ca acela va fi plătit cu capul, iar nu altceva.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7056 ‹1548› Iulie 29.

Arh. St. Buc., M-rea Probata, XIII/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1796.

523

1548 (7056) Octombrie 21, Iași.

† Iliaș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Stan aprod, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit și a dat jumătate din moara sa, ce este pe Zijia, cu privilegiul ce a avut el, dela părintele domniei mele Petru

[1]) « stuhom » în orig.

voevod. Aceasta a dat-o credinciosului nostru pan Veveriță postelnic, ca să stăpânească jumătate din această moară, pe Zijia, în sat în Berești.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7056 ‹1548› Octombrie 21.

‹Pe verso originalului în slavă:› « Carte pentru moară, din satul Berești »; ‹și în românește:› « pre Jijiia ».

Acad. R.P.R., LXXXII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete căzută.
Cu o trad. rom. din 1799.

524

1548 (7056) Noembrie 26.

7056 ‹1548› Noembrie 26. Ispisoc sârbesc, cu tălmăcirea lui, dela domnul Iliaș vodă, prin care se arată că au venit înaintea mării sale un Teodor, fecior Annei, de bună voia lui și au vândut din a sa dreaptă ocină și moșie, un loc de prisacă în mijlocul pădurii pe Pârâul Stârcului, unui vecin al său, anume Ștefului, cu 60 zloți tătărești, care loc de prisacă s'au dovedit că iaste pre satul de mijloc.

După G. Ghibănescu, Surete și Izvoade, XIX, p. 62.
Rezumat rom.

525

1549 (7057) Hârlău.

† Iliaș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Giurgea, fiul lui Vasco Epure și Frasina și sora ei Marena, fiicele Maricăi și deasemenea sluga noastră Vasco și Fătul și Andreica, fiii Magdalinei și deasemenea Păcurar și surorile lui, Odochia și Mariica și Stanca, copiii Ileanii, de bună voia lor și și-au împărțit între dânșii ocina și dedina lor dreaptă și din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lor........ [1]) a, fiul lui Gherman din privilegiul ce a avut care a ars, cu mărturie, ... [1]) a, fiul lui Gherman, de la străunchiul domniei mele, Alexandru voevod cel Mic, pe jumătate de sat din Bosancești, jumătate de jos și jumătate de iaz.

Și a căzut lui Giurgea fiul lui Vasco Epure, a cincea parte din această jumătate de sat și din iaz, însă partea de sus. Și Frăsinei și surorii ei, Marenei, fiicele Mariței le-a căzut deasemenea a cincea parte din această jumătate de sat și din iaz, dat mai jos de partea lui Giurgea, fiul lui Vasco Epure. Iar slugii noastre lui Vasco singur, deasemenea i-a căzut lui a cincea parte din această jumă-

---

[1]) loc rupt în orig.

tate de sat şi iaz, deasemeni mai jos, de partea Frasinei şi a Marinei, fiicele Maricăi. Şi slugilor noastre, Fătul şi Andreica, copiii Magdalenei, deasemenea le-a căzut a cincea parte din această jumătate de sat şi din iaz, mai jos de partea lui Vasco...... Şi iarăşi, lui Păcurariu şi surorilor lui, Odochia şi Mariica şi Stanca, copiii Ileanii, deasemenea le-a căzut a cincea parte tot din această jumătate de sat şi din iazul, dela Bosânceşti, cu tot venitul mai din jos de partea lui Fătul şi Andreica, ca să le fie lor şi de la noi.

Altul să nu se amestece.

Scris la Hârlău, în anul 7057 <1549>

† Hatman.

† A scris Dumitru.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII; altă trad. rom., la Acad. R.P.R., DXVIII/3—4.

526

1549 (7057) Februarie 3, Hârlău.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie, dela Iliiaş v<oe>vod, <s>cris de Grigorie în Hârlău, la leat 7057 <1549>, Fevr. 3 zile.

Precum acest adevărat şi credincios boerul nostru Iurie spăt., ni-au slujit noao cu dreptate şi cu credinţă, a căruia văzind şi noi cea cu dreptate şi cu credinţă către noi slujbă, l-am miluit cu osăbită a noastră milă, de i-am dat şi i-am întărit lui, în pământul nostru a Moldovei, driaptă a lui ocină şi moşie, din ispisoc de împărţală, ce l-au avut el dela părintele domniei mele, dela Petru v<oe>vod, a cincea parte din sat din Pobrăteşti, de către Pomărla, pe de amândoao părţile de pârâu, parte acea din gios. Şi deasemeni am mai dat şi i-am întărit lui o bucată de loc din hotarul Herţii. Pentruca toate aceste de mai sus arătate să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul şi fiilor lui şi niamului lui.

Iar hotarul acii a cincei părţi din sat din Pobrăteşti, de către Pomărla, pe de amândoao părţile de pârâu, partea cea din gios, să fie din tot hotarul a cincea parte iar despre alte părţi să fie după vechiul hotar. Precum şi hotarul cielalte bucăţi, din hotarul Herţii, începând (lips<ă>) prisaca, apoi la dial (lips<ă>[1]) Lucină, apoi la dial de podiş, la drumul Sârbâuţilor, apoi de acole la vale pe părău, peste fânaţe şi pin Lolzii, drept la o piatră în Lolzii, atâta-i este tot hotarul, pe unde au hotărît credincioasă sluga noastră, Gavril staroste de Cernăuţi.

Şi spre aceasta este credinţa a însumi domniei mele.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1804 Ghenar 8. Polcov. Pavăl Debriţ *dela* mitrop<olie>.

Acad. R.P.R., CXLII/113.
Trad. rom.

1) parantezele rotunde sunt ale traducătorului.

527

1549 (7057) Mai 8, Iaşi.

† Iliaş voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Văscan care [1]) a fost uricar, fiul lui Popăscul pârcălab, de bună voia sa şi nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut Ţiganii săi drepţi şi proprii, trei sălaşe anume Nan şi Frăţilă şi Pardos. Pe aceştia i-a vândut credinciosului nostru pan Gheanghea pârcălab de Cetatea-Nouă, pentru două sute şi şaizeci de zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta deasemenea s'a sculat acelaşi Văscan, tot de bună voia sa nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat în dar o Ţigancă tot în curtea lui Gheanghea pârcălab.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină ce i-a plătit el, 260 de zloţi tătăreşti şi noi deasemenea şi dela noi, am dat aceste mai înainte zise trei sălaşe de Ţigani şi această Ţigancă, ce i-a dăruit, credinciosului nostru pan Gheanghea pârcălab.

Pentru aceasta altul să nu se amestece, în faţa acestei cărţi a noastre şi să nu aibă treabă cu dânşii şi să nu cuteze să-i ia, pentrucă el i-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Scris la Iaşi, în anul 7057 <1549> Mai 8.

După Arhiva Soc. şt. şi lit. Iaşi, XXV (1914), p. 191—192.
Orig. slav, hârtie.

528

1549 (7057) Decembrie 2, Neamţ.

† Iliaş voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre Andreica şi Marica, copiii lui Dan şi nepotul lor, Trifan, fiul lui Luca, de bună voia lor nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă şi din privilegiul de împărţeală, ce a avut tatăl lor Dan dela vărul domniei mele Ştefan voevod, din părţile sale de sat din Tâmp<eşti> [2]), pe Pârâul Alb, şase pogoane în ţarină şi un loc de iaz dinspre Dragomireşti şi în pădure cât vor putea curăţi, până la hotarul Dragomireştilor. Aceasta au vândut slugii noastre lui Ion şi fiului său Grigorie, pentru o sută şi trei zeci de zloţi tătăreşti.

Şi slugile noastre Ion şi Grigorie le-au plătit deplin toţi aceşti bani <mai sus>[2]) scrişi 130 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră.

---

[1]) în text: pentrucă.
[2]) loc rupt în orig.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor şi dela noi şi cu tot ‹venitul› [1]. De aceia, altul să nu se amestece, faţă de această carte a noastră.
Scris la Neamţ, în anul 7057 ‹1549› Decembrie 2.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1785.

529

1550 (7058) Februarie 2, Iaşi.

† Iliaş voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Neagşea, nepoata lui Petrică, de bună voia ei, nesilită de nimeni şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din privilegiul de danie ce a avut bunicul ei, Petrică, dela bunicul domniei mele, Ştefan voevod cel Bătrân, a şasea parte din a treia parte, din Selişte a lui Micotă, care acum se numesc Păulenii, pe Turiia. Aceasta a vândut-o slugilor noastre Nicoară şi vărului lui, Toader şi surorii lui, Odochia pentru o sută şi treizeci de zloţi tătăreşti.

Şi i-au plătit ei, deplin, banii mai sus scrîşi, 130 de zloţi tătăreşti.

Insă să le fie lor această a şasea parte mai sus scrisă din a treia parte din seliştea lui Micotă, care acum se numesc Păulenii, în două: o parte să fie lui Nicoară singur cealaltă parte să fie a lui Toader şi a surorii lui, Odochia, ca să le fie lor dela noi şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7058 ‹1550› Februarie 2.

Arh. St. Iaşi, Condica 17, nr. 6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

530

1550 (7058) Martie 12.

Suret de pe ispisoc sârbesc, dela Iliaş Vodă, din veleat 7058 ‹1550›, Mart 12, pe Bobuleşti la Vaslui, ce să chiamă acum Boldeştii.

Facem înştiinţare pre cum au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Toader feciorul Dumşii slugerul, nepot Simii Boldii, de nime silit, nici asuprit ş'au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, din al său dres ce au avut moşul lor Sâma Bolde dela moşul domniei mele bătrânul Ştefan vodă, den a tria parte a satului din Bobuleşti, ce sânt pe din gios de Popeşti, a şasa parte. Aceea au vândut-o slugii noastre, lui Coste şi rudenii lor, Dragotă

[1]) loc rupt în orig.

şi fratelui său, lui Solomon şi iarăşi rudeniei lor, Coste Dodul, drept 180 zloţi tătăreşti.

Cari bani e-u dat toţi slugile noastre, Coste şi Dragotă şi celelalte rudenii a lor, Solomon şi Coste Dodul, în mânule lui Toader, ficior Dumşii slugerul, nepot Sânii Boldii.

Pentru aceea, văzând a lor bună învoială şi plată deplină, am dat şi am întărit pre ce de mai sus scrisă a şasa parte din a treia parte a satului, din Bobuleşti, ce sânt pe din gios de Popeşti, ca să fie din tot hotarul, din a treia parte a şasea parte, iar despre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vechiu.

Pentru aceea, credinţa domnii mele şi a preaiubiţilor fraţi ai domnii mele Ştefan şi Costantin şi credinţa boerilor noştri: d-lui Gavril vornicul şi Petre Cârcă şi d-lui Movilă şi Harbor pârcalabi de Hotin, d-lui Hâra [1]) şi Neagul pârcalabi de Neamţ, d-lui Eţcu pârcălabu de Cetatea-Nouă şi d-lui Sturza portar de Suceava, dumnialui Iurie spătar şi dumnialui Dan vistiernic şi dumnialui Veveriţă postelnic, dumnealui Hamza, şi dumnealui Patraşcu paharnic, dumnealui Plaxa comis şi credinţa tuturor boerilor noştri.

Şi pentru întărire celor de mai sus scrise, am poruncit cinstit şi credincios boiariului nostru, dumnealui Iliaş [2]) vel logofăt, această carte <să o scrie> şi pecete nostră pre dânsa, să o lege.

Suretul acesta posleduindu-l cu ispisocul cel adevărat şi aflându-l întocmai şi fără greşeală, adeverez cu a mea iscălitură, 1803, Mai 27. Polcovnicul Pavăl Debrici *dela* Mitropolie.

După Gh. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, I, p. 256—258.
Trad. rom.

531

1550 (7058) Martie 12, Vaslui.

Cu mila lui d<u>mnezeu, creştinul Iliaşi vodă, domnu ţării Moldovii. Incepem semne cu această adevărată carte noastră toţ carii pre dânsa va căuta sau carii cu urechiile o va auzi, adică au venit înainte noastră şi înainte a lor noştri precuvioşii moldovineşti boiari, rugătoriul nostru Evloghie călugărul şi sluga noastră, Iurii Orăş şi sluga noastră Stanciul şi Silion şi Vasco şi sora lor, Niacşa şi Iachim, ficiorul lui Andruşco, ficiorii Costii lui Murgaci, după a lor bună voie, de nime siliţi, nici înpresuraţi şi au schimbat singuri, a de sine a sa a lor driaptă ocină şi moşia.

---

[1]) în loc de: Huru
[2]) în loc de: Mateiaş.

Şi rugătorul nostru, Evloghie călugărul şi sluga noastră, Iurii Orâş, am [1]) dat slugii noastre, Stanciului şi lui Silion şi lui Vasco şi surorii sale, Niacşii şi nepoţilor lor, lui Iachim, ficiorul lui Andruşco, ficiorul Costii lui Murgaci, a lor driaptă ocină, dintru dires de schimbare ce au avut dela seminţie domniei mele, dela Ştefan vodă cel Tânăr, giumătate de sat de Ostopceni, la Turie, unde au fost vătămanul Ostapco.

Şi iar sluga noastră, Stanciul şi Silion şi Vasco şi sora lor, Niacşa şi nepotul Iachim, ficiorii lui Andruşco, ficiorii Costii lui Murgaci, au dat rugătoriului nostru, lui Evloghie călugărul şi slugii noastre lui Iurii Orâş, schimbare pentru a lor giumătate de sat, a lor driaptă ocină şi moşiia dintr'un dires dela râposat părintele [2]) domniei mele, dela Ştefan vodă cel Bătrân, giumătate de sat, de Iacobeni, pre acest parte de Jijia, giumătate ce din gios.

Iar noi, dacă am văzut a lor bună voia tocmală şi îngăduinţă şi bună schimbare, aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit pre sluga noastră, pre Stanciul şi pre Silion şi pre Vasco şi pre sora lor, Niacşa şi pre nepotul lor, Iachim, ficiorul lui Andruşco, cuconilor Costii lui Murgaci, cu aceia ce mai sus scriem, giumătate de sat de Ostopceni, la Turie, unde au fost vătămanul Ostapco, ca să le fie dela noi uric, cu tot venitul, lor şi cuconilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi înprăştiaţilor lor şi a tot rodul lor, carile să va alege mai aproape, neruşăită să-i fie lui în veci.

Iar la hotarul acela, care mai sus scriem, giumătate de sat de Ostopceni, la Turiia, unde au fostu vătămanul Ostapco, ca să fie din toate hotarele giumătate, iar dintru alte hotară sau margini [1]) să fie după hotarul cel bătrân, precum au apucat din veci.

Spre aceasta este credinţa domniei mele, ce mai sus scriem, creştinul Iliiaş vodă şi credinţa preaiubitului fratelui [1]) domnii mele, Ştefan şi Costantin, şi credinţa boerilor domnii mele: credinţa giupânului Gavrilaş marelui vornic, credinţa giupânului Petrii Cârcă şi credinţa giupânului Movilii şi giupânul Hârbor pârcălabul de Hotin şi giupânul Hor [3]) şi Niagul pârcălabul de Niamţu şi Iaţco şi giupânul Ghenghe pârcălabul de la Cetate-Noao şi Sturza portariul de Suceava şi Iurie staroste [4]) şi credinţa lui Darie [5]) vistiernicul şi credinţa lui Veveriţă postelnicul şi a lui Pătraşco păharnicul şi credinţa tuturor moldovineştilor boiari mari şi mici.

---

[1]) aşa în text.

[2]) în loc de bunicul.

[3]) aşa în text.

[4]) în loc de: spătar.

[5]) în loc de Dan.

Ca să le fie diriaptă tocmitură şi întăritură, învăţat-am şi pe credincios boiar, Mătiiaş logofătul, a scris şi pecete domnii mele să o lege către această adivărată scrisoare. De iasta scriem.

A scris Gligorie Fierievici în Vaslui, vleto 7058 <1550>, *luna* Martie 12 *zile*.

Arh. St. Iaşi, Condică de moşiile Ostopceni. Cucoreni. ..
Trad. rom. din 1288.
O copie rom la Acad. R.P.R., CCCCLVII/41, şi perilipsis, ibid., DXV, f. 322, nr. 2 şi CCCCXCVII, f. 8, nr. 2.

532

1550 (7058) Martie 13 Vaslui.

Suret asămene scosu de pe un ispisocu.

Un ispisoc dela Iliaş v<oe>vod, întru carile arată că au dat şi au întărit Anghelenei, fata Mânjâi păh., pe doa sate, anume Mânjăşti şi săleşte Văcoteştii, la Cârligătură, care sate au fost drepte ocine a tatălui său Mânja paharnicul şi s'au fost luate dela stăpânire lui. Şi Iliiaş vodă milostivindu-să, le-u dat iarăşi, la stăpânire Anghelinei, fata Mânjăi.

A căror sate, Mânjăştii şi Văcoteşti, hotarăle să fii de către toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au apucat din vechiu.

S'au scris în Vaslui, 7058 <1550> Mart 13.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Rezumat rom.

533

1550 (7058) Martie 13.

Uricu scrisu pe sirbiia, dela Illiaşu v<oe>vod, în carelé scriia că au venit, înaintea mării sale şi a boiarilor moldoveneşti, Te<o>dora, fata lui Duminŭ, nepoata Nastii, de a ei bună voia, de nime asuprită şi nici silită şi ş'au vândutu a sa driaptă moşiia, din dresele de înpărţeală, ce a avut Nastea, moaşa ei, dela moşulŭ mării sali, dela bătrănulŭ Ştefanu v<oe>vod, dintr'a tréia parté dinŭ satul Derzsca, a şasea parte, aceia au văndut-o credinciosului boiariŭ Gavrilu dvornicŭ, drept 80 *zloţi* tătăreşti.

Şi sculăndu-să numitulu boiariŭ Gavriilŭ dvorniculŭ, au [plă]plătit totŭ deplin banii ce s'au scris mai sus, în mâinilé Teodorii, fetii lui Dumiu.

Deci, vădzând mărie sa tocmala lor, ce de bună voia şi plata cea deplină, aşijderea şi mărie sa au dat şi au întărît credinciosului său boiariu, lui Gavriilŭ dvorniculŭ, ace moşiia ce s'au dzis mai sus, dintr'a treia parte din satul Dèrzsca

a șase parté, ca să-i fie dela mărie-sa uricu, cu tot venitulŭ, lui și feciorilor lui și a totŭ niamulŭ lui.

Iară hotarulŭ acei moșii ce s'au scris mai sus, dintr'a treia parte din satul Derzsca, a șasea parte, să fiia din totŭ hotarul, dintr'a treia parté a șasea parte, iar dintr'alte părți, pe vechiul hotarŭ.

Din anii 7058 ‹1550› Mart 17.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111, f. 16.
Trad. rom. din 1779.
O copie la Arh. St. Iasi, Tr. 212, nr. 4, f. 1, v.

534

1550 (7058) Aprilie 1.

Suret întocmai scos de pe uricul vechiu sârbesc, dela domnul Ilieș voevod, din velet 7058 ‹1550› April 1.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ilieș voevod, domnul țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor cui vor căuta pe dânsa sau cetindu-se o vor auzi, precum această adevărată slugă a noastră, credinciosul Sas postelnic ne-au slujit nouă cu dreptate și cu credință.

Drept aceia, văzând noi a lui cătră noi ce cu dreptate și cu credință slujbă, l-am miluit pre el cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în pământul nostru a Moldaviei, un sat în ținutul Vasluiului, pe din susul Bârlăzelului, anume Giurgenii. Care acel sat, ce este în ținutul Vasluiului, din susul Bârlăzelului, anume Giurgenii, au fost al lui Sabain Ușurelul și al fratelui său, Toader pitar, și au căzut în fapte de vicleșug, în vremea căreia au râdicat ei, împreună cu alți necredincioși o tâlhărie asupra calului părintelui domniei mele, Petru voevod.

Acei de mai sus scris să fie slugii noastre, credinciosului Sas postelnic dela noi uric, cu tot venitul, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și preastrănepoților lui și la tot neamul lui, care se va alege mai deaproape, nestrămutat nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus arătat sat, în ținutul Vasluiului, pe din susul Bârlăzelului, anume Giurgenii, să fie de pe toate părțile, după hotarâle cele vechi, pe unde au umblat din vechi.

Și spre aceasta este credința a însuși domnului nostru de mai sus scris, noi Ilieș voevod și credința a preaiubiților frații noștri, ‹ai› domniei mele, Ștefan și Constantin, și credința tuturor boerilor noștri a Moldaviei, a mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din frații noștri sau din fii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu, să fie domn pe pământul nostru a Moldaviei, acela să nu strice a lui danie și întăritura noastră, ci mai vârtos să-i dea lui și să-i întărească, de vreme că și noi i-am dat lui și i-am întărit, pentru a lui dreptate și cu credință slujbă.

Și pentru mai mare tărie și întăritură tuturor acelor de mai sus scrisă, am poruncit credinciosului boierului nostru, dumisale <Mateiaș> [1]) logofătu să scrie și pecetea noastră să o lege, către această carte a noastră.

Tălmăcit la 1799 Noembrie 13.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Trad. rom.

535

<1550> Aprilie 3, Huși.

Suret di pi ispisocul domnului Ilieș v<oe>v<o>d, din anii 7028 <1520> April 3.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ilieș v<oe>v<od>, domn pământului Moldaviei. Inștiințare facem cu această scrisoare a noastră tuturor cari o vor vide sau cetindu-să o vor auzî, că au venit înainte noastră și înainte tuturor a noștri moldovînești boieri, Tetiiana și cu fratile ei, Tatar, fiii lui Copcicea, nepoții lui Șărb celui Bătrân, precum de a lor bună voe, de nimine siliți, nici asupriți și-au înpărțit a lor drepte și proprii, din drepte danii, ci au avut bătrânul Șârbul, dila cel mai înainte di domnie me, Alecsandru voevod și din îndreptările danii și întăriturə, ci au avut părintele lor, Copcicea, dela moșul domniei meli, bătrânul Ștefan v<oe>v<o>d, pre satile, ci să număsc Cocorenii și giumătate di sat di Cerepcăuți, giumătate ce din sus, pi amândou părțile Siretului și cu moară în Siret și Dăicenii, la Poiană, în ținutul Romanului și o prisacă la vârful dealului, di către Siret și Ețcanii, pre Nistru, la hotarul Stodolna, mai gios de Matievțăști și cu sădnic în Nistru și Păuleștii și cu poiene la Itchil și cu mori, și Jărdianii și Doljeștii pre Albâia și cu mori la Siret și pre Nistru, Stodolna, de sus di Mativțăști și cu sădnic, la Nistru și Lalova și Mativțăștii.

Și s'au venit în partia Tetianii satul Cocorenii și giumătate di sat dela Cerepcăuți, giumătate ce din sus, pi amândou părțile Siretului și cu moară în Siret și satul Dăicenii la Poiană, în ținutul Romanului și o prisacă la *vârful dialului*, di către Siret și giumătate di moară, ci este la Siret, în hotarul Doljeștilor și la Nistru, Ețcanii, ce sânt în hotarul Stodolnii, pi din gios di Mativțăști și cu

[1]) în text: « lipsă, să se cunoască numele »

sădnic în Nistru şi Păuleştii şi cu poiene pre Itchil, şi cu mori şi giumătate de sat di Jărdiiani.

Iar partea slugii noastre, Tatar, i s'au venit lui satul Doljăştii, pre Albâia, şi cu giumătate de moară, în Siret........ [1]) şi la Nistru, Stodolna, din sus di Mativţăşti, şi cu sednic în Nistru, şi Lalova şi Matievţăştii şi giumătate di sat di Jărdiianii.

Deci, noi văzând a lor de bună voie înpărţire şi tocmală, aşijdire şi dela noi li-am dat şi li-am întărit pre cele de sus scrisă arătate sate, ca să fie lor dela noi, uric lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi înprăştiiaţilor lor şi la tot niamul lor, ci li sâ vor alegi mai di aproape, nerăşluit di cătră nimi, în veci.

Iar hotarile acestor mai înainte zisă sate, anumi Cocorenii şi giumătate di sat di Cerăpcăuţi, giumătate ce din sus, pre amândou părţile Siretiului şi cu mori în Siret şi Dăicenii din Poiană la ţinutul Romanului şi o prisacă, în *vârful obârşia dealului*, di cătră Siret şi Eţcanii, pre Nistru, în hotarul Stodolnii, pi din gios di Mativţăşti şi cu sădnic în Nistru, şi Păuleşti şi cu *poiene* pre Itchil, cu mori şi Jărdiianii şi Doljăştii pre Albâia, cu mori în Siret, şi pre Nistru, Stodolna, din sus di Matievţăşti, să fie lor dispre toate părţile, pi vechile hotară, pre unde din vechi au fostu.

Şi spre aciasta, este credinţa domniei noastre celui de sus scris, Ilieş v‹oe›v‹od› şi credinţa a preiubiţilor fraţilor domniei meli, Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa giupânului Gavril vornic, credinţa giupânului Petria Cârca, credinţa giupânului Movilă şi a giupânului Herbura pârcălabii Hotinului şi credinţa giupânului Hurul şi Niagul pârcălab de Niamţ. Şi altora mulţi cari nu s'au putut ceti fiind stricat.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domn, ori din fraţii noştri, au din fiii noştri sau din niamul nostru sau pre carile dumnezău îl va alegi domnitori pământului nostru al Moldaviei, acila să nu strice a noastră danii şi întăritură, ci să li întemeiază şi să li întăriască, pentrucă noi li-am dat şi li-am întărit, dintru a lor drepte părintăşti şi strămoşeşti.

Şi spre mai tare întemeiare acestor mai de sus scrisă, am poruncit la al nostru credincios, giupânul Mateieş logofătul, să scrie şi a noastră peceti să o legi la această a noastră scrisoare.

Au scris Grigorie Fierescul în Huşi.

Arh. St. Buc., M-rea Doljeşti, V/1.
Trad. rom. din sec. XVIII.
Data greşită: probabil cifra zecilor s'a cetit greşit, 20 în loc de 50. Data 7058 ‹1550› corespunde cu domnia şi cu sfatul boierilor.

[1]) loc alb în text.

536

1550 (7058) Aprilie 17.

7058 <1550> Apr. 17. Ispisocul domnului Iliaş v<oe>vod, prin care întărește din giumătati de moşâe, Murgenii, o a tria parti, ci o vindi Măriica, fiica lui Isac Murgul, drept 130 zloți tătărăşti, lui Isac şi Dimitrii, ficiorii Nacşii, nepoţi lui Ion Murgul.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 29, f. 159 v.
Rezumat rom.

537

1550 (7058) Aprilie 21.

Satul de mijloc, pe Tămăşel, ce l-a avut moşul lor (Toader şi soră-sa, Urâta, feciorii lui Dumitru şi nepoţii Annei), Mihăilă Bălălău, surorile sale, Maruşca şi Anuşca cu uric de întăritură dela Iliaş vodă, din 7058 <1550> April 21.

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, XIX, p. 85.
Rezumat rom.

DOCUMENTE INDOELNICE

1

1507 (7015) Februarie 25.

Un hrisov dela Bogdan vodă, din leat 7015 <1507> Fevruarie 25, prin care arată că dă danie şi miluire lui Trifan şi Ion Rictor, slugilor domniei sale, o sălişte în Vrancea, ce să numeşte Păuleştii.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/288, nr. 6.
Perilipsis rom.
Indoelnic după conţinut. Satul Păuleşti a fost totdeauna răzăşesc.

2

1520 (7028) Aprilie 24, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, fiul lui Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bună voia noastră şi din tot sufletul nostru, împreună cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea ierarhului nostru chir Teoctist, mitropolit de Suceava, am călcat pe urmele bunicilor noştri şi ale părinţilor domniei mele şi am zidit şi am făcut sfânta biserică în numele preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi sfânta blagoveştenie, care această sfântă biserică a fost începută de rugătorul nostru chir Iosif, în zilele răposatului bunic al domniei mele Ştefan voevod şi nu a putut-o săvârşi, ci numai temelia a început-o.

Şi domnia mea am zidit şi am săvârşit sfânta biserică şi am dat rugătorului nostru Iosif multă bogăţie, ca să înfrumuseţeze sfânta biserică cu totul şi să facă cărţi. Şi pe aceştia i-am miluit, cu deosebita noastră milă şi am dat şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri, lui Iosif şi tuturor călugărilor lui, dela noi, în ţara

noastră, în Moldova, cu ocine şi cu loc din hotarul dimprejurul sfântului nostru schit nou zidit, care hotar se începe dela râul Bistriţei, dela gura Pârăului lui Anatodie şi din sus de acest pârău, până în obârşie, şi deasemeni în sus culmea muntelui, până la o oarecare poiană, şi de acolo deasemeni în sus culmea, până în muntele ce se chiamă al lui Simon şi deasemeni în sus, pe marginea muntelui Simon, dinspre apus, până la un oarecare munte, care se numeşte Ploci, şi de acolo la vale până la pârăul Pangaraţ şi în josul pârăului până la râul Bistriţa şi deasemeni în jos pe Bistriţa, până la gura Pârăului Anatodie. Care este tot hotarul împreunat al sfintei noastre mânăstiri.

Iar mai sus zişii rugătorii noştri şi cei cari locuiesc în acest sfânt schit, să aibă a ruga pe domnul dumnezeu, după obiceiul sfintei mânăstiri, pentru păcatele noastre şi ale altor domni.

Şi hotarul acestui mai sus scris loc al sfântului schit să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului şi . . . .[1]) frate al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrea, credinţa panului Vasco, credinţa lui Talabă cei de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea-Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni. mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră, ce este către sfântul nostru nou zidit, sfântul schit pe care l-am zidit domnia mea, pentru întărirea ţării noastre, ci să le fie şi lor a da şi a întări, precum şi noi dăm şi întărim sfintei biserici.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Iaşi, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 24 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 152.

Perg. slav, pecete atârnată.

După scris, fals din veacul XVIII, iar pecetea s'a desprins dela un act al lui Ştefan cel Mare şi s'a fixat la acest act fals.

Cu o trad. rom. din 1811.

---

[1]) loc şters, ilizibil în doc.

3

1521 (7029) Iunie 4, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Migal Papara din seminţie aleasă şi din vestita lui ginte [1]) a Romei Vechi, marii lui strămoşi au venit din părţile Cretei şi s'au aşezat din porunca împăratului Heraclie al Romei, în stăpânirea Ianinei, precum ne-au fost arătate nouă, domnului, scrisorile zisului împărat cu scriere italienească, pe numele lui Migal, care a venit dela Ianina aci la noi, înfăţişându-se de bună voie la slujba noastră, pentru orice nevoie.

Deci noi, văzând drept credincioasa slujbă a zisului Migal Papară către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit lui şi femeii lui, Stana, fiica lui Radul din Hârlău, dela noi, dreptele lor ocine, satele anume: la Micoani, unde a fost casa bunicului zisei femei a lui Migal Papară, Ivan Micoan, care acum se numeşte Miculeşti, pe Covârlui şi mai sus de acela, satul Tăpleni şi cu moară la Covârlui, pe care l-a cumpărat bunicul lor Ivan Micoan dela Dan Sârbescul şi dela Anna, pentru şaptezeci de zloţi tătăreşti şi satul Luceştii şi mai jos de acesta, Chirahteni şi la Fântâna Turcului, la obârşia Covârluiului, un loc de prisacă.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit nici odată în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume: la Micoani, unde a fost casa lui Ivan Micoani, care acum se numesc Miculeşti, pe Covârlui şi satul Luceştilor şi mai jos de acesta, Chirahteni şi la Fântâna Turcului, la obârşia Covârluiului, un loc de prisacă, să le fie lor din toate părţile şi cu toate vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate, Petre şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petre vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă cei dela Hotin, credinţa panului Coste şi a panului Condrea cei dela Neamţ, credinţa panului Petrica şi a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Eremia vistier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Săcuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Căţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) în textul slav: *gus*, care înseamnă tâlhar, este probabil că scriitorul actului a căutat un cuvânt care să corespundă latinului: *gens*. gus fiind derivat din gens (cu nazală).

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lor dreaptă şi pentrucă le sunt ocine drepte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totruşan logofăt să scrie şi să atârne pecetia noastră la această carte a noastră.

Dumitru Popovici a scris la Hârlău, în anul 7029 ‹1521› luna Iunie 4.

Biblioteca Ossolinschi, Liov, Diplome nr. 854.

Fals slav, perg., pecete atârnată. Cuprinsul fantastic şi pecetia contrafăcută, cu stema necorespunzătoare (inscripţia este exactă), arată că avem de a face cu un fals destul de bine executat, probabil în sec. al XVII-lea.

4

1522 (7030) Iulie 4.

Cu mila lui dumnezeu, Ştefan voivodu, domnul pământului Moldovei. Ştiut să fii prin această foae a nostra, pentru auzirea tutulor, pentru că au vinitu înaintea nostră şi la a noştrei boeri, sluga noastră Maxin starostile şi cu fratele său Stan şi nepotul a lui, Sorea şi nepotul Drăghici şi nepoata Maria şi Mafta şi Stanu şi Anuşca şi frate a lor Veseia şi strănepoţi a loru, Cozma şi sora a lui, Dodea şi văru lor, Lozir, şi sora a lui, Florea şi Gherghina şi fiica ei Cristina şi Greilă şi frate a lui, Negul şi văru lor, Ilie Vasile şi frate a lor Trifanu şi sora a lor Nesca, vărul ei Fântâreanul, fiul Stanii şi fiu a lui, Todiru, fiii lui Bobin, şi aceste surori, fiicii Necşii, Triponu, Ilucăl şi frate a lor, Vanco şi nepotu Danciul şi sora a lui, Anuşca şi strănepotu ei, Rodul şi frate Oaniche şi Stanciu şi sora, Sora şi Cerne şi strănepoata a lor Parasca şi soră a lor Cotia şi Drăghici, nepot a lor, frate şi surori a lui Stan Bora, şi nepotu Nicul după dânşei, de a lor bună voi, de nimi seliţi, ‹nici asupriţi›, ş'au vândut cu întrebaria tutulor, dintru a lor dreptu uric, în vedenia şi înaintea domnii noastre, Ştefan voivodu, o bucată de pământ din Bulzeşti, din hotarul din sus şi jumătate din jumătatia din fântână, în josu şi au vândut slugii noastre Cristea şi strănepotu a lui, Petrea şi strănepoata Stana, în 120 zloţi tătăreşti, slugilor noastre. Cristea şi Petru şi Stana au plătit toţi şi au înplinit de sus scrieria, 120 zloţi tătărăşti, în mânile slugei noastre Maxin starostele şi frate a lui, Stanu şi nepotu, Sorea şi Drăghiciu şi nepoata Maria şi Mafta şi sora ei Anuşca şi frate a lor Vaseia şi strănepotu Cozma şi sora lui, Dodea şi frati a ei Lazir şi sora lui, Florea şi Gherghina, fiici Cristina şi Greil şi Negul şi văru lor, Ilie Vasile şi Trifan şi sora lui, Neşca şi Fântânenul, fiu surorii lui Todir şi fiu surorii lui, Trofan şi Lucăi şi Vanco şi Oanichi şi Danciu şi sora

lui, Anuşca şi strănepotu a lor Rodul, Ioaneşu şi Stanciu şi sora lui, Sora şi Cerne, strănepot a lor, Parasca şi sora a ei Cotine şi Drăghici şi cu toţi fraţii şi surori, cu toţi au fostu cătră noi şi înaintia boerilor noştri, în vedenia de sus şi de a lor bună voi ş'au primit plata deplin, dându-li şi dela noi întăriria slugilor noastri, Cristina şi strănepot, Petru şi nepoata lor, Stana, pentru o bucată pământu din Bulzeşti, din hotarul din sus, şi jumătate din jumătatia Fântânii, în jos.

Şi li-am dat şi dela noi uric a domnii noastre, Ştefan voivodu, atâta pentru dânşii cât şi pentru fii lor şi nepoţii loru şi strănepoţii loru, adunaţi fiind toţi credincioşi boerii noştri, credincios panu boer Isac, credincios boer Andronachi, credincios boer Negrila, credincios boeru Toma *dela* Hotinu, credincios boeru Costin, credincios boeru Condria *dela Neamţ*, credincios boeru Todir *dela Cetatea-Nouă*, credincios boero Todir portariu *Sucevei*, credincios boeriu Hrana spătariu, credincios boeriu Irimia, credincios boeriu Şerban postelnicu, credincios boeru Saculin ceaşnic, credincios boeru Starga stolnicul, credincios boeru Dolin comis, credincios boeru Trotuşan şi toţi boerii noştrii, mari şi mici, s'au scris mai sus, ca se li fii veşnic uric a domnii noastre, Ştefanu voivodu, într'aceasta foae întărită.

Şi spre credinţă, am spânzurat şi pecetia noastră.

Am scris eu, Mihuţi, în Hârlău, velet 7030 ‹1522› Iuli 4.

Di pe adivăratul uric am tălmăcit-o din limba slavonesca pe graiuri moldoveneşti, întocmai după glăsuiria uricului. Alexie Stoian.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 391—393.
Trad. rom.
Indoielnic prin numele dregătorilor.

5

1522 (7030) Octombrie 25.

Suretul de pe o mărturie de urice, ce-au făcut Marco din Vale Sării, 7030 ‹1522› Octomvrie 25 *zile*.

† Dăm ştire, cum mi-au făcut izvoade pe urice, anume Marcul din Vale Sării şi Nezăcutul şi Cristiian, cum noi ni-am făcut urice şi zapise, ca s‹ă› ne ţinem a noastră driaptă ocină şi moşiia din Vale Sărei, pân‹ă› în apa Caceului, pe amândoao părţile de apa Putnii, unde iaste loc de hrană. Şi s'au făcut acest uric denainte lui Pătru vodă[1]) cel mai di dimultu şi denainte acelora boiari, anume Isac şi Pătru vornic şi Negrilă şi Grincoviciu şi Talab‹ă›, pârcălab *dela* Hotin şi Coste şi pana Condre *de Neamţ* şi Petrica şi Tudoran *de Cetatea Nouă*,

[1]) în loc de Ştefan vodă.

şi Arbure portar *al Sucevei* şi Hrana spătar şi Irimie vist. şi Şarpe postelnicul şi Săcuian paharnicul şi Sterce stolnicul şi Gagilena [1]) comisul şi credinţa tuturor boiarilor Moldaviei, mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domnu în ţara Moldovii, oricine va fi, din ficiorii noştri sau din ruda noastră, rudă care-i va alegi dumnezeu în ţara Moldovii, deci domnia mia li-am făcut în urice şi tărie, ca să fie tare şi puternici cu a noastră tărie şi mărturie, denainte boiarilor noştri, cum au cumpărat Marcul şi Nezăcutul şi Cărstiian, ş'au cumpărat pe ai lor bani.

Spre mai mare tărie, Trătuşanul logofătul au scris acestu uric, ca să fie ne schimbat niciodănaoară, în veci, cu aciastă carte a noastră cum mai sus iaste scris, di la noi tărie.

A scris Oanţa, *în Iaşi*, vleto 7241 <1733> Mart. 9 *zile*.

Tanasie uricar am scris.

Arh. St. Iaşi, neinventariate.
Trad. rom.
Indoelnic după conţinut şi după formular,

6

1526 (7034) Iunie 25.

Copie.

Milostivirea mea Ştefan voevod, stăpânitor pământul Moldovii.

Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri a Moldovei, slugile noastre Ştefan Codalb vornic şi iusbaşa Ion Vrăghei, în auzul tuturor credincioşi boerilor noştri, mari şi mici, cu jalbă ca să ne milostivim asupra lor şi am priimit cerirea lor şi ne-<a>m milostivit asupra slugilor noştri Ştefan Codalb vornic *şi* Ion iusbaş<a> Vrăghei, le-<a>m dat o bocată de pământu peste Valea Gerului în curmeziş, spre apus păn<ă> în matca Hereteilor şi spre răsărit până la Valea Ţigănci, ce să apropie de apa Mănginii şi merge în sus până în Troian, drept Piscul Boorului şi în capete să hotăresc cu moşiile Bojoreşti şi Gologanu, iar margina de gios până la Fileşti.

Şi la aceasta parte de pământu să fie vecinici stăpâni, iei şi fraţilor şi ficiorilor şi nepoţilor lor, strenepoţi şi prestrenepoţi şi toţi cari să vor trage din neamul lor, nestrămutaţi niciodinioară în veci. Şi le-<a>m făcut aceasta foia scrisă uric dat la măna lor.

Şi spre aceasta este credinţa domnii mele de mai sus numită Ştefan voevod şi credinţa a tuturor boerilor noştri, a mari şi <mi>ci a Moldovei.

---

[1]) în loc de : Caţelean.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tutulor de mai sus scrise, am poruncit credincios boerului nostru, dumisale Tudor logofăt să scrii şi pecetea noast<r>a să o lege cătră aceasta carte a nostră.

Veleat 7034 <1526> Iuni 25 zile.

Grigoriviş *mare* logofăt.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie, de la Ştefan voevod, domn ţării Moldovei, scris la let 7034 <1526> Iun<ie> 25 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, I/11.
Fotocopie după o trad. rom. din sec. XIX.
Indoielnic după formular şi conţinut.

7

1529 (7037) Martie 23, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate slugi a noastre, lui Toader Jora staroste de Tecuci, i-am dat şi i-am întărit ocinele lui drepte din uric de miluire ce a avut bunicul lui, Radul Pisc stolnic, dela Ştefan voevod cel Bătrân, trei sate pe pârâul Nogea, anume Brumăreştii şi satul Piscanii şi la capătul pârâului satul Punteşenii. Aceste să-i fie lui uric, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acestor sate mai sus scrise să le fie, pe unde a hotărnicit şi le-a socotit lor pan Talabă, în semne ce se încep dela Fântâna lui Buneş, drept la răsărit, la drumul ce merge la vârful dealului, în sus, până la Lacul lui Cotelea şi de acolo la drum, până la Lacul lui Blizniţ, iar de acolo drept la lacul . . . . [1]) şi de acolo în sus, la deal la Piscul lui Ivan şi de acolo la Fântâna Roginoasa şi de acolo drept către apus, la Fântâna lui Dinga şi de acolo la Scrădoasa şi de acolo la vârful dealului la Lacul Mare şi de acolo la Capul Câmpului, în jos la poiană şi de acolo, drept la Fântâna lui Buneş, unde este tot hotarul datelor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârje şi a panului Huru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Şandru spătar, credinţa panului Plaxe portar de Suceava, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic,

[1]) loc rupt în doc.

credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața şi domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn în ţara noastră a Moldovei, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră pentrucă îi este lui dreaptă danie şi miluire, pentru dreapta lui slujire, ci să-i dea şi să-i întărească.

Iar pentru toate aceste mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru cinstit boier pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Iaşi, în anul 7037 <1529> luna Martie 23.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Pițcani I/1.
Fals slav, perg., pecete atârnată.
Cu o copie la Acad. R.P.R., CCXCII/8 şi un perilipsis, ibid., CCXCII/160, nr. 2.
Documentul este un fals din următoarele motive:

a) nu este scrisul lui Cârstea Burlovici, ci un scris din sec. XVIII.
b) divanul are deosebiri de cel al timpului.
c) în 22 şi 24 Martie 1529, domnul dă acte din Huşi, iar acesta este dat din Iaşi.

8

1529 (7037) Septembrie 21, Suceava.

Suret de pe ispisoc sârbesc, dela Petru vodă Rareş, din velet 7037 <1529> Săpt. 21.

Facem înştiințare cu această carte a noastră tuturor cine pe dânsa va căuta sau cetindu-s<ă> va auzi, pentru adivărat al nostru credincios boeriu, Marco Ciuciuma *mare* armaş, carili slujind cu dreptate şi cu credință altor domni, ce au fost mai nainte de noi şi acum aflându-se şi noă slujind cu dreaptă credință.

Pentru care noi, văzând a lui driaptă şi credincioasă slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosăbită milă a noastră şi i-am dat întru al nostru pământ al Moldovii, la țin<u>t. Sorocii, pe pârâul Căinariului, loc cât i-ar fi lui de toată îndestulare, cu trei silişti, anume Cotovița, Dângenii şi Zăpădenii, cu vaduri de moară în pârâul Căinariului, ca să-i fii lui drepti ocini şi moşii, danie şi miluire lui şi feciorilor lui, nepoților şi strănepoţilor şi a tot neamul lui, ce să va alegi mai aproape, neruşuit nici odinioară, în veci.

Care moşie pe din sus să hotărăşti cu moşia Măcăreanca, iar pe din jos să hotărăşti cu moşia Bolbocili, în Vale Petrii, dispre răsărit să hotărăşti cu moșia Bîscanii, iar dispre apus să hotărăşti cu pîrâul Căinariului. Dispre toate părțile, după hotarâle celi vechi, pe unde au umblat din viac.

Şi spre aceasta este credinţa domniei mele, de mai sus scrisă, noi Petru voivod şi credinţa preaiubiţilor fiilor domniei mele, Ilieaş şi Ştefan voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domnu, din fiei şi niamul nostru sau ori pe cine dumnezeu va alegi a fi domnu ţării Moldovei, să nu strice a noastră danie şi miluire, ci mai ales să dea şi să întărească, de vreme ce şi noi i-am dat pentru a lui driaptă şi credincioasă slujbă, ci au slujit noă şi ţării.

Iar cine s'ar ispiti a strica şi a strămuta a noastră danie şi miluire, ce am făcut noi credinciosului nostru boiari, de mai sus scris, Ciuciuma *mare* armaş, să fii proclet şi treclet de domnul dumnezău, făcătoriul ceriului şi al pământului şi de prea curata sa maică şi de 12 sfinţi apostoli *de frunte* şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi ce s'au adunat la Nichea.

Şi pentru mai mare credinţă şi întăritură a tuturor celor de mai sus scrisă, am poroncit credinciosului boieriului nostru, dumisali Totruşanului logofăt să scrie şi a noastră pecete cătră această carte a noastră să o legi.

S'au scris în Suceava.

S'au tălmăcit de Ghiorghi Evloghi dascăl, la velet 1789 Dechembrie 11. Posleduitu-s'au copie aceasta din cuvânt în cuvânt şi fiind întocma după suretul cel adivărat a tălmăcirii dascalului Evloghi, di pi cel adivărat ispisoc sârbesc, s'au încredinţat, 1806 Iunie 9.

Acad. R.P.R., LXIII/4.
Trad. rom.
Suspect, din cauză că în el apar fiii domnului, Ilieş şi Ştefan şi ca logofăt Totruşanul. Iliaş şi Ştefan nu apar în uricele lui Petru Rareş, decât din 1535 Martie 2., şi până la sfârşitul domniei întâia. Totruşanul este logofăt sub Bogdan voevod şi Ştefăniţă voevod, până în 1523 Martie 25, apoi sub Rareş apare fără dregătorie începând din anul 1530.

9

1535 (7043) Martie 9, Vaslui.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi al mântuitorului nostru Isus Hristos, şi închinător al troiţei, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoirea noastră şi cu iubire din inimă şi din tot gândul nostru şi din tot sufletul nostru, împreună şi cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea celor trei ierarhi ai Moldovei, chir Teofan mitropolit de Suceava şi a celorlalţi

episcopi, că aceşti adevăraţi rugători ai noştri, călugării din sfânta mânăstire numită Schitul lui Iosif, unde este hramul sfintei blagoveştenii a preasfintei şi curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi unde este sfânta noastră biserică din nou zidită, zidită de Ştefan voevod cel Tânăr, precum şi de domnia mea s'a zidit şi s'a înfrumuseţat, pentrucă astfel am făgăduit lui dumnezeu şi sfintei blagoveştenii când domnia mea am fost gonit în pribegie de cei ce ne urau pe noi, când cu ajutorul lui dumnezeu am fugit pe aici şi ne-a mângâiat pe noi dumnezeu şi duhovnicul nostru, chir Iosif.

De aceia şi domnia mea i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră a Moldovei, ocinele lor drepte şi danile dela domnii de mai înainte şi dela domnia mea şi din uric de danie şi de întărire ce au avut dela Ştefan voevod şi dela domnia mea, locul de branişte împrejurul sfintei mânăstiri, care se începe din râul Bistriţei, din gura Pârâului lui Metodie, în sus, până la obârşie şi deasemeni în sus, la vârf, până la poiană, şi iarăşi în sus pe munte, pe marginea Muntelui lui Simon, în sus, până la Muntele Plotun şi de acolo, la vale, la pârâul Pangaraţi, şi la vale pe pârâu, până la gura, la râul Bistriţa, şi în vale pe râu, iarăşi până la gura Pârâului lui Metodie, care este tot hotarul cuprinzător al sfintei mânăstiri.

Iar mai sus zişii rugătorii noştri să aibă a ruga pe domnul dumnezeu pentru pomenirea bunicilor şi părinţilor domniei mele şi pentru pomenirea domniei mele şi a doamnei şi a copiilor domniei mele şi pentru pomenirea celui pe care îi va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre şi să ne scrie pe noi în sfântul marele pomelnic şi în dumnezeescul jertvenic.

De aceia, tot acest mai sus scris loc şi braniştea să fie sfintei mânăstiri dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc mai sus scris şi al braniştei să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Totruşan mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Crăciun şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Mătiaş vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa panului Colun stolnic, credinţa panului Draxin comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi, după alegerea lui dumnezeu, domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din alt neam bun, acesta să nu clin-

tească dania şi miluirea noastră, cea către sfânta mânăstire, ci să le dea şi să le întărească, cum şi noi dăm şi întărim sfintei mânăstiri.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7043 <1535> luna Martie 9 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 158.

Fals slav, perg., pecete atârnată, care însă nu este a emitentului actului, ci dela un act dela Petru Şchiopul. Actul est fals — o dovedeşte scrisul ce nu este al lui Dumitru Popovici şi menţiunea printre martori a vornicilor de ţara de jos şi de ţara de sus, element ce nu apare în actele moldoveneşti decât începând cam cu a treia decadă din a doua jumătate a veacului 16. Falsul s'a făcut în veac. XVI—XVII şi la act s'a ataşat o pecete dela un act al lui Petru Şchiopul (pecetea dela actul lui Petru Şchiopul din 6 Februarie 1577, la Arh. St. Buc., Peceţi 175, este identică şi ca diametru peceţii actului fals).

10

<1535 Martie — 1536 Decembrie> 24.

Suret de pe un ispisoc sărbăsc, deasemeni dela Pătru vodă, de întăritură pe cel dintâiu din vălet 7084 <1576> luna . . . .[1] 24.

Precum au întărit a lor sal<i> adivărat<e> slugi, Soţu şi frăţine-său, lui Dragoş şi lui Drăghilă şi lui Teliagă şi surorii lor, Duşcăi, nepoţ<i> lui Ion Măcău, arăş din deosăbit<ă> milă, i-am întărit într'a nostru pământu al Moldovii, pe a sa driaptă ocină <a patra parte din Bogdăneşti pe Sireti>[2] ce au cumpărat tată-său Ion Măcău dela Crăciun şi dela frate-său Ion Crăciun şi dela sora lor Tudora, nepoţii Petrii lui Pojar, drept 230 zloţ<i> tătărăşt<i>, precum mai pre sus scrie.

Si s'au scris în credinţa domnii meli, Pătru vodă şi a preiubiţilor noştri fii, Ilieş şi Ştefan şi alţ<i> boeri.

Arh. St. Iaşi, CDXIV/4.

Rezumat rom. din sec. XVIII.

Data greşită. Ilie şi Ştefan sunt fiii lui Petru Rareş.

11

1545 (7053).

7053 <1545>. Suret di pe uricul sirbesc a domnului Petru v<oe>vod.

Hotarul sfintii mănăstiri Căprieni din hotarnică să începi hotarul di la Işnovăţ, esti piiatră dispre răsărit şi alta înpotrivă, ci esti piste Işnovăţ, dispre

---

[1]) omis în text.

[2]) întregire după alt rezumat.

amiază-zî, să hotărăşti cu Mimorănii şi să coboară dincoaci, în Vale lui Coste şi să suia drept la dial, în spre răsărit şi esti piiatră în muche şi purcedi înspre miază-noapti, pin vărsătura apei, pin mijlocul poenilor şi să hotărăşti cu locul Truşănilor şi esti piiatră. Pâr aice au mersu tot înpreună cu a Mimorănilor hotar. De acole, purcedi pin codru, pe vărsături, deasupra Truşănilor şi pi diasupra Cojuşnii şi pi diasupra Volosănilor, tot pe vărsătura apii şi să scoboară, drept înspre Bâc, pe o vali ,ci să numeşti Domneasca. In gura văei aceştie, esti moviliţă şi piiatră.

De acolo mergi drept piste Bâc, în ţinutul Orheiului, la movila ce esti în gura văei Găleştilor şi esti puţ cu piiatră. Şi di acolo purcedi înspre apus pe zare dialului, cu hotarul Găleştilor, pin fundul văei Căldăroasăi şi loveşti mai sus, di gura Văei Ţarinii şi în zare dialului esti piiatră şi mergi pe muche dialului, pâr să înpreună cu hotarul Vărzăreştilor, într'o vălcică, să coboară drept la vale, în silişte Vărzăreştilor, pin talpa casei lui Stan Vărzariu, s'au pus piiatră şi mai la vale fântână cu budăiu de stejar. Şi purcedi alăture, spre hotarul Pituşcii, pâr la Voloace şi să sue drept pin Voloace, la dial, iaste moviliţă şi piatră.

De acolo, purcedi pin vărsătura apii, drept muche, alăture cu hotarul Pituşcii pi la Tâgla ce Mari cu dumbravă, unde să hotărăşti şi să înpreună cu hotarul Păuleştilor, iaste piiatră şi să coboară drept înspre apus, în vale Păuleascăi, esti moviliţă şi piiatră taii curmeziş, pâr în zare dialului, la ruptură, spre Bâc, unde să înpreună cu hotarul Neşcanilor şi tai drept piste Bâc, în gura Verchii şi pe mijlocul văei Verchiei să sui la dial şi în muche esti piiatră Şi purcedi tot zare mai la dial, diasupra Tuzorii şi pe mijlocul codrului şi diasupra Uneştilor şi pi diasupra Horodiştii, dispre Bâc, pâr în poenile Cunilii şi acolo esti Tiglă Mari, goală, fără copaci şi piiatră şi coboară drept la vali şi treci piste Cunila şi să sui la dial, la lacul cu rogozul lui şi mergi şi treci prin mijlocul codrului şi să coboară la Lacul Negru piste vale Ciorăştilor, pin poeni şi să sue la deal, pi vale Noarbei şi ias<ă> deasupra Ciorăştilor, pâr diasupra Răcătăului şi mergi pin dumbravă, spre Bâcovăţ şi să înpreună cu Corneştii, iaste piiatră în drum. Şi treci piste Bâcovăţ, în ţinutul Lăpuşnii, drept la dial şi să înpreună cu hotarul Cârsteştilor şi al Căzăneştilor şi a Săcărenilor.

Şi mergi pe mijlocul codrului, pâr în Poiana Gârlanilor şi mergi pe margine poenii, dispre amiazi-zi, înspre răsărit, mai gios de fundul Vălcineţului, iasti piiatră într'o costişă şi să sui pâr în muche dialului şi mergi în gios, drept pin codru şi să apropie di undi să văd marginile Târnovcii, din gios dispre mânăstiri esti piiatră în codru, undi am stătut de am arătat marginile poenii. Şi di la piiatră să coboară drept la vale şi tae pe vale Târnovcii, mai sus de luncă, în marginile poenii, dispre mănăstire esti piiatră şi dila piiatră să sui drept la dial în mijlocul codrului, piiatră şi buor domnescu, într'un stejar şi ia culme dialului, în gios, în spre răsărit, între Botna şi între Cătarha, diasupra ulmilor, pâr în

fundul Suricii, în poiană, esti piiatră şi purcedi pi culme, între Surice şi între Cătarha, diasupra Pojoränilor şi să înpreună cu hotarul Mimorănilor, mai sus dintâiu pomenit, într'o moviliță, drept acel hotar, întâi pomenit şi dila moviliță să coboară la vali, piste Cătarha, şi să înpreună cu hotarul, di unde am purces dintâi, în silişte <A>zăpenilor şi a Mimorenilor.

« Acest suret fiind părintele egumenul bolnav, l-au trimes la mine, însă oamenii din Ciorăşti au zis, că nu-s odihnesc nici pe acest suret, ci să scoată hotarnica ce vechi şi de a scrii iar ca şi acesta, atunce să n'aibă ei a mai răspunde nici pintru Ciorăşti, nici pentru alte părți; şi dejma acestor părți, cari cer țăranii, să ste pâr să va scoti hotarnica acè vechi; s'au pus zioa la trei săptămâni di zile, să scoată hotarnica.

Vasâle Costachi *fost mare* logofăt, 7256 <1748> Mart. 15. Această copii s'au scos di mine, întocma di pé condica mânăstirii Căprienii. Dumitru Meleghi vornic de poartă, 1811 Oct. 25 ».

<In frunte suretului:> « Copii di pe condica mânăstirii Căprienii, cari condică au adus-o la schitul Hâncului Nicodim, dicheul Caprienii ».

După A. Sava, Doc. privitoare la târgul şi ținutul Lăpuşnei, Bucureşti 1937, p. 11—12, Nr. 7.

Trad. rom. Din hotarnica cu data 13 Mai 1812, publicată de Sava sub nr. 203, se vede că suretul este fals (vezi p. 267—270).

12

1545 (7053) Aprilie 4, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Mărica, cneaghina lui Bran şi sora ei, Mărina, cneaghina lui Petriman, fiicele Nastei, nepoatele Măruşcăi, strănepoatele lui Coste Stravici şi ale lui Jurjea Stravici, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite, şi au împărțit între dânsele ocinele lor drepte, din uricele lor drepte şi din privilegiul ce au avut bunicii lor Jurjea şi Coste Stravici dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi dela Ilie şi Ştefan voevozi şi de întărire dela părintele domniei mele Ştefan voevod din privilegiul de împărțeală ce a avut bunica lor Măruşca, dela Ştefan voevod şi mama lor Nastea, de înpărțeală dela domnia mea, satele lor, anume Criveşti şi Hodceşti [1]) şi jumătate din Răvăcani, partea dinspre Criveşti şi satul Găureni.

Şi a căzut în partea Măricăi jumătate din satul Criveşti şi satul Găureni, care este selişte şi jumătate din Răvăcani, deasemeni selişte.

[1]) transformat în Hohceşti.

Şi iarăşi, în partea surorii ei, Mărinei, a căzut, în partea ei, jumătate de sat din Criveşti şi satul Hodceşti[1], care este cu vecini, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia lor şi tocmeala şi buna lor înpărţeală şi noi deasemeni dela noi am dat şi am întărit Măricăi şi surorii ei Mărinei, toate aceste sate mai sus scrise, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai de apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume Criveşti şi Hodceşti, la Strungă şi jumătate din Răvăcani şi Găureni să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi deasemeni, încă am dat şi am întărit slugii noastre Bran, pe drepţii săi Ţigani, anume: Radu şi Neaga şi Mărina, copiii lui Dadul şi ai Catrinei şi vara lor Joia şi Simza, copiii Stanei şi Dragna, fiica lui Radul şi Simion, fiul Neagăi din privilegiul ce a avut bunicul lui, Stanciul pârcălab, dela Petru voevod. Şi aceşti Ţigani mai sus scrişi, toţi sânt nepoţii lui Guren judele[2] şi... lui Guduman şi Coste, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui.

Şi încă am dat şi am întărit slugii noastre Ieremia homelnic şi nepoatei lui, Mărica, mai sus scrisă, dreptele lor ocine, satul Păuşeşti, pe care ei l-au cumpărat dela Şteful Bunaţchi, pentru 900 de zloţi tătăreşti, din privilegiul de împărţeală ce a avut Şteful, dela domnia mea.

Şi deasemeni a cumpărat Ieremia homelnic dela Şteful, a treia parte din Costeşti, din acelaş uric, pentru cincizeci de zloţi tătăreşti, ca să le fie lor uric dela noi, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Petrea Cârcu, credinţa ‹panului›[3] Borcea ‹şi› a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credinta panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, ‹credinţa›[3] panului Vartic Petrea portar de Suceava şi a panului Iurie spătar şi a panului Moghilă vistier şi a panului Hârbor postelnic şi a panului Hamza şi a lui Neagul şi a lui Placsa şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul noastru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al

[1] transformat în Hohceşti.

[2] «judele», aşa în orig.

[3] omis în orig.

ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă am dat şi am întărit, pentru ale lor drepte mai sus scrise tuturor şi le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mătiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toma Florescul la Huşi, în anul 7053 <1545> luna Aprilie 4.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/14.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Actul este întrucâtva suspect ca autenticitate prin unele greşeli de limbă.
Cu o copie slavă la Acad. R.P.R., XLVII/235.

13

1546 (7054) <Martie — Septembrie 3>.

In numele tatălui şi al fiului şi al sf<ântului> duh, troiţă sfântă, cea de o tiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul domnului meu şi stăpânului Iisus Hristos, Io Petru v<oe>v<o>d, cu mila lui d-zeu, domnu ţării Moldovei. Inştiinţare facem cu acestu hrisov tuturor cui li se cuvine a vide sau cetindu-să vor auzi, care domnia me bine am voit, cu a noastră bună voire şi luminată şi curată inimă, cu toată voea noastră şi agiutorul lui dumnezeu şi am făcut domnia mea pentru sufletul moşilor, strămoşilor şi părinţilor domniei mele şi pentru sănătatea noastră şi mântuirea sufletului şi pentru sufletul răposaţilor ficiorilor noştri şi a tuturor pravoslavnicilor creştini şi vecinică odihnă, am dat şi am miluit şi am întărit sfânta rugă, mânăstirei Bistriţei, cu un sat anume Mojeştii, cu mori şi cu tot venitul, în ţinutul Covurluiului.

I-am miluit, fiindcă şi eu am fost miluit, când puţin se pornisă mânia lui dumnezeu asupra mea şi pre ţara noastră a Moldovei, împăratul Ţarigradului, Suliman sultan, s'au pornit ca să vie, cu toată puterea sa, în pământul nostru, pentru pacatele noastre, iar mai vârtos ale mele. Atuncea, am văzut că nu voiu putea să le stau împotrivă şi lăsând oştile mele, am fugit şi am ajuns la mânăstirea Bistriţei şi întrând în sfânta biserică, am căzut la pământu înaintea sfintelor icoane şi mult am plâns, aşijderea şi egumenul şi tot soborul plângea, împreună cu mine, cu ferbinţi lacrimi.

Şi am dat făgăduinţa lui dumnezeu şi preacuratei lui maice că, de mă voiu întoarce iarăşi la scaunul meu cu bine şi biruitoriu, atunce din temelie voiu înoi

sf. monastire a adormirei preacuratei fecioarei, iar părinții încă au înmulțit ruga cătră dumnezeu, dându multe laude, făcându denie, pentru mine.

Și dându-le sărutare, am zis: «părinți, rugați pre dumnezeu și mă ertați» și m'am despărțit de dânșii și m'am dus pin locuri pustii si am eșit la Iași și cu mila lui dumnezeu și acoperemântul preacuratei maice și ruga tuturor sfinților, biruind, am luat iarăși scaunul meu și mi-am adus aminte de făgăduința mea și îndată trimițându, am înoit din temelie sf. monastire, făcând împregiur și zid și pe dinlăuntru am împodobit-o, înfrumusețând cu o biserică împărătească, adormirei prea sfintei născătoarei de dumnezeu, la Bistrița și am miluit-o cu acest sat, anume Mojeștii, cu tot vinitul, ca să fie pentru sufletul moșilor si a strămoșilor noștrii și pentru sufletul părinților noștri și pentru mântuirea noastră și a doamnei noastre, Elena și fiilor noștri și pentru sufletul tuturor pravoslavnicilor creștini, care din veac au răposat, să fie în veci, neclintit.

Iar hotarul acelui mai susu numit sat, să fie hotaru, pe unde din vechi s'au stăpânit, să fie în veci, neclintitu.

Pre care este credința domniei mele, noi Petru v<oe>v<o>d și credința preiubiților fiii domniei mele Ilieş, Ştefan și Costandin și credința boierilor domniei mele: Ifrim Hurul, Borcea vornic, Sturza, Moghila pârcălabii Hotinului, Huru și Miron pârcălabi Niamțului, Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, Petru Vartic portariu de Suceava, Iurie spat., Dan vist., Hrâbor post., Hamza, Pătrașcu păh., Neagul stoln., Placsu comis și credința tuturor boerilor, mari și mici.

Iar după viiața noastră, cine va fi domnu în pământul nostru, din neamul nostru sau din ficiorii noștrii sau dintr'alt neamu, oricare va fi, pre cine îl va alege dumnezeu a fi domnu în pământul nostru și se va ispiti și a strica dania noastră și întărirea și miluirea aceasta ce am făcut la sfânta monas<tire> Bistrița, precum scrie acest uric, unul ca acela să fie blăstemat de domnul dumnezeul nostru Isus Hristos și de maica precista și de 4 evangheliști și de 12 apostoli de frunte și de 70 apostoli și de 318 părinți de Nicia și de 24 prorocii a lui dumnezeu și partea lui cu Iuda și proclitul Arie și să fie partea lui cu Jidovii, care au strigat asupra domnului nostru Isus Hristos: «sângele lui asupra noastră și asupra ficiorilor noștri».

Iar pentru mai mare credință și întărire, am poroncit credinciosului boer al nostru Mateieș logof., ca să scrie și pecetea noastră să spânzure cătră acest adevărat uric al nostru.

Noi Petru voevod, veleatu 7054 <1546>.

După «Uricariul», IV (1857), p. 421—424.
Trad. rom.
Lunile, după divan.
Indoelnic după conținut.

14

1546 (7054) Martie 20.

Suret dila Petre vo<e>vod, din velet 7054 <1546> Mart. 20.

Noi Petre vo<e>vod, cu mila lui dumnezău, domnu țărăi Moldovii. Viind înainte noastră și a tuturor boerilor noștri, mici și mari, sluga noastră Grozav și soru-sa Goră și de a lor bună voi, nesupărați de nimine ș'au văndut parte lor de moșie, în doaâ sute și cincizăci de zloți tătărăști, slugii noastre, credinciosului boer Gherasim Trușan vătav, care moșie este pe pârâu Răcătăului, țin<u>tu Agiudului, anume Fichiteștii.

Și au mai cumpărat o bucată de moșie dila Fetion, neam lui Ștefan v<oe>vod, în 40 de zloți ungurești, care moșie este o poiană pe Zeletin și are și hotar vechiu o fântănă, anume Căzăpada.

Și fiindcă de a lor bună voi s'au tocmit, înaintea noastră și dându-i credincios boeriul d<o>mniei mele toți banii deplin în măinili lor, i-am încredințat și dispre d<o>mnie mea și dispre alții boeri ai d<o>mnii mele, cu acest uric de stăpânire, la măna credincios boeriul d<o>mnii mele Gherasim Trușan vătav, încredințându-să și de credincioș boerii d<o>mnii mele [1]), anume Ioan Cant și de Radu comis și de Drăcache postelnic și de Nani pah. și toț boerii d<o>mniei mele, ca să fii vecinică moșiia, lui și ficiorilor lui, nepoților și strănepoților lui, în veci nesupărați de nimine, velet 7054 <1546> Mart 20.

Și acest suret l-am tălmăcit eu dascalu Toader din Hărlău și am iscălit. Toader dascălu.

Arh. St. Iași, Condica nr. 31, nr. 3.
Trad. rom.
Indoielnic după boierii din sfat.

15

1546 (7054) Martie 22.

Suret scos di pi uric sirbăsc, dela Pătru vod<ă>, din văliat 7054 <1546> Mart. 22.

† Adic<ă> au vinit înainte noastră ș'a tuturor boerilor noștri, a nostru crédincios dumn<ea>lui Petru Varticovici, portariul di Suceav<ă>, ficior lui Stanic și cu népotu-său Nicoară și cu surorilé lor Safta și Salomie, ficiorii lui Vancin, nepoți a Stanii și rudeniili lor: Dracșan și soru-sa Alixandra, ficiorii Petricăi Revculiscul, toți nipoții lui Sinu, de lor bun<ă>voia s'au înpărțit între sine, cu a sali drepti ocini, din dreptu uric și dresă di'ntăritură, ce au avut părinții lor dila nipot

---

[1]) probabil boieriiare iscălescc tălmăcirea.

di frate domnii meli Ştefan voivod, un sat anume Molniţa, undi cadi Molniţa în Prut, în ţinutul Cirnăuţilor.

Şi s'au vinit credinciosului nostru, dum<i> sal<e> Petrii Varticovici portariul şi nipoţilor lui Nicoar<ă> şi Safta şi Salomie, jumătate di sat di Molniţă şi cu mori pi Molniţă, parte din gios. Şi iarăş în parte slugii noastri Drăcşan şi surori-sa Alixandrii, giumătate di sat di Molniţ<ă>, s'au vinit parte din sus.

După aceia, au vinit înainte sluga noastră Nicoară şi surorile lui Safta şi Salomie, ficiorii lui Vancin, nepoţii lui Sinŭ, de lor bun<ă> voe, au vândut a lor driapt<ă> ocin<ă> şi moşie a patra parte di sat din Molniţă, parte din gios, dum<i>-sale lui Petru Varticovici portariul, dreptu 250 zloţi tătărăşt<i>.

Şi dumn<ea>lui Petru Varticovici li-au plătit diplin.

Şi după aceia, aşijdirea au vinit înaintea noastră, sluga noastră Drăcşan, ficiorul Petricăi Revculiscul, nipotu lui Sinŭ, de a lui bun<ă>voe au vândut a sa driaptă ocin<ă> şi moşie, a patra parte di sat di Molniţă, parte din sus, iarăşi dum<i>sal<e> lui Petrŭ Varticovici portariul, drept 250 zloţi tătăreşti.

Şi au plătit diplin.

Dici noi, văzând a lor di bună voia împărţeală, văndzaré şi tocmală şi diplin plată şi noi aşijdirea şi dila noi am dat şi am întărit al nostru crédincios, dum<i>sal<e> Petru Varticovici portariul di Suceava, aceli di mai sus scrisă părţi di satul Molniţii, şi cu mori pi Molniţi, ca să-i fie lui şi dila noi uric, cu tot vinitul, lui şi ficiorilor şi nipoţilor, strănipoţilor ş'a tot niamul lui, cini să va alegi mai di aproapi. Iaru hotarul acistui sat, pi la Movilă şi pi la Pârâul lui Dămiian, iar dispri altia părţi, pi undi au ţinut mai înainte.

Iar di s'ar afla cândva niscarva dresă dila Ştefan vod<ă>, ce-i dzic Lăcustă, acele niciodată să n'aib<ă> credinţă.

Şi spre aceasta iasti credinţa domnii mil<i> şi iubiţilor fiilor domnii mili, Ilieş, Ştefan, Costantin ş'a tuturor boerilor, fiind logofăt mari dumn<ea>lui Mătieş.

L<ea>t 7236 <1728> Fiv. 23, Pavel gramatic *a cetit*.

Acad. R.P.R., CCCCXLVIII/134.
Trad. rom.
Indoelnic după filiaţia lui Petru Varticovici portarul Sucevii.

16

1547 (7055) Aprilie 15, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastra Giurgea Crasnăş, fiul lui Toader Crasnăş uşar, cu mare plângere şi cu mare mărturie şi cu megiaşi de primprejur şi a spus că privilegiile de împăr-

ţeală ce le-a avut bunica lui, Anuşca, fiica lui Arbure cel bătrân, cu fraţii ei, Luca Arbure şi Ion pitar şi surorile lor, toţi fiii lui Arbure cel bătrân, dela părintele domniei mele Ştefan voevod, pe satul Grumăzeştii şi pe jumătate din satul Fauri şi cu mori pe pârâul Vaslui şi alt sat, care se cheamă Berbeştii şi Chiujdenii, deasemenea cu vad de moară, pe pârâul Vaslui şi jumătate de sat, din Cârsteşti, care este în ţinutul Sucevei şi o bucată de pământ, care se numeşte Râpi, mai jos de Româneşti pe Vaslui, în partea dinspre apus, care această bucată de pământ a fost de cumpărătură a bunicului său pan Boul vornic dela Toader şi dela fratele lui, Ion comis, fiii Nastei, nepoţii Banei, din privilegiul ce a avut bunicul lor Banea dela Alexandru voevod, toate aceste privilegii le-au pierdut, când am tăiat domnia mea pe fratele lui, Crasnăş vistier.

De aceia noi, văzând marea lui plângere şi cu mare marturie, ce ni s'au jeluit nouă şi au mărturisit, de aceia şi noi, deasemenea am dat şi am întărit slugii noastre Giurgea Crasnăş, fiul lui Toader Crasnăş uşar, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să-i fie lui din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi dacă se vor găsi cândva acele privilegii ce sânt mai sus scrise şi se va pârî cineva cu dânsele, să nu se creadă, nici înaintea noastră, nici înaintea altor domni, ce vor fi după noi

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ifrim Huru vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Borcea şi a panului Sturzea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru şi a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Petrea Vartic portar de Suceava, credinţa <panului Iurie sp>ătar, credinţa panului Moghilă vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Trif Hamza, credinţa panului Pătraşco ceaşnic, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor <boierilor> noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiaş logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vâscan în Huşi, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 15.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 38.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Indoelnic după dată, căci la 1547 nu mai trăia Petru Rareş şi după scris. mai mare şi mai masiv decât al vremii.

17

1548 (7056) Februarie 4.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Gonţea fost vornic, fiul lui Păcurar, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi cumpărătura sa, satul Cobăli, care este în ţinutul Soroca, care acest sat i-a fost lui singur, de cumpărătură dela nepoţii lui Cozma fost pârcălab. Acesta l-a vândut credinciosului nostru boier, lui pan Ion Moghilă vistier, pentru 480 ughi galbeni.

Şi s'a sculat Ion Moghilă vistier şi i-a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi 480 de ughi galbeni, i-a dat în mâna lui Gonţea fost vornic, fiul lui Păcurar, înaintea domniei mele şi înaintea întregului sfat al domniei mele.

Şi a dat un uric Gonţea, pe care l-au avut nepoţii lui Cozma dela Ştefan voevod cel bătrân, în mâna lui Ion Moghila.

Pentru aceasta şi noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi iarăşi deasemenea am dat şi am întărit boierului mai sus scris, Ion Moghilă vistier, acest sat Cobâlia, să-i fie lui cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar dacă s'ar ivi, în vre-o vreme, nişte direse, la verii lui Gonţea şi la nepoţii lui Cozma, să nu se creadă, pentrucă nu au avut nicio treabă cu acest sat, Cobâlia, nici să nu aibă a se pârî niciodată, în veci.

In anul 7056 <1548> Februarie 4.

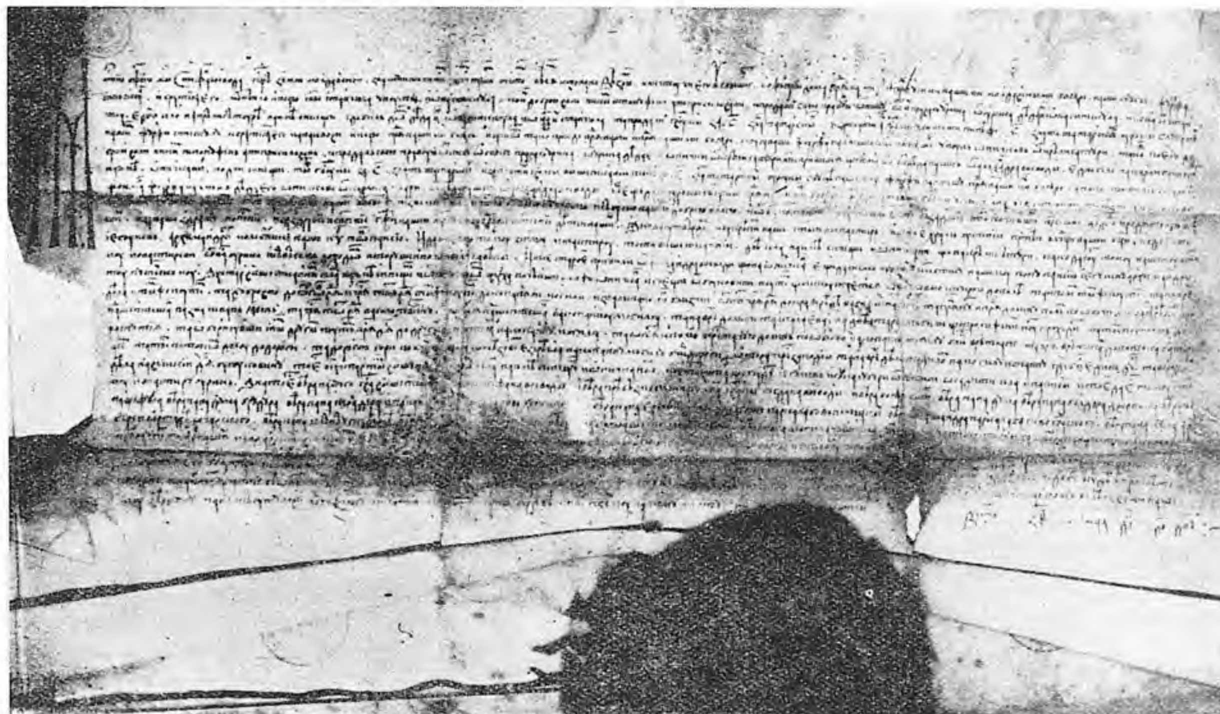
† Domnul a spus.

Mateiaş mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Dumitru Văscan a scris.

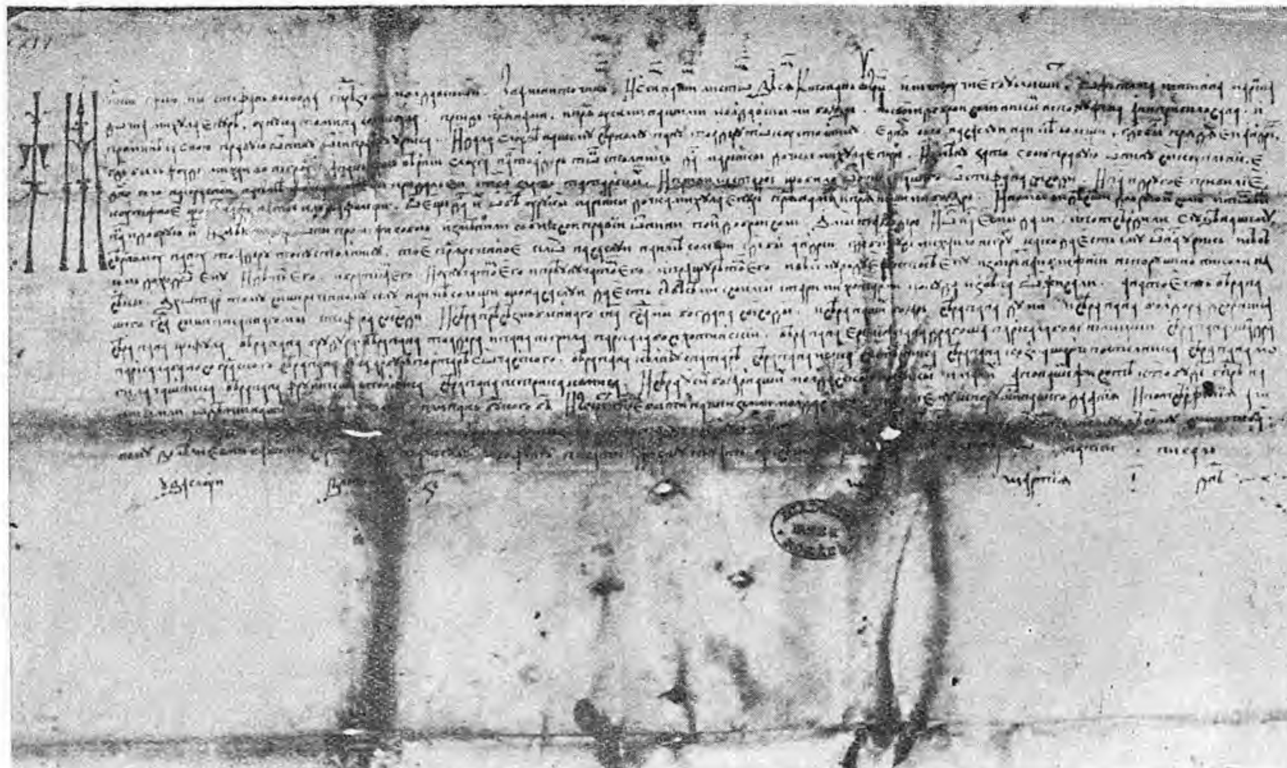
După G. Ghibănescu, Surete şi Izvoade, IX, p. 25—30.
Fals slav, hârtie, pecete aplicată.
Este un fals evident după dată care nu corespunde cu domnia lui Petru Rareş, după Gonţea vornic, mort încă din 1529, după formularul diplomatic, care imită în chip neîndemânatec nu pe cel din epoca în care este datat, ci pe cel dela sfârşitul veacului şi după greşeli elementare de limbă.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

Doc. Nr. 3 (pag. 2—4)

Doc. Nr. 11 (pag. 11—13)

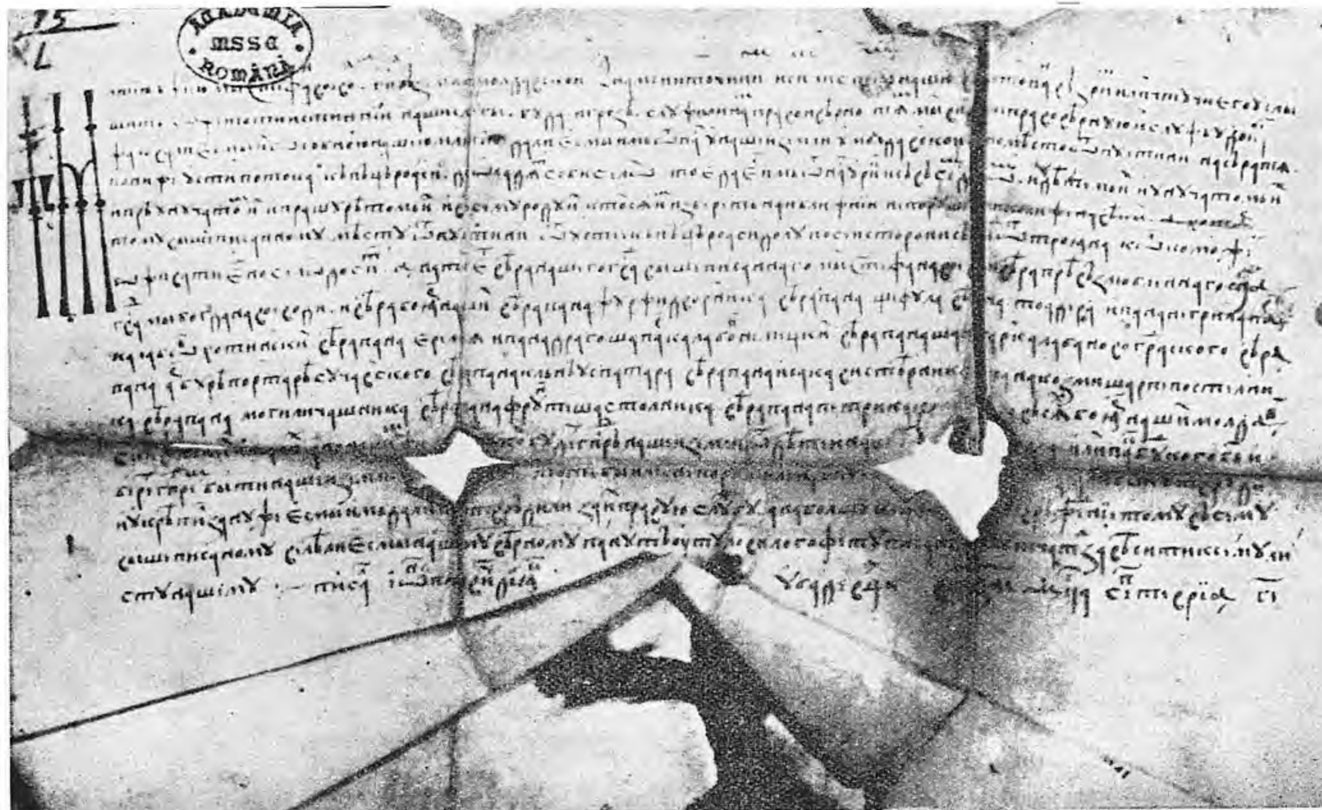
Doc. Nr. 13 (pag. 13—14)

Doc. Nr. 15 (pag. 15—16)

Doc. Nr. 20 (pag. 21)

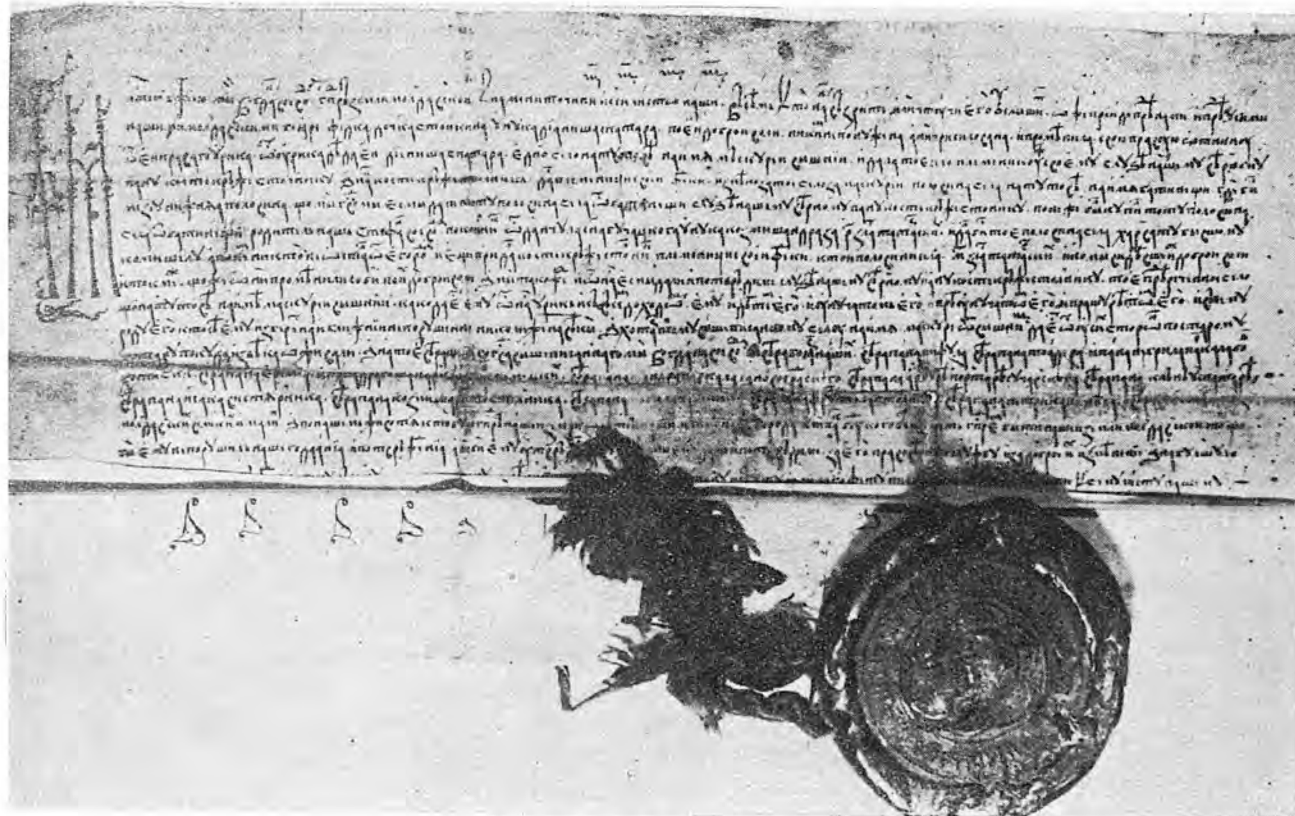
Doc. Nr. 32 (pag. 34—35)

Doc. Nr. 33 (pag. 35—36)

Doc. Nr. 57 (pag. 61—62)

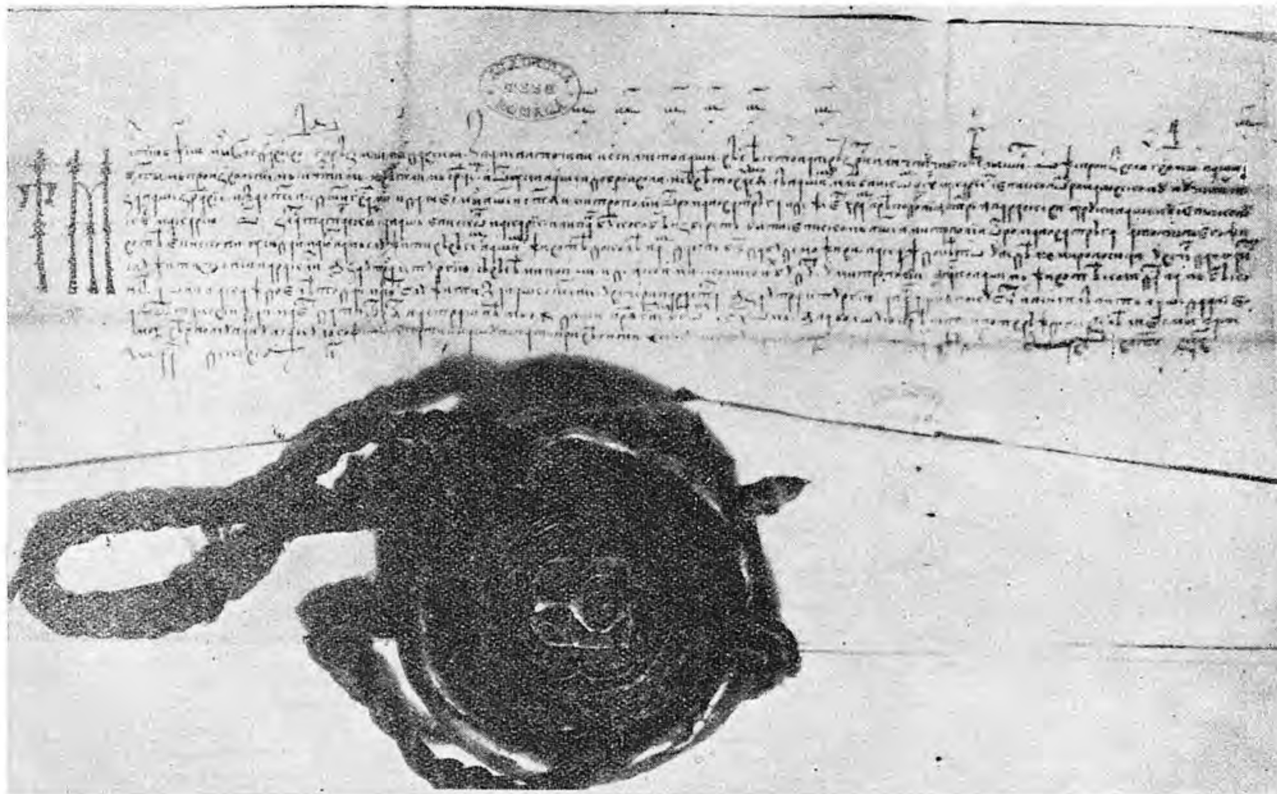
Doc. Nr. 61 (pg. 66—67)

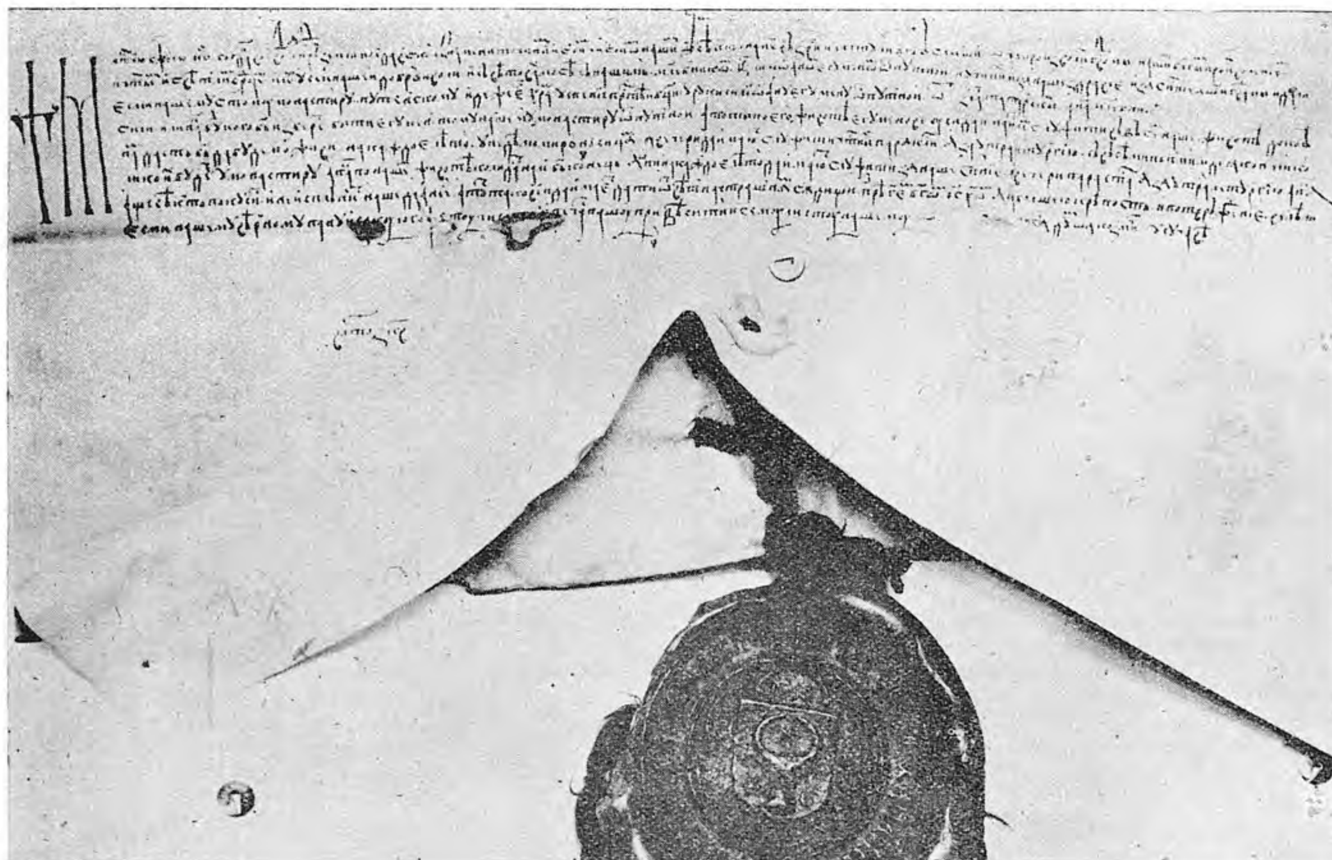
Doc. Nr. 64 (pag. 69—70)

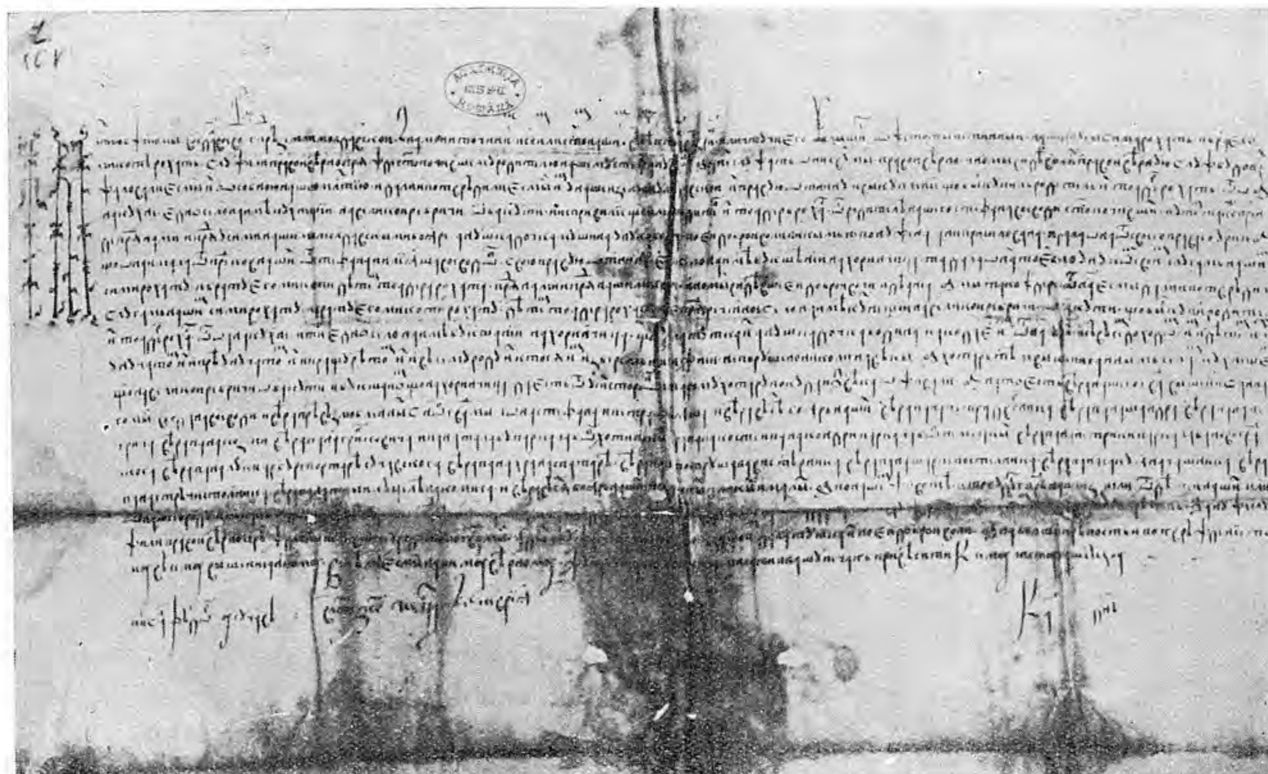
Doc. Nr. 80 (pag. 85—86)

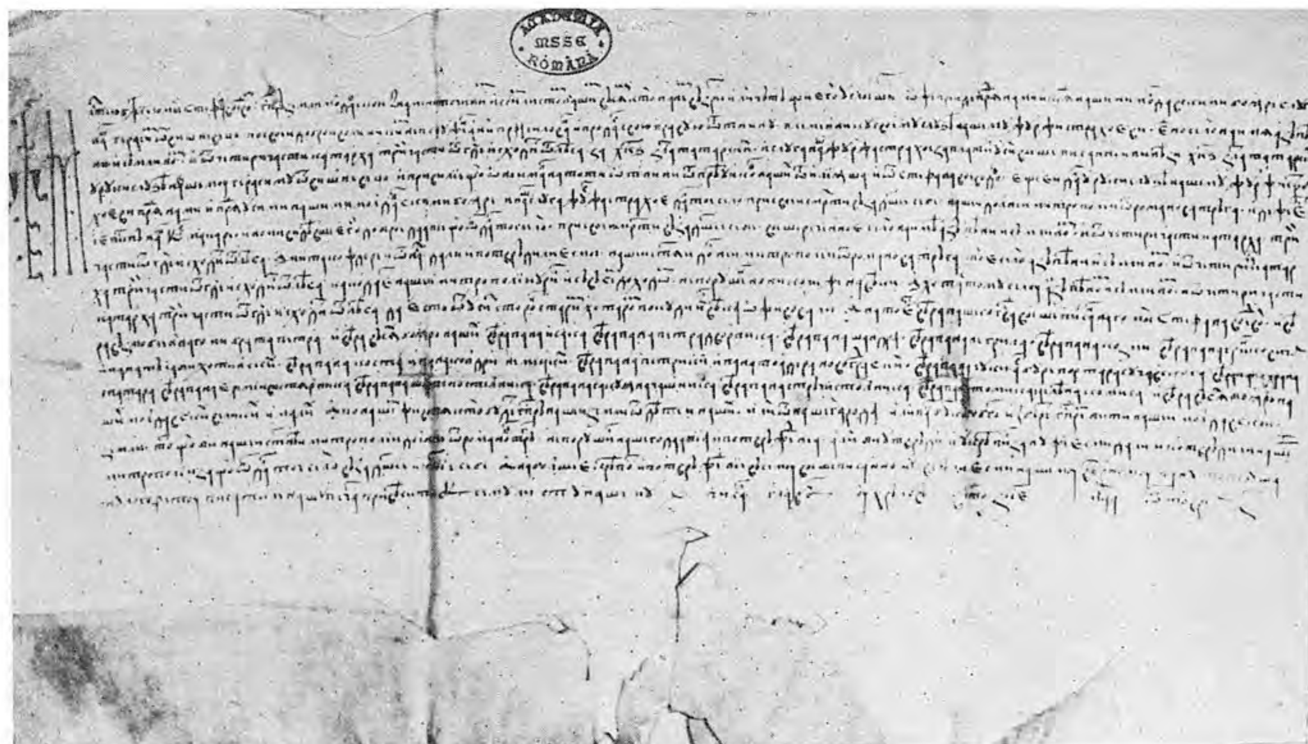
Doc. Nr. 86 (pag. 90)

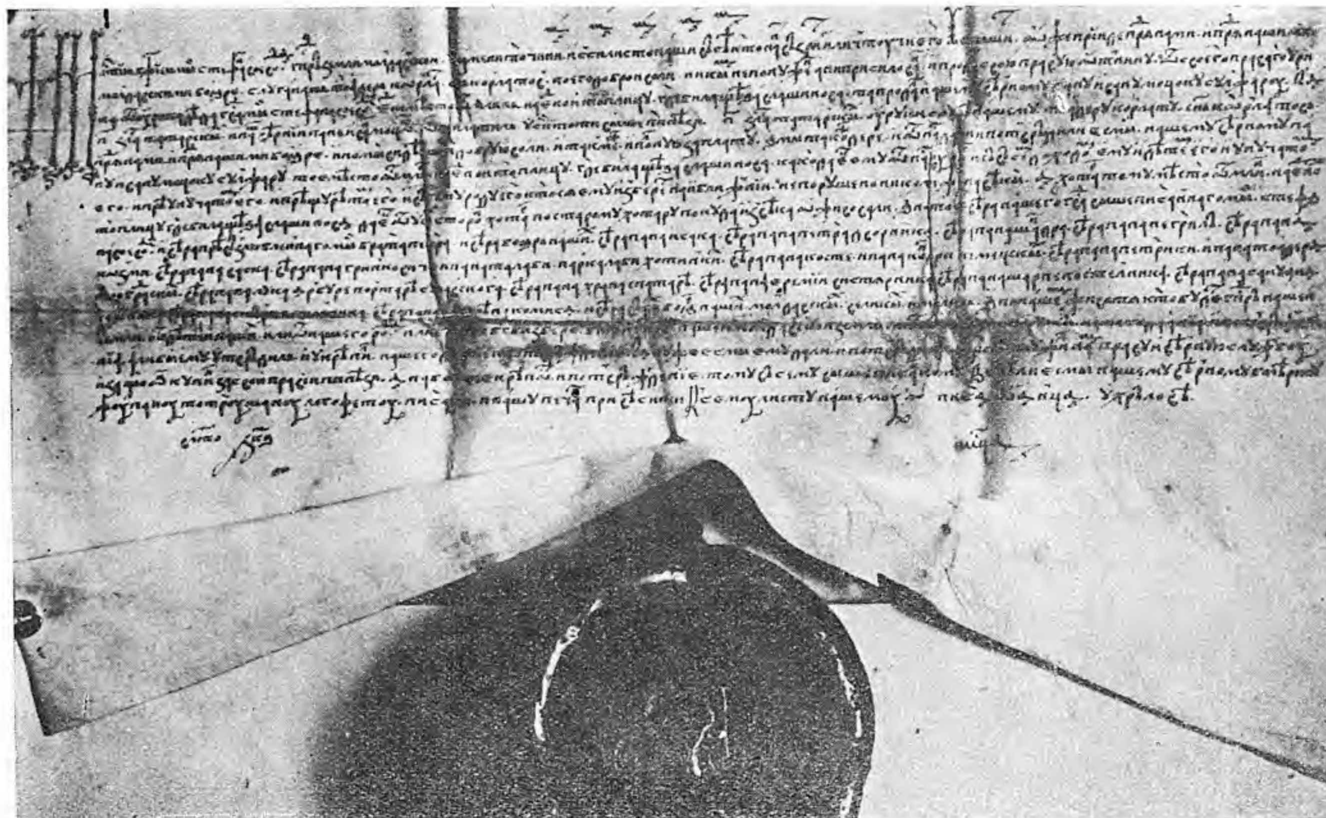
Doc. Nr. 89 (pag. 92)

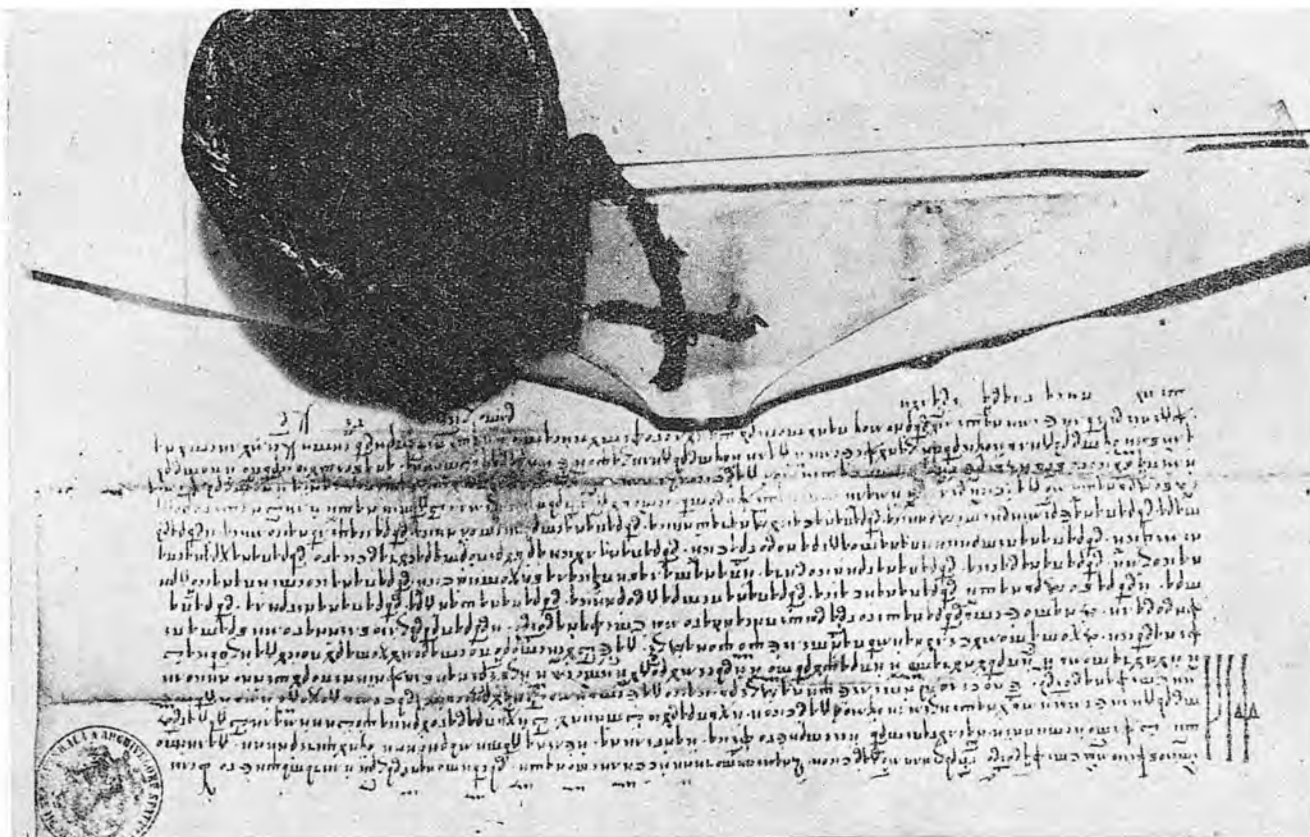
Doc. Nr. 99 (pag. 99—100)

Doc. Nr. 105 (pag. 108—109)

Doc. Nr. 108 (pag. 112—113)

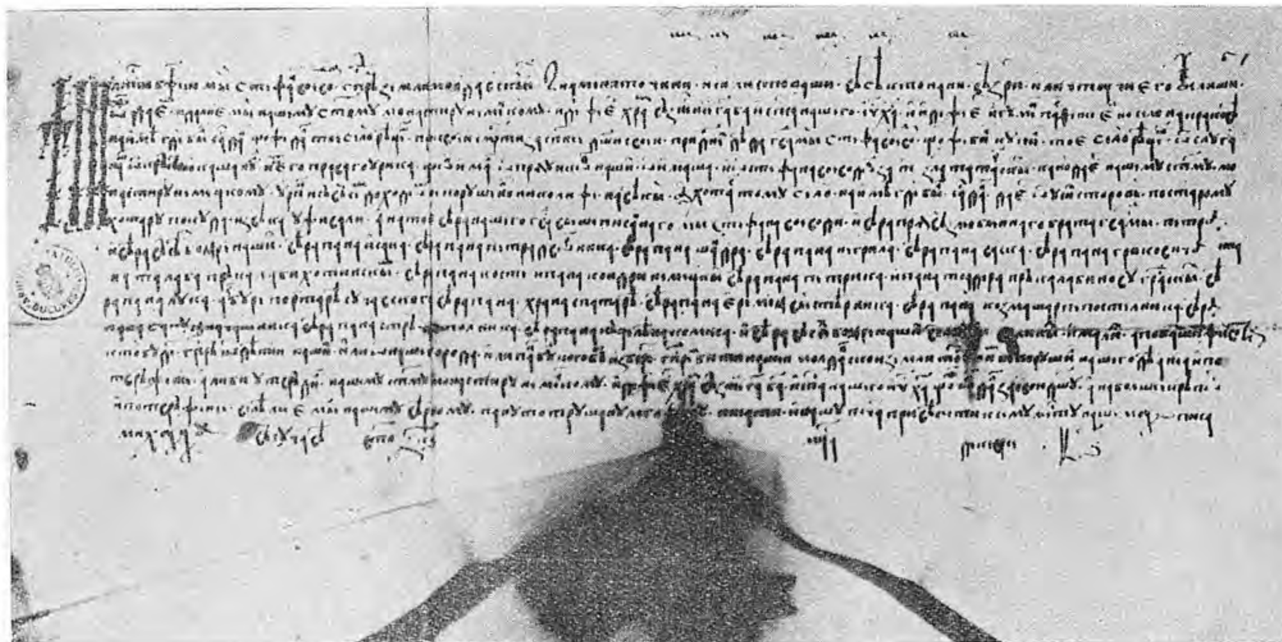
Doc. Nr. 111 (pag. 116—117)

Doc. Nr. 112 (pag. 117—118)

Doc. Nr. 121 (pag. 128—129)

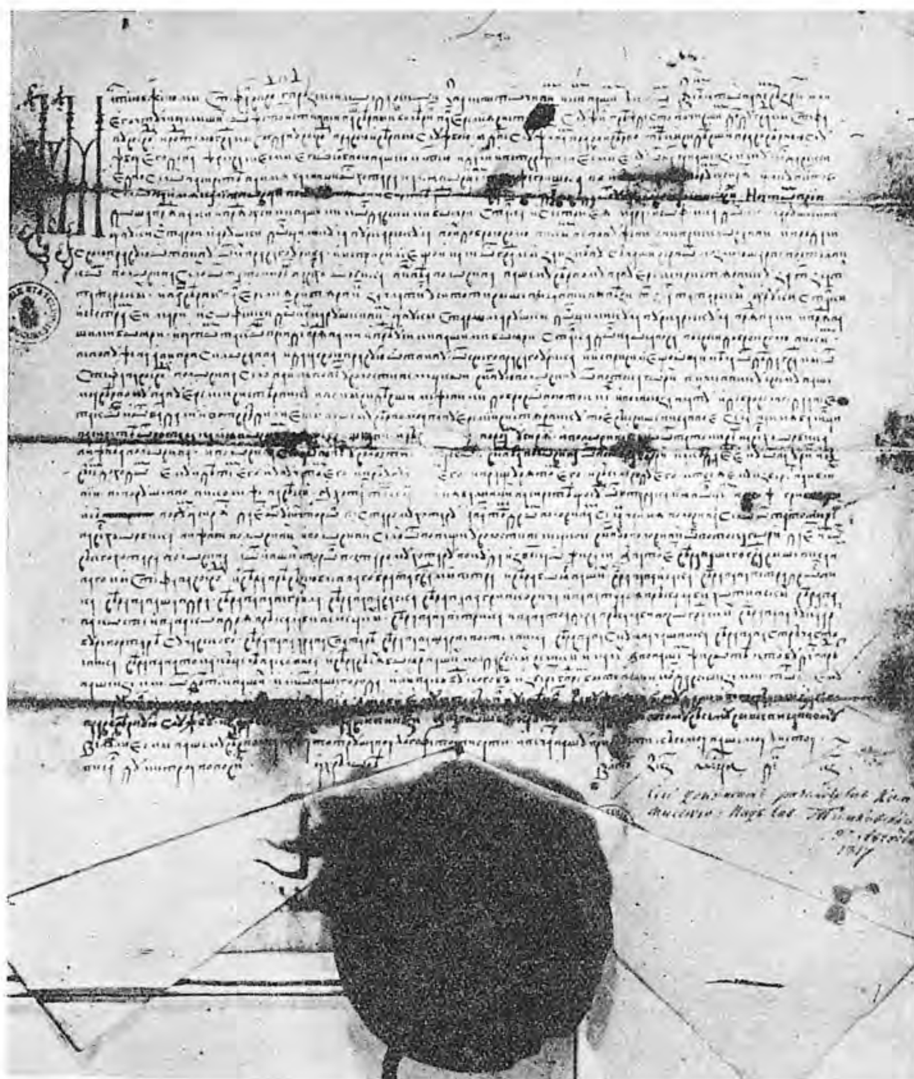
Doc. Nr. 123 (pag. 131—133)

Doc. Nr. 124 (pag. 133—134)

Doc. Nr. 128 (pag. 138—139)

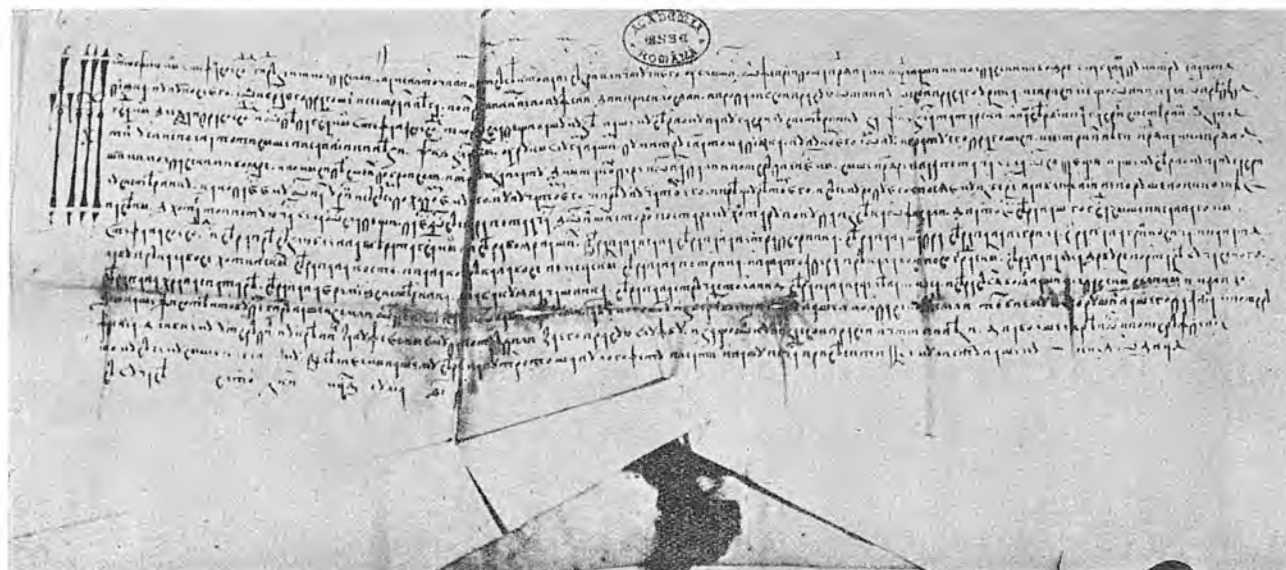
Doc. Nr. 140 (pag. 153—155)

Doc. Nr. 149 (pag. 165—166)

Doc. Nr. 150 (pag. 166—168)

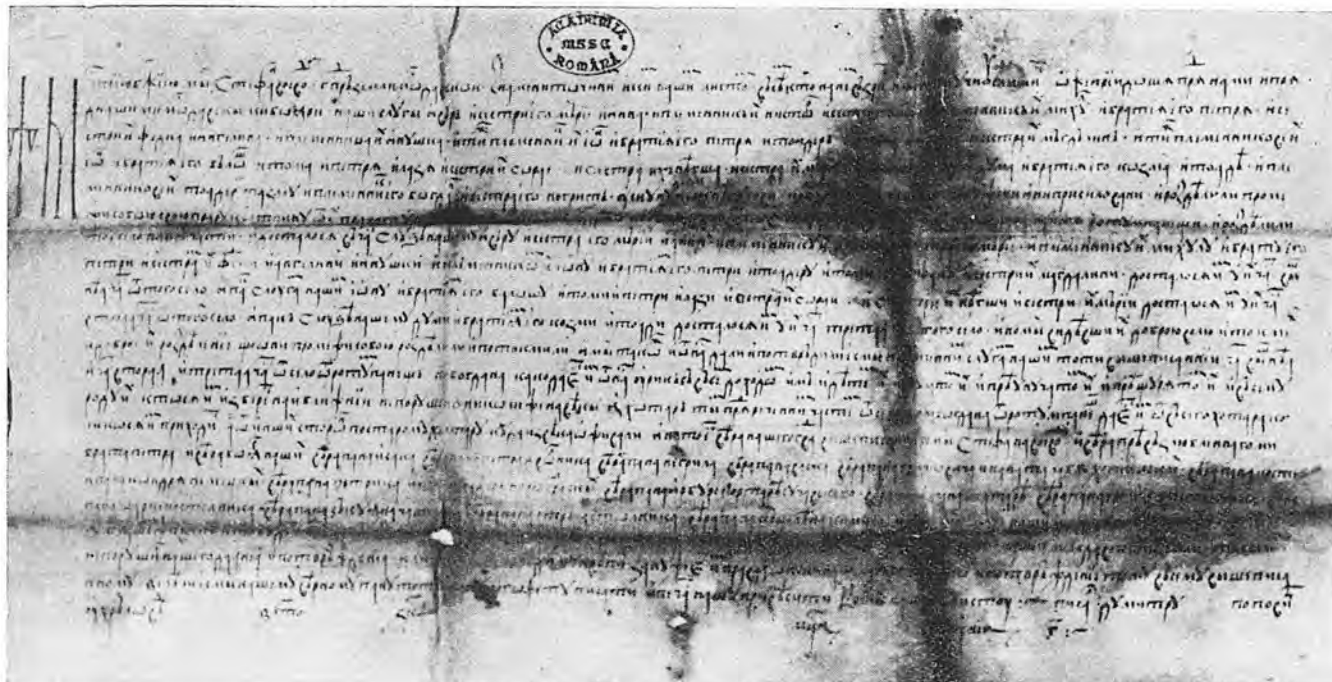

Doc. Nr. 151 (pag. 168—169)

Doc. Nr. 152 (pag. 169—170)

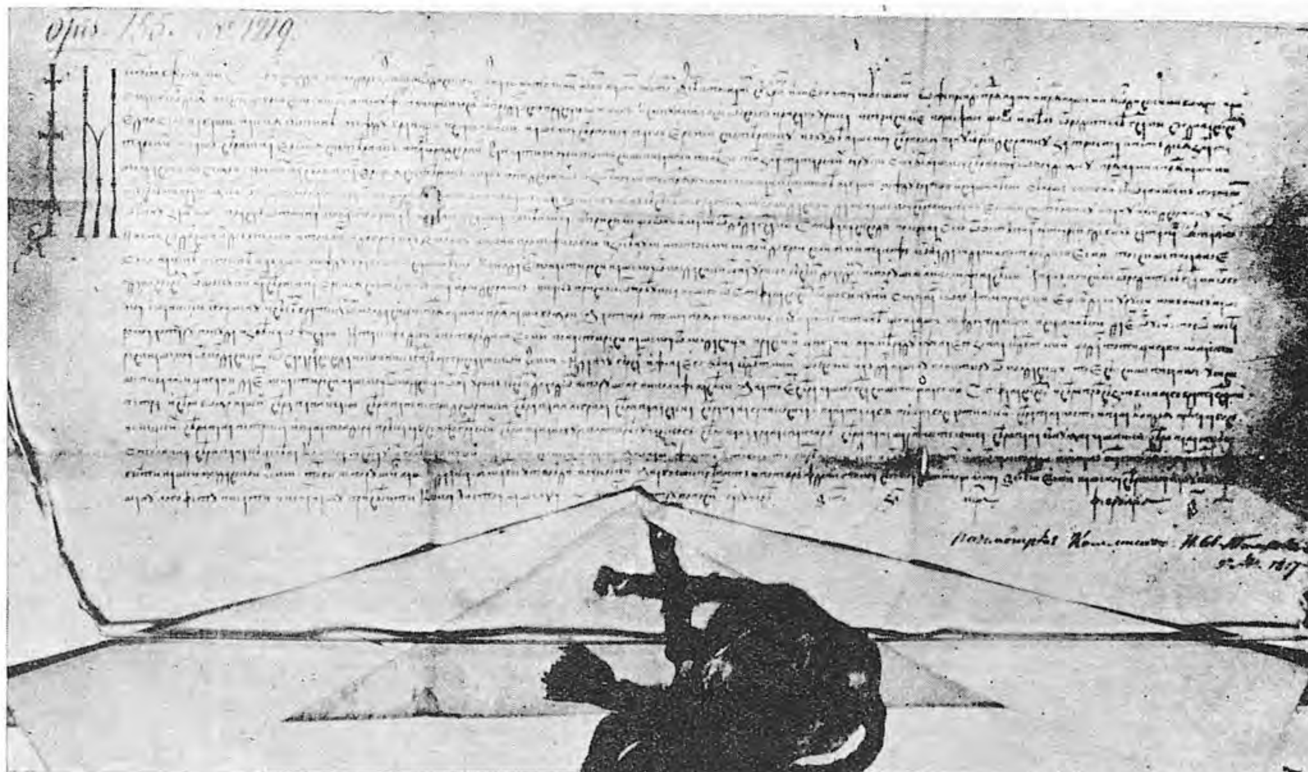
Doc Nr. 161 (pag. 181—182)

Doc. Nr. 162 (pag. 182—184)

Doc. Nr. 167 (pag. 188—189)

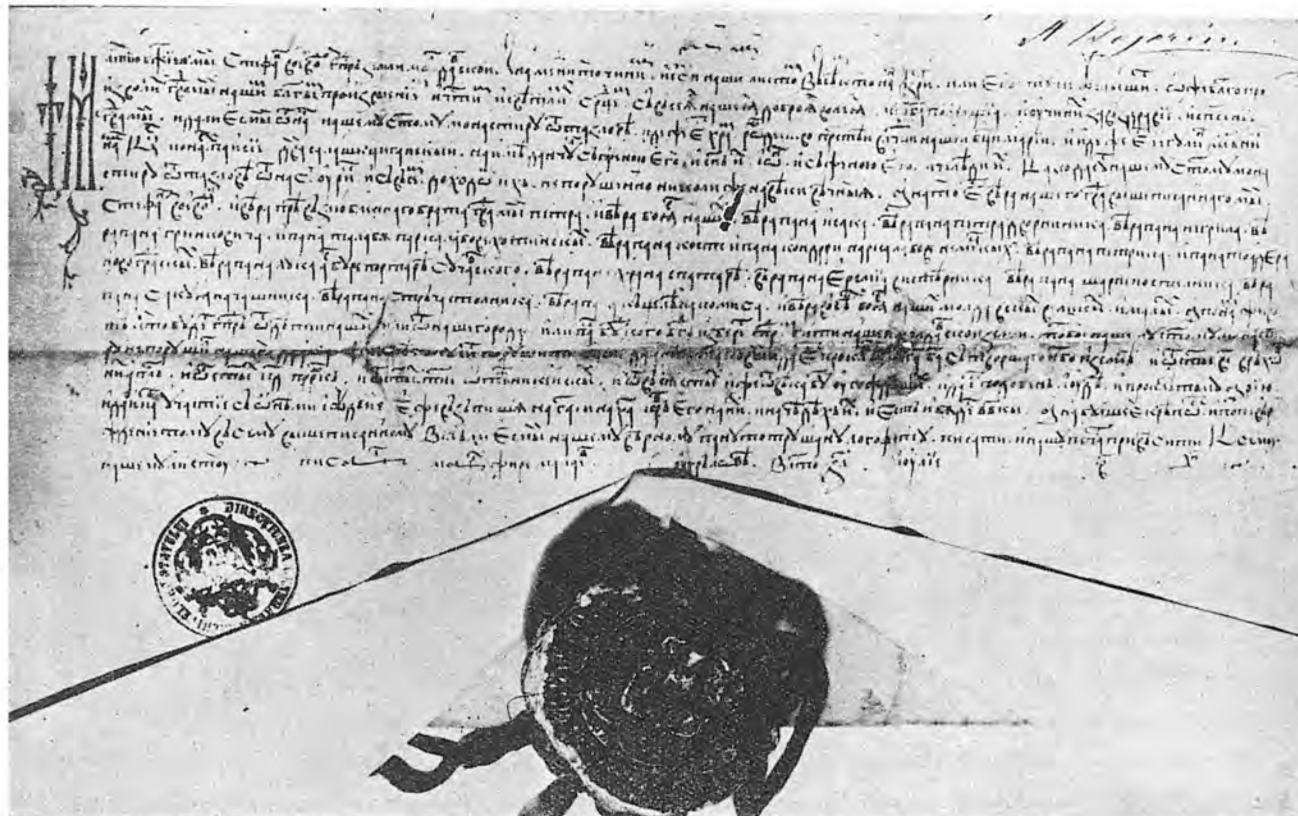
Doc. Nr. 170 (pag. 192—194)

Doc. Nr. 171 (pag. 194—195)

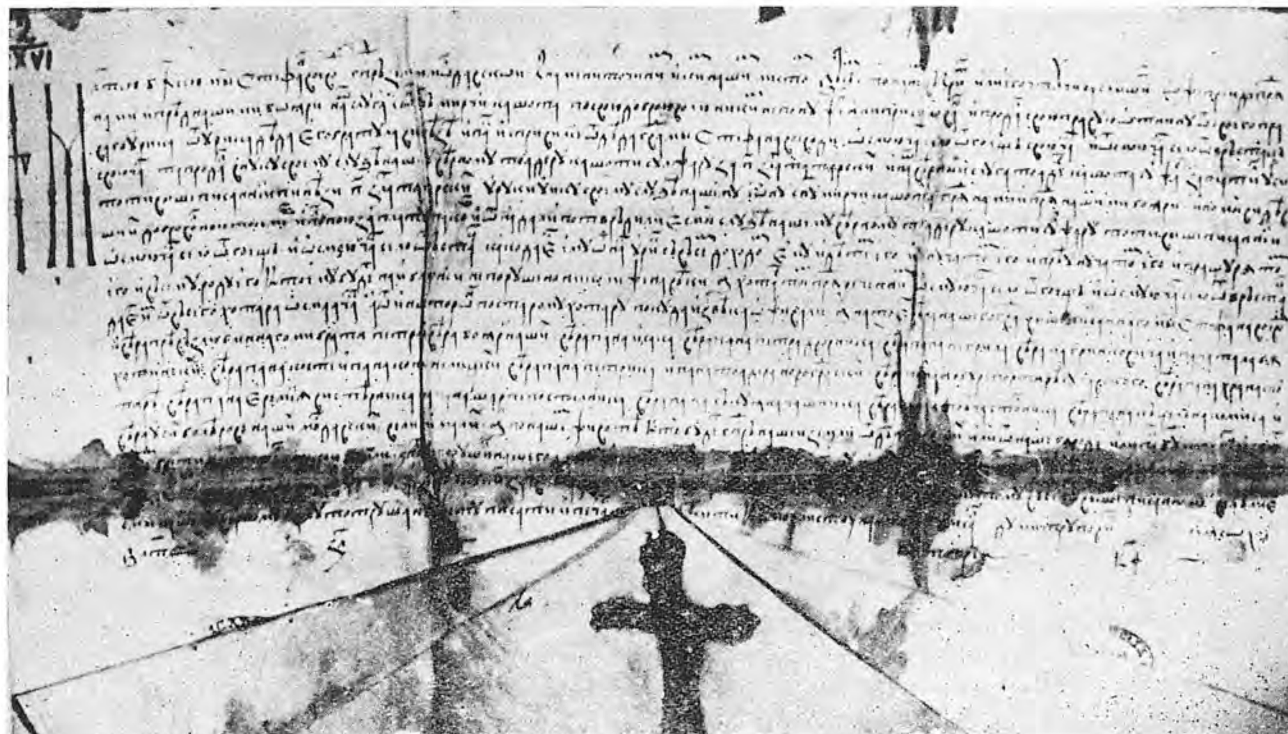
Doc. Nr. 181 (pag. 205—206)

Doc. Nr. 183 (pag. 208)

Doc. Nr. 185 (pag. 210—211)

Doc. Nr. 188 (pag. 213—214)

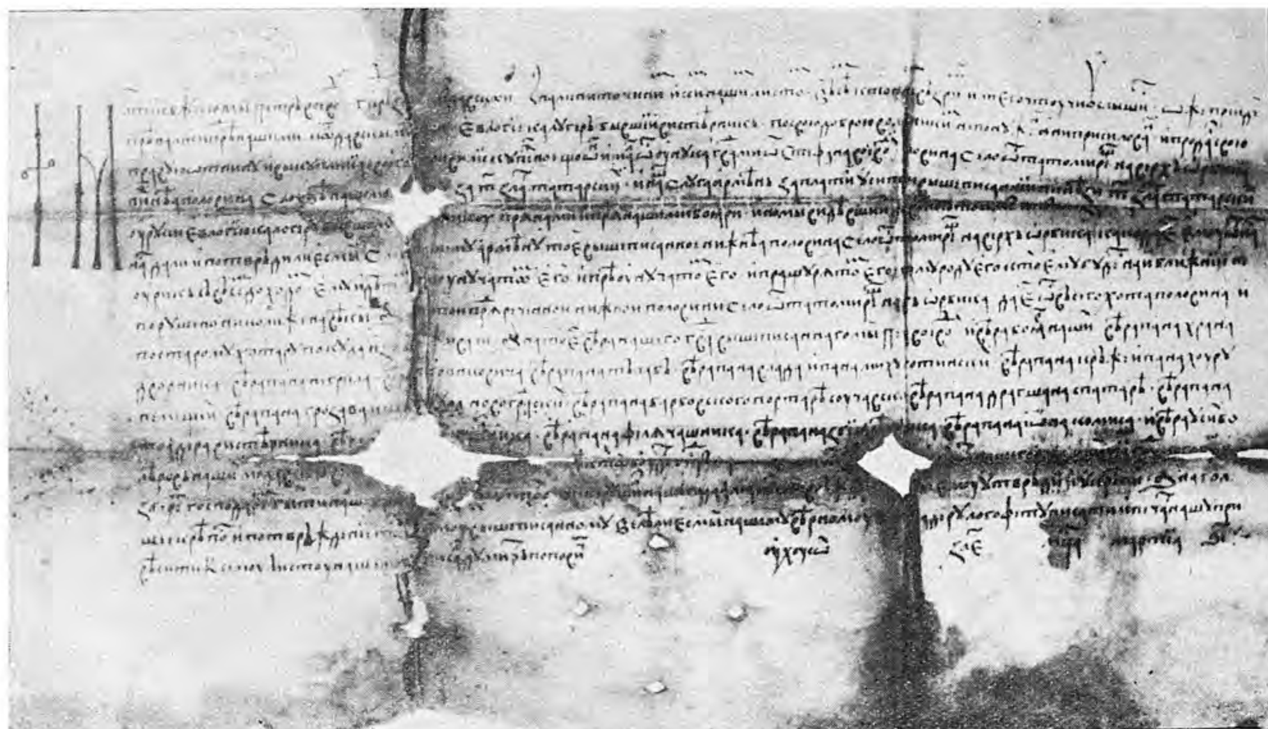

Doc. Nr. 191 (pag. 217—218)

Doc. Nr. 192 (pag. 218—219)

Doc. Nr. 196 (pag. 221—223)

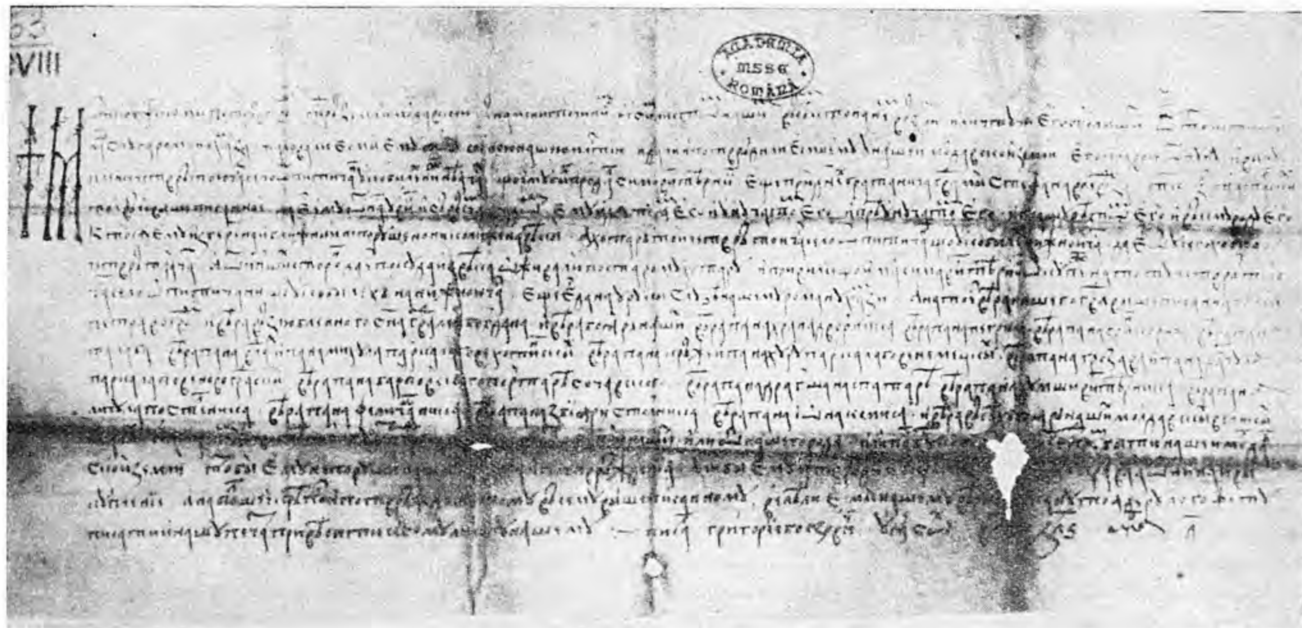
Doc. Nr. 212 (pag. 240—241)

Doc. Nr. 213 (pag. 241—242)

CVIII

Doc. Nr. 214 (pag. 242—243)

Doc. Nr. 222 (pag. 250—251)

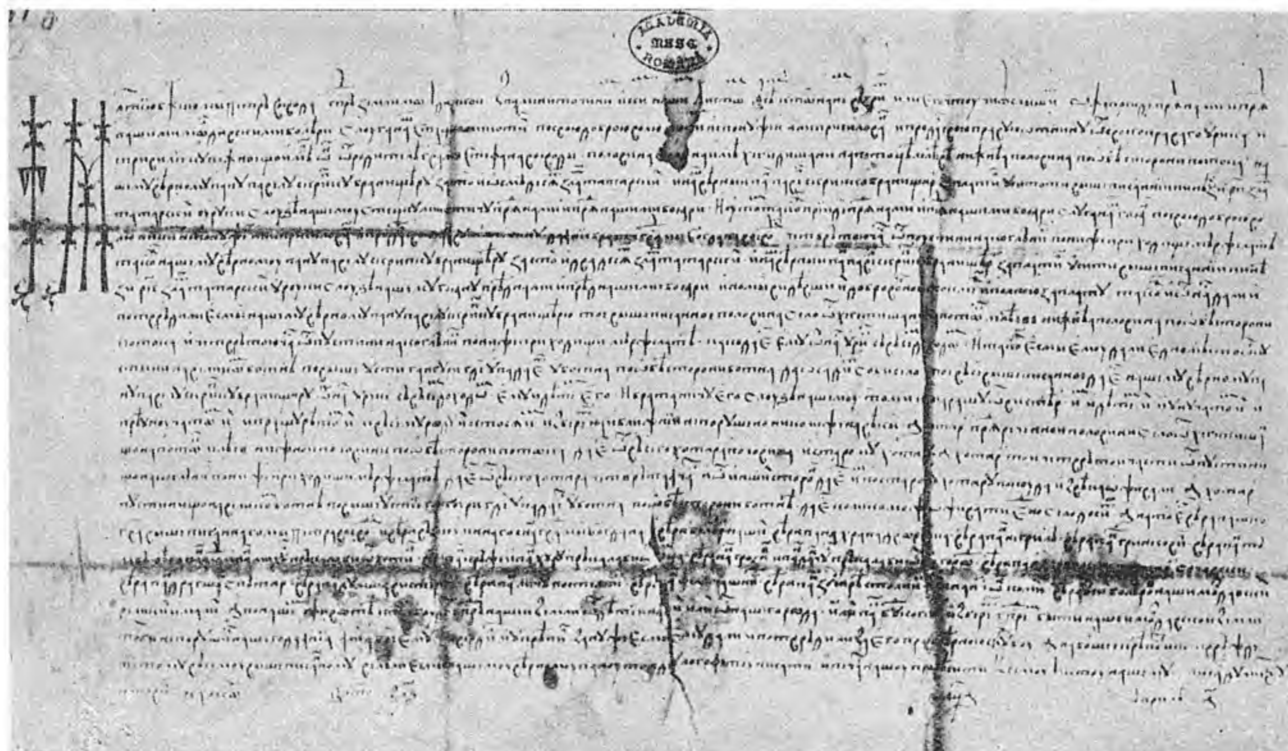

Doc. Nr. 227 (pag. 256—257)

Doc. Nr. 241 (pag. 274—275)

Doc. Nr. 246 (pag. 280—281)

Doc. Nr. 257 (pag. 289—291)

Doc. Nr. 260 (pag. 294—295)

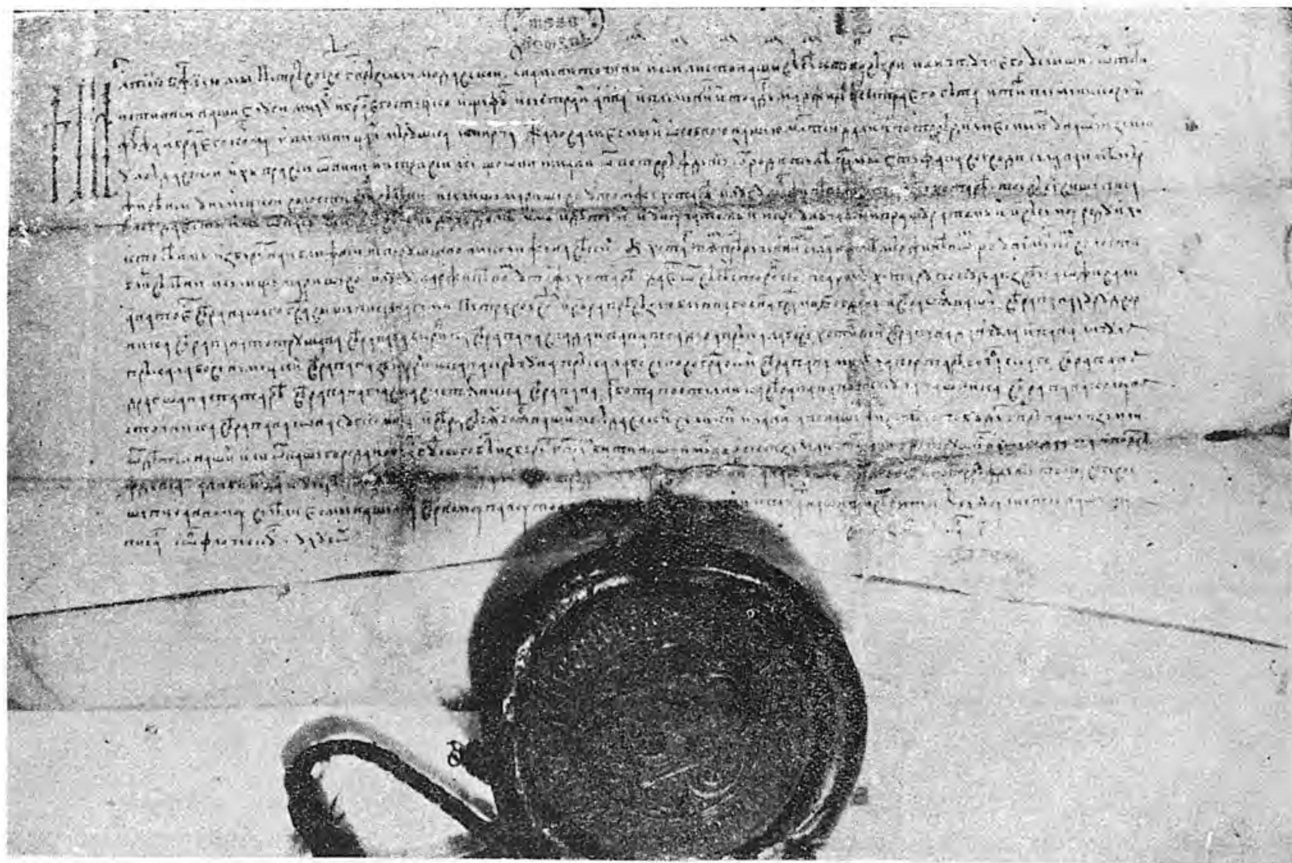
Doc. Nr. 274 (pag. 307—308)

Doc. Nr. 285 (pag. 319—320)

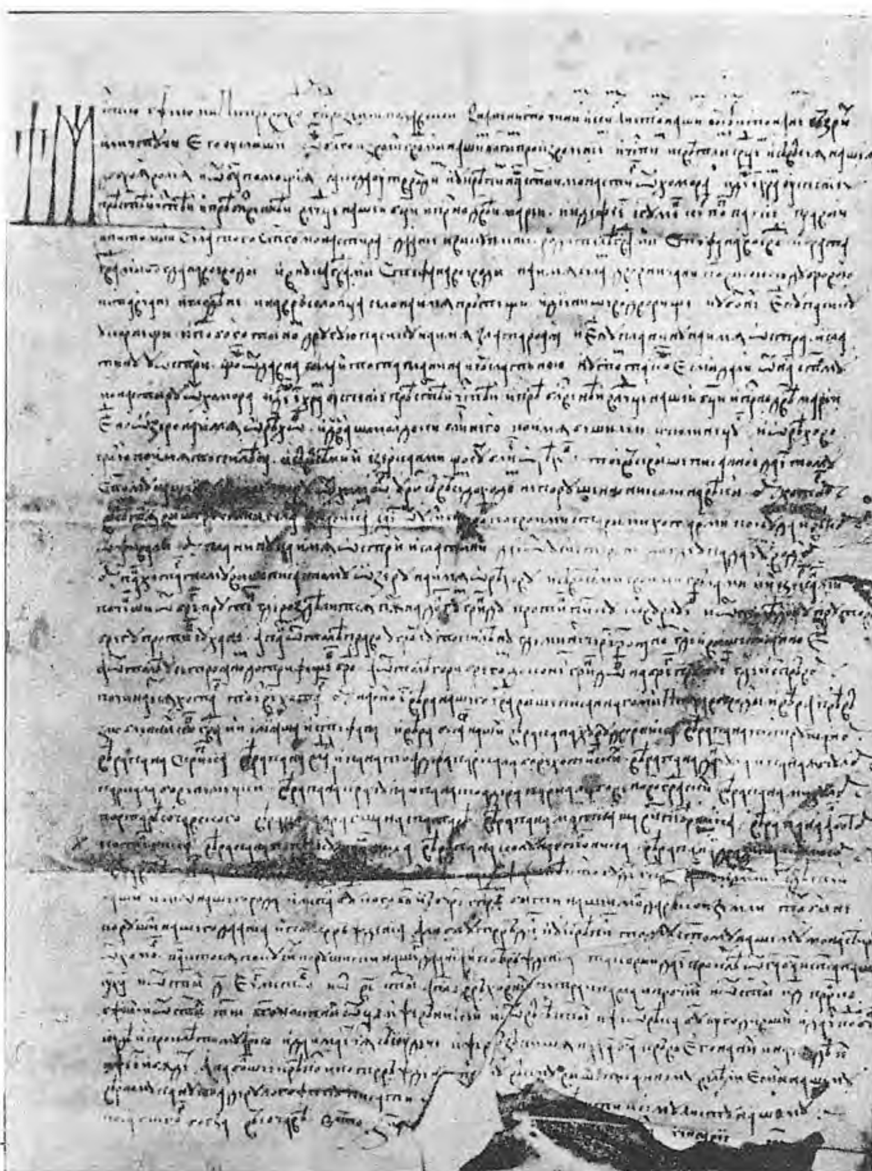
Doc. Nr. 301 (pag. 334—335)

Doc. Nr. 310 (pag. 342—343)

Doc. Nr. 337 (pag. 372—373)

Doc. Nr. 347 (pag. 384—385)

Doc. Nr. 354 (pag. 391—392)

Doc. Nr. 355 (pag. 392)

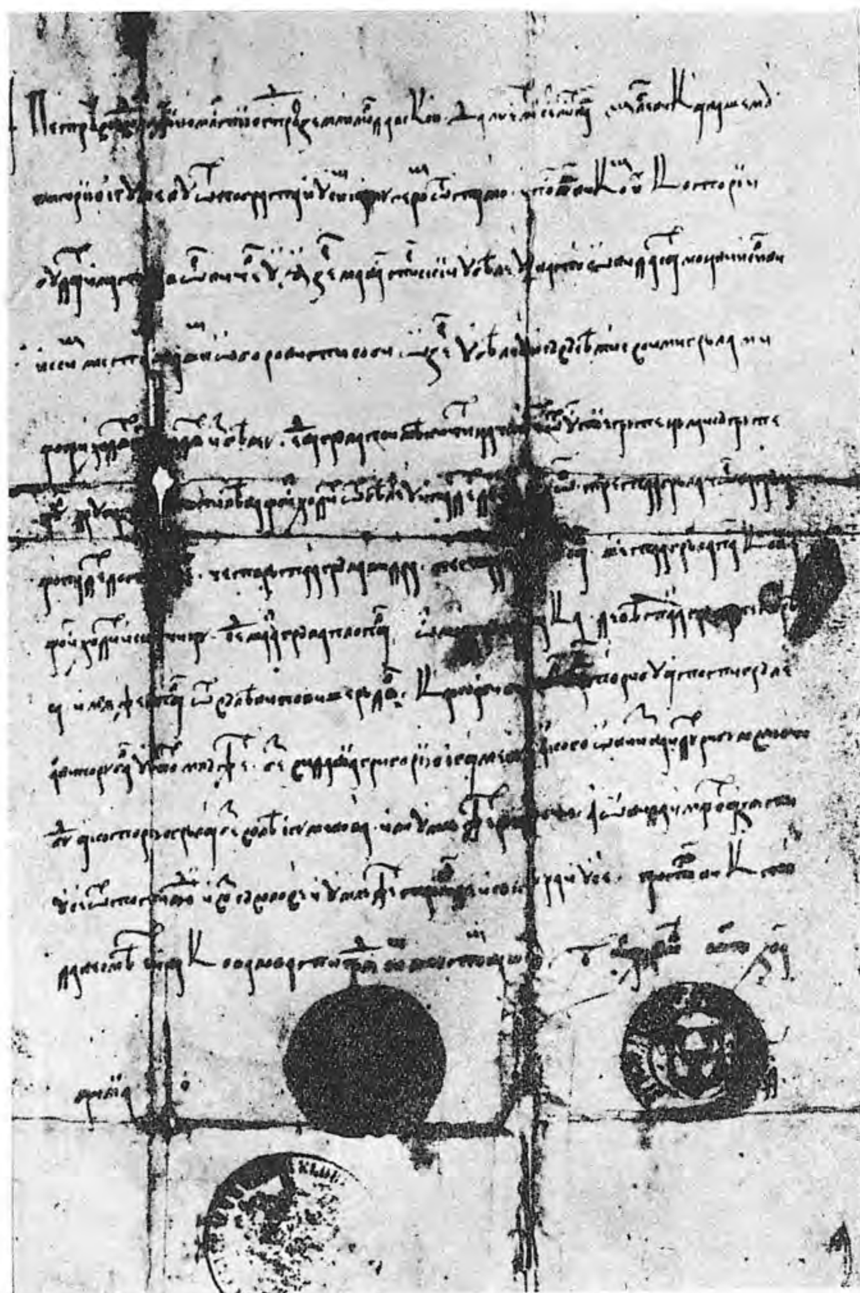
Doc. Nr. 366 (pag. 404)

Doc. Nr. 369 (pag. 405)

Doc. Nr. 371 (pag. 407)

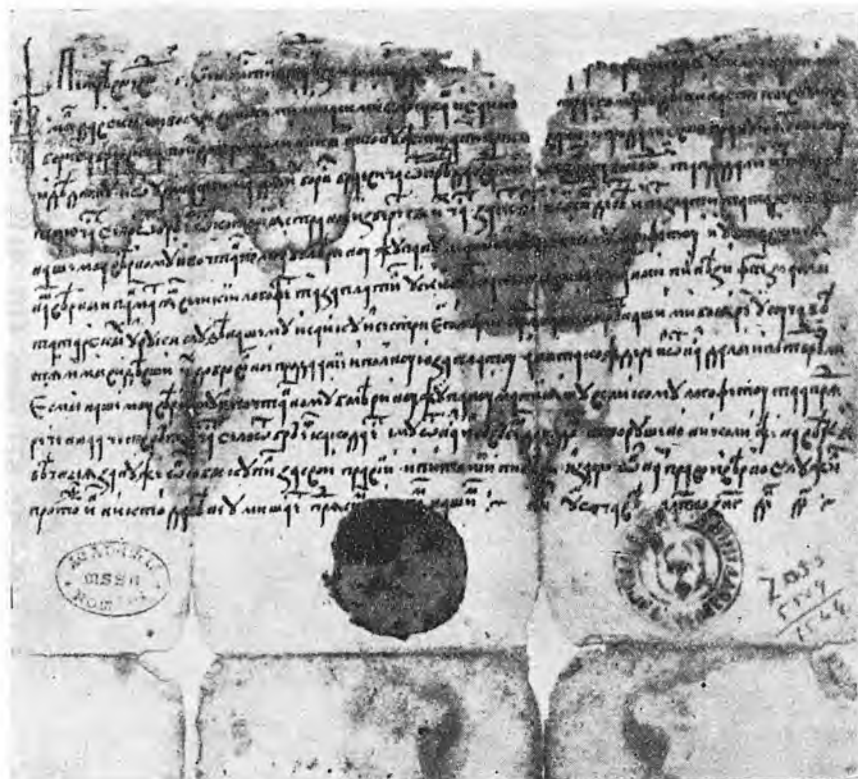

Doc. Nr. 373 (pag. 407—408)

Doc. Nr. 374 (pag. 408)

Doc. Nr. 376 (pag. 409)

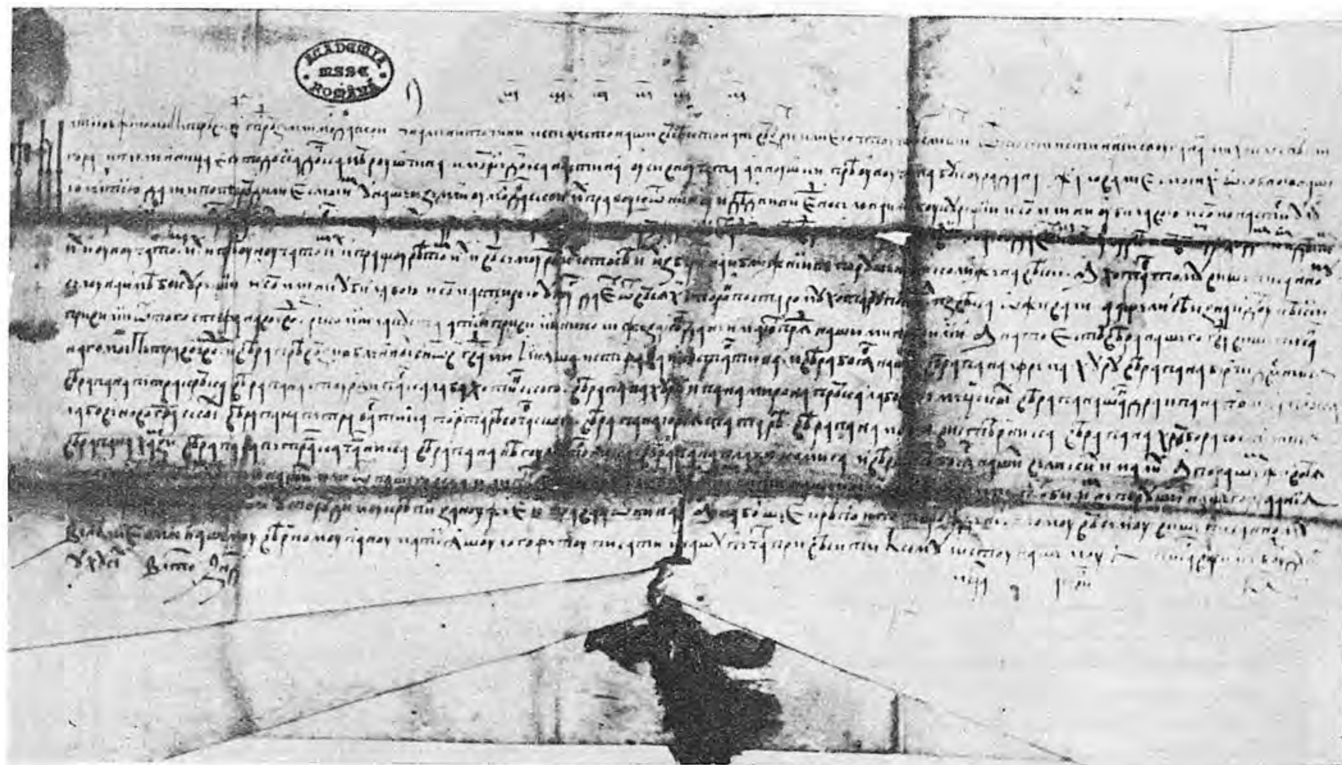
Doc. Nr. 377 (pag. 410—411)

Doc. Nr. 378 (pag. 411)

Doc. Nr. 380 (pag. 413—414)

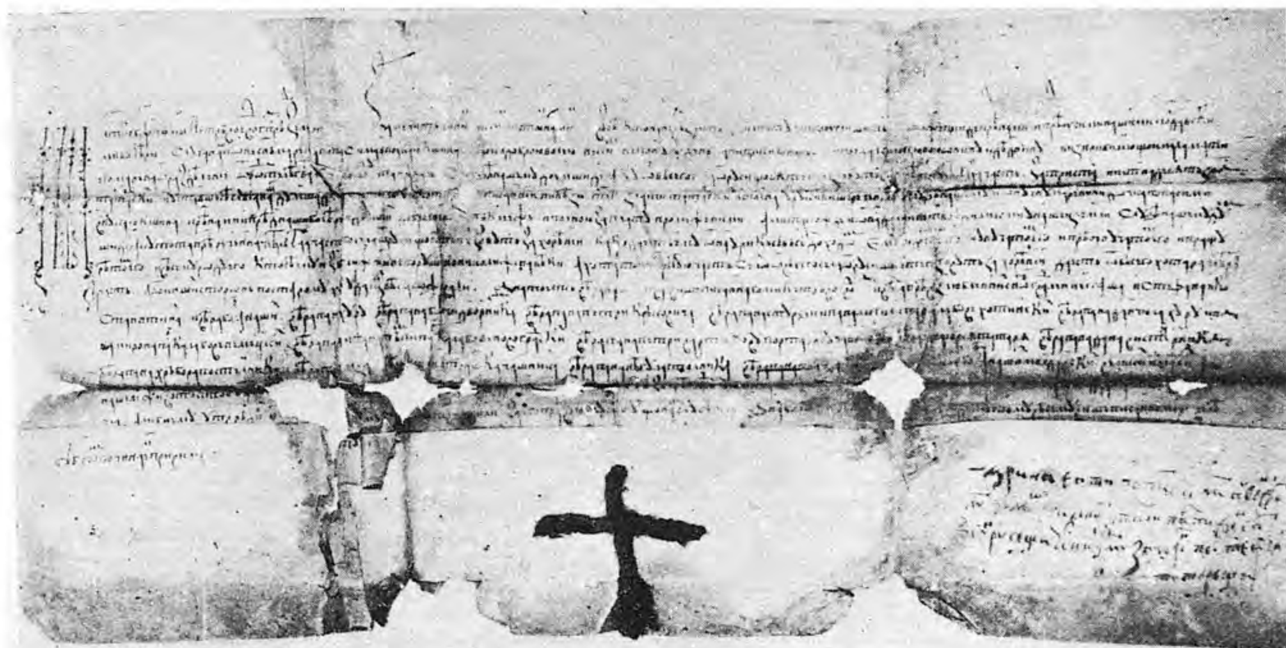
Doc. Nr. 430 (pag. 476)

Doc. Nr. 434 (pag. 480—481)

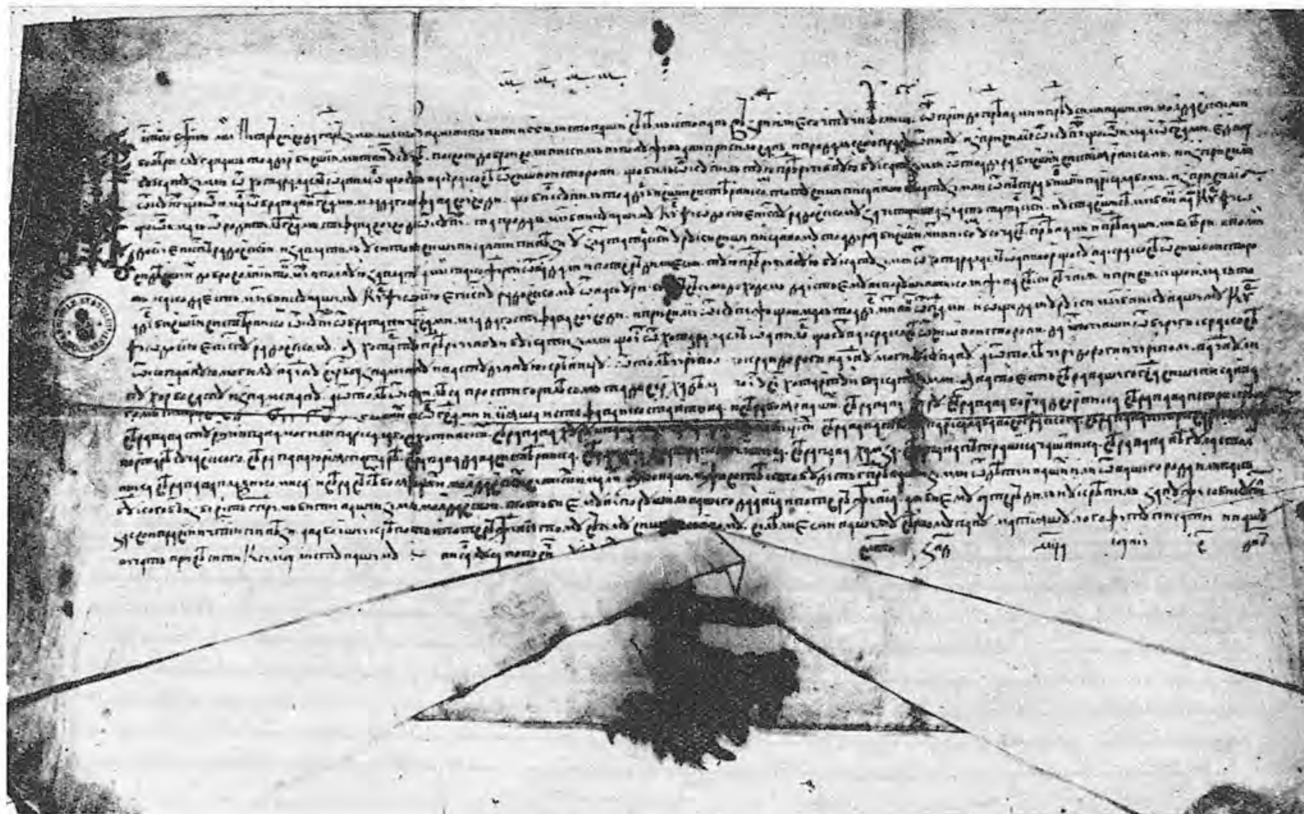
Doc. Nr. 450 (pag. 498—500)

Doc. Nr. 466 (pag. 518—519)

Doc. Nr. 472 (pag. 525—526)

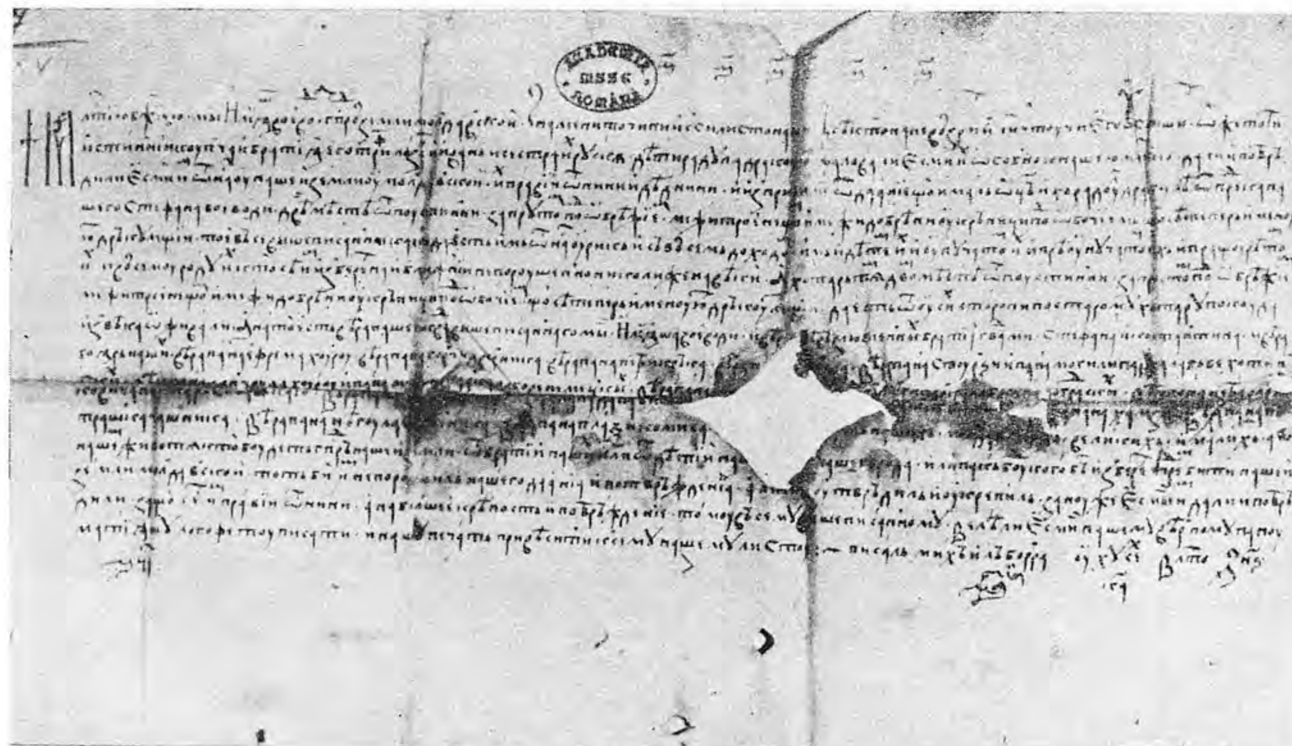
Doc. Nr. 475 (pag. 530—531)

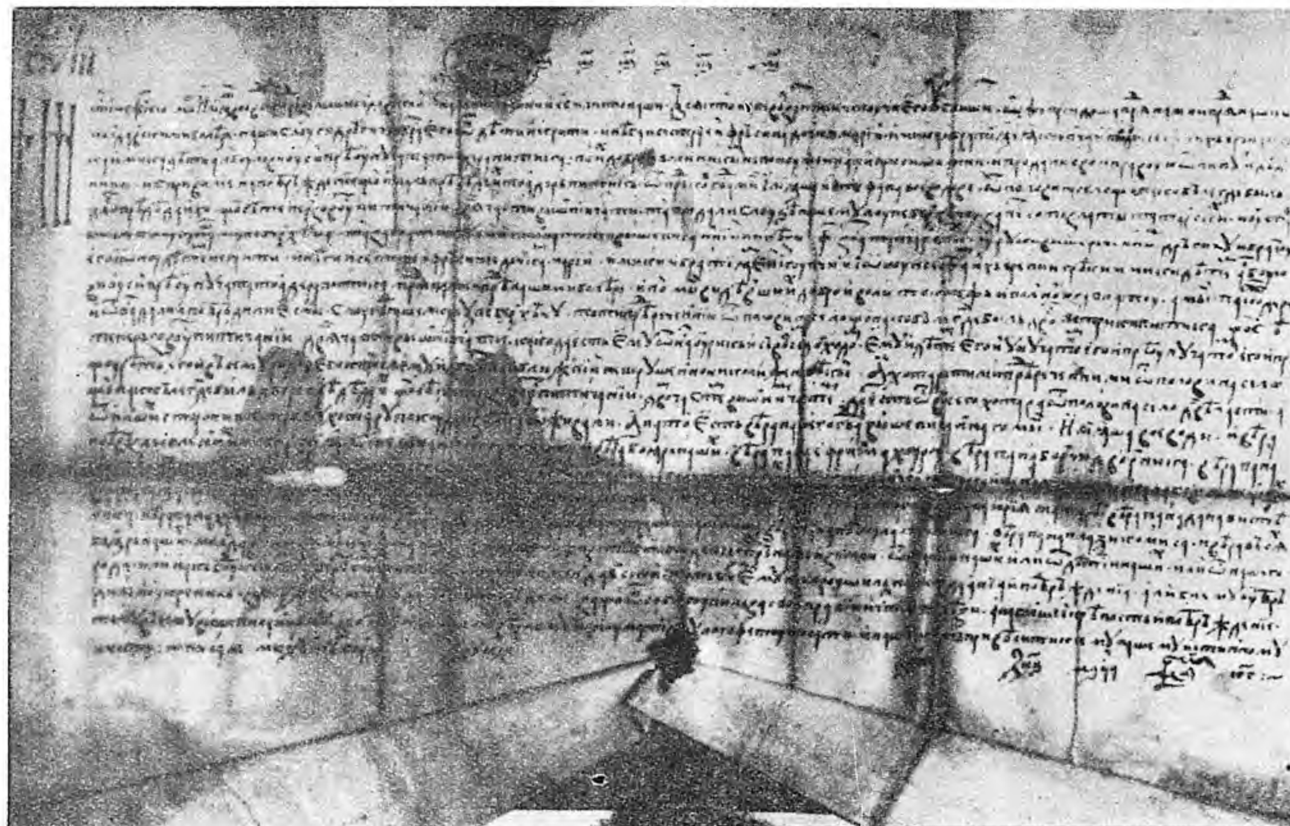
Doc. Nr. 483 (pag. 538—539)

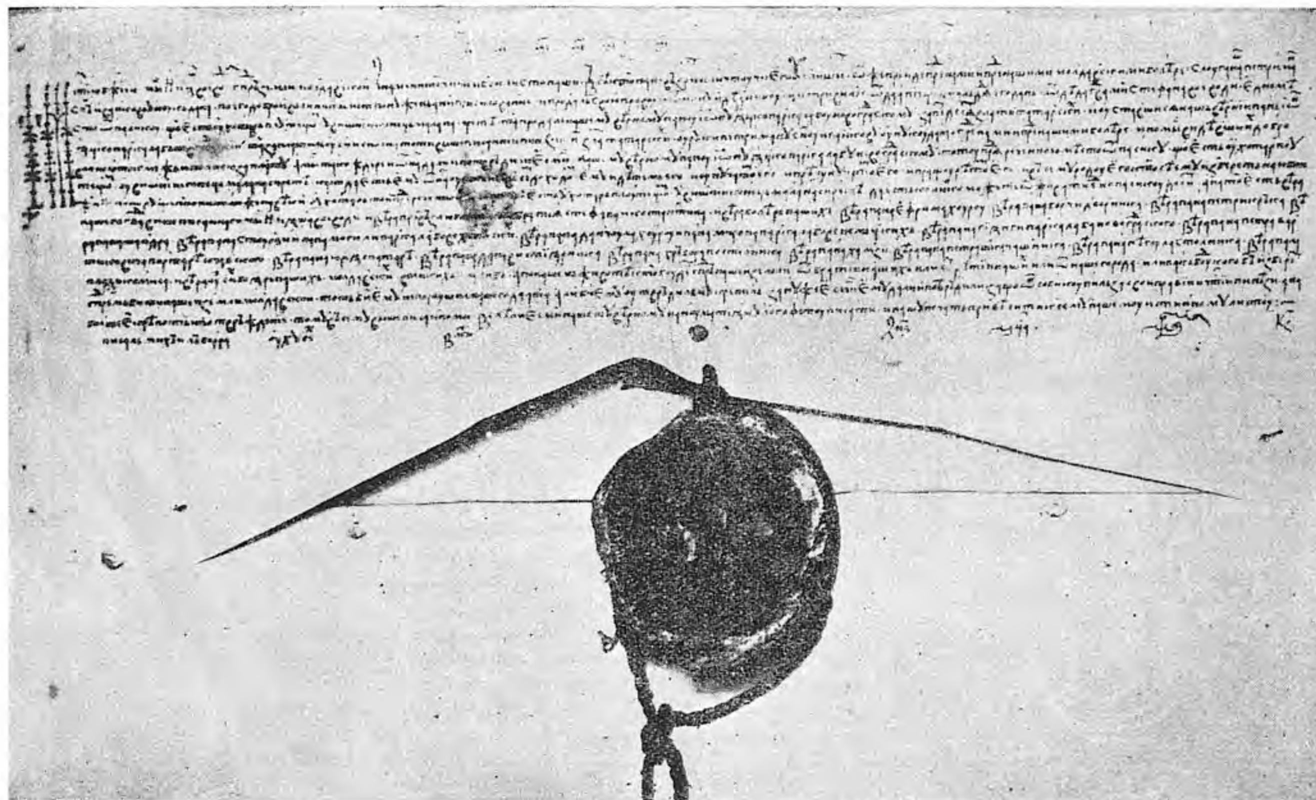
Doc. Nr. 490 (pag. 546)

Doc. Nr. 506 (pag. 566—567)

Doc. Nr. 508 (pag. 568—569)

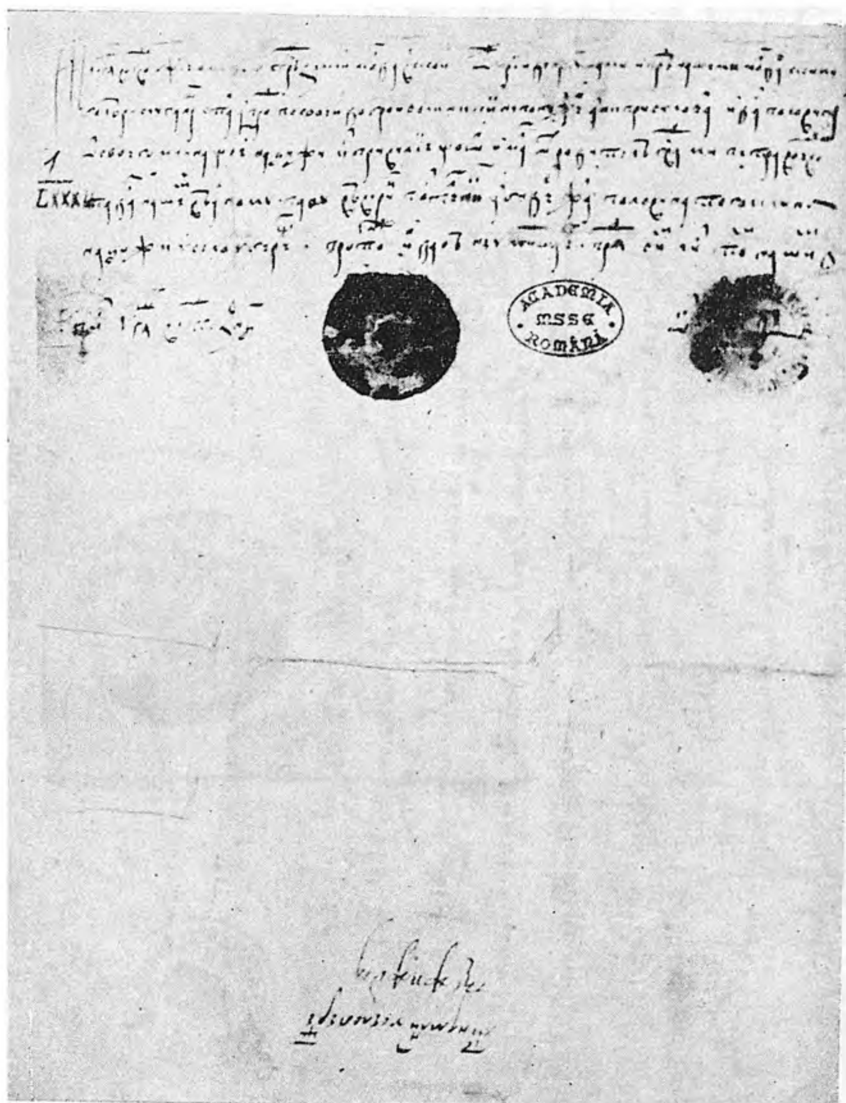

Doc. Nr. 509 (pag. 569—570)

Doc. Nr. 514 (pag. 574)

Doc. Nr. 522 (pag. 583)

Doc. Nr. 523 (pag. 583—584)

Doc. Nr. 528 (pag. 586—587)

Dat la cules 21.IV.I.1953. Bun de tipar 23/IX 1953. Tiraj 1500. Hârtie velină 65 g/mp. Format: 16 70 × 100. Coli editoriale: 53,3. Coli tipar: $48^{3}/_{4}$. Prețul unui exemplar Lei 23. Comanda 668. A. 1148. Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare: 9 (R). Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare: 9 (498) (001—12).

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică Nr. 4
Calea Șerban Vodă 133 — 135, București — R.P.R.

ÎN COLECȚIA „DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI“

AU APĂRUT:

ISTORIA MODERNĂ A R. P. R.

Războiul pentru Independență 1877, vol. II (1.I.1877 — 9.V.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. III (9.V.1877 — 15.VI.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. IV (15.VI.1877 — 15.VII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol V (15.VII.1877— 31.VIII.1877)

ISTORIA MEDIE A R. P. R.

A. MOLDOVA

Veacul XVI	vol. I (1501—1550)
	vol. II (1551—1570)
	vol. III (1571—1590)
	vol. IV (1591—1600)
Veacul XVII	vol. I (1601—1605)
	vol. II (1606—1610)

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

Veacul XVI	vol. I (1501—1525)
	vol. II (1526—1550)
	vol. III (1551—1570)
	vol. IV (1571—1580)
	vol. V (1581—1590)
	vol. VI (1591—1600)
Veacul XVII	vol. I (1601—1610)
	vol. II (1611—1515)
	vol. III (1616—1620)

C. TRANSILVANIA

Veacul XI, XII, XIII	vol. I (1075—1250)
Veacul XIII	vol. II (1251—1300)
Veacul XIV	vol. I (1301—1320)

La coperta interioară, pe verso, în loc de Institutul de Istorie şi Filosofie, se va citi *Institutul de Istorie şi Filologie.*

PREŢUL LEI 23